

ΤΥΠΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Δις ἐκδοθὲν ὑπὸ Κωνσταντίου πρωτοψάλτου, διασκενασθὲν
δὲ καὶ πολλαῖς προσθήκαις καὶ ἐπιδιορθώσεσι συμ-
πληρωθὲν ὑπὸ τοῦ νῦν πρωτοψάλτου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΙΟΛΑΚΗ

Ἐργασθέντος μετὰ δύο ἀλλεπαλλήλων ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦτῳ
πατριαρχικῇ κελεύσει ὄρισθεισῶν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΛΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙ
ΤΗΣ Α. Θ. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΝ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1888

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ἐκκλησίας εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

(ΨΑΛΜ. ΕΖ', 22)

ιντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γενέσθω.

(ΚΟΡΙΝΘ. Α', κεφ. ΙΔ', 40)

ΔΙΟΙΚΗΣΙΩΣ

ΕΛΕΩΣ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΛΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

'Αριθμ. Πρωτοκ. 4048.

Ίσρωτατε Μητροπολίτα Μιτυλήνης, υπέρτιμε καὶ
ἔξαρχε πάσης Λέσβου, Πρόεδρε τῆς ἐπὶ τῆς ἀναθεωρή-
σεως τοῦ Τυπικοῦ Ἐπιτροπῆς, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγα-
πητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος
κύρο Κωνσταντίνε, χάρις εἴη τῇ φελῇ ἡμῖν αὐτῆς Ἱερότητες
καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Διεξελθόντες ἴδεα τε καὶ ἐν συνο-
δικῇ συνεδριάσει τὴν ἀπὸ κ' τοῦ παρωχημένου Σεπτεμ-
βρίου ἔκθεσιν τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῆς Ἐπιτροπῆς,
ἥπερ ἀνετέθειτο ἡ ἀναθεωρήσεις τῆς ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ ἐρ-
γασίας τῆς ὑφ' ἑτέρας ἐπιτροπῆς πρὸ ἔξαετίας παρεσκευα-
σμένης, ἀσιλένως προαγόμεθα ἀνακοινώσασθαις αὐτῇ, συνο-
δικῇ ἀποφάσει, ὅτι τὸ ἀναθεωρηθὲν τοῦτο ἔργον ἔτυχε
τῆς πλήρους ἐγκρίσεως καὶ ἐπεδικεμασίας ἡμῶν καὶ τῆς
πειρὶ ἡμᾶς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνάδου, ὡς καλῶς καὶ ἐπε-
μελῶς ἐπεξειργασμένον, ὃπου δ' ἐν αὐτῷ διετυπούντο ἀπο-
ρέας ἐπελύθησαν συνοδικῶς διὰ τῶν προσηκουσῶν σημειώ-
σεων, ἃς ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει λαβεῖν ὑπ' ὅψεις πρὸς συμ-
πλήρωσιν τοῦ χειρογράφου. Ἀποχρώντως δ' ἐκτειμήσαντες
τὴν καταβληθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πολλὴν ὄμοιο-
γουμένως φιλοποιίαν καὶ τὸν ἐνδειχθέντα ζῆλον ὑπὲρ

τῆς ὁρθής; διεκτάξεως τῶν παραδεδηγμένων διατυπώσεων καὶ εὐληπτοτέρας τακτοποιήσεως τῆς τοῦ Τυπικοῦ ὅλης, ἐκδηλοῦμεν μὲν τῇ αὐτῇς Ἱερύτητι τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖ ἀποπερατώσει τοῦ ἔργου, ἀξιοῦμεν δὲ ἵνα εὐαρεστηθῇ μεταβιβάσαι ταύτας καὶ τοῖς σὺν αὐτῇ ἐργασθεῖσι μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας μέλεισι τῆς Ἱεριτροπῆς. Ἐπὶ τούτοις ἀνακοινούμεθα τῇ αὐτῇς Ἱερύτητι διεκταγαὶ ἐδόθησαν ἀρμοδίως ἵνα ληφθῶσι τὰ δέοντα μέτρα πρὸς ἔκδοσιν τοῦ νέου Τυπικοῦ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῷ Τυπογραφείῳ. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετ' αὐτῆς.   αὐτῷ τοῦ Θεοῦ χάρις.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸι ἀδελφοί.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΥΠΟΒΛΗΦΕΙΣΑ ΤΠ· Α. Θ. Π. ΤΩ· ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ· ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ·
κ. κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟ· ΤΩ· Ε·

Αριθ. Πρωτ. 4048.

■ αναγεώτατε Δέσποτα,

Διορισθείσης συνοδικῶς κατὰ Μάρτιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν Καισαρείας, Μιτιλήνης, Άιρου, Σάμου καὶ τοῦ πρωτοψάλτου τῆς Μεράλης Ἐκκλησίας κ. Γ. Βιολάκη, ἐπολιτὴ δὲ ἔχούσης ἵνα ἀρθεωρήσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ ἐργαστῶν, ἢν ἐτέρᾳ Ἐπιτροπῇ πρὸ δέξαταις διορισθεῖσα εἶχε παρασκενάσσασα, ἐρχόμεθα ἡδη ἡμεῖς οἱ ὑπολειφθέντες ἵνα διὰ τῆς παρούσης ἐκθέσεως ὑποβάλλωμεν τῇ Υμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ τῇ περὶ Αὐτὴν Ἱερῷ Συνόδῳ τὰς προσηκούσας ἐπὶ τοῦ ἔργου ἐξηγήσεις.

Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ, ἣτις συνέκειτο ἐκ τοῦ τότε Μητροπολίτου Νεοκαισαρείας υπροῦ Ἱεροθέου, ὡς Προέδρου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χαριονπόλεως υπρ. Γενναδίου, τοῦ πρωτοψάλτου κ. Γεωργίου Βιολάκη, τοῦ Λαυπαδαρίου κ. Νικολάου, τοῦ Δομεστίχου κ. Κωνσταντίου Σαββοπούλου, τῷ καθηγητῷ τῆς Μ. τοῦ Γέροντος Σχολῆς υπρ. Βασιλείου Καλλιφρογος καὶ υπρ. Κωνσταντίου Ζαχαριάδου, καὶ τοῦ τότε Μ. Ἀρχιμαρτύρου υπρ. Ἰωαννικίου, τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Δισκάτης, ἐπέραρεν ὅπως δήποτε τὸ ἔργον τῆς ἐπιδιοφθώσεως τοῦ Τυπικοῦ ἐτριάκοντα καὶ πέντε συνεδριάσεοιν, ὡς λέγει ἐτὸ τῇ ιδιαιτέρᾳ αὐτῆς ἐκθέσει. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλὰ μὲν κατέλιπε χάσματα, καὶ ἀπορίας οὐκ ὀλίγας ἐσημειώσε πρὸς λύσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐλάχιστον δὲ προσέσχει εἰς τὸ ὄφος τοῦ λόγου καὶ τὸν συνειρμὸν τῶν τυπικῶν περὶ ἐκάστης ἐορτῆς διατάξεων, ἀπέκειτο ημῖν τὸ καθῆκον τοῦ διοριθμῶσαι

ἐφ' ὅσορ ἡτο δυνατὸς τὸ ὑφος, ἐξακριβώσαι δὲ καὶ συμπληρώσαι πάσας τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκείνης ἐγκαταλευρθεῖσας ἐλλείψεις. Καὶ μετὰ μὲρ' τῶν Μητροπολιτῶν Καισαρειας καὶ Λιτρου διεξήλθομεν καὶ διωρθώσαμεν τὴν Προθεωρίαν τοῦ Τυπικοῦ καὶ τοὺς μῆτρας Νοέμβριον, Δεκέμβριον καὶ Ιανουάριον, τὸ δὲ ἐπιλοιπον μέρος ἀνεθεωρήσαμεν μόροι οἱ ὑποφαιρόμενοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τῆς Προθεωρίας ἀρχῶν, συζητηθεισῶν καὶ ἐγκριθεισῶν.

Ἡ Προθεωρία καὶ ὁ Πίτραξ τοῦ Ἐορτοδρομίου, Παραγιώτατε, ἔργα ίδια ὄντα τοῦ πρωτοψάλτου κ. Γ. Βιολάκη, εἰσὶ δύο μέρη τοῦ Τυπικοῦ ὅλως τέα καὶ πολλοῦ λόγου ἀξια· διότι ἡ μὲρ οὐσάγει μετ' ἐπιστημοσύνης εἰς τὴν γρώσιν τῶν λεπτομερειῶν καὶ μερικωτέρων δυσχερειῶν τοῦ Τυπικοῦ τὸν ιερεῖς καὶ γάλτας καὶ πάντα ἄλλον εὐσεβῆ φιλαργώστηρ, ἐφιέμενορ ἵνα κατέχῃ τὴν τυπικὴν τῶν ιερῶν Ἀκολουθίῶν ἀκριβειαρ, ὁ δὲ ἀποτελεῖ εἶδος κατόπτρου, ἐρ φεικορίζοται αἱ κινηταὶ τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἐορταὶ κατὰ πάσας τὰς δυνατὰς αὐτῶν περιπτώσεις, καὶ διενκολύνοται αἱ ἐκ τῆς συναρτήσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ἀκινήτων τοῦ Μητρολογίου ἐορτῶν προκύπτουσαι δυσχέρειαι. Ἀμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα, ἐκτὸς τῆς γρώσεως καὶ εὐχερείας ἢντα παρέχονται τοῖς ἐφημεροῖς καὶ ιεροψάλταις, δύναται κρητιμένσαι καὶ ἐρ Θεολογικαῖς καὶ Ἱερατικαῖς Σχολαῖς ώς ἐγχειρίδιορ πρὸς ἐπιστημονικωτέραν μελέτην τοῦ συστήματος τῆς τυπικῆς τάξεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀκολουθίων, ἀτικεψιμένουν μελέτης καὶ σπουδῆς ἀληθῶς ἀξίου τοῖς ιεροσπουδασταῖς.

Ἐπειδὴ πᾶν ἔργον, Παραγιώτατε, ὃσον τέλειον καὶ ἀνθεωρηθῆ, οὐκέστιν ἀπηλλαγμένορ ἀρακριβειῶν καὶ ἐλλείψεων, καταφαγεστέρων γιγομένων ἐρ τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις, τοῦθ' ὅπερ καὶ αὐτὸς ὁ ἀοιδόμος ἐκδότης τοῦ μέχρι σήμερον ἐρ χρήσει Τυπικοῦ πρωτοψάλτης Κωνσταντίνος ὁμολογεῖ ἐρ τῷ Προλόγῳ, λέγων ὅτι «πολλὰ ἐπηνωρθώσατο τῶν ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει διεπταισμένων καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀνεπλή-

ρωσε, προσθεὶς εἴτι ἄλλο ἐθεώρησε συμβάλλον πρὸς δδηγίαν τῶν κατὰ τόπους ἐφημερευόντων καὶ φαλλόντων· καὶ οὕτως ἐν τῇ γεωτέρᾳ αὐτοῦ ἐκδόσει προσέθετο καὶ διεξηρίζωσεν εἴτι τὸ μεταξὺ τρισκαιδεκάτες τοῦ χρόνου διάστημα ἀνέφηνε λεληθός, ἔξαιτεται δὲ συγγνώμην εἴτι καὶ αὗτις διέλαθεν αὐτὸν διήλικίς ἀμβλύτητα· καὶ ἐπειδὴ ὁ σημεριανοὶ ἐκλεποντοι δυστυχώς ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν χορῶν οἱ τῆς τυπικῆς τάξεως γράμματα, ἥρξατο δὲ ὅτε μὲν η ἄγροια καὶ ἀδιαφορία, ὅτε δὲ η αὐτοβούλλα καὶ γιλαρέσκεια δεσπόζουσαι καὶ ἐπὶ τῶν ιερῶν Ἀκολουθιῶν, οὕτως ὥστε νὰ προκύπτωσι σπουδαῖοι φόβοι μήτως μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐπέλθῃ ἐν πολλοῖς πλήρης ἄγροια τῆς ἀκριβείας, καὶ λογισθῇ ὡς τάξις η τοῦ Προεστῶτος γράμμη, ἀρκετὰ τελεῖ εἰς τὴν συντομίαν, διὰ ταῦτα πάντα κατεβλήθη μεγάλη προσοχὴ ὥστε αἱ ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου παραλειφθεῖσαι λεπτομέρειαι νὰ ἀραιτηρωθῶσι μεθ' ὅσης ἦτο δυνατὸν ἀκριβείας. Ἐντεῦθεν ὁρμώμενα τὰ μέλη καὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς ἐθεώρησαν ἐπάραγκες ἵνα συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ νέῳ Τυπικῷ ἀ.) ή τάξις τοῦ Ἑσπεριοῦ, Μεσογυατικοῦ, "Ὀρθρον καὶ Λειτουργίας κατὰ μιαν ἴμεραν μὴ ἑορτάσαις" β') η τάξις τῆς Κυριακῆς καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἀπὸ τοῦ Ἑσπεριοῦ μέχρι τῆς ἀπολύσεως τῆς Λειτουργίας, γ'.) η τάξις μᾶς των ἴμερών τῆς Μ. Τεσαρακοστῆς, ἣτοι τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου, τοῦ "Ὀρθρού, τῷ Ωρῶν, τοῦ Ἑσπεριοῦ καὶ τῆς Προηγιασμένης" δ'.) η τάξις τοῦ Ἀκαθίστου ὄμρου καὶ τῆς Μ. Ημέρης ὡς τηγείται ἐν τοῖς Πατριαρχεῖοις, πρὸς ὁδηγίαν οὐ μόνον τοῦ χοροῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν διακόνων καὶ λοιπῶν ὁρφικιάτων ἐκκλησιαστικῶν.

"Ἐρ βλέψαι προσεκτικὸν ἐτὶ τοῦ Τυπικοῦ τοῦ Κωνσταντίνου ἀρακαλύψει ὅτι διέφυγον ἀληθῶς καὶ τὴν ἐκτινού προσοχὴν καὶ ἐρ τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει λαθηκού ἀρακριβεῖαι διορθώσεως ἄξιαι. Οὕτως αἱ πολιτιχοῦ ἐρχατεσπαρμέναι σημειώσεις ἐγίοτε διαριωτόπερ πρὸς ὅσα σημειοῦ ἐρ ταῖς μητήμαις Ἀριτροῖς σχετικά, καὶ θεωτὰ διεῖην πᾶσαν

ἀσημιφωτία, ἥρθη πᾶσα ὑπόρετα καὶ διορθωθῆ πᾶσα, ἔστω
καὶ ἐπονσιώδης, ἀρτίγραστες ἢ παραλλαγή. Η Θ' ὥρα ἐκά-
στης ἡμέρας πρωχοριένη τῇ Λ' Γ' καὶ Σ' καὶ ἀγίκονσα
τῇ ἴψιέρῳ, ἵτις λίγη ἐκκλησιαστικῶς πρὸ τοῦ Ἐσπεριοῦ,
ἔδει ἵτα συμβαντίζῃ τῇ τοιαύτῃ τάξει διὸ καὶ φρίσεται ἡ
ἡμιερέρα Ἐπιτροπὴ ἀγαλόνως τὴν Θ' τὴν πρὸ τοῦ Ἐσπεριοῦ
τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ως καὶ τὴν πρὸ τῶν Ἐσπεριῶν
τῆς Τετάρτης καὶ Ηερπτῆς πρὸ τῆς Ἀγαλήψεως. Ἐπίσης
καίτοι ὁ Ἐσπεριοῦς ἀγίκει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, μεθ' ἧς καὶ
συνέχεται ἀριστοστάσιος καθ' ὅλα τὰ μέρη, καὶ ἐρ ἐκά-
στη δεσποτικῇ ἐορτῇ ἡ ἀπόλευσις τοῦ Ἐσπεριοῦ ἔστιν ἡ
αὐτὴ τῇ τῆς Αιτονηργίας, ὁ πρωτογάλητης Κωνσταντίους
σιμμειοῖς ἐν τῷ Ἐσπεριῳ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάρ-
των ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ **Ω** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν κατὰ τὴν ἀπό-
λευσιν τοῦ Ἐσπεριοῦ τῆς Κυριακῆς, οὐ μόνος ἀπάδει, ἀλλὰ
καὶ ἀσυγχώρητος ἔστι, διότι τάχα ὁ Κύριος ἡμῶν ἀνέστη
κατὰ τὸ μεσογάλητον. Η ἡμιερέρα Ἐπιτροπὴ καθώρισε καὶ
τοῦτο τῇ στάθμῃ τῆς ἀγαλογίας καὶ ἀκριβεῖας ἀκολούθη-
σασα, ἵτις τηρεται καὶ ἐρ πάσαις ταῖς Δεσποτικαῖς ἐορ-
ταῖς. Ωσαύτως τὴν χρῆσιν τοῦ **Βασιλεὺς οὐράνιες** μετὰ τὸ
Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν δρίζει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταν-
τίου ἀπὸ τοῦ Ὅρθρου τῆς Δευτέρας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος,
ἐνῷ, γαλὴν ἐρ τοῖς ὑποστιχοῖς τοῦ Ἐσπεριοῦ τῆς Κυρια-
κῆς ως στιχηρὸν, οὐδὲν κώλυμα ἔχει ἵτα λέγηται καὶ μετὰ
τὸ **Εύλογητὸς** ἀπὸ τοῦ Ὅρθρου τῆς Κυριακῆς, ἦρ μὴ ἀπὸ
τοῦ Ἐσπεριοῦ αὐτῆς. Οὐδὲν ἥπτον ὄμιας ἡ ἡμιερέρα Ἐpi-
τροπὴ ἀμφιβάλλει ἢρ ἥητῶς ἀρχατόρ τι Τυπικὸν ἀπαγο-
ρεύει τὴν χρῆσιν τῆς τοιαύτης κατανυκτικῆς εὐχῆς ἐρ
τῷ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς
διαστήματι.

Τὸν τεορ Τυπικὸν ἰθελησερ ἐπίσης εἰς τὸν Karόρας καὶ
τὰ Καθίσματα ἵτα τηρούσῃ τὴν δυνατὴν ἀκριβειαν ἐρ' ὅσον
αἱ σημειοράὶ περιστάσεις ἐπιτρέπονσιν ὥστε, διαγραφομέ-
νης πιστῶς τῆς τυπικῆς ἀκριβεῖας, ἀπόκειται τῷ κατὰ τό-

πον Ἀρχιερετ συντέμενειν ἡ παραλειπειν, ἀν ἀπαρατητος ἀνάγκη καιρῶν, τόπων καὶ περιστάσεων ἐπιβάλλῃ τοῦτο. Ἰδίως περὶ Καθισμάτων λέγομεν ὅτι ὁ αἰοδιψας πρωτοψάλτης Κωνσταντίνος, ὅτε συνέπιπτεν εἰς Κυριακὴν μηνὸν Ἀγίου ἑορταζομένου, ως π. χ. τοῦ ἄγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (κτ' Σεπτ.), τοῦ ἄγιου Δημητρίου (κτ' Ὀκτ.), τοῦ ἄγιου Νικολάου (τ' Δεκ.), τῷρ ἄγιων Αποστόλων (κθ' Ιουνίου), τῷρ Ταξιαρχῶν (η' Νοεμβρ.), κτλ. σημειοι «τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας»· καὶ οὐτως ἐν ταῖς δνοὶ πρώταις Στιχολογίαις οὐδὲν τοῦ ἄγιου ἐλέγετο παρὰ τὴν ἀρχαῖαν τάξιν (καθ' ἥν ἐν ἐκάστη Στιχολογίᾳ παρετέρετο καὶ ἐν Κάθισμα τοῦ ἄγιου), ἀλλὰ μόνον τὰ μετὰ τὸν Πολυελεον Καθίσματα τοῦ ἄγιου. Ἐν δὲ μηίαις ἄλλων ἄγιων, οἷον τοῦ Προφήτου Ἡλιού, τῆς ἄγιας Μαρίνης καὶ ἑτέρων, καταλιμπτάρει ὁ λογικερῶς τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου ἄγιον, ἀν συμπέσον Κυριακῇ. Τὸν δὲ Τυπικὸν ἐν ταῖς μηίαις τῷρ ἐπισημότερον ἑορταζομένων ἐκκλησιαστικῶς ἄγιων, ἵτοι τῷρ ἄγιων Αποστόλων, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, τοῦ ἄγιου Ἀνδρέου, τῷρ Ταξιαρχῶν, ἔχει ἀρὰ ἐν ἐκ τοῦ Ἀγίου ἐν ἐκάστη τῷρ δύο πρώτων Στιχολογιῶν, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ὅσα μετὰ τὴν τοῦ Πολυελέον Στιχολογίαν ἔχει ὁ ἄγιος. Ἐπίσης περὶ Μακαρισμῶν σημειοι πολλαχοῦ τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου τὴν περιληπτικὴν ταύτην φράσιν «λέγονται οἱ Μακαρισμοὶ» ἢ λέγονται «οἱ Ἀναστάσιμοι Μακαρισμοὶ», ὑποδηλοῦν οὐτως ὅτι καταλιμπάρονται τὰ τῆς σ' ὡρᾶς τοῦ ἄγιου Τροπάρια· ως π. χ. τὴν β' καὶ ε' Κυριακὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (ἐνῷ ἐν τῇδ' λέγει «ἀμφότεροι οἱ Μακαρισμοὶ»), τὴν ἑορτὴν τοῦ προφήτου Ἡλιού καὶ τὴν τοῦ ἄγιου Πατελεήμονος· ἐριαχοῦ δὲ μετὰ τὴν Διοξολυγίαν λέγει «καὶ καθεξῆς», ἀφιὲν ἄρευ τινὸς δόδηγρας τὸν ψάλτην διὰ τὰ περαιτέρω. Τὸν δὲ Τυπικὸν οὐδὲν ἐκκαταλείπει ἀσημειωτον ἐξ ἐκείνων δι' ἂν προκύπτει ἀμφιβολία, ἔχον υπ' ὅψει τοὺς ἀδαεστέρους τῷρ ἐφημερίων καὶ ψελτῶν μᾶλλον ἢ τοὺς τριβωρας καὶ εἰδημιορεστέρους τῆς τυπικῆς

τάξεως. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου σημεῖοι ἐν τῷ Μεσο-
τρικτικῷ τῆς Κυριακῆς τὴν τρία Κατανυκτικὰ Τροπάρια, Ἐλέη-
σον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· τὸ νέον συνῳδὰ τῇ ἐν τῷ
Ωρολογίῳ διατητόσαι ὁρίζει τὴν Ὑπακοήν τοῦ ἥχου, καὶ μό-
νον διὰ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριῳδίου ἐπέτρεψε τὰ εἰρημέρα
τρία Κατανυκτικὰ ἀρτὶ τῆς Ὑπακοῆς.

Τὸ νέον Τυπικὸν λαμβάνορ υπ' ὄφει πολλὰς δυσχερεῖας
περιέλαβε τὰ Ἀντίφωτα πασῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητο-
ρικῶν ἑορτῶν ὡς καὶ τὰ Μεγαλυτάρια αὐτῶν, ὥστε νὰ ἔχωσιν
αὐτὰ πρόχειρα οἱ χοροὶ καὶ μὴ προκύπτῃ χασμώδια ἐν τῇ
, Ἐκκλησίᾳ.

Ἡ Επιτροπὴ, πρὶν ἡ δῷ πέρας εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν,
παρακαλεῖ τὴν Ὑμετέραν Παραγιότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Σύ-
νοδον ἵρα ἀποφήνηται περὶ τῶν ἔξῆς:

ἀ.) Εἰ, συνιπεσούσης Κυριακῆς τῇ κδ' Δεκ., καταλιπά-
ρεται ἡ Ἀραστάσιμος Ἀκολουθία ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ καὶ ἐν
τῷ Ὁρθρῷ, ὡς ἀγαφέρει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου, ὡς
καὶ ἄλλο Τυπικὸν ἔτυπον, ἐκδοθὲν τῷ αχτέῃ καὶ φέρον ἐπι-
γραφὴν «Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας».

β') Εἰ, τυχούσης τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ
Κυριακῆς ἡ Δευτέρας, τὴν Παρασκευὴν γαλλομένων τῶν Μ.
Ωρῶν λεκτέον τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον Ἐτοιμάζου Βη-
θλεὲμ, ἡ τὸ τῆς παραμορῆς Ἀπεγράφετο ποτε, ἀραλόγως δὲ
ὅριστέον ἐν ὄμοιᾳ περιπτώσει καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μ. Ωρῶν
τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφαρείων, ἵτοι τὸ Ἐτοιμάζου Ζαβούλων,
ἡ τὸ τῆς παραμορῆς Ἀπεστρέφετο ποτε.

γ') Εἰ τὸ τοῦ Πάσχα Εἰσοδιάλογὸν Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε
τὸν Θεόν λεκτέον καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἡμέ-
ρας, ὅσάκις ἦν γίγνηται Λειτουργία, ἡ τὸ Δευτέρα προσκυνήσω-
μεν, ὡς σημεῖοι ἡ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διάταξις (ἴδε Κυ-
ριακὴν Θωμᾶ) καὶ διὰ τὰς Κυριακὰς ἔτι αὐτὰς τοῦ Πεντη-
κοσταρίου.

δ') Εἰ παραλειπτέον τὸ Ἀλληλούϊα μετὰ τὴν ἀράγγω-

σιν τῆς περικοπῆς τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων κατὰ τὴν Διακαιρόσιμον ἑβδομάδα, ως εἰθίσθη ἀπότινων ἐτῶν, κατοι δὲ τῷ Πεντηκοσταρίῳ διάταξις διαγραφεῖται τὸ ἐπαρτίον, προστιθεῖσα καὶ τοὺς στίχους ἔτι τοῦ **Αλληλούϊα** μετὰ τὸ ἀνάγρωσμα.

ε') Εἰ δὲ Ἐσπερινὸς καὶ ὁ Ὅρθρος κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Διακαίησιμον ἑβδομάδος ἄρχονται διὰ τοῦ **Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὄμοσιας** καὶ **ζωοποιῷ** ως διαγραφεῖται τὸ ἐπί χρήσει Τυπικὸν, ἢ διὰ τοῦ **Εὐλογητὸς** δὲ **Θεός ἡμῶν**, ως ἀναρέρει τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν τοῦ αχπέ καὶ αὐτὴ δὲ τὸ Πεντηκοσταρίῳ τάξις (όρα *Κυριακὴν τοῦ Πάσχα* ἐσπέρας).

ς') Παρακαλεῖ δὲ ἵρα ἀποφήνηται δὲ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἐπὶ χειροτονίας διακόρουν, λερέως καὶ ἀρχιερέως ὅπόσα καὶ ὅποια ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς Πεντηκοστῆς δεῖ ψάλλειν, ἵρα ἀναλόγως συνταχθῆ διάταξις τις.

ζ') Ἐν τέλει δὲ Ἐπιτροπῆς φρονεῖ ὅτι ἐπὶ ἐκ.λογῆς Πατριάρχου ἀρτὶ τοῦ **Αξιόν** ἐστιν ως ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν **Θεοτόκον** προτιμητέον ψάλλεσθαι τὸ **Αξιόν** ἐστιν ως ἀληθῶς τὴν **Ἐπέρθεον** ὑμνεῖν **Τριάδν** καὶ ἔξαιτεῖται ἵρα σημειωθῆ τοῦτο (*).

Συμπεραίνοντες λέγομεν ὅτι οὐσιώδεις μὲν μεταβολὴς ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ δὲρ ἐπηρέγκομεν οὕτε ἡμεῖς οὕτε τὰ μέλη τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς, καθότι αἱ τροποποιήσεις αἱ γενόμεναι στηρίζονται ἐπὶ τῷ παραδεδημέρων διατυπώσεων, ἐνησχολή-

(*) Συνοδικῶς ἐτεκρίθη προτάσσει τῇ Α. Θ. Παγαγιέτητος τοῦ Οἰκονομεικοῦ Πατριάρχου Κρήτον Αιονούσιον, ἐπὶ μὲν τῷ αἱρετήσεων ἵρα καταλυμάνηται δὲ Ἀναστάσιμος ἀκολουθία τὸ ἐπέρας τοῦ Σαββάτου, ἐπὶ δὲ τῷ β' ἵρα λέγωνται τὰ προεύφτια Ἀπολετίκια Ἐποιμάζου Βηθλεέμ, Ἐποιμάζου Ζαθουλῶν. ἐπὶ τῷ γ' τὸ Εισοδικὸν τοῦ Πάσχα Ἐν ἀκλησίαις; ἐπὶ τῷ δ' ὅτι δὲρ πρέπει τὰ παρακαλεῖται τὸ **Αλληλούϊα** ἐπὶ τῷ ε' ὅτι πρέπει τὰ λεγηται τὸ **Δόξα τῇ ἀγίᾳ** ἐπὶ τῷ ζ' ὅτι ἀγίεται τῇ ἐγκρίσει τῷ ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ σκεψαμένη ἀτεφάσισεν ως ἔχει δὲ τάξις ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ καὶ ἐπὶ τῷ ζ' ὅτι πρέπει τὰ λεγηται **Αξιόν** ἐστιν ως ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, διύτι οὕτω συνειθίσθη.

θημερ δὲ πάντες εἰς τὴν εὐληπτοτέραν ταχτοποιησιν τῆς ὁλῆς,
εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν εὐληπτάτων, εἰς τὴν τίμησιν συμ-
μετρίας κατὰ πάσις τὰς ἑορτὰς ὡστε νὰ μὴ μένουσι χάσματα
παρέχοντα διαταγμοῖς τοῖς ἱροφύλταις, καὶ τέλος εἰς τὴν
εὐχειρειατέραν τοῖς χριστιανοῖς ἀνείρεσιν τῆς τυπικῆς τάξεως
κατὰ τὰς διαδόρους περιπτώσεις.

Ἐξαιτούμενοι δὲ συγγράψαντες τοῦ διέργησον καὶ ἴμιας λάθη
καὶ τὸ παρὰ τὴν προθηματαριῶν ἐθραδύναμεν εἰς τὴν συμ-
πλήρωσιν τῆς ἀνατεθεσης ἵψεται ἐργασίας.

Τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1887.

Τῆς Ἱμετέρας Θειοτάτης Παναγιάτητος

όλοσπρέμμοι θεράποντες

† Ὁ Μετουλήνης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

† Ὁ Σάκιου ΓΑΒΡΙΗΛ

‘Ο πρωτοψάλτης Γ. ΒΙΟΛΑΚΗΣ

ΚΑΝΩΝ ΟΕ¹

ΤΗΣ ΕΝ ΤΡΟΥΛΑΩ ΣΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΣΥΝΟΔΟΥΝ

Τοὺς ἐπὶ τῷ φύλλειν ἐν ταῖς ἑκκλησίαις παραγενομένους, θουλόμενούς μήτε θυεῖς ἀτάκτους κεχρησθεῖς καὶ τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μήτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ τῇ ἑκκλησίᾳ ὄρμοδέων τε καὶ οἰκείων ἀλλὰ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τῆς ψαλμωθέας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ εὐλαβεῖς γάρ ζεσθαι τοὺς οἵους Ἰσραὴλ τὸ ιερὸν ἐδίδαξε λύγεον.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΖΩΝΑΡΑ

‘H ἐν ταῖς ἑκκλησίαις γινομένη ψαλμωδία πχράλησίς ἔστι πρὸς Θεόν, δεομένων ἡμῶν ἔλεων ἔσεσθαι τὸ θεῖον ἡμῖν, ἐφ' οἷς αὐτῷ προσκεκρούαμεν. Οἱ δὲ πχρακχλοῦντές τε καὶ δεόμενοι, ταπεινὸν ἥθος καὶ κατανενυγμένον ἔχειν ὄφελουσι· τὸ δὲ βοὴν καὶ κραυγάζειν, οὐ κατεσταλμένου ἥθους, ἀλλὰ θρασέος ἔστι καὶ γεγαυρωμένου. Διὸ καὶ τοὺς φύλλοντας ἐν ἑκκλησίαις, ὁ Κανὼν ἀπαιτεῖ μετὰ προσοχῆς καὶ κατανύξεως φύλλειν, ἀλλὰ μὴ ἀτάκτως βοὴν, καὶ τὴν φωνὴν ἐκβιάζεσθαι πρὸς κραυγὴν κραυγὴ δὲ ἔστιν ἐπιτεταμένη φωνὴ καὶ βισιώς ἐκρηγνυμένη. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀπαγορεύει, ἀλλ' οὐδέ τι ἐπιλέγειν συγχωρεῖ ἀνοίκειον καὶ ἀνάρμοστον ἑκκλησία, οἷς εἰσι τὰ κεκλασμένα μέλη καὶ μινυρίσματα καὶ ἡ περιττὴ τῶν μελωδῶν ποικιλία, εἰς φῶτας ἐκτρεπομένη θυμελικάς καὶ εἰς ἄσματα πορνικά, τὰ νῦν ἐν ψαλμωδίαις ἐπιτηδευόμενα μάλιστα. Ταῦτα δικτατόμενος ἐπέχει καὶ γραφικὴν μαρτυρίαν, λέγων· Εὐλαβεῖς γάρ ἔσεσθαι τοὺς οἵους Ἰσραὴλ, τὸ ιερὸν ἐδίδαξε λόγον· οὐαὶ δέ Ἰσραὴλ ἐσμέν ήμεις, κατὰ τὸν ἀγιον Παῦλον, λέγοντα· οὐ γάρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὐτοι· Ἰσραὴλ, οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρματα Ἀβραὰμ, πάντα τέκνα, ἀλλ' ἐν Ἰσαάκ κληθήσεται σοι σπέρμα· τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέχνα Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα.

ΕΡΜΗΝΙΑ ΒΑΛΣΑΜΩΝΟΣ

Λι τοῦ Θεοῦ ἔκκλησίαι, οἵκοι προσευχῶν λέγονται· ὅθεν καὶ οἱ προσευχόμενοι παρακαλεῖν τὸν Θεὸν ὄφείουσι μετὰ δακρύων καὶ ταπεινώσεως, οὐ μὴν μετὰ ἀτάκτου καὶ ἀναιδοῦς σχῆματος. Διωρί-
σαντο γοῦν οἱ Πατέρες, μὴ γίνεσθαι τὰς ἵερας ψαλμῳδήματα διὰ βοῶν
ἀτάκτων καὶ ἐπιτεταμένων καὶ τὴν φύσιν παρεχειαζομένων· μήτε μὴν
διὰ τινῶν κακλιφωνιῶν, ἀνοικείων τῇ ἔκκλησιστικῇ καταστάσει καὶ
ἀκολουθίᾳ, οἷά εἰσι τὰς θυμελικὰ μέλη καὶ αἱ περιτταὶ ποικιλίαι τῶν
φωνῶν· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς κατανύξεως καὶ θεαρέστου τρόπου προσά-
γειν τῷ Θεῷ τὰς εὐχὰς, τῷ εἰδότι τὰς κρυπτὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν.
Ταῦτα δὲ παρεκελεύσαντο ἀκολούθως τῷ εὐχαγγελικῷ ρητῷ, τῷ διορι-
ζομένῳ, μὴ κατὰ ἔθνικοὺς ἕγεισθαι ἡμᾶς μετὰ βαπτολογίας καὶ κοκυ-
γῆς, ὡς οιομένους εἰσακουσθῆναι διὰ τὴν πολυλογίαν ἡμῶν, ἀλλ᾽ ἐν
τῷ κρυπτῷ προσάγειν τὸν ὑμνὸν τῷ Θεῷ· ποιεῖν δὲ καὶ τὰς αιτήσεις
ὅμοιας, ἵνα καὶ ὁ πατήρ ἡμῶν ὁ οὐρανίος, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ,
ἀποδώσῃ ἡμῖν ἐν τῷ φυνερῷ. Ἐπεὶ δὲ, φάσι, καὶ ὁ Μωσαῖκὸς νόμος
εἶπεν ἐν τῷ Λευΐτικῷ, Εὐλαβεῖς ποιεῖτε τοὺς γίνους Ἰσραὴλ, μᾶλλον
ἡμεῖς οἱ τοῦ νόμου τούτου δεξάμενοι τὸ πλήρωμα, ὄφειλομεν εὐλα-
βέστεροι εἶναι καὶ κατὰ τὰ νενομισμένα πολιτεύεσθαι. Ἐπεὶ δὲ παρὰ
διαφύροις ἀγιωτάτοις πατριάρχαις ἐλαλήθη, μὴ μάνον ἐν ταῖς ἑορ-
ταῖς γίνεσθαι τοικῦτα παρὰ τῶν ψαλτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν παννυχίσι καὶ
μνημοσύνοις τεθνεώτων, γεγόνασι διάφορα σημειώματα συνοδεικά, ἀ-
ορισμῷ καθηύποδέλλοντα τοὺς τοικῦτα ποιοῦντας, καὶ μὴ διὰ ψαλμῳ-
δημάτων καὶ ἀληγολουσχρίων λιτῶν, ψαλλομένων κατὰ τὸ θεμέλιον τῆς
ἔκκλησίας, ἐκπληροῦντας τὴν παννύχιον ψαλμῳδίαν. Ἀνάγνωθι καὶ
τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου κανόνα ρή· καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γραφέντα· ὡ-
σαύτως ἀνάγνωθι· καὶ τὸν εἰς τὰ Σεραφεῖμ καὶ τὸν πανηγυρικὸν λόγον
τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸν γραφέντα
εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ προφητικοῦ ρητοῦ, τοῦ λέγοντος· «εἴδον τὸν
Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου»· καλύει γάρ τὰς
θυμελικάς ψαλμῳδίας καὶ τὰς ὄργήσεις τῶν χειρονομούντων, καὶ τὰς
ἐκτεταμένας ἐκφωνήσεις.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΡΙΣΤΗΝΟΥ

^τΑ τακτος κρυψή τοῦ ψάλλοντος, ἀδεκτος· καὶ ὁ ἐπιλέγων τὰ
ταῖς ἔκκλησίαις ἀνάρρεστα.

Μετὰ κατανύξεως καὶ προσοχῆς πολλῆς δεῖ τὰς ψαλμῳδίας προ-
σάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ, καὶ μὴ ἀτάκτοις χρῆσθαι βοατές,

καὶ τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι: εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς νιόντας Ίστρηλ, τὸ ιερὸν ἐδίδαξε λόγιον. Ἀλλὰ μηδέ τι ψάλλειν ἀνοικεῖν, καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει μὴ ὃν ἀρμόδιον.

Ο ἐν ἀγίοις πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολλάχιος τῶν Ὁμιλιῶν αὐτοῦ ποιεῖται λόγον περὶ τῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τῇ ὑμνῳδίᾳ τηρητέας τάξεως, εὐλαβείας καὶ σεμνότητος· ἐκ τούτων δ' ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένας πολυτίμους παντὶ χριστιανῷ ὑποθήκας:

« Μετὰ προσηκούσης εὐλαβείας ἐγταῦθα (εἰς τὸν ναὸν) παραγιγώμεθα, ὅπως μὴ ἀντὶ ἀμαρτημάτων ἀφέσεως προσθῆκην τὸντωρ ποιησάμενοι οἶκαδε πορευούμεθα. Τί δ' ἔστι τὸ ζητούμενον καὶ ὁ παρ' ἡμιῶν ἀπαιτεῖται; Τὸ τὸν θεοντας ἀγαπέμπορτας ὕμουνος φόβῳ πολλῷ συνεσταλμένοντος καὶ εὐλαβείᾳ κεκοσμημένοντος, οὕτω προσφέρειν τούτους. Καὶ γὰρ εἰσὶ τινὲς καταφρονοῦντες μὲν τοῦ Θεοῦ, τὰ δὲ τοῦ Πρεύματος λόγια ως κοιτὰ ἡγούμενοι, φωνὰς ἀτάκτους ἀφιᾶσι καὶ τῷ μαινομένῳ οὐδὲν ἄμεινον διάκειται, ὅλῳ τῷ σώματι δονούμενοι καὶ περιφερόμενοι καὶ ἀλλότρια τῆς πνευματικῆς καταστάσεως ἐπιδεικνύμενοι τὰ ἥθη. "Ἄθλει καὶ ταλαιπωρε! δέορ σε δεδοικότα καὶ τρέμοντα τὴν ἀγγελικὴν δοξολογίαν ἐκπέμπειν φόβῳ τε τὴν ἔξομολόγησιν τῷ κτίστῃ ποιεῖσθαι καὶ διὰ ταύτης συγγράψιν τῷ ἐπταισμένῳ αἰτεῖσθαι, σὺ δὲ τὰ μίμων καὶ ὀρχηστῶν ἐγταῦθα παράγεις ἀτάκτως μὲν τὰς χεῖρας ἐπαρατείνων καὶ τοὺς ποσὶν ἐφαλλόμενος καὶ ὅλῳ περικλώμενος τῷ σώματι. . . Τί συντείνοντι πρὸς ἰκεσταρ χειρεῖς ἐπὶ μετεωρισμῷ συνεχῶς ἐπαιρόμεναι καὶ ἀτάκτως περιφερόμεναι, κραυγὴν τε σφοδρὰ καὶ τῇ βιαλῇ ὀθήσει τὸ ἄσημον ἔχοντα; . . . Τοῦτο ἔστιν ἐν φόβῳ δουλεύειν τὸ διακεχύσθαι τε καὶ διατείνεσθαι καὶ μηδὲ σεαυτὸν ἐπίστασθαι περὶ τίνων διαλέγη τῇ ἀτάκτῳ τῆς φωνῆς ἐνηγήσει; . . . 'Ἄλλ' ὁ προφήτης, φησίν, ἀλαλαγμῷ ποιεῖσθαι τὴν δοξολογίαν προτρέπεται· «ἀλαλάξατε γὰρ τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. 'Ἄλλ' οὐδὲ ἴμετες τὸν τοιοῦτον διακωλύομεν ἀλαλαγμὸν, ἀλλὰ

τὴν ἀσημιον βοὺηρ, οὐδὲ τὴν φωνὴν τῆς αἰρέσεως, ἀλλὰ τὴν φωνὴν τῆς ἀταξίας» (Χρυσοστ. ἐν τῇ Ὁμιλίᾳ εἰς Ἡσαῖου 6, 1 ἔκδ. Migne τόμ. 6 σ. 99—102).

«Ἄλλ' ἂρ διὸ ψαλμοὸς ἡ τρετὶ ὑπηχήσατες καὶ τὰς συνήθεις εὐχὰς ἀπ.τῶς καὶ ως ἔτυχε ποιούμενοι διαληθῆτε, τομίζετε ἀρκετ τοῦτο εἰς σωτηρίαν ἥψιν; Όνκικούνσατε τοῦ προφήτου λέγοντος, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προφήτου, ὅτι ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χειλεσὶ με τιμῇ, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ;» (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. XI εἰς τὸν Ματθ. ἔκδ. Migne τόμ. 57, σελ. 200).

«Ἐχώμεθα τοτὲν τῆς ἀρετῆς· μὴ μέχρι τέρψεως τὰ λεγόμενα ἔστω, μηδὲ μέχρι παραμυθίας τινός. Όνκικ ἔστι τὸ θεάτρον τοῦτο, ἀγαπητὲ, κιθαρῳδῶν, οὐδὲ τραγῳδῶν, ἔνθα μέχρι τῆς τέρψεως ὁ καρπός, καὶ τῆς ἡμέρας παραδράμουσης παρῆλθεν ἡ τέρψις. Καὶ εἴθε ἦρ τέρψις μόρη καὶ μὴ καὶ βλάβη μετὰ τῆς τέρψεως· ἀλλ' ὅμως ἀπεισιγ ἐκεῖθεν οἰκαστος, καθάπτερ ἀπό τινος λύμης ἀναμαξάμενος πολλὰ τῷ αὐτόθι· καὶ ὁ μὲν νέος ἀπολαβὼν τινὰ τῶν σαταρικῶν ἀσμάτων μέλη, ὅσα λαχνυσε τῇ μητίμῃ καταθέσθαι, συνεχῶς ἐπὶ τῆς οικίας ἄδει· ὃ δὲ πρεσβύτης, ἀτε δὴ σεμνότερος, τοῦτο μὲν οὐ ποιεῖ, τῷ δὲ ἐκεῖσε λεγομένων ἀηδίατων μέμρηται πάτων. Ἐρτεῦθεν οὐδὲν ἔχοντες ἀπίτε. Καὶ πῶς οὐκ αἰσχύνης ἄξιος;» (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. X εἰς τὰς Πρᾶξ. τῶν Ἀποστ. ἔκδ. Migne τόμ. 60).

«Ἄλλὰ πληροῦσθε ἐρ Ητεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὑμίοις καὶ ψᾶταις πτενυματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐρ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάτωτε οὐπέρ πάτων ἐρ ὀρόματι τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, οὐποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐρ φόβῳ Χριστοῦ. Βούλει, φησὶν, εὐφραίνεσθαι; Βούλει τὴν ἰμέραν ἀραλλοκειν; Ἐγώ σοι δίδωμι πότον πτενυματικόν· ἡ γάρ μεθη καὶ τὴν εὐσπλικιον ἐκκόπτει φωνὴν τῆς γλώσσης τῆς ἰμετέρας ψελλίζειν παρασκενάζουσα, καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ πάτητα ἀπλῶς διαστρέφουσα. Μάθε ψάλλειν, καὶ ὅψει

τοῦ πράγματος τὴν ἡδονήν· οἱ γάλλοις γὰρ πνεύματος πληροῦνται ἀγίου, ὥσπερ οἱ ἄδοιτες τὰς σατανικὰς ὥδας πνεύματος ἀκαθάρτου. Τι ἔστιν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τῷ Κυρίῳ; τουτέστι, μετὰ συνέσεως προσέχοντες· οἱ γὰρ οὐ προσέχοντες, ἀπλῶς γαλλοίσι, τὰ ὥδατα φθεγγόμενοι, τῆς καρδίας φεμιζομένης ἐτέρωθι (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. XIX εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν Migne τέμ. 62).

‘Ο δὲ ἐν Ἀγίαις πατήρ ἡμῶν Θεόδωρος δὲ Στουδίτης ἐν ταῖς Κατηγήσεσιν αὐτοῦ τὰς ἑξῆς διατυποῖ πρὸς τοὺς κανονάρχας παραινέστει, αἵτινες ἀφορῶσι σήμερον τοὺς λεροφάλτας τῶν Ἑκκλησιῶν :

« Σὺ οὖν, τέκνον κανονάρχα, ως τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἔργου κατάρχων τῆς θείας Λειτουργίας καὶ ὑμνωδίας, διεγερθεὶς τῶν ψιλλόντων, ἔκκαστα, καθὼς δικτέτακται σοι, ἀποπληρών, τὰ καθίσματα, τὰ στιγμὴν, συνείδησιν τηρῶν ἐνī ἐκάστῳ. Νῦνque καὶ ἀδολέσχει, καὶ δικαίω λόγῳ καὶ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας καὶ τὰς ἐπιλοίπους διέξαγε πρὸς ἔκκαστον τῶν ἀδελφῶν, ἐν κατῇ τῇ ἡμέρᾳ τούτῃ ψάλλειν. Η ἀναγνώσκειν τόδε, καὶ ἐν τῇδε τούτῳ ἐπιτηρῶν καὶ τὸ εὐχαντόν καὶ τὸ εὐλαλόν καὶ ταχύλαλον τοῦ ἀναγνώσκοντος, πρὸς τὸ καὶ τοὺς παρατυγχάνοντας ἐπιζενομένους ὠφελεῖσθαι· συναναλημβάνομενος ἔκυτὸν πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν ποίει, ἵνα χορεύσῃς ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετὰ τῶν Ἀγίων καὶ τῆς σῆς ἀδελφότητος, εἰπερ καταξιωθεῖν τοικύττου κατάστασιν· εὐστόχως δὲ καὶ ἀφύρτως καὶ τὴν τῶν ψιλμῶν στιχολογίαν ἐκτέλει, ὑποστηρίζων καὶ ἐμβιβλῶν, καὶ ἐπὶ λόγοις σφραλεροῖς ἐπανορθῶν, καὶ πρὸς ἐν μέλος πάντας δικαρχατῶν, κατὰ τὸν ἦχον τῆς ψιλμώδειας, μήτε ὑπερχωνάγων, μήτε καταρρέπτων, ἀλλὰ μεσότητι προσυπάγων· οὕτω γάρ καὶ διδικτούμεθα ὑπὸ τῶν Πατέρων· θέλημα ἔγων καὶ ἔργον ποιούμενος τὰ ἀποτυπωθέντα στιγματικάθισμάτα ἐκμηθεῖν τὴν ἀδελφότητα· μάλιστα τοὺς διυγμένους καὶ προσιόντας σοι ἐν πολλῇ ταπεινοφροσύνῃ, πληθύνων τὸ τέλευτον, δὲ παρὰ Θεοῦ σοι κεχάρισται· ἵνα ἀκούσῃς τῆς εὐλογημένης ἐκείνης φωνῆς· ΕἼδοιτε, ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ διῆγα ἷς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε κατασήσω.

'Ο ΙΕ' τῆς ἐν Λαοδίκειᾳ Συνόδου κανὼν οὐδόλως ἐπιτρέπει νὰ ψάλλῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ τυχών, ἀλλὰ καθῆκον τοῦτο θεωρεῖ τῶν κανονικῶν ἥτοι τῶν ἐν τῷ κλήρῳ συνηριθμημένων καὶ ἐπὶ τούτῳ προκεγειρισμένων ψαλτῶν· διότι ἀταξία ὅμολογουμένως συμβαίνει καὶ χασματίχα ὅταν ψάλλῃ ὁ τυχών ἀμαθής καὶ ἀμουσος, τούναντίον δὲ εὐταξία καὶ συγκίνησις ὅταν ψάλλωσιν οἱ μουσικῆς ἔμπειροι καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως γνῶσται.

Ηρὸς δοῦλγίκιν δὲ τῶν ψαλτῶν πολλάκις καὶ ἐν τοῖς τελευταῖς γρόνοις ἡ Ἐκκλησία διέταξε τὰ προσήκοντα, καὶ τελευταῖον ἔτι ἡ Μουσικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφήνατο τάδε:

« Περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ χοροῦ διεκσευζόντες φρονοῦμεν διὶ πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται· 1] ἐκλογὴ ἱεροψαλτῶν συμφωνούντων πρὸς ἀλλήλους κατά τε τὴν ποιοτητα τῆς φωνῆς καὶ τὴν τέχνην· 2] ἐκλογὴ ἰσοχρατῶν καὶ κανοναρχῶν, τούλαγιστον τριῶν ἑκατέρῳ μεν, γυμναζούμενων δἰς ἢ τρίς καθ' ἔδομάσ· 3] ἐρισμὸς τῶν ψαλτέων μαθημάτων καὶ γύμνασις ἐπ' αὐτῶν· 4] σύστασις τῷ σεμνοῦ καὶ ἵεροπεποῦς εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ χοροῦ, ἀποφυγὴ δὲ τοῦ ἐπιτετῆδευμένου καὶ ἐκλελυμένου· 5] σύστασις εἰς πάντας προφορᾶς ἀκριβοῦς, ὥστε τὸ ἀκροτάτηριον οὐχὶ μόνον νὰ ἀκούῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ κατανοῇ τὰ ψαλλόμενα οὕτως ὥστε νὰ παράγωνται ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Ἐκκλησιαζούμενων τὰ ἀνάλογα αἰσθήματα· 6] καθορισμὸς ἐκ τῶν προτέρων τῆς οἰκείας ἐκάστῳ Ἐκκλησιαστικῷ ἄσματι γρονικῆς ἀγωγῆς καὶ τοῦ ῥυθμοῦ, καὶ ἀναγραφὴ αὐτοῦ κατὰ τομὴν ἐν τῇ διαρκείᾳ τῶν μελῶν· καὶ 7] προσθήκη ἴδιαιτέρας γραμμῆς ἀναγραφούσης ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ ψαλλούμενου ἄσματος τὸ μέρος τῶν ἰσοχρατῶν » (Βλ. "Ἐκθ. Μουσικῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, ἔτ. Η' σελ. 119—121).

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΙΤΟΙ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΛΟΙΠΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΑΥΤΩΝ

Η Θ' ΩΡΑ

Η πρὸ τοῦ Ἐσπερινοῦ καθ' ἔκαστην ἡμέραν ἀναγινωσκο-
μένη Θ' ὥρα ἐστὶ σφραγὶς τῆς Ἀκολουθίας τῆς; ἢδη
ληγούσης ἐκκλησιαστικῶς ἡμέρας. Καὶ ἀνὴρ ἡ ἡμέρα ἡ Δεσποτικὴ ἡ
Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ μείσωρτος; ἢ μηνὸν ἐσταζομένου Ἀγίου, Ἀπο-
λυτίκιον καὶ Κοντάκιον λέγονται ἐν ταύτῃ τὰ τῆς ἑορτῆς ἢ του
Ἀγίου· εἰδὲ μὴ, τὸ τοῦ τυχόντος Ἀγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον, καὶ
ἀντὶ Κοντάκιου λέγεται τὸ Βλέπων ὁ Ἀηστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς
ζωῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες
καὶ Κοντάκιον Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως· τῇ δὲ Κυριακῇ ἐσπέ-
ρας τὸ ἀναστάτικον Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντάκιου ἡ Τιμ-
κοὴ του Ἡγού. Ἐν δὲ τῇ Διακαίνησίμῳ ἑδομάδι καὶ τῷ Σαβ-
βάτῳ τῆς Διακαίνησίμου ἐπέρας πρὸ τοῦ Ἐσπερινοῦ τοῦ Θωμᾶ,
ώς καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδύσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ἐσπέ-
ρας πρὸ τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως, ἀναγινώσκεται ἡ τοῦ
Πάτρα Θ' ἦτοι τὸ Ἀγίστασιν Χριστοῦ, Προλαβοῦσαι τὸν ὄρ-
θρον κτλ. ώς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διετυπῶται. Τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Τυ-
φλοῦ ἐπέρας, πρὸ τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀποδύσεως τοῦ Πάτρα,
ἀναγινώσκεται ἡ Θ' τριψαλμος καὶ λέγεται Ἀπολυτίκιον Τὸν
συνάραρχον Λόγον καὶ Κοντάκιον Τῆς γένχῆς τὰ ὅμιλα. Ἐν
τῇ Μ. δὲ Τεσσαρακοστῇ ἀναγινώσκεται ως ἐστὶ διετεταγμένη ἐν
τῷ Ὁρολογίῳ μετὰ τῶν Μακαρισμῶν καὶ τῶν ἀκολούθων αὐτοῖς.

'Απόδυσις ἐν τῇ Θ' λέγεται πάντοτε ἡ μεικρὰ (ὅρα αὐτὴν κατωτέρῳ ἐν § 16) μετὰ τοῦ γχρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, ἡς ἐλέγχθησαν τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ

2. Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τῆς τοῦ "Ορθροῦ καὶ πάστρις ἀλλης ἱερᾶς τελετῆς ἐστιν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφωνουμένη εὐχὴ, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡγιῶν¹, ἐξαιρέσει τῆς Θείας Λειτουργίας, τῆς τελετῆς τοῦ Ἅγιου Βαπτίσματος καὶ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου πρὸ τῶν ὄποιων ἐκφωνεῖται τὸ Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός. Ἐν τοῖς Ἐσπερινοῖς δὲ² καὶ τοῖς "Ορθροῖς τῆς Διακαίωσίμου ἔνδομαδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ως καὶ πρὸ τοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένου Ἑκψάλμου, ἐκφωνεῖται τὸ Λόξα τῇ Ἄγιᾳ καὶ Ὁμοονσιῷ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΥ ΨΑΛΜΟΥ

3. Ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς, ἡ μεγαλοπρεπεστέρα δοξολογία τοῦ Θεοῦ τυγχάνων³, ἀναγινώσκεται εἰς ἀπαντας τοὺς Ἐσπερινοὺς τοῦ

1. Ὁφειλει δὲ ὁ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως ταύτης προσκυνησαι καὶ ἀσταθῆγαι τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ φορέσαι τὸ ἐπιτραχήλιον καὶ τοῦτο ἀποτίθησι μόρον μετὰ τὴν Ἀπόλεσιν τοῦ Ἐσπερινοῦ ἄλλως ἀτακτεῖ καὶ παραγομεῖ.

2. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν ὅτι ποιοῦμεν Εὐλογητὸν καὶ ἐρ τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Καιρῆς Δευτέρας, ὡς συνήθωσε, ἐκφωνοῦντες Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τούτον διὰ τοῦ Δεξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὄμοονσιῷ ἐστὶ παράτυπος γεωτερισμός. ἀλλὰ τὸν εἴθισται πατταχοῦ σχεδὸν οὕτω καθ' ὅτι τὴν Διακαίωσίμον μόρον ἀγτὶ τοῦ Δεξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δέξα σοι μετὰ τὸ Εὐλογητὸς σημειοῦ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ὅτι λέγεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη κατὰ τὴν Διακαίωσίμοις ἔνδομαδα.

3. Οτι περὶ τῶν ψαλμῶν ἐρ γέρει καὶ τῶν τοῦ Λαβίδ ιδιᾳ ὁ Χρυσοῦς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης εἶπε, καλὸν θεωροῦμεν ἵνα ἐπισυ-

βλου ἐνιαυτοῦ· ἀργεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καθ' ὅλην τὴν Δικαιινήσιμον ἐβδομάδα, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ

ρύψωμεν ἑνταῦθα πρὸς συχρήτην ἀράγρωσιν καὶ μελέτην πατρὸς χριστιανοῦ, μάλιστα δὲ τῷ κ.ηρυκῶν, οἰς ἔστιν ἐγχειρίδιοι ιερὸς τὸ Ψαλτήσιον. «Τίτος ἐρεκεν δὲ γαλιός εἰς τὸν βίον εἰσερήνεξται τὸν ἡμέτερον καὶ μετ' ὄφδης μάλιστα αὐτῇ ἡ προφητεία λέγεται; . . . ἀκούσον. Πολλοὺς τῷν ἀρθρώπων κατιδὼν ὁ Θεὸς φθυμωτέρους δυταῖς καὶ πρὸς τὴν τῷν πνευματικῷν ἀράγρωσιν δυσχερῶν ἔχοντας καὶ τὸν ἐκεῖθεν οὐχ ἡδέων ὑπομέροτας κάμπατος, ποθειτέρος ποιῆσαι τὸν πόρον βουλόμενος καὶ τοῦ καμάτου τὴν αἰσθησιν ὑποτεμέσθαι, μελῳδίαν ἀρέμικην τῇ προφητείᾳ, ἵνα τῷ φυθμῷ τοῦ μέλοντος ψυχαρωγύμενοι πάντες μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας τοὺς ιεροὺς ἀραπέμπωσιν αὐτῷ ὕμρους· οὐδὲν γὰρ οὐδὲν οὕτως ἀριστησι ψυχὴν καὶ πτεροῦ καὶ τῆς γῆς ἀπαλλάσσει καὶ τῷν τοῦ σώματος ἀπολλει δεσμῶν καὶ γιλοσοφεῖν ποιεῖ καὶ πάντων καταγελᾶν τῷν βιωτικῷν ὃς μέλος σεμφωνίας καὶ φύθητι συγκείμενος θεῖος ἀρμα. Οὕτω γοῦν ἡμῶν ἡ φύσις πρὸς τὰ ἄσματα καὶ τὰ μελή ηδέων ἔχει καὶ οἰκεῖων, ὡς καὶ τὰ δυομάλια παιδία κ.λανθυμητῶνδόμενα καὶ δυσχεραιόροτα οὕτω κατακοιμίζεσθαι . . . Ποιοῦσι δὲ τοῦτο καὶ γυναῖκες καὶ δοιοπόδοι καὶ γηπόροι καὶ ραῦται, τῷ ἄσματι τὸν ἐκ τῷν ἔργων πόρον παραμνθήσασθαι σπένδοντες, ὡς τῆς ψυχῆς, εἰ μέλοντο ἀκούσιες τῆς ὄφδης, φέρον ἀτατα ἐρεγκεῖν δυραμένης τὰ ὄχιηρά καὶ ἐπίπορα . . . Άπο τῷν γαλιμῶν τῷν πνευματικῷν πολὺ μὲν τὸ κέρδος πολλῆς δὲ ἡ ὥρελεια, πολὺν δὲ ὁ ἀγιασμὸς καὶ πάσης γιλοσοφίας ἀπόθεσις γέροις ἀρ, τῷν τε φρημάτων τὴν ψυχὴν ἐκκαθαιρόντων, τοῦ τε ἀγίου Πνεύματος τῇ τὰ τοιαῦτα γιαλλούσῃ ταχέως ἐφιπταμένου ψυχῆς οἱ γὰρ μετὰ συρέσεως γιαλλούτες τὴν τοῦ Πνεύματος καλοῦσι χάριν . . . Ἐρθα μὲν ἄσματα πορηκὰ δαίμονει ἐπισωρεύονται, ἔιθα δὲ μελη πνευματικὰ ἡ τοῦ Πνεύματος ἐφίππαται χάρις καὶ τὸ στόμα καὶ τὴν ψυχὴν ἀγιάζει . . . Καὶ καθίπερ πολλοὶ τῷν πλούτοντων τὴν σποργίαν βαλούμον πλήσατες, οὕτω τὰς τραπέζας ἀπομάσσοντες, ἵνα εἴτις ἀπὸ τῷν ἐδεσμάτων γέρηται κηλίς, παρασυρεῖσα καθαρὰν δεικη τὴν τράπεζαν, οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν, ἀρτὶ βαλούμον τὸ στόμα ἐμπλησατες μελῳδίας πνευματικῆς, ἵνα εἰ τις ἐγέρετο κηλίς ἀπὸ τῆς ἀδιηγίας ἐν τῇ ψυχῇ, διὰ τῆς μελῳδίας ἀποσμήκωμεν ἐκείης καὶ λέρωμεν κοιτῇ στάστει· «Εὔρρχνας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου . . .» Οὕτως οἱ τὸν Δαβὶδ καλούτες μετὰ τῆς κιθάρας, ἐρδον τὸν Χρι-

τῆς Ἀποδότεως τοῦ Πάτρα. Ἀπὸ τοῦ Ἐπιπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδότεως τοῦ Πάτρα, ἀναγινώτεται μὲν, ἀλλ' ἂντας τοῦ τετρατοῦ προσκεκριμούσει, διότι φύλλεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ Χριστὸς ἀνίστη ἄπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος, καὶ δις ἐκ τῶν χερῶν.

πτὸν δι' αὐτοῦ καταβούσι. Ὁποιος δὲ ὁ Χριστὸς, δαίμων μὴν οὐδεὶς ἐπιστείθει, μᾶλλον δὲ οὐδὲ παρικύψαι τοιμήσειε ποτε, εἰρήνη δὲ καὶ ἀράτη καὶ πάντα ὕπαρχος ἐκ πυρῶν ἔχει τὰ ἀγαθά . . . Ἐνθα φαλ-
γὸν καὶ τιχὺν καὶ προφυτῶν χορεία καὶ διδύνοια τῷρι φύλότων θεο-
φυλῆς, οὐκ ἄρ τις ἀμύρτοι τὴν σένεδον ταῖτην προσειπὼν Ἐκκλησιαν.
Καὶ μὴ εἰδῆς τῷρι δικαιούσι τῶν φημάτων, αὐτὸς τέως τὸ στόμα παίδευ-
σσον τὰ βίβατα λέγειν ἀγιάζεται γὰρ καὶ διὰ φημάτων ἡ γλῶττα ὅταν
μετὰ πρωθυμίας ταῦτα λέγηται. Ἐντὸς ταῦτην ἑαυτοὺς καταστήσω-
μεν τὴν συνήθειαν, οὐδὲ ἐκόπτεις οὐδὲ φρεγμούστες ποτε ποιησόμεθα
τὴν κατῆρ ταῦτην λειτουργίαν, τοῦ ἔθους καὶ ἀκούστας ἡμᾶς ἀγαγά-
ζοντος καθ' ἐκάστην θμέραν τὴν κατῆρ ταῦτην ἐπιτελεῖται λατρεία.
(Χριστος. Ἔργ. εἰς τὸν φαλμὸν ΜΑ' ἔκδ. Migne τόμ. 55).

'Ο Μ. Βασιλείος λέγει «Τὸ ἐκ τῆς μελῳδίας τερπτὸν τοῦ δόγ-
ματος ἵρχατέμενερ, ἵτα τῷ προσηρεῖ καὶ λειώ τὴν ἀκοής τὸ ἐκ τῶν
λόγων ὀφελιμορ λατθαρότως ὑποδειχώμεθα κατὰ τοὺς σοφοὺς τῶν
ἰατρῶν, ὅτι τῷρι φαρμάκων τὰ αἱστηρότερα πίνεται διδότες τοῦς κακο-
σίτοις, μέλιτι πολλάκις τὴν κέλικα περιχρίσουσι . . . «ψαλμὸς γαλήνη
γυνῶν, βραβευτὴς εἰρήνης, τὸ θορεύοντας καὶ κυματορ τῷρι λογισμῶν
καταστέλλων . . . φαλμὸς φύλας συναγωγὴς, ἔρωσις διεστώτων φαλ-
μὸν γυπτίοις ἀσφάλεια, ἀκμάζοντις ἐγκατέλαπισμα, πρεσβυτέροις παρη-
γορία, γεραικὸν κόσμος ἀρμοδιώτατος, ἀράπανοις κόπωρ ἡμεριῶν, ἐκ-
κλησίας φωνή».

'Ο Θεοδώρητος ὁ Κύρον «τῇ γὰρ ἡδονῇ τῇ μελῳδίᾳ τὴν ὀφέ-
λειαν ἡ θεία χάρις κεράσασα, τριπόθητό τε καὶ ἀξιέραστον τοῦς
ἀνθρώπους διδασκαλίαν προτέθηκεν».

Γρηγόριος ὁ Νίσσης· «επεὶ οὖν τὸ κατὰ φύσιν φῦλον τῇ φύσει,
ἀπεδείχθη δὲ κατὰ φύσιν ἡμῖν οὐσα ἡ μονοτικὴ, τούτου χάριν ὁ μέγας
Δαβὶδ τῇ περὶ τῶν ἀρετῶν φυλοσοφίᾳ τὴν μελῳδίαν κατέμιξερ οἵτινα
μέλιτοι ἡδονὴν τῷρι διψηλῶν καταχέας δογμάτων».

'Ιδον οἱ λόγοι, δι' οὓς καὶ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τὸν Φαλ-
μὸν τοῦ Δαβὶδ ἔχει βάσιν τῷρι μερικῶν καὶ δημιοσίων προσευχῶν, καὶ
δι' οὓς ἐτοῦς ἀρχαῖοις χρόνοις πάντως ἐψαλλε τὸν Φαλμόν, ὡς
σῆμερον τὸν γμ', γμα' καὶ ἀλλοντι τινάς.

Απὸ δὲ τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀγκλήψεως καὶ ἐφεξῆς, συνάπτεται εἰς τὸν Πρωτομικὸν καὶ τὸ Δεῦτε προσκονησμόν τοῖς, κατὰ τὸν τύπον τοῦ Ὡρολογίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α' ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

4. Κατὰ πᾶν Σάββατον ἐν τῷ Ἐσπερινῷ στιχολογεῖται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ Θεομητορικῆς ἑορτῆς τυχούσης, ἢ μνήμης ἑορταζομένου Ἅγιου. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ἐν ταῖς ἐφεξῆς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἀν ἔτι συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς, ἥτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ τῶν Θεοφανείων καὶ τῇ Μεταμορφώσεως, ἐν αἷς οὐδὲ Ἄναστάσιμα φάλλονται ἐπίστης οὐ στιχολογεῖται καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῇς Πεντηκοστῆς, ὡς οὐδὲ ἐν τοῖς μεθεόρτοις Ἐσπερινοῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὅταν αἱ ἑορταὶ αὗται συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, προτργοῦνται ἔμως ἐν τούτοις τὰ Ἄναστάσιμα στιγματά. Ἐν δὲ ταῖς ἐφεξῆς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἥτοι τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ καὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ (ὅταν τούτη ἡ ημέρα ἐν Κυριακῇ), τὸ μὲν Ψαλτήριον στιχολογεῖται, ἀλλὰ τὰ Ἄναστάσιμα καταλιμπάνονται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Α' ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

5. Ἐν ταῖς Θεομητορικαῖς ἑορταῖς (ἐξαιρουμένων τῶν ἑορτῶν τῆς Ὑπαπτωντῆς καὶ τοῦ Εὐχγελισμοῦ)⁴ καὶ ἐν ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἅγιων μνήμαις ταῖς ἐντὸς τῶν τετσάρων ἡμερῶν τῆς ἑδδομάδος συμπιπτούσαις, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ στιχολογεῖται ἡ Α' Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι οἱ τρεῖς πρῶτοι ψαλμοί. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ὅταν συμπίπτωσιν ἐν Σαββάτῳ ἡ Δευτέρᾳ, καθότι ἐν τοῖς Ἐσπερινοῖς τῶν δύο τούτων ἡμερῶν Στιχολογία οὐ γίνεται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΜ' ΨΑΛΜΟΥ «ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ»

6. Ἐν τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ψαλλομένοις Ἐσπερινοῖς τῶν

4. Σημειωτέον ὅτι αἱ δύο αὔται ἑορταὶ, ὡς μετέχονται καὶ τοῦ χαρακτήρος Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐμμαίνονται τι ἐξαιρετικόν· διὸ καὶ κατὰ πολλὰ μέρη ἐταῖς Ἀκολούθαις αἰτῶι παρατηρεῖται ἡ μπά τῶν ἄλλων Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἐπερογὴ αἰτῶν.

Ψαλμῶν Κύριε ἐκέκριξάν, Φωνῇ μιου πρὸς Κύριον, Ἐκ βα-
θῶν ἐκέκριξάν μοι, καὶ τὸ Λινεῖτε τὸν Κύριον, φάλλονται
πλήρεις οἱ στόχοι εἰς τοὺς δικτεταγμένους ἥχους. Ἐν δὲ τοῖς Ἐσπε-
ρινοῖς τῶν Μ. ἑορτῶν εἴθισται πρὸς συντομίαν νὰ παραλείπωνται οἱ
στίχοι ἀπὸ τοῦ Αὐτοῦ Κύριε καὶ ἐφεξῆς, καὶ νὰ μεταβαίνῃ ὁ πρώτος
χορὸς εἰς τὸν στίχον τὸν ἀριθμὸν ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐπο-
μένων στιγμῶν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ

7. Εἰς πάντα Ἐσπερινὸν τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καὶ
πάντα Ὁρθρὸν ἑκάστης Κυριακῆς τοῦ ὅλου ἑνίαυτοῦ, φάλλονται
ἀπαρχιτήτως τὰ τῆς Ὁκτωήγου Ἀναστάσιμα, ἡτοι Στιγμὴ, Δοξα-
στικά, Ἀπολυτίκια, Τριαδικά, Καθίσματα, Τπακοκί, Ἀντίφωνα,
Κανόνες, Κοντάκια, Οἶκοι, Ἐξαποστειλάριχ, Εῳθινά, Μακκρισμοὶ
κτλ. ἂτινα καὶ προηγοῦνται τῶν Ἀκολουθῶν τῶν Θεομητορικῶν ἑορ-
τῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, ώς καὶ τῶν Ἀποδόσεων τῶν Δε-
σποτικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων
Ἀγίων, διαν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς. Ψάλλονται δὲ οὕτως
ἐν μὲν ταῖς κυρίαις τῶν ἑορτῶν ἡμέραις καὶ ταῖς τῶν Ἀποδόσεων
αὐτῶν, πρῶτον ἐσπέρια Στιγμὴ Ἀναστάσιμα δ' εἶτα σ' τῆς τυχού-
στης Θεομητορικῆς ἑορτῆς· ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ πά-
σαις ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμαις, Ἀναστάσιμα σ' καὶ
μεθεόρτα ἡ τοῦ Ἀγίου δ'. "Οταν δὲ συμπίπτῃ ἐν μεθεόρτῳ Κυ-
ριακῇ ἡ ἐν τῇ Ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἡ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καὶ
ἑορταζομένος "Ἄγιος, τότε ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς γ'
καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Ἐν ταῖς τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων ἑορταῖς ἡτοι, τῇ
ἑορτῇ τῶν Ἀργαγγέλων, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν Κορυ-
φίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Ιακούλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάν-
νου (Σεπτεμβρίου χρ.), τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν (ἀν μὴ συμπίπτῃ ἡ
ἑορτὴ αὐτῶν ἐν τινι Κυριακῇ Τριψίδιου), τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς
Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, καὶ τῶν Ἀγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου,

5. "Οτε ἀρχεται ὁ β' χορὸς γάλλων τὸ Κάτευθυνθήτω ἡ προσευχὴ
μου, ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸ θυμίαμα καὶ θυμιᾷ τὴν ἀγίαν Τριάδελλαν, εἴτα
τὸν ἄγιον εἰκόναν καὶ τὸν λαόν κατὰ τὴν τάξιν καὶ εἰς μὲλλη
ποιῆσαι Εὔσοδον, ἔρθεται εἰθὺς κατὰ τὸ Κύριε ἐκέκριξα καὶ τὸ γελά-
νιον, εἰδεμὴν, θυμιᾷ φέρων τὸ ἐπιτραχικόν μόρον.

φάλλονται κατ' ἔξιρεσιν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων σ'. "Οταν δὲ δ τυχών ἐν Κυριακῇ Ἀγιος στερῆται Δοξαστικοῦ, ἐν τῷ Ἐπερινῷ φάλλονται Ἀναστάσιμα ζ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Καταλιμπάνονται δὲ ἀπαντα τὰ Ἀναστάσιμα ἐν ταῖς ἔησι Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἥτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῶν Θεοφραντίων, τῶν Βατίων, τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅταν συμπίπτῃ τῇ καὶ τοῦ Δεκεμβρίου, διε τό διατάξεις φάλλεται ἐν τῷ Ὁρθρῷ μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος ἥγου, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ δ' τῷ Αἰνων Ἀναστάσιμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α ΕΣΠΕΡΙΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ

8. Ἄν συμπέσῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἐπερινῷ Δόξῃ Καὶ νῦν φάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ἐν ταῖς Ἀποδόσειν αὐτῶν (ἔξιρουμένης τῇ; ἀποδόσεως τῆς Κοινήσεως τῆς Θεοτόκου διε φάλλεται Δόξα Καὶ νῦν μόνον τὸ Θεαρχίῳ γενιματι) καὶ ταῖς τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν ταῖς μεθέρτοις; Κυριακαῖς καὶ ἐν πάσι τοῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἑορταζομένοις Ἀγίοις, Δόξα φάλλεται τὸ τῆς τυγχούστης ἑορτῆς, ἥ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. "Οταν ἡ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπέσῃ μιᾷ τῶν πρώτων τετσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, Δόξα φάλλεται τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. "Οταν ἡ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἥ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, φάλλεται τὸ τοῦ Τριωδίου ἡ Πεντηκοσταρίου Δοξαστικὸν πρῶτον, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἄν συμπέσῃ διμα; τῇ Κυριακῇ τῶν Βατίων καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δικαιινησίμου, Δόξα Καὶ νῦν λέγεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. "Οταν αἱ ἑορταὶ τῶν ἀγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τῆς ἑορτῆς μόνον. "Οταν αἱ ἑορταὶ τῶν ἀγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Ματέου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης τύχωσιν ἐν τινι Κυριακῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἥ ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ (ἔξιρεν τινι Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς), Δόξα φάλλεται τῶν ρουμένης τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς), Δόξα φάλλεται τῶν ρουμένης τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰ δὲ ἐν ἡμέρᾳ Ἀγίων, Καὶ νῦν, τῇς τυγχούστης Κυριακῆς ἡ ἑορτής. Εἰ δὲ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς τυχών "Ἀγιος στερεῖται Δοξαστικοῦ, Δόξα Καὶ νῦν φάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἥγου Θεοτοκίον· εἰ δέ ἐστι μεγαλομάρτυς καὶ συμ-

πίπτει ἐν τινὶ μεθέόρτῳ Κυριακῇ Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῇ; Φάλλεται δέξα τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν, τὸ αἱ Θεοτοκίον τοῦ ἥγου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

9. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου, καὶ τύχωσι Θεομητορικαὶ ἢ Δεσποτικαὶ ἑορταὶ (ἐξαιρουμένων τῶν δύο ἑορτῶν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῶν Θεοφραντίων), Προκείμενον φάλλεται τὸ Ὁ Κύριος ἔβασιτενσει· ἔξαιροῦνται οἱ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ἢ καὶ ἐν σικδήτινι ἄλλῃ ἡμέρᾳ συμπίπτοντες μεθέόρτοι Ἐσπερινοὶ τῶν Μ. Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν οἷς φάλλονται πάντοτε τὰ Μ. Προκείμενα Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν τῷ Ὁ Θεὸς ἴμιῳ ἐτῷ τῷ οὐρανῷ καὶ ἐτῇ γῇ, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Μ. Σαββάτου μετὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου ἀνάγνωσιν φάλλεται τὸ Προκείμενον Ἀράστα ὁ Θεὸς, μετὰ τῶν ὡρισμένων στίχων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ

10. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ἀναγινώσκονται Προφῆται, ὅταν συμπίπτωσι τῇ Κυριακῇ Δεσποτικαὶ καὶ Θεομητορικαὶ ἑορταὶ, ἢ μνήμαι ἑορτακέραμενον Ἀγίων καὶ πρὸ τῆς ἀναγινώσεως αὐτῶν ὁ Διάκονος ἐπιφωνεῖ τὸ Σορία· πρόσχωμεν τὰ Ἀποστολικὰ δὲ Ἀναγινώσματα, ἀτινα ἀναγινώσκονται ἐν ταῖς μνήμαις τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοφίέου, καὶ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀναγινώσκονται συνήθως κατὰ τὴν ἀπεγγελίαν τοῦ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ἀναγινωσκομένου Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὸ Ηρόσχωμεν, σορία, πρόσχωμεν.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑΣ

11. Ἄν υπάρχῃ Ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας πον, φάλλεται ὑπὸ τοῦ β' γοροῦ ἐν κατ' ἐκλογὴν Στιχηρὸν ἐκ τῆς Λιτῆς, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἔξεργεται ἀπὸ τοῦ βαρείου κλίτους ὁ Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς καὶ ἔρχονται φέροντες

εἰς χεῖρας λαμπάδας, καὶ στανται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, διου εἰσὶ προτεθειμένοι οἱ ἄρτοι, οἶνος καὶ ἔλαιον· ὁ Διάκονος τότε λέγει τὸ Ἐλέησον ἡμῖν ὁ Θεός. . . "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆ-
ται τὴν ἀγίαν ἐκουλησταν ταύτην, τὴν πόλιν (ἡ χώραν) ταύ-
την κατ. οἱ γοροὶ φάλλουσιν εὐλαβῶς καὶ πρεσια τῇ φωνῇ τὸ Κύ-
ριον ἐλέησον ὡς ἡ τάξις ὁ Ἱερεὺς; Ἐπάκουονσον ἡμῶν ὁ Θεός. . .
Εἰρήνη πᾶσιν ὁ γερὸς; Καὶ τῷ πτερύματι σου· ὁ Διάκονος; Τὰς κε-
φαλὰς ἡμῶν . . . ὁ χειρὸς Σοὶ Κύριε· ὁ Ἱερεὺς (ἢ Ἀρχιερεὺς); Λέ-
σποτα πολινέλες . . . εἴτε ὁ Ἱερεὺς θυμῷ σταυρωιθῶς στρεφόμενος
περὶ τοὺς ἄρτους; καὶ φάλλων τὸ Θεοτόκε Παρθένε. . . 'Ἐν πάσταις ἀνε-
ξιρέτις ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑρταῖς ὡς καὶ ἐν ταῖς
τῶν ἀγίων μνήμασι, ἐὰν γίνηται Ἀρτοκλασία, φάλλεται πάντοτε τὸ
Θεοτόκε Παρθένε. . . Τούτου πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν ὁ χειρὸς; Κύριε ἐλέησον ὁ Ἱερεὺς; εὐλογεῖ τοὺς
ἄρτους, λέγων τὴν εὐχὴν Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός
ἡμῶν... εἴτε φάλλεται ταῖς τὸ Πλούσιοι ἐπτώχευσαν, καὶ μετ' αὐ-
τὸς τὸ Ἀπόστιγμα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

12. Τὰ ἀναστάτιψα Ἀπόστιγμα κατὰ τὸν Ἐπερινὸν τοῦ Σεβ.
εάτου οὐδέποτε καταλιμπάνονται καν τύγωσι Θεομητορικαὶ ἑρταὶ,
προεόρτιοι ἢ μεθέρτοι Κυριακαὶ καὶ Ἀποδότεις Δεσποτικῶν ἢ Θεο-
μητορικῶν ἑορτῶν, ἢ μνῆματι ἑορτάζομένων Ἀγίων. Ἐν τῷ Ἐπερινῷ
τοῦ Σεβεάτου τῶν τεσσάρων μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ Κυρια-
κῶν φάλλεται ἐν πρώτοις τὸ τοῦ ἥγου πρῶτον Ἀπόστιγμον (ὅπερ
ἀργεῖται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ), εἴτα φάλλονται τὰ δέ Στιγμὴ Πάσχα
ιερὸν μετὰ τῶν στίγμων αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

13. Ἐν ταῖς συμπιπτούσας ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Θεομητορικαῖς
ἑορταῖς, ταῖς μεθέρτοις Κυριακαῖς αὐτῶν τε καὶ τῶν Δεσποτικῶν
ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀποδότεων αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νη-
στειῶν, τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῇ ἑορτῇ τῶν Θεοπατόρων
στειῶν, τῇ Ιωακείῳ καὶ Ἀννης καὶ τῇ τῶν Ταξιαρχῶν (ὅταν συμπίπτωσιν ἐν
Κυριακῇ) Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων φάλλεται μόνον τὸ τρίτον τω-

χούστης ἑορτῆς ἀνευ Θεοτοκίου. "Οταν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς συμπίπτῃ ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριψιδίου, ψάλλεται Δόξα τῷ τὸν Ἀποστίγων τοῦ Τριψιδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ δταν συμπίπτη τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ἡ τῇ τῶν Βεβίων, ψάλλονται τὰ τοῦ Τριψιδίου Ἀπόστιχα Δοξαστικά, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς ἔαν δὲ συμπέσῃ τῷ Πάσχα, τότε ἐν τῷ Ἐσπερινῷ λέγεται Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ἀγαστάσεως ἡμέρα. Ἐν ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς συμπιπτούσαις Ἀγίων μνήμαις, Δόξα τῶν Ἀποστίγων ψάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίου ἐκ τῆς ὁκτωήχου σύμφωνον τῷ ἥχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ. "Οταν δὲ αἱ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμαι τοις συμπιπτοταῖς ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, ἡ Ἀποδοσίαι Δειποτικῆς τινας ἡ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, Δόξα Ἀπόστιχον φάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς τυχούστης ἑορτῆς. Τοῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς τυχόντος Ἀγίου μὴ ἔγοντος εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δοξαστικὸν, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίγων Θεοτοκίου τοῦ τοῦ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα ἐντὸς τῶν ἐξ ἡμερῶν τῆς ἑδομάδος (πλὴν δηλ. τῆς Κυριακῆς) μέχρι τῆς Ἀναλήψεως συμπιπτούσαις μνήμαις τῶν ἀγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, Ἀπόστιχα Δοξαστικά ψάλλονται τὰ τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν δὲ ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς προλαβεύσης Κυριακῆς ἡ ἑορτῆς, καὶ εὐχὴ τὸ Ἀγαστάσεως ἡμέρα, τὸ δποῖον μόνον ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ τῷ τῶν Κυριακῶν "Ορθρῷ δεῖ ψάλλεσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΓΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

14. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ πρὸ τῆς Ἀπολύσεως λέγεται τὸ Νῦν ἀπολύεις μετὰ τοῦ Τρισαγίου, ἐν δὲ τῇ Δικαιονησίῳ ἑδομάδοι καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸ Ἀγαστάσεως ἡμέρα, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς κατὰ τὸ σύνθητες αὐτοῦ μέλος καὶ οὐγῇ κατὰ τὸ μέλος τοῦ Ἀγαστάσεως ἡμέρα, καὶ εἰθύς ἔπειται ἡ Ἀπόλυσις.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ.

15. Ἐν τῷ τοῦ Σαββάτου Ἐσπερινῷ φύλλονται τὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήγου Ἀπολυτίκια πρὸ τῶν Ἀπολυτικῶν τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτουσῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων Δεσποτικῶν τε καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν. Ψάλλονται δὲ ἐν μὲν ταῖς κυρίαις ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι τὸ Ἀναστάσιμον ἀπαξ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακῇ καὶ τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπαξ· ἀλλ' ἐν τῷ Ὁρθῷ τὸ Ἀναστάσιμον λέγεται δίς; καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπαξ. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐχγελισμοῦ συμπιπτούσης τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, δεύτερον τὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ τρίτον τὸ τῆς ἑορτῆς· τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τὸ τῆς ἑορτῆς δίς, καὶ τὸ τοῦ Λαζάρου ἀπαξ· τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Λαζάρου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς προεορτίοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ψάλλεται ἀρ' ἐπέρχεται μὲν τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον ἀνά μίαν· τὸ πρώτη δὲ εἰς τὸ Θεός Κέριος διπλασιάζεται τὸ πρῶτον. Ἐορταζομένου Ἀγίου μνήμης τυχούσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἶτα τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τελευταῖον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος Δοξαστικὸν Ἀγίου ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου Ἀπολυτίκιον οὐ φάλλεται, εἰμὴ μάνον τὸ Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐν τῷ Ὁρθῷ ἢ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

16. Ἡ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ὑπὸ τοῦ Ιερέως λεγόμενη Ἀπόλυτίς ἐτιν αὔτῃ· ὁ Διάκονος Σοφία· ὁ Ιερεὺς· Ὁ ἀντιλογητὸς Θεός ἴμιῶρ, πάντοτε γένεται καὶ αἴσι καὶ εἰς τὸν εἰμιναταρα τῷ αἰώνῳ ὁ Χορὸς Ἀγύριος προεστάλενος Στερεώσμι Κέριος ὁ Θεός την ἀγάπα πίστιν τῷ εἰστεῶρ καὶ ὄρθιανδειρ χριστιανῷ σὺν τῇ ἀγάπᾳ αὐτοῦ ταύτη ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ χώρᾳ) ταύτη εἰς αἰώνας αἰώνων ὁ Χορὸς Ἀγύριος (Ἀρτο-

κλασίας διμώς ὑπαρχούσης, δι Διάκονος ἀντὶ τοῦ Σοφία, λέγει τοῦ Κυρίου δειηθῶντι ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
 Κύριε ἐλέησον ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Τερεύς Εὐλογία Κυρίον καὶ
 ἐλεός αὐτῷ ἐθεοὶ ἐφ' ἥμας τῇ αὐτῷ χάριτι καὶ φιλαρθρωπλᾳ
 πάντοτε τῷν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῷν αἰώνων ὁ χορὸς
 ἥμαρι τοῦν καὶ εὐθὺς ὁ Τερεύς τὴν Ἀπόλυτιν· Δόξα σοι ὁ Θεός, οὐ ἐλ-
 πὶς ἥμαρι δόξα σοι. Οὐ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
 θεὸς ἥμαρι, ταῖς πρειτείαις τῆς παραχράντου αὐτῷ Μη-
 τρὸς, διημένη τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις
 τῷν τιμῶν ἐπουρανιῶν Δινάμεων· Ασωμάτων, τοῦ τιμίου ἐν-
 δοξοῦ Ημιοράτορος Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῷν
 ἄγιων ἐνδόξων καὶ πανευρίμων Ἀποστόλων, τῷν ἄγιων ἐν-
 δόξων καὶ καταλιτικῶν Μαρτύρων, τῷν ὄσιων καὶ θεοφόρων
 Ηπατέρων ἥμαρι, τῷν ἄγιων καὶ δικαιων Θεοπατόρων Ἰωα-
 κεὶμι καὶ Ἀγρής [εἴτα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου
 τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἔχῃ Δοξιστικὸν, καὶ πάντων τῷν ἄγιων,
 ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἥμας ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλαρθρωπος⁶.
 Εἶτα τὸ Αἰενχώρ τῷν ἄγιων πατέρων ἥμαρι, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἥμας· Ἀμήν⁷. Λοτην λέγεται καὶ τῇ
 Κυριακῇ ἐν τῷ "Ορθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (ἀλλ' ἐν τῇ τῆς
 Λειτουργίας προστιθέται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγίου τῆς Λειτουργίας πρὸ⁸
 τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας)"· ή αὐτῇ καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάτγα. Εκά-
 στη δὲ τῶν Δεσποτικῶν ἑօρτῶν ἔχει ἴδειτερον γαρακτηματικὸν ἐν
 τῇ Ἀπολύτει, ὡς γνωστὸν τοῖς Ἱερεῦσιν· ἀλλ' ἐν ταῖς μεθεόρτοις αὐ-
 τῶν Κυριακαῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδότεσιν, ἀν συμπέση Κυριακῇ, ὅτε
 καὶ προηγοῦνται τὰ Ἀναστάτιμα, ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου
 καὶ ἐν τῷ "Ορθρῷ τῆς Κυριακῆς καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ή Ἀπόλυτοις
 φέρει τὰ γαρακτηματικὰ καὶ τῇ Κυριακῇ καὶ τῆς τυχούσης ἑօρτῃς·
 ὡς Δόξα σοι ὁ Θεός η ἐλπὶς ἥμαρι δόξα σοι· οὐ ἐρ σπηλαω
 γειγνθεὶς καὶ ἐρ φίτρη ἀρακατίθεις (ἢ Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ⁹
 Ἰωάννου βαπτισθῆται καταδεξάμενος διὰ τὴν ἥμαρι σωτη-

6. Η αὐτὴ Ἀπόλυτοις γίνεται καὶ τὰς λοιπὰς ἥμερας τῇς ἐβδο-
 μάδος, παραλίτεται δὲ μόνορ η γράσις. Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ἐρ ἀρχῇ.

7. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσι καὶ ὀνομάζουσι ταῦτη τελεῖαν
 Ἀπόλυτον.

ριαν) καὶ ἀραστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν πτλ. 'Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀπόδυσις οἷς ἂν ἡμέρᾳ τύχοι ἡ ἑορτὴ, καθίσται καὶ ἐν τῷ "Ορθρῷ λέγομεν τὸ Ἀγάστασιν Χριστοῦ. Σημειωτέου δὲ ὅτι μόνον αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἑορταὶ, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἔχουσιν ιδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ἐν τῇ Ἀπολύσει, διτινα, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, παρενέρονται ἐν τῇ ἀναστατίμῳ Ἀπολύσει, διταν τύχωτιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς.

Πλὴν τῆς μεγάλης Ἀπολύσεως, ὑπάρχει καὶ ἡ λεγομένη μικρά, ἥτις λέγεται τὸ ἑσπέρκης μετὰ τὴν Θ' ὥραν καὶ μετὰ τὸν μικρὸν Ἐσπερινὸν, διταν γίνηται Ἀγρυπνία, καὶ μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ τὸ πρώτη μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν. "Εστι δὲ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις αὕτη· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι (ὁ ἀραστὰς ἐκ νεκρῶν — ἐν Κυριακῇ) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παραχράτου αὐτοῦ Μητρὸς, τῷν ἀγίων ἐρδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάτων τῷν Ἀγίων ἐλείσαι καὶ σώσαι ιμιᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάρθρωπος· εἰτε τὸ Δι' εὐχῶν. . . Ἀν δικαίως ἐπητατι τὸ Εὐξάρισθα ὑπὲρ εἰρήνης. . . (ὡς μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν) τὸ Δι' εὐχῶν λέγεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐξάρισθα.

Ο ΟΡΘΡΟΣ⁸

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ

17. Τῆς τοῦ "Ορθροῦ Ἀχολευθίας προηγεῖται ἡ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Εἰσὶ δὲ δύο τὰ ἀναγινωσκόμενα Μεσονυκτικά, τὰ τῶν πέντε

8. Περὶ τοῦ ὅτι ἀρέκαθεν αἱ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι εἰχοι ἔθος ιερὸν τὸ ὄρθριζειν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ προσευχῶν καὶ ὕαλυψιῶν, λέγει ὁ Μέγας Βασιλεὺος τὰ ἔχη ἀκισθημείωτα λόγια· «Τὰ νῦν κερατηκότα ἔθη πάσαις ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις συνῳδά ἔστι καὶ σύμφωνα· ἐκ νυκτὸς γὰρ ὄρθριζει παρ' ἡμῖν ὁ λαός ἐπὶ τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς καὶ ἐρ πόρῳ καὶ θλιψίῃ καὶ συροχῇ δακρύων ἐξομοιορούμενοι τῷ Θεῷ τελευτατοιο ἔκαραστάτες τῷν προσευχῶν εἰς τὴν ὕαλυψιαν καθισταται. Καὶ νῦν μὲν διχῇ διαρεμψθέντες ἀντιψάλλονται ἀληθοτε, διμοῦ μὲν τὴν μελέτην τῷν λογίων ἐρτεύθεν κρατέροτες, ὃγασθε

ήμερών της εβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ Σαββάτου, ἔτινα εὑρηνται ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Τῇ Κυριακῇ τὸν τόπον τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἐπέχει ἡ ἑξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Προϊστάμενος λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ Οὐρανίε Παράκλητε, τὸ Τριαγίον, Κύριε ἐλέησορ ιθ', Δόξα Πατρὶ καὶ Γενέσι, καὶ τῷ Τριαδικὸς κανὼν μετὰ στίχου Ἀγία Τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησορ καὶ σῶσοι ἡμᾶς· καὶ τὰ δ' Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν" μετὰ ταῦτα λέγεται τὸ Τριαγίον αὐθίς, καὶ ἡ Γπακοὴ τοῦ ἥχου· εἶτα δὲ Ιερὺς Ἐλέησορ ἡμᾶς ὁ Θεὸς . . . ἔτι δεόμεθα υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν ἔτι δεόμεθα υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . υπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆραι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπόλυτις (ἰδε ταύτην ὅπισθεν ἐν § 16), καὶ εὐθὺς Εὐέξωμεθα υπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου . . . καὶ τέλος Εἴτωμεν καὶ υπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησορ, Κύριε ἐλέησορ, Κύριε ἐλέησορ, καὶ εὐθὺς τὸ Αἰ' εὐχῶρ⁹.

Εἰ τύχοι ἐν τῇ Κυριακῇ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἡ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα φάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς ἡ ἡ τοῦ Ἀγίου, καὶ μετ' αὐτὴν τὰ "Ἄξιόν ἐστιν" . . . Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακῆς καὶ ταῖς ἐν Κυριακῇ Ἀποδόσεσι τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἀντὶ τῆς τοῦ ἥχου Γπακοῆς

καὶ τὴν προσευχὴν καὶ τὸ ἀμετεώριστον τῷ καρδιῶν ἑαυτοῖς διοικούμενοι ἐπειτα πάλιν ἐπιτρέψατε εἰνὶ κατάρχειν τοῦ μέλοντος οἱ λοιποὶ ἵπηροις· καὶ οὖτας ἐν τῇ ποικιλίᾳ τῆς γάλιμῷδιας τὴν γένετα διενεγκότες, μεταξὺ προσευχόμενοι, ἡμέρας ἥδη ἐπολαμπούσης, πάντες κοιτήσαντες τὸν ἄγριον θηραντόν τοῦ τῆς ἐξομοιογήσεως γάλιμὸν ἀναγέροντες τῷ Κυρίῳ, ιδίᾳ ἑαυτῶν ἔκαστος τὰ φύματα τῆς μετακοίᾳ ποιούμενοι. Ἐπὶ τούτοις λοιπὸν εἰ ἡμᾶς ἀπερενέγετε, φεύγεσθε μὲν Αἰγυπτίον, φεύγεσθε δὲ καὶ Λίβανος ἀμφοτέρους, Θηβαίους, Παλαιστίνην, Ἀραβας, Φοινίκαν, Σέροντας καὶ τοὺς πρὸς τῷ Εὐρράτῃ κατωκισμένους καὶ πάντας ἀπακαπτῶν παρ' οἷς ἀγρυπτίαι καὶ προσευχαὶ καὶ αἱ κοιταὶ γάλιμῷδιαι τετίμηται (Ἐπιστ. ΣΖ' τοῖς κατὰ Νεοκαισάρειαν κ.ληρικοῖς ἔκδοσις Migne τόμ. 32).

9. Τοῦτο ἐστι τῷ μοραχικῷ τάξεως λειψαρον, ἀναγρέψμενον εἰς τὸν παρισταμένον μοραχόν, ζητοῦντας τότε συγχώρησιν παρὰ τοῦ προεστῶτος ("Ορα περὶ τούτου § 50 τῆς Ηροθεωρίας ταῦτης").

φάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· ώσταύτως καὶ διαν τόγη ἐν Κυριακῇ ἑορταζόμενος "Ἄγιος, τὸ τοῦ Ἀγίου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψιδίου (ὅταν μὴ συμπίπτῃ ἐν ταύταις ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ), τῆς Γ' Κυριακῆς ἔξαιρουμένης, ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς φάλλονται τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια Ἐλέησορ ἵμιας Κύριε ἐλέησορ ἵμιας κτλ.

'Ἐν δὲ ταῖς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσαις Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς . . . Βασιλεὺς Οὐράνιος κτλ. ὡς ἀνωτέρω· μετὰ τὸν Ν' φάλλεται ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς· εἰτα λέγεται τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Οἱ Ιερεὺς Ἐλέησορ ἵμιας ὁ Θεὸς . . . ἡ Ἀπόλυσις, τὸ Εὐχώμεθα καὶ τὸ Δι' εὐχῶν. Αὕτη ἡ διάταξις ισχύει καὶ διαν Δεσποτικὴ ἡ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἡ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου συμπίπτη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς. Καθ' ἔλην δὲ τὴν Διακαίνησιμον ἑδομάδαν Μεσονυκτικοῦ τόπου ἐπέγει τὸ Ἀιράστασιν· Χριστοῦ . . . Ηρολαβοῦσαι τὸν ὄρθρον κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα (ὅρα § 2 σημ. 8 Κυριακὴ τοῦ Πάσχα).

Σημειωτέον δέ τι, τὸ Βασιλεὺς Οὐράνιος ἐν τῇ ἀργῇ τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ "Ορθροῦ οὐ λέγεται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς, οὐδὲ τὸ "Ἄγιος ὁ Θεὸς μέχρι τῆς Ἀναλήψεως, ἀλλὰ μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς εὐθὺς Χριστὸς ἀιέστη τρις, Δόξα Πατρὶ . . . Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ . . . Παναγία Τριάς . . . κτλ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΞΑΨΑΛΜΟΥ

18. Οἱ Ιερεὺς μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ εἰσέργεται εἰς τὸ Ιερὸν Βῆμα, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἵμιων ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ιερεὺς "Οτι σοι ἐστιν ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ιερεὺς" Οτι σοι ἐστιν ὁ Ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια Σῶσον Κέριε· Δόξα Οὐράνῳθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, Καὶ νῦν Ηροστασία φοβερὰ, ὁ Ιερεὺς Ἐλέησορ ἵμιας ὁ Θεὸς κτλ. τὸ τέλος "Οτι ἐλείγωται καὶ γιλατιθρωτος . . . καὶ ὁ Ιερεὺς Ἀναγνώστης Ἐρ ὄρομαι Κεριον εὐλόγησορ Ήπιτρός ὁ Ιερεὺς" Αναγνώστης Ἐρ ὄρομαι Κεριον εὐλόγησορ Ηπιτρός ὁ Ιερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Όμοοντισιῷ . . . κτλ. ὁ δὲ Ηροιστάμενος λέγει τὸν Εξάψαλμον μετὰ κατανύξεως, τοῦ λχοῦ ἀκροωμένου μετα

πάσης σιωπῆς καὶ εὐλαβείας. Οὐ Εξάφαλμος οὐδέποτε παραλείπεται πλὴν τῆς Διακανιγησίμου ἑδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ»

19. Τὸ Θεὸς Κύριος φάλλεται τετράκις· ἀπὸ τοῦ 6' δὲ λέγονται οἱ ὥρισμένοι στίχοι Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄντα τὸ ἅγιον αὐτοῦ—Ηάρτα τὰ ἔθνη. . . —Παρὰ Κερπού ἐγένετο . . . Εἶτα εὐθὺς τὸ Ἀπολυτίκιον· εἰς τὸ 6' προηγεῖται τὸ Ιεζοῦς πατρί . . . καὶ εἰς τὸ γ' τὸ Καὶ ρῦτον . . . Τὸ ἀναστάτιμον τοῦ ἥχου Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς φάλλεται δίς, καὶ ἀπαξὲ τὸ Θεοτοκίον. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς τυχούσης, τὸ Ἀναστάτιμον ἀπαξὲ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς· ἐπίσης καὶ ἀν συμπέση ἐν Κυριακῇ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τὸ Ἀναστάτιμον δίς, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπαξὲ. Εἰ τύχοι δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, λέγεται ἀπαξὲ καὶ τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ τοῦ Ἅγιου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν δὲ ἡ μόνος ὁ Ἅγιος ἐν τῇ Κυριακῇ, φάλλονται ἀνά μίκην ὥσταύτως φοράν τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τοῦ Ἅγιου καὶ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἥχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἅγιου. Ἐν ταῖς νησιτηρίαις τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἡμέραις Θεὸς Κύριος οὐ φάλλεται, ἀλλ' ἀντὶ τούτου φάλλεται τὸ Ἀλληλούϊα τετράκις ἀνὰ τρις· εἰς ἥγον πλ. δ' μετὰ τῶν ἑκῆς στίχων.

α'. Ἐκ νυκτὸς ὄρθροίς εἰς τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, δεότε φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα τρίς.

β'. Διεκατεσύνην μάθετε οἱ ἐνοεκοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα τρίς.

γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαέβευτον, καὶ νῦν πῦρ τούς ὑπεναντίους ἔβεται.

Ἄλληλούϊα τρίς.

δ'. Πρύσθεις αὐτοῖς κακὰ, Ιερείς, πράσθεις αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα τρίς.

Σημειωτέον διτὸς τὰ Σάββατα, καθ' ἀ οὐ τυγχάνει ἑορτὴ ἐπισήμου Ἅγιου, ἀντὶ τοῦ Θεὸς Κύριος φάλλεται τὸ Ἀλληλούϊα μετὰ τῶν ὥρισμένων στίχων αὐτοῦ (Μακάριοι οὖς ἐξελέξω . . . Καὶ τὸ μητριόστοιν αὐτῶν) καὶ λέγονται τὰ γνωστὰ Ἀπολυτίκια Ἀπό-

στο.λοι' μάρτυρες . . . Δόξα Μητέρητι Κέριε. Καὶ νῦν Μήτηρ ἄγια.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

20. Τὸ Ψαλτήριον κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικήν διάταξιν στιχολογεῖται πρὸ τῶν Καθισμάτων ἐκάστης Στιχολογίας, ὁ δὲ Πολυέλεος (ὅταν ὑπάρχῃ) πρὸ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας τῆς τυχούσῃς ἑορτῆς· ἀλλὰ νῦν ἐνιαχοῦ πρὸς οἰκουνομίαν κακροῦ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτασίμους ἡμέρας ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Ὁρθροῦ τὰ ὀρισμένα τῆς ἡμέρας Καθίσματα τοῦ Ψαλτήριου ὡς καὶ ὁ Πολυέλεος; (ὅταν ἦν ἑορτὴ ἔχουσα Λιτήν) ἢ ὁ Ἀριωμὸς (ὅταν ἦν φιλή Κυριακὴ μετὰ Ἀγίου μὴ ἑορταζομένου). Ἐστι δὲ Πολυέλεος τῶν μὲν Δεσποτικῶν ἑορτῶν οἱ Ψαλμοὶ ΡΔΔ' καὶ ΡΛΕ' Αἰνετε τῷ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὸ Ἑξουμολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, τῶν δὲ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὁ ϕαλμὸς ΜΔ Ἑξηρεύξατο ἢ καρδία μου, τῶν δὲ ἑορταζομένων Ἀγίων, οἱ ἔχοντες Ἐκλογάριον εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῷ καταλλήλους Πολυελέους δι' ἐκάστην ἑορτὴν, εἰδεμὴ, λεγέτωσαν τοὺς ϕαλμ. ΡΔΔ' καὶ ΡΛΕ'. Ὁ ϕαλμὸς; ΡΔΔ' Ἐπὶ τῷ ποταμῷ Βαβυλῶνος ἀναγινώσκεται τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς. Στιχολογοῦνται δὲ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀνὰ δύο Καθίσματα τοῦ Ψαλτήριου, καὶ τῇ Μ. Τεσταρχοκοστῇ ἀνὰ τρία· ἀλλὰ τὴν μὲν Α' ἔδωμαδα τῆς Τεσταρχοκοστῆς πληροῦνται δις ὄλοντηρον τὸ Ψαλτήριον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐσπερινοῦ τῶν Βατίων μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης πληροῦνται ἀπαλλαγῆς. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ἀπὸ τῆς Μ. Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου ἔδομαδος.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ

21. Θεομητορικῆς ἑορτῆς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτούσης, ϕάλλονται Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνὰ δύο Ἀναστάτιμα καὶ ἀνὰ ἐν τῇς ἑορτῇς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὁκτωήγου. Εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν μόνα τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς μεθέρτοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς Ἀποδόσεσι ϕύλλονται ἐν τῇ α' καὶ β' Στιχολογίᾳ πάλιν ἀνὰ δύο Ἀναστάτιμα καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς γ'. Στιχολογίας Κάθισμα σύγχρονη τότε. Ἐν ταῖς μηνήμασι τῶν ἥττον ἐπισήμων ἑορταζομένων Ἀγίων μετὰ τὰ

'Αναστάσιμα καὶ τὰ Θεοτοκία τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, ψάλλονται τὰ Καθίσματα τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἅγιου· ἐν δὲ ταῖς μνήμαις τῶν ἐπισημάτερον ἑορταζούμενων Ἅγίων καὶ ἔχόντων Λιτήν καὶ Πολυελέου Καθίσματα, σὸν τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱεροχρῶν, καὶ τῶν Μεγαλομαρτύρων, ψάλλεται καὶ εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον ἀνὰ ἐν Κάθισμα τοῦ Ἅγιου, καὶ ἔπειται τὸ Θεοτοκίον· ψάλλεται δὲ διάκληρος ἐν τέλει ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἅγιου, διὰ τὸν Πολυελέον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΩΝ,

ΤΗΣ ΥΠΑΚΟΗΣ, ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

22. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, μετὰ τὰ Καθίσματα, ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια, εἴτα γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἴτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις "Οὐ ηὐλόγηται, μετὰ ταῦτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥχου, τὰ Ἀντίφωνα, τὸ Προκείμενον καὶ ἀκολούθιας οἱ Κανόνες. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς συμπιπτούσης ἐν Κυριακῇ, Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται· ἀλλὰ μετὰ τὰ Καθίσματα, εὐθὺς ἡ παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἴτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις, εἴτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥχου καὶ οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς· ἔπειτα τὸ Ἀγάσταιν Χριστοῦ καὶ δ' Ν' Ψαλμὸς γῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, δὲ Στίχος Ἐλέησόρ με ό Θεύς, καὶ τὸ ώρισμένον Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, μεθ' ό δὲ Ἱερεὺς Σῶσον ό Θεύς τὸν λαόν σου... Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ἄρχονται οἱ Κανόνες. Εἰς τὰς Ἀποδόσεις ὅμως καὶ τὰς μεθεόρτους Κυριακὰς τῶν Θεομητορικῶν ἡ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, δικτηρεῖται ἡ καθωρισμένη τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς ("Ιδε τὴν ἴσιαιτέρου τῆς Κυριακῆς Τυπικὴν Διάταξιν").

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

23. Οι τῆς Κυριακῆς ἀναστάσιμοι τῆς Ὁκτωήχου Κανόνες οὐδέποτε καταλιμπάνονται, καν τύγωσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ Ἀποδόσεις Δεσποτικῶν ἡ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἐν Κυριακῇ· οὐ ψάλλονται δὲ οἱ ἀναστάσιμοι τῆς Ὁκτωήχου Κανόνες· ἐν ταῖς ἐφεξῆς

Κυριακαῖς, ἦτοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῇ πρὸ τῆς Χρι-
στοῦ Γεννήσεως, καθ' ἀ; ψάλλονται οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὃν τὰ
μετὰ τὸν Εἰρηνὸν πρῶτα Τριπάριά είσιν Ἀναστάτιμα, διὸ καὶ λέγο-
μεν στίχον Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀγαστάσει που Κύριε, εἰ; τὰ λοιπὰ
δὲ Τριπάρια τῇ; μὲν Γ' τῶν Νηστειῶν Κυριακῆς; Δόξα σοι ὁ Αἴδης
ἡμῶν δόξα σοι· τῆς δὲ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἀγιοι τοῦ
Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Οὐ ψάλλονται ὥσταύτως οἱ τῆς
Ὀκτωήγου ἀναστάτιμοι Κανόνες καὶ εἰς τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ
Κυριακὴν τέσσαρας Κυριακὰς ἦτοι τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύ-
του, τῆς Σαμχρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, καθότι ψάλλεται ὁ ἀναστά-
τιμος τοῦ Πάτζα Κανών μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ Θεοτοκίων. Ὅταν δὲ
συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἡ καὶ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς
καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, πρῶτων ψάλλεται ὁ τῆς Ὀκτωή-
χου Κανών μετὰ τοῦ Εἰρημοῦ αὐτοῦ εἰς δ', εἶτα ὁ τῆς ἑορτῆς ἀν-
δρῶν ἔγη ἡ ἑορτὴ δύο Κανόνας, ψάλλονται ἀμφότεροι μετὰ τοῦ Ἀ-
ναστατίμου εἰς ιβ', ἐν δὲ μεθιόρτῳ Κυριακῇ ὁ Ἀναστάτιμος καὶ
ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο τῆς ἑορτῆς. Ὅταν τύγη ἐν Κυριακῇ ἑορταζομένου
Ἀγίου μνήμης, ψάλλονται ἐκ τοῦ ἀναστατίμου Κανόνος μετὰ τοῦ
Εἰρημοῦ ἔχαστης Ὡδῆς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Ὅταν ἡ μνήμη Ἀγίου
συμπίπτῃ ἐν πάσῃ ἀλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, εἰ μέν εἰσι μεθιόρ-
τα ψάλλονται τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Εἰρημοῦ δ' καὶ δ' τοῦ Ἀγίου,
εἰ δὲ μὴ, ψάλλεται δὲ μικρὸς Παραληγητικὸς κανὼν μετὰ τοῦ Εἰρημοῦ
εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς δ' ἔξαιρονται αἱ ἑορταὶ τῶν ἔξης Ἀ-
γίων, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Πτυλίου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ
Ιωάννου (Σεπτ. κς'), τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδόρομοῦ, τῶν τριῶν Ιε-
ραρχῶν, τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ τῶν ἀγίων Δημητρίου καὶ
Νικολάου, ὃν εἰς τοὺς Κανόνας προηγοῦνται Κανόνες τῆς Θεοτόκου
ἰδίαιτεροι. Ἐξαιροῦνται ὥσταύτως καὶ αἱ τῶν ἀγίων Γεωργίου, Μάρ-
κου τοῦ ἀποστόλου, Λθανατίου τοῦ Μεγάλου, Ιωάννου τοῦ Θεο-
λόγου (Μαίου ἡ) καὶ τῶν ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, εἰς ὃν
τοὺς Κανόνας προτάττονται οἱ τῶν προτριγγήθεισῶν ἑορτῶν ἡ τῶν
Κυριακῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ΤΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΤΡΟΠΑΡΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

24. Κατὰ τὴν ἀργαίαν τυπικὴν διάταξιν, εἰ; τοὺς ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Κανόνας τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν Ἀγίων, καὶ εἰς τοὺς καθ' ἑκάστην ἀναγινωσκομένους Κανόνας, προειδόλοντο Στίχοι ἐκ τῶν ἐννέα Ὁδῶν τοσοῦτοι, ὅπῃ καὶ Τροπάρια ἐμπεριείχοντο ἐν ἑκάστῃ Ὁδῇ τοῦ Κανόνος· ἀλλὰ νῦν, μετὰ τὸν Εἰρηνὸν ἑκάστης Ὁδῆς, προφάλλονται τῶν Τροπαρίων Στίχοι, εἰς μὲν τὰ Ἀναστάσιμα, Δόξα τῇ Ἀγῇ Ἀραστάσιμη σον Κύριε, εἰς δὲ τὰ Θεομητορικὰ, Ὄπεραρια Θεοτόκης σῶσορ οἴμαι, καὶ εἰς τὰ τῶν Ἀγίων, "Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ οἴμων. Εἰς τὸν Μέγαν Κανόνα, Ἐλέησόρ με ὁ Θεὸς ἐλέησόρ με· εἰς τὰ πρὸ τῶν Νεκρώσιμων Μαρτυρικὰ, Πρεσβείας τῶν Μαρτύρων σον, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάτανσο τὰς ἴερχὰς τῶν δούλων σον· εἰς τὰ Νεκρώσιμα, Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προστάσιον Κύριε, ἢ Λιγνᾶι αἴτωρ ἐν ἀραθοῖς αἰλισθήσονται, ἢ Καὶ τὸ μυημόσυνον αἴτωρ εἰς γερεάρ καὶ γενάρ. Εἰς τὰ Κρτανυκτικὰ τροπάρια τῇς Παρακλητικῆς, τοῦ Τριῳδίου, ώς καὶ τῶν προεορτίων καὶ μεθεορτίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς οἴμων δόξα σοι, καὶ εἰς τὰ Μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς τὸ "Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ οἴμων. Σημειωτέον δὲ δι, ἐπειδὴ ἐν ταῖς μεγάλαις Δεσποτικαῖς ἑορταῖς οὐ στιγολογοῦνται κατὰ τὴν ἀργαίαν τυπικὴν διάταξιν αἱ Θ' Ὁδαί, διὰ τοῦτο οὐδεὶς Στίχος προσφάλλεται τῶν Τροπαρίων πασῶν τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν (πλὴν τῆς τοῦ Πάσχα, διε λέγεται τὸ Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀραστάσιμη σον Κύριε), ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα Καὶ τἙντε σύδεν ἡττον δύως καθ' ἀπάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τῆς προηγγείσης Δεσποτικῆς ἑορτῆς, προτάττεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς οἴμων δόξα σοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗΙ Γ' ΟΔΗΙ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

25. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν τῆς γ' Ὁδῆς Αἴτησιν, φάλλεται τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἐπιλαγόντος Ἀγίου Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς τυχούστης, προσναγινώσκεται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὁκτωάγιου, καὶ είτε φάλλεται τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἀπαξ· τὸ αὐτὸν γίνεται καὶ κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριῳδίου καὶ ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἐπισημότερον ἐσταζομένων Ἀγίων.

"Ἐν δὲ ταῖς προεορτίοις καὶ μεθεόρτοις Κυριακαῖς πρώτον φάλ-

λεται τὸ τοῦ τυγόντος Ἀγίου Κάθημα, εἰτα τὸ προεόρτιον ἡ μεθέορτον.

ΠΕΡΙ KONTAKIOΥ ΚΑΙ OΙΚΟΥ

26. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κυνόνος Αἴτησιν, ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὁκτωήγου· ἔξαιροῦνται αἱ Κυριακαὶ, ἐν αἷς συμπίπτουσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ πᾶσαι αἱ τοῦ Τριψίου, (πλὴν τῆς Β' Δ' καὶ Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῆς Ὁκτωήγου) καὶ αἱ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ Κυριακὴ τῶν ἀγίων Προπατόρων, ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ τρεῖς Κυριακαὶ τῶν ἀγίων Πατέρων τῆς Α' Δ' καὶ Ζ' Συνόδου καὶ ἡ τῶν ἀγίων Πάντιν, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῶν ἑορτῶν Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι· ἐπίσης ἔξαιροῦνται καὶ αἱ ἐφεξῆς ἑορταὶ, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμ. κτ'), τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν συμπίπτῃ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν Κυριακῇ ἐκτὸς τοῦ Τριψίου), τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν ἀγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, καθ' ἃς προσκυναγινώσκεται (ώς εἰρηταί ἐν § 25) τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου ἐν τῇ γ' Ὡδῇ πρὸ τοῦ Καθίσματος. Ἀναγινώσκονται ὡσπάτως μετὰ τὴν σ' Ὡδὴν ἀντὶ τῶν Ἀναστασίμων τὰ Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι τῶν ἀγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαίου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, ὅταν συμπίπτωσιν ἐν τινι Κυριακῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῶν ἀγίων Πάντων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΑΣΙΩΝ

27. Εἰς πάσας τὰς Κυριακὰς τὰς μεταξὺ τῶν ἐφεξῆς περιόδων περιλαμβανομένας, ἦτοι, ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μέχρι τῆς καὶ ἁγίου Νοεμβρίου,—ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριψίου, ώς καὶ τὴν Β' Δ' καὶ Ε' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν,—ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς καὶ ἁγίου Ιουλίου, καὶ εἰς πάσας τὰς ἐντὸς τῆς ἐνδόμερος τῶν περιόδων τούτων συμπιπτούσας Ἀγίων ἑορταζομένων μηρ-

μας, ψάλλονται Καταβασίαι Ἀροιξῷ τὸ στόμα μιου. Εἰς τὰς μετάξιν τῶν προεορτῶν καὶ μεθεόρτων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν συμπιπτούσας Κυριακάς, καὶ τὰς ἐντὸς τῆς ἔδομαδὸς τυγχούσας Ἅγιων ἑορταζομένων μνήμας, ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς τυχούστης Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰς πρώτας τέσσαρκας Κυριακάς του Τριῳδίου (ἐάν μὴ ἀπεδόθῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς) ψάλλονται αἱ τοῦ Τριῳδίου Καταβασίαι, ὡς καὶ τὴν Αἴ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν.¹⁰ Εν οιχοδήποτε δὲ ἡμέρᾳ ἄλλῃ, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν ἔδομαδῶν του Τριῳδίου, συμπιπτούσης ἑορτῆς Ἅγιου τινὸς, ψάλλονται Καταβασίαι Ἀροιξῷ τὸ στόμα μιου, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῷρι Χριστιανῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

28. Ἔν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς η' Ὡδῆς, ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐν ἐλλείφει Διακόνου) ἐκφωνεῖ, Τοῦ Κυρίου δεηθῆμει· δὲ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς· ὁ Ἱερεὺς "Οὐτι Ἀγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ Ἀγίοις ἐπαγαπάνῃ . . . οἱ Χοροὶ τὸ Πᾶσα πτοὴ, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ ἐνδιάτακτον Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, μεθ' ὁ ἐπεται τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς Ἐλέησόρ με ὁ θεός, Δόξα Ταῖς τῷρι Ἀποστόλωι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόρ με ὁ θεός καὶ τὸ Ἀράστας ὁ Ἰησοῦς. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς¹⁰ Σῶσον ὁ θεὸς τὸρ λαόρ σου . . . Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς . . . Ἔν δὲ ταῖς του Τριῳδίου Κυριακαῖς μετὰ τὸν Ν' ἀντὶ τοῦ Δόξα Ταῖς τῷρι Ἀποστόλωι, ψάλλονται τὰ ἰδίαμελα του Τριῳδίου, Δόξα Τῆς μεταροϊας ἄροιξόρ μοι, Καὶ νῦν Τῆς σωτηρίας εὐθύνορ

10. Τὸ Σῶσον ὁ θεὸς ἀγήκει τῷ Ἱερεῖ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν ἀλλ' ἐπειδὴ συμβαίνει ụὰ τελῇ τότε τὴν Ηροσκομιδὴν, ἵνα μὴ διακόπη αὐτὴν, ἐπετράπη φαίνεται καὶ τῷ Διακόνῳ λέτραις ταῦτα· ἡ τάξις ὅμως τηρητέα, καὶ ὁ Ἱερέας ὀργεῖται λαμβάνων ὑπ' ὄψει ταῦτην, ụὰ σταματήσῃ εἰς τι σημεῖον τὴν Προσκομιδὴν διὰ ụὰ εἰπῃ τὴν εὐχὴν του Σῶσον ὁ θεός.

μοι, ὁ στίχος Ἐλέησάν με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τὸ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι διειστρέψῃ, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ ἀκολούθως στιχεῖον γίνεται τὸ Τὴν Τιμωτέραν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ Τῇ Θ' ΩΔΗΣ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΥΝΕΙ Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ

29. Καθ' ἔκάστην ἡμέραν καὶ Κυριακὴν, καὶ κατὰ πάσας τὰς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμας, κατὰ τὰς μεθεόρτους τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν Κυριακᾶς, καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς ἐντὸς τῶν λοιπῶν, πλὴν τῆς Κυριακῆς, ἡμέρων τυγχούσας Ἀγίων ἑορταζομένων μνήμας, στιχολογοῦμεν Τὴν Τιμωτέραν εἰς τὸν ἥχον τῶν ἐπιλαχουσῶν Καταβασιῶν. Ἐν ταῖς μεγάλαις Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς, οἰχοδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἀν τύχωσιν, ἐν τῇ Μ. Ἐβδομάδι, καὶ ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀναλήψεως Κυριακᾶς, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Μεγαλύνει ἢ γ' υγίη μιου, ἡ θ' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος τῶν ἑορτῶν μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν καὶ τῆς Κατεβασίας. Ἐν ταῖς Ἀποδόσεις δὲ τῶν μὲν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι ἀν τύχωσι, ψάλλεται μόνον ἡ θ' Ὁδὴ αὐτῶν ἄνευ τοῦ Τὴν Τιμωτέραν πλὴν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ (ιδ' Σεπτ.) καὶ τῆς Μεταμορφώσεως κατὰ τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου (ἴσως διὰ τὸν λόγον ὅτι οὐκ ἔχουσι Μεγαλυνάρια)· τῶν δὲ Θεομητορικῶν, προηγεῖται τὸ Μεγαλύνει καὶ ἔπειται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἀν συμπέσωσιν ἐν Κυριακῇ· ἀν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται μόνη ἡ θ'. Ἄλλα ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Υπαπαντῆς χάριν τῶν Μεγαλυναρίων, ἀτινα ψάλλονται πάντα, τὸ Μεγαλύνει οὐ χωρεῖ ποτῶς, καὶ ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ψάλλεται μόνον τὸ Μεγαλύνει. Τὴν δὲ ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν, ἐν οἰχοδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἀν τύχη, ψάλλεται ὄλσιλγρος ἡ θ' Ὅδη ἥτοι καὶ τῶν τριῶν Κανόνων ἄνευ τοῦ Μεγαλύνει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΩΝ

30. Ἐν οἰχοδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἃν συμπέσῃ Ἀγίου μνήμη, πρὸ τῶν Ἐξαποστειλαρίων οὐ προηγεῖται ἡ διὰ τοῦ

"Άγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἴμιων· Δοξολογία, διότι αὕτη ἔστι χαρακτηριστικὴ τῆς Κυριακῆς ἴδιον. 'Ἐν ήμέρᾳ Κυριακῇ ὅταν τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, 'Εξαποστειλάριον φάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἶτα τὸ τῆς ἑορτῆς ὅις. 'Ἐν μεθέόρτῳ Κυριακῇ, μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὸ μεθέόρτον ἀπαξί· εἰ τύχοι δὲ ἐν ταύτῃ καὶ ἑορταζόμενος "Άγιος, πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἶτα τὸ τοῦ 'Άγιου, καὶ τελευταῖον τὸ μεθέόρτον ἀπαξί. 'Ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα πέντε Κυριακαῖς, τῇ μὲν Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ μετὰ τὸ "Άγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἴμιων"¹¹, φάλλεται τὸ 'Εξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ μετὰ τοῦτο τὸ τῆς Κυριακῆς. Εἰ δὲ τύχοι ἐν ταύταις καὶ ἑορταζόμενος "Άγιος, ἐν μὲν τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τὸ 'Εξαποστειλάριον Ἐμώρ μελῶν χειρὶ σου ἀπαξί, εἶτα τὸ τοῦ 'Άγιου, καὶ τρίτον τὸ Σήμερον ἔαρ γινοῖται, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς τὴν ημέρας τῆς ἑβδομάδος φάλλεται (ἄνευ τοῦ "Άγιος Κύριος, ως προεστημειώθη) τὸ 'Εξαποστειλάριον τοῦ 'Άγιου πρῶτον, εἶτα τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς. Σημειωτέον δὲ διὰ μόνη ἐκ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἡ Βαϊφόρος στερεῖται ιδιαιτέρου 'Εξαποστειλαρίου καὶ φάλλεται ἐν ταύτῃ ὡς καὶ ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ τὸ "Άγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἴμιων ἐκ τρίτου, ἄνευ τοῦ Τύφοντος Κύριον τὸν θεὸν ἴμιων, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται ἡ Εὐγενία τῶν Βαΐων, καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἀρχονταὶ τοῦ Πάσα πτοίη. Τὴν δὲ Κυριακὴν τοῦ Πάσχα καὶ πᾶσαν ἐν γένει τὴν Διακανιγήσιμον ἑβδομάδα τὸ 'Εξαποστειλάριον λέγεται ἄνευ τοῦ "Άγιος Κύριος . . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

31. "Οταν ἐν ήμέρᾳ Κυριακῇ τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, εἰς τοὺς Αἴνους φύλλουται πρῶτον Ἀναστάσιμα Στιγμὰ δ' καὶ εἶτα τῆς τυγχούσης ἑορτῆς δ'· ἐπίσης ἐν μεθέόρτῳ Κυριακῇ Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορ-

11. Τοῦτο λέγεται πάντοτε διε, ὁσάκις ἀν ἔτηται 'Εξαποστειλάριον· εἶτα λέγεται ὁ στίχος 'Υφοῦτε Κύριον . . . καὶ ἀρχεται τὸ 'Εξαποστειλάριον· λέγεται δὲ τρίτον τὸ "Άγιος Κύριος . . . τῇ Κυριακῇ τῷ Μ. Σαββάτῳ, διότι κεῖται ἀπὸ 'Εξαποστειλαρίου.

τα δ'. ὅταν τύχη δὲ καὶ ἑορταζόμενος "Αγιος ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ
ἡ ἐν τῇ ἀποδόσει Δεσποτικῇς ἡ Θεομητορικῇς ἑορτῇς, 'Αναστάσιμα
γ' μεθέօρτα δέ' καὶ τοῦ ἑορταζομένου 'Αγίου γ'. 'Εὰν ἡ ἑορτὴ τῆς
Ὕπαπαντῆς τύχη ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριω-
δίου, ἐν μὲν ταῖς δυστὶ πρώταις ϕάλλονται Στιγμὴς 'Αναστάσιμα δ'
καὶ τῆς ἑορτῆς δ' ἐν δὲ ταῖς ἔτεραις δυστὶν, ἦτοι τῆς 'Απόρρεω καὶ
τῆς Τυρινῆς, 'Αναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου δέ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ' ἐπι-
σης καὶ ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου
'Αγίου. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐχγελισμοῦ τυγχούσῃς τῇ Γ' Κυριακῇ
τῶν Νηστειῶν, ϕάλλονται 'Αναστάσιμα Στιγμὴς δέ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ, 'Αναστάσιμα
δέ καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. 'Αν αἱ τῶν ἀγίων, Γεωργίου, Ιωάννου τοῦ
Θεολόγου, καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης μνήμαι συμπέσωσιν ἐν
ταῖς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρις Κυριακαῖς, εἰς τοὺς Αἴνους ϕάλ-
λονται 'Αναστάσιμα δ', τῶν 'Αγίων δέ καὶ τὰ Στιγμὴς Πάσχα iε-
ρὸν μετὰ τῶν στίγων αὐτῶν· ἀν τύχων τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ,
ἡ τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοντῆς ἡ καὶ ταῖς 'Αποδόσεις αὐτῶν,
ϕάλλονται τῆς ἑορτῆς δέ καὶ τῶν 'Αγίων δέ· ἀν δὲ τύχων τῇ 'Απο-
δόσει τῶν Μυροφέρων, ὡς καὶ τῇ τῶν λοιπῶν Κυριακῶν 'Αποδόσει, εἰς
τοὺς Αἴνους ϕάλλονται δύο Στιγμὴς τῆς ἡμέρας, καὶ δέ τῶν 'Αγίων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

32. 'Ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, καθ' ἃς ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Ορ-
θῷ Εὐαγγέλιον 'Εωθινὸν, Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων ϕάλλεται τὸ 'Εω-
θινὸν, καθότι τὰ ἔνδεκα 'Εωθινὰ Δοξαστικά, ὡς καὶ τὰ 'Εξαποστε-
λάρια, εἰσὶν οἷον εἰπεῖν περὶ ληψίς τῶν ἔνδεκα 'Εωθινῶν Εὐχγελίων·
ὅταν δὲ τύχη Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἡ ἡ 'Απόδοσις αὐτῆς ἡ καὶ Δεσπο-
τικῆς ἑορτῆς 'Απόδοσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἀντὶ τῶν 'Εωθινῶν Δο-
ξαστικῶν ϕάλλονται τὰ τῶν ἑορτῶν. Τὰ 'Εωθινὰ ὠτούτως κατα-
λιμπάνονται καὶ ἐν ταῖς ἔξι ταῖς Κυριακαῖς, ἦτοι ἐν πάσαις ταῖς τοῦ
Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῇ Κυριακῇ τῶν Πρωπατήρων,
τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ
Γέννησιν, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φωτῶν (ὅταν συμπίπτῃ τῇ εἰς Ιχ-
νουαρίου), ταῖς τρισὶ Κυριακαῖς τῶν ἀγίων Πλιτέρων τῆς Α' Δ' καὶ
Ζ' Συνόδου, ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς 'Αγίων, ὅταν αἱ μνήμαι αὐτῶν τύ-

χωσιν ἐν τῷ μέρει Κυριακῇ αὐτοί εἰσιν αἱ τρεῖς ἑσταὶ τοῦ Προθρόνου (τὸ Γενέσιον, ἡ Σύναξις καὶ ἡ "Ἀποτομή"), ἡ ἑστὴ τῶν ἀγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἡ τῶν ιδίων, ἡ ἑστὴ ἐκάστου τῶν τεσσάρων Εὐχαγγελιστῶν, ἡ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ ἡ τῶν τριῶν Ιεραρχῶν (ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν τύχῃ ἔξω τοῦ Τριψιδίου). Εἴθισται δὲ τὰ νῦν φάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ Εωθινοῦ τὰ Δοξαστικὰ καὶ τῶν ἑξῆς Ἀγίων, τοῦ ἀγίου Γεωργίου, τοῦ ἀγίου Δημητρίου, τοῦ ἀγίου Νικολάου καὶ τῶν ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, καὶ ἄλλων Ἀγίων, εἰς ὅνους τῶν ὅποιων τετίμηται ὁ Ναὸς, ἡ πανήγυριζεται ἐπισήμως ἡ μνήμη αὐτῶν. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α' δεῖ φάλλεσθαι ἐν Κυριακῇ τὰ Δοξαστικὰ καὶ τῶν ἑξῆς Ἀγίων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν τύχῃ ἔξω τοῦ Τριψιδίου), Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, καὶ τῆς Μεγαλομάρτυρος Εὐφρημίας, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ (ώς ἀποφαίνεται ἐν τῇ ὑποσημειώσει τῆς καὶ Ἰάνουαρίου), γάριν τῶν μὲν, ως κατακοσμησάντων τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τοῦ δὲ, ως χρηματίσαντος πρώτου Ἐπισκόπου Βυζαντίου, καὶ τῆς Ἀγίας διά τὴν τελουσμένην πανήγυριν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ἐν φετιθεσιάρισται τὸ ιερὸν αὐτῆς Λείψινον. Σημειωτέον δέ ὅτι ὅταν αἱ μνήμαι τῶν Ἀγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου της) καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης τύγωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάτγα Κυριακαῖς, φάλλεται εἰς τοὺς Αἰνους Δοξαστικὸν τὸ τῶν Ἀγίων, εἴτε Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς (μετ' ἑχιρέσεων, ἢ; ἀναφέρει ἡ ἐπομένη παράγραφος).

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

33. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὸ Εωθινὸν Δοξαστικὸν τῶν Αἰνων, Καὶ νῦν φάλλεται πάντατε εἰς ἦχον δέ τὸ Θεοτοκίον Υπερευλογημένη, κανέντε τύχῃ καὶ Θεομητορική ἑστὴ, ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑστῆς ἑξαιροῦνται αἱ μετὰ τὸ Πάτγα τέσσαρες Κυριακαὶ, τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παρκλύτου, τῆς Σχυραρίτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν αἷς μετὰ τὸ Δοξαστικὸν ἀντὶ τοῦ Υπερευλογημένη, φάλλεται τὸ Ἀγαστάσεως ἰμέρα. "Οταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταῦταις συμπέσωσι καὶ αἱ τῶν ἀγίων Γεωρ-

γίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης μητρώας, μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, καθ' ἣν Καὶ νῦν λέγεται τὸ Ἀραστάσεως ἴμερα, διέτι τὸ Δοξαστικὸν τῆς Κυριακῆς ταύτης ἐστίν· Ἐωθίνον.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδύσεως τοῦ Πάσχα ἐν ταῖς μνήμαις τῶν προειρημένων ἀγίων ταῖς συμπιπτούσαις ἐν ἄλλῃ πλήν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, μετὰ τὸ εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς πρωλαζούστης Κυριακῆς, καὶ οὐχὶ τὸ Ἀραστάσεως ἴμερα ὥστε ταῦτας καὶ ὅταν αἱ τῶν προμνησθέντων Ἀγίων μνήμαις τύχωσι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ ἢ τῇ ἑορτῇ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδύσεως αὐτῶν, Καὶ νῦν φάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς. "Αν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπέσῃ μιᾷ τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. "Αν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· ἀν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Διακαινησίμου ἔβδομαρίου, Δόξα τὸ τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἴμερα.

Θεωροῦμεν περιττὸν σημειώσαι ὅτι ἐν μνήμαις Ἀγίων συμπιπτόντων ἀλλαις ἡμέραις πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ ἐκτὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀν μὴ ὑπάρχῃ ἡ σύμπτωσις προεορτίων ἢ μεθεόρτων, Καὶ νῦν λέγεται εἰς τοὺς Αἴνους, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Ἀγίου, Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἥχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ, ἐξ ἐκείνων ἀτινα σύλλογονται ταῖς Κυριακαῖς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ

34. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ πᾶσαν Δεσποτικὴν καὶ Θεομητορικὴν ἑορτὴν καὶ τὰς μνήμας τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων, ἐν τῷ "Ορθρῷ φάλλεται ἡ λεγομένη Μεγάλη Δοξολογία εἰς τὸν ἥγον τοῦ Δοξαστικοῦ, τὰς δὲ καθημερινὰς, τὰς νηστησίμους ἡμέρας καὶ τὰς πρώτας πέντε ἡμέρας τῆς Μ. ἔβδομαρδος ἥτοι ἀπὸ τοῦ "Ορθροῦ τῆς Μ. Δευτέρας μέχρι τοῦ τῆς Μ. Παρασκευῆς λέγεται γῆμα ἡ μικρὰ Δοξολογία. Σοὶ δόξα πρέπει, μεθ' ἣν ἔπειται ἡ Ἐκτενῆς καὶ τὰ

Απόστιχα. Έν δη τῇ Διακαινησίμῳ ἔδομάδι, ὡς καὶ ἐν τῇ Απόδοσις τοῦ Πάτρα Δοξολογίᾳ οὐ φάλλεται, ἀλλὰ μετὰ τὸ Μαυτάπιον τὸ Χριστὸν ἀνέστη τοῖς κατὰ τὸ σύνθετον αὐτοῦ μέλος, καὶ τοῦτο ἐπέγει τὸν τόπον τῆς Δοξολογίας καὶ τοῦ Απολυτικοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΗΠΟΛΥΤΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ

35. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, καὶ ἀν συμπέση Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἢ Απόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεωμητορικῆς ἑορτῆς, καὶ τὰς μεθέόρτους Κυριακὰς, τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριψίσιου (πλὴν τῆς τῶν Βαΐων) καὶ τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρας Κυριακὰς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ὡς καὶ τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου, μετὰ τὴν Δοξολογίαν φάλλεται εἰς τὸν ἥγον τῆς ἡμέρας τὸ Απολυτίκιον τοῦ "Ορθρου τῆς Κυριακῆς Σήμερον" σωτηρίᾳ· κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἔδομαδος τυγχόσας Θεομητορικὰς καὶ Δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς τῶν ἑορταζουμένων Ἅγιων μνήμας φάλλεται τὸ ιδιαίτερον ἐκάστης ἑορτῆς ἢ Απολυτίκιον, καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ "Ορθρου" καθ' ὅλην δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἔδομάδα καὶ τὴν Ἀπόδοσιν τοῦ Πάτρα τὸ Χριστὸν ἀνέστη ἀναπληροῦ καὶ τὴν Δοξολογίαν καὶ τὸ Απολυτίκιον. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Απόδοσεως τοῦ Πάτρα (Ἑξαιρουμένων τῶν μεθέόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς) καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἀν τύγη ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, Ἀπολυτίκιον ἐν τῷ τέλει τοῦ "Ορθρου" φάλλεται τὸ τῆς πρωλαβούσης Κυριακῆς. Σημειώτεον δὲ ὅτι μέχρι τῆς Απόδοσεως ἐκάστης Δεσποτικῆς καὶ Θεωμητορικῆς ἑορτῆς καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ τέλει τοῦ "Ορθρου" φάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐπερινῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ (§ 15). Ἀλλὰ τὰς καθημερινὰς, ἀν μὴ προηγήται Δεσποτική καὶ Θεωμητορική ἑορτή, ἐν τῷ τέλει τοῦ "Ορθρου" λέγεται τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἥγου τοῦ Απολυτίκιου, ὅπερ εὑρίσκεται ἐν τῷ θρολογίῳ.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΣΜΩΝ

36. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν ὄκτὼ Ἀναστατώματος τῆς Ὁκτωήχου Τροπαρίων· σταύρῳ δὲ ἐν Κυριακῇ τύχωσι προεόρτια ἢ μεθέορτα Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἢ καὶ μνήμαις ἑορταζομένων Ἅγιων, ψάλλονται πρὸς τοὺς τέσσαρες τῶν Μακαρισμῶν Τροπαρίοις, καὶ δὲ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς τυχούσσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ τυχόντος Ἅγιου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΦΩΝΩΝ

37. Κατὰ πᾶσας τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα αὐτῶν μετὰ τῶν καταλλήλων στίχων ἐν οἰκδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἀν τύχωσιν ἀλλ' ἂν αἱ Ἀποδόστεις αὐτῶν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, δεύτερον Ἀντίφωνον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς χαρακτηριστικὸν καὶ σύγι τὸ Ἀναστάσιμον. "Οταν δὲ τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ ἢ καὶ Ἀπόδοσις αὐτῆς, τὸ δεύτερον Ἀντίφωνόν ἔστι τὸ Ἀναστάσιμον Σῶσορ ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... ἀλλ' ἀν τύχη ἐν ἀλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ δὲ Ἀντίφωνόν ἔστι Σῶσορ... ὁ ἐιρηνίοις θανατιστός· τῇ δὲ ἑορτῇ τῆς Υπαπαντῆς Ὁ εἰρηνικάλαις τοῦ δικαιού Συμεὼν βασταχθεὶς, καὶ τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Ὁ δὲ ἡμᾶς σπαρχωθεὶς. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα εἰδισται νῦν ἵνα ψάλλονται ἀπεραλλάκτως καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς Ἀποδόσεως· καίτοι τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυρ. τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἐναρξιν τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ Ειτοδίκου δρίζουσι τὸ Δεῦτε προσκυνητήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἑορταζομένων Ἅγιων οἰασθήποτε ἡμέρᾳ τῆς ἑδομάδος καὶ ἀν τύχωσιν, ἀπαραιτήτως ἐπιβαλλονται τὰ Τυπικὰ, καθόσον στίχους Ἀντιφώνων οἱ Ἅγιοι οὐκ ἔχουσιν. Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα Ἡγιανὸν τὸ ἐξομοιογενεῖθαι τῷ Κριῶ ... Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου... τὸ δὲ Ἀντίφωνον Ὁ Κέρυος ἐβασιλεύειν... Ηρεσθεῖαις τῷ

‘Αγίων σου σῶσον ἡμῖς Κύριε, τὸ γ' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κριῷ . . . Σῶσον ἡμῖς . . . ὁ ἐρ Αγίοις θαυμαστός (“Ιδε αὐτὰ τὰ Ἀντίφωνα ἐν τῇ ἕδιαιτέρᾳ Διατάξει τῆς καθ' ἡμέραν Ἀκολουθίας”).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΙΣΟΔΙΚΩΝ

38. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ κατὰ πᾶσαν Θεομητορικὴν ἑορτὴν εἰς τὴν Εἰσοδὸν φάλλεται τὸ Εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σῶσον ἡμῖς Τὸν Θεοῦ ὁ ἀγαστὸς ἐκ νεκρῶν, γάλλοις ταῖς οὐρανοῦ πατέρας. Εξαιροῦνται αἱ ὅδοι Θεομητορικὴν ἑορτὴν, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Υπαπαντῆς, δταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς, διότι φάλλονται μὲν τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τῷ τέλει τοῦ Εἰσοδικοῦ λέγεται τὸ Σῶσον ἡμῖς Τὸν Θεοῦ μετὰ τοῦ ὁ ἀγαστὸς ἐκ νεκρῶν ἐπίσης καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεις¹ τῶν δύο τούτων ἑορτῶν, δταν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Δεσποτικῶν δύος ἑορτῶν Ἀποδόσεις ἀν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, λέγονται τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλὰ πάλιν μετὰ τοῦ Οἱ ἀγαστὰς ἐκ νεκρῶν. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τυχούστης τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, Εἰσοδικὸν φάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ Σῶσον ἡμῖς . . . λέγεται Οἱ ἀγαστὰς ἐκ νεκρῶν τυχούστης τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, ἡ τῇ Μ. Πέμπτῃ, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς ἔξης τρισὶν ἡμέραις τῆς Διακαίησίμου, Ἀντίφωνα λέγονται τὰ τοῦ Πάσχα, καὶ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ Σῶσον ἡμῖς λέγεται Οἱ ἀγαστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων ως καὶ καθ' ὅποιαν δήποτε ἄλλην πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέραν ἀν τελῆται λειτουργία, Εἰσοδικὸν φάλλεται τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σῶσον ἡμῖς Τὸν Θεοῦ ὁ ἐρ Αγίοις θαυμαστός κτλ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέγρι τῆς Ἀποδόστειας, εἴθισται νῦν, οὐχὶ τόσῳ ἀκριβῶς, φάλλεσθαι τὸ Εἰσ-

12. Καίτοι, ως γρωστὸς, ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀπόδοσιν κεράων εἰπεῖν οὐκ ἔχει ἀγ ὅμως συμπτένει ἡ κερία τῇ ἑορτῇς ἡμέρα ἐρ Ημαρασκενῆ ἡ Σαββάτῳ, παρατίεται ἡ Ἀπόδοσις καὶ τὴν ἐπισταρ, ως φαίνεται ἐρ ταῖς περιπτώσεσι τῇ ἑορτῇς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

δικὸν Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν . . . Σῶσον ἡμᾶς
 Χὶε Θεοῦ ὁ ἀραστὰς ἐκ τεκρῶν πτλ. Ὡταύτως καὶ ἐν πάσαις ταῖς
 μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν (ἔχιρουμένης τῆς; ἐν τῷ
 μεταξὺ τούτων συμπίπτουσῆς Κυριακῆς) μέγρι τῆς Ἀποδότεως καθ' ἓ-
 καττὴν Λειτουργίαν λέγονται μὲν τὰ Ἀντίφωνα, οὐγὶ δὲ καὶ τὰ
 Εἰσοδικὰ τῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν μετὰ τοῦ
 χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

39. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν Εἰσοδὸν φάλλεται τὸ ἀνα-
 στάτιμον τοῦ ἡγούμενου Ἀπολυτίκιον, ὃ καὶ προηγεῖται πάντοτε τῶν
 Ἀπολυτικῶν τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτουσῶν Θεομητορικῶν
 ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀπολυτικῶν τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὅταν αἱ
 Ἀποδότεις αὐτῶν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς. Ἐν μεθεόρτῳ Κυ-
 ριακῇ ὡς καὶ ἐν Ἀποδότει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἀν
 συμπέσῃ μνήμη Ἅγίου ἑορταζομένου, πρώτων φάλλεται τὸ ἔναττά-
 σιμον Ἀπολυτίκιον, δεύτερον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, τρίτον τὸ τοῦ
 ἑορταζομένου Ἅγίου καὶ ἀκολούθιως τὸ τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ. Ὡσαύ-
 τως ὅταν ἐν ἡμέραις μεθεόρτοις συμπίπτῃ Ἅγίου ἑορταζομένου μνή-
 μη, πρώτων φάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, εἶτα τὸ τοῦ Ἅ-
 γίου, καὶ ἀκολούθιως τὸ τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ. Καὶ ὅταν ἐντὸς τῶν
 ἡμερῶν τῆς ἑδδομάδος ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θιαυκῆ μέγρι τῆς Ἀνα-
 λήψεως τύγωσιν Ἅγίων ἑορταζομένων μνῆματος, πρώτων φάλλεται
 τὸ τῆς προλαβούστης Κυριακῆς Ἀπολυτίκιον, εἶτα τὸ τοῦ ἑορταζο-
 μένου Ἅγίου, καὶ ἀκολούθιως τὸ τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ. Ἐν ταῖς κα-
 θημεριναῖς μεθεόρτοις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς (καὶ) ἀς
 δηλονότι οὐ συμπίπτει ἑορταζόμενος "Ἄγιος" μέγρι τῆς Ἀποδότεως;
 μετὰ τὴν Εἰσοδὸν φάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον μόνον τῇ ἑορτῇ,
 καὶ τὸ τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰ δὲ τύχοι ὁ "Ἄγιος" τῆς ἡμέρας ἐκ
 τῶν Μεγαλομαρτύρων, κανὸν μὴ ἑορτάζηται ἐπιστήμως ὑπὸ τῆς ἐκκλη-
 σίας, οὐδόλως παραλείπεται τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ μετὰ τὸ τῆς
 τυχούσης ἑορτῆς καὶ ἔπειται ὅτερον τὸ τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Σημειωτέον ὅτι μνημοσύνου τελουμένου ἐν Κυριακῇ, λέγεται πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Λγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ τῶν κεκοιμημένων Μητροθήπτι Κίνης ὡς ἀγαθός. . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΚΟΝΤΑΚΙΩΝ

10. Τὰ ἐν ὅλῳ τῷ ἑνικυτῷ καθ' ὀρισμένας περιόδους φαλλόμενα ἐν ταῖς Ιερᾶς Λειτουργίαις Κοντάκια ἔχουσιν ὡς ἔξῆς. Ἀπὸ τῆς γ' Νοεμβρίου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Ειτοδίων φάλλεται τὸ Κοντάκιον Ὁ καθαρώπατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος· τῇ παραχμονῇ τῆς τῶν Εισοδίων ἑορτῆς, καν τύχῃ Κυριακῇ, φάλλεται τὸ προεόρτιον Κοντάκιον, Εἰγρυποσύνης σῆμερον· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Εισοδίων μέχρι τῆς παραχμονῆς τῶν Χριστουγέννων, Ἡ Ημέρα τοῦ σῆμερον τὸν προαιώριον λόγον· τῇ Α' Δεκεμβρίου, τὸ Ἐορτάζει σῆμερον ἡ οἰκουμένη· ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Ἡ Παρθέρος σῆμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει· τῇ α' Ιανουαρίου, Ὁ τῷ ὅλῳ Κύριος περιομήρι· ὑπομέρει· ἀπὸ τῆς β' Ιανουαρίου μέχρι τῆς παραχμονῆς τῶν Θεοφανειῶν, Ἐρ τοῖς ρειθροῖς σῆμερον τοῦ Ιορδάρου· ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανειῶν μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Ἐπεφάρνης σῆμερον τῇ οἰκουμένῃ· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανειῶν μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Υπαπαντῆς, Ὁ μήτρας παρθενική· τῇ παραχμονῇ τῆς Υπαπαντῆς, τὸ προεόρτιον, Οὐρανίος χορός· ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριψάδιου (ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Υπαπαντῆς), τὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριψάδιου Κοντάκιον¹³ ἀπὸ τῆς Α' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς, τὸ Τῇ ὑπεριμάχῳ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, Ἡ πάντων χαρᾶς τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ· τῇ Μ. Ημέρῃ, Τοὶ ἄρτοι λαβὼν εἰς χεῖρας ὁ προσδότης· τῷ Μ..

13. Τ.τ.τ' ἀρ τέχνῃ Ἀγίον ἑορταζομένου μηίμη ἐρ ἀ.λ.ηη ἥμέρᾳ, πλὴ τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἰθομάδας τοῦ Τριψάδιου, Κοντάκιον. Λέγεται τὸ Προστασία τῶν χριστιανῶν, καθόσον καὶ Καταστασία. Λέγοται Ἀνοίξω τὸ στόρα μου.

Σαββάτῳ, Τὴν ἀβυσσον ό κλεισας· ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέγρι τῆς Ἀποδόσεως, Εἰ καὶ ἐν τῷρι πατὴθεσι, διπερ φάλλεται καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ (ἄλλὰ τὰς λοιπὰς μέγρι τῆς Ἀποδόσεως ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος; ταῦτης φάλλεται τὸ Τῇ φυλοπράγμιον δεξιῶν); τῇ τετάρτῃ τῆς Μετοπεντηκοστῆς μέγρι τῆς Ἀποδόσεως, Τῆς ἑορτῆς τῆς Νομικῆς τῇ ἑορτῇ τῇς Ἀνυλήψεως μέγρι τῆς Ἀποδόσεως, Τὴν ὑπὲρ ἴμιων πληρώσας οικονομίαν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, "Οτε καταβάς· τῇ Κυριακῇ τῶν ἀγίων Πάντων, 'Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως· εἴτα ἔκτοτε μέχρι τῆς καὶ Ἰουλίου, τὸ Ηροστασία τῷρι χριστιανῶν· τῇ δέ Ἰουλίου, Περιθολήν πᾶσι πιστοὶς ἀγριθαρσίας· τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς ἀγίας Ἀννης, (Ἰουλίου καὶ) Προργόνων Χριστοῦ· ἀπὸ τῆς καὶ Ἰουλίου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεταμορφώσεως, 'Επὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης· τῇ α' Αὔγουστου, 'Ο ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ· ἀλλ' ἀν τύγη Κυριακῆ, πάλιν τὸ 'Επὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης· τῇ παραμονῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Τῇ ἐνδόξῳ μιτήμη σου· τῇ εἰς Αὔγουστου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκουν ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῇς Κοιμήσεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, τὸ Ἱωακεὶμ καὶ Ἀρρα· τῇ λα' Αὔγουστου, Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε· τῇ α' τῆς Ἰνδίκτου, 'Ο τῷρι αιώνων ποιητῆς καὶ Δεσπότης· τῇ παραμονῇ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου τὸ προεόρτιον 'Η Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία· τῇ ἑορτῇ τῶν Ἑγκαινίων (ιγ' Σεπτεμβρίου) Οὐραρὸς πολύφωτος ή 'Εκκλησία· τῇ ἑορτῇ τῆς Ψιώσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως 'Ο ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς η Νοεμβρίου αὗθις; τὸ Προστασία τῷρι χριστιανῶν.

'Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς λειτουργίαις; (ἔξαιρουμένων τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεοκτητικῶν ἑορτῶν) Κοντάκια φάλλονται τῇ μὲν Δευτέρᾳ Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ· τῇ δὲ Τρίτῃ Ηρορῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε· τῇ Τετάρτῃ 'Ο ὑψώθεις· τῇ Πέμπτῃ Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφρόσυγονες κηρυκας· τῇ Παρασκευῇ 'Ο ὑψώθεις· καὶ τῷ Σαββάτῳ 'Ως ἀπαρχὴς τῆς φύσεως· τῷ δὲ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, Μετὰ τῷρι Ἀριων ἀνάταυστον Χριστέ. Σημειωτέον δτι ἐὰν η ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προ-

λάβη τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Εὐκριακῇ τῶν Νηστειῶν, Κοντάκιον φάλλεται τὸ Ηροστασία τῷ γρυπτιανῷ. "Οταν δὲ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βατών, ἢ ταῖς πρώταις τέσσαριν ἡμέραις τῆς Μ. ἑβδομάδος, Κοντάκιον φάλλεται τὸ Τῇ ἀπεργίᾳ χρ., δταν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ καὶ ἄλλῃ τῆς Διακαίωσίμου ἑβδομάδος ἡμέρᾳ, τὸ Εἰ καὶ ἐτάρῳ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ

41. Ἐν ἔκαστη τελουμένη Λειτουργίᾳ (ἔξαρισμένης τῆς τῶν Προηγιασμένων) φάλλεται ὁ Τρισάγιος ὑμνος· ἐν δὲ ταῖς ἔξης Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἥτοι, ταῖς δυσὶν ἡμέραις τῆς τε ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς τῶν Θεοφανείων, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῷ Μ. Σαββάτῳ, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ώς καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Διακαίωσίμῳ ἑβδομάδι, τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, φάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ἐν δὲ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως φάλλεται Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

42. Συμπιπτούστης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ μνήμης ἑορταζομένου Ἅγιου, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἅγιου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Ἐν δὲ ταῖς τῶν ἐφεξῆς Ἅγιών μνήμαις, ἥτοι τῶν τριῶν ἑορτῶν τοῦ Προδρόμου (τοῦ Γενεσίου, τῆς Συνάξεως καὶ τῆς Ἀποτομῆς), τῶν ἀγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ώς καὶ τῶν ΙΒ', τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν Ματθίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων Πατέρων τῆς Α' Δ' καὶ Ζ' Συνάδου, τῶν τριῶν Ιεραρχῶν (ὅταν ἡ ἑορτὴ αὐτῶν μὴ συμπίπτῃ ἐντὸς τοῦ Τριωβδίου), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι, τῶν Ἅγιων. "Ἄν συμπέσωσι Κυριακῇ αἱ ἔξης Θεομητορικαὶ ἑορταὶ, ἥτοι τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου, ἡ Ὑπαπνητή, καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς, οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὰ Εὐαγγέλια ὑπόκεινται εἴς τινας ἀλλοιώσεις ἀξιοσημειώτους· οἱον, διὰ τὸ Γενέσιον ἐν Κυριακῇ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγον-

ταὶ τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλην Κυριακὴν μεταξὺ τῆς ἑορτῆς ταύτης καὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ· διὰ τὴν Ὑπαπαντὴν ἐν Κυριακῇ, εἰ μέν ἐστιν ἔχω τοῦ Τριῳδίου Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς, εἰ δὲ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου, ἐν μὲν τῷ "Ορθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριῳδίου. Διὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν, ἀναμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστολος λέγεται τῆς Κυριακῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· ἀν δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς· ἀν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἡ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, ἐν μὲν τῷ "Ορθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· ἀν τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἐν μὲν τῷ "Ορθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· καὶ ἀν τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ ἡ τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακανησίμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται πάντοτε τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐν οἷς ἀν ἡμέρᾳ τύχῃ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

43. Ἐν πάσαις ταῖς Ἱερᾶς Λειτουργίας μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τὸ Ἀλληλούια τρὶς ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ, τὸ δὲ Μέγα Σάββατον ἀντὶ τοῦ Ἀλληλούια μετὰ τὸν Ἀπόστολον εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἔσωθεν τοῦ Ἀγίου Βήματος ψάλλει τὸ Μ. Προκείμενον τῆς Ἀναστάσεως Ἀναστά στὸ Θεός κρίσιν τὴν γῆν εἰς τὴν βρύσην, ὁ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν μεγαρισσῷ πληρωθεῖσιν οἱ Στίχοι τοῦ ΠΑ' ψαλμοῦ· τὸ δὲ παραχείπειν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάτρα καὶ ταῖς λοιπαῖς τῆς Διακανησίμου Ἐβδομάδος ἡμέραις μετὰ τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Κοινωνικὸν τὸ Ἀλληλούια, οὐδέποτε τῶν ἡραγίων Τυπικῶν εὑρήται, ἀλλὰ τούναντίον εἰς τὸ τέλος ἐκάπιστου τῶν Ἀποστόλων τῆς ἑδομάδος ταύτης, εὐρίσκεται γεγραμμένον τὸ Ἀλληλούια τρὶς, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ ὀρείζουσιν οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ ΥΜΝΟΥ

44. Ἐν ἑκάστῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου ἡ τοῦ Μ. Βασιλείου ψάλλεται ὁ Χερουβικὸς Ὅμονος τὸ Οἱ τὰ Χερονήμη, ἀλλὰ τὴν Μ. Πέμπτην καὶ τὸ Μ. Σάββατον καίτοι τελεῖται ἡ αὐτὴ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ὑπάρχει ὡς πρὸς τοῦτο διαφορὰ, διότι τῇ μὲν Μ. Πέμπτῃ ἀντὶ τοῦ Οἱ τὰ Χερονήμη φάλλεται τὸ Τροπάριον Τοῦ δείπτου σον τοῦ μυστικοῦ, τῷ δὲ Μ. Σάββατῳ τὸ Σιγησάτω πᾶσα σύρξ βροτεῖα. Ἐὰν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ τύχῃ τῇ Μ. Πέμπτῃ, τελεῖται μὲν ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, φάλλεται δῆμιος τὸ Τοῦ δείπτου σον τοῦ μυστικοῦ. Ἐν δὲ ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις τῶν Προηγιασμένων φάλλεται πάντοτε τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤИН

45. Ἐν ἑκάστῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου, καθ' οἰανδήποτε καὶ ἀν τελῆται ἡμέραν, ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν μεθεόρτων ἑορταζομένων Ἀγίων, καθ' ἃς ἐν τῷ Ὁρθῷ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως φάλλεται τὸ Ἀξιόν ἔστιν. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἔστιν, φάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ'. Ὡδῆς τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μεγαλυνχίου. Τῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἀντὶ τῆς Καταβασίας τῆς Θ' Ὁ τόκος σον ἀρθορος ἐδείχθη εἴθισται (καίτοι οὐδὲν τοιοῦτον σημειοῖ τὸ ἀργυρίων Τυπικὸν) φάλλεσθαι τὸ ἐν τῇ Ζ' Ὡδῇ Τροπάριον Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἱρούσθη. Ἐν ταῖς τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἔστιν φάλλεται τὸ Κάθισμα Ἐπὶ σοὶ χαιρεῖ Κεχαριτωμένη.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐν ταῖς μνήμαις τῶν Ἀγίων ταῖς συμπιπτούσαις μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέγρι τῆς Ἀποδόσεως; τοῦ Πάσχα ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς, φάλλεται μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Ἀξιόν ἔστι καὶ οὐγῇ τὸ Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, ὅπερ μόνον ἐν ταῖς Κυριακαῖς καθιέρωται ἥδη διότι ἐν αὐταῖς οὐδὲ τὸ Τὴν

τιμωτέραιν στιχολογοῦμεν νῦν ἔξαίρεσις γίνεται ὅταν συμπέσῃ ἡ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου μνήμη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑορτῆς, καὶ τῇ ἑορτῇ ἡ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅτε ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ' ἀντὶ τοῦ Ἀξιόντος εἰπεῖν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ

46. Τὸ Κοινωνικὸν Λιγεῖτε τὸν Κύριον ψάλλεται ἐν ταῖς τῶν Κυριακῶν ιεραῖς Λειτουργίαις, ἀν μὴ συμπίπτῃ ταύταις Θεομητο-ρικὴ ἑορτὴ ἡ Ἀποδόσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς ἡ Θεομητορικῆς. Ψάλλε-ται ὥστε πάντας καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος ἐν οἷς ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ ἑορτὴ, ὡς καὶ ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν Χριστουγέν-νων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὅτε συνεχίζονται αἱ ὥραι μετὰ τοῦ Ἑσπε-ρινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἐν οἰαχθῆστε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσι, ψάλλονται τὰ ἔκαστη ὥρισμένα Κοινωνικὰ, ἐν δὲ ταῖς Θεο-μητορικαῖς (ἔξαιρουμένης τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὅτε ψάλλε-ται τὸ Ἐξελέξατο Κύριος τίμη Σιών) καὶ Κυριακῇ ἂν τύχῃ ψάλ-λεται τὸ Ηστήριον σωτηρίου λιγύοιμι. "Οταν αἱ μνήμαι τῶν ἔντοντος; Ἄγιων συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀντὶ τοῦ Λιγείτε, ψάλ-λονται ἄλλα Κοινωνικὰ τὰ γχρακτηρίζοντα ἔκαστον· ὡς, ἐν ταῖς τοισὶ τοῦ Προδρόμου ἑορταῖς, τὸ Εἰς μυημόσυνον αἰώνιον, ἐν ταῖς τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων, ὡς καὶ τῶν ιβ', ἐν ταῖς τῶν τεσ-σάρων Εὐαγγελιστῶν, ἐν τῇ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἐν τῇ τῶν τριῶν Ιεραρχῶν καὶ ἐν τῇ τῶν ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλενης, τὸ Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν" ἐν τῇ τῶν Ταξιχρῶν τὸ Ό ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους· τῇ δὲ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τὸ Ἐσημειώθη ἐφ ἴ-μαῖς, ὡς καὶ τῇ α' τοῦ Αύγουστου (ἄν μὴ συμπέσῃ Κυριακῇ.) Ἐν ταῖς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρσι Κυριακαῖς τὸ Σῶμα Χριστοῦ· καὶ ἐν τῇ τῶν ἀγίων Πάντων Κυριακῇ καὶ ταῖς μνήμαις τῶν Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης τὸ Ἀγιαλιτισθε δίκαιοι. Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς, καὶ ταῖς μεταξὺ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τελουμέναις Ιεραῖς Λειτουργίαις (ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν τῶν Ἀποδόσεων) ψάλλονται τὰ τῆς ἑνδρωμάχος Κοινωνικά, τῇ Δευτέρᾳ Ό ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργούς αέτοντος τοῦ ρόδος φρέσκα· τῇ Τρίτῃ Εἰς μυημόσυνον αἰώνιον ἐσται δίκαιοι·

τῇ τε τάρτῃ Ποτίσμοις σωτηρίου λίγθοιαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου τῆς πατικαλίσσουμας τῇ Πέμπτῃ Εἰς τὰσσαν τὴν γῆραν ἐξηλθεῖ ὁ φθόργος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ φίματα αὐτῶν τῇ Παρατελευτῇ Σωτηρίαις εἰργάνισθε ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὸς ὁ Θεός καὶ τῷ Σεββάτῳ Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάθον Κέρεις, καὶ τὸ μητηρόσυνορον αὐτῶν εἰς γερεάν καὶ γερεάν. Ἐν δὲ ταῖς Πρωηνιασμέναις Λειτουργίαις ψάλλεται τὸ Γεύσασθε καὶ ἔδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκτὸς ἀν τύχη ἑορταζόμενος Ἀγιος, ὅτε ἀντὶ τοῦ Γεύσασθε ψάλλεται τὸ Εἰς μητηρόσυνορον. Σημειώτεον δὲι κανὴ ἑορτὴ τοῦ Εὐχαριστημοῦ συμπέση τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σεββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τῇ Μ. Πέμπτῃ, ὡς καὶ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῇ; Διεκκαινησίμουν ἔδομαδός, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, Καινωνικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιάρ.

ΙΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟ ΦΩΣ

47. Ἐν ἑκάστῃ Λειτουργίᾳ, καὶ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἐὰν ἦ, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Διάκονον τὸ Μετὰ φοβου Θεοῦ καὶ τὸν Ιερέα Σῶσορ ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, ψάλλεται εἰς ἥχον 6' τὸ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. Ἐν δὲ ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς Ἀποδόσετιν αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῷ Σεββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἀντὶ τούτου ψάλλονται τὰ τῶν ἑορτῶν Ἀπολυτίκια. Τῇ Μ. Πέμπτῃ τὸ Τριπάριον Τοῦ δειλτοῦ σου τοῦ μεστικοῦ γῆμα τῷ Μ. Σεββάτῳ τὸ Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμιῶν καθὼς ἐμημοσύνης τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῷ οὐρανῷ εἰς ἥχον 6' εἰρημολογικῶς. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, καθ' ἑκάστην ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀρέστη· καὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τὸ Ἀνεληφθῆται ἐν δόξῃ. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ· ἀπὸ δὲ τῆς Δευτέρας τοῦ ἀγίου Πνεύματος καὶ ἐφεξῆς τὸ Εἴδομεν τὸ φῶς. Ἐν δὲ ταῖς Πρωηνιασμέναις Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς λέγεται τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ

48. Τὸ Ἐλη τὸ ὄνομα Κυρίου φάλλεται πάντοτε εἰς ἥγον
ἢ γῆμα καὶ ἐν ταῖς τρισὶ Λειτουργίξις, τῇ Προηγιατριμένῃ, τῇ τοῦ
Χρυσοστόμου καὶ τῇ τοῦ Μ. Βακτιλείου, μετὰ τὴν Ὁπιτήμαθων εὐ-
χήν. Μόνον ἐν τῇ Διακαίητημα χρέομάδι καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ
Πάτρας Ἀποδόσεως, ἀντὶ τούτου φάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη
τρία, καὶ τοῦτο εἰς ἥγον 6' γῆμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΥΡΙΟΥ

49. Πρὸ τῆς Ἀπολύτεως τῇ; ιερᾶς Λειτουργίας ἀπευθύνε-
ται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸς τὸν λαὸν ἡ εὐχὴ Εὐλογία Κυρίου καὶ
ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμῖν, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλαρθρωπίᾳ πά-
τοτε... ἐπίστης καὶ ἐν τοῖς Ἐπερινοῖς ἐν οἷς γίνεται Ἀρτοκλασία,
ώς ἐσημειώθη καὶ ἐν τῷ Ἐπερινῷ. "Ἐστι δὲ αὕτη ἡ ἐκάστῳ γρι-
στιανῷ ποθεινὴ εὐχὴ, ἡ ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν παρὰ τοῦ
λειτουργοῦ Ἱερέως εὐλογία.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙ' ΕΥΧΩΝ

50. Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐν τῷ τέλει πάσης προσευχῆς καὶ ιερο-
πραξίας καὶ δὴ καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκφωνούμενον δι' εὐχῶν τῶν
ἄγιων Πατέρων ἡμῶν ἐστὶ τὸ ἐπιτεφράγισμα. Ἐν τῇ Διακαίη-
τημα όμως ἔδομάδι ἀντὶ τούτου καταλιμπανομένου, ὁ Ἱερεὺς μετὰ
τὴν ἀπόλυτιν καὶ τοῦ Ἐπερινοῦ καὶ τῇ; Λειτουργίᾳ ἐκζωνεὶ
τρία τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ὁ λαὸς ἀνταπαντῷ ἐκάστοτε λέγων
τὸ Ἀληθῶς ἀνέστη· εἶτα ὁ Ἱερεὺς τελευταῖον Προσκυνοῦμεν αὐ-
τοῦ τὴν τριήμερον ἐγερσιν, καὶ αὖθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη
ὅλοκληρον.

Σημειωτέον δὲ ὅτι γοροστατοῦντος ἐν ταῖς ιερεῖς Ἀκελουθίαις
Ἀρχιερέως ἡ Πατριάρχου, λέγεται—ἀντὶ δι' εὐχῶν τῶν άγιων
Πατέρων,—δι' εὐχῶν τοῦ ἀγίου Δεσπότου ἡμῶν, Κέριε Ἰη-
σοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμῖς, Ἀμήν.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ¹, ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

— · · · —

En τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσόμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τοῦ τυχόντος ἥγου, δ' ἐκ τῶν πρώτων τριῶν Στιχηρῶν, α' ἐκ τῶν δευτέρων τριῶν, καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναῖου. Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιος Θεοτοκίου, (ἢ Στιχυροθεοτοκίου, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἑπτάρχαι) Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τὸ Εἰη τὸ κράτος, τὰ Ἀπόστιχα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίου (ἢ Στιχυροθεοτοκίου), Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Δόξα Καὶ νῦν, ἐκ τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρολογίου ώς καὶ τῆς Παρακλητικῆς καθημερινῶν Θεοτοκίων τῶν Ὁκτὼ ἥγων, καὶ ἡ μεγάλη Ἀπόλυτις.

α'. Ἐάν ὁ τυχὼν τῆς ἡμέρας "Ἄγιος ἔχῃ σ' Στιχηρά, ἀλλὰ στερήται Δοξαστικοῦ, καταλιμπάνονται τὰ γ' καὶ ἀντ' αὐτῶν φάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς, ἄτινα καὶ προηγοῦνται.

β'. Ἐάν ὁ "Ἄγιος ἔχῃ δύο Δοξαστικά, φάλλονται μόνα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου ἀνευ τῆς Παρακλητικῆς, διπλασιαζόμενα.

γ'. Ἐάν ὁ "Ἄγιος ἔχοντες ἴδια Στιχηρὰ ἔκαστος, φάλλονται μόνα τὰ τῶν Ἀγίων, ἀνευ τῶν τῆς Παρακλητικῆς.

δ'. Ἐάν δυτικῶν ἐν Σκεπάστῳ "Ἄγιος μὴ ἔχῃ Δοξαστικὸν, Δόξα Καὶ

1. Οὐδὲν ἐνταῦθα περὶ τῆς Θ' λέγομεν, ἵτις πρόσηγεται τοῦ Ἑσπεριοῦ, διότι περὶ αἵτης ἐν τῇ Προθεωρίᾳ ἀρχετὺς ἐσημειώθησαρ § 1.

νῦν τῇ Πρασκευῇ ἐσπέρας τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἥχου, ἐὰν δὲ ἔχῃ Δοξατικὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, καὶ Ἀπολυτίκιον λέγεται ἐπίσης τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἥχῳ τοῦ Ἀπολυτίκιου· ἀλλ' ἐὰν μὴ ἔγη ὁ "Ἀγιος Δοξατικά", Ἀπολυτίκιον φύλλεται τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μητροθήγητι Κέριε ὡς ἀγαθὸς τῷρι θούλωρ σον, Καὶ νῦν Μῆτρη ἄγια ("Ορα ἐν τῷ Ὡραλογίῳ Ἀπολυτίκια τοῦ β' ἥχου, Πρασιλ. ἐσπέρας").

2. Εἰς τὸν Ὅρθιον δὲ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, Βασιλεῦ Οὐρανίου, τὸ Τρισάγιον, "Οτι σου ἐστιν, Κύριε ἐλέησον ἂν", Δόξα Ηπατὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρὶς καὶ ὁ Ν' Ψαλμὸς, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ὃς ἔστι διατεταγμένον ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Ἐν ταῖς Προεορτίοις καὶ Μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεωμητορικῶν ἑστῶν ἀντὶ τοῦ Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος λέγεται τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτικίου, ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς εἰς τὰς μεθεόρτους, καὶ ἀντὶ τῶν Τροπαρίων Μητροθητικῶν Κύριε ὃς ἀγαθὸς τῷν δούλων σου λέγονται τὰ Κοντάκια. Μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν εὐθὺς φάλλονται τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πόλιν (τούτου φαλλομένου αἰρεται τὸ παχρπέτερυν τῆς Ὁρείας Πύλης), δὲ Ἱερεὺς βαλὼν ἐπιτρχήλιον ἵσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ἄγιου Βήματος καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, λέγει, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέργα ἐλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουονσον καὶ ἐλέησον δα α' Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρὶς, "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθοδοξῶν Χριστιανῶν, δε δέ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρὶς, "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Κύριε ἐλέησον τρὶς, "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαρυλαχθῆραι τὴν ἀγλαίαν Ἐκκλησιῶν ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὅρης λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποτίσμιοῦ κτλ. τὴν καθ' ἡμῶν κιρουμένην καὶ ἥντασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· οἱ Χοροὶ φάλλουσι τὸ Κύριε ἐλέησον ἐκ περιτροπῆς τετράκις ἀνὰ δέκα, δέ Ἱερεὺς ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαν Κύριον τὸν Θεόν φωνῆς τῆς δείσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ἐτι τρίς· δέ Ἱερεὺς Ἐπάκουονσορ ἡμῶν ὁ Θεὺς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπίς πάτων τῶν πε.

ράτω τῆς γῆς κτλ. ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάρθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀγαπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Εἴτα στραφεῖς πρὸς τὸν λαὸν ποιεῖ τὴν Ἀπόλυτιν Δόξαν σοι ὁ θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβετείαις τῆς Παρακλήσεως αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευρίμων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάρθρωπος· καὶ κατελθὼν μίαν βαθμίδα τοῦ βημάτος ἔξακολουθεῖ, Εὐέργασθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου· καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον συνεχῶς· Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ καθολικῆς, εἰπωμενερ καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς· καὶ εὐθὺς τὸ Δι' εὐχῶν· καὶ διὰ τοῦτο; Ἀμήν. Οἱ Ιερεῖς λαβὼν συγχώρησιν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ιερὸν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης, ἐφωνεῖ· Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· οἱ Ιερεῖς· Οὐτι σοῦ ἐστιν· ὁ ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, Δῶσον Κύριος· Δόξα· Οὐψῳδεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ, Καὶ νῦν Προστασταστα φοβερά· οἱ Ιερεῖς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουονσον καὶ ἐλέησον· οἱ Χοροὶ Κύριε ἐλέησον τρίς· Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν· Κύριε ἐλέησον τρίς· Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν· η Ἐκφώνησις, Οὐτι ἐλεήμων καὶ φιλάρθρωπος· οἱ Χοροὶ· Ἐρ οὐρανοῖς Κυρίον εὐλόγησον Πάτερ· οἱ Ιερεῖς· Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ δόμοσσονσιών καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· καὶ ἀναγνώσκεται οἱ Ἐξάφαλμος, ἀκροωμένου τοῦ λαοῦ ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει· μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον ή Μ. Συναπτή ὑπὸ τοῦ Ιερέως καὶ η Ἐκφώνησις· Οὐτι πρέπει. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἅγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἥγου ως ἐν τῷ Ἐπεριῶν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τοῦτο η Λιτήσις καὶ η Ἐκφώνησις, Οὐτι σὺν τῷ κράτος· Κεκίτυκτα τὰ τῆς Παρακλητικῆς, δὲ Ν'. Ψαλμὸς, οἱ Κανόνες τῆς Παρακλητικῆς, ἐν οἷς διὰ μὲν τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ Κανόνος τροπάρια λέγομεν Στίχον τὸ Δύξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· διὰ δὲ τὰ Μαρτυρικὰ, Ἀγιοι τοῦ θεοῦ πρεσβευσατε ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ δὲ τὸν ἔτερον Κανόνα τῆς

Παρακλητικής, τῇ μὲν Δευτέρᾳ λέγομεν Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ πρεσβείαστε ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δὲ Τρίτῃ. Ηροφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρεσβείεν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, Τετραργία Θεοτόκου. Σῶσον ἡμᾶς τῇ Πέμπτῃ, Μετόπολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβείαστε ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ διὰ τὸν τοῦ ἀγίου Νικολάου, Λητοῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τῷ Σεβάστῳ διὰ μὲν τὰ Μαρτυρικὰ Ηρεμούσιας τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀράπανσορ τὰς ἔνγὺς τῶν δούλων σου διὰ δὲ τὰ Νεκρώτιμα, Λι γυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αἰνισθήσονται, καὶ διὰ τὰ τῶν κεκοιμημένων, Μακαρίοις οἷς ἐξέλεξα καὶ προσελάθου Κύριε. Εἶτα λέγομεν τὸν Κανόνα τοῦ Ἀγίου τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Στίγου, "Λητοῖς τοῦ Θεοῦ πρεσβείεν ὑπὲρ ἡμῶν" (ἐὰν ὥστε δύο, "Λητοῖς τοῦ Θεοῦ) ἀπὸ γ' Ὡδῆς Φάλλεται ὁ Εἰρυός ἐκ τοῦ Μηναίου, ἡ Αἴτησις, τὸ Καθίσμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' σ' ὁ Εἰρυός καὶ ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας (ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) ἐὰν μὴ ἔχῃ ὁ Ἀγιος, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας εἴτε ἀναγινώσκονται καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ Κανόνος Ὡδαὶ, ἀπ' θ' Αἰτοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, καὶ φάλλεται ὁ Εἰρυός τῆς τοῦ Ὡδῆς, εἴτα στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καὶ ὁ Εἰρυός τῆς τοῦ Μηναίου, ἡ Αἴτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις "Οτι σὲ αἰτοῦσι τὸ Ἑξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου τῆς ἑδουμάδος (ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἡ τῇ Παρακλητικῇ), εἴτα τὸ τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ τὸ Θεοτοκίον, καὶ εὐθὺς τὸ Σὸν δόξα πρέπει ὁ Ιερεὺς Πληρώσωμεν τίτηρ ἑωθινήτηρ, καὶ μετὰ τὸ Σὸν γὰρ ἐστὶ τὰ Ἀπόστυγα τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν Στίγων αὐτῶν ὁ Α' Ἐρετλισθημεν τὸ πρωτὶ τοῦ ἐλέονς σου καὶ ὁ Β' Καὶ ἐστω ἡ λαμπρύτης Κυρίον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς (ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) Δόξα καὶ Νον τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐκοινολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τριτάγιον, "Οτι σοῦ ἐστιν, τὸ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθοῦ Θεοτοκίον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

A'.

"Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Εκυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ ὄντι ματί σου" Ψψιστε.

Tαὶς πρεσβεταῖς τῇ Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθευσάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

"Οὐε εὐθὺς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδεκάσια ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Δόξα Καὶ νῦν Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

B'.

'Ο Κύριος ἐδαστήλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ηρεσβείαις τῷρ 'Αγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ γάρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθῆσεται.

Ηρεσβείαις τῷρ 'Αγίων σου. . .

Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακροτήτα. ἡμερῶν.

Ηρεσβείαις τῷρ 'Αγίων σου. . .

Δόξα.

Ηρεσβείαις τῷρ 'Αγίων σου. . .

Καὶ νῦν,

'Ο μονογενὴς Γιδέ καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. . .

C'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Ιεράῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἐιρ Αγίοις θαυμαστὸς, γ'.ά.λ.λορ-τάς σοι Αλληλούια.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεός μέγας Κύριος καὶ σχασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἐιρ Αγίοις θαυμαστὸς. . .

"Οὐε ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὑψη τῶν ὄρέων αὐτοῦ εἰσειν, ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν κι χειρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἐιρ Αγίοις θαυμαστὸς, γ'.ά.λ.λορ-τάς σοι Αλληλούια.

Μετὰ τὴν Εἰσόδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσω.

μερ Χριστῷ, σῶσον ἡμῖς Γέλε Θεοῦ, ὁ ἐρ Ἀγίους θαυμαστὸς, ψάλλοντάς σοι Ἀληθοῖνα· τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῇ; ἑβδομάδας; δρα τεῦται ἐν τῷ Ὁρολογίῳ· τῇ Δευτέρᾳ Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ· (δρα τεῦται ἐν τῷ Ὁρολογίῳ· τῇ Δευτέρᾳ Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ· τῇ Τριτῇ Ἡρορήγα Θεοῦ καὶ Ἡρόδοροι· τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ Ὁ ὥφιθείς ἐρ τῷ Σταυρῷ· τῇ Πέμπτῃ, Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφρόγγονας· τῷ Σαββάτῳ, Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως²; τὸ Τριτάγιον, δὲ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐχγέλιον τῆς ἡμέρας; εἰς τὸ Ἑξαπρέτως, "Ἄξιός ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἴδομεν τὸ φῶς, δὲ Ιερεὺς τὴν Ὁπισθάνθινον εὐχὴν Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκ γ' Εὐλογία Κυρίου· ἡ μεγάλη Ἀπόλυτις καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

"Οταν δὲ μετὰ τὸν Ὁρθρον μὴ ἔπηται Λειτουργία, εὐθὺς μετὰ τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἑξομολογεῖσθαι λέγεται τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, εὐθὺς Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ συνάπτεται ἡ Α' Ὁρά, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐχγέλιον τῆς ἡμέρας, εἰτα δὲ Ιερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς πατὴ τὸ μέγα ἔλεός σου κτλ... "Οτι ἐλείμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀραπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γέλε καὶ τῷ ἀγίῳ Ἡρεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Σοφία, δὲ ὡν εὐλογητός ὁ Χορὸς, Στερεώσαι Κέριος ὁ Θεός· δέ Ιερεὺς, Δόξα σοι ὁ Θεός οἱ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι· τὴν μεγάλην Ἀπόλυτιν καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

'Ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου εἰς τὸ Ὁρθρον ἔχειν ὁ Ἀγιος μὴ ἔχη μήτε Ἐξαποστειλάριον, μήτε Αἴνους, ψάλλομεν Ἐξαποστειλάρια τὰ τῆς ἡμέρας (ἀτινα δρα ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρολογίου), εἰς τοὺς Αἴνους τὰ τῆς Παρακλητικῆς τῶν Αἰνῶν Στιγμάτα, ως καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει Ηλιηρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν κτλ. Σὸν γάρ ἐστιν καὶ τὰ Νεκρώτιμα Ἀπόστιγα Προσόμοικ, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἑξομολογεῖσθαι, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία.

4. "Οταν ἡ ἡμέρα τύχῃ ποσεόρτιος ἢ μεθέρτος; Δευτοτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, τύχῃ δὲ καὶ Ἀγίους ἔγινων Δοξατικά, ἐν τῷ

2. Τυέστις ψάλλουσι καθ' ἐκάστην Κοιτάκιον Προστασία τῶν γριεστιανῶν.

Ἐσπερινῷ ϕάλλομεν Στιχηρὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τὰ προεόρτια, ἢ τὰ μεθέορτα, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον, ἢ τὸ μεθέορτον, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἡ Ἀπόλυτις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἔορτῆς κατὰ τὰς μεθέορτους ἡμέρας, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς προεορτίους.

5. Τὸ πρώτη, εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τὰ προεόρτια Καθίσματα (ἐὰν ὑπάρχωσιν) ἢ τὰ μεθέορτα, ὁ προεόρτις Κκνῶν ἢ ὁ μεθέορτος, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Καθίσμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἀφ' ε' τὸ προεόρτιον Κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἔορτῆς, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, μετὰ τὴν Θ' ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου (ἐὰν ἔχῃ) καὶ τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον ἐὰν δὲ Ἀγιος ἔχῃ Λίνους, ϕάλλεται τὸ Πᾶσα πτονή καὶ τὰ Στιγματὰ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν προεόρτιον ἢ μεθέορτον εἰ δὲ μὴ ἔχῃ, μετὰ τὰ Ἐξαποστειλάρια εὐθὺς τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Η. Ιηρώσωμεν τὴν ἑωθινήν ἡ Ἐκφρώνησις Σὸν γάρ ἐστὶ καὶ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα Ἀπόστιχα, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν; τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἑξουμιολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἔορτῆς καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ἥ ϕάλλομεν ἐν μὲν ταῖς προεορτίοις ἡμέραις Ἀντίφωνα τὰ Ἀγαθὸν τὸ ἑξουμιολογεῖσθαι τῷ Κυρλῷ, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις, ἐν δὲ ταῖς μεθέορτοις ἡμέραις τὰ τῶν ἔορτῶν Ἀντίφωνα³, ἀλλ' εἰς τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμῖν μετὰ τοῦ χρακτηριστικοῦ τῆς τυχούστης ἔορτῆς, Ἀπολυτίκιον τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἔορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον προεόρτιον, ἢ τὸ τῆς ἔορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινώνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ Ἀπόλυτις.

.....

---

3. Τινὲς καὶ εἰς τὰ μεθέορτους ἡμέρας ψάλλονται τὰ καθημερινὰ Ἀντίφωνα.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ

ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Τ Σαββάτῳ ἐπέρας, μετὰ τὴν Θ' ὥραν, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέων¹, διαρρέονταν Ἐπίσκοπος (ἢ διοικητής) λέγει τὸν Προσκύνακόν φαλμὸν, εἶτα διάκονος (ἢ ἐν ἐλεῖψει αὐτοῦ διάκονος) τὴν μεγάλην Συναπτὴν. Εἰς εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· καὶ διάκονος τὴν Ἐκφώνησιν. Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα καὶ ἀναγνώσκεται ὑπὸ τοῦ ταχθέντος ἀναγνώστου διάκονος τὸ Α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· μετὰ τοῦτο διάκονος λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν. Εἰτι καὶ ἔτι διάκονος τὴν Ἐκφώνησιν, Οτι σὸν τὸ κράτος. Εἴδι οὕτως ἄρχονται οἱ Χοροὶ φάλλειν τοὺς φαλμούς ΡΜ' καὶ ΡΜΑ' ἦτοι τὸ Κύριος ἐκέκραξα πρὸς σὲ καὶ τὸ Φωτῆ μου πρὸς Κύρον ἐκέκραξα εἰς τὸν τυχόντα τῆς ἡμέρας· ἥχον μέγρι τοῦ Ρῦσαι με ἐκ τῷ παταδιωκόντων με· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἑξάγαγε ἐκ τρυλακῆς τὴν ψυχήν μου, συμφάλλονται σὸν τοῖς λοιποῖς. Στίχοις τὰς ἀναστάτιμα τοῦ ἥγου Στιχηρά, καὶ τὰ γά τοῦ ἐπιλαγόντος· Ἄγιου Προσόμοια μετὰ τῶν ἐφεζῆς Στίχων.

διὰ τὸ α' Στιχηρὸν διάστιχος

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὄνδριστον.

1. Εἰς ἑκάστην Ἐκφωνήσιν τοῦ Ἱερέως καταληγούσην εἰς τὸ Ἀμήν, διαρρέεται ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ λέγειν μετὰ μέλον, καὶ εὐλαβεῖται τὸ Ἀμήν· ἀλλως παραβαίνει τὸ καθηκόν αὐτοῦ ὡς ψάλτρον.

Τὸ δὲ ἐπομενοῦσις δέκατος, ἔως οὗ ἀνταποδόξης μου.

Τὸ γάρ δὲ ἐπομενοῦσις δέκατος, τὸν Κύριον, εἰςάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τὸ δέ τοι Γενηθήτω τὰ ὕστά σου προσέγοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸ εἶτα ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριον, Κύριον, τέσσερας ὑποστήσεταις; "Οτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὸ τέταρτον τοῦ ὄντος σου ὑπέμεινά σε, Κύριον, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ πέμπτον Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ οἷον δέ "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ οἷον δέ Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπανείσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ οἷον δέ "Οτι ἐκραταεώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰώνα.

(Σημειωτέον ὅτι οὐδόλως συγχωρεῖται τοῖς φάλλουσι νὰ καταλημπάνωσιν ἡ κατεσθίωσι λέξεις ἐκ τῶν προφαλλομένων τοῖς Στιγμοῖς Στίχων, διότι ἀμαρτάνουσιν, ἀλλ' ὅρείλει ἐκαστος τούτων λέγειν ὀλοκλήρους τοὺς Στίχους εἰς ἀκοὴν πάντων τῶν ἐκκλησιαζομένων).

Καὶ εἰ μὲν ὁ τυχὼν "Ἄγιος ἔχει Δοξοστικὸν, φάλλονται ἀναστάσιμα Στιγμὰς" καὶ Προσόμοια τοῦ 'Ἄγιον δ', Δόξα τοῦ 'Ἄγιον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου· εἰ δὲ μὴ ἔχῃ, λέγονται τρία μόνον τοῦ 'Ἄγιον, Δόξα Καὶ νῦν, τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου· Εἴσοδος, ὁ Προϊστάμενος τὸ Φῶς Ιλαρόν· οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμενον 'Ο Κέριος ἐβασίλευσεν ἐκ τρίτου εἰς ἥγον δ'. μετὰ τὸ Προκείμενον ὁ Διάκονος τὴν 'Ἐκτενὴ Εἴπωμεν πάρτες καὶ ὁ Ιερεὺς τὴν 'Ἐκφώνησιν "Οτι ἐλεήμων, ὁ Προϊστάμενος τὸ Καταξιωσον Κύριε· ὁ Διάκονος, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμιῶν τῷ Κυρίῳ· ὁ Ιερεὺς τὴν 'Ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος καὶ φάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὰ

δ' Ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήγου Στίχηρά, ἀρχῆς γινομένης ἡπὸ τοῦ δι' Χοροῦ· τὸ α' λέγεται ἄνευ στίχου, τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν προφύλλουν· ταῖς οἱ ἐφεξῆς Στίχοις.

6'] **Ο Κύριος** ἐνασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο **Κύριος** δύναμιν καὶ περιεξώσατο.

γ'] **Καὶ γάρ** ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥπερ οὐ σκλευθήσεται.

δ'] **Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγέασιμα,** **Κύριε,** εἰς μακρά-
τητα ἡμερῶν.

Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Ἀπόστιχον Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωήγου. Εἰ δὲ διὸ Ἀγιος ἔχει Δοξαστικὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὁκτωήγου σύμφωνον τῷ ἥχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ· ὁ Προϊστάμενος τὸ Νῦν ἀπολύεις, ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς; "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ οἱ Χοροὶ φάλλουσιν ὁ α' τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ β' Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον ἐὰν δὲ ἐρπάζηται ὁ Ἀγιος, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον φάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Δόξα Πατρὸς, εἴτε Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, τὸ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἥχῳ τοῦ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου· μετὰ τὰ Ἀπολυ-
τίκια ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ, Σοφία ὁ Ἱερεὺς; "Ο ώρ εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν· ὁ Προϊστάμενος· Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν πίστιν τῷ εὐσεβῷ καὶ ὁρθοδόξῳ· ὁ Ἱερεὺς Ιόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν· δόξα σοι· ὁ ἀναστὰς ἐκ ταφῶν· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ. τὸ Δι' εὐχῶν, ὁ Χορὸς τὸ Ἅγιον, καὶ οὕτω λήγει ὁ Ἐσπερινός.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προϊστάμενος λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν· δόξα σοι· Βασιλεὺς Οὐρανίε, Παράκλητε· ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς· "Οτι σοῦ ἐστιν, Κύριε ἐλέηστον· δόξα Πατρὶ καὶ νῦν, Διῆτε προσ-
κυνήσωμεν· γ' καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ν' φαλιμός, εἴτε φάλλεται ὁ Τρικδικὸς κανὼν, καὶ ἐὰν ἔχῃ Λιτήν ὁ Ἀγιος τῆς ἡμέρας· ἐπιτάττε-

ται, εἰδ' οὐ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἐφεξῆς δ' Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια.

"Αἱξόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα.

"Αἱξόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν λόγον.

'Μινήσωμεν πάντες Θεοπρεπῶς ἄσμασιν ἐνθέοις.

'Εκ νεκρῶν ἴδομσα τὸν σὸν Κίδον, "Αχραντε Παρθένε
(ὅπερ· ἐν τῷ Ὡρολογίῳ εἰς τὸ Μετονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς).

Μετὰ τὰ Τριαδικά, τὸ Τρισάγιον, καὶ φάλλεται ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥγου, ὃ τοῦ Ἀγίου τὸ Ἀπολυτίκιον, ἐὰν ἐρτάζηται, εἴτα δὲ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἵματς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέρα ἐλεύσης σου· ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εἰσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἵματος... ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαγνωτικοῦ τῷρ ἀγταρ Ἐκκλησίας ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ τῷρ χώρᾳ) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὄρης, λιμοῦ, λοιμοῦ, συσμιοῦ κτλ. Ἐπάκουουσον ἱμῶν ὁ Θεὸς κτλ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς... ὁ ἀγαστὸς ἐκ νεκρῶν... Εὑκόμιεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου... μακαρίσωμεν τὸν εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς, τοὺς κτίτορας κτλ. εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριον ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Αἱ τὸν χώραν... ὁ Χερός τὸ Ἀγίον καὶ οὕτω συμπληρώονται τὸ Μετονυκτικὸν καὶ ἀρχεται δὲ Ὁρθος.

Ο ΟΡΟΡΟΣ

Εὔλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, δὲ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς "Οτι σοῦ ἐστιν, ὁ Ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, Δόξα Ὁ γῆθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, Καὶ νῦν Προστασία φοβερά. Ὁ Ἱερεὺς, Ἐλέησον ἵματς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέρα ἐλεύσης σου· ἡ Ἐκφώνησις "Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάρθρωπος, ὁ Χερός Ἐρ ὄνοματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ δὲ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοονσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριά.

δι, ο Χορὸς ἐπάρθει τὸ Ἀγιόν, καὶ ο Προεττάμενος ἀρχεται τοῦ Ἐξαφάλμου, πάντων ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ χτανύζει ἀκρωμένων καὶ μηδενὸς μήτε ὑπὸ βρῆρὸς μήτε ὑπὸ ἄλλης ἀνησυχίας τὴν χτανυκτικὴν προσευχὴν ταράττοντος, ὡς διεγορεύουσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικά. Μετὰ τὸν Ἐξαφάλμον ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην Συναπτὴν καὶ τὴν Ἐφώνησιν Ὅτι πρέπει καὶ οὕτως ἀρχονται οἱ Χοροὶ φάλλειν τετράκις τὸ Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέργανεν ἵκετε εἰς τὸν ἥχον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν ὡρισμένων ἀπὸ τοῦ 6' στίγμων Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἀγιον αὐτοῦ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἴμιντάμηντο. Ήπαρ Κυρίου ἐγένετο αὐτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοις ἡμῶν καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, ἀλλὰ τὸ πρώτον διπλασίζεται· ἐὰν δὲ ἡ Ἀγιος τῆς ἡμέρας ἑορταζόμενος, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον ἀπαξί, εἴτα Δόξα Πατρὶ τῷ τοῦ Ἀγίου; Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν· μετὰ τὰ Ἀπολυτίκα ἀναγινώσκεται τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος; (ἐὰν ὁ Ἀγιος τῆς ἡμέρας ἡ ἑορταζόμενος), εἰδὲ μὴ, δ' Ἀσωματος· μετὰ ταῦτα φάλλονται τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, ἐὰν δὲ ὁ Ἀγιος ἔχῃ Καθίσματα, φάλλονται τὰ τῆς γ' Στιγολογίας². εἴτα τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκρώνησιν Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται· ἀκολούθως, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥκου, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον· μετ' αὐτὸ ἀρχονται οἱ Χοροὶ φάλλειν τοὺς Κενόντας, τὸν Ἀναστάτιμον, καὶ τὸν τοῦ Ἀγίου ἀνὰ δ' Τριπ. ἀρ' ἐκάστης Ὁδῆς. Στίχους δὲ εἰς μὲν τὸν Ἀναστ. μετὰ τὸν Είρυον, Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀραστάσει σον Κύριε, εἰ; δὲ τὸν τοῦ Ἀγίου, Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβειν ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν, Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ Κοντάλιον τοῦ Ἀγίου, ἐὰν ἡ ἑορταζόμενος, λέγεται ἐνταῦθα καὶ ἐπειτα φάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀρ' σ', δ' Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου τὸ Κοντάλιον καὶ

2. Εἰντι ὁ ἑορταζόμενος. Ἀγιος ἦται τῷ ἐπισημάτευτῳ ή τῷ τῷ
Ἐκκλησίᾳ εὐφρινουμένων, καὶ ἐταῖς δεσμοῖς πρώταις στιχολογίαις τῷ
Καθισμάτῳ, φύλλοταὶ ἀντὶ ἐτῶν τοῦ Αγίου, ως ἐταῖς ιδιαιτέ-
ραις αὐτῷ Ακολουθίαις σημειοῦται.

δ Οίκος τῆς Ὀκτωήχου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκολούθως φάλλουται ἡ ζ', γ' καὶ θ' Ὡδὴ τῶν Κανόνων. Μετὰ τούς Κανόνας ἀρχονται οἱ Χοροὶ φάλλειν τὰς Καταβασίας μετὰ τὴν η' Ὡδὴν διέκ. ἐκφωνεῖ Τοῦ Κρότου δειθώμενον τὸ Ιερό. "Οὐτὶ Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἴμιων καὶ Ἀγίους ἐπαγαπανθήσι οἱ Χοροὶ τὸ Ηᾶσα πτοιή εἰς ἥχον δέ εἰς τρίους, διέκα. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆται ιμᾶς τῆς ἀκρούσεως τοῦ ἄγριου Εὐαγγελίου. Σορτί, ὄρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἄγριου Εὐαγγελίουν δὲ Ιερό. Εἰρίην πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πτερύματι σουν δὲ Ιερό. ἐκ τοῦ... ἄγριον Εὐαγγελίου... Ηρόσχωμεν καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ἐῳ. Εὐαγγέλιον, μενδὲ δὲ Χοροὶ φάλλει τὸ δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι καὶ δὲ Προϊστάμενος λέγει τὸ Ἀγίστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, οἱ δὲ Χοροὶ φάλλοι τὸν Ν' ψελ. Εἰς τὸ Ίδον γὰρ ἀλίθεται ἵρατησαι ἔξερχεται δὲ Ιερό. μετὰ τοῦ Ι. Εὐαγγελίου καὶ ἔτεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, δὲ Ἐπίσκοπος δὲ δὲ Προϊστάμενος ἀπάζεται τὸ Εὐαγ., εἰτα δὲ καὶ διάχος ἐν τάξει καὶ εὐλαβεῖχε μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ν' Δόξα Τυῆς τῷτορ Ἀποτυλῶν πρεσβείας ἐλείμιων, Καὶ νῦν Τυῆς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας ἐλείμιων δὲ Στίγος Ἐλέησόν με δὲ Θεὸς... καὶ τὸ Ἀραστὰς δὲ Ιησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου. Εἶτα δὲ Ιερό. Σῶσορ δὲ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπὰ μέγρι τοῦ Ἐπάκονσορ ιμιων τῷτορ ἀμιαρτωλῶν δεομέρων σου καὶ ἐλέησορ ιμᾶς οἱ Χοροὶ φάλλουσι δὲ τὸ Κύριε ἐλέησορ ἀνὰ τρίς. Καὶ δὲ Ιερό. Ἐλέει καὶ οἰκτιόμοις, καὶ εὐθὺς δὲ Διάκονος ἐκφωνεῖ, Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς ἐρ ὑμιοις τιμῶντες μεγαλύρωμεν καὶ οἱ Χοροὶ φάλλουσιν εἰς τὸν ἥχον τῶν Καταβασιῶν, Τὴν τιμωτέραν προτάττοντες ἔνακ ἔκκστον ἐκ τῶν Στίγων τῆς θ' Ὡδῆς τῆς Θεοτόκου.

Α'] Μεγαλύνει δὲ ψυχὴ μου τὸν ΙΚνούσον καὶ ἡγαλλέασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμωτέραν τῷτορ Χερούνθη.

Β'] "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσεν τῆς Σούλης αὐτοῦ· ἐδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαρεοῦσαί με πᾶσας αἱ γενεαί.

Τὴν τιμωτέραν.

Γ'] "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἀγίον τὸ

ὅνοιμα αύτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Tίπρ τιμωτέραν.

Δ'] **Εποίησε** κράτος ἐν δρυγίσονται αὐτοῦ, διεσκύρπησεν ὑπερηράνους διαινοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Tίπρ τιμωτέραν.

Ε'] **Ικαθεῖλε** δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὄψιν ταπεινούς πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλούτουντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Tίπρ τιμωτέραν.

ΣΤ'] **Αντελάθετο** Ἱεραχὴ παιδὸς αὐτοῦ, μηησθῆνας ἔλεους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀδραχῇ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Tίπρ τιμωτέραν.

Καὶ ἀκολούθως ψάλλεται καὶ ἡ Θ' Καταβατίκη. Εἴτε ὁ Τερψίς "Ετι καὶ ἔτι, καὶ τὴν Ἐκρώνητιν" Οὐτὶ σὲ αἰροῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν "Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ δευτέρου, εἴτα τὸ Τύμοντε Κύριοι τὸν Θεὸν ἡμῶν" καὶ τὸ ἀναστάσιμον "Ἐξαποτειλάριον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου" ἐὰν δὲ ὁ πυγῶν "Άγιος ἔγγι Ἐξαποτειλάριον, φάλλονται μετὰ τὸ Αναστάσιμον, τὸ τοῦ Αγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Μετὰ τὰ "Ἐξαποτειλάρια ψάλλονται οἱ Αἶνοι ἢ αἱ Χορὸς Ήδονα προὶ αἰρεσάτω τὸν Κύριον" ὁ δὲ Χορὸς, Αἰρεττε αὐτὸν πάρτες οἱ "Ἄγγελοι αὐτοῦ ἀπὸ δὲ τοῦ Δόξα αὐτῇ ψάλλονται τὰ τῶν Λίγων η ἀναστάσιμα Στιγμῆρα μετὰ τῶν ἐρεζῆς στίχων.

Α'] **Δόξα** αὕτη ἔστεις πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ.

Β'] **Αἰνεῖτε** τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Γ'] **Αἰνεῖτε** αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείας αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δ'] **Αἰνεῖτε** αὐτὸν ἐν ὥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ε'] **Αἰνεῖτε** αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

ΣΤ] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυιαθάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυιαθάλοις ἀλλαγμού. Ηὕτω πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Ιερόν.

Ζ] Ἀνάστηθε, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθῆτω ἡ χεὶρ σου, μηδὲπιλάχη τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Η] Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἐὰν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχῃ λίνου, φάλλονται ἀναστάτικα Στιγμὴρά δ' καὶ τοῦ Ἅγιου δ', ἀλλὰ τότε ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω ζ' καὶ η' στίγμων λέγονται: τοῦ Ἅγιου οἱ κατάλληλοι, οἵτινες ἀπαντῶνται συνήθως ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῷ Ἐσπερινῷ. Εἶτα Δόξα τῷ Ἔωθινόν, Καὶ νῦν Ὕπερινογραμμένη ἱτάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ἴμιοργεις σε καὶ φύλαξται ἡ Μ. Δοξολογία εἰς τὸν ἥχον τοῦ Δοξαστικοῦ. Ψαλλομένης τῆς Δοξολογίας λέγει ὁ Διάκονος μυστικῶς τὴν Ἐκτενῆ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέρα ἐλεύθερος σουν κτλ. ὁ Ἱερεὺς: "Οὐτὶ ἐλεήμιων καὶ γιλάνθρωπος" ἔτι ὁ Διάκονος Ηληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κτλ. ὁ Ἱερεὺς: "Οὐτὶ Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν . . . Εἰρήνη πᾶσιν ὁ Διάκονος; Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κατέβατε· ὁ Ἱερεὺς τὴν Εἴχην Κύριε, ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὴν Ἐκρηνγητιν Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, καὶ τὴν Μ. Ἀπόλυτιν. "Ο δὲ δέ Χορὸς μετὰ τὴν Δοξολογίαν φάλλει τὸ Τροπάριον Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέροντε· καὶ οὕτως ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ο Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα· ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρού· ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἀμήν μετὰ μέλους· ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτήν Ἐρ εἰρίμη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων ἐν ἑκάστῃ Αἰτήσει τὸ Κύριε ἐλέησον· μετὰ τὸ τέλος τῇ Συναπτῇ, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκρηνγητιν "Οὐτὶ πρέπει σοι πᾶσα δόξα· καὶ οἱ Χοροὶ φάλλουσι τὰ Τυπικὰ, Εὐλόγει ἡ γυναῖκα

μην τὸν Κύριον εἰς ἄγον πλάγιον τοῦ δέ μετὰ τὸ τέλος τοῦ Φαλμοῦ ὁ Διάκονος: "Ἐπι καὶ ἔτι ὁ Περείν;, Ὁπι σὺν τῷ μεγάρῳ καὶ δέ δέ Χορὸς ἀρχεται εἰς ἄγον δέ Ιάκων τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πατρὶ μην τῷ ἡγιανθρώπῳ Ηγιανθρώπῳ, Άλτει ἡ φυχὴ μην τὸν Κύριον" μετὰ τὸ τέλος ὁ Διάκονος: "Ἐπι καὶ ἔτι ὁ Περείν; Ὁπι ἀγαθὸς καὶ φιλάρθρωτος" καὶ δέ α' Χορὸς ἀρχεται τῶν Μακαρισμῶν αὕτως:

Ἐν τῇ θυσιαστέᾳ σου μακάριον ἡμῶν, Εὐτρεπε, ὅταν ἐλθῆς ἐν τῇ θυσιαστέᾳ σου. Μακάριος οἱ πιστοὶ τῷ πνεύματι, ὅτε αὐτῶν ἔστεν ἡ θυσιαστέᾳ τῶν οὐρανῶν.

'Ο δ'. Μακάριος οἱ πενθοῦντες, ὅτε αὐτοὶ παρακληθήσονται.

'Ο α'. Μακάριος οἱ πραεῖς, ὅτε αὐτοὶ αληρονομήσουσε τὴν γῆν.

'Ο δ'. Μακάριος οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν θεασιούσην, ὅτε αὐτοὶ χορτασθήσονται.

'Ο α'. Μακάριος οἱ ἐλεήμονες ὅτε αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(Καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου τούτου ψῆλλονται τὰ τῶν Μακαρισμῶν η' ἀναττάσιμα Στιχηρά, μετὰ τῶν λοιπῶν Μακαρισμῶν ἀν δύος δέ Λαγιος τῆς ἡμέρας ἡ ἑօρταζόμενος, λέγονται μόνον τὰ δέ πρώτα ἀναττάσιμα Στιχηρά, καὶ ἔπειτα ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἔτερα δ').

δ δ'. Μακάριος οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτε αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

δ α'. Μακάριος οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτε αὐτοὶ νίοι Θεοῦ αληθήσονται.

δ δ'. Μακάριος οἱ δεδιωγμένοις ἔνεκεν διεκκαθαρύνης, ὅτε αὐτῶν ἔστεν ἡ θυσιαστέᾳ τῶν Οὐρανῶν.

δ α'. Μακάριοις ἔστε ὅταν ὀνειδίσασιν ὑμᾶς καὶ διώξωσε, καὶ εἴπωσε πᾶν πανηρόν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοις, ἔνεκεν ἐμοῦ.

δ δ'. Χαίρετε καὶ ἀγχαλλεᾶσθε, ὅτε ὁ μασθός ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Εἰτα δα'. **Δόξα Πατρὸς καὶ Ρήση καὶ Ἀγέψ Πνεύματος.**
δὲ δὲ. **Καὶ νῦν καὶ σέ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** **Ἀμήν.**

Ἡ Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐχαριστίου, διάκονον. Σορία, ὄρθοι. 'Ο α' Χορὸς θεᾶτε προσκυνήσωμεν ... σῶσσορ ἴμιας Τίτε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ τεκμῶν, ὁ δέ' Χορὸς συμπληροῦ τοῦτο λέγων Φάλλοντάς σοι, 'Ἄ. Ιη. λοιπά' δ' α' Χορὸς; τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκ. τοῦ ἥγου, ὁ δέ' τὸ τοῦ Ἀγίου (ἐὰν ἐλέγῃ καὶ εἰς τὸ Θεός Κύριος), εἴτα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον. Μετὰ ταῦτα διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, διάκονος Κύριε ἐλέησορ, διάκονος "Οτι ἄγιος εἰ δι Θεός ἴμιων καὶ σοὶ τίτι δόξαν ἀρατέμπομεν ... δι Χορὸς ἐπάρθει τὸ Ἀμύρη, εἴτα ψάλλεται δι Τριτάγιος "Γμνος³, μεθ' δὲ δι Αναγνώστης λέγει τὰ Προκείμενα τοῦ Ἀποστόλου καὶ διάκονον. ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν, σορία, πρόσχωμεν καὶ ἀναγινώσκεται δι Απόστολος. Μετὰ τὸ τέλος, δέ δὲ Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀλληλούια ἐκ τρίτου εἰς ἥγον δέ, δὲ Ιερ. ιστάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ωραίας Πύλης ἐκφωνεῖ (ἐὰν μὴ δι Τριτάγιον) Σορία, ὄρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἄγιου Εὐαγγελίου, δι Ιερ. Εἰρήνη πάσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πτερύματι σου, δι θεάτρου τοῦ Αυδιωνος⁴ λέγει 'Ἐκ τοῦ κατὰ . . . ἀγίου Εὐαγγ. τὸ ἀγάργωσια, δι Ιερ. (ἐὰν μὴ δι οὐλος διάκονος) Πρόσχωμεν, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιο. Μετὰ τὸ τέλος, δι α' Χορὸς ψάλλει μετὰ μέλους τὸ Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι, δι διάκονος. τὴν Ἐκτενὴν Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς γύναιης . . . μετὰ τῶν κατηχονμέρων, τοῦ Ιερέως ἐκφωνοῦντος ἐκάστοτε τὴν ώρισμένην Ἐκφώνησιν. Μετὰ δὲ τὸ "Οπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι . . . ἀρχεται δι α' Χορὸς ψάλλων μετὰ μέλους, ἀλλὰ καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ κατανύξεως, εἰς τὸν ἥγον τῆς ἡμέρας τὸν Χερουβικὸν Γμνον.

3. Τοῦ τελευταίου Τρισαγίου τὸ δύναμις, διακόνου λειτουργοῦστος, λέγεται ὑπ' αὐτοῦ.

4. διακόνου μὴ ὄπτος, λέγει πάρτα τὰ τοῦ διακόνου δι Ιερέως ἀλλὰ τὸ Ειαγγέλιον ἀναγινώσκει ἀπὸ τῆς Ωραίας Ηέλιης καὶ οὐκχ' ποτε ἀπὸ τοῦ ἄγιων, ως τινες ἐν τοῖς τελευταίοις τούτοις χρόνοις ἐξ ἀγρούς ἢ φιλοδοξίας ἀκαίρου ηθελησαρ ἵρα εἰσαγάγωσι.

Οἱ τὰ Χερουνῖμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ Ζωοποεῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον ὅμνον προσέδιοντες πᾶσαν τὴν θεωτικὴν ἀποθώμεθι μέριμναν (τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ὅμνου ψᾶλλει δὲ οὐ Χορὸς) ὡς τὸν Θεατέλει τῶν ὄλων ὑποθεξόμενος ταῖς ἀγγελικαῖς ἀօράτως διορυφορούμενον τάξεσιν· Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν Εἴτοδον τῶν Ἀγίων, οἱ Διάκονοι. Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Υπὲρ τῶν προτεθέτων τιμῶν δῶρων κτλ. Εἰς τὸ τέλος οἱ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Γιοῦ καὶ εὐθὺς Εἰρίην πᾶσι, οἱ Χοροὶ καὶ τῷ πτεύματι σου·

οἱ Διάκονος Ἀραπήσωμεν ἀλλήλους ἵνα ἐν ὁμοροΐᾳ ὁμολογήσωμεν.

οἱ αἱ Χορὸς Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πρεψία, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

οἱ Διάκονος; Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοριᾳ πρόσχωμεν.

Ο Προϊστάμενος λέγει εὐλαβῶς καὶ εύχρινῶς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως· μεθ' οἱ οἱ Διάκονος ἔχφωνετ·

Στῶμεν κατῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἀγλαίαν ἀγαφορὰν ἐν εἰρίην προσφέρειν.

οἱ αἱ Χορὸς Ἐλεορ εἰρίηης, Θυσιαρ αἰτέσεως.

οἱ Ἱερεὺς Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ η ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ η κοινωνία τοῦ Ἀγίου Πρεψίατος, εἰη μετὰ πάντων ἡμῶν.

οἱ οὐ Χορὸς Καὶ μετὰ τοῦ πτεύματός σου.

οἱ Ἱερεὺς Ἀνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

οἱ αἱ Χορὸς Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

οἱ Ἱερεὺς Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

οἱ οὐ Χορὸς Αξιον καὶ δίκαιον.

οἱ Ἱερεὺς Τὸν ἐπιτίκιον ὑμορο ἄδορτα κτλ.

οἱ αἱ Χορὸς Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος Κύριος Σαλβαθ, πληροης οἱ Οὐρανὸς καὶ η γῆ τῆς δόξης σου· ὡσαρρὰ ἐν τοις ὑψι-

στοις, Εὐλογημένος ὁ ἑρχόμενος ἐν ὄντοις Κυρίου, Ωσαρά
ό ἐν τοῖς ῥήμασιν.

ἢ Τερεύς Λιθετέ, φάγετε· τοῦτο μοι ἔστι τὸ Σῶμα·

ἢ Ε' Χορὸς Ἀμήτη·

ἢ Τερεύς Ηὔτε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο ἔστι τὸ αἷμα μον'

ἢ α' Χορὸς Ἀμήτη·

ἢ Τερεύς Τὰ σὰ ἐπ τῷρ σῶτ σοὶ προσφέρομεν κατὰ
πάντα καὶ διὰ πάντα.

ἢ β' Χορὸς; Σὲ ὑμεοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦ-
μεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν·

ἢ Τερεύς; Ἐξαρέτω τῆς Παναγίας, ἀχράτου, ὑπερευ-
λογημένης, ἐνδόξου, δεσποινῆς ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
θεοροῦ Μαρίας.

Καὶ ὁ α' Χορ. ϕάλλει, Ἀξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς εἰς ἥχον
ε', μεθ' ὁ Τερεύς ἐκφωνεῖ Ἐρ πρώτοις γυρίσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κτλ. οἱ Χορ. Κύριε ἐλέησον· ὁ Διάκονος. Καὶ
ὅτι ἐκματος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν οἱ
Χορ. Κύριε ἐλέησον· ὁ Τερ. Καὶ δός ἡμῖν ἐρ ἐπὶ στόματι καὶ
μηδὲ καρδιὴ δοξάσειν· Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ
οἱ Χορ. Καὶ μετὰ τοῦ πτερύματός σουν· ὁ Διάκονος. Πάντων τῷρ
ἄγιων γιγνομενόσαντες· κτλ. μέχρι τοῦ Τὴρ ἐρότητα τῆς πτ-
στεως· ὁ Τερ. ἐκφωνεῖ Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα κτλ.
ὁ Προστάμενος λέγει τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν, ὁ Τερ. τὴν Ἐξ-
φώνησιν Ότι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία· εἰτα Εἰρήνη πᾶσιν οἱ
Χορ. Καὶ τῷ πτερύματι σουν· ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ κατίρωμεν· ὁ Τερ. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλαν-
θρωπίᾳ τοῦ μεοργετοῦ σουν Γιοῦ· ὁ Διάκονος. ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν·
ὁ Τερ. Τὰ Ἀγία τοῖς ἄγιοις οἱ Χορ. Εἰς Ἀγιος, εἰς Κύριος,
Ἴησον· Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήτη· καὶ ἀργεται
ὁ β' Χορ. ϕάλλειν μετὰ μέλους· εἰς τὸν ἥχον τῆς ἡμέρας τὸ
Κοινωνικὸν Λιτετέ τῷρ Κύριον ἐκ τῷρ σύραρων, Ἀλληλούια,
μεν· ὁ διάκονος. ἐμφανισθεὶς ἐμπροσθεν τῶν ἀγίων Πυλῶν μετὰ
τοῦ ιεροῦ Ποτηρίου, ἐκφωνεῖ· Μετὰ φύσου Θεοῦ πίστεως καὶ
ἀγάπης προσέλθετε· ὁ Τερεύς εὐλογῶν τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ,

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ δι' αὐτοῦ. Φάλλει εἰς ἡγούμενον δέ τὸ Εἰδόμενον τὸ φῶς τὸ μίληθενόν δι' Ἱερεὺς; λαβὼν καὶ ὑψων τὸ ιερὸν Ποτήριον, λέγει ταπεινῆ τῇ φωνῇ ἐπὶ τῆς ἀγίας Τρυπέζης, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν εἴτε στρέφων πρὸς τὸν λαὸν λέγει ἔκφωνως: Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῷν αἰώνων δι' Χορ. Ἀμὴν, καὶ διάκονος. Ορθοὶ μεταλαβόντες τῷν θελων ἀγίων, καὶ δι' Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν, "Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν διάκονος. Εἰ εἰρήνη προέλθωμεν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν" δι' Χορδὲς Κύριε ἐλέησον τρίς δι' Ἱερεὺς τὴν δοπισθάμβωνον εὐχὴν Ὁ εὐλογῶν τοῦς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε μετὰ τὴν εὐχὴν οἱ Χοροὶ φάλλουσι τρίς γῦμα, ἀλλὰ εὐλαβῶνται, εἰς ἥχον δέ τὸ Εἴη τὸ ὄρομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰώνος εἴτε διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν δι' Χορδὲς Κύριε ἐλέησον τρίς δι' Ἱερεὺς Εὐλογία Κυρίου καὶ ἐλεος αὐτοῦ ἐλθοι ἐφ' ἡμῖν δι' Προστάμενος λέγει τὸ Στερεώσαι Κεφριος, ως ἐν τῷ Ἐπερινῷ, δι' Ἱερεὺς πάλιν Δόξα σοι ὁ Θεὸς δι' ἀναστὰς ἐκ τεκρῶν αὐτῇ. εἰς τὸ τέλος Δι' εὐλαβῶν τῷν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν οἱ Χοροὶ Ἀμὴν, καὶ ἀσπασάμενοι πάντες τὴν τοῦ ιερουργοῦντος γεῖρα καὶ λαβόντες τὸν τῷ ἀντιδώρῳ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ, ἐξέρχονται εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΗΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΟΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'.—'Αρχὴ τῆς Ἰνδίκτου; ἢτοι τοῦ νέου ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ α' τῆς Ἰνδίκτου ἐν πάσῃ ἀλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιωπικὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου γ', τοῦ Ὁσίου Πρεσβύτερος γ' Ὅσιε Πάτερ καὶ ἔτερα Ἰδιόμελα δ'. Ἐκ ρύζης ἀγαθῆς, Δόξα Θείᾳ χάρις, Καὶ νῦν Ὁ Πρενύματι Ἀγίῳ, Εἰσοδος Φῶς Ι.αρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀνχγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ Βασιλεῦ, τὰ Ἀπολυτίκια τῇ: Ἰνδίκτου Ὁ πάσης διημονῆς, τοῦ Ὁσίου Ὑπομονῆς στύλος, τῆς Θεοτόκου Χαλψὲ Κεχαριτωμένη καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῇ: Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος, εἰς τὸ Θεὸς Κύ-

ριος τὰ Ἀπολυτίκια, ώς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, δὲ Ν' χῦμα καὶ οἱ Κανόνες, ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσμα του ὄσιου καὶ τῆς Ἰνδίκτου, ἥρ' ε' τὸ Κοντάκιον Ὁ τῷτοι ποιητὴς καὶ δεσπότης, δὲ Οἶκος Ἀρρήτῳ πάντα ως Θεῷ ποιῆσατι σοφίᾳ καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγιων τῆς τιμέρας, αἱ Καταβοτίκι Σταυρὸν χαράξας, Τὴν Τιμιωτέραν καὶ τὰ γ' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ δ' τῆς Ἰνδίκτου Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ ὄσιου Ἐκ φύης ἀγαθῆς, Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου Ὁ ἀρρήτῳ σοφίᾳ, Δοξολογία Μ. καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοί· Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς του Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τὴν Εἴσοδον τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἰνδίκτου, τὸ Χαῖρε κεχαριτωμένη, τὸ του ὄσιου, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ τῷτοι ποιητὴς καὶ δεσπότης τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτω; "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εὐλόγησον τὸν στέφαρον, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρχεις μετὰ τὸν Προσκυνακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα του Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλουεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς Ἰνδίκτου γ' καὶ τοῦ ὄσιου γ' τὰ Ὅσιε Πάτερ· Δόξα τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πνεύματι ἀγίῳ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ βασιλεῦ· Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου Χαῖρε κεχαριτωμένη, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξάψλυμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὸ τῆς Ἰνδίκτου Ὁ καιροὺς καρποφόρους δίς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου χῦμα, καὶ τὸ τελευταῖον Καθίσμα τῆς Ἰνδίκτου Ὡς δεσπότη τοῦ παντὸς

ἀπεξ, ἀρ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τὸ Μηνογόγιον τῇς ἡμέρῃς αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ διεσπή τῇς τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχγελίου, εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάτιμα δὲ καὶ τῆς Ἰνδίκτου τὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ Τῆς αὐτολέκτου καὶ θελας εἰς δ'. Δέξα οὐ προρήτῳ σοφίᾳ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σίγμερον σωτηρίᾳ.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακερισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δὲ καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσόδου τὸ ἀναστάτιμον Ἀπόλυτίκιον, τὸ τῆς Ἰνδίκτου, τὸ Χαρέ Κεχαριτωμένη, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Νεοῦ, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτω; "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου, Εἴδομεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Εἰ τύχοι τῆς Ἰνδίκτου ἐν Σκενθάτῳ, τῇ ἐλευσομένῃ Κυριακῇ ἦτοι τῇ ζ' τοῦ μηνὸς Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον λέγονται τα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ Σ'.—Τὸ ἐν Χώναις θαῦμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σκενθάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα φάλλομεν Ἀναστάτιμα σ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. Δόξα Συγχάρητε ἡμῖν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσόδος Φῶς Ιαρὸν, τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν "Ως ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τοῦ Ἀρχαγγέλου, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρὸν, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν, τῆς Κυριακῆς οἱ Κανόνες ἀμπρότεροι, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, καὶ ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχγελίου, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάτιμα δὲ καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ', Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρίᾳ καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος καὶ

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Λιτεῖτε, Εἴδομεν τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυτος.

Τῇ Ζ'.—Τὰ Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

1. Ἄν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑπέρας μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομεν ἀναστάτικα Στιγμάτις' καὶ Προεόρτια δ', Δόξα Τίμη πάντεπτον σον Γέννησιν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἔχου. Εἰσόδος, Φῶς Ιωαρὸν, καὶ τὸ Ηροκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτικα Στιγμάτις, Δόξα Καὶ νῦν Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτικον καὶ τὸ Προεόρτιον Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαι, καὶ Ἀπόλυτος.

(Σημ. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἅγιου φάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις; εἴπου δὲ ἑορτάζεται δὲ Ἅγιος, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα Ἀναστάτικα δ', Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἅγιου γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν τὸ Προεόρτιον, λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἅγιου Ἀπολυτίκιον).

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψελυὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόντα ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ δὲ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάτικον Ἀπολυτίκιον διεῖ, καὶ τὸ Προεόρτιον ἀπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἅμωμος, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάτικα δ', καὶ τὸ Προεόρτιον Τεχθείσα παραδόξως, εἰς τὴν δὲ Στιχολογίαν αὐθίς Ἀναστάτικα δ', καὶ τὸ Προεόρτιον Τὰ οὐράγια πάντα, εἴτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβάθμοι τοῦ ἔχου, καὶ τὸ Ηροκείμενον Κκνόνες δὲ Ἀναστάτικος καὶ ὁ Προεόρτιος οὗ δὲ Στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε, ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα Ἀγαλλιάσθω οὐραρὸς ἀπαξ· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτικα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγιων τῆς ἡμέρας, αἱ Κχταντσίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἀπασχ ἡ τάξις τοῦ Ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτα Στιχολογοῦμεν Τίμη τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάτικον καὶ τὸ Προεόρτιον Ἀγάλλον κτίσις ἀπασα. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτικα δ' καὶ Προεόρτια δ' Δεῦτε οἱ ἐξ

·Λδίκη, Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μηχαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ωδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος· μετὰ τὴν Εἴτοδον τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προεόρτιον Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία (ζήτει ἀρ' σ' Ωδῆς). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Υψώσεως εἰς τὸ Ἐξαρέτως Ἀξιόν εἶστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Η'.—Τὸ Γενέσιον τῆς Υπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αἰτιαρθένου Μαρίας.

4. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸν Προσμικὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριο ἐκέχραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Σήμερον ὁ τοῖς τοεροῖς θρόνοις εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν, Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστυγχα τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἡ παρκόσμιος χαρὰ κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἄπαντες πιστοί, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυτις.

5. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸ Εὐλογητός ὁ Θεὸς τὸ Τριτάγιον καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψήλλεται ἡ Λιτή, εἰτα τὸ Τριτάγιον αὖθις, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ δ' Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβάθμοι, τὸ α' Ἀντίφινον τοῦ δ' ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον Μηνοσθήσομαι τοῦ ὄντος σου, Πᾶσα πτονή, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀγαστᾶσα Μαριάμ· δὲ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν, δὲ Στίχος Ἐλέηστρος με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Αὕτη ἡμέρα Κυρίου· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ στίχου Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἴμιᾶς· ἀπὸ γ' Ωδῆς ἡ Υπακοή Ηὔληρ κεκλεισμένη· ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον, δὲ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, καὶ ψήλλεται ἡ Θ' Ωδὴ, ἡ Καταβασία Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε· εἰτα τὸ δὲ Ἐξηποτειλάριχ. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προτόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Αὕτη ἡμέρα Κυρίου· Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ 'Ἀντίφιωνχ'
'Αιτίγρωτον α'.

**Μνήσθητε Κύριε τοῦ Δασκίδος καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ.**

**Ἐνοὶ ήκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραΐῳ, εὔρο-
μεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ θρυλοῦ.
Δεῦσος μέντοι ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πύλαις
τοῦ Θεοῦ.**

**Ο Θεὸς; ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σκλευθή-
σεται.**

Taīc πρε-
σβεταīc τῆc
θεοτόκou
xτλ.

'Αιτίγρωτον β'.

**Επιμοσε Κύριος τῷ Δασκίδος ἀλήθεειαν καὶ
οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν.**

**Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομας ἐπὶ
τοῦ θράνου σου.**

**Ἐκεῖς ἔξανατελῶ κέρκης τῷ Δασκίδος, ἡτοί-
μασκα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.**

**Οτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σεών, ἡρετέ-
σατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.**

Σῶσορ ἡ-
μᾶς Γέλε Θεοῦ,
οἱ ἐν Ἀγίοις
θαυμαστὸς
xτλ.

'Αιτίγρωτον γ'.

Ωδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετειάμην αὐτὴν.

Ὕγιασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ "Ἐψιστος.

**Ἄγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δι-
καιοσύνῃ.**

Ἡ γέρη-
σίς σου θεο-
τόκε xτλ.

Εἰς τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις
θαυμαστός τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέρησίς σου θεοτόκε καὶ τὸ
Κοντάκιον Ἰωακείμι καὶ Ἀρρα ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.
Εἰς τὸ Ἑξαρέτιος Ἀλλότριον τῷρ Μητέρων ἡ παρθενία
Κοινωνικὸν Ηστήριον, Εἴδομεν τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυτις.

7. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σκεπτίῳ ἐν τῷ Ἐπε-
ρινῷ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-
κρικα ϕάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά δ' καὶ τῆς ἑορτῆς σ',

Δόξα Καὶ νῦν Σήμερος ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις· Εἰσόδος, Φῶς
Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώτματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δέξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἄπαντες
πιστοί, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῇς ἑορτῆς δῖς, καὶ
Ἀπόλυτις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Οὐρανὸν μετὰ τὸν Ν" φιλμὸν ὁ
Τριεδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριεδικὰ "Ἄξιόν ἐ-
στιν, εἴτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξά-
φλαμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς; εἰς τὸ, Ἐσπε-
ρινὸν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδια
μου, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα 6' καὶ τῆς ἑορ-
τῆς Ἀραβόνησον Δαβὶδ, εἰς τὴν 6' ὥσταύτως Ἀναστάσιμα 6' καὶ τὸ
τῆς ἑορτῆς Ἐκ τῆς ἁλῆς Ἰεσσαί, τὸ δὲ γ' Κάθισμα ἐκ δευτέρου,
καὶ εὐθὺς ἡ Αἴτησις, ἡ Τπεκοή καὶ οἱ Ἀναβολῆς τοῦ ἥγου καὶ τὸ
Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Μηνοθήσομαι τοῦ ὄρόματός σου, τὸ Πᾶ-
σα πτοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀραστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστα-
σιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεο-
τόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησον με ὁ Θεός καὶ τὸ
Ἴδιόμελον Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ
οἱ τῆς ἑορτῆς μετὰ στίχου Υπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὥδης τὸ
ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἴτα τὸ Κάθισμα
τῆς ἑορτῆς Ἡ Παρθέος Μαριάμ, ἀφ' οἱ Κοντάκιον καὶ Οἴκος τῆς
ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κχταβοσίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ
ψάλλονται αἱ δύο τῆς Θ' Ὥδαι τῇς ἑορτῆς μετὰ τοῦ στίχου Υπε-
ραγία Θεοτόκε, Ἐξαποστειλάριχ τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο
τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῇς ἑορτῆς δ',
Δόξα Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, Καὶ νῦν Υπερευ.λογημένη, Δο-
ξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῇς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ
ἀραστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυ-
τίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον Ἰωακεὶμ καὶ Ἀρρα, Ἀπό-
στολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως εἰς τὸ
Ἐξακιρέτω; Ἀλλότριοι τῷ μητέρωι ἡ παρθενία, Κοινωνικὸν
Ποτήριον σωτηρίου, Εἰδομενερ τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Θ'. — Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ "Αννης.

10. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν φύλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθέότων.

Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σεβάστῳ ἑπτέρχει μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέχροξα φάλλομεν Ἀναστάτιμα Στιγμὰ σ' καὶ τῶν Ἀγίων Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν δ'. Δόξα Ω μακαρία διάνας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἴσοδος, Φῶς Ι.λαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰ, Δόξα Καὶ νῦν Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγότων, Ἀπολυτίκια τὸ ἀναστάτιμον, τὸ τῶν Ἀγίων, Η γέρνησίς σου Θεοτόκε καὶ Ἀπόλυτις.

11. Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὸν Ν' ὁ Τρικτίκος Κανὼν καὶ τὰ "Ἄξιόρ ἐστιν", τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάφλαμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἀγίων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀυωμός, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάτιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων, ἀπὸ γ' Ὁδῆς; Κάθισμα τῶν Ἀγίων Ἰωακείμ καὶ ἡ "Arra παρηγυρίζουσιν ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶος τὰ ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἀποτελεῖ τὰς τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαγγελίου εἴτα στιγμογεῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξηποστειλάρια τὸ ἀναστάτιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀδάμι ἀράκαιοισθητι. Εἰς τοὺς Αἴνους ἀναστάτιμα δὲ καὶ μεθέορτα δ' Χάρις τῷ Λυτρωτῇ, Δόξα τὸ Εωθινὸν, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δὲ καὶ ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ "Arra Ἀπόστολος καὶ Εὐχαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ

'Εξαιρέτως "Αξιός ἐστιν, Κοινωνικὸν *Aireite, Elδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

13. Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτήν τῷ Σεβαστῷ ἐπέρεσε μετὰ τὸν Προσκυνητὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομεν ἀναστάτιμα Στιγμὰ σ' καὶ μεθέορτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τὸ τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον του ἥγου, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπότιγμα τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰ, Δόξα Καὶ νῦν ἐκ τῶν τῆς ἑορτῆς, Ἀπόλυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυτις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ "Αξιός ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ Ἐξάψιλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάτιμον Ἀπόλυτίλιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ "Αὐτῷς· Κρίσματα εἰς τὴν α' καὶ δ' στιγμογοῦμεν ἀνὰ β' Ἀναστάτιμα καὶ ἀνὰ α' τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρικ, ή Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ του ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάτιμος καὶ δὲ τῆς ἑορτῆς ἄπο γ' Ωδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγιων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβατίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἔπιστρα ἡ τάξις του Ἐυανθίνου Εὐχγελίου, εἰτα στιγμογοῦμεν Τῆρ τιμιωτέραρ, Ἐκποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάτιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἔωθινὸν, Καὶ νῦν Υπερευνηγμένη, Δόξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ή Λειτουργία μετὰ τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν (ἐν οἷς δ' ἐκ του ἥγου καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ωδῆς του Κανόνος τῆς ἑορτῆς), δὲ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, Κοινωνικὸν *Aireite, Elδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΙΒ'.—II Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰ τύχοι η Ἀπόδοσις ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ή Ἀκολουθία φαλλεται ὡς ἐν τῇ ιδίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἔξιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἐπερινῷ του Ψαλτήριον καὶ τῶν Ἀναγνωμάτων, ἐν δὲ τῷ "Ορθρῷ τῆς Λιτῆς, του Εὐχγελίου του "Ορθροῦ καὶ του Πιλυελέου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ λέγεται Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σεββάτῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προσειμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξε πᾶλλοιν ἀναστάτιμα Στιχηρὰ δὲ καὶ τῆς ἑορτῆς σ'. Δέξεται τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θιστοχίον του τῆγου, Εἴτεδος, Φῶς Ιιαρὸν καὶ τὸ Ηροκείμενον, εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρὰ, Δέξεται καὶ νῦν τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς καὶ Ἀπόλυτις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν μετὰ τὸν Ν' ϕαλμὸν, δ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ" Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ Εξίψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ δὲ Ἀμιωμος. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ δ' Στιχολογίαν ἀνὰ δύο Ἀναστάτιμα, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς, εἰτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ του τῆγου καὶ τὸ Ηροκείμενον. Κνόνες δὲ Ἀναστάτιμος, καὶ εἰ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ἡ Παρθένος Μαριάμ ἀπαξ, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Κκτακησίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἀπαστα ἡ τάξις του Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα στιχολογοῦμεν Τίμη τιμιωτέρα, καὶ μετ' αὐτὴν ϕάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριχ τὸ Ἀναστάτιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάτιμα δὲ καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δέξεται Λύτη ἡμέρα Κυρίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθιξῆς ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Ἀντιφώνων ὡς ἐν τῇ ίδιᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, δὲ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως Ἀλλότριον τῶν μητέρων Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Σημειωτέον ὅτι, ὅταν τύχῃ ἡ Ἀπόδοσις ἐν Σεββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται του Σεββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ΙΓ'.—Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων, καὶ Προεόρτια του Τιμίου Σταυροῦ, καὶ του ἀγίου Μάρτυρος Κορηνηλίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἐγκαινίων ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ϕάλλεται μετὰ τῶν Ηροεοτίων του Σταυροῦ, ὡς ἔστι διχτεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Ἀν τύχωσι τὰ Ἐγκαίνια ἐν Κυριακῇ, τῷ Συνδέστῳ ἐπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κτίριον ἐκέντραξαι φύλλομεν ἀναστάτιμα Στιγμὰ δ', τῶν Ἐγκαινίων γ' καὶ Πρεσβτικὰ τοῦ Σταυροῦ γ' τὰ ἐν τῷ μικρῷ Επερινῷ Υἱού μέρου σον Δέυποτα· Δόξα Τῷρ μητρῷ τῷρ Ἐγκαινίων· Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγου. Εἴτεδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγγώματα τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τὰ Ἀπόστολα τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σύ μου σκέπη χραταία, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Πρεσβτικὸν Τῷρ ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ Ἀπόλυτις·

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἔστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον· Ως τοῦ ἄρω στερεώματος καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάριον, ἡ Υπακοὴ, οἱ Ἀνακενθμοὶ τοῦ ἡγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες; ὁ Ἀναστάτιμος, ὁ τοῦ Σταυροῦ καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῶν Ἐγκαινίων Ἔρ πιστει τὰ Ἐγκαίνια ἀπεξ, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ Ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγιων τῆς ἡμέρας, σι Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἀπασα τὴν τάξιν τοῦ Ἔνθινοῦ Εὐχαγγελίου, εἴτε Τῷρ τιμιωτέρας, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Ἐγκαινίων Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος καὶ Μετ' εὐγροσύνης κρατέωμεν. Εἰς τὸν Αἴνους Ἀναστάτιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ' Σίμμερον ὁ ἔρθεος, οἱ Στίχοι δὲ κ' Κύριος ἡγάπηται εὐπρέπειαν Οἶκου σον καὶ τόποι σκηνώματος δόξης σου· δὲ δὲ Σοὶ πρέπει ἔμιος ὁ Θεὸς ἐρ Σιώτι, καὶ σοὶ ἀποδοθῆσεται εὐχὴν ἐρ Ιερουσαλήμ· Δόξα τὸ Ἐαθινόν, Καὶ νῦν Ὑπεριλογημένη, Διοξολογία Μ. καὶ τὸ Σίμμερον σωτηρίᾳ.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακραίτιμοὶ τοῦ ἡγου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κενόνος τῶν Ἐγκαινίων, μετὰ τὴν Εἴτεδον τὰ ἀναστάτιμαν Ἀπολυτίκιον, τὸ Πρεσβτικὸν Τῷρ ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, τῶν Ἐγκαινίων· Ως τοῦ ἄρω στερεώματος, τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Οὐρανὸς πολύγρωτος ἡ Ἐκκλησία. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Γέννασεως. Εἰς τὸ Ἐξα-

ρέτως: "Αξιώτ εστιν, Κοινωνικὸν Λινεῖτε, Εἰδομεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυτις.

"Οτιν δὲ συμπέσῃ ἡ μνήμη τῶν Ἐγκεινίων ἐν Σαββάτῳ Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἐγκεινίων, Κοινωνικὸν Κύριε ἡγάπησα εὐτρέπειαν Οἴκου σου.

Τῇ ΙΛ'.—Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

(Σημείωσις. Ιστέον δτι, κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ δὲ ἐν ἀγίοις πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης δὲ Χρυσότομος, οὐ φάλλεται δὲ ἡ Ἀκόλουθία αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑψώσεως, μετατεθείσας τῆς μνήμης αὐτοῦ τῇ ιγ' τοῦ Νοεμβρίου ἵνα μείνωτι τὰ τῆς Ἀκόλουθίας αὐτοῦ ἀνελλιπῆ καὶ ἀμείωτα).

5. Εἰ τύχοι ἡ Ὑψωσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων φάλλομεν, ἀλλ' ἄπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς.

'Ἐν τῷ Μ. Ἐπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα φάλλομεν τὰ γ' Προτόμοια Σταυρὸς ἀνυψούμενος εἰς σ', Δόξα Κτι υἱῷ Δεῦτε ἄπαντα τὰ ἔθρη, Εἴσοδος, Φῶς Ιαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπότιχα, τὰ Προτόμοια Χαλροὺς ὁ ζωηγόρος. Σταυρὸς· οἱ Στίγοι Ὑψοῦτε Κύριοι τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῷ ποδῷ αὐτοῦ ἔτερος, 'Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτῆριαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς· Δόξα Κτι υἱῷ Ὁρπερ πάλαι Μωσῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου ἐκ τρίου, καὶ Ἀπόλυτις.

6. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν' ψηλαὸν ἡ Λιτή, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξίκχλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίου, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πιλυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀνακτήμοι, τὰ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Ηροκείμενον Εἰδυσαρ πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτῆριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα πτονὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ (ὅπερ λέγεται εἰς οἰανδήποτε ἡμέραν τύχη ἡ Ὑψωσις τοῦ Σταυροῦ) καὶ ὁ Ν' ψηλαὸς γῦμα, Δόξα Σύ μου σκέπη

κραταιὰ ὑπάρχεις· Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν, Στίχος Ἐλέησόν με δὲ θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σταυρὴ τοῦ Χριστοῦ, δὲ Κνῶν εἰς ἐξ ἄνευ Στίχων, ἐκτὸς τοῦ Δεῖξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὡδῆς τοῦ Κάθισμα ἀπαξ, ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον, δὲ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κριτικήτικαι Σταυρὸν χαράξας, εἰτα φάλλουνται τῆς Θ' καὶ αἱ δύο Ὡδαὶ, καὶ καὶ δύο Καταβητίκαι Μυστικὸς εἰς Θεοτόκε, καὶ Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τὸ αἴτης Ἑξαποστειλάριον δίς καὶ τὸ δέ ἀπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προσόμοια "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς δ'" (εἰς τὸ Λιτέττε δὲ Πατριάρχης ἡ δὲ Ἀργιερεύς οὐ προτικοῦ ὡς συνήθως, διότι μετ' ὀλίγον μέλλει προτικοῦ τὸν τίμιον Σταυρόν). Δοξάζει Καὶ νῦν Σήμερον προέρχεται, Δοξολογία Μεγάλη, εἰς τὴν δέ, εἰς δὲ τὸ Ἀσματικὸν Ἀγιος ὁ Θεὸς γίνεται ἡ Εἰσόδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν ἔξης διάταξιν. Θεούργων Ιερεὺς στὰς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιάσας τὸν τίμιον Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ ταύτης ἐν δίσκῳ μετὰ κλαδῶν βιστιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων, αἵρει τὸν δίσκον καὶ τιθησιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεραλῆς στραφεὶς δὲ περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, τῶν Ιεροδικάνων θυμιάντων καὶ τῶν Λαμπτάδων, τῶν Ἐξαπτερύγων, καὶ τῶν Ψαλτῶν προπορευομένων, καὶ μετὰ τούτους τοῦ Πριμικηρίου φέροντος τὸ Διδύμοβουλον, τῶν Ψαλτῶν δὲ ψιλλόντων τὸ Ἀγιος ὁ Θεὸς, φέρει τὸν Σταυρὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ ἔνθα ἵσταται τὸ Τετραπόδιον ηύτερειςμένον, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ περιελθὼν τρίς ἵσταται, καὶ βλέπων πρὸς Ἀντολὰς, κρατῶν δὲ εἰς χεῖρας τὸν δίσκον ἐκφωνεῖ Σοφίᾳ, ὄρθοις, καὶ τιθησιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου· εἰτα θυμιάζων κύκλῳ αὐτοῦ σταυρωειδῶς, ψίλλει τὸ Σῶσον Κύριε ἀπαξ, τὸ αὐτὸν καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν μετὰ ταῦτα βικλῶν μετανοίας τρεῖς (ἐν οἷς ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ), καὶ λαβῶν ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλαδῶν βιστιλικοῦ καὶ βλέπων πρὸς Ἀντολὰς ὑψῷ αὐτὸν καὶ λέγει μεγχλοφώνως· Ἐλέησον ἴμμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέρα ἐλέος σου δεόμειθά σου ἐπάκοντος καὶ ἐλέησον, καὶ ἀρχονται οἱ Χοροὶ τῆς αἴτης Ἐκατοντάδως τοῦ Κύριε ἐλέησον, τοῦ Ιερέως σφραγίζοντος ἐν ταῖς ἐνάρξεσι μετὰ τοῦ τίμιου Σταυροῦ τρεῖς καὶ κλίνοντος τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, διον τιθημήν ἀπέγειν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνίσταται δὲ αὐθίς κατὰ μικρὸν ἄγρι τῆς συμπληρώσεως τῆς αἴτης ἐκατοντάδος· εἰτα στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς Βαρρᾶν λέγει "Ἔτι δεόμειθα ὑπὲρ

τῷρ εἰνεῖσθαι καὶ ὄρθοδόξωρ Χριστιανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ἀρχονταὶ τῆς 6' ἐκατοντάδος, δὲ τὸν 6' ὑψωσιν ὡς προ. διεγράφη εἴτ' αὐτῷ στραφεῖς πρὸς Δυτικά, λέγει· "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. . . καὶ οἱ Χοροὶ ἀρχονταὶ τῆς γ' ἐκατοντάδος· πληρουμένης δὲ ταύτης, δὲ Ιερεὺς στρέφεται πρὸς τὸ Νότιον μέρος καὶ λέγει· "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐνδημούρτων ἀγίων Ἀρχιερέων καὶ τῷρ ἀποδημούρτων ἐρ ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν, καὶ γίνεται ἡ δ' ὑψωσις· καὶ αὖτις δὲ Ιερεὺς στραφεῖς πρὸς Ἀνατολὰς, λέγει· "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν διακονούρτων καὶ διακονιστῶν ἐρ τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὄρθοδόξων, ἔργειας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμιαρτῶν αὐτῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ἀρχονταὶ τῆς ε' ἐκατοντάδος· εἰτα τιθηται δὲ Ιερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου, καὶ πρότελθῶν δὲ Πατριάρχης (ἢ δὲ Ἀρχιερεὺς) καὶ λαβὼν αὐτὸν μετὰ κλάδων βασιλικῶν, βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς, ὑψῷ αὐτὸν ψάλλων τὸ 'Ο Υψώθεις ἐι· τῷ Σταυρῷ ἔκουσιως· θεὶς δὲ τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνῶν ψάλλει· Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν δεσπότα, ἀπαξ· τὸ αὐτὸν ψάλλεσθαι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνὰ μίκνεῖται ἀσπεσάμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἀνέργηται εἰς τὸν θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη. Μετὰ τοῦτο προσέρχονται οἱ Ἀρχιερεῖς ἀνὰ δύο κατὰ τάξιν καὶ προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρόν· προτερχόμενοι δὲ λαμπάδινοι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοὺς κλάδους τοῦ βασιλικοῦ ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· ὡς ταῦτας καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Ὁρφεῖδεις· ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, δὲ 6' Χορὸς· ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοί, καὶ τούτου πληρωθέντος, ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

(Σημ. Ἰστέον διε τῇ τάξις αὗτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ γίνεται ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ καὶ ἔνθα ἀν εὐρίσκηται γεροστατῶν Ἀρχιερεύς· ἀπόντος δὲ τοῦ Πατριάρχου ἢ τοῦ Ἀρχιερέως, μόνος δὲ Ιερεὺς ποιεῖ τὴν Ὑψώσιν, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ιερεῦς Ἐκκλησίαις· ἀλλὰ κατὰ τὴν δ' ἐκατοντάδος δὲ Ιερεὺς λέγει· "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εἰλέονς, ζωῆς, εἰρίμηνς, ύγειας, σωτηρίας, συγχωρίσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμιαρτῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἐπιτρόπων, ἐποριτῶν καὶ συρδομητῶν τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας·

ταῦτης σὺν γυραιξὶ καὶ τέκνοις αὐτῶν κατὰ δὲ τὴν π' ἐκκλησίας λέγει, "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, ψυχίας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀρέσεως τῶν ἡμαρτιῶν αὐτῶν".

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

'Ἀντίφωνον Α' Ἡχος α'.

Ο Θεὸς, ὁ Θεός μου πρόσφετος μοι,
ἔνα τέ ἔγκατελεῖπες με;

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ο Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.

Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἐπανος τοῦ Ἰεροχήλ.

'Ἀντίφωνον Β' Ἡχος β'.

"Ἴνα τέ ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος;

Μνήσθητε τῆς συναγωγῆς σου, ἡς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Ορος Σιών τοῦτο, ὁ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Taiç προσθείας τῆς Θεοτόκου κτλ.

'Ἀντίφωνον Γ' Ἡχος α'.

Ο Κύριος ἐβασιλεύειν, ὀργιζέσθωσκν λαού.

Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Εξομοιογησάσθωσκν τῷ ὄνόματέ σου τῷ μεγάλῳ, ὃντι φασιρόν καὶ ἄγεόν ἐστιν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ . . .
ο σαρκὶ σταυρωθεὶς κτλ.
(οὗτος ἀν ἡμέρᾳ τούτῃ).

Σῶσον Κέρος τὸν λαόν σου κτλ.

Eἰσοδικὸν Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι "Ἄγιός ἐστι, Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ο σαρκὶ Σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀληθεύια· τὸ Ἀπολυτίχιον Σῶσον Κύριε, τὸ Κοντάκιον Ο Τ-

ψωθείς, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου *Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν,* δὲ Ἀπόστολος: *Οὐδέποτε ὁ τοῦ Σταυροῦ, τὸ Εὐαγγέλιον Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μέχρι τοῦ καλλιαράς τοῦ πεφαγάληρ παρέδωκε τὸ πτερύμα.* Εἰς τὸ Ἐξιρέτως *Μυστικὸς* εἰ Θεοτύχε, Κοινωνικὸν *Ἐσπιειώθη ἐφ' ἡμῖας*, τὸ Ἀπολυτικὸν *Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυτος.*

Σημειώτεον δτὶ ἐν ᾧ ἂν ἡμέρῃ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως, ἐν τῷ Ἐπερινῷ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Προκείμενον ψάλλεται τὸ Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Προτεπιτημειωτέον δτὶ ἐν τῇ παντέπτῳ ταύτῃ ἑορτῇ, φερούσῃ τὰ ἵστα τῆς ἀγίας καὶ Μ. Παρασκευῆς, τελοῦμεν νηστείαν, μόνον δὲ ἂν συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ ἡ Κυριακῇ γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

8. Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ὑψώσειν. Ἐν τῷ Ἐπερινῷ ψάλλεται τῇ ἐν τῷ Μηναῖῳ ἐνδιάττακτος μεθέστος τοῦ Ἐπερινοῦ Ἀκολουθία, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ λέγονται οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ τοῦ τυχόντος Ἅγίου χῆμα, εἰς τὴν η' Ὡδὴν ψάλλεται δὲ Εἰρμὸς καὶ Στιχολογοῦμεν *Τίποτι πιμιωτέραν μετὰ τὸ Ἐξποστειλάριον τοῦ τυχόντος Ἅγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.* Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἀπόστιγχα τοῦ μικροῦ Ἐπερινοῦ, ὡς καὶ τὸ Δεξικόν Καὶ νῦν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ δὲ τὴν Εἰροδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* δὲ σαρκὶ σταυρωθεὶς, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψώσειν, εἰς τὸ Ἐξιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἔξελέξω, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτος.*

9. Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψώσειν. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ψάλλομεν ἀναστάτιμα Στιγμὰς σ' καὶ τῆς ἑορτῆς μεθέστρα δ'. Δεξική τῆς ἑορτῆς μεθέστον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰς, Δεξικόν Καὶ νῦν μεθέστον, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάτιμον τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυτος.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, δὲ Τρικτίκος, κανὼν καὶ τὰ Τρικτίκα *Ἄξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ Ἐξέψαλμος.* Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμός· τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῇ ἑορ-

τῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀνασθήσεις ἁμαρτιῶν τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ θέροτον· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγιών τῆς ἡμέρας· αἱ Κατακλιστικαὶ Σταυροὶ· χαράμεν *Tὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξηποστειλάριον, καὶ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δέ· καὶ μεθέορτα δέ, Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μηνικρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δέ· καὶ δέ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος· τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Τύμωθεις. Ἀπόστολος· καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως Ἀξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν *Aireite, Eλδομερὲ τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'.—Τῆς ἀγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

12. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἅγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθέορτων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

13. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψῆλομεν ἀναστάσιμα Στιχησά δέ, μεθέορτα τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς Ἅγιας γ', Δόξα τῆς Ἅγιας Ἡ διηρθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχησά, Δόξα τῆς Ἅγιας, Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἅγιας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κακῶν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἔστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψκλυμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθέορτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ

'Αναστάτιμοι τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ 'Αναστάτιμοι, δὲ τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῇ; Ἀγίας καὶ μεθέορτον, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ 'Αναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Σταυρὸς χαριτῖσσαι καὶ ἀποστολὴ ἡ τάξις τοῦ Εὐθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα Στιχολογοῦμεν Τίτην τιμιωτέραν, 'Εξαποστειλάρικ τὸ 'Αναστάτιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους 'Αναστάτιμα δέ καὶ τῆς Ἀγίας δέ, Δέξια τὸ Εὐθινὸν, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δεξιολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δέ καὶ ἐκ τῆς εἰς Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας δέ, μετὰ τὴν Εἰσόδου τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ ψωθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Γψωσιν. Εἰς τὴν Εξαιρέτω; "Ἄξιον ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'.—Τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

16. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριον ἐκέντραξα, ἀναστάτιμα Στιχηνά δέ, μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ', Δέξια τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δέξια τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὸν Ὁρθρον τὰ εἰς τὸ Θεὸν Κύριος Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Επερινὸν, Κανόνες δὲ 'Αναστάτιμος, δὲ τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, τὸ 'Αναστάτιμον 'Εξαποστειλάριον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσόδου, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ ναοῦ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Γψωσιν κτλ.

Τῇ ΚΑ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Γψώσεως.

17. Τῇ ΚΑ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ φάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαρχλάκτως ως ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἔξαιρουμένη.

νων ἐν μὲν τῷ Ἐπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθῷ τῇς Λιτῆς, τοῦ Εὐχγελίου τοῦ Ὁρθοῦ, καὶ τοῦ Πολυελέου· καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος; καὶ Εὐχγελίον λέγονται τὰ τῇς ἡμέρας, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσορ Κύριε, καὶ Ἀπόλυτις.

18. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σεββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', τῇς ἑορτῆς σ', Δόξα τῇς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥκου. Εἰσόδος, Φῶς Ιιαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν τῇς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῇς ἑορτῆς δις; καὶ Ἀπόλυτις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθον μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῇς ἑορτῆς καὶ δὲ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ἀπαξ, καὶ τὸ τῇς ἑορτῆς δις· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ "Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῇς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥκου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῇς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τῇς ἑορτῆς ἀπαξ, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῇς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἀπασα τὴν τάξιν τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχγελίου· εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ τῇς ἑορτῆς μετὰ τῶν δύο Καταβασιῶν. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῇς ἑορτῆς, τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Γέωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγελίον τῇς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὄψιν. Εἰς τὸ Ἐξαρέτω; Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξελού, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἴμας, τὸ Σῶσορ Κύριε καὶ Ἀπόλυτις.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῇς ἑορτῆς, εἰς τὸ δὲ Ἀντίφωνον Ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, εἴτα τὸ Εἰσοδικὸν τῇς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀγαστὰς ἐκ τεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῇς ἑορτῆς, τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Γέωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγελίον τῇς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὄψιν. Εἰς τὸ Ἐξαρέτω; Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξελού, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἴμας, τὸ Σῶσορ Κύριε καὶ Ἀπόλυτις.

Σημειωτέον δτι μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῇς ἑορτῆς τῇ α' Κυριακῇ

ἢ τῇ χ' συμπεσούσῃ ἔօρτῃ Καταβασίαι φάλλονται Ἀροέω τὸ στόμα μονι μέχρι τῆς ΚΑ' Νοεμβρίου καὶ Κοντάκιον Προσταστὰ τῶν Χριστιανῶν μέχρι τῆς Η' Νοεμβρίου.

Τῇ ΚΓ'.—Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔστι δικτεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν "Ορθρὸν αἱ Καταβασίαι Ἀροέω τὸ στόμα μονι καὶ Κοντάκιον Προσταστὰ τῶν Χριστιανῶν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββ. ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα σ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δεξιὰ τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ αὐτοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἴτεδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δεξιὰ τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μονι, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυρ. εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους Ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι δ', τε Ἀναστάσιμος καὶ δ' τοῦ Προδρόμου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Θυμιωτῆ ἐν Ναῷ, Καὶ νῦν Κατεπιλάγη Ἰωσήφ, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Ἀροέω τὸ στόμα μονι κτλ. Ἐξαποστειλάσσει, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τοῦ Προδρόμου, Δεξιὰ τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐχαριστίας Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΚΔ'.—Μνήμη τοῦ γεγονότος Θαύματος παρὰ τῆς Θεομήτορος ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων, καὶ τῆς ἀγίας πρωτομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομεν Ἀνα-

στάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τῆς ἀγίας Θέλης γ'. Δέξας Τὸν μὴ θαυμάση; Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἰτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμὰ, Δέξας τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν καὶ Ἀπόλυτις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, δι τριάδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτή τῆς Θεοτόκου, τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιον ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου καὶ δὲ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἄνα ἐν τῇ Θεοτόκου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος καὶ δὲ τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Κατεχασίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου καὶ ἀπατα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαγγελίου, εἴτε Στιχολογοῦμεν Τὴρ τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου δ', Δέξας τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακκρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἰτοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῷ Χριστιανῷ, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐχαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρχέτως "Ἄξιον ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Εἰ τύχοι δὲ ἡ ΚΔ' ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θεοτόκου, ἡτις καὶ προηγεῖται. Η Ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου τετύπωται ἐν ιδιαιτέρῃ φυλλάδι.

"Ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας Θέλης πιντεθὲν ἀπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινοπόλεως Κυριλλου ἐτέταιρη·

"Ηχος γ'.

Θείου κήρυκος θεοδασιαλίας, πόθῳ Κτιστουσου ἀναφεζεσα, τῶν γεηρῶν ὡς βεύνεων ἡλάγησες καὶ εστιν.

τὴν ἵερὸν καλλιέργειαν τῷ Θεῷ δοῦσα, ποιεῖσθαι κατετόλημα, Θέκλαν ἔνδοξε, Παύλου τοῦ θείου συνέκδημα, τὸν σὸν νυμφόν Χριστὸν ἐκέτευε, διωρήσασθαι τὸ μέγα ἔλεος.

"Ἐπερος Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, εἰρεθὲν ὑπὸ τοῦ ἀουδίμου Πατριάρχεω Κωνσταντινούπολεως Κυροῦ Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου ἐν μεμβράναις γεργαμμένοις, ἐτούτοις πα. 16".

"Πλος 6".

Ως τῷ Παύλῳ μαθητευθεῖσα Πανεύφημε, καὶ τῇ πίστει στηριγχθεῖσα Πέτρου Θεύσοφε, πρωτομάρτυρος ἀνεβασθησαντος καὶ πρώτου θυλος ἐν γυναῖξιν, ἐπέδην τῇ φλογὶ ὡς ἐν λειψανοῖς εὐθαλεῖ, θηρεες καὶ τεῦροι ἔφοιτον σε ὁπλεσθεῖσαν τῷ Σταυρῷ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἀποστόλων, Θέκλα, συνέκδημε, σωθῆνται τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΚΓ'.—"Η μετάστασις τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

1. Ἐν τῷ Ἐπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια 'Ο θεατὴς τῶν ἀρρήτων εἰς σ'. Δέξα Τὸν Τιὸν τῆς ρήροιτῆς, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιὰ, Εἰτοῦσος, Φῶς οὐλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα (καθ' ἡμεῖς ιστάμεθα, ὃ δὲ Διάκονος ἐκρωνεῖ Πρόσχωματα, Σορία, Πρόσχωματα). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσόμοια, Δέξα Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ. Καὶ νῦν Πάντα ὑπὲρ ἔιροιαν, καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν "Ορθρὸν, μιτὰ τὸν Ν' Ψιλυδὸν, ἡ Λιτή, εἰτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάκτυλμας. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πιστυέλεως, τὰ Κεφίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀνακνηθεοί, τὰ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥγου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Πᾶσα

πρὸη καὶ τὸ ΙΑ' Ἐωθινὴν Εὐχγγέλιον, δὲ Ν' Ψαλμὸς χῦμα, Δόξα
Τατὸς τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Τατὸς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐ-
λέηστρος μετὸν ὁ Θεὸς, καὶ τὸ ιδιόμελον Θεολόγε Παρθένε, οἱ Κα-
νῶν τῇ; Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ Εὐχγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθι-
σμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον, οἱ Οἶκος καὶ τὸ Μη-
νολόγιον, αἱ Καταβατίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου, εἰτα στιγολο-
γοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Σταυροθεο-
τοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ γ' Προσόμοια εἰ; δ'. Δόξα Εὐαγγελι-
στὰ Ιωάννη, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσοδεξαι, Δοξολογία Με-
γάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, οἱ Μηναρχίεσμοί, Τριπά-
ρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐχγγελιστοῦ μετὰ
τὴν Εἴτοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐχγγελιστοῦ, τῷ ἀρίστῳ τοῦ
Νησοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῷ Χριστιανῷ, οἱ Ἀπόστολος
καὶ τὸ Εὐχγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτω; Ἄξιόρ ἔστιν, Κοινωνικὸν
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἴδομεν τὸ Φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σκεδδάτῳ ἐπέρχεσθαι, μετὰ
τὸν Προκειμένον καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰ; τὸ Κύριε ἐκέχραξα φώλ-
λομεν ἀναστάτιμα Στιγμὴ δὲ καὶ τοῦ Εὐχγγελιστοῦ εἰ. Δόξα τοῦ
Εὐχγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἴτοδος, Φῶς
Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστο-
γχα τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὴ, Δόξα τοῦ Εὐχγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ
τοιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ
τοῦ Εὐχγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, οἱ
Τρικδικὸς, Κανῶν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐχγγελιστοῦ, τὰ Τριακτικὰ
Ἄξιόρ ἔστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χρι-
στῷ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς
εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστά-
τιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τοῦ Εὐχγγελιστοῦ μετὰ τοῦ Θεοτο-
κίου, ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ τὰ τοῦ Εὐχγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεο-
τοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Τπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ
τὸ Προκείμενον. Κανόνες, οἱ Ἀναστάτιμοι καὶ ὁ τοῦ Εὐχγγελι-
στοῦ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου
χῦμα, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐχγγελιστοῦ καὶ τὰ Θεοτοκίαν,
ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐχγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον.

αὶ Καταβοτίαι Ἀροῖξω τὸ στόμα μου καὶ ἀπετρά τὰς τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαριστίας εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τοῦ Εὐχαριστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους Ἀναστάτιμα δ' καὶ τοῦ Εὐχαριστοῦ δ'. Δόξα Εἰναγγελιστὰ Ιωάννη, Καὶ νῦν Χριστευλογητῶν, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Αειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακριστικοὶ τοῦ ὥχου εἰς δ' καὶ ἔκ τῆς ε' Ωδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐχαριστοῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἰτοδὸν, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐχαριστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῷν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἴδομεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυτις.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ακολουθία τῶν ἀγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

(Σημ. Κατὰ τὴν ια' τοῦ παρόντος μηνὸς, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἡ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη Κυριακῇ, ψύλλεται ἡ Ἀκολουθία τῷν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κατὰ τὴν ἐφεξῆς διάταξιν).

— Η μεταξύ —

1. Τῷ Σεββάτῳ ἐσπέρχες, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ψύλλομεν ἀναστάτιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ἀγίων ε'. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥκου. Εἰτοδὸς, Φῶς Ιλαρὼν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα Τὴν ἐτήσιον μητρίμην σήμερον, Καὶ νῦν Νεῦσον παρακλίσεσι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψάλμὸν δ Τριάδικὸς κανὼν, εἰτα Δόξα τῷν Ἀγίων Ἀποστολικῷ παραδόσεων, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, Θεοτόκε οἱ προστασία· καὶ τὰ

Τριαδικὰ "Αξιόν ἐστιν είτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, Ὅπερ-δεδοξασμένος εἰ καὶ δὲ Ἐξάψχλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐπερινὸν, είτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάτικα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ή Ὅπα-κοή, οἱ Ἀναβρύθμοι τοῦ ἥχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες οἱ Ἀνα-στάτιμος, καὶ δὲ τῶν Ἀγίων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάτιμον Κοντά-κιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, είτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων Φωστῆ-ρες ὑπέρλαμπροι, Καὶ νῦν Ταχὺ δέξαι Δέσποινα. Ἀφ' οὐ Κον-τάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ημέρας καὶ τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου καὶ ἄπατα ή τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· είτα Στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους· Ἀναστάτιμα δὲ καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Διέξα Τῷρ 'Αγίων Πατέρων δὲ χορὸς, Καὶ νῦν Ὅπερευλογη-μένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μηχαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἴτοδον τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Προστασία τῷρ Χριστιανῷ δὲ Ἀπόστολος; Τέκερον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἐξῆ. Ιθερ ὁ στείρων τοῦ σπειραί τὸν σπόρον αὐτοῦ· (Κυριακὴ, Δ' Λουκᾶ). Εἰς τὸ Ἐξαρέτως "Αξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λιτεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

(Σημ. Ιστέον δτ: τρὶς τοῦ ἐνικυτοῦ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀγίων Πατέρων· καὶ τῆς μὲν Α' Συνόδου, κατὰ τὴν Ζ' Κυριακὴν ἀπὸ τοῦ Πλάτχα, καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον κατὰ Ιωάννην Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὁρθαλιοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν. Τῆς δὲ Δ' Συνόδου, τὴν Κυριακὴν ήτις ἥθελε τύχει ἀπὸ τῆς ΙΓ' μέχρι τῆς ΙΘ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς, καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον Εἰπερ δὲ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὑπειταὶ ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ τῇ Ζ' Συνόδου, τὴν ἀπὸ τῆς ΙΑ' μέχρι τῆς ΙΖ' Οκτωβρίου Κυριακὴν, δτε καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον τῆς Δ' Κυριακῆς Λουκᾶ Εἰπερ δὲ Κύριος· ἐξῆ. Ιθερ δὲ σπειρων τοῦ σπειραί τὸν σπόρον αὐτοῦ.

**Τῇ Ηῃ'.—Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Λουκᾶ.**

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα φάλλομεν ἀναστάτιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τοῦ Εὐαγγελίου δ'. Δόξα Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρίον καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρὰ, Δόξα Πάντοπε ἀλιεῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μονον, Ἀπολυτίκια τὸ ἀναστάτιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Οὐρανὸν μετὰ τὸν Ν' ψιλοὺν, δ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόρ ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ δὲ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ ἀναβοθύμοι τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ ἀναστάτιμος καὶ δὲ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὡς συνέκδημος Παύλου, καὶ Θεοτοκίον ἀφ' σ' Κοντάλιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνογάγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀροίξω τὸ στόμα μονον καὶ ἀπατα τὴν τάξιν τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Εξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάτιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς ἀλινούς ἀναστάτιμα Στιχηρὰ δὲ καὶ δὲ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, Σημερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἡ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δὲ καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ κανόνος ἄλλα δ', Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Κ'.—Τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, τῆς
δσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Γερασίμου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἅγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν
Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ προηγουμέναι τὰ πρῶτα γ' Στιγμὰ τοῦ
ἀγίου Ἀρτεμίου, εἰτα δπου μὲν ἑορτάζεται ἡ ἀγία Ματρώνα ἔπονται
τὰ γ' αὐτῆς Στιγμὰ, δπου δὲ δ ἀγίος Γεράσιμος, ἔπονται τὰ τοῦ
Ἀγίου τούτου ἐννοεῖται δι: πάντα τὰ Διδόκτικα λέγονται: ἐκ τοῦ
ἑορταζομένου Ἅγίου ἡ τῆς Ἅγίας. Τὰς ιδιαιτέρας δὲ Ἀκολούθιας
αὐτῶν δρά εἰ: τὰς ιδιαιτέρας φυλλάδιας, καὶ τὴν τοῦ ἀγίου Ἀρτε-
μίου εν τῷ Μηνύματι.

2. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἅγίων ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββατῷ
ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Πρωτεύετον καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε
ἐκέκραξα ψύλλομεν ἀναστάτιμα Στιγμὰ δ', τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου
γ' καὶ τῆς δσίας Ματρώνης (ἢ τοῦ ὁσίου Γερασίμου) γ'. Δεξαὶ τῆς
Οσίας (ἢ τοῦ Οσίου), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰσόδος,
Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώτυμα τῆς Οσίας (ἢ
τοῦ Οσίου). Εἰς τὰ Ἀπόστολα τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰ, Δεξαὶ τῆς
Οσίας (ἢ τοῦ Οσίου), Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Οκτωήγου. Ἀπο-
λυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου, τῆς Οσίας (ἢ τοῦ
Οσίου), Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψχλυὸν, δ Τρικ-
δικὲς κανὼν, καὶ ἡ Λιτή, τῆς Οσίας (ἢ τοῦ Οσίου), τὰ Τρικδικὰ
"Αξιῶν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου Ἅ-
γίου καὶ δ Ἐξάψχλυος. Εἰς τὸ Θεόδος Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς
τὸν Ἐσπερινὸν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάτιμα
Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιγμολογίας Καθίσμα τῆς
Οσίας (ἢ τοῦ Οσίου), μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ
Τπαλοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κνόνες δ
Ἀναστάτιμος καὶ δ τῆς Οσίας (ἢ τοῦ Οσίου). Ἀπὸ γ' Ωδὴς Κά-
θισμα τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου, τῆς Οσίας (ἢ τοῦ Οσίου) καὶ Θεοτο-
κίον ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτιμα, καὶ τὰ Μηνολό-
γιον τῶν Ἅγίων τῆς ἡμέρας, αὶ Καταβασίαι Ἀροίξω τὸ στόμα μου,

καὶ ἀπατα τὴς τοῦ Ἐωθίνου Εὐχγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τίμη τιμωτέραν· Ἀξαποστειλάριχ τὸ Ἀναστάτιμον, τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους Ἀναστάτιμα δ' καὶ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) δ'. Δόξα τὸ Ἐωθίνον, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σιγκερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου, τὸ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προσταστα τῷ Χριστιανῶν. Ἀπόστολος τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) καὶ Εὐχγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόρ ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρετε, Ελδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΚΓ'.—Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἀλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ϕάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββατῷ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ϕάλλομεν ἀναστάτιμα Στιγμὴν καὶ τοῦ ἀγίου δ'. Δόξα Αἴματι τοῦ μαρτυρίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὴν, Δόξα Τοῦ Ἀρχιποιμένος Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἀρύμφεντε Παρθένε, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον τοῦ Ἅγιου Ως τοῦ Κυρίου μαθητῆς, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν' ϕιλμὸν, δι Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόρ ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ δ' Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια, ως εἰς τὸν Ἐπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δ' Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάριχ, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκεί-

μενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ δ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατεβάσιαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξηποστειλάρια, τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τὸ Ἔωθινὸν, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ ἀλλα δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἴτοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίλιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῷρ χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Ελδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΚΣΤ'.—Τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα φάλλομεν τὰ κατὰ σειρὰν σ' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου, Δόξα Σήμερον συγκαλεῖται ἴμας, Καὶ νῦν Παναγία Δέσποινα, Εἴτοδος, Φῶς Ιαρόν, τὸ Προχείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Σεισμοῦ, Δόξα "Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Απολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Μέγαρα εὑρατο καὶ τοῦ Σεισμοῦ Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ δ' Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις, Καὶ νῦν Τὸ τοῦ Σεισμοῦ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀνακτήμοι, τὸ α' Ἀντίρων τοῦ δ' ἥγου, τὸ Προκείμενον Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, τὸ Ηδύα προήνον Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, τὸ Ηδύα προήνον Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, τὸ Ηδύα προήνον Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθ.λορό-

ρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχοις· Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς,
καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εἰς τὰ ὑπερχάρια σκηνώματα (Ζήτει εἰς
τὴν Λιτήν). Κανόνες; δὲ τοῦ Σεισμοῦ, οὗ ὁ Στίχος, Δόξα σοι ὁ
Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ δὲ τοῦ Ἀγίου Μερίς μουν Δημητρίε·
ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθιτρι τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντί^τ
Θεοτοκίου. Ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Μηνο-
λόγιον, αἱ Καταδυτίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μουν, εἰτα στιχολογοῦ-
μεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτο-
κίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δὲ τῶν Αἴνων Προσόμοια Δεῦρο Μάρ-
τυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς. Δόξα Τῷρ λόγχαις κληρωσάμενον,
Καὶ νῦν Ῥεσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀγαρκῶν ἡμῶν, Δοξολογία Μ.
καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, ἐκ τῆς
γ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σεισμοῦ δὲ καὶ δὲ ἐκ τῆς σ' τοῦ 6' Κανό-
νος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ, τὸ
τοῦ Ἀγίου, τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον, Προστασία τῶν
Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐ-
ξιρέτως Ἄξιόρ ἐστιν, Κοινωνικὴν Εἰς μυημόσυνον, Ελδομεν τὸ
φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

4. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν Σαββάτῳ, τῷ αύτῷ Σαβ-
βάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύ-
ριε ἐκέραξα ψάλλομεν ἀναστάτιψα Στιχηρὰς· καὶ τοῦ ἀγίου Νέ-
στορος δ'. Δέξα Σιμεορ συγκαλεῖται ἡμᾶς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεο-
τοκίον τοῦ ἥγου. Εἰσοδος, Φῶς Ιαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς
τὰ Ἀπόστιγχ τὰ ἀναστάτιψα Στιχηρά, Δέξα τοῦ Ἀγίου Ἐχει μὲν
ἡ θειοτάτη σου ύψην, Καὶ νῦν Ἀνύψιφεντε Παρθένε, Ἀπολυτί-
κια τὸ Ἀναστάτιψαν, τοῦ Ἀγίου Μέγαρ εὔρατο, τὸ Θεοτοκίον
Σὲ τὴν μεσιτεύσασαρ, καὶ Ἀπόλυτις.

5. Τὸ πρωὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν
Ἐπερινόν· οἱ Κανόνες δὲ Ἀναστάτιψας καὶ δὲ πρῶτος τοῦ ἀγίου Δη-
μητρίου Τῷρ θετον τοῦ μαρτυρίου στέφαρον· μετὰ τοὺς Κανόνας
ἡ Ἀκολουθία ἀπασα τῆς Κυριακῆς μόνη.

6. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοι-
μιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ψάλλομεν ἀνα-
στάτιψα Στιχηρὰ δ', καὶ τοῦ Ἀγίου σ', Δέξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ
α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου· Εἰσοδος, Φῶς Ιαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ

τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστυχα τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν Παναγίᾳ Δέσποινα, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τοῦ Ἅγιου, τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν διηδικός κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἅγιου καὶ τὰ Τριεδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν· εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου καὶ δὲ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάτιμον καὶ ἐν τοῦ Ἅγιου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἐν τῇ α' καὶ β' στιχολογίῃ, ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Ἅγιου, τὰ Εὐλογητάριχ, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος, δὲ τοῦ Σεισμοῦ καὶ δὲ τοῦ Ἅγιου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ ἀναστάτιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος χῆμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ Τῆς ἑπελθούσης σου ὁργῆς ἀφορήτου, ἢ πάντα τοῦ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατεβασίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου, καὶ ἀπατα τὴν τάξιν τοῦ Ἐῳθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους ἀναστάτιμα Στιχηρά δ', καὶ τοῦ Ἅγιου δ', Δόξα τοῦ Ἅγιου Τὸν λόγον καὶ πρωσάμενον¹, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σῆμερον σωτηρία.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μηχαριτιμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἅγιου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σεισμοῦ, τὸ

1. *Ἐν τῷ κατὰ τὸ „αῶρα“ ἐκδεδομένῳ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου, φαίνεται ἐνταῦθα σημείωσις διορθοῦσα τὴν περὶ τὸ τέλος τοῦ Δοξαστικοῦ τούτου περίοδον «τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλάκις κινδύνοις χαλεποῖς τῷν Θεσσαλονικέων προστάχμενον» ὧδε «τὸν ἐν πολλοῖς καὶ... χαλεποῖς πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι προστάχμενον». ἀλλ' ἐπειδὴ οὕτε εἰσιδορταὶ γραμματικῶν αὕτη ἡ διόρθωσις, οὕτε ἐπιδοκιμάζεται τὸ μετατρέπειν κατὰ τὸ δοκοῦρ τὰ Τροπιάρια, ἐν οἷς μάκιστα γίρεται μνεῖα ιστορικῶν ἔχόντων σημασίας, διὰ ταῦτα συνιστᾶται τῷ γάλλοις ἵτα τηρῆ ἐπάση ἀκριβείᾳ τὸ κείμενον ὡς εὑρηται.*

τοῦ Ἀγίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία* τῶν
Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐχγέλιον τῆς Κυρια-
κῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λιτεῖτε, Ελ-
δομεῖτε τὸ ράψι καὶ Ἀπόλυτις.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'.—Τῶν ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δα-
μιανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἀλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν
Κυριακῆς, ή Ἀκολουθία αὐτῶν φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναλού
διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σεββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσι-
μιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα φάλλομεν ἀνα-
στάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν
τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμε-
νον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἀγίων,
Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπο-
λυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον. ~~Σὲ πρέπει μεταπεμπασθεῖν~~, καὶ
(διά της γένεσης γεννηθεῖν)

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' φχλιδὺ, ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, Εἶτα τὸ Τρισάγιον, ή
Ὑπακοὴ τοῦ ἥγου, καὶ ὁ Ἐξάψχλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀ-
πολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπειρινόν εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἀμω-
μος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ή
Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ
Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῶν Ἀ-
γίων καὶ Θεοτοκίου ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα,
καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων· αἱ Καταβατίαι Ἀροτέω τὸ στόμα
μιον καὶ ἄπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχγέλιου· εἶτα στιχολογο-
μεν Τιμὴ τιμωτέραν· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων
καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων

δ'. Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξιοτείχια Μ.
καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾧ ψιλλού-
ται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μηχαρισμοὶ τοῦ ἡγού εἰς δ' καὶ ἄλλες δ' ἐκ
τῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων. Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ
Εὐαγγέλιον τῇς Κυριακῇς, Κοινωνικὸν Αἴρετε, Εἴδομεν τὸ γρῶς,
καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Η'. — Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

1. Ἐν τῷ Ἑπερινῷ, μετὰ τὸν Προσώπικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ σ' κατὰ σειρὰν Προσόμοια, Δόξα Συγχάρητε ἡμῖν ἀπασαι αἱ τῷν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι, Καὶ νῦν Συγχάρητε ἡμῖν ἀπασαι αἱ τῷν παρθένων χοροστασίαι. Εἰσόδος, Φῶς Ιαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγγώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστυχα τὰ γ' Στυγηρὰ Προσόμοια, ὃν οἱ στίχοι Ό ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πτερύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς γρίζα, καὶ Εὐλόγει ἡ φύχη μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφρόδρα. Δόξα καὶ νῦν Ως Ταξιαρχῆς καὶ Πρόμαχος, τὸ Ἀπολυτίκιον Τῷν Οὐρανῶν Στρατιῶν, Θεοτοκίον Τὸ ἀτ' αἰώνος ἀτόκχυνφον καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν Ὀρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεός Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπάλληλον τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πτερύγια. Πᾶσα πτοὴ, καὶ τὸ Εὐκχγέλιον τοῦ Ὀρθροῦ, εἴτα δὲ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δέξα Ταῖς τῷρις Ἀσωμάτωρ, Οἰκτίρμων, προστασίαις, Καὶ νῦν Ταῖς τῇρις θεοτόκου, ὁ στίχος Ἐλέησον με δὲ θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Τῷ ἀντιψθρίῳ (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰς διοδείσσας, καὶ δὲ τῶν Ἀσωμάτων Τοὺς γοεροὺς τῷρις Ἀσωμάτων ταξεωί, οὗ δὲ στίχος Ἀγιοι τοῦ θεοῦ, ἀπὸ γένους τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀρπάζει τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κηταξατίαι Ἀροτέξω τὸ στόμα μου, εἰς τὸ τέλος, καὶ μέσω γηθόμενος ταῦ-

της τὴν Εἰσοδον. Εἰς τὴν γ' Ὁδῆν, 'Ἐρ τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου,
εἰς τὴν ε', "Ἐρδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, εἴτα στιχολο-
γοῦμεν Τὶς τιμιωτέρας. Εἰς τὸ Ἀπας γηρεῖς: τὰ λερὰ Εἰσόδια
τῆς Θεομήτορος, τὰ Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειράν. Εἰς τοὺς Αἴ-
νους τὰ Προσόντοια, Τῷρ οὐρανῶν Ταγμάτων ως προεξάρχον-
τα, Δόξα ὅτου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, Καὶ
νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπά-
ρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὁδῆς τοῦ 6' Κανόνος· μετὰ τὴν Εἰσοδον Δεῦτε
προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐρ Ἀγίοις θαυμαστός· τὸ Ἀπολυτίκιον
Τῷρ Οὐρανῶν Στρατιῶν, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον
Ὁ καθαρώτατος Ναός. Εἰς τὸ Ἐξαἱρέτως "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινω-
νικὸν Ὅποιων τοὺς Ἀγγέλους, Εἰδομέν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτος.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσι-
μιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριον ἐκέχραξα φάλλοιμεν ἀνα-
στάσιμα Στιγμὰ δ' καὶ τῶν Ταξιαρχῶν σ', Δόξα Συγχάρητε
ἡμῖν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν,
τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνωσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀνα-
στάσιμα Στιγμὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὡς Ταξιαρχῆς καὶ πρόμα-
χος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, Τῷρ Οὐρανῶν Στρατιῶν, Τὸ ἀπ'
αιώνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυτον.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τοῦ Νηστεῖαν φαλιμὸν, δὲ Τρια-
δικὸς κανὼν, ἡ Λιτή τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Τριαδικά "Ἄξιόν ἐ-
στιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ δ' Ἐξάψχλμος. Εἰς
τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλ-
τήριον καὶ δὸ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν
τῶν Ταξιαρχῶν μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' στιχολογίᾳ τὸ τῶν
Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀνα-
θαῦμοι τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος
καὶ δὲ τῶν Ταξιαρχῶν, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Ἀναστάτιμον, Κοντά-
κιον καὶ δὲ Οἶκος γῆμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ
Θεοτοκίον ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ
Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου, καὶ ἀπαστα
ἡ τᾶξις τοῦ Ἐωθίνου Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὶς τι-
μιωτέρας, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ
τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ταξιαρχῶν

δ'. Δόξα "Οπου ἐπισκιάσῃ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακχριτσμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ δ' Κανόνος τῶν Ταξιαρχῶν. Μετὰ τὴν Εἴτοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ταξιαρχῶν, τοῦ στολος τῶν Ταξιαρχῶν καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ IA'.—Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν ἀγίων ἐν πάσῃ ἀλλῃ ἡμέρᾳ πλήν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θεοδώρου ϕάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρχει μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ϕάλλομεν Ἀναστάτιμα σ' καὶ τῶν ἀγίων δ'. Δόξα τῶν ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὸ Ἀπόστιχο, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἰδού πεπλήρωται, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

Ἡ δὲ τοῦ ὄσιου Ἀκολουθία ϕάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ϕαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κκνὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὰ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ καὶ ὁ Ἐξάψκλυτος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβολμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κκνόνες οἱ ἀναστάτιμος καὶ δὲ τῶν ἀγίων ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τῶν ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶλος τὰ ἀναστάτιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν ἀγίων αἱ Κατεχεστίαι ἀγούτω τὸ στόμα μου καὶ ἀπαστα τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τίτην τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ ἀναστάτιμον, τῶν ἀγίων καὶ

τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, 'Αναστάσιμα δ' καὶ τῶν 'Αγίων δ' (τὰ ἐν τῷ Ἐπερινῷ Ἀπόστιγχα). Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾧ φάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς τ' Ὡδῆς τοῦ κανόνος τῶν 'Αγίων· Ἀπόστολος τῶν 'Αγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· Κοινωνικὸν *Aireitte, Eīdōμειετ τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ ΙΒ'.—Τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν πάσῃ ἀλλῇ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἡ τοῦ Ὁσίου Νείλου Ἀκολουθία καταλιμπάνεται φαλλομένη ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις καὶ φάλλεται μόνη ἡ τοῦ Ἐλεήμονος μετὰ τῆς ἀναστασίμου Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν ἀνωτέρω § 2 καὶ 3 διάταξιν.

Τῇ ΙΓ'.—Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἐπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα, φχλλομεν τὰ γ' τοῦ Ἀγίου Προσόμοια Τὴν χρυσήλατον Σάλπιγγα, εἰς τ'. Δόξα "Οσιε τρισμάχαρ, Καὶ νῦν Τὸ μὴ μακαρίσει σε. Εἰποδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα τὰ γ' Προσόμοια, Δόξα Σάλπιγξ χρυσόφωνος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἅμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Η τοῦ στόματός σου καθάπερ, τὸ Θεοτοκίον Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπαξ, τὸ Ψαλτηρίον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Κτβίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Τὸ στόμα μον ιαλήσει σοφίαν, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἰτα δὲ Ν' ψαλ-

μὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, δὲ Στίγος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ιδίωμαλον Ἐκέχυθη ἡ χάρις ἐν χειλεστὶ σου, Κανόνες δὲ τῆς Θεοτόκου Γρὺπαρ διοδεύσαις, καὶ δὲ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀρ' σ', τὸ Κοντάκιον, δὲ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀροέω τὸ στόμα μου καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, εἴτα τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, Δόξα Χρυσέοις ἔπεσι, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακρισμοὶ, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Νάος, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μημόσυνον αἰώνιον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ἀναστάσιμα Στιγμὰ σ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιγμά. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν δὲ Τριαστικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεόδη Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ τῆς γ' στιχολογίας Καθίσματα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Γραπτοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος καὶ δὲ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ Ἀναστάτιμα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος χῦμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀροέω τὸ στόμα μου καὶ ἀπεσσα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρικ τὸ Ἀναστάτιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς

Αἶνους; Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἅγιου δ'. Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν Τιμεροντογιμμένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σύμμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακχρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' ψῆφης τοῦ Κανόνος τοῦ Αγίου μετὰ τὴν Εἰσόδου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἅγιου, τοῦ ἄγιου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθιαρώτατος γάδε, Ἀπόστολος τοῦ Ἅγιου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μημεόσυνιον, Εἴδομεν τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΔ'.—Τοῦ ἄγιου Ἀποστόλου Φιλίππου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἀλλῇ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναῖῳ διάταξιν.

Εἰ ἐὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, δρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ τοῦ ἄγιου Ἀποστόλου Λουκᾶ Ἀκολουθίᾳ ('Οκτωβρίου η'). Εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἐωθινόν· εἰς τὴν Λειτουργίαν δὲ Ἀπόστολος τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε τὸν Κύριον κτλ.

Τῇ ΙΣΤ'.—Τοῦ ἄγιου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἀλλῇ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναῖῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρχεις μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴτεδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν δὲ Τριαδικὲς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἔστιν· εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ

Απολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάφλυμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανένες δὲ Ἀναστάτιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐχγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὡδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον τοῦ Εὐχγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀρότρος' Κοντάκιον καὶ Οἶκος; τὰ ἀναστάτιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου καὶ ἀπαστα τὴ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τοῦ Εὐχγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάτιμα δέ καὶ τοῦ Εὐχγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δόξοιογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ· καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν δὲ φάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δέ καὶ δέ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Ελδομένην τὸ γῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'.—Τὰ προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν ἀγίων Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καὶ Πρόκλου Κωνσταντινούπολεως.

1. "Ἄν τύχωσι τὰ Προεόρτια τῆς Θεοτόκου ἐν πάσῃ ἀλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Ἀγίων φύλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. "Ἄν δὲ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχες μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ἀναστάτιμα Στιχηρά σ' καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα Σήμερον ὁ θεοχώροτος Ναὸς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσόδος, Φῶς Ιαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ Προεόρτιον Χαρὰν προμηνούστεται καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψιλὸν, ὁ Τριτοκός κανὼν καὶ τὰ Τριτοκία "Ἄξιόν ἐστιν", εἴτα τὸ Γρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπόλυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάφλυμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Προεόρτιον Ἀπόλυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάφλυμος.

ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον δίς καὶ τὸ Προεόρτιον ἀπαξί, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἰπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος καὶ δὲ Προεόρτιος, δὲ Στύρος ὑπεριηρίη Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Καθίσματος Προεόρτιον Εὐγροσύνης σίμερος ἀπαξί ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, καὶ Καταβασίαι Ἀροτέω τὸ σπίριτο μον, καὶ ἀπαστα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτα στιχολογοῦμεν Τῆρι τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Λίνους Ἀναστάτιμα δέ καὶ Προεόρτικα (τὰ Ἀπόστιγα τῶν Λίνων) δέ. Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σίμερον σωτηρίᾳ.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μηκαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δέ καὶ δέ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσόδου τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Εὐγροσύνης σίμερος Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνετε. Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'.—Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

5. Ἐν τῷ Μ. Ἐπεριψῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτήριου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν εἰς σ' τὰ Στιγμὰ Σίμερον πιστοὶ καὶ τὰ Τῷρι Αγίων εἰς Ἀγια. Δόξα Καὶ νῦν Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε. Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα τὰ Προσόμοια Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον τὰ στίχη τῷρι πιστῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον Σίμερον τῆς εὐδοκίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτή· εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μον, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δέ ἥγου, τὸ Προκείμενον Ἀκουσον, θύτατερ, καὶ ιδε, τὸ Πᾶσα πτονή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀραστᾶσα

Μαριάμι, είτα δ' Ν' φαλμὸς γῆμα. Δόξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν Ἐλέησόν με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδίσμελον, τῆς Λιτῆς Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, οἱ Κανόνες ἀμρύτεροι ὃν ὁ στίχος Τπεραγία Θεοτόκε· ςπὸ γ' Ὡδῆς τὰ δύο Κεθίσματα, ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, οἱ Καταβοσίαι Χριστὸς γεννᾶται· εἰς τὴν Θ' φάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς θ' Ὡδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυντρίων ὡς ἔξης·

Διὰ τὸν εἰς ἥχον δ' πρῶτον Κανόνα.

"Αγγελοις τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου ὄρῶντες ἔξεπλήγτοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ "Αγία τῶν Αγίων.

"Αγγελοις τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγινου ὄρῶντες ἔξεπλήγτοντο πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ "Αγία τῶν Αγίων.

"Αγγελοις καὶ ἄνθρωποις τῆς Παρθένου τὴν Εἴσοδον τεμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ "Αγία τῶν Αγίων.

"Αγγελοις σκιρτήσατε σὺν ἀγίαις, Παρθένοις συγχρέύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαιτις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ "Αγία τῶν Αγίων.

Διὰ τὸν εἰς ἥχον α' δεύτερον Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν προσενεγκθεῖσαν ἐν τῷ **Ναῷ Κυρίου** καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερού τῶν Ιερέων. Δις.

Δόξα, **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου τῆς Τριευποστάτου . . .

Καὶ νῦν, **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου τὴν τεμεωτέρον . . .

"Η Καταβοσία Μεγάλυνος γένεται μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῷ ἀρώ στρατευμάτῳ Μυστικίοις ζέτον, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἡρ πάλαι προκατίγγειλε τὸ τρίτον. Εἰς τὸν Αἴνους τὰ Προσόμοια Λαμπταδηρόφοι Ηαρθέροι εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Απολυτίκιον.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·
'Αρτίγρωνος α'.

Μέγας Κύρος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.
Δεῦσις ασημένα ἐλαλήθη περὶ σου ἡ πύ-
λις τοῦ Θεοῦ
'Ο Θεὸς ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώ-
σκεται.
Καθάπερ ἡκούσαμεν οὕτω καὶ εἴ-
δομεν.

Tatc πρε-
σβεταὶ τῆς
Θεοτόκου κτλ.

'Αρτίγρωνος 6'.

'Ηγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
'Ἄγιασύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ
ἄγεντισματι αὐτοῦ.
Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύ-
σονται ἐν αὐτῇ.
'Άγιος ὁ ναός σου θαυμαστὸς ἐν δι-
καιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν
'Άγιοις θαυ-
μαστὸς κτλ.

'Αρτίγρωνος 7'.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Πᾶσαν ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασι-
λέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβε-
βλημένη, πεποικιλμένη.
'Απενεγχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι
ὅπέσω αὐτῇς.

Σήμερον
τῆς εὐδοκίας
Θεοῦ τὸ προο-
μορ κτλ.

Εἰς τὴν Εἰσόδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν 'Άγιοις
θαυμαστὸς, τὸ Απολυτίκιον Σήμερον τῆς εὐδοκίας καὶ Κοντάκιον,
'Ο καθαρώτατος Ναὸς, ὁ Απόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ,
καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς. Εἰς τὸ Εὔαιρέτως "Άγ-
ιοις τὸν εὖσοδον τῆς Παρθένου. . . 'Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ Κι-
βωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ 'Απόλυσις.

8. Εἰ τύχοι ἡ ἑσρή ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐτέρας μετὰ
τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλ-

λομεν ἀναστάτιμα Στιγηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς σ', Δόξα Καὶ νῦν τῇς
ἑορτῆς, Εἴτεδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγρά-
σματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα Στιγηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν
τὸ τῇς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς καὶ
Ἀπόλυτις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, δ Τρια-
δικὸς κανὼν, ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, εἰτε
τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ Εὔψαλμος. Εἰς
τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς
δῖς, εἰτε τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α'
Στιχολογίαν, Ἀναστάτιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Δικαιωρ ὁ καρπός.
Εἰς τὴν δ' Στιχολογίαν Ἀναστάτιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς Διαβίδ
προοδοποιησον. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς, ἡ
Αἴτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἔγκου, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὐχ-
γέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
καὶ δὲ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον ὁ ραὸς ὁ ἐμψύχος, Καὶ
νῦν τὸ αὐτὸν, δ Στίγος Ἐλέησόρ με δ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σή-
μερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμες καὶ οἱ δύο
τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἰκου
χῦμα, εἰτα τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Καθίσματα, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ
Οἰκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατακριτικὲς Χριστὸς
γεννᾶται, εἰτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς Θ' Ὁδῆς μετὰ τῶν
Μεγαλυνχρίων αὐτῶν καὶ ἡ Κατακριτικὴ Μεγάλυρον ψυχή μου...
Μυστήριον ξέρον, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς
ἑορτῆς δῖς. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάτιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δό-
ξα Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, Καὶ νῦν Ὑπερευ.λογημένη,
Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα (ὅρι § 7) μετὰ τοῦ Ο'
ἀγαστὰς ἐκ τεκρῶν μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπο-
λυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναὸς,
Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Εὔαρετως, Ἀγ-
ρελοι τὴν εἰσοδον τῆς Παρθένου... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κι-
νωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

11. Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῷ Σεββάτῳ ἐσπέρις, μετὰ τὸν
Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέρυξα, ψάλλο-

μεν ἀναστάτιμα Στιγγρά τέ καὶ μεθέρτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ αἱ Θεοτοκὸν τοῦ ἥγου, Εἴτοδος, Φῶς Ι.λαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα Στιγγρά, Δόξα Καὶ νῦν μεθέρτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, δὲ Γριζδίκις κανὼν καὶ τὰ Ἀξιών ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον δίς καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Κεθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ μεθέρτα, τὰ Εὐλογητάρια, τῇ Ὑπακοῇ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κνημές δὲ ἀναστάτιμος καὶ δεύτερος τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὡρᾶς Κάθισμα μεθέρτον, ἀφ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταθεσίαι Χριστὸς γεννήται καὶ ἀπαστὰ ἡ τάξις τοῦ Ἔωθινοῦ Εὐχγελίου, εἰτα στιχολογούμεν Τὴρ τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάτιμα δὲ καὶ μεθέρτα δ', Δόξα τὸ Ἔωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σίγμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δὲ καὶ ἐκ τῆς εἰς τὸ Κανόνος τῆς ἑορτῆς δ'. Μετὰ τὴν Εἴτοδον τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναὸς, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιών ἐστιν, τὸ Κοινωνικὸν Αἴρεττε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης.

14. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα, φάλλομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια Σίγμερον πιστοὶ χρορεύσωμεν γ' καὶ τῆς Ἅγιας γ', Δόξα τῆς Ἅγιας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἴτοδος, Φῶς Ι.λαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς Χατζεὶ ὁ οἰρανὸς καὶ ἡ γῆ, Δόξα τῆς Ἅγιας, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἅγιας, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

15. Εἰς τὸν Ὀρθρὸν μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψχλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθινόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἅγιας ἀπὸ γ' Ὡδῆς Καθιτρικά τῆς Ἅγιας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἅγιας καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ φάλλεται ἡ Θ'. Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρικ τῆς Ἅγιας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τῆς Ἅγιας γ' Δόξα τῆς Ἅγιας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίρων τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴτοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἅγιας, τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναός. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἅγιας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀγγελοι τὴν εἰσοδον. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββατῷ ἐπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ἀναστάτιμα Στιγμὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἅγιας γ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰ, Δόξα τῆς Ἅγιας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἅγιας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰς τὸν Ὀρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν τὸ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιον ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψχλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐσπερινόν εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος; τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή, οἱ Ἀναβοθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος, δὲ τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ τῆς Ἅγιας, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθιτρικά τῆς Ἅγιας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάτιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἀπαστὰ ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν καὶ φάλλεται καὶ ἡ Θ'. Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρικ τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ

τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, 'Αναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, Καὶ νῦν Τ' περεν. λογιημένη, Δέξιογύια Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ 'Αντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ δ' 'Αντίρων, 'Ο ἀραστὰς ἐκ τεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον 'Ο καθαρώτατος Ναὸς, δὲ Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ 'Εξχιρέτιος 'Αγ-γε. λοι τὴν εἰσοδον τῆς Παράγρου... 'Ως ἐμψύχω Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Ελδομερ τὸ φῶς, καὶ 'Απόλυσις.

Σημειωτέον δτι, μετὰ τὴν 'Απόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῇ πρώτῃ Κυριακῇ ἡ ἑορτῇ, ψάλλεται τὸ Προεόρτιον Κοντάκιον τῶν Χριστουγέννων 'Η Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον.

Τῇ Λ'.—Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

1. 'Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ψάλλομεν τὰ γ' ἐσπέρια Προσέμοια 'Ο τῷ Προδρόμον φωτὶ μεμιορφωμένος εἰς σ'. Δόξα Τίτῳ τῷ ιχθύων ἄγρα, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἡσαία χόρευε. Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ήμέρας καὶ τὰ 'Αναγνώσματα είτα τὰ 'Απόστιχα· Δόξα Τῷ συναίμορα Πέτρου, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἰωσὴφ εἰπὲ ήμερ, τὸ 'Απολυτίκιον 'Ως τῷ 'Αποστόλων πρωτόκλητος, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰώνος ἀπόκρυφον καὶ 'Απόλυσις.

2. Εἰς τὸν 'Ορθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτή, είτα τὸ Τρισάγιον, τὸ 'Απολυτίκιον καὶ δὲ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεόδος Κύριος τὸ 'Απολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ 'Αναβαθμοί, τὸ α' 'Αντίφωνον τοῦ δ' ἔγου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὐχγέλιον· δὲ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα Ταῖς τοῦ 'Αποστόλου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος 'Ελέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ 'Ιδιόμελον 'Ο πρωτόκλητος μιαθητής (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν)· δὲ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, δὲ τοῦ Μηναίου καὶ δὲ τοῦ 'Αποστόλου Τὴν τεθολωμένην μον γυναῖκαν ἀπὸ γ' 'Ωδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ

Θεοτοκίου, ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, δὲ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ
Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμω-
τέραν, τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους
τῆς πίστεως, Καὶ νῦν Πρεσόρτιον Υπόδεξαι Βηθλεέμ, Δοξολογία
Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τρι-
πάρια ἐκ τῆς γ' Ωδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς σ' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ
τὴν Εἰσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ
καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἀπόστολος καὶ Εὐγγέ-
λιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτω; "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνί-
κὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχας μετὰ τὸν Προσο-
μιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ψάλλομεν ἀνα-
στάσιμα Στιγμὰ σ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου,
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος, Φῶς Ιαρὸν, τὸ Προ-
κείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα
Στιγμὰ. Δόξα Τὸν συναλιμονα Πέτρου, Καὶ νῦν Ἰωσήφ εἰτὲ
ῆμιν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀποστόλου, τὸ Θεοτοκίον
καὶ Ἀπόλυτις.

5. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, δὲ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ
Λιτή τοῦ Ἀποτόλου καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, εἴτε τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ δὲ Ἐξάψιλμος. Εἰς
τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινὸν, εἴτα τὸ
Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα ἀνὰ ἐν Ἀναστάσιμον
καὶ ἐν τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ,
τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή, οἱ
Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος καὶ
δὲ α' τοῦ Ἀποστόλου Τὴν τεθοιωμένην μονού ψυχῆιν, ἀπὸ γ' Ωδῆς τὸ
ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου χῆμα καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ
Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ
Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται
καὶ ἀπασχὴ τάξις τοῦ Ἐωθίνου Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν
Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀποστό-
λου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμος δὲ καὶ τοῦ
Ἀποστόλου δ', Δόξα, ἀντὶ τοῦ Ἐωθίνου, λέγεται τὸ τοῦ Ἀποστό-

λου, Καὶ νῦν Ὑπερεντογιημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Φθῆς τοῦ δὲ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου. Μετὰ τὴν Εἴτοδον τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἀγίου τοῦ Νκοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθέος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Δ'.—Τῇς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

1. Εἰ τύχοι τῇ μνήμῃ τῶν Ἅγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ή Ἀκολουθία αὐτῶν φάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηνικίῳ. Εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἐπερινοῦ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ή ἅματελός ή ἀληθινή.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σκῆνοτῷ ἐσπέρχει μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ϕάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῇς Ἀγίας γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τῇς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῇς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ϕιλμὸν δὲ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ή Ὑπακοὴ τοῦ ἥχου καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ή Ὑπακοὴ,

οι Ἀναστάτιμοὶ τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος; καὶ οἱ τῶν Ἅγίων ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῆς Ἅγίας Τὸν νυμφίον σον Χριστὸν ἀγαπήσασα, Δόξα τοῦ ὄσιου Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Τὸ ἔκαστον θαῖμα, ἀρ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγίων, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἀπαστὰ ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τῆς Ἅγίας, τοῦ ὄσιου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τὰς Αἶνους Ἀναστάτιμα δὲ καὶ τοῦ ὄσιου δὲ (τὰ εἰς τὰ Ἀπόστιγχα τοῦ Ἐπερινοῦ), Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δὲ καὶ δὲ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἅγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἅγίας, τοῦ ὄσιου, τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Αγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Ε'.—Τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ὄσιου ἐν πάτη ἀλλη ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ως ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίγχων τοῦ Ἐπερινοῦ, Καὶ νῦν λέγεται Δέσποινα πρόσσδεξαι.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσκυνιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριο ἐκέραξα ψάλλομεν Ἀναστάτιμα σ' καὶ τοῦ ὄσιου δ', Δόξα τοῦ ὄσιου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἴσοδος, Φῶς Ιιαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ αἱ Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἴσοδος, Φῶς Ιιαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ αἱ Θεοτοκίον τοῦ ὄσιου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα Στιτάτα Ἀναγνώσματα τοῦ ὄσιου. Καὶ νῦν Ἀρύψεντε Παρθένε, Ἀπολυτίχηρά, Δόξα τοῦ ὄσιου, Καὶ νῦν Ἀρύψεντε Παρθένε, Ἀπολυτίχηρά, Δόξα τοῦ ὄσιου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, δὲ Τρισάκις κανὼν, ἡ Λιτή τοῦ ὄσιου καὶ τὰ Τρισάκια Ἄξιον ἐστιν, εἰκότες κανὼν, ἡ Τρισάκιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥχου καὶ δὲ Ἐξάκιλμος. Εἰς τὰ τὸ Τρισάκιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥχου καὶ δὲ Ἐξάκιλμος. Εἰτα τὸ Ψαλθεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίχια ως εἰς τὸν Ἐπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλ-

τήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ γ' Στιγμολογία τοῦ Ἅγιου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀνα-
Εκθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος
καὶ δὲ τοῦ Ὁσίου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον
τοῦ Ὁσίου, τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἰ-
κος τὰ Ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, Καταβασίαι Χριστὸς
γειράται, καὶ ἀπασχ ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στι-
χολογοῦμεν Τίγρ τιμωτέραρ, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτι-
μον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάτιμον
δὲ καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δεξιὰ τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημέ-
νη, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σίμμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακρισμοὶ τοῦ ἥγου
εἰς δὲ καὶ δὲ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ κανόνες τοῦ Ὁσίου μετὰ τὴν Εἴ-
σοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἅγιου τοῦ
Νεοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος τοῦ
Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως Ἄξιόν
ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΣΤ'.—Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου
ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Εν τῷ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν
τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέρδαξα φάλλομεν εἰς σ' τὰ Προ-
σόμοια Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς¹, Δεξιὰ Ἱεραρχῶν τὴν

(1). Τὰ ἔτερα γ' Προσόμοια τὰ πρὸς τὸ ποίοις εὐφημιῶν οὐ γάλ-
λοται διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲ ποιητὴς αὐτῶν Νικόλαος Μαλαξὸς, Πρε-
σβύτερος Πελοποννήσιος καὶ Πρωτοἱερεὺς Ναυπλίου, ζῆσας περὶ τὸ
1640, ἀνὴρ δαίμων τοῦ καθ' Ἑλληνας λόγου, ἐξ εὐλαβείας βου-
ληθεὶς γεέσθαι καὶ μελουργὸς καὶ συντάξας ταῦτα, ὡς καὶ τὰ ἐρ-
τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ ἄγιον Γρηγορίου πρὸς τὸ ποίοις εὐφημιῶν, καὶ τὰ
τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς τὸ οὗτον κληθεὶς Προσόμοια, ἀπέστει-
λετ εἰς Ἐρετίαν καὶ συνεργοηθεὶς μετὰ τῶν ἐκεῖ τότε τυπογράφων,
κατεχώρισεν αὐτὰ ἐρ τοῖς ἐκδοθεῖσι τότε νέοις Μηραίοις αὐθαιρέτῳ
γράμμῃ ἐφ' ὁ αὐτὸν μὲν παρὰ τὴν τότε ἐρ Κωνσταντιούπόλει Ιερᾶς
Συνόδου διεκηρύχθη ὡς καινοτόμος, τὰ δὲ ἐκδοθέντα ἄσματα αὐτοῦ
καθωρίσθη ἔκτοτε ἵρα μὴ γάλλωται ἐρ ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις.

καλλογήν, Καὶ νῦν Σπήλαιον εύτρεπτίζου, Εἰσόδος, Φῶς οὐλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρά Προσόμοια, Δόξα Ἀγίθρωπε τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ἀρύμφευτε Παρθένε πόθεν ἥκεις, Ἀπολυτίκιον Καρόρα πίστεως, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψιλιδὺν καὶ τὴν Λιτήν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Εἱάψιλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δὲς καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, σὶ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Τίμιος ἐναρτλον Κυρίου, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἶτα δὲ Ν' ψιλιδὺς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, δὲ Στίχος Ἐλέησόρ με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὑδοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. Κανόνες δὲ τῆς Θεοτόκου Ὡδὴν ἐπιτίχιον, καὶ δὲ τοῦ Ἀγίου Ἀπόρω γλώττη καὶ χειλεσιν, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀρ' δὲ τὸ Κοντάκιον, δὲ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, εἶτα στιγμογοῦμεν Τὴρ τιμιωτέραν, τὰ Εξαποστειλάρια τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ δι Μακαρισμοὶ, Τριπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, δὲ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Εξιρέτως, "Ἄξιόρ ἐστιν, τὸ Κοινωνικὸν Εἰς μητρόσυνον καὶ Ἀπόλυτις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάντῳ ἐπέρχ; μετὰ τὸν Προσιμισκὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέρακα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά δὲ καὶ τοῦ Ἀγίου σ' τὰ Μύροις παροικησας, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἰσόδος, Φῶς οὐλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀρύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψιλιδὺν, δὲ Τρι-

δικὸς χανῶν, ἡ Λιτή τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ θεῖον Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου· Καθίσματα λέγονται εἰς τὰς δύο πρώτας στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὰ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναθεμοὶ τοῦ ἥχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου χορα, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἀπασχὴ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τῇρ τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους ἀναστάσιμα Στιχηρά δὲ καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα Σαλπισωμένῃ ἐν σάλπιγγι ḥσμάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δὲ καὶ δὲ ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου· Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως "Ἄξιόν ἐστιν. Κοινωνίκὸν Αἴρετε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

. Τῇ Θ'.—Ἡ σύλληψις τῆς ἀγίας "Αννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων.

1. Εἰ τύχοι ἐνπάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας μετὰ τῆς τῶν Ἐγκαινίων ψάλλονται ὡς εἰσι διατεταγμέναι ἐν τῷ Μηνικώ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηράς· καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα τῆς Ἀγίας Τὸ ἀπόρρητο τοῖς Ἀγρέλοις, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα Καὶ νῦν τῆς Ἀγίας Σήμερον ἐκ ḥ-

ζης τοῦ Δαβὶδ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον καὶ τῆς Ἀγίας Σήμερος τῆς ἀτεκτίας δεσμὸν διαιλύονται ἀπᾶξ καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ϕαλιμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ὁ Ἐξάψχλυος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ τῆς Ἀγίας ἀπᾶξ εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυελέος· τὰ δύο ἀναστάτιμα Καθισματα καὶ ἐν τῆς Ἀγίας Ὁ νέος οὐρανὸς, αὗθις δύο Ἀναστάτιμα καὶ τῆς Ἀγίας Ἀναβόησον Δαβὶδ· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ᾧχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάτιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας Τὴν σύλληψιν σήμερον ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα Χορὸς προφητικὸς, Δόξα Καὶ νῦν Ἰωακεὶμι ὁ Ιερὸς καὶ ἡ "Arra. Ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἀπασαὶ ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Ἐύαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον καὶ τὸ τῆς Ἀγίας Εἰσήκουσε τοῦ στεραγμοῦ ἀπᾶξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα δ' καὶ δ' τῆς Ἀγίας Ἀπόθεσθε Ἀδάμ, Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὄπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ᾧχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἰσοδον τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἔορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη (ζήτει ἀρ' σ' Ὡδῆς). Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εύαγγελιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Κυριακὴ τῶν ἀγίων Προπατόρων.

Σημείωσις. Τῇ ἀπὸ τῆς IA' τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς μέχρι τῆς IZ' τυχούσῃ Κυριακῇ ϕάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἀγίων Προπατόρων ὡς ἐφεξῆς·

1. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Πρωσιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ϕάλλομεν ἀναστάτιμα Στιγμὰς· καὶ τῶν Προπατόρων δ', Δόξα Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, Καὶ

νῦν τὸ α' Θεοτοχίον τοῦ ἥγου. Εἰσοδος; Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγηρά, Δέξα Τῷρ Προπατόρων τὸ σύστημα, Καὶ νῦν Ἀστόρως ἐκ θείου Ηρεύματος. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Ἔρ πλετει τοὺς Προπάτορας ἐδίκαιωσας καὶ Ἀπόλυτις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, δὲ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ δὲ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ τῶν Ἀγίων ἄπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ δὲ Ἀσωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀνακριθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος καὶ δὲ τῶν Ἀγίων Πατράσιν αἴρον προσάξωμεν ἀπὸ γ' "Ωδῆς ἡ Ὑπακοὴ Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ, καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἀπασαὶ ἡ τάξις τεῦ Ἐωθινοῦ Εύαγελίου. Εἰτα στιγμοῦσμεν Τὴρ τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Προπατόρων καὶ τὸ Θεοτοχίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιγηρά δὲ καὶ τῶν Προπατέρων δὲ Ἡάρτες τὴρ τῶν σεπτῶν. Δέξα Δεῦτε ἄπατες, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δὲ καὶ ἐκ τῆς σ' Ωδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῶν Προπατόρων καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον "Η Ηαρθέρος σήμερον, δὲ Ἀπόστολος "Οταν ὁ Χριστὸς φαρερωθῇ, η ζωὴ ἡμῶν (ζήτεις Κυριακ. ΚΘ') καὶ τὸ Εὐαγγέλιον "Αιθρωτός τις ἐποιησε δειπνον μέραν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως; "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΙΒ'.—Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάτῃ ἄλλη ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ως ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προσιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κέριε ἐκέχρηξι φάλλομεν ἀναστάτιμα Στιχηράδ', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ', Δέξα Τοὺς πρὸ τοῦ τούτου Πατέρας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηράδ', Δέξα τοῦ Ἀγίου Ιεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Καὶ νῦν Τῶν Προπατόρων τὸ σύντονιζων, Απόκτιστον απὸ τοῦ ἁπειρούταντος Ἀγίου ἀπὸ των Προπατόρων Ἐρ πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ϕαλμὸν ὁ Τριαδικὲς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐρ πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ ὁ Ἐξέψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Προπατόρων. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὁλτωήχου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἀγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀνακθήμοι τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάτιμος, ὁ τῶν Προπατόρων καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ καὶ τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου γῦμα ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Προπατόρων, αἱ Κατακβήσιαι Χριστὸς γειτάται καὶ ἄπεισα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τίτῃ τιμιωτέρα, Ἐξηποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἀγίου καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα 6', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ', Δέξα Δεῦτε ἄπαντες πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, Καὶ νῦν Ὑπερεντογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακχρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἀγίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Ελδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΙΕ'.—Τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ϕάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναῖῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τὴν διάταξιν ἕρχεται τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος § 2, 3, 4.

Τῇ ΙΖ'.—Τοῦ ἀγίου προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν ἀγίων τριῶν Παΐδων.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ϕάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναῖῳ διάταξιν.

2. Εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, ἡ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία καταλιμπάνεται διστι καὶ σι Ἀγιοι οὗτοι κατατάττονται ἐν τῷ Χερῷ τῶν Προπατόρων, ὥν ἡ Ἀκολουθία ϕάλλεται ταύτῃ τῇ Κυριακῇ.

Τῇ Κ'.—Ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου καὶ Προεόρτια τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου ϕάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναῖῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετατίθεται καὶ προψάλλεται τῷ Σαββάτῳ, ἢ τοι τῇ ΙΘ' τοῦ μηνὸς οὕτω· Τῇ Παραπτευῇ ἑτπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα, Προσόμοια τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου γ' καὶ γ' τοῦ ἀγίου Βανιφράτιου. Δέξα Θεοφόρε Ἰγνάτιε, Καὶ νῦν Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν. Εἴτεδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστυγγα τὰ τῆς Παρακλητικῆς Στιχηρᾶ, Δέξα Ὡ τῆς στερρᾶς καὶ ἀδαμαντίτιον σου ψυχῆς, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δείσεις προσδεχομένη, Ἀπολυτίκια, τὸ τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου καὶ τὸ τοῦ ἀγίου Βανιφράτιου, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρῶν, οἱ Κκνόνες χῦμα, εἰς τὴν η' Ὡδὴν φάλλεται ἡ Εἰρήνη καὶ στιχολογοῦμεν Τίμη τιμωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια ἀμφότερα καὶ τὸ Θεοτοκίον. Οἱ Αἶνοι τῆς Ὁκτωήκου Σοὶ δόξα πρέπει χῦμα. Ἀπόστιγχ τῇ: Ὁκτωήκου, Δέξια Στήλη ἔμψυχος, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεῖσεις, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι κτλ. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια Καὶ τρόπων μέτοχος. . . Ὁ μάρτυς σου Κύριε καὶ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐχγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, τὸ Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, Εἰδομεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σημείωσις. Τῇ ἀπὸ τῆς ιη' μέχρι τῆς κδ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς; Κυριακῇ φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἀγίων Πατέρων ὡς ἀκολούθως.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χ. Γεννήσεως; Κυριακὴ τῇ ιη' ἢ τῇ ιθ' τοῦ μηνὸς; τῷ Σαββάτῳ ἑπέρας μετὰ τὸν Πρωσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα φάλλομεν ἀναστάτικα Στιχηρὰς' καὶ τῶν Πατέρων Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ δ', Δέξια Δασκήλι ἀνίρη ἐπιθυμιῶν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἴτεδος, Φῶς Ι.λαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτικα Στιχηρὰ, Δέξια Χαίρετε προφῆται τίμοι, Καὶ νῦν Ὡθαίματος καιροῦ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Μεγάλα τὰ τῆς πιστεως κατορθώματα, Θεοτοκίου Ηὔρητα ὑπὲρ ἔιροιαν καὶ Ἀπόλυτις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλικὸν ὁ Τρικοίκος; κανὼν καὶ τὸ Δέξια Βολλίδες ἀστράπτοτες, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεῖσεις, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιότερα, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεγάλα τὰ τῆς πιστεως κατορθώματα καὶ ὁ Ἐξάγαλμος. Εἰς

τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάτικα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ του ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τοῦ Μηνάκιου Κύματι θαλάσσης, ὁ στίχος τοῦ αἱ μετὰ τὸν Εἰρμὸν Τροπάριον Δόξα τῇ ἀγριᾷ Ἀραστάσει σον Κύριε, τῶν δὲ λοιπῶν Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ Ἀγρελὸς Παιδῶν ἐδρόσπισε κάμπιτον καὶ τὸ ἀναστάτικον Κοντάκιον γῦμα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταθασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἀπεσα η τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Είτα στιχολογοῦμεν Τίτην τιμιωτέραι, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτικον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωήχου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτικα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα Τῷρ τομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Ἄπερεν λογημέρη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὸν ἔτηντεισθόν, τὸ ἀναστατίκον Ἀπολυτικῖον, τῶν Πατέρων Μεγαλα τὰ τῆς πλετεως κατορθώματα καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθέος σήμερον, δὲ Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ πίστει παρώκησει Ἀβραὰμ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

B'.

4. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ ἀπὸ τῆς καὶ μέχρι τῆς καὶ τοῦ μηνὸς, τῷ Σχεδόντῳ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ϕάλλομεν ἀναστάτικα Στιγμὴ δ', Προεόρτια Παρθένε πατάμωμε Θεοῦ γ' καὶ γ' τῶν Πατέρων Τὰ τῷ Πατέρων σήμερον πιστοὶ, Δόξα Δαριὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιώτη, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἴτοδος, Φῶς ι.λαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα, τὰ ἀναστάτικα Στιγμὴ, Δόξα Χαιρετε προφῆται τίμιοι, Καὶ νῦν Ἰδοὺ καιρὸς ἴγγικε, Ἀπολυτίκια τὰ Ἀναστά-

σιμον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον Ἐποιμάζον Βηθλεὲμ καὶ Ἀπόλυτις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ϕαλμὸν ὁ Τρικδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δέξια τῆς Λιτῆς Βολίδες ἀστράπποτες, Καὶ νῦν Προεόρτιον" λαμουν οὐρανὲ, τὰ Τρικδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐποιμάζον Βηθλεὲμ καὶ ὁ Ἐξιψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ώ; εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυύλεος, Κρήτιματα ἀνταστάτιμα δύο καὶ ἐν προεόρτιον Τῷρ Προφητῶν αἱ ρήσεις καὶ αὐθίς Ἀναστάτιμα δύο καὶ ἔτερον Προεόρτιον Αἰλῶν Ποιμενικῶν (ζήτει ἀμφότερα τῇ καὶ τοῦ μηνὸς). εἴτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων Κύματι θαλάσσης, μετὰ δὲ τὸν Εἰρυὸν ἐκάστης Ὡδῆς, λέγεται Στίχος Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ λοιπὰ Τροπάρια "Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰ τελευταῖα δύο Δέξια Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ "Ἄγγελος Ηαΐδων καὶ τὸ ἀνταστάτιμον Κοντάκιον χῦμα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφραίτον Βηθλεὲμ καὶ ὁ Οἶκος Τῆς σῆς Παρθένε κυνήσεως, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Κταντακίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἀπαστα τῇ τάξις τοῦ Ἑαθινοῦ Εὐχγελίου. Είτε στιγμολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστελάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τὸν Αἰνους Ἀγαπτάτιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δέξια Τῷρ τοιμικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Τπερενλογημένη, Δεξιλογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μηχαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαποτέτω; "Ἄξιόν ἐστιν", Κοινωνικὸν Αἰνεττε, Εἴδομεν τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ τῇ καὶ τοῦ μηνὸς, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστατίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ

τὰ τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων οὗτοι· Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριο ἐκέχραξα φύλλομεν Προσδιοικά τῶν Πατέρων Τὰ τῷ Ηπατέρῳ σίμεροι πιστοὶ εἰς δ', καὶ δ' Προεόρτια Ηροεορτάσωμεν λαοὶ Χριστοῦ τὰ γενέθλια (ζήτει τῇ κ' τοῦ μηνός). Δόξα Δανιὴλ ἀντὶ ἐπιθυμῶν, Καὶ νῦν Σπῆλαιοι εὐτρεπῖοι. Εἴσοδος, Φῶς Ιαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ηροσόμοις Ηαρθέρε ταράμωμε Θεοῦ (ζήτει ἐν τῷ Ἐσπερινῷ), οἱ Στίχοι Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰρ ἥξει, καὶ ὁ ἄγιος ἐξ ὅρους κατασκευασθείσας δασέως, καὶ ὁ ἔτερος Κύριος εἰσακῆκος τίρι ἀκοίρη σου καὶ ἐφοβήθητο, Κύριος κατερόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἤξεστηρ. Δόξα Χαίρετε Προφῆται τίμοι, Καὶ νῦν Ἰδοὺ χαιρός ἴγγρικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Ἀπολυτίκια τῶν Πατέρων Μεγάλα τὰ τῆς πλοτεως κατορθώματα, τὸ Προεόρτιον Ἀτεγγάραφετό ποτε καὶ Ἀπόλυτις.

8. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος ψάλλεται ὁ μετὰ τὸν Ἐσπερινὸν τῆς κδ' κείμενος Κανὼν Κίματι θαλάσσης, εἶτα Δόξα Βολίδες ἀστράπτοτες, Καὶ νῦν Ἀκονε οὐρανὲ (ζήτει ἀμφότερα ἐν τῇ ιη' τοῦ μηνός)· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγγράφετό ποτε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἥχου Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον Τῷρ Προφητῶν αἱ ρήσεις· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὖθις Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον Αὐλῶν ποιμενικῶν (ζήτει ἀμφότερα ἐν τῇ κδ')· εἶτα ἡ Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναθεύθμοι, τὸ Ηροκείμενον, ὁ Κανὼν Κίματι θαλάσσης. Εἰς τὸ πρῶτον Τροπέριον ἔκαστης Ὡδῆς μετὰ τὸν Εἰρμὸν λέγεται στίχος Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀραστάσει σου Κύριε. Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, οὐ δὲ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ Ἀγγελος Παλμῶν ἐδρόσισε κάμινον· ἀπὸ σ' Κοντάκιον Χειρόγραφον εἰκότα καὶ ὁ Οἶκος Ἐκτεινόν σου τὴν χειρα. Εἶτα τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Κατακλιταί Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἀπαστα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων Πατέρων θεῖων

σήμερον καὶ τὸ Προεδριον Ἐύρρατον Βηθλεὲμ καὶ σύ. Εἰς τοὺς Λίνους ἀναστάτιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τὰ τροπέρια Ἀρόγ' αὐτοῦ τὴν φωνὴν ἀληθῶς εἰς δ'. Δέξα Τῷρ νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σῆμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Δειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος, τῶν Πατέρων, καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Προεορτίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτικιον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεδριον καὶ τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Τέξαρέτως, "Ἄξιόρ ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἴρετε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΚΕ'.—Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

A:

1. Εἰ τύχοι ἡ ἔωρτὴ ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆς, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ϕάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὦρῶν καὶ τοῦ Μεγάλου Ἐπερινοῦ μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου κατὰ τὴν ἔξης διάταξιν.

"Ωρα Α".

2. Μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, περὶ τὴν α' ὥραν τῆς πρωΐας κατέρχεται δὲ Πατριάρχης (ἢ δὲ Ἀρχιερεὺς) ἐν τῷ Ναῷ καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ιερέως ἀρχετοῦ δὲ Πατριάρχης τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι . . . Βασιλεῦ Οὐρανίε Παράκλητε . . . κτλ. δὲ Ἀναγνώστης λέγει τοῦ Τρισάγιον, μετὰ δὲ τὸ "Οὐ σοῦ ἐστιν, τὸ Κύριε ἐλέησον ἡμῖν". Δόξα καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ εὐθὺς τοὺς ϕιλμούς τῆς Α' ὥρας· εἰς τὸ τέλος Δόξα Πατρί, τὰ Τροπάριον Ἀπεγράψετο ποτε, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ Τί σὲ καλέσωμεν, ὁ Κεχαριτωμένη; καὶ ἀρχεται ὁ α' Χορὸς ϕάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Βηθλεὲμ ἐτοιμάζουν. Είτε δέ δὲ Χορὸς τὸν Στίχον Ὁ Θεὸς ἀπὸ

Θαιμάρ ἥξει, καὶ ἡ Ἀγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως καὶ τὸ Ἰδιόμελον Νῦν προφρητικὴ πρόρρησις, δὲ α' Χορὸς Δέξα, δὲ δὲ Καὶ νῦν, δὲ α' Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Ηαρθένον μετὰ τούτο, δὲ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, εἰτα δὲ Διάκονος Σορία ὄρθιον κτλ. δὲ δὲ Ιερεὺς πρὸ τῆς ὁραῖς Πύλης ἀναγινώσκει τὸ Ιερὸν Εὐαγγέλιον μετὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου δὲ Ἀναγνώστης εὐθὺς λέγει Τὰ διαβήματά μου κατέθεντον καὶ τὸ Τρισάγιον, δὲ Ιερεὺς "Οτι σοῦ ἔστιν καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Ηαρθέος σῆμερον τὸ Κύριε ἐλέησον μ'", Ο ἐρ πατέτι καιρῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον γ'. Δέξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Τὴρ τιμωτέραν τῶν Χερουνθῆς, Ἐρ ὑρόματι Κυρίου, δὲ Πατριάρχης τὸ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἴμιας ἐπισυνάπτων καὶ τὴν εὐχὴν
Ἄριστε τὸ γένετο τὸ αἰηθιτοῦ, ειτα αὐτῷ επένδυτε Εὐγύνην·

Σημ. Ψαλλομένων τῶν Ἰδιόμελων τῆς Γ' "Ωρας, δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος (ἢ δὲ Διάκονος, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων δὲ ἀναγνούς τὸ Ιερὸν Εὐαγγέλιον Ιερεὺς), ἐξέρχεται τῆς βορείου Πύλης τοῦ Ιεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος μανδύαν μέλανα μετὰ θυμιάτης (κατέζιου) προπορευομένου Λαμπαδούχου, καὶ θυμιάτη τὸν λαόν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δύο ὥρας τὴν σ' καὶ Θ' ὑπὸ ἑτέρων Διακόνων².

"Ωρα Γ'".

3. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς Γ' "Ωρας, καὶ μετὰ τὸ Θεοτόκε σὺ εἰ ῥάμπτε.los, ἀρχεται δὲ δὲ Χορὸς ψύλλειν τὸ Ἰδιόμελον. Οὗτος ὁ Θεόδοτος ἰμιῶν. Εἶτα δὲ α' Χορὸς τὸν Στίχον Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήκοσιν καὶ ἐφοβισθηρ καὶ τὸ Ἰδιόμελον Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς Σηῆς, δὲ δὲ Χορὸς Δέξα, δὲ α' Καὶ νῦν, δὲ δὲ τὸ Ἰδιόμελον Ἰωσήφ εἰτε ἰμιῶν. Εἶτα λέγεται ὑπὸ τοῦ δὲ Κανονάρχου ἡ Προφητεία καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὑπὸ τοῦ Ιερέως τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐν § 2 διάταξιν μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς Γ' "Ωρας; Δέσποτος Θεὲ, ἀρχεται ἡ σ' "Ωρα.

"Ωρα Γ'".

4. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς σ' "Ωρας καὶ μετὰ τὸ "Οτι οὐκ ἔχομεν παρ-

2. Ἀπότοτος Ἀρχιερέως, θυμιάτη Ιερεὺς ἐνδεδυμένος φελάντεον

ρησιαν, ἄρχεται δὲ α' Χορὸς ϕάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν εὐθέως, εἰτα δὲ δ' Χορὸς τὸν Στίχον Κύριε εἰσακήκον τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην καὶ τὸ Ἰδιόμελον "Ἄκουε Θύραντε, δὲ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν, δὲ δὲ καὶ δὲ α' Χορὸς αὐθίς τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε Χριστοφόροι λαοὶ, μετὰ τοῦτο δὲ Κανονάρχης τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ δὲ Ιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς σ' "Ωρα; Θεὲ καὶ Κύριε τῷρη δυνάμεων, ἄρχεται δὲ Θ' "Ωρα.

"Ωρα Θ'.

5. Οἱ Ἀναγνώστης Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τους ψαλμοὺς τῆς Θ' "Ωρας μετὰ δὲ τὸ Όδιον δὲ τὸ Ὁριόν ἡμέας γεννηθεῖς, ἄρχεται δὲ δ' Χορὸς ϕάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεπληττέο δὲ Ἡρώδης, εἰτα δὲ α' Χορὸς τὸν Στίχον 'Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶλαν οἴξει καὶ τὸ Ἰδιόμελον "Οτε Ιωσὴφ, Παρθένε, τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου Σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πρενύματι λαμβάνει δὲ Χορὸς δὲ α' ἄρχεται τοῦ Δόξα Πατρὶ, δὲ δὲ Χορὸς λέγει τὸ Καὶ νῦν, δὲ δὲ Κανονάρχης ιστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὄρος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου δὲ δρακὶ τὴρ πᾶσαν ἔχων κτίσιν, δὲ ἐπαναλαμβάνει τρὶς, εἰτα ἐξκολουθεῖ 'Ράκει καθάπερ βροτὸς κτλ. τὸ δὲ Προσκυνοῦμέν σου τὴν γέρραν Χριστὲ ἐπαναλαμβάνει ἐπίσης τρὶς, τὸ Δεῖξον ίματί καὶ τὰ θεάτρα σου Θεοφάγεια ἀπαξ, καὶ τότε ἄρχονται οἱ Χοροὶ ϕάλλειν τὸ Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, μετὰ τοῦτο δὲ Κανονάρχης λέγει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον καὶ δὲ Ιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Δέσποτα Κύριε Ιησοῦ Χριστὲ, γίνεται Ἀπόλυτις³, καὶ ἄρχεται δὲ Μέγας Επερινός μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βατιλείου.

3. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' ή τάξις ἀπαιτεῖ τὰ Τελικὰ. Χῆρα, ἥτοι τὰ: Εὐλόγει η ψυχή μου, Αἴνει η ψυχή μου καὶ τοῦ; Ηλαφρισμόν, καὶ τελενταλορ τὴν Ἀπόλυτην ἀ.λ.λ' ἐπειδὴ λάρις συντομίας συνετθίσθη ηδη η παράλειψις αὐτῶν, διὰ τοῦτο εἰσημειώθη ἀγωτέρω μετὰ τὴν Εὐχὴν η Ἀπόλυτη.

‘Ο Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

6. Ο Διάκονος Εὐλόγησορ Δέσποτα, ο Ιερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεῖα, ο Πατριάρχης (ἢ ο Ἀρχιερεὺς) τὸν Προσιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριον ἐκέχραξα φύλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν Αὔγουστον μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, Εἴτοδος μετὰ Εὐαγγελίου, Φῶς Ιλαρὸν καὶ εὐθὺς ὁ Κανονάρχης τὸ Α' Ἀνάγνωσμα Ἐρ ἀρχῇ ἐποίησερ ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, μετὰ τὸ τέλος ἀρχεται· ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον Λαθὼν ἐτέχθης καὶ ὁ β' Χορὸς ἐπαναλαμβάνειν Καὶ Μάργους σοι προσήργεται· τὸ αὐτὸν ἐπαναλαμβάνουσιν ἔκατέρωθεν οἱ Χοροί, ἔως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· εἶτα ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν καὶ φάλλει αὖθις τὸ Τροπάριον δλόκληρον. Ἀκολούθως ὁ β' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ζ' Ἀνάγνωσμα Παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, μετὰ τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς φάλλει τὸ Τροπάριον Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου, τὸ τέλος δὲ καὶ τούτου Μάργους ὁδηγήσας ἐπαναλαμβάνεται· ύπο τῶν δύο Χορῶν, ἔως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ ὡς ἀνωτέρω· εἶτα ὁ β' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνων δλόκληρον τὸ Τροπάριον, καὶ ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Η' Ἀνάγνωσμα Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ· μετὰ ταῦτα ἡ μικρὴ Συναπτὴ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κτλ. καὶ φάλλεται ὁ Τρισάγιος ὑμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' Ἀμβωνος ύπο τοῦ Διακόνου· μετὰ τὸ τέλος ὁ Πατριάρχης (ἢ ο Ἀρχιερεὺς) εὐλογεῖ τὸν λαὸν, τῶν Χορῶν ψάλλοντων Εἰς πολλὰ ἐτη· εἰδεμή, λέγεται τὸ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Λιγεῖτε τὸν Κύριον, Εἴδομεν τὸ φῶς⁴ καὶ ἡ Ἀπόλυτις μετὰ τοῦ Θὲν σπηλαιώ γεννη-

4. Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν ὅρīτει διὰ τὴν ἡμέραν ταῦτην τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς ἑορτῆς Ἡ γέννησις σου Χριστὲ . . . ἀρτὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς ἀ.λ.λ. οὐτε τὸ ἀρχατορ Τυπικὸν, οὐτε αἱ ἐν τῷ Μηραιώ τυπικαὶ διατάξεις ἀναρέσουσι τοιοῦτό τι· διὸ καὶ ἐτεχρίθη ἵνα γάλληται τὸ Εἰδόμεν τὸ φῶς, ὅπερ μόγον μετὰ τὴν Λειτουργίαν τῆς κυρίας ἡμέρας ἀκάντης Διευποτικῆς ἑορτῆς ἀτικαθιστάται διὰ τοῦ Ἀπολυτικίου.

θείς καὶ ἐν φάτη ἀρακλιθείς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίας Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

7. Τῇ Παραπομπῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτή καὶ τὰ Ἰδιόμελα Ἀπόστιχα (ώς μη φαλέντα γῆξ), εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέρνησίς σου καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέρνησίς σου ἐκ τρίτου, εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ δὲ Πολυέλεος Λιτέτε τὸ ὄρομα Κυρίου, τὸ γ' Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου, τὸ Προκείμενον Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφρόδου ἐγέρησά σε, ὥψισε Κύριος καὶ οὐ μεταμετηθήσεται, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὔχγγέλιον, εἰτα δὲ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Τὰ σύμπτωτα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος Ἐλέησορ με δὲ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ (ζῆτε ἐν τῷ Ἐπερινῷ τῆς ΚΣ'). Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἂντα δὲ τροπάρια ἔνευ Στίχων, εἰς τὰ δύο τελευταῖς Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὄπακοή γῦμα, ἀπὸ δὲ τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶλος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς· αἱ Καταβασίαι διπλαῖ μέχρις η' Ὁδῆς, εἰτα φάλλεται ἡ θ' Ὁδῆ μετὰ τῶν Μεγάλυνχρίων ώς ἔξῆς·

Διὰ τὸν α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τεμισωτέραν, καὶ ἐνδιδοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σκριτεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Διὰ τὸν δ' Ἰαμβίκον.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἐνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ως βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀνιαιρέτου. Θεύτητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Αἱ δύο Καταθανίτι τῆς θ', καὶ τὸ Ιεζαποστειλάριον Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰδ' Ἰδιόμελα Εὐγραφεύσθε δίκαιοι. Δόξα ὅτε καὶρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, Καὶ νῦν Σιμιρον ὁ Λριστὸς μέχρι τοῦ ἡμετέρου δὲ ἀκαταταύστως βιοθίμειν, καὶ ἄργεται εὐθύς; ἡ Μεγάλη Δοξολογία, μέθ' ἣν τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέρρησίς σου.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς·

'Αιτίγωρον α' Ἡχος β'.

Ἐξομολογήσομαί σοι Ιάνριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαί πάντα τὰ θαυμάτα σαά σου.

'Ἐν δουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Ιουρίου.

'Ἐξενητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

'Ἐξομολόγησεις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαίωσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

'Αιτίγωρον β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φιδιούμενος τὸν Ιάνριον ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφύδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσταις τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαίωσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς
Γιὲ Θεοῦ δὲ ἐκ
Παρθένου τε-
χθείς. κτλ.

'Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Δόξα, Καὶ νῦν Ὁ Μορογένις κτλ.

'Αρτίφωνος γ' Ἡχος δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Ιά-
σου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ὅν θῶ τὸν ἐχθρούν
σου ὑποπόθεον τῶν πιθῶν σου.

Πρόθινον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοις Κύ-
ριος ἐκ Σιών.

Μετὰ σου ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυ-
νάμεως σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀ-
γίων σου.

'Η γέννησίς
σου Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν·

κλπ.

Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἔωσφόρου ἐγέννησά σε, τὸ
Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σή-
μερον τὸν Υπερούσιον τίκτει, ἀντὶ τοῦ Τρισχίου τὸ Ὅσοι εἰς
Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως Μεγάλυρον ψυχὴ μου . . . Μυστήριον ἔρον. Κοι-
νωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἀλη-
λούια, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυτις.

Σημείωσις. Καθ' ὅλον τὸ δωδεκαήμερον γίνεται ἐν τῇ τρι-
πέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα, ἐκτὸς τῆς Παρακλησίας τῶν Φώτων,
ἥτις, ἀν ἡ Σάββατον ἡ Κυριακὴ, ἐπιτρέπει κατάλυσιν εἰναὶ καὶ
ἐλαῖου.

Τῇ ΚΓ'—Ἡ Σύναξις τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου.

9. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς
τὸ Κύριον ἐπέκρισξα φύλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῇ; ἐςρτῆς Δεῦτε
ἀγαλλιασώμεθα εἰς 5'. Δόξα Καὶ νῦν Δόξα ἐν Υψίστοις Θεῷ.
Εἴσοδος, Φῶς Ιαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας
μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστυγχα, τὰ Ἰδιόμελα Παράδο-
ξον Μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ 6'. Δόξα Καὶ νῦν Ἐρ Βηθλεέμ
συνέδραμον ποιμένες, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυτις.

10. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλικὸν τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ
ὁ Εξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ' εἰτα
τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας (ἄνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα

τὸ Δεῦτε ἴδιωμεν πιστοὶ καὶ τὸ Τί Θαυμάζεις Μαριὰμ καὶ δὲ Ν' ψκλαδὸς χῦμα· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνεύ Στίχων ὡς γέθες, ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Γπαχοὴ, ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον Ὁ πρὸ Ἐωσφόρου Πατρὸς ἐκτάμητος, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβατίαι "Ἐσωσε λαὸν καὶ φάλλεται ἡ Θ'" Ὡδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων μετὰ τῶν Μεγχλυνχρίων καὶ ἡ Καταβατσία Στέργειν μὲρις ἰμᾶς, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐπεσκέψατο ἰμᾶς ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ δὲ Ἰδιόμελα Εὐφραίτεοθε δίκαιοι, Δόξα Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθὲς, Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθέρος σήμερον ἀντὶ τοῦ Τριταγίου "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, δὲ Ἀπόστολος τοῦ Σεβαστίου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Τέκνον Τίτε, δίωκε δίκαιοσύνην καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὡταύτως Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἥχολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὅχλοι πολλοί. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτω, Μεγάλυρον ψυχή μου . . . Στέργειν μὲρις ἰμᾶς, Κοινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ καὶ Ἀπόλυσις⁵.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, καὶ τοῦ ἀγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

12. Τῷ αὐτῷ Σεββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριο ἐκέχραξα φάλλομεν ἀναστάτιμα Στιχηράδ', τῶν Θεοπατέρων Τὸν Θεοπάτορα πάντες γ' καὶ τοῦ ἀγίου Στεφάνου γ', Δόξα Μητίμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηράδα, Δόξα τοῦ Ἅγιου Πρώτος ἐν μάρτυσιν ἐδειχθῆς, Καὶ νῦν Χορεύουσιν Ἄγγελοι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τοῦ Ἅγιου, τὸ Εὐαγγελίζον Ιωσήφ καὶ Ἀπόλυσις.

5. 'Er ἄλλαις ἡμέραις (ἐκτὸς δηλορότι τῆς συμπτώσεως τῆς ἑορτῆς ταῦτη ἐν Σεββάτῳ ἡ Κυριακῇ), Ἀπόστολος λέγεται Ἀδελφοί, οἱ ἀγιαζῶν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδίκος κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον 'Η γέννησις σου Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυύλεος. Τὰ ἀναττάτιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῇς ἑωρτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ή Ὑπεκτή, οἱ Ἀναβούμοι τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κρυνόνες δὲ Ἀναττάτιμα; καὶ δὲ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπωρ μακάριε μετὰ Στίχου "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάλισμα Ηπαρδὸς ὡς ἀληθῶς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Χορὸς τῷν Ηροφρητῶν, ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σῆμερον καὶ δὲ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ "Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταβασίαι "Ἐσωσε λαὸν καὶ ἀποστα ή ταξίς τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχελογοῦμεν Τίτλοις τιμιωτέρων, Ἐξαποστειλάριχ τὸ Ἀναστάτιμον, τοῦ ἀγίου Στεφάνου, τὸ τοῦ Μνήστορος Σὺντομὸν Ἰακώβῳ μελύσωμεν καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναττάτιμα δὲ καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δέξαντα Αἴμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σίγμερον σωτηρία.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δὲ καὶ ἐκ τῆς εἰς Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσόδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀραστὰς ἐκ τεκρῶν, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Εὐαγγελίζουν Ἰωσὴφ, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον 'Η Παρθένος σῆμερον, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον Ἀραχωρησάρτων τῷν Μάγων. Εἰς τὸ Ἐξακιρέτως "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Σημ. Τῇς μνήμῃς τοῦ ἀγίου Στεφάνου ἐν ἄλλαις ἡμέραις συμπιπτούσῃς (ἐκτὸς δηλονότι τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν), ή Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθιόρτων φάλλεται ὡς ἔτι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ· ἐν Σαββάτῳ δὲ συμπιπτούσῃς, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

ΤΙ Ἀπόδοσις τῶν Χριστουγέννων.

15. Τῇς ἑορτῇς ή Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Α' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τῇ Πέμπτῃ τῆς πρωτεχοῦς ἑδομαδός, καθ' ἓν ἡμέραν φάλ-

λονται ἀπαντικαὶ τὰ τῆς ἑօρτῆς, ἔξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πιστεύελέους καὶ τοῦ Εὐχαριστίου τοῦ Ὁρθρου, ἐν τῇ Λειτουργίᾳ δὲ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας.

III'.

16. Εἰ τύχοι ἡ ἑօρτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν (ὅρα περίπτωσιν Λ' § 1—5), ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι, ὁ Μ. Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βατιλείου ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Λ' § 1—6.

17. Τῷ Σαββάτῳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑօρτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Λ' § 7, 8.

Ἡ Σύναξις τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

18. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσκειμένον εἰς τὸ Κύριο ἐκέραξεν ψάλλομεν ἀναστάτιμα Στιχηρά δ', τῆς ἑօρτῆς Ιεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ' καὶ τῶν Θεοποτέρων γ'. Δόξα Μητρῷ ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Δόξα ἐτῷ Τύποιοις Θεῷ. Εἰσοδος Φῶς οἰαρὸν καὶ τὸ Μ. Προσκειμένον Τίτλος Θεὸς μέγας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιγγα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά. Δόξα Ιερέων μητρῶν, Καὶ νῦν Ἐρ Βηθλεέμι συνέδραμοι ποιμένες, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, Δόξα Εὐαγγελίζον Ιωσήφ, Καὶ νῦν Ἡ γέρρητος σου ληιστὲ ὁ Θεὸς καὶ Ἀπόλυτις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ταὶ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, εἴτε τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέρρητος σου καὶ δὲ Ἐξάψιλμος. Εἰς τὸ Θεόδος Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν εἴτε τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑօρτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή, οἱ Ἀναβολοὶ τοῦ ἥχου, καὶ τὸ Προσκειμένον. Κανόνες, δὲ Ἀναστάτιμος, καὶ δὲ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ Θεράπων μακάριος μετὰ Στίχου "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου, εἴτε τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀλιθῶς, Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ε'

Κοντάκιον Εὐρροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόδυνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χιστοῦ Γέννησιν αἱ Καταβασίαι "Ευωσε .ινὸς καὶ ἄπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαριστίου, εἰτα φάλλεται ἡ Θ'". Ωδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυνχώριων καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἴμπας. Ἐξαποστειλάρχια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Θεοπυτόρων Σὺν Ἰακώβῳ μέλισμαν καὶ μεθέορτον Καθύρθητε, προσέλθετε. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Εὐρραβινεσθε δικαιοι δ'. Δόξα Αἴμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ἀόρατος γρύσις, Διξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς. Εἰς τὴν Εἴτοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀραστὰς ἐκ τεκμῷρ, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Χριστὲ, Εὐαγγελίζουν Ἰωσὴφ, τὸ τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐχαριστίου τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἑξαρέτως Μεγάλυρον ψυχὴ μου . . . Στέργειν μὲν ἴμπας. Κοινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε, τὸ Ἡ γέννησις σου καὶ Ἀπόλυτις.

Σημ. Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἀγίου Στεφάνου ἐν τῇ Β' ταύτῃ περιπτώσει, ὅρχ ἐν περιπτώσει Α' § 14 σημ.

Ἡ Ἀπόδοσις.

21. Τῇς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Β' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς προτεχούσης ἑδομάδος, ἐν ᾧ, ὡς ἔφημεν ἐν περιπτώσει Α' § 15, φάλλονται ἀπαντά τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἔξαιρέσεων, αἵτινες ἐσημειώθησαν ἐκεῖ.

Γ'.

22. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρώτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθίου ἐνδιέτακτον Ἀκολουθίαν, (ὅρχ περίπτ. Α' § 1-5) ψήλλονται αἱ Μ. Ὡραὶ μόναι· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὡρας γίνεται ἡ συνήθης Ἀπόλυτις.

Σημ. Κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν εἰς τὰς Ὡρας Τριπάρισσαν λέγεται τὸ Ἐτοιμαῖον Βηθλεέμ, διότι ἀπειράφετο ποτε λέγεται μόνον ὅταν αἱ Ὡραὶ φάλλωνται· ἐν τῇ ἀμέσῳ Παραμονῇ τῆς ἑορτῆς.

23. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, φάλλεται Ἐπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, φάλλεται ὁ προεόρτιος Κανὼν Κύματι θαλάσσης, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγγάρετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ εἰς τὸν Ὁρθρον, οἱ Κανόνες χῦμα, εἰτα φύλλεται ὁ Εἰρυὸς τῇ; Η' Ὡδῆς καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάσια τὸ Προεόρτιον Ὁ γῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τὸ τῆς Ἅγιας καὶ τὸ ἔτερον Προεόρτιον, οἱ Αἴνοι Ὡ τῷ υπὲρ γοῦν, Δόξα Καὶ νῦν Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφων τὸ Ἀγαθὸρ τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, εἰς τὴν Εἰτοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐρ Ἀγίοις θαυμαστὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγγάρετό ποτε, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως Ἄξιον ἔστι, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὖς ἐξελέξω, Εἴδομεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας φάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μ. Ἐπερινὸς ὡς ἔξῆς: Μετὰ τὸν Προσωπικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα φύλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς τοῦ, Δόξα Καὶ νῦν Αὐγούστου μοραρχήσαντος, Εἰτοδὸς μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων ἀπαρελλάκτως ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 6. Μετὰ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα εὐθὺς (ἀνευ τῆς Συναπτῆς) ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ἡ Μ. Συναπτὴ Εἰτωμερ πάντες, τὸ Καταξιωσορ, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν, καὶ φύλλονται τὰ γ' Ἀπόστιγχα Ἰδιόμελα Μέρα καὶ παράδοξον θαῦμα, Δόξα Εὐφράτητι Τερουσαλήμ, Καὶ νῦν Σπηλαῖψ παρώκησας, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυτις ἡ ἐν § 6 τῆς Α' περιπτώσεως.

26. Τῇ Κυριακῇ, φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8 μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Ἀκολούθια τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Σημ., Κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας, συμψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολούθια τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, διότι ἡ μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων ἑορτῶν μία Κυριακὴ συμπίπτει τῇ α' τοῦ Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἑορταζονται ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου καὶ ἡ μνήμη τοῦ Μ. Βατιλείου· ϕάλλεται δὲ ἡ Ἀκολούθια ὡς ἔξης.

27. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιωπικὸν εἰς τὸ Κύριο ἐκέρχαται, ϕάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Δευτεραγαλλιασώμεθα γ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Δόξα ἐρ Υψιστοῖς Θεῷ (ζήτει τῇ ΚΣ'), Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προσκείμενον Τίς Θεὸς μέλας! μετὰ τῶν Σπίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστολα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Παραδοξον μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ δύο (ζήτει τῇ ΚΣ'), Δόξα Τερέων μυημένην (Κυρ. μετὰ τὴν Χ. Γέννησιν), Καὶ νῦν Ἐρ Βηθλεέμι συνέδραμον ποιμένες (ἐν τῇ ΚΣ'), Ἀπολυτίκια Ἡ Γέννησίς σου, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίζουν Ιωσήφ, αὖθις Ἡ Γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυτις.

28. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ϕαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάκιαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπιπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον (ἄνευ τοῦ Πολυελέοντος), τὰ δύο Καθίσματα τῆς ἑορτῆς Δευτεραγαλλιαριείας πιστοὶ καὶ τὸ Τι θαυμάζεις Μαριάμ; καὶ εὐθὺς ὁ Ν' ϕαλμὸς χρυμα, ἡ Κνῶν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς γεννᾶται μετὰ Σπίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων μακαριοτεία μετὰ Σπίχου "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ Καθίσματα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῷ Προφητῷ", ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Θεοπατόρων, αἱ Καταβασίαι "Ἐσωσε λαὸν, εἴτε ϕάλλεται ἡ Θ'. Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ α' Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Μνήστορος μετὰ Σπίχου "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμῖς μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου, Ἐξαποστειλάρια Σὺν Ιακώβῳ μετελέγωμεν καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς Ἐπευκέψυτο ἡμῖς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' Ἱδιό-

μελκ τῆς ἑορτῆς Εὐγραΐανεσθε δίκαιοι, Δέξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Σήμερος ἡ μάρτυρος γράπτε, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ 'Η Γέρρημασις σον.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίρων τῆς ἑορτῆς, ὡς χθὲς, τὸ Εἰσοδικόν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Εὐαγγέλου, τὰ Ἀπολυτίκια 'Η γέρρημασις σον, τὸ Εἴαργγικόν Ἰωσήφ καὶ Κοντάκιον 'Η Παρθένος σῆμαρον τὸν Τιτιρούσιν τίχτειν ἀντὶ τοῦ Τριταγίου "Οσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ 'Εξαρέτω; Στέργεται μὲρις ἡμῖς, Κοινωνικὸν Αἰτιρωσιν ἀπέστειλε, 'Η γέρρημασις σον καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωὶ ϕύλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Στεράνου μετὰ τῆς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου καὶ τῶν μεθεόρτων, ὡς διατάττεται ἐν τῷ Μηναίῳ (δρᾷ καὶ περίπτωσιν Α' Σημείωσιν τῆς § 14).

Ἡ Ἀπόδοσις.

30. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τὸ προτεγές Σάββατον (ἥτοι τῇ Λ' τοῦ μηνὸς), ἐν ῥῷ (ώς προείρηται ἐν περιπτώσει Α' § 15) ϕύλλονται ἀπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν φώτων.

Δ'.

31. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ μετὰ τὴν ἐνδιάτκυτον Ἀκολουθίαν τοῦ Ορθροῦ, ϕύλλονται αἱ Μ. Ὁραι μόναι ὡς προδιετέχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—5 καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' ὥρας, ἡ Ἀπόλυτις. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη Ἀπολυτίκιον εἰ; τὰς "Ωρας λέγεται τὸ Ἐτοιμάζον Βηθλεέμ διὰ τὸ μὴ ἀμεσον εἶναι (ώς εἴρηται ἐν περιπτώσει Γ' § 22) τὴν Παρακλινήν τῇ ἑορτῇ.

32. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Δέκα Μαρτύρων καὶ τῶν Προεορτίων ϕύλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάτκυν τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐτοιμάζον Βηθλεέμ καὶ Κοντάκιον 'Η Παρθένος σῆμαρον τὸν προαιώνιον Λόγον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ

Γεννήσεως, Κοινωνικὸν Μακάριον οὗτος ἔξελέξω, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτισ.

33. Τῷ αὐτῷ Σκεκχάτῳ ἐσπέρχει καὶ τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 7, 8, 9.

34. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρχει ψάλλεται ὁ τῇς ἑορτῆς Μέγχ Εσπερινὸς ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 23.

35. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Λ' § 7, 8, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

36. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρχει, καὶ τῇ Τρίτῃ πρώτῃ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Εσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 9, 10. Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναγωρησάντων τῶν Μάγων ("Ορχ § 11 Σημ. Ψ").

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν καὶ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

37. Τῷ Σκεκχάτῳ ἐσπέρχει, μετὰ τὸν Πρωτομακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριο ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάτιμα γ', τῇς ἑορτῆς Δευτέρᾳ ἀγαλλιασώμεθα δ' καὶ τῶν Θεοπατέρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Αὐγούστου μιοναρχήσαστος, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα Υερέων μιτίμη, Καὶ νῦν Σπηλαιώπ ταρφωησας, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Θεοπατέρων Εὐαγγελίουν Ἰωσήρο, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυτισ.

38. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψιλαδὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιορ ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησις σου καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Εσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Κεκλίσματα καὶ τὰ τῇς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κληνόνες δὲ ἀναστάτιμος καὶ δὲ τῇς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σου δὲ Θεὸς καὶ δὲ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων

μακάριες μετὰ Στίχου "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου γῆμα, εἰτα τὸ Κάθισμα Ημέρας ὡς ἀ.Ιηθῶς, Καὶ νῦν Λορδὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἀπαταὶ ἡ ταξίς τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχγελίου. Εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἀμφότερι αἱ Καταβασίαι τῆς Θ'. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Λίμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

39. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον Ὁ ἐκ Παρθέρου τεχθεὶς, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀραστὰς ἐκ νεκρῶν, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Ἡ Γέρρητος σον, τὸ Εὐαγγελίζον Ἰωσὴφ καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἡ Παρθέρος σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως Μεγάλυρον ψυχή μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε, Ἡ Γέρρητος σον καὶ Ἀπόλυτις.

Ε'.

40. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, Τετάρτῃ ἡ Πέμπτη, τῇ Ηχριμονῇ ἡ Ἀκολουθία τῶν Μ. Ὁρῶν, δὲ Μ. Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βαστείου, καὶ τὸ πρωτὸν ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ ἡ τῆς ἐπομένης ἡμέρας, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1-11. Καὶ ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις περιστάσεσιν ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

41. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρχες, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέρακα Φάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ', καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μητρίμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἰσόδος,

Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτικα Σπιχηρὰ, Δέξα Ιερέων μυῆμη, Καὶ νῦν Χορεύοντιν Ἀγρελοι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίου Ἰωσὴψ, Ἡ Γέρρησίς σου Χριστὲ καὶ Ἀπόλυτις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, φάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέρρησίς σου καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Εσπερινὸν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ "Αμωμος, τὰ ἀναστάτικα Κεθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εἰλογητάριχ, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀνακλάμψοι τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος μετὰ Στίγου "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οίκου, εἴτα τὸ Κάθισμα Ηπαρδὸς ὡς ἀ.Ιηθὼς, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προρητῶν, ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον Εὐγροσσένης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος Ἀπορρήτω βουν.ῃ, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Ἐσωσε λαὸν καὶ ἀπεσσα ἡ τέξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιγολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρικ τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμος δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Εὐγραινεσθε δίκαιοι δ', Δέξα Αιγαία καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακκρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἡ Γέρρησίς σου, Εὐαγγελίου Ἰωσὴψ καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Ηπαρθέος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἴδομεν τὸ ψῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τέλος τῶν πέντε Περιπτώσεων τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ Α'.—Η Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου
τοῦ Μεγάλου.

1. Έν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν
τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλους τὰ δύο Ἰδιόμελα
τῆς ἑορτῆς διπλασιάζοντες τὸ πρώτον, καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ',
Δόξα τοῦ Ἀγίου Σωτήρας ἐφαστής, Καὶ νῦν Συγχαταβαίρων ὁ
Σωτήρ, Εἰτεδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγίου, Δό-
ξα Ὁ τῷ χρίσι τῷ θαυμάτων, Καὶ νῦν Οὐκέτι ἐπησχύνθη ὁ
παταγάθος Θεός. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, εἴτα Δόξα Καὶ νῦν τὸ
τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυτις Ὁ ἐν τῇ ὄγδόῃ ἰμέρᾳ σαρκὶ
περιτμηθῆται καταδεξάμενος διὰ τὴν ἰμιῶν σωτηρίαν Χρι-
στὸς ὁ ἀληθινός . . .

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου,
εἴτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μορφὴν ἀραλλοιώτως, καὶ ὁ
Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις
καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πο-
λυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειςάν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφω-
νον τοῦ δ' ἥγου, καὶ τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθετ
ὁ γρόγγος αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα πτοῖη, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου
(ζήτει Νοεμβρίου ΙΓ'). εἴτα ὁ Ν' φαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἱε-
ράρχου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ
Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χειλεσὶ σου· ὁ
Κανὼν τῆς ἑορτῆς Δεῦτε λαοὶ μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ
ὁ τοῦ Ἀγίου Σοῦ τῷρι φωνὴν μετὰ Στίχου Ἀγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ
γ' Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ
Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι διπλαῖ, εἴτα
φαλλεται ἡ Θ'. Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Μεγά-
λυνάρια αὐτῶν.

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τεμεωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον, εαρκὶ περιετμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὄγδοῃ, περιτομὴν λαβόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, εαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Διὰ τὸν Β' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Δέξα, **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου, τῆς Τριευποστίτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαιμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

'Εξαποστειλάρια τοῦ Αγίου καὶ τὸ τῆς ἔօρτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια εἰς δ'. Δέξα 'Εξεχύθη ἡ χάρις ἐρχετεστ σου,
Καὶ νῦν Συγκαταβατρωρ ὁ Σωτὴρ, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Απολυτίκιον Μορφὴν ἀγαλλιώστως καὶ Ἀπόλυσις.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίχων·

'Αντίγρωρον α'.

'Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσαν γῆ.

Ψύάλατε δὴ τῷ ὄγδοματι αὐτοῦ.

Διεγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Εἴπατε τῷ Θεῷ· ως φιδερὰ τὰ ἔρ-

Tatç πρεσβεῖας τῆς θευτόκου καλ.

'Αρτιγωρος 6'.

Εὐφρατεινέσθωσκν οἱ ούρανοὶ καὶ ἀ-
γαλλιάσθω ἡ γῆ.
'Ασπετε τῷ Κυρίῳ φίσμα καὶ νόν.
'Εκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ώραις ὑπηρετος
αὐτοῦ.

'Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν
τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἡθέλησεν ἐποέησεν.

Σῶσορ ἡ-
μᾶς Τιὲ Θεοῦ,
ὁ σαρκὶ περι-
τιηθεὶς κτλ.

'Αρτιγωρος 7'.

Τὰ ἔλενη σου, Ικύρε, εἰς τὸν αἰῶνα
ἀσοματε.

'Αναγγελῶ τὴν ἀλήθεεάν σου ἐν τῷ
στόματί μου,

Μορφὴν ἀ-
γαλλοιώτως
κτλ.

'Ηγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμέσησας
ἀνομίαν.

Εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ σαρκὶ περιτιη-
θεὶς, τὸ Ἀπολυτίκιον Μορφὴν ἀγαλλοιώτως, τοῦ Ἀγίου Εἰς
πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ ναοῦ Κοντάκιον 'Ο τῷν ὅλων
Κύριος περιτομὴν ὑπομένει (Ζήτει ἀπὸ γ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος).
τὸ Τριτάγιον, Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ μὴ τις ἴμας ἔσται ὁ συλλα-
γωγῶν, καὶ Εὐαγγέλιον Τπέστρεψαν οἱ Ποιμένες δοξάζοντες
καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου εἰς τὰ Δίπιυχα
ψῆλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἀγίου.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ μύστην τοῦ Δε-
σπότου, τὸν φωστήρα τὸν φαεινὸν, τὸν ἐκ Καϊσάρείας καὶ
Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες τε-
μῆσωμεν.

Κοινωνικὸν Αἰτεῖτε τὸν Κύριον (ἐν οἷς ἀν ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ ἑορ-
τή). ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, τὸ Μορφὴν ἀγαλλοιώτως καὶ
Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχει ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρχες μετὰ
τὸν Ηροσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Φάλ-
λομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς τὰ δύο Ἰδιόμελα εἰς γ'
καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ

ῆχου. Εἶσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμὰ, Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν Οὐκ ἐπησχύνθη, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἅγιου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν διακός κανὼν, καὶ ἡ Λιτή τοῦ Ἅγιου, Δόξα καὶ νῦν Οὐκ ἐπησχύνθη καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιον ἔστιν. Εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μορφὴν ἀραλλοιώτως καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος. Εἰς τὰ Καθίσματα, ἀνὰ ἐν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἅγιου καὶ τῆς ἑορτῆς ἐν τῇ α' καὶ δέ στιχολογίᾳ· ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Μηναίου ως ἔχουσιν, εἴτα τὰ Εὐλογητάρια, ή Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος, δὲ τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ τοῦ Ἅγιου ἀνὰ δέ· ἀπὸ γ' "Ωδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, οἱ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἀπασαὶ ἡ τάξις τοῦ Ἐωθίνου Εὐαγγελίου. Εἴτα ψάλλεται η Θ' "Ωδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ η τοῦ Ἅγιου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ δέ Καταβασίαι τῆς Θ', Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, "Ἀναστάσιμα δέ καὶ τῆς ἑορτῆς δέ", Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν Συγκαταβατρῶ οἱ Σωτῆρ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα· εἰς τὸ δέ "Ἀντίφωνον Ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς· μετὰ τὴν Εἴσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... δὲ ἀγαστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἅγιου, Κοντάκιον Ὁ τῷν ὄλων Κύριος (ζήτει ἀπὸ γ' "Ωδῆς), Ἀπόστολος τοῦ Ἅγιου καὶ Εὐαγγέλιον Ὑπέστρεψάν αἱ ποιμένες καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἅγιου (ὅρα ὅπισθεν § 3), Κοινωνικὸν Αἰρείτε, τὸ Ἀπολυτίκιον Μορφὴν ἀραλλοιώτως καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Β', Γ', η̄ Δ' τοῦ μηνὸς, ἡ Ἀκολουθία ϕάλλεται ως ἐφεξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἑπέρας μετὰ τὸν Προσιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριο ἐκέκραξα ϕάλλομεν Ἀναστάσιμα σ' καὶ δ' Πρεεότικα Προεόρτια ἀσματα (ζήτει τῇ Β' τοῦ μηνὸς). Δόξα Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δέξα Καὶ νῦν Ἰωάννη Βαπτιστὰ (ζήτει τῇ Β' τοῦ μηνὸς). Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ Προεόρτιον Ἔτοιμάζον Ζαβουλῶν καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, δὲ Τριαδίκδε; κανὼν καὶ τὰ Τριαδίκηα Ἄξιον ἔστιν. Είτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἔτοιμάζον Ζαβουλῶν καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς καὶ τὸ Προεόρτιον ἄπαξ, είτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀριωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ ὁ Ἀναστάσιμος καὶ δὲ Προεόρτιος τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ἀόρατε Θεὲ ἄπαξ, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἰκος τὰ Ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Βυθοῦ ἀρεκάλυψε πυθμέρα καὶ ἄπασα δὲ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· είτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Πᾶς ὁ εἰθρά σε ποτάμια (ζήτει τῇ Β' τοῦ μηνὸς). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δὲ καὶ δ' Προεόρτια Αἱ Ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε δυνάμεις. Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σῆμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δὲ καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δέ· μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὰ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἔτοιμάζον Ζαβουλῶν καὶ τοὺς Ἀγίους τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἐρ τοῖς ὁειθροῖς σῆμερον· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ

τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λιγεῖτε,
Ἐλδομετ τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυσις.

B'.

4. Εἴ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Παραμονῇ τῆς
ἔναρτῆς (τῇ Ε' τοῦ μηνὸς), τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προο-
μιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριο ἐκέχραξα φάλλομεν Ἀνα-
στάσιμας καὶ Προεόρτια δ' Προεόρτια ἄσματα. Δόξα Ἔρχεται
πρὸς Ἰορδάνην, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος, Φῶς
ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στι-
χηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ (ζήτει τῇ Γ' τοῦ μη-
νὸς), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέφετο
ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ϕαλμὸν, δ Τρια-
δικὸς κκνῶν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ
Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετο ποτε καὶ δ Ἐξάλυμος. Εἰς τὸ Θεὸς
Κύριος, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἀπαξ,
εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ
σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοὴ τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ
Προκείμενον. Κανόνες, δ Ἀναστάτιμος καὶ δ Προεόρτιος Χριστὸς
μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα (ζήτει τῇ Ε' τοῦ μηνὸς) μετὰ Στίχου
Δόξα σοι δ Θεός· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον καὶ
δ Οἶκος, εἴτα τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας ὑετὸς, ἀφ' σ' Κοντάκιον Ἐν
τοῖς ἁειθροῖς σήμερον; δ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων
τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Βυθοῦ ἀρεκάλυψε πυθμένα καὶ ἀπα-
σα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν
τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον καὶ τὸ Προεόρτιον
Πῶς ἁειθρά σε ποτάμια (ζήτει τῇ Β' τοῦ μηνὸς). Εἰς τοὺς Αἶνους,
Ἀναστάτιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια Ἰδοὺ δὲ Βασιλεὺς. Δόξα Ἰωάννη
Βαπτιστᾶ, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ
Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου
εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν
Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέ-
φετο ποτε, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ἁει-
θροῖς σήμερον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν

Φώτων· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως "Ἄξιορ ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Ελδομεγέτη τὸ γῶς.

Μετὰ τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, φάλλονται τὰ Ἰδιόμελα Φωρῆ Κυρίου ἐπὶ τῷ ὑδάτωρ κτλ.· καὶ τελεῖται ὁ Ἀγιασμὸς, ως εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναῖῳ διάταξιν· Ἀπολυτίκιον 'Ἐρ 'Ιορδάνῃ καὶ Κοντάκιον 'Ἐρ τοῖς ἡρεμοῖς σῆκερον· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ δὲ Χορὸς φάλλει τὸ Ἰδιόμελον 'Αρμυγήσωμεν οἱ πιστοὶ καὶ Ἀπόλυτοι. Ἐν τῇ τριπέτῃ κατέλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

Τῇ Ζ'.—Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆ, τῇ Πέμπτῃ πρωτ., μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, φάλλονται αἱ Μ. Ὡραι κατὰ τὴν τάξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων (Ὁρα ἔκει τὴν διάταξιν ἐν περιπτώσει Α' § 2). Ο δὲ Μ. Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου μετὰ τοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἀγιασμοῦ φάλλονται ως ἔξης.

'Ο Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

2. Μετὰ τὴν τῆς Θ' Ὡρᾶς ἀπόλυσιν, ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς κτλ. ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προσιμιακὸν, εἴτα ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτήν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν. εἰς σ'. Δόξα Καὶ νῦν Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὰ Ἀναγνώσματα 'Ἐρ ἀρχῆ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· μετὰ τὸ τέλος ἀρχεται ὁ Α' Χορὸς φάλλειν τὸ Τροπάριον 'Ἐπεφάνης ἐρ τῷ κόσμῳ ὄλβικληρον· ὁ δὲ ἐπαναλημβάνει 'Ιρα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημέτονς, Φιλάνθρω.

πε, δόξα σοι, ὅπερ ἐπεναλαμβάνεται ἑκατέρωθεν, ἔως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ. Εἶτα αὖθις ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν τὸ Τροπάριον ὀλόχληρον. Μετὰ ταῦτα ὁ β' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ε' Ἀνάγνωσμα Εἰπεν Ἰλλας τῷ Ἐ. Λισσαέ· μετὰ τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς φύλλει· ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις ὀλόχληρον· ἀπὸ δὲ τοῦ Ποστῆρα εἰχε τὸ Φῶς σου λάμψαι, ἐπανυλαμβάνεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἔως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· ὁ Α' αὖθις Κανονάρχης τὸ σ' Ἀνάγνωσμα Παρεγένετο Νεεμάν ἄρχων βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ μετὰ τὸ τέλος τὴν μικρὰν Συναπτήν Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ φύλλεται τὸ Τρισάγιον, εἴτα λέγεται ὁ Απόστολος, καὶ μετὰ τὸ Ἀλλήλοις τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἄμεσων καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Κοινωνικὸν Αἱρετε τὸν Κύριον καὶ τὸ Ελδομένερ τὸ φῶς. Μετὰ τὴν Ὁπισθάνδων Εὔχην, φύλλονται τὰ Ἰδιόμελα Φωνὴν Κυρίου καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος Ἱερέως ὁ Ἀγιασμὸς, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀγιαζόμενων τῶν Χριστιανῶν, ὁ β' Χορὸς φύλλει τὸ Ἰδιόμελον Ἀκνιτηήσωμεν οἱ πιστοί, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Ἀπόλυτις Δόξα σοι . . . ὁ ἐρ Ιορδάνη ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθῆται καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός . . . Ἐν δὲ τῇ τριπέζῃ ξηροφργίᾳ.

3. Τῇ Παραπομπῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, φύλλονται ἡ Λιτή καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίγων (καθὸ μὴ φύλέντα χθές)· εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐρ Ιορδάνη, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὸ Ἐρ Ιορδάνη ἐκ τρίου, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Αἱρετε τὸ ὄνομα Κυρίου, εἴτα τὰ γ' Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, τὸ Πᾶσα πνοή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, ο Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω, Καὶ νῦν τὸ αὐτό· ὁ Στίχος Ἐ. λέποστρον με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδιόμελον Θεός λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνὰ δ' ἀνευ Στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἑκάστῃ Ὡδῇ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοή "Οὐτε τῇ ἐπιφανεῖ μου, ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατεντσίαι διπλαῖ, καὶ φύλλεται ἡ Θ' Ὡδῇ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων·

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τεμεωτέραν, τῶν ἀνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆνας.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ **Προδρόμου**, τὸ βαπτισματικόντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς **Πατρώας**, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Διὰ τὸν Β' Ἰαμβικόν.

Σήμερον ὁ **Δεσπότης**, κλίνει τὸν αὐχένα, **χειρὶ** τῇ **τοῦ Προδρόμου**.

Σήμερον Ἰωάννης, **βαπτίζει** τὸν **Δεσπότην**, ἐν φειδροῖς **Ιορδανού**.

Δόξα. **Μεγάλυνον** ψυχή μου, τῇς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, **Θεότητος** τὸν κράτος.

Καὶ νῦν. **Μεγάλυνον** ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρχης.

Τὸ **'Εξαποστειλάριον** ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ **'Ιδιόμελα** Φῶς ἐκ φωτὸς εἰς σ', Δόξα **Νάματα** **Ιορδάνεια**, Καὶ νῦν **Σήμερον** ὁ **Χριστὸς** καὶ τὶ **Μεγάλη Δοξολογία**.

Μετὰ τὸ **"Αγιος ἀθάρατος**, ἐλέησον ἡμᾶς τοῦ Τρισκυίου τῆς Δοξολογίας, ψάλλονται τὰ γ' **'Ιδιόμελα** τοῦ **'Αγιασμοῦ**⁴ **Φωνὴ Κυρίου** ἐπὶ τῶν ὑδάτων, Δόξα Κρινοῦν **Πρὸς τὴν φωνὴν** τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Τούτων ψαλλομένων, ἔξεργεται δὲ **Ιερεὺς** ἀπὸ τῆς

4. **'Εγ** τισι μέρεσιν ἥρξατο ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὸν **'Αγιασμὸν** μετὰ τὸ τέλος τῆς **Λειτουργίας**, τὸ μὲν διότι ἐγένετο ἀταξία τις μετὰ τὸν **'Αγιασμὸν** καὶ οἱ πλεῖον τῶν ἐκκλησιαζομένων ἀνεχώρουν, τὸ δὲ καὶ διότι μέρος τοῦ λαοῦ καθυστεροῦν ἐστερεῖτο τῇ τοῦ **'Αγιασμοῦ** τελετῇ.

Ωρχίας Πύλης μετά τοῦ τιμίου Σταυροῦ πρωπορευομένων λαμπτήδων καὶ τῶν Διακόνων, ὁ δὲ Πατριάρχης (ἢ ἡ Ἀρχιερεὺς) κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ἐνθα κεῖται ἡ τράπεζα καὶ τὸ δογεῖον τοῦ Ἀγιασμοῦ, φορῶν ἐπιτραπήγλιον καὶ ὠμόροφον. Μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἰδιομέλων ὁ Κανονάρχης ἢ ὁ Διάκονος εὐθὺς ἀναγινώσκει τὰς τρεῖς Προφητείας τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ἀκολούθως τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Πατριάρχης τὸ Εὐχγέλιον μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὴν μεγάλην Συναπτήν τοῦ Ἀγιασμοῦ, τοῦ Πατριάρχου μεταξὺ τούτου ἀναγινώσκοντος μυστικῶν τὴν Εὐχὴν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· πληρωθείσης τῆς Εὐχῆς συνάμα καὶ τῆς Συναπτῆς, ἐκφωνεῖ τὴν Εὐχὴν Τριάς ὑπερούσιε, ἐπιτυγχάπτων μετὰ τὸ τέλος ταύτης καὶ τὴν ἑτέρην Εὐχὴν Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, ὁ ἐπαναλαμβάνει τρίς, κατὰ πᾶσαν δὲ ἐπανάληψιν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι· μετὰ τὸ τέλος τῆς Εὐχῆς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἀγιαστήρος ἐν τῷ δογείῳ εἰς τρεῖς ἀναδύτες· καὶ καταδύτες ψάλλων τὸ Ἐν Ιορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, διπερ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνὰ μίσην, εἴτα ἀγιάζων σταυρειδῶν· τὸν λαὸν καὶ ψάλλων τὸ Ἐπεγράης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψιλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη ἀγιαζομένων δὲ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· τὸ Τροπάριον τῆς η̄ Θεοῦ· Γριάδος ἡ φανέρωσις, ἀχρις οὗ ἀγιαζθῶτι πάντες, εἴτε δὲ οἱ Χοροὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ιορδάνῃ καὶ ἔρχεται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

'Αντίφωνον α' 'Ηλιος 6'.

Ἐν ἐξόδῳ Ἱσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἱ κού Ιακώβ.

Ἐγεννήθη Ἰουδαία ἀγέασμα αύτοῦ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔψυγεν ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπεσω.

Τί σοι ἐστε θάλασσα, ὅτε ἔψυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτε ἐστράφης εἰς τὰ ὄπεσω;

Tais πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Δέξα Καὶ νῦν **Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου** κτλ.

'Αιτίφωροι 6' 'Ηχος 6'.

Ὕγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται **Κύριος**
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

"Οτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυ-

νος ἀδιού εὔροσάν με.

Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαος, καὶ

ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Δέξα Καὶ νῦν **Ο Μονογενὴς** κτλ.

'Αιτίφωροι γ' 'Ηχος α'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοιούμενοι
τὸν **Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα**
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰσδικὸν **Ἐνδογημέρος** ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄρόματι **Κυρίου,**
Θεὸς **Κύριος** καὶ ἐπέραρεν ἡμῖν. **Σῶσορ** ἡμᾶς . . . κτλ. τὸ
Ἀπολυτίκιον **Ἐρ Ιορδάρη,** καὶ τὸ Κεντάκιον **Ἐπεφάρης σήμε-**
ρος: ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, φαλλεται τὸ "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτί-
σθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐχαγγέλιον τῆς ἑστῆς. Εἰς τὸ **Ἐξαι-**
ρέτως, Μεγάλυνοι ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν
τῶν ἄρω στρατευμάτων **Ἀπορεὶ πᾶσα γλώσσα,** Κοινωνικὸν
Ἐπεφάρη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ· ἀντὶ τοῦ **Ἐλδομερ** τὸ φῶς, λέγεται
τὸ **Ἐρ Ιορδάρη,** καὶ **Ἀπόλυσις.**

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

5. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Πρωινικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα, φάλλοινεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν γ' καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια Παγεύρημε Πρόδρομε Χριστοῦ γ', Δόξα "Ἐγσαρκε λύχνε, Καὶ νῦν Θεὸς λόγος ἐπεφί-
νη ἐν σαρκὶ, Εἴσθοδος, Φῶς οὐλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, μετὰ τῶν Στίχων αὐ-
τοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιγγα, τὰ γ' Στιχήρη Προσόμοια Ὡς εἰδέ σε Δέ-
σποτα καὶ τὰ ἔτερα 6', Δόξα Ὡς τοῦ πνεύματος ἐραστὴ, Καὶ
νῦν Δεῦτε μαμήσωμεθα, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐρ Ιορδάνη, τὸ τοῦ
Προδρόμου Μηνήμη δικαλον μετ' ἐγκωμιών, αὖθις Ἐρ Ιορδάνη
καὶ Ἀπόλυτις.

6. Τῷ Σκεννάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψηλμὸν, τὸ Ἀπο-
λυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ δὲ Ἐξάκτημος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος,
τὰ Ἀπολυτίκια ὡς αἱς τὸν Ἐσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς
ἡμέρας, τὰ 6' Καθίσματα Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ τὸ Ἐρ
τοῖς φειδοῖς βλέψας σε τοῦ Ιορδάνου ἐκ δευτέρου, καὶ δὲ Ν'
ψηλμὸς χοῦμα, δὲ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε μετὰ Στί-
χου Δόξα σοι δὲ Θεὸς καὶ δὲ τοῦ Προδρόμου Βαπτιζόμενον, μετὰ
Στίχου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας ὑετὸς
καὶ ἔτερον Ἐκὼν προηλθει ἐπὶ γῆς ἀφ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἰ-
κος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβοσίαι μόναι αἱ
Ἴαμβικαὶ, εἶτα φάλλεται ἡ α' Ὡδὴ τῆς Θ' μετὰ τῶν Μεγαλυνα-
ρίων καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Κα-
ταβασία Μεγάληνον γυνχή μιον . . . Ὡ τῷρ ὑπὲρ τοῦρ . . . Ἐξα-
ποστειλάριον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ
Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ὡς χθὲς, Δόξα "Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν
ἀδητῶν, Καὶ νῦν Σήμερον δὲ Χριστὸς ἐρ Ιορδάνη, Δοξολογία
Μεγάλη καὶ δὲ Μηνήμη δικαλον.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς γένες,
Εισοδικὸν, Εὐλογημένος δὲ ἐρχόμενος, τὰ Ἀπολυτίκια Ἐρ Ιορ-
δάνη, Μηνήμη δικαλον καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεγίνημε σιμερον
ἀντὶ τοῦ Τρισκαγίου "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαττισθῆτε, δὲ Ἀπόστο-
λος καὶ τὸ Εὐχαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μεγ-

λυτορ γνωμή μου... Ω τῷν ὑπέρ νοῦν, Κοινωνικὸν Εἰς
μητριόσυνον πιώνον, τὸ Ἐρ Ιορδάνη καὶ Ἀπόλυτις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

8. Τῷ αὐτῷ Σαββατῷ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ
Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρακα ἀναστάτιμα Στιγμὰ σ' καὶ
μεθέορτα δ' τῆς σειρᾶς. Δόξα Κύριε πληρώσαι βουλόμενος
(ζήτει Δόξα τῆς Λιτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοχίον τοῦ ἥχου, Εἴσο-
δος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστυχα, τὰ ἀναστά-
τιμα Στιγμὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον η̄ κτίσις φωτίζεται
(ζήτει εἰς τὴν Λιτήν), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον Ἐρ Ιορδάνη
καὶ Ἀπόλυτις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθὸν, μετὰ τὸν Ν΄ ϕαλμὸν, δὲ Τριαδι-
κὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόρ ἐστιν, εἴτε τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐρ
Ιορδάνη καὶ δὲ Ἐξάψυχλος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάτιμον
Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ Ἐρ Ιορδάνη ἀπαξ, εἴτε τὸ Ψαλτήριον
καὶ δὲ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ^τ
τῶν Θεοτοκίων. Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος καὶ δὲ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ
Στίχου Δόξα σοι δὲ Θεὸς, ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' σ'
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατα-
βασίαι Στίθει θαλάσσης καὶ ἀπασχήταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγ-
γελίου. Εἴτε στιχολογοῦμεν Τὴρ τιμιωτέραρ, Ἐξαποστειλάρια
τὸ Ἀναστάτιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα
δὲ καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογη-
μένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς Μηχανισμοὶ τοῦ
ἥχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ
τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐρ Ιορδάνη, καὶ
τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ Κοντάκιον Ἐπεφάρης σήμερον, Ἀπόστολος
καὶ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέ-
τως "Ἄξιόρ ἐστιν, Κοινωνικὸν Λιτεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ
Ἀπόλυτις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

11. Η Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην
συμπίπτει τῷ Σαββατῷ τῆς προσεγγίσεως ἑδομάδος, ἐν ϕ ϕχλλὸνται

ἀπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἔξαιρουμένων ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Ὅρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὅρθρου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

Β'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφρανέων ἐν Σαββάτῳ, τῇ Παρπεινῇ πρώτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὅρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραι κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 1 διάταξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. Οὐ δὲ Μ. Ἐσπερινὸς, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ δὲ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἀγιασμὸς, ψάλλονται ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν περιπτώσει Λ' § 2 τῆς προύσης ἑορτῆς.

13. Τῷ Σαββάτῳ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὅρθρου, τῇ ἑορτῇ, τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοτόμου ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 3 διάταξιν.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, καὶ ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

14. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιγμὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ', τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα Ἐγαρκε λύχνε, Καὶ νῦν θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ. Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ θεὸς ἴμων ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ εἰς τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμά. Δόξα Ως τοῦ πτεύματος ἐραστῆς, Καὶ νῦν Δεῦτε μυησώμεθα· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου Μηῆμη δικαίου, τὸ Ἐρ Ιορδανῆ καὶ Ἀπόλυτις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, δ Τριάδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ δ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῇ; Τοῦ Ιησοῦ γεννηθέντος καὶ Ἐρ τοῖς φειθροῖς βλέψας σε τοῦ Ιορδανοῦ

τον· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοὴ τοῦ ἥχου, οἱ Ἀνακβάθμοι καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχης "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ'·" Ωδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου "Οἱ μέρας ὑετὸς καὶ τὸ Ἐκώρ προη̄θει· ἐπὶ γῆς· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι Στίβει θαλάσσης καὶ ἀπαντᾷ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὔχγγελίου· εἴτα φάλλεται ἡ Θ·" Ωδὴ τῆς ἑορτῆς: "Ἄπορε πᾶσα γ. λῶσσα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ. Τέξποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτὸς δ'. Δόξα "Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὥδιτων, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ως χθές· εἰς τὸ δεύτερον Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου . . . Μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον⁵ τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυρον ψυχή μονι· . . . Ω τῷρ υπὲρ τοῦν, Κοινωνικὸν Εἰς μητιμόσυνον, τὸ ἘρἸορδάνη καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

17. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς συμπίπτει κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῇ Κυριακῇ τῆς προσεχούς ἔνδομαδος (ΙΔ' τοῦ μηνὸς); ἡ δὲ Ἀκολουθία φάλλεται ως ἔξης. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρχεται, μετὰ τὸν

5. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα λέγονται τῇ ἐλευσιμένῃ Κυριακῇ, ὅτε συμπίπτει καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς τῷ Θεοφαγείῳ Ἀπόδοσις. Ἐὰν ὅμως συμπέσῃ τῇ ΙΔ' τοῦ μηνὸς ἡ τοῦ Τριμιτίου ἀρχὴ, ἐτοιαύτῃ περιπτώσει, τῇ Ζ' τοῦ μηνὸς Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ηγιοδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κεριακῆς μετὰ τὰ φῶτα.

Προσιτιακὸν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν τ'. Δέξα Τπέκαλιας κάραν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον του ἔχου. Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Τὸν ἐκ Παρθένου ἡλιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριάδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον 'Ἐν Ιορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμός, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰς Εὐλογητάρια, ἡ Τπακοὴ του ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Τπακοὴ τῆς ἑορτῆς "Οτε τῇ ἐπιφαρετα σου ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγιών τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἄπαντα ἡ τάξις του Ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα φάλλονται καὶ οἱ δύο τῆς Ο' Ὡδῆς Κανόνες μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῇς ἑορτῆς δῖς. Εἰς τους Αἴνους, 'Ἀναστάσιμον δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτὸς δ'. Δόξα Νάματα Ιορδάνεια, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰς δ'. Ο ἐν 'Ιορδάνῃ, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ του 'Ο ἀραστὰς ἐκ νεκρῶι, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ 'Ἐν Ιορδάνῃ καὶ τὸ Κοντάκιον 'Ἐπεφάρης σήμεροι, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φωτικά (διότι τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἀνεγνώσθησαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον του Προσδόπου). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον γ' υγιὴ μον. . . . Ω τῷ ὑπὲρ νοῦ, Κοινωνικὸν 'Ἐπεφάρη ἡ χάρις του Θεοῦ, τὸ 'Ἐν Ιορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Κυριακῇ, τῇ Περισκευῇ πρωὶ (Δ' τοῦ μηνὸς) μετὰ τὴν του "Ορθρου ἐνδιάταχτον Ἀκολουθίαν, φάλλονται αἱ Μ. Ὡραι μόναι καὶ λέγομεν Τροπάριον

Ἐτοιμάζου Ζαβονίων καὶ Κοντάκιον Ἐρ τοῖς ἡειθροῖς σήμερον μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὡρας ἡ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

21. Τῇ αὐτῇ Ημέρᾳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ Καθίσματα, διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, φάλλεται δὲ Κκνῶν, καὶ μετὰ τὸν Ειρημὸν τῆς Θ' Ὡδῆς τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετο ποτε, καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ Καθίσματα, διάταξιν τοῦ Μηναίου Κανῶν καὶ διὰ τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας. Είτα φάλλονται αἱ Καταβασίαι Βυθοῦ ἀρεκάλημψε πυθμέρα, καὶ ἀκολούθως στιχολογοῦμεν Τὴρ τιμωτέρας καὶ τὸ Προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δὲ τῆς ἡμέρας Προσόμοια Τι ἀμφιγροεις Βαπτιστὰ Οικορούλαρ; Δοξα Καὶ νῦν Ἰωάννη Βαπτιστὰ (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων), Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετο ποτε.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὡδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . δὲ ἐν Ἀγίοις θαυμαστὸς, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἐρ τοῖς ἡειθροῖς σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φωτῶν. Εἰς τὸ Ἐξαπίρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς. Μετὰ τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, φάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγιασμοῦ Φωτὴ Κυρίου ἐπὶ τῷρ ὑδάτων κτλ. καὶ τελεῖται δὲ Ἀγιασμὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις σίνου καὶ ἐλαίου.

24. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἔσπέρας, φάλλεται δὲ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἐσπερινὸς, ἐν φῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων φάλλομεν, ἀλλ' ἀπαντα τῆς ἑορτῆς ως ἔξης. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Τὸρ φωτισμὸν ἡμῶν εἰς σ'. Δοξα Καὶ νῦν Τπέκλιας κάρα τῷ Προοδρόμῳ, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγινώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, δὲ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ως διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Ἐρ Ιορδάνη ποταμῷ ἰδών σε δὲ Ἰωάννης καὶ τὰ ἔτερα δύο, Δοξα Καὶ νῦν Τὸρ ἐκ Παρθένου ἥμιον,

Nῦr ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῇ Κυριακῇ φάλλεται ἡ τῆς ἑορτῆς ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, δὲ Μ. Ἀγιασμὸς, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βκσιλείου ως διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—4.

26. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωῒ φάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου ως διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 5, 6, 7. Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν Εἰς μημεόσυνον.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

27. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν συμπίπτει τῇ ΙΓ' τοῦ μηνὸς, φάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ως διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

28. Η Ἀπόδοσις συμπίπτει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ (ΙΔ' τοῦ μηνὸς), ἐν ᾧ ψάλλονται ἀπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ως προσδιετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 11. Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν Ἐπεφάνη η̄ χάρις, Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Δ·

29. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρωῒ (Γ' τοῦ μηνὸς), μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραι μόναι καὶ λέγεται Τροπάριον Ἐτοιμάζον Ζαβουλὼν καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ῥειθροῖς σήμερον μετὰ τὴν Εὔχὴν τῆς Θ' Ὁρας Ἀπόλυσις.

30. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, φάλλεται δὲ Προεόρτιος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τὸ *Nῦr ἀπολύεις*, δὲ Προεόρτιος τοῦ Ἐσπερινοῦ Κανὼν, δὲ Εἰρμὸς τῆς Θ' Ὁδῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐτοιμάζον Ζαβουλὼν καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐτοιμάζον Ζαβουλὼν δις, Κανόνες δὲ Προεόρτιος Ὡς ἐν ἡπειρῷ πεζεύσας καὶ δὲ τῶν Ο' Ἀπόστολων Χριστῷ μαθητεύσαντες (ζήτει τῇ Δ' τοῦ μηνὸς), ἀφ' τ'

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Προεόρτια καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· εἴτα ὁ Εἰρμὸς τῆς η' 'Ωδῆς καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν πιμπατηριην. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ο' Καταβιτάντες κόσμου καὶ τὸ Προεόρτιον 'Ο ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, οἱ Λίνοι, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει καὶ τὰ Ἀπόστιγα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗτος ἔξελίξω, Εἰδοφειτο τὸ γρῦς καὶ Ἀπόλυτις.

32. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Κυριακῇ πρωῒ φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ως διετυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 4, 5, 6. 'Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οὖν καὶ ἐλαίου.

33. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, φάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς μετὰ τῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Εὐχγελίου, τῶν Ἀποστίχων καὶ λοιπῶν, ως διετάχθησαν ἐν περιπτώσε: Γ' § 24.

34. Τῇ Δευτέρᾳ. φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, ως εἴρηται ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

35. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ τρίτῃ πρωῒ φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου, ως διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5, 6, 7.

Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

36. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα συμπίπτει κατὰ τὴν Δ' ταύτην περίπτωσιν τῇ ΙΒ' τοῦ μηνὸς καὶ φάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἐν τῷ Ἐσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ως διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ δὲ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην συμπίπτει τῇ Τρίτῃ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, καθ' ἣν ψάλλονται ως προερέθη ἐν § 11, ἄπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ε'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Τρίτῃ, Τετάρτῃ, ἡ Πέμπτη, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῶν Μ. Ωρῶν, ἐν τῇ Παραμονῇ, τοῦ Μ. Ἐσπερινοῦ, τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὅρα.

ἐν περιπτώσει Α' § 1, 2. Τῆς δὲ κυρίας ἡμέρας τὴν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρίου, τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου διάταξιν ὅρι ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ τιμίου Προδρόμου τῇ ἐπισήσῃ ἡμέρᾳ, ὅρι ἐν τῇ αὐτῇ Α' περιπτώσει § 5, 6, 7. Η δὲ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, κατὰ τὴν ἡμέραν Τρίτη σύμπτωσιν τῇ; ἔορτῇ;, συμπίπτει τῇ IA' τοῦ μηνὸς, καθ' ἣν ἔορτάζεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ Ὄσιου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Τούτου ἡ Ἀκολουθία συμφέλεται τῇ τῆς Κυριακῆς κατὰ τὴν ἐν § 39 διάταξιν.

Τῇ IA'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

38. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὄσιου ἐν ἀλλη ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθέορτων φάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· ἀν δὲ συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐχγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

39. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα, τῷ Σαββάτῳ ἐτέροις μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλουμεν ἀναστάσιμα Στιγμὴ δ', μεθέορτα γ' Εἰδες πῶς περικείμαι καὶ τοῦ Ὄσιου γ'. Δόξα μεθέορτον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὄσιου. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμὴ, Δόξα τοῦ Ὄσιου, Καὶ νῦν μεθέορτον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὄσιου, τῆς ἔορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρίου, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, δ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόρ ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ 'Ἐρ Ιορδάνη καὶ δ' Ἐξάφλαμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δ "Αμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἔορτῆς ἀντί Θεοτοκίων εἰς δὲ τὴν γ' Στιγολογίαν τὸ τοῦ Ὄσιου καὶ τὸ μεθέορτον· τὰ Εὔλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ Ἀναστάσιμος, δ τῆς ἔορτῆς, καὶ δ τοῦ Ὄσιου ἀπὸ γ' Ὡδῆς Καθισμά τοῦ Ὄσιου καὶ μεθέορτον ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Κατενασίαι Στίβει θαλάσσης, καὶ ἀπαστα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγε-

λίου· είτα στιγμούσιμεν Τίμη τιμωτέραι· τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάρισν, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον Βαθαὶ τῷ θεωρ ἔργων σοι. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάτιμον δὲ καὶ μεθέορτα δὲ (ὅπου δὲ ἐπισημότερον ἐορτάζεται ὁ Ὁσιος, λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων οἱ Αλνοὶ τοῦ Ἅγιου εἰς δὲ). Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δὲ καὶ δὲ ἐκ τῆς σὲ Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς· μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπεργάνης σήμερον; Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐχγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιον ἐστιν, Κοινωνικὸν Λιτεττε, Εἴδομεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα μετὰ Τριῳδίου.

Σημ. Δει γινώσκειν ὅτι τὸ Ἅγιον Πάτημα κατέρχεται μέχρι τῆς ΚΒ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς, καὶ ἀνέρχεται μέχρι τῆς ΚΔ' τοῦ Ἀπριλίου, ἐπομένως καὶ τὸ Τριῳδιον ἄρχεται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν, τῇ IA' Ἰχνουαρίου, κατὰ δὲ τὴν δευτέρην, τῇ ΙΓ' Φεβρουαρίου. Περὶ τούτου δρα τὸν Ἐορτοδόρμιον Πίνκκα.

42. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριῳδιον τῇ IA' Ἰχνουαρίου καὶ συμπέσοι καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ώς ἐρεξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρχει, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα φάλλομεν ἀναστάτιμα Στιχηρὰ δὲ, τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου γ'. Δόξα Παντοκράτωρ Κύριε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριῳδίου· τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

43. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιον ἐστιν, είτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Er Ιορδάνη, καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ώς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ· είτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ

Εύλογητάριχ, ή 'Υπακοή τοῦ ἥγου, οἱ Αναβολισοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος καὶ ὁ τοῦ Τριψδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ 'Οσίου· ἀπὸ γ' 'Ωδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς 'Οκτωήγου, εἰτα Κάθισμα τοῦ 'Οσίου καὶ τοῦ Τριψδίου· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Υπόμνημα τοῦ Τριψδίου· αἱ Κατακεκιαῖ Στίβει θαλίσσης, εἰτα τὸ Πᾶσα πτονὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ 'Ορθρου, τὸ 'Αριστασινό Χριστοῦ, καὶ φάλλεται δὲ Ν' ψχλυδί; Δόξα Τῆς μετανοιας ἄροιξὸν μοι καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, τὸ Σώσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ Ἀκολούθως στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν. 'Εξαποστειλάρια τὸ 'Αναστάτιμον, τὸ τοῦ 'Οσίου καὶ τὸ τοῦ Τριψδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, 'Αναστάτιμον δὲ καὶ μεθέορτα δέ (ἐκτὸς ἀν ἐπισήμως ἔορτάζηται ὁ 'Αγιος, δέ τε καὶ λέγονται ἀντὶ τῶν μεθέορτων Αἴνοι ἐκ τοῦ 'Αγίου). Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σῆμερον σωτηρία.

44. Εἰς τὴν Δειπουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δέ καὶ ἐκ τῆς σ' 'Ωδῆς τοῦ Κανόνος· τοῦ Τριψδίου δέ. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἔορτῆς, τὸ τοῦ 'Οσίου καὶ τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπεγράνης σήμερον, δὲ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Τελώνου καὶ Φερισταίου. Εἰς τὸ 'Εξαρέτως 'Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνίκὸν Αἰρείτε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

45. Εἰ τύχοι ἀρχεσθεῖ τὸ Τριψδίον τῇ ΙΒ' ἢ τῇ ΙΓ' τοῦ μηνὸς, ἡ 'Ακολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ ἡ τοῦ Τριψδίου φάλλονται ὡς ἐφεξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν ἀναστάτιμα Στιγμῆρά δέ, τοῦ Τριψδίου γ' καὶ μεθέορτα γ' 'Τιμορογενῆ μεθέορτον, Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἰσόδος, φῶς ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν μεθέορτον 'Ορωσαί σε ἡ γρύσις ἅπασα, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἔορτῆς καὶ Ἀπόλυτις.

46. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν 'Ορθρον, μετὰ τὸν Ν' ψχλυδί, ὁ Τριψδίκος Κανὼν καὶ τὰ Τριψδίκα 'Ἄξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ 'Ἐν Ιορδάνῃ καὶ ὁ 'Εξάψχλυμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ 'Ἐν Ιορδάνῃ ἀπαξί, εἰτα τὸ Ψαλ-

τήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα μετὰ τῶν με-Θεόρητων ἥντι Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάριχ, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀνα-Ευθυμοὶ του ἦχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος, δὲ του Τριψδίου καὶ δὲ τῆς ἑσπερτῆς ἀπὸ γένους Φρεγάνης τὸ ἀναστάτιμον Κον-τάκιον μεταξὺ του Οίκου, Καθίσμα του Τριψδίου καὶ μεθέορτον, ἀφ' εἵνεκεν Κοντάκιον καὶ Οίκος του Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα του Τριψδίου, αἰτιατικοῖς Στίβει θαιλάσσης καὶ διπασα σὴ ἐν ταῖς Κυριακαῖς του Τριψδίου διάταξις του Ἐῳθινοῦ Εὐαγγελίου (δρα τὴν διάταξιν ἐν § 43): εἴτα στιχο-χελογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον του Τριψδίου καὶ τῆς ἑσπερτῆς. Εἰς τοὺς Αἴγους, ἀναστάτιμα Στιχηρὰ δὲ καὶ μεθέορτα δὲ, Δόξα Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι, Καὶ νῦν Ὑπερενθουημέτη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

47. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ του ἦχου εἰς δὲ καὶ ἐκ τῆς σὲ Ὁδῆς του Κανόνος του Τριψδίου δὲ. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ιορδάνῃ, του Ἀγίου του Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐπεγράνης σήμερον, Ἀπόστο-λος καὶ Εὐαγγέλιον του Τριψδίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτος;

48. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριψδίου τῇ ΙΔ' του μηνὸς, ἡ Ἀπό-δοσις τῆς ἑσπερτῆς προφάλλεται τῇ ΙΓ' ἥτοι τῷ Σαββάτῳ, Ἀπόστο-λος καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται του Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ δὲ τῆς Κυριακῆς του Τελώνου καὶ Φερισαίου Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστατίμων φάλλεται ώς εἴθισται ("Ορα σημ. 6' ἐν περιπτώ-σει Β' § 16).

Σημειώσεις περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου.

Α') Ἐὰν παρέλθῃ ἡ μετὰ τὰ Φῶτα Κυριακὴ καὶ μένη μία μόνη μέχρι τῆς Α' Κυριακῆς του Τριψδίου, τὴν Κυριακὴν ταύτην Ἀπό-στολον λέγομεν τῆς ΛΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον του Ζαχαρίου.

Β') Ἐὰν μεσολαβῶσι δύο Κυριακαὶ, τὴν μὲν Α' Ἀπόστολον λέ-γομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τὴν δὲ Β' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΛΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον του Ζαχαρίου.

Γ') Ἐὰν μεσολαβῶσι τρεῖς, τὴν μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τὴν δὲ Β' Ἀπό-

στολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου, καὶ τῇ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χανανίας.

Δ'] Ἐὰν δὲ μετολαβῶσι τέσσαρες Κυριακαῖ, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ, τῇ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου καὶ τῇ Δ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χανανίας.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν δτι μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ὅταν τὸ Πάσχα ἐστίν ὄψιμον καὶ ἀποροῦμεν Εὐαγγελίων διὰ τὰς καθ' ἡμέραν Λειτουργίας μέχρι τῆς ἑνάρξεως τοῦ Τριῳδίου, ἐὰν πληρωθῇ ἡ σειρὰ τῶν Εὐαγγελίων τοῦ Λουκᾶ, ἀπαριθμοῦμεν εἰς τὸ ἔτος, ἐνῷ εὑρισκόμεθα, πόστι εἴδομάδες τοῦ Μεταθυίου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Υψώσεως ἔμειναν, καὶ ἀναγνώσκομεν τὴν σειρὰν ταύτην, ἔως οὗ ἀρχήται τὸ Τριῳδιον· τὸ αὐτὸν ποιοῦμεν καὶ διὰ τοὺς Ἀποστόλους.

Ε'] Μετὰ τὴν ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσιν, τῇ Α' τυχούσῃ Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ, ἀρχονται αἱ Καταβασίαι τῆς Υπαπνητῆς Χέρσον ἀβυσσοτόχον, καὶ Κοντάκιον Ομήτραν παρθενικήν.

Τῇ ΙΖ'.—Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἀλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά σ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δεξιὰ τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἴτεδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀνκγνώτματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δεξιὰ τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ἀνύμιγρετε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φχλμὸν, δ Τριεπόκτες κανὼν, ἡ Λιτή τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἅξιον ἐστιν εἰς τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάκιαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιγμογίας τοῦ ὄσιου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀνακριθμοὶ τοῦ ἥχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, δὲ ἀναστάτιμος καὶ ὁ τοῦ ὄσιου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ ὄσιου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀρ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάτιμα; καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Κατακριτίαι Χέρσον ἀνεσποτόκοι καὶ ἀπαστατημένοι· τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιγμογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάτιμον, τὸ τοῦ ὄσιου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάτιμα δέ καὶ τοῦ ὄσιου δέ. Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δέ καὶ δέ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ ὄσιου· μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ ὄσιου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτρα παρθενική, Ἀπόστολος τοῦ ὄσιου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτιον, Ἄξιόν ἐστιν· Κοινωνικὸν Λιγεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, τῷ Σχετικῷ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριον ἐκέκραξα φάλλομεν ἀναστάτιμα Στιγμὴν δέ, τοῦ Τριψίου γ' καὶ τοῦ ὄσιου γ', Δόξα τοῦ Τριψίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος, Φῶς Ιαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ὄσιου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὴν, Δόξα τοῦ ὄσιου, Καὶ νῦν τοῦ Τριψίου, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ ὄσιου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, διὰ Τριαδίκος κανὼν, καὶ ἡ Λιτή τοῦ ὄσιου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ, καὶ δέ Ἐξάψκλιμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ τῆς γ' Στιγμογίας τοῦ ὄσιου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ ἀνακριθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ ἀναστάτιμος, δὲ τοῦ Τριψίου καὶ ὁ τοῦ ὄσιου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάτιμα, εἴτα Κάθισμα τοῦ Τριψίου, τοῦ ὄσιου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψίου,

τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ ἄποκα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἐωθίνου Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦ μεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάριχ, τὸ Ἀναστάτιμον, τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτολίον. Εἰ; τὸν Αἶνον, Ἀναστάτιμα γ', τοῦ Τριῳδίου 6' καὶ γ' τοῦ Ὁσίου. Δέξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ' καὶ τῆς σ' Θεῆς τοῦ Τριῳδίου ἔτερχ δ'. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρσαίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς αὐτῆς ἑδομάδος ("Ορα τὸν τοῦ Ἔορτοδρομίου Πίνακα").

Τῇ ΙΗ'.—Τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἅγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἀνευ Τριῳδίου, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς τυπικὴν Διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου ὅρχ § 2, 3, 4.

3. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριῳδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ψάλλομεν ἀναστάτιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριῳδίου 6' καὶ τῶν Ἅγίων δ'. Δέξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰ; τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δέξα τῶν Ἅγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἅγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψχλιμὸν, ὁ Τριῳδίκος κανὼν καὶ ἡ Λιτή τῶν Ἅγίων, τὰ Τρικλικὰ". Ιεῦρον ἐστιν, εἴτε τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κεραυνόν,

τὰ Ἀπολυτίκια ώ; εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δι Πολυέλεος· τὴν ἀναστάσιμην Καθίσματα κατὰ σειρὴν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιγολογίας τῶν Ἅγιων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος, δι τοῦ Τριψίδιου καὶ οἱ τῶν Ἅγιων ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψίδιου, τῶν Ἅγιων καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψίδιου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγιων καὶ τὸ Ὕπομνημα τοῦ Τριψίδιου· αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβνυσσοτόκοι καὶ ἄπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψίδιου διάταξις τοῦ Ἐῳδινοῦ Εὐχγελίου· εἴτα στιγολογούμενην Τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀνατάτιμον, τοῦ Τριψίδιου, τῶν Ἅγιων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμη γ', τοῦ Τριψίδιου δὲ καὶ τῶν Ἅγιων γ'. Δόξα τοῦ Τριψίδιου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ φάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μηκαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Τριψίδιου ἔτερος δ'. Ἀπόστολος τῶν Ἅγιων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Σημ. Ἡ μνήμη τῶν Ἅγιων τούτων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψίδιῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου ("Ορά τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα").

Τῇ Κ'.—Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἀλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἐν Κυριακῇ μετὰ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας δρᾷ ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου § 1, 6.

Σημ. Ἀξιοστημείωτός ἐστιν δὲ Εἰρυμὸς τῆς η' Ὡδῆς τοῦ εἰς τὸν ἄγιον Εὐθύμιον αἱ Κανόνες, ποιηθέντος ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Διηκοσιχνοῦ· διότι τούτου τοῦ Εἰρυμοῦ τῇ ἀργῇ ἐν ταῖς μεταγενεστέραις ἐκδόσεσι πανταχοῦ ἀπαντάται οὕτω: Παιδας εὐαγγελεῖς ἐν τῇ καμιτῷ, ἐν δὲ τῷ Κανόνι τούτῳ ἡ Ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος "Ολβος πέριηρας γηγενῶν Εὐθύμιος ἀπαιτεῖ τὸν τῆς η' Ὡδῆς Εἰρυμὸν ἀγγεισθεὶς ἀπὸ τοῦ γ' καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸ, αφλγ'" ἐιος ἐν Βε-

νετίκια ἐκδοθεῖσι Μηναίοις ὑπὸ Στεράνου Σκείου, δὲ Εἰρμὸς τῆς γῆς
‘Ωδῆς ἄργεται ἀπὸ τοῦ Γαύτων· Γιοὺς τῆς Σιών εἰ τῇ κηρύκῳ
συμφώνως πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα, ἐξ οὐδὲλον δὲ αὕτη ἡνὶ ἵσως ἡ
ἀρχαία καὶ γνησία τοῦ Εἰρμοῦ τούτου ἀρχή. (Γράμμη τοῦ ἀιόδιμου
Πατριάρχον Κωνσταντίνουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α').

Τῇ ΚΕ'.—Τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου
τοῦ Θεολόγου.

1. Εἰ τύχοι τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου ἐν ἀλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυ-
ριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διά-
ταξιν, ἐξαιρευμένων τῶν δευτέρων ἑσπερίων Στιγμῶν, δι' ἀρχῆς
τὴν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἀγίου Νικολάου ὑποσχεείσταιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἀνευ Τριψιδίου, τῷ Σεκκάτῳ ἑσπέρας,
μετὰ τὸν Προσκυνιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
φάλλοιμεν ἀναστάσιμα Στιγμὰς σ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δέξας Ἡ
γρήγορος γλῶσσά σου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίν τοῦ ἥκου, Εἰ-
σοδος, Φῶς Ιαπόρ, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς
τὰ Ἀπόστιγα τὰ ἀναστάσιμα Στιγμὰ, Δέξας τοῦ Ἀγίου Τὰς
καρδίας τῷ πιστῷ, Καὶ νῦν Ἀνίμφευτε Παρθένε, τὸ ἀναστά-
σιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου Οὐρανοποιοῦ αὐλός, Θεοτο-
κίον Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ φαλμὸν, δὲ Τριαδί-
κος κανὼν, ἡ Λιτή τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιορ ἔστιν, εἰ-
τα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξίφαλμος.
Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλ-
τήριον καὶ διόλυνέος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν
καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίκας Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτο-
κίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥκου καὶ τὸ
Προκείμενον. Κνόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ διὰ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ'
‘Ωδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου, εἴτα τὸ Κάθισμα
τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀπὸ σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου
καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀμυσσοτόκοι καὶ ἀπε-
σα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχγεγέλιου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τίτι τι-
μιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ
τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ',

Δόξα του Ἀγίου, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σημερού σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ὅχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ωδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ντοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτρα παρθενικήν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως "Ἄξιόν ἐστιν", Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψδίου, τῷ Σκενάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'), Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ὅχου, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἀγίου Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν μετὰ τὸν Ν' ψχλμὸν δ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτή τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου (ἴαν ἡ ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω) εἰδὲ μὴ, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, είτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ δ' Ἐξάψχλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ώ; εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτηρίον καὶ δ' Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ὅχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, δ' Ἀναστάσιμος, δ' τοῦ Τριψδίου καὶ δ' τοῦ Ἀγίου· ἀπὸ γ' Ωδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκοι καὶ ἄπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαγγελίου· είτα στιχολογοῦμεν Τὴρ τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ ἀναστάτιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάτιμα Στιχηρά γ', τοῦ Τριψδίου δ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ' (Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριψδίου δ' καὶ

τοῦ Ἀγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος; τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτρα παρθενικήν· Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν *Aireite*, *Elđomier* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Σημ. "Οτι ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ἑνικυτοῦ (ἐκτὸς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριψδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἵτι δὲ καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου, τῶν κατὰ τὴν ΚΘ' Ιουνίου Πρωτοκορυφών Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων κατὰ Ἰούλιον καὶ Ὁκτώβριον) τυπικῷ κανόνι καθώρισται τὸ φάλλειν εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς τοῦτο δῆλον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ μνήμη τῶν θείων Πατέρων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου συμπίπτει καὶ Κυριακῇ, ώς ἔρλημα δίκαιον καὶ πρέπον λελόγισται πρὸς τὴν ικανούτους Ἱεροὺς ἄνδρας, τοὺς πάσῃ σοφίᾳ, ἀρετῇ καὶ χάριτι τῇ ποιμαντικῇ διαπρέψαντας ἐπιστειλίᾳ καὶ πόνοις μεγάλοις τὸ τῆς Βυζαντίου Ἐκκλησίας ιθύναντας πνευματικὸν σκάφος, σύ μὴν ἀλλὰ καὶ δὲ ὅν κατέλιπον πανσέρφων, μελισσάρτων καὶ ἀθνάτων συγγραμμάτων, τὴν Οἰκουμενικήν, μίαν, καὶ ἀγίαν Ἐκκλησίαν φαιδρύναντας, προσήκον φαμεν οἰκεῖον, καὶ παντὶ λόγῳ δικαίου ἐποφειλόμενον ἥγηται, ἐπὶ συμπτώσει τῆς σέπτης αὐτῶν μνήματος ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀντὶ τοῦ Ἐωθινοῦ, Δόξα, εἰς τοὺς Αἶνους, φάλλειν, τὸ τῶν Φωστήρων αὐτῶν Δόξα^θ, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἡς τὸν θρόνον ἀμφότεροι ἀλισθίω τῷ κλέει κατηγασταν (Γρώμη τοῦ ἀοιδίμου Ηατριάρχου Κωνσταντίου πούλεως Κωνσταντίου Α' τοῦ Βυζαντίου).

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου προφάλλεται τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν φάλλεται, ώς εἴθισται, ἐν τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον, ώς διαλαμβάνουσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά. Αὕτη ἐστὶ καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀοιδίμων Πλατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ Α' καὶ Γρηγορίου τοῦ Σ'.

---

3. *Ἄλλ' ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν συμπέσῃ Κυριακῇ ἐντὸς τοῦ Τριψδίου, τότε Δόξα τῷ Αἰτωρ ὑπάλτεον τὸ τοῦ Τριψδίου.*

Σημειωτέον ἔτι ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου Γρηγορίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω ("Ορα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα").

Τῇ ΚΖ'.—Η ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

'Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ψάλλομεν τὰ γ' Στιγμὰ Προσθμοιαὶ εἰς σ'. Δέξα Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε· Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἴτα τὰ Ἀπόστιγχα, Δόξα Οσιε τρισμάκαρ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τοῦ Ιεράρχου, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοχὸν καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου (ζήτει τῇ ΗΓ' τοῦ Νοεμβρίου), εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ δὲ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ Θεοτοχὸν ἄπαξ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβράθμοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δὲ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον Τὸ στόλια μου λαλήσει σοφλαρ, τὸ Πᾶσα πτοη̄ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθροῦ, εἴτα δὲ Ν' ψαλμὸς χυμα, Δόξα Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πτεύματι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, δὲ Στίχος: Ἐλέησόν με δὲ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σάλπιγξ χρυσόφωρος ἀρεδειχθῆς, Κανόνες, δὲ τῆς Θεοτόκου καὶ δὲ α' τοῦ Ἀγίου Πλοῦτον ἐραπέθου σῇ ψυχῇ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ δὲ Οίκος, τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκορ, εἴτα στιγολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ τρία Προσόμοια εἰς δὲ, Δόξα Πάτερ Χρυσόστομε, Καὶ νῦν Ἐκ παρτολων κιρδύνων, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὡδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νχοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ο μῆτραν παρθενικῆν δὲ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγ-

γέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μημηύσυνον αἰώνιον, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Σημειωτέον ὅτι, κατ' ἔθος ἀρχιτον, ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ κατὰ τὰς δύο τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἑορτὰς δι Πατριάρχης κατερχθμένος εἰς τὸν Ναὸν, οὐχ ἵσταται ἐν τῷ Θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Πατριαρκονίῳ, ἐν δὲ τῷ Θρόνῳ τίθεται ἡ ἱερᾶς Εἰκὼν τοῦ Χρυσοστόμου, δπως ἀσπάζηται αὐτὴν ὁ λαός· ἵσταται δὲ ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος τὸ Πατριαρχικὸν Διδάμβουλον, ἦτοι τὸ μέγχι κηροπήγιον, καῖον μέχρι τέλους τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἀνεύ Τριψδίου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὄρχη ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου § 2, 3, 4.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, μετὰ Τριψδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριον ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', τοῦ Τριψδίου δύο καὶ τοῦ Ἀγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν, Προκείμενον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τοῦ Τριψδίου ψήλλεται ἀπαρχαλλάκτως κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἀγίου Γρηγορίου ἐν § 6, 7.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψήλλεται τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψήλλεται, ὡς εἴθισται, τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου ἐν § 8.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Χρυσοστόμου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φεριτσαίου μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς ("ὄρχη τὸν Ἐρτοδορομίου Πίννας").

Τῇ Λ'. — Τῶν τριῶν Ιεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν

τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα τὰς' τῶν Ἀγίων Προσόμοια, Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσῃ σε, Εἴτοδος, Φῶς Ι.λαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς γῆμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια, Δόξα Σαλπίσωμεν ἐν σι.λτιγγι, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, τὸ Ἀπολυτίκιον Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, Θεοτοκίον Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένον σοι καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ δὲ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ δὲ Ἀπολυτίκια καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτηρίου καὶ δὲ Πολυύλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναεκθμοὶ, τὸ αὐτίφωνον τοῦ δέ ηχου, τὸ Προκείμενον Οἱ ιερεῖς σου, Κύριε, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα δὲ Ν' Ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῷρις θιδασκάλωι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτοκού, Στίχος Ἐ.λέησούρι με δὲ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χειλεσιν ἴμωρ, Κανόνες δὲ τῆς Θεοτόκου Λεῦτε λαοὶ καὶ οἱ τῶν Ἀγίων ἀνὰ δέ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβνυσσοτόκον, εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν εἰς ηχον δέ· καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου σὺν τῷ Εἰρηνῷ Τὸρ ἐκ Θεοῦ Θεὸρ λόγον, λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία Στίχον Τπεραγία Θεοτόκε, εἶτα τοὺς τῶν Ἀγίων δύο Κανόνας μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ταῖς Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειράν. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ δέ Προσόμοια, Δόξα Σήμερον αἱ γυναικὶ τῷρις πηγερεῖρ, Καὶ νῦν Σήμερον δὲ Χριστὸς ἐν τῷ Ναῷ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῷρις Ἀποστόλων διμύτροποι.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς σ' τοῦ δέ κανόνος τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἴτοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Οἱ μητραρ παρθενικῆι· δὲ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόρ ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἴδομεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ἔρα εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου Γρηγορίου ἐν § 2, 3, 4· ἀλλ' ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ, φάλλονται Ἀναστάτιμα δέ· καὶ τῶν Ἀγίων σ'. Καὶ νῦν

τῶν Ἀποστόλων Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις. Ἐν δὲ τῷ Ὁρθῷ, εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας φάλλομεν μετὰ τὸ ἀναστάτιμον Κάθισμα τὸ τῶν Ἀγίων μετά του Θεοτοκίου, καὶ εἰς τὴν γ' τὰ τῶν Ἀγίων μετά του Θεοτοκίου μετὰ δὲ τὰς Καταβασίας πρώτον φάλλομεν *Tὴν τιμιωτέραν* εἰς Ἡχον δ', εἴτε τὸν Εἱρμὸν μετὰ του Κανόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ του Κανόνος τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Eἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὰ ἔξης.*

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριῳδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετά τὸν Προσειρησαντὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάτιμον δ', του Τριῳδίου δ' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, Ἀναστάτιμον δ'), τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'), Δόξα του Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον του ἥχου. Εἶσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀγίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιγματά, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ του Τριῳδίου, εἴτε τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθὸν, μετὰ τὸν Ν' ψχλυδὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτή τῶν Ἀγίων, τὸ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν του Τριῳδίου (ἔὰν ὑπάρχῃ), εἰ δὲ μὴ, Θεοτοκίον, τὰ Τριῳδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῷρ 'Αποστολῶν καὶ δὲ Ἐξάψχλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα ως ἀνωτέρω ἐν § 4, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ του ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάτιμος, δὲ του Τριῳδίου καὶ δὲ εῖς τῶν Ἀγίων, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον μετὰ του Οἶκου, εἴται φάλλεται τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ του Τριῳδίου, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος του Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ ὑπόδινημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβύσσοστόκον καὶ ἀπαστὰ ἡ ἐγ ταῖς Κυριακαῖς του Τριῳδίου διάταξις του Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτε στιχολογοῦμεν *Tὴν τιμιωτέραν* εἰς

---

4. *Ἐπειδὴ ἐτεται Κατὼν τὴν Θεοτόκον, ἀνθέλη ὁ Προσειρῶς δύναται παραλεῖγει τὴν τιμιωτέραν καὶ γάλιστα διότι παταχοῦ σχεδὸν ἀγομένη ἐπισήμως παρηγέρεως σῆμερος, ἐκφωτεῖται λόγος πανηγυρικός.*

ῆχον δ' καὶ ἀκολουθῶς ψάλλομεν τοὺς τρεῖς Κανόνας τῆς Θ' 'Ωδῆς ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω ἐν § 2· ἡ Καταβασίx Θεοτόκε η ἐλπίς, 'Εξαποστειλάρια τὸ 'Αναστάτιμον, τοῦ Τριῳδίου καὶ τῶν 'Αγίων. Εἰς τοὺς Αἶνους, 'Αναστάτιμα γ', τοῦ Τριῳδίου δὲ καὶ τῶν 'Αγίων γ', Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σῆμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δὲ καὶ ἐκ τῆς σ' 'Ωδῆς τοῦ δέ Κανόνος τῶν 'Αγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσόδουν, τὸ ἀναστάτιμον 'Απολυτίκιον, τῶν 'Αγίων, τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον 'Ο μήτρας παρθενική', 'Απόστολος τῶν 'Αγίων καὶ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ 'Εξαιρέτως "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ 'Απόλυσις.

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ 'Ακολουθία τῶν 'Αγίων μετατίθεται καὶ φάλλεται τῇ ΚΘ' τοῦ μηνὸς, κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3 διατύπωσιν, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν φάλλεται τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Σημ. Τῷ αωπόδι συνέπεσεν ἡ μνήμη τῶν 'Αγίων τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν καὶ ἐψάλη, Συνοδικῇ ἀποφάσει, ἡ 'Ακολουθία τῇ Κυριακῇ τῆς 'Απόκρεω καὶ ἔκτοτε ἔκανονισθη σύτω.

Σημειώτεον δτὶ ἡ μνήμη τῶν 'Αγίων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς ἑδομάδος ("Ορα τὸν τοῦ 'Εορτοδρομίου Πίνακα").

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ Λ'.— Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Τρύφωνος, καὶ τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ Α' Φεβρουαρίου ἐν οἰδόποτε ἀλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἅγίου Τρύφωνος καὶ τὰ Προεόρτια, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναῖῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντρα ἀναστάτιμα Στιγμὰ δ', Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἅγίου γ', Δόξα Προεόρτιον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἴτοδος, Φῶς Ιαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστυχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰ, Δόξα τοῦ Ἅγίου, Καὶ νῦν Προεόρτιον Τὸν ιερὸν ἡ ιερὰ Παρθένος, τὰ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἅγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον Οὐρανίος χορὸς καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόρ ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥγου καὶ ὁ Ἐξάκλημος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμαρμας, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάτιμος, καὶ ὁ Προεόρτιος οὐδὲ ὁ Στίχος Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἅγίου καὶ τὸ Προεόρτιον· ἀφ' τοῦ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον· Καταβαττίαι Χέρσον ἀνυσσοτόκοι καὶ ἄπασσα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τίγρ τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάτιμον, τοῦ Ἅγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Λινούς, Ἀναστάτιμον, τοῦ Ἅγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον. Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογιμεῖην· Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία. Ἀπόστολος τοῦ Ἅγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν Αἰρετε κτλ.

4. Εἰ τούχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φχριτάίου, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, Ἀναστάτιμα δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν θεοτοκίν τοῦ ἥγου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἅγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάτιμον, τοῦ Ἅγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν συνήθη τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς διάταξιν τῇς Ἀκολουθίας, ὁ ἀναστάτιμος Κανῶν, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ Προεόρτιος· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Καθισμά τοῦ Τριψδίου, τοῦ Ἅγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον· ἀφ' σ' τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον, ἡ Οἶκος, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβατίαι Χέρσον ἀβυσσοστόχοι καὶ ἀπαταὶ ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξηποστειλάριον, τοῦ Τριψδίου, τοῦ Ἅγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τὸν Αἴνους, Ἀναστάτιμα γ', τοῦ Τριψδίου 6' καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν Τπερεν.Ιογημέρη, Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾧ ψάλλονται οἱ Μακχρισμοί· Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἰτοδὸν, τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἅγίου, τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ὁ μήτρα παρθενικὴν, Ἀπόστολος τοῦ Ἅγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριψδίου· Κοινωνικὸν Αἰρετε καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Β'.— Η Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ψάλλομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα Λέγε Συμεὼν εἰς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀγοιγέσθω ἡ πύ.ῃ. Εἰτοδὸς, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Κατακόσμησοι τὸν Νυμφῶνα σου Σιώρ, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβίμι ἐποχούμενος, Νῦν Ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Χατρε Κεχαριτωμέρη ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐρ ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆται καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτή, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύ-

ριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἔχ γ', τὸ Ψχλήριον καὶ ὁ Πολυέλεος; Ἐξηγεῖτο ἡ καρδία μου τὰ Καθίσματα ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίρων τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Μητροθήσημαι τοῦ ὄροματος σου, τὸ Πᾶσα πτοῖ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψχλυμὸς χῦμα, Δδέξ ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, δ Στίχος Ἐλέησόρ με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη, δ Κανὼν εἰς σ' ἄνευ Στίχων, μόνον Δδέξ Καὶ νῦν ἐν ἑκάστῃ Ὡδῇ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα ἀπαξ, ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κκταβκτίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ φάλλονται τὰ Μεγκλυνάρια.

Ἄκατάληπτόν ἔστι, τὸ τελούμενὸν ἐν σοι, καὶ **Ἀγγέλοις** καὶ **Βροτοῖς**, **Μητροπάρθενες** ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσὶν, ὁ **Πρεσβύτης Συμεών**, τὸν τοῦ νόμου **Ποιητὴν**, καὶ **Δεσπότην** τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ **Πλαστούργος**, ἵνα σώσῃ τὸν **Άδαμ**, μήτραν ὥκησε τὴν σὴν, τῆς **Παρθένου** καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἀπαν τῶν **Βροτῶν**, μακαρίζει σε **Ἀγνή**, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς **Μητέρα** τοῦ **Θεοῦ**.

Δεῦτε ἔδετε **Χριστὸν**, τὸν **Δεσπότην** τοῦ παντὸς, ὃν **Βαστάζει** **Συμεών**, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβιλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτὴν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκώς, σε κατέχεις ἐν χερσί;

Ζήσας ἔτη **Συμεών**, ἔως εἶδε τὸν **Χριστὸν**, καὶ ἐδύν πρὸς αὐτόν· **Νῦν** ἀπύλυσιν **ζητῶ**.

Ηλαθίες ἡ μαστικὴ, ἡ τὸν ἄνθρακα **Χριστὸν**, συλλαθοῦσσα ἐν γαστρὶ, σὺ **ὑπάρχεις Μαρεάμ**.

Θέλων ἐνηνθρώπησες, ὁ προάναρχος **Θεὸς**, καὶ ναῷ προσφέρεσσε, τεσσαρακονθήμερος·

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν **Δεσπότην** τοῦ παντὸς, **ὑπεδέξατο** αὐτὸν, **Συμεὼν** ὁ **Ιερεύς**.

Καὶ τὰ τῆς Ή' 'Ωδῆς δ' Τροπάριχ εἰς τὸ μετὰ τῶν ὑπολειπομένων Μεγαλυνχρίων·

Αἴματρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν,
ὕπωσι ἔδω καθαρώς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἀγνή, τέ προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον
ἅρέψυς ἀποδύνε, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Νῦν ἀπόλυταις ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστούργοῦ, ὅτι
εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

"Οὐ οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρύμω λιτανεύουσε, κάτω
νῦν ὁ Συμεὼν, ἀγκαλίζεται χερσί.

Δόξα. Η Τῇ φύσει μὲν μονάς, τοῖς προσώποις δὲ
Τριάς, φύλαττε τοὺς διούλους σου, τοὺς πιστεύοντας
εἰς σέ.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, πάντων τῶν Χριστιανῶν,
εκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἴργε σέ.

Τὴν Καταθεσίαν Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς . . . 'Ἐρ Νόμῳ, σκιᾷ, τὸ
Ἐξκποστειλάριον 'Ἐρ πτεύματι τῷ Ἱερῷ ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Λίνους,
τὰ Προσόμοια Νόμοι τὸν ἐρ γράψατι. Δόξα Καὶ νῦν 'Ο ἐν
Χερσὶ πρεσβυτικαῖς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ 'Αντίφωνα-

'Αντίφωνον α'.

'Εξηρεύετο ἡ καρδία μου λόγον ἀ-
γαθόν.

Η γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως
δέξυγράφου.

'Εξεγύθη χάρεις ἐν χεῖλεσί σου.

Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν
αἰώνα.

*Taīc πρε-
σβεταīc τῆīc
Θεοτόκου κτλ.*

'Αιτίγωνος 6'.

Μερίζωσαι τὴν ἡμιμορφάν σου ἐπὶ τὸν μηρύν σου δυνατέ.

Καὶ ἔντεινε, καὶ ακτευοῦσιν καὶ θε- σιλευε.

Τὰ θέλη σου ἡκονημένα δυνατέ· λαοῖς ὑποκάτω σου πεσοῦντας.

Πάθος εὐθύτητος ἡ ράχηνος τῆς θα- σιλείας σου.

Σῶσον ἡ- μᾶς . . . ὁ ἐρ- ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συ-

μιεώρ βαστα- χθείς καλ.

'Αιτίγωνος γ'.

"Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἔδε, καὶ κλένον τὸ φέντος σου.

Γό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὄντος σου ἐν πά- σῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαρεκεγα- ριτωμένη καλ.

Τὸ Εἰτοδικὸν Ἐγράψισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐρα- ττοι πάττωρ τῷ ἐθνῷ. Σῶσον ἰμιτε, Γίτε Θεοῦ, ὁ ἐρ ἀγκά- λαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθείς. Τὸ Ἀπολυτίκιον Χα- ρε κεχαριτωμένη, τὸ Κοντάκιον Ὁ Μήτρας παρθενική, τὸ Τρι- σάγιον, δὲ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως Θεοτό- κε ἡ ἐλπὶς . . . Ἐν τῷώ, σκιᾶ καλ. Κοινωνικὸν Ποτήριον, Ελδο- μερ τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυτις.

4. Εἰ τύχει ἡ ἕορτὴ ἐν Κυριακῇ ἔξω τοῦ Τριψιδίου, τῷ Σαβ- βάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσομιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύ- ριον ἐκέχραξα, 'Λανατάσιμα δέ' καὶ τῆς ἕορτῆς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀροιγέσθω ἡ πύλη, Εἰτοδε, Φώς οἴλαρδον καὶ τὰ 'Λαναγνώστι- τα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀνατάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοις Χερουβίμι ἐποχοιμειος, τὸ ἀνατάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς ἕορτῆς δίς καὶ Ἀπόλυτις (Ἴδε ταύτην ὅπειθεν ἐν § 6).

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, δὲ Τρι- δικὸς κανῶν, ἡ Λιτή καὶ τὰ Τριαδικὰ" Λέπτων ἐστιν, εἰς τὸ Τρι- σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ δὲ Ἐπάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κριός

τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς, τὸ Ψαλτήριον καὶ ἡ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῇς ἑορτῇς ἀντὶ τῶν θεοτοκίων, τὸ δὲ τῇς γ' Στιγμογίας φάλλεται δῖς, εἰτε ἡ Λιτήτης, εἰ 'Αναζηθμοι, ἡ ὑπακοὴ του ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον τῇς ἑορτῆς Μητριθήματα τοῦ ὄντας ποιοῦ, τὸ Ημέτη πιοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῇς ἑορτῆς, τὸ Μιάστατον Χριστοῦ, ο Ν' χῦμα, Δόξα Τοῦ τῆς θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, δ Στίχος 'Ελέησον μιν ἡ θύμης καὶ τὸ Τιμόνελον Ἀπομένωθι ἡ πιθή, Κανόνες δ 'Αναστάσιμος καὶ τῇς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Τ' περαγήτα Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ωδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἰκου, καὶ φάλλεται τὸ Καθίσμα τῆς ἑορτῆς δπαξ: ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον, δ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, κι Καταβήτει Χέρσον ἀβεσσοτόκορ καὶ φαλλονται τὰ Μεγχλυνάρια καὶ τὰ Τροπάρια τῆς Θ' Ωδῆς; ώς ἐν § 2, ἡ Κατεβήσις θεοτόκη ἡ ἐλπίς, τὸ ἀναστάσιμον Ἑξαποτειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς. Εἰς τοὺς Λίνους, 'Αναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα 'Ο ἐν χερσὶ πρεσβύτικας, Καὶ νῦν Τ' περευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σίμμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα ώς ἐν § 3. Εἰς τὸ 6' 'Ἀντίφωνον 'Ο ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, τὸ Εἰτοδικόν 'Ἐγρύψει Κύριος' Σῶσορ ἴμιᾶς . . . δ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον 'Ο μήτρας παρθενικήρ, 'Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Εξιχρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ ἡ 'Απόλυτις Δόξα σοι δ Θεὸς ἴμωρ δόξα σοι, δ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθῆται καταδεξάμενος διὰ τὴν ἴμωρ σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς δ ἀληθιτὸς Θεὸς ἴμωρ κτλ.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ἐορτήν.

7. Τῷ Σκεδάτῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα 'Αναστάτιμα σ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα 'Ἐρευνάτε τὰς Γραφὰς (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν), Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἰτοδικός, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστυχα, τὰ ἀναστάτιμα στιγμῆρά, Δόξα Καὶ νῦν 'Ο παλαιὸς ἴμεριώρ, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ 'Απόλυτις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Τριαδίκης κανὼν καὶ τὰ Τριάδα. "Ἄκιντιστε, εἶτα τὰ Τριστάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῇ; ἑορτῇ; καὶ δὲ Ἐξάκτηλος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ τῇ; ἑορτῇ; ἀπαξί, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμός, τὰ ἀναστάτικα Κυθηρίατα καὶ ἀνά ἐν τῇ; ἑορτῇ; ἀντὶ τῶν Θεοτολίων, τὰ Εὐλογητάρια, ή Ὑπακοή, εἰς Ἀναβαθμοὺς τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος καὶ δὲ τῇ; ἑορτῇ; ἀπὸ γ' Ὥδης Κάθισμα τῇ; ἑορτῇ; ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἰκος τὰ ἀναστάτικα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κιταβατίαι Χέρσον ἀβυσσοτόνορα καὶ ἀπαστατήσας τὰς Ἑωθίνους Εὐαγγελίου· εἴτε στιγμογούσμεν *Tῆρι τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον καὶ τὸ τῇ; ἑορτῇ;. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτικα δὲ καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα τὸ Ἑωθίνον, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ σὶ Μακαρισμὸν τοῦ ἥχου εἰς δὲ καὶ δὲ ἐκ τῆς σ' Ὥδης τοῦ Κανόνος τῇ; ἑορτῇ;. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτικον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῇ; ἑορτῇ;, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτρα παρθενική, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῇ; Κυριακῇ;. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως Ἀξιούσιον *Airetē*, *Eίδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

10. Τῇ Θ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ φάλλουται ἀπαντα τὰ τῇ; ἑορτῇ;, ἔξαιροῦνται δύμως ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἐν τῷ Ὀρθρῷ ἡ Λιτή, ὁ Πολυλέος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῇ; ἡμέρας¹.

11. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψιδίου, τῷ Σκεπτικῷ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριος ἐκέρασα, Ἀναστάτικα δ', τοῦ Τριψιδίου δὲ καὶ τῇ; ἑορτῇ; δὲ (ἐν τῇ; Κυριακῇ; τῇ; Ἀπόκρεω καὶ τῇ; Τυρινῇ; Ἀναστάτικα δὲ τοῦ

1. Σημειοῦμεν χάριν τῶν φιλοτεμέργων ὅτι οὐδέποτε ἡ ἀπόδοσις τῇ; ἑορτῇ; ταύτην ὑματίττει ἐν Κυριακῇ; ἀρεν Τριψιδίου· διὸ καὶ οὐδὲ μετατρέπεται περιπτώσεως ποιούμεθα.

Τριψδίου γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσόδου, Φῶτος Ι.Ιαγού', τὸ Ηροκείμενον καὶ τὰ Ἀναχγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστηλα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίλιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς, καὶ Ἀπόλυτος.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψιλμὸν, δὲ Τριψδίκας κακῶν καὶ ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Τριψδίου (ὅταν ὑπάρχῃ) Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ Τριψδικὰ "Ἄξιοι ἐστιν, εἰτα τὸ Τριψδιον, τὸ Ἀπολυτίλιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάκηλμος. Εἰς τὸ Θεός Κέριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰ; τὸν Ἐπερινὸν, τὸ Ψιλτήριον καὶ ὁ Πιλούέλεως, Κριθίσματα Ἀναστάτιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς Χορὸς Ἀγγελικὸς, αὐθις; δύο Ἀναστάτιμα καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ ὥρ σὺν τῷ Πατρὶ, τὸ δὲ γ' Κάθισμα τῆς ἑορτῆς Νηπιαζεῖ δι' ἐμὲ, φάλλεται ἐκ έ', εἰτα Λίτησις, ἡ Γ΄παχοὴ, οἱ Ἀναβολοὶ τοῦ ἥγους καὶ τὸ Ηροκείμενον τῆς ἑορτῆς Μηνοθίσσομαι τοῦ ὄντος σου, τὸ Πάσα πτοῦ καὶ Εὐχγέλιον τῆς ἑορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' γυμνός, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν, ὁ Στίχος Ἐλέηστορ με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη, Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος, δὲ τοῦ Τριψδίου καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Γ΄περαγία Θεοτόκε, ἀπὸ γ' ὁδῆς τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ φάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀρ' Κοντάκιον καὶ Οἴκος σὰ τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβασίαι Λέρσον ἀνυσσοτόκοι καὶ φάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια ἀκατάληπτόρ ἔστι μετὰ τῶν Τροπαρίων τῇ Θ' Ὡδῇς καὶ ἡ Καταβασία Θεοτόκε ἡ ἐλτὶς . . . 'Ἐρ νόμῳ σκιῆ, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τοῦ Τριψδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάτιμα δὲ καὶ τῆς ἑορτῆς δέ' (ιῆ Κυριακῇ τῆς Ἀπόχρεω καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάτιμα γ'), τοῦ Τριψδίου δέ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν Ὁ ἐρ χερσὶ πρεσβυτικαῖς, Δεξιολογίᾳ Μεγάλη καὶ τὸ Σίμερον σωτηρίᾳ.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ δέ 'Ἀντίφωνον Ὁ ἐρ ἀγράλαιος τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, τὸ Εἰσόδιον Ἐγράφισε Κέριος· Σῶσον ἴμμις . . . δὲ ἀγαστὰς ἐκ νεκρῶν, τὰ ἀναστάτιμα Ἀπολυτίλιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον Ὑμίτραρ παρθενικήν, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ Εὐχγέλιον

τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτω; Θεοτόκε ή ἐλτίς . . . Ἐρ νόμῳ σαιῇ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδοὺερ τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυτον.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐντὸς Τριωδίου.

14. Τῷ Σαββάτῳ ἑπέρχεται, μετὰ τὸν Πρωστιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριον ἐκέραξα, 'Ἄναστάτιψα δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ μεθέορτα γ', Δέξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰς τὰ Ἀπαστιγά, τὰ ἀναστάτιψα Στιγμά, Δέξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάτιψον Ἀπολυτίουν, τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπεις καὶ Ἀπόλυτος.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, δὲ Ν' ψαλμὸς, δὲ Τριωδιοὶ; κανὼν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάτιψον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπεις, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ "Λαμψός, τὰ ἀναστάτιψα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῇς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, δὲ Ὑπακοή, εἰς Ἀναβιθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες, δὲ Ἀναστάτιψος, δὲ τοῦ Τριωδίου καὶ δὲ τῆς ἑορτῆς ἄπεις γ' 'Ωδῆς τὸ ἀναστάτιψον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Καθίσμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα· αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκοι καὶ ἀπεισαὶ ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτε Τίγριμιωτέρα, τὸ ἀναστάτιψον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Τριωδίου, καὶ τὸ μεθέορτον Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν. Εἰς τοὺς Αἴνους, 'Ἀναστάτιψα δ', τοῦ Τριωδίου γ'. Δέξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεῖται ἡ λειτουργία, ἐν δὲ φάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ δὲ ἐκ τῆς σ' 'Ωδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιψον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον 'Ο μήτρα παρθενική, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτω: 'Ἄξιον ἔστιν, Κοινωνικὸν Λιτετε, Εἰδούερ τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυτον.'

Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου.

16. Τῷ Σαββάτῳ ἑπέρχεται, μετὰ τὸν Πρωστιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριον ἐκέραξα φάλλομεν 'Ἄναστάτιψα δ', τοῦ

Τριψδίου γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δέξια τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τῇς ἑορτῇς Εἴσποδος, Φῶνες Ιάμπονι καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτικα Στιγμάτα, Δέξια τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τῇς ἑορτῇς, τὰ ἀναστάτικον Ἀπολυτίκιν, τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς καὶ Ἀπόλυτις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Οὐρθόν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριψδίκης κανὼν, τὸ τῆς Αιτής τοῦ Τριψδίου Δέξια Ἰδιόμελον (ἐχν υπάρχη), εἰτε τὰ Τριαδικά. Ἄξιον ἐστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῇς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάκλιμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ "Ἄμωμος, τὰ ἀναστάτικα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῇς ἑορτῇς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Γ' πατερή, οἱ Ἀναβεθμοὶ τοῦ ἥγκου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάτιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ωδῆς τὸ ἀναστάτικον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῇς Κυριακῆς αἱ Κατακλασίαι Λέρσον ἀνασσοτόκοι, καὶ ἀπαστα ἡ ἐψ ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτα τὰ Μεγαλυνάρια Ἀκατάληπτόν ἐστιν ὡς ἐν § 2. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τοῦ Τριψδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα γ', τοῦ Τριψδίου δ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξια τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον Ὁ ἐρ ἀρκαΐλαις τοῦ Δικαιού Συμεὼν, τὸ Εἰτοδικὸν Ἐγιώμισε Κύριος. Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀγαστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ γιήγρατ παρθενικήρ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, καὶ Ἀπόλυτις.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν μετατίθεται καὶ προψάλλεται τῷ πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀτώτου Σαββάτῳ ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς φάλλεται ἀμεταθέτως καὶ ἀπαρχλάλτως ὡς διετυπώθη ἐν § 1, 2, 3. Αὕτη ἡν καὶ ἡ διάταξις τῶν πχλαῖων Τυπικῶν, ὡς καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀσιδίμων Πλατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ σ'.

Διάρροοι περιπτώσεις τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ὅταν συμπέσῃ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελόνου καὶ Φαρισαίου μέγρι τῆς Τυρινῆς.

α')] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελόνου καὶ Φαρισαίου μέγρι τῆς Πλρασκευῆς τῆς αὐτῆς ἑδημάδες, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἥθελε τύχει ἡ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ ὄγδοῃ ἡμέρᾳ, τῇτοι τῇ Θ' τοῦ μηνός.

β')] Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Ἀτώτου παραμονῆς μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἑδημάδος τῆς Ἀπόκρεω, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἥθελε τύχει ἡ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ πρὸ τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυγῶν Πλρασκευῆ, διότι ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυγῶν οὐ μετατίθεται διὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ψάλλεται ἀμεταχθέτως ἐν τῷ αὐτῷ τῶν Ψυγῶν Σαββάτῳ κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριώδιῳ διάταξιν.

¶ γ')] Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς ἑδημάδος τῆς Ἀπόκρεω μέγρι τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυγῶν, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἥθελε τύχει ἡ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.

δ')] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω, μέγρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἥθελε τύχει ἡ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Πλρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑδημάδος.

ε')] Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Τυρινῆς, μέγρι τοῦ Σαββάτου, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἥθελε τύχει ἡ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ὡς διετυπώθη ἐν § 16, 17, 18. Συμπιπτούσης δὲ τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τῇ Τυρινῇ, ὅτε καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν § 11, 12, 13 διάταξιν, ἡ Ἀπόδοσις ψάλλεται τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ὡς ἐρεῖται.

20. Τὸ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὸν Προσιμικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα τὰ γ' τῶν Αἴνων τῆς ἑορτῆς Στιγμᾶ καὶ γ' τοῦ Θεοδόχου Συμεὼν Δίκαιοος καὶ τέλειος, Δόξα Καὶ νῦν Ἀγορέσθω ἡ Πύλη, Εἴτεδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον Μή ἀποστρέψῃς ἐκ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ιοιόμελον Ἐλαμψεῖ ἡ χάρις σου δίξ, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερονιβίῳ ἐτολμούμενος, Νῦν ἀπολένεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ ἡ Ἀπόλυτις; Οὕτω: Δοξᾶ σοι, ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθῆραι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν

σιωπηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθεύς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβετείαις τῆς Ηαραχρατοῦ αὕτου Μητρὸς, τῷ μὲν ἀγίῳ ἱεράκῳ καὶ πανεργητῷ Ἀποστόλῳ καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλείσαι καὶ σώματι ἡγεῖσαι, ἀς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, ἀνευ τοῦ Δι' εὐχῶν, ἀλλ' εἰδὼς οἱ Χορὸι φέλλουσι τὸ Θεοτόκε Παρθένε κατὰ τὸ Κράτος ἐλέησον μ'. Οἱ δὲ εὐλογητὸς, τὸ Ἑποντράντε Βασιλεῖ, καὶ μετὰ τὰς Μετανοίας, οἱ Τερενὸς ἔτερος Ἀπολύτεως τὸ Εὐξάμενθα ὑπέρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, εἴτα φέλλουσιν οἱ Χορὸι τὸ Ηάρτων προστατεύεις, ἵν' οὕτω τὴν ἐξ ἔθους; ιεροῦ ἀρχῆς ἐν τῷ τέλει τοῦ πρωτεισθίου τούτου Ἐσπερινοῦ τῆς τεσσαρακονθημέρου νηστείας οἱ εὔτεβεις Χριστιανοὶ λάβισι τὴν συγχώρησιν καὶ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ.

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρακα τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριψδίου Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα καὶ τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Λέγε Συγιεώρ, Δέξα Καὶ νῦν Ἀροιγέσθω ἡ Πύλη, Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ἰδού δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Ἐλαμψειρ ἡ χάρις σου καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνα σου καὶ τὸν ἐκλαμψάρτα πρὸ αἰώνων, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουνίῃς ἐποχούμενος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυτις.

22. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὀρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κέριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Τριψδίου Τῆς τηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ, καὶ τῆς ἑορτῆς Χορὸς ἀγγελικός· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν, καὶ τῇς ἑορτῆς Ὁ ὡρ σὲν τῷ Πατρὶ, εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν, τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ δευτέρου οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ὥχου, τὸ Προκείμενον Μητροθήσομαι τοῦ ὄρόματός σου, τὸ Ηᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εύχαγγέλιον τοῦ Ὀρθροῦ ἢ Ν' γῆμα, Δέξα Ταῖς τῆς Θεοτοκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν, οἱ Στίχοι Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀροιγέσθω ἡ πύλη, οἱ Κανῶν εἰς ἐξ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἀπαξ, ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον, οἱ Οἰκας καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτάκοι, εἰς τὰ Μεγάλα-

νάρικ 'Ακατάληπτον ἐπει μετὰ τῶν τῆς Θ'. Ωδή; Τροποχίων ὡς διετυπώθησαν ἐν § 2· τὸ Ἐξαποστειλάριον 'Ἐν πιεύματι τῷ Υερῷ ἔκ τρίου. Εἰς τοὺς Αἴγους, τὰ Πρωτόμια Νόμιοι τὸν ἐν γράμματι εἰς δ'. Δέξα Καὶ νῦν 'Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς Δοξολογίᾳ Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εισοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον, τὸ Κοντάκιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ κακίες; ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοτόμου. Εἰς τὸ Εξιρέτω; Θεοτύπει ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις. Κατάλυτις εἶναι καὶ ἐλάχιον.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρχας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ φάλλεται ὁ Ἐσπερινὸς ἀπαρχλάκτω; ὡς προδιετυπώθη ἐν § 1, πλὴν τῶν Ἀναγνιώσμάτων μετὰ τὸ Ἀπολυτίκιον Χαίρε Κεχαριτωμένη ἐκ τρίου, Ἀπόλυτος καὶ Ἀπόδοτος. Ἀπόδειπνον Μέγχ οὐ λέγομεν ταῦτη τῇ ἐσπέρᾳ διὰ τὸ τῆς ἑορτῆς αἰδέσιμον, λέγομεν δὲ τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ἐν τοῖς κελλίοις; καὶ ταῦτα διὰ τοὺς ἐν πόλεσιν Ιεροὺς Ναοὺς, ἐν δὲ ταῖς Ιεραῖς Μοναῖς, ἐξακολουθήτωσαν κατὰ τὰ ἀργατικά τῶν Κτητόρων αὐτῶν Τυπικά. Αὕτη ἐστὶ ἡ γνώμη τῶν ἀιδίμων Ηλιτριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ 5'.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς δύνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς Α ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν ('Ορχ τὸν Πίνακα τῶν ΛΔ' Πασχαλίων).

Τῇ I'.—Τοῦ ἀγίου Ιερομάρτυρος Χαραλάμπους.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ιερομάρτυρος ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου μεγρι τῆς Ηλιτρικευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν 'Ορθρὸν, Καταβατίκι 'Αγριέω τὸ

στόρμα μιν καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ *Προστασία τῷριν Χριστιανῶν*.

Β'.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀγενὸς Τριψδίου, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἅγιου μετὰ τῆς Ἀναστάσιμου φάλλεται ώ; καὶ εἰ; ἀλλων ἑορταζομένων Ἅγιων μηνίας, ὅταν τούτων ἐν Κυριακῇ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνων φάλλεται τὸ Ἐωθινὸν, δὲ Ἀπόστολος τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· Κοντάκιον *Προστασία τῷριν Χριστιανῶν*, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε κτλ.*

Γ'.

3. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς πρώταις τέσσαροι Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρχει, μετὰ τὸν Προσιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέρασα φάλλομεν Ἀναστάσιμον δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τοῦ Ἅγιου γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἴσοδος. Φῶς λαρδὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγγνώσματα τοῦ Ἅγιου εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμές. Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἅγιου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόδυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλλὺν φάλλεται ἐ Τριψδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἅγιου, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου (ἐὰν ὑπάργυρη) εἰ δὲ μὴ Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ Τριψδικὰ ἀξιώτερα εἰσιν εἰτα τὸ Τριψάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου, καὶ δὲ Εξτριψδικός. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ώ; εἰ; τὸν Ἐσπερινόν εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ Θεοτοκίον τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, δὲ Ἀναστάσιμος, δὲ τοῦ Τριψδίου καὶ δὲ τοῦ Ἅγιου. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου, εἶτα φάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἅγιου, τὸ τοῦ Τριψδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀρ' δέ τοῦ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Κατακεκίσται τοῦ Τριψδίου καὶ ἀπαντά ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν Γίγν

τιμωτέραν, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριψίου, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμον γ', τοῦ Τριψίου δ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριψίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σῆμερον σωτηρία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακριτικοὶ τοῦ ἡγού εἰ; δ' καὶ δ' ἐκ τῆς; σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Τριψίου. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριψίου. Εἰς τὸ Ἐξχιρέτως; "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Airette, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Δ'.

6. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου προφάλλεται τῇ Πρχσκευῇ μετὰ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς ὡς ἐφεξῆς.

Τῇ Πέμπτῃ ἔσπερχας μετὰ τὸν Πρωτικὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξε ψάλμοιν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα γ' καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόψιον γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυτις.

7. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφων τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Δικαιος ὡς φοινικὸν ἀρθῆσει, τὸ Ηλαστικόν καὶ τὸν Ὁρθρον Εὐχαριστίου τοῦ Ἀγίου, ὁ Ν' φαλμὸς γῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ ἀθ.Ιοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησον με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου Φύλαγγα θεοστεφῆ, Κανόνες ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀρτί Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατεντάσιαι Χέρσον ἀβυσσοτύκοι, καὶ ψάλλονται τὰ Μεγάλυνάρια τῆς ἑορτῆς Ἀκατάληπτόν ἐστιν ως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξα-

ποστειλάρχιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ αὐτῆς τὸ τῆς ἑορτῆς.
Εἰς τοὺς Λίνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα
τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῇς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυ-
τίκιον τῆς ἑορτῆς.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ
Εἰσοδικόν Ἐγράφωμε Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ
Ἀγίου καὶ τὸ Κοντάκιον Ο μήτρα παρθειπική, Ἀπόστολος καὶ
Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως Θεοτόκε η ἐλπίς, Κοι-
νωνικὸν Ηστήριον σωτηρίου, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἔσπέρας καὶ τὸ πριν φάλλεται η Ἀκο-
λουθία τῶν Ψυχῶν κατὰ τὴν τοῦ Τριψιδίου διάταξιν.

Ε'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ ή τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς, ή Ἀ-
κολουθία τοῦ Ἀγίου φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηνίου διάταξιν, ἀνευ
τῶν ἐν τῷ Τριψιδίῳ Ἰδιομέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τελεῖται η Λει-
τουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου,
αἱ Καταβασίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστα-
στα τῷ Χριστιανῷ.

Γ'.

10. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, τῇ Παρασκευῇ ἔσπέ-
ρας μετὰ τὸν Προσιτικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρακα φάλλομεν Προ-
σόμοια τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων πατέρων γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου
Ἐθνικας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Ο διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἴσοδος, Φῶς
Ιαπόρι, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα, τὰ Προσόροια τοῦ Ἀγίου, Δόξα τῶν Ὁσίων, Καὶ νῦν
Δέσποιντι πρόσδεξαι, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τῶν Ὁσίων,
τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν νενομισμένην τῆς
Ἀκολουθίας διάταξιν, Εὐχαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου λέγεται τὸ τοῦ
Ἀγίου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Υγρὰ διωδεύσας, ὁ τοῦ Ἀγίου
καὶ ὁ τῶν Ὁσίων, αἱ Καταβασίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου, τὰ
Ἐξαποτελάρχικα, τοῦ Ἀγίου, τῶν Ὁσίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς
τοὺς Λίνους, Προσόμοια τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων γ', Δόξα τοῦ
Ἀγίου Ωσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες, Καὶ νῦν Μακαρίζομέτ σε,

Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χριστοστόμου, Κοντάκιον Προστασία τῷ Χριστιανῷ, Ἀπόστολος τοῦ Ἅγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ὁσίων, Κοινωνικὸν Εἰς μητριόσυνην κτλ.

Ζ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἔβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ φάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν προεκτεθεῖσαν διάταξιν ἐν § 3, 4, 5.

Η'.

13. Εἰ τύχοι τῇ τρίτῃ τῆς Α' ἔβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Δευτέρᾳ πρώτῃ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Προσόμοια τῆς ἡμέρας τοῦ Τριψίδιου γ' καὶ τοῦ Ἅγίου γ' τὰ πρὸς τὸ Ἔδωκας σημείωσιν, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστηγα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίγων δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ ἐσπέρας, εἰς τὸ Μ. Ἀπόδειπνον φάλλεται εἰς τοὺς Στίχους τοῦ Παραγία Δέσποινα Θεοτόκε καὶ τὸ τοῦ Ἅγίου, μετὰ τὸν Στίχον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ οὕτως "Ἄγιε ἔρδοξε Ιερομάρτυρα καὶ Θαυματουργὲ Χαράλαμπες, πρέσβενε ύπερ ἡμῶν τῷ Αμαρτωλῶν.

14. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, οὐδὲν τῶν τοῦ Τριψίδιου φάλλομεν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, φάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἅγίου, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου δίς, καὶ ἄπαξ τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἅγίου κατὰ σειρὰν μετὰ τῶν Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δὲ ἥχου, τὸ Προσκείμενον Δίκαιος ὡς φοιτιξ ἀνθίσει, τὸ Πᾶσα πτοιὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἴτα δὲ Ν' φαλμὸς χῆρας, Δόξα Ταῖς τοῦ Αθ.Ιοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, δὲ Στίχος Ἐλέησον με δὲ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Φαίλαγγα θεοστεγῆ, δὲ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Γρὺρὲ διοδεύσας, καὶ δὲ τοῦ Ἅγιου ἀπὸ γ' Θεοδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ δὲ

Οίκος του Ἅγιου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀροτξώ τὸ στόμια μον καὶ στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ δ' τοῦ Ἅγιου Προσόμοια, Δόξα Ὡσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι λιταὶ, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἅγιου. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν φάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ, εἴτα τὸ Χορὸς ὁ ἐπονράριος, τὸ Ηιστείνω εἰς ἑτα Θεὸν, ἡ Εὐχὴ Ἀρες, ἄρες, τὸ Ηάτερ ἵψιῶν, ὅτι σοῦ ἔστιν, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἅγιου τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν πατή καιρῷ, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Λειρούδην, Ἐρ ὄτοριατι Κυρίου, Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἵψις, καὶ ποιούμεν τὰς διατετυπωμένας τρεῖς μεγάλας Μετανοίας, εἴτα τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ιθ' καὶ ἡ Εὐχὴ Παραγλα Τριάς καὶ εὐθὺς ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

15. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομέν τὸ τῶν Ἀποστόλων Ἰδιόμελον Νηστεῖαν, οὐκέ ἀποχὴν βρωμάτων δίει, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἴτα τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια Βρώσει πάλαι πικρᾶ καὶ δ' Προσόμοια τοῦ Ἅγιου Ὁλος ἐκ τεστητος, Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ιιαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτο, καὶ ἡ Εὐλόγησις τῶν ἄρτων μετὰ τὸ Πλούσιοι ἐπτώχευσαν εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἅγιου, τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Εἰς μημόσυνον, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ἔγραφαγία.

•

16. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἑδδομάδος, τῇ Τρίτῃ πρωῒ δ τῆς Παραμονῆς Ἐσπερινὸς φάλλεται ώς διετυπώθη ἐν περιπτώσει II' § 13, ή δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων φάλλεται κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐν § 14, 15 διάταξιν. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον.

Ι.

17. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξε πάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Νηστεύσατες ἀδελφοὶ σωματικῶς δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς, καὶ δ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα Καὶ νῦν Προτόποιον, Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψίδιου, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρωὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὡρῶν, τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων, πάλλεται ώς διετυπώθη ἐν τῇ Η' περιπτώσει, § 14, 15, Καὶ νῦν εἰς τὸ Διεξκτίκον τοῦ Ἐσπερινοῦ Σταυροθεοτοκίου.

ΙΑ'.

18. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ εἰς τὸν Ἐσπερινὸν πάλλονται μετὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἡμέρας καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἀγίου, κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Η' § 13 διατυπωθεῖσαν ταξίν.

Τῇ δὲ Παρασκευῇ τὸ πρωὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῶν Ὡρῶν πάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ Η' περιπτώσει § 14 διάταξιν. Ο δὲ Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ώς ἐφεξῆς.

19. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξε πάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα δίς, δ' Προσόμοια τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους, καὶ δ' τοῦ ἀγίου Θεοδώρου. Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἥχου. Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψίδιου, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, εἴτα εὑθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου Νῦν αἱ δυνάμεις, Κοινωνικὸν Εἰς μημβρισμόνος, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, τὸ Κοντάκιον Ηστει Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα κτλ.

ΙΒ'.

20. Εἰ τούχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρωΐ ἐν τῷ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ Ἡρός Κύριον, εἰς τὸ Κέρκυρα ἐκέχραιξα φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ δίցι δ' Προσόμοια τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους, καὶ δ' τοῦ ἀγίου Θεοδώρου· Δέξα Όργάριψ χρησάμενος ὁ δυσμενής, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἥχου. Εἴσοδος μετὰ Θυμιατοῦ, Φῶς Ἰλαρῶν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, Νῦν αἱ συνάμειεις, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγνώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, καὶ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον λέγεται τὸ Κοντάκιον τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους.

21. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, φάλλεται ἡ Λιτή τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεγάλα τὰ τῆς πλοτεως καὶ δ' Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἀγίων, μετὰ τῶν Θεοτοκίων. Εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δ Πολυέλεος. Καθίσματά εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν τὸ ἐν τῷ Τριψιδίῳ Ζέων πλοτεως καὶ τὸ Θεοτοκίον καὶ εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Θεοτοκίον· οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Δικαιος ὡς φοῖτρις ἀρθήσει, Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους· δ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου· δ Στίχος Ἐλέησόν με δ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Φάλαγγα Θεοστεφῆ. Κανόνες δ α' τοῦ Τριψιδίου καὶ δ τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους· ἀπὸ γ' Θρῆνος τὸ Κοντάκιον καὶ δ Οἶκος τοῦ Τριψιδίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Τριψιδίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων· αἱ Καταβασίαι Ἀροτέξω τὸ στόμα μιον, εἰς τὴν δ' Θρῆνον· Ο καθίμενος ἐν δόξῃ· εἴτα στιχολογοῦμεν Τίτη τιμιωτέρας, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους καὶ τὰ δύο τοῦ Τριψιδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, γ' Προσόμοια τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους καὶ γ' τοῦ Τριψιδίου· Δέξα Ωσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε· Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Μεγάλα τὰ τῆς πλοτεως.

. 22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἵτα τυπικὰ καὶ οἱ Μηχαρισμοί, Τριπά-
ρια δ' ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ Μηναίου καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ
Τριψιδίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδου, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἅγίων τῆς ἡμέ-
ρας, τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστια-
νῶν Ἀπόστολος, τοῦ Ἅγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῇ; ἡμέρας. Εἰς τὸ
τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΓ'.

23. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας, τῷ Σαββάτῳ ἑπέ-
ρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέρα-
ξα φάλλομεν ἀναστάτιμα Στιχηρά δ', τοῦ Τριψιδίου γ' καὶ γ'
τοῦ Ἅγίου. Δόξα τοῦ Τριψιδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ
ῆχου. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα
τοῦ Ἅγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ
Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριψιδίου· τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ
τοῦ Τριψιδίου, τὸ τοῦ Ἅγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψηλιὺν, ψάλ-
λεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτή τοῦ Ἅγίου. Δόξα τοῦ Ἅγίου,
Καὶ νῦν τοῦ Τριψιδίου Χαίρετε προφῆται τίμοι, καὶ τὰ Τριαδικὰ
"Ἄξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν ἄγραπτον
εἰκόρα σου καὶ δὲ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυ-
τίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ· εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος· τὰ
ἀναστάτιμα Κάθισματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ
Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀνα-
βαθμοὶ τοῦ ἔχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος, δὲ τοῦ
Τριψιδίου καὶ δὲ τοῦ Ἅγίου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάτιμον Κοντά-
κιον μετὰ τοῦ Οίκου, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψιδίου, τὸ τοῦ Ἅγίου,
καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ δὲ Οίκος τοῦ Τριψιδίου,
τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἅγίου καὶ τὸ Γρόμνημα τοῦ Τριψιδίου· αἱ Κα-
ταβασίαι Θαλάσσης τὸ ἐρυθρατὸν πέλαγος, καὶ ἄπασχ ἡ ἐν ταῖς
Κυριακαῖς τοῦ Τριψιδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα
στιχολογοῦμεν Τὴν τίμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον,
τὸ τοῦ Τριψιδίου, τὸ τοῦ Ἅγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους,
Ἀναστάτιμα δέ, τοῦ Τριψιδίου γ' καὶ τοῦ Ἅγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριψ-
ιδίου, Καὶ νῦν Τ' περεντογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σι-
μερον σωτηρία.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς ("Ορα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁροθόδοξίας"). Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριψιδίου, τοῦ Ἅγίου, τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ἀπερμάγχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθεξῆς, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Λιταῖτε, Εἶδομεν τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΔ·

26. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ ἥγου οὐ ψάλλονται, ἀλλὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψιδίου Δίδου μοι κατάρυνξιν, καὶ τὰ ἔτερα δ' καὶ γ' τοῦ ἄγίου Χαραλάμπους "Ολος ἐκ γεστητος, Δόξα" Ἐθυσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Μέγα Προκείμενον "Ἐδωκας πληρογοιμίαν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐκ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἀργῶς, δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Τὸν ροερὸν ἀδάμιαντα, Καὶ νῦν Ἐκ παρτοιωρ κιρδένωρ, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε οὐ ψάλλεται, διὰ τὸ τελεῖσθαι αὔριον Λειτουργίαν Προηγιασμένην.

27. Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἅγίου ἀπὸ τῆς Λιτῆς μέχρι τῆς Διδολογίας, ώς καὶ τῶν Ὁρῶν, ψάλλεται ώς διετάχθη, ἐν περιπτώσει II § 14. Ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον Τὴν σωματικὴν ηστελαρ δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τῆς σειρᾶς Προσόμοια γ' Τίνι ώμοιωθῆς ταλαιπωρε, καὶ τοῦ Ἅγίου δ' Ἐδωκας τὸ σῶμά σου; Δόξα Φάλαγγα θεοστεφῆ, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ιλαρὸν, τὰ Ἀναγνώματα τοῦ Τριψιδίου, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἡ τῶν ἄρτων εὐλόγησις μετὰ τὸ Πλούσιοι ἐπτώχευσαρ, δ' Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἅγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Εἰς μημόσυνορ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

28. Εἰ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, ἀπασταν τὴν τῆς

'Ακολουθίας διάταξιν δρα ἐν περιπτώσει Η' § 13, 14, 15 ('Εννοεῖται ὅμως δτὶς ἐκ τοῦ Τριψδίου λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας).

Σημειωτέον δτὶς ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους δύνεται νὴ συμπέτη ἐν τῷ Τριψδίῳ, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φερσαίου, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Β' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ώς δρᾶται ἐν τῷ τοῦ Ἐφροδορομίου Πίνακι.

Τῇ ΚΔ'.—Η α' καὶ β' εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἔօρτη αὕτη ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ἀσώτου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ϕάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία προφάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς τοῦ ἀγίου Πολυκάρπου, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ϕάλλεται ἀμεταθέτως τῷ Σαββάτῳ.

Γ'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω ἢ τῆς Τυρινῆς, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας δρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους, ἐν περιπτώσει Γ' § 3, 4, 5.

Δ'.

4. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ϕάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους ἐν περιπτώσει δ' § 10, 11.

Ε'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ προφάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν

6. Εἰ τόχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Α' ἔθεμαξὸς τῶν Νηστεῶν, τῇ Δευτέρᾳ πρῷ μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Κύριε ἐκέμπραξα, φάλλομεν γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου καὶ γ' του Προδρόμου Χαιροῖς οἱ λεπὰ κεφαλῆι, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, τὸ Φῶς Ιἰαρὸν καὶ τὰ Ἀναγγώσματα τοῦ Τριψδίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὸ τοῦ Τριψδίου Ἰδιόμελον δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ Ἀπόλυτις.

7. Τῇ Τρίτῃ πρῷ μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐκ γῆς ἀρατεῖλασα δίς, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἴτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν Ἐκεῖ ἔκαρατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λίχνων τῷ Χριστῷ μιν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' γῦμα, Δέξα Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμοιν, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόκελον Ἡ τῷρ θείωρ ἐντοιῶτ, ὁ Κανὼν Τγγράρ διοδεύσας καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου κτλ. αἱ Καταβασίαι: Ἀροτέω τὸ στόμα μον, καὶ μετὰ Τίγρ τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια Ἡροΐε προπύλαια εἰς δ', Δέξα Τίγρ πατσεβάσμιον κάραν, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ η ἄμπελος, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον Ἐκ γῆς ἀρατεῖλασα, καὶ Κοντάκιον Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν φάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ, ως εἴθισται, καθὼς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἀγίου Χαρχαλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει Η' § 14.

8. Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριο ἐκέχραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστόλων Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δῖς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἴτα τὰ γ' τοῦ Τριῳδίου Προτόμοια καὶ δ' τοῦ Προδρόμου Δεῦτε τὴν τιμὴν κερατίην, Δόξα Η τῷ θεῷν ἴεροιών, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἵλαιρὸν, καὶ τὰ Αναγνώσματα, τὸ Κατενθύρθιτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, τὸ Νῦν αἱ

δυνάμεις, Κοινωνικὸν *Eis Mητριόσυνον*, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυτος.

Ζ'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ, Πέμπτῃ, ἢ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑρτῇ τοῦ ἀγίου Χριστάμπου; κατὰ τὴν Θ' καὶ ΙΑ' περίπτωσιν § 16—19.

Η'.

10. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρώτῃ, μετὰ τὸν Προοψιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα δίς, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια δ' καὶ δ' τοῦ ἀγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ Νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἥχου, Εἴτοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Ιαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψίου, τὸ Κατευθυνθήτω, Νῦν αἱ δυνάμεις, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ Ιδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυτος.

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξάφαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἀγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Καθίσματα ἀμφοτέρων τῶν Ἅγιων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, τὸ α' Ἀντίφων τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Ἐκεῖ ἐξαγαπετελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, εἶτα δὲ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμῳ, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, δὲ Στίχος Ἐλέησόρ με ό Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῷν θειωτῷ ἐπινοιῶν, Κανόνες δὲ α' τοῦ Τριψίου καὶ δὲ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὡδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἰκον τοῦ Προδρόμου τὰ τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριψίου, Καθίσματα μετὰ τῶν Θεοτοκίων ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψίου, αἱ Καταθασίαι Ἀροιξῷ τὸ στύμα μου, καὶ μετὰ Τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρικ τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἀγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ ἀγίου Θεοδώρου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Δοξολογία Μ. τὸ

Απολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσόστόμου, Κοντάκιον Προσπαστική τῷ χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Τριψδίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν Εἰς μημόσυνοι καὶ Ἀπόλυτις.

•

12. Εἰ τύχοι τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν², τὴν τῇς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρι ἐν τῇ τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει ΙΓ' § 23—25.

•

13. Εἰ τύχοι τῇ Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου γ', Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προδρόμου Ἡ τῷ θελῷ ἐννοιῶν, Καὶ νῦν Ὡθαίματος καιροῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἀγίου Γρηγορίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Κατανυκτικὰ Ἐλέησον ἡμᾶς καὶ δὲ Ἐξάψχλυος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῇς γ' Στιχολογίας τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάριχ, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀνακαθημοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, δὲ τοῦ Προδρόμου καὶ δὲ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου ἀπὸ γ' Καθῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψδίου, τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον ἀφ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβασίαι Ἀροιξῶ τὸ στόμα μου καὶ ἀπασχή ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξα-

---

2. Τὸ τοῦ Κωνσταντίου Τυπικὸν μετατίθησι τὴν ἑορτὴν τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῇς Β' ἑβδομάδος, ἥτοι τῇ Α' ἢ τῇ Β' τοῦ Μαρτίου.

ποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἀγίου Γρηγορίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα γ'; τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου δ', Δόξα Τοῖς ἐν σκότῳ ἀμαρτημάτων, Καὶ νῦν Τπερευλογημένη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακριτιμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἀγίου Γρηγορίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ο συμμαχήσας Κύριε, τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Σῶσον Κύριε. Τῷ πρώτῃ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, Καθίσματα ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς τὴν γ' Στιγμογίαν, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ἐρ Παραδείσω· εἰτα δὲ Κανὼν τοῦ Τριψδίου καὶ δὲ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον, Καθίσματα τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριψδίου. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριψδίου, τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ καθεξῆς Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη κτλ.

17. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἔβδομάδος ἢ τῆς Γ' ἢ τῆς Δ', τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους, περίπτωτιν ΙΔ' § 26, 27, καὶ ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς περιπτώσεις τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους.

Σημειωτέον ᶩτὶ ἡ ἑօρτὴ αὕτη δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψίδιῳ, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑδομάδος, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Δ' ἑδομάδος τῶν Νηστειῶν, ώς δρᾶται ἐν τῷ τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακι.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

Τῇ Θ'.—Τῶν ἀγίων Μ' Μαρτύρων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἑδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τρίτῃ πρωὶ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φᾶλλομεν τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου καὶ τῶν Ἀγίων Προσόμοια Φέροντες τὰ παρόντα γενναιως γ', Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπόλυτις.

2. Τῇ Τετάρτῃ πρωὶ, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ Λιτῆς λέγονται τὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων καὶ ἐν Δόξᾳ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων δίς καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Καθίσματα τῶν Ἀγίων κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐρ τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα πτοὺ καὶ τὸ Εὔχγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῶν Ἀγίων, ὁ Ν' ψαλμὸς χυμα, Δόξα Ταῖς τῶν ἀθλιοφόρων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με

ο Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Προφητικῶς ἀνεβόσα. Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου Τγγάρι διοδεύσας καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα κτλ. ἀφ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Μηνολόγιον· Καταβασίαι Ἀροίξω τὸ στόμα μου, εἴτε στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια, οἱ Αἶνοι, Δόξα Ἀθλορόφοι Χριστοῦ, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, καὶ ἀναγνώσκονται αἱ Ὁραι λιταῖ, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀλγηθόντας τῶν Ἀγίων, καὶ Κοντάκιον Πᾶσαν στρατιάν. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Χαραλάμπου; ἐν περιπτώσει Η' § 14.

3. Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Νηστεύσαρτες ἀδελφοὶ δἰς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψίδιου Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα Ἐργῷ Ὡδαῖς ἀσμάτων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐχγελίου, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, δ' Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Τετάρτῃ τῆς Β' καὶ Γ' ἔβδομαδός, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δῖς, τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

'Ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ τῆς Α' ἔβδομαδός καὶ ἀν τύχῃ ἡ ἑορτὴ, γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

B.

4 (δίς). Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς κυτῆς ἔβδομαδός, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δῖς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψίδιου Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Γεέσασθε καὶ ιδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Πέμπτῃ πρωὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μέχρι τῆς Δοξολογίας, αἱ Ὡραι καὶ τὰ λοιπὰ φάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3 διάταξιν. Ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὰ Πρόδες Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον Οἱ ποθοῦντες τοῦ Θεοῦ Πάσχα μετασχετεῖν διεῖ, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' Προσόμοια, καὶ τὰ τῶν Ἀγίων Φέροντες τὰ παρόντα δ'. Δόξα Ἐν Ὁραις ἀσμάτων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐχγελίου, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας τὸ Κατευθυνθήτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγελίον τῶν Ἀγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Εἰς μημύσυνον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Β' καὶ Γ' ἔβδομαδος, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας διεῖ, τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὔτης ἔβδομαδος, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ δ' Ἐσπερινὸς φάλλεται ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 1. Τῇ δὲ Παρασκευῇ πρωὶ δ' Ὁρθρος, μέχρι τῆς Δοξολογίας, καὶ αἱ Ὡραι φάλλονται ὡς διετάχθησκαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρόδες Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ διεῖ, δ' Προσόμοια τῶν Μαρτύρων, καὶ δ' τοῦ ἀγίου Θεοδώρου. Δόξα Ἐν φωταῖς ἀσμάτων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἥχου. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐχγελίου, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας τὸ Κατευθυνθήτω, εἴτα Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἱτῶν Ἀγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Εἰς μημύσυνον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἑσπέρας ἀναγνώσκονται cί Οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον Πιστίρ Χριστοῦ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἔβδομαδος, ἡ αὔτη ἐστι τῆς Ἀκολουθίας διάταξις (ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης τῶν Στιγμῶν τοῦ ἀγίου Θεοδώρου), φάλλεται δὲ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας διεῖ, τὰ δ' τοῦ ἥχου Μαρτυρικά, καὶ δ' τῶν Ἀ-

γίων. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἔδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρῳ ἐν τῷ Ἐσπεινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ δις, δ' Προσόμοια τῶν Μαρτύρων καὶ δ' τοῦ ἀγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνω χρησάμενος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἥχου, Εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον Πᾶσαν στρατιάρ.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρῳ, δ' Ὁρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου φάλλονται, ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἀγίου Χραλάμπους ἑορτῇ, ἐν περιπτώσει ΙΒ' § 21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, δ' Ἀπόστολος τοῦ Τριψίδιου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, Κοινωνικὸν Εἰς μημόσυνον, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τῇ Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομεν Ἀναστάτιμα τοῦ τυχόντος ἥχου δ', τοῦ Τριψίδιου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα τοῦ Τριψίδιου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα τῶν Ἀγίων Προφητικῶς ἀνεβόων, Καὶ νῦν (ἐν τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ) Ωθανάτιος καιροῦ, ἐν δὲ τῇ Α' Κυριακῇ καὶ τῇ Γ' τὰ τοῦ Τριψίδιου), τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Τριψίδιου καὶ τὸ Θεοτοκίον (ἐν δὲ τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Μαρτύρων καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Τριψίδιου Τίγρ ἄχρατος εἰκόνα σου, ἢ τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου), καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, δ' Τριζδι-

καὶ κανὼν, εἶτα ἡ Λιτή. Δόξα τῶν Ἅγίων Ἐρ φόδας ὑσμάτων, ·
Καὶ νῦν θεοπάτητος εἰ ἡ πρότειλος (ἐν τῇ Α' Κυριακῇ) Καὶ νῦν
Χαιρετε Προφῆται τίμοι, ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ Ὁρῶσά σε ἡ
κτῖσις ἀπανα) καὶ τὰ Τριεδικά "Ἄξιον ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον,
τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων (ἀντὶ τούτου ἐν τῇ Α' Κυριακῇ
Ἀπολυτίκιον Τίμητος εἰκόνα σου, ἐν δὲ τῇ Γ' Σθσον
Κέρις τὸν λαύρον σου) καὶ δὲ Εξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ
Ἀπολυτίκια ώ; εἰς τὸν Ἐπιπρεπόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πο-
λυέλεος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατέ σειράν, καὶ τὸ τῆς γ'
Στιχολογίας τῶν Ἅγίων (ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ τὸ τελευταῖον τῶν
Ἄγίων, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίου, τὸ Ἐρ παραπελεύσω με τὸ πρίν), εἶτα
τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προ-
κείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος, δὲ τῶν Ἅγίων καὶ δὲ τοῦ Τριψ-
ίου (ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ δὲ τοῦ Τριψίου καὶ δὲ τῶν Ἅγίων). ἀπὸ
γ' Φδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οίκου, εἶτα τὸ Κάθι-
σμα τοῦ Τριψίου, τῶν Ἅγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον
καὶ Οίκος τὰ τοῦ Τριψίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγίων καὶ τὸ Ὑ-
πέμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι τοῦ Τριψίου καὶ ἀπάστα ἡ ἐν
ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.
Εἶτα στιχολογοῦμεν Τίμητος τίμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀνα-
στάσιμον, τοῦ Τριψίου, τῶν Ἅγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς
Αἴγιους, ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ Ἀναστάτιμα δὲ τοῦ Τριψ-
ίου γ' καὶ τῶν Μαρτύρων γ', ἐν δὲ τῇ Β', μετὰ τὰ Ἀναστάτιμα
ἔρχονται τὰ τῶν Μαρτύρων καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἅγιου μετὰ τῶν
ἀρμοδίων Στίχων καὶ ἐν τῇ Δ' καὶ Ε' Ἀναστάτιμα ἐ καὶ τῶν
Μαρτύρων γ', ὃν οἱ Στίχοι ἐν τοῖς δυσὶ τελευταῖοις Τροπαρίοις
Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, καὶ Τοῖς Ἅγιοις
τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, Δόξα τοῦ Τριψ-
ίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ
Σίγμερον σωτῆρα.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
ἥγου εἰς δ' καὶ τῶν Ἅγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Α' καὶ τῇ Γ' Κυριακῇ τὰ
Ἀντίφων, ω; εἰσιν διωρισμένα) μετὰ τὴν Εἰσοδον, ἐν μὲν τῇ Α' καὶ
Γ' Κυριακῇ τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριψίου, τῶν Ἅγίων
καὶ τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς, τὸ Ἀνα-
στάτιμον τῶν Ἅγίων, τοῦ Τριψίου, καὶ τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Τῇ ύπερμάχῳ, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιου τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου· Κοινωνικὸν, ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ, Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ταῖς λοιπαῖς Αἱρετε τὸν Κύριον, Εἴδομεν τὸ φῶς· ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυτις.

Γ'.

11. Εἰ τύχοι ἐν Δευτέρᾳ τῇς Β' Γ' Δ' καὶ Ε' ἔδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλους Στιγμὰς^ς, τοῦ Τριψίου Προσόμοια γ' καὶ γ' τῶν Ἀγίων. Δόξα Γῆρα Λιμνηρῶς παράδεισον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Ἐργοῖς σκοτεινοῖς, Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὸ Ιδιόμελον ἀργῶς δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ. Δόξα Προφητικῶς ἀνεβόα, Καὶ νῦν Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἄγιων, Τοῦ Γαβριήλ φρεγξαμένου σοι, καὶ Ἀπόλυτις. Τὸ Θεοτόκε παρθένε σὺ φάλλεται διὰ τὸ τελεῖσθαι αὔριον Προηγιασμένην.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωτὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, αἱ Ὡραι καὶ ἡ Λειτουργίζεις τῶν Προηγιασμένων, φάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ Α' περιπτώσει § 2, 3.

Εἰ δὲ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῇς Β', Γ', Δ' καὶ Ε' ἔδομάδος, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῇς Προηγιασμένης, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῇς ἡμέρας δίς, τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα, τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3.

Ζ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῇς Δ' ἔδομάδος, τὸ πρωτὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου φάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3, αἱ δὲ Ὡραι ἀναγινώσκονται λιται καὶ λέγομεν ἀντὶ τοῦ Τὸ πρωτὶ εἰσάκουσσον τῆς φωνῆς μου καὶ Κύριε ὁ τὸ Ηανάγιόν σου κτλ., Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν λέπτοτα, Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἄγιων, καὶ Κοντάκιον Οὐκέτι φιλογρήνη φοινιφατα. Ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προτιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δύο Ἰδιόμελα καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τοῦ Τριψίου γ' Προσόμοια, καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα

Τὴν λιγυηρήν ως παράδεισον, Καὶ νῦν Σήμερος ὁ ἀπρόσιτος τῇ οἰστρᾳ, Εὔτοδος μετὰ τοῦ Εὐχγγελίου, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ χαλεπῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Εἰς μητρικούς, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ νων, Κοινωνικὸν Εἰς μητρικούς, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυτος.

III.

13. Εἰ τύχοι ἐν Σεββάτῳ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἑδομάδος, τῇ Παροκτενῇ πρωὶ εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, δ' Μαρτυρικὴ τοῦ τυχόντος ἥγου καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δέξας Ἐρ φιλαὶ φιλιάτωρ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ χαλεπῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυτος. Τὸ ἔσπερας ἀναγνώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου ως εἴδισται, Κοντάκιον Πᾶσαν στρατιάρ.

Τῷ Σαββάτῳ πρωὶ ἡ Ἀχολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοτόμου ψάλλονται κατὰ τὴν γνωστὴν διάταξιν. Ἀπόστολος καὶ Εὐχγγέλιον τῶν Ἀγίων. Κοινωνικὸν Εἰς μητρικούς.

IV.

14. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἑδομάδος, τὸ πρωὶ ἡ Ἀχολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ωρῶν ψάλλεται ως διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Στίγου. Ηεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῷ οἱ ἀμαρτωλοὶ, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἴτα τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προτόμοια, καὶ δ' τῶν Ἀγίων Φέροντες τὰ παρόντα γενναῖως, καὶ ἀκολούθως τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιγηρὰ τοῦ Τριψδίου Ἀπας ὁ βίος μου, μέγρι τοῦ Στιγηροῦ "Ω τῆς ἀγράτου σου εὐσπλαγχνίας· Δόξα τῶν Ἀγίων Τὴν λιμηνή ως παράδεισον, Καὶ νῦν Ἐργοὶς σκοτεινοῖς σύνταπαχθεῖς. Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐχγγελίου, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν

Άγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Εἰς μημηύσυντον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυτον.

Τὸ ἐσπέρχες φάλλεται δὲ Μ. Κανών, ως εἴθισται, μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου.

I'.

15. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τετάρτῃ πρωῒ ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία φάλλονται ώς ἐν περιπτώσει Θ' § 14· ἀλλὰ Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον, ως καὶ τὸ Δοξαστικὸν, οὐ λέγονται, Κοινωνικὸν δὲ τὸ Γεύσασθε. Τῇ Πέμπτῃ πρωῒ, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἅγίων καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ θεός Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἅγίων δίς, καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Φαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῶν Ἅγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, δὲ Ν' φαλμὸς χύμα, καὶ ἀναγινώσκεται· ἡ α' καὶ γ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῶν Ἅγίων, ως καὶ τὸ μετὰ τὴν Αἴτησιν Κάθισμα τῶν Ἅγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα ἡ δ' Ὡδὴ τοῦ Τριψδίου καὶ ἡ τῶν Ἅγίων, ἡ ε' καὶ ἡ σ' Ὡδὴ τῶν Ἅγίων καὶ ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον Ψυχῆ μου Ψυχῆ μου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Μαρτύρων, εἶτα ἡ η' καὶ θ' Ὡδὴ τοῦ Τριψδίου, ως καὶ ἡ τῶν Ἅγίων, αἱ Κατεκτασίαι Ἀιοίξω τὸ στόμα μου καὶ μετὰ Τὴν τιμιωτέραν τὸ Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἅγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοῖ, Δόξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καὶ νῦν Μακαρίσομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀληγηδόρας τῶν Ἅγιων, καὶ Κοντάκιον Ψυχῆ μου ψυχῆ μου. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν φάλλονται οἱ Μακχρισμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ως διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἀγίου Χαρκλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει Η' § 14 καὶ Ἀπόλυτοις.

16. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριο ἐκέκραξα φάλλομεν τὸ Ἰδίομελον Αὐτεξουσίως ἐξεδύθη δίς, καὶ τὸ Μάρτυρικὸν, τὰ γ' Προσόμοια τοῦ Τριψδίου καὶ δὲ τῶν Ἅγίων, Δόξα Ἐρώταις ἴσμιάτων, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον Προσόμοιον, Εἴτεδος μετὰ τοῦ Εὐχγέλιου, Φῶς Ιαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἅγίων καὶ καθεξῆς, ἡ Λειτουργία τῶν Προσ-

γιασμένων, Κοινωνικὸν *Eἰς μητριόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυτον.*

ΙΑ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὔτης ἑδδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ εἰς τὸν Ἐσπερινόν, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τὸ Μαρτυρικὸν καὶ τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Μαρτύρων, Δόξα καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῶν Ὡρῶν φάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' 2.

18. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ δις, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου Βουλὴν προαιώνιον, καὶ δ' τῶν Ἅγίων Δόξα Τὴν λιμηνὴν ὡς παράδεισον, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἅγίων, καὶ καθεῖται ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Eἰς μητριόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυτος,

Τὸ ἑσπέρας φάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὅμνος μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται. Κοντάκιον *Tῇ ώπερμάχῳ*.

ΙΒ'.

19. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Παρασκευῇ πρωΐ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ δις, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου Βουλὴν προαιώνιον, καὶ δ' τῶν Μαρτύρων Δόξα Προφητικῶς ἀκεβόα, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον Εἴσοδος μετὰ θυμικτοῦ, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεῖται ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Γεύσασθε* καὶ ἴδετε, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυτος.

Τὸ ἑσπέρας φάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὅμνος μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται. Κοντάκιον *Tῇ ώπερμάχῳ*.

20. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς

τὸ Θεὸς Κύριος, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, καὶ αὖθις; Τὸ προσταχθέν· εἰτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῶν Ἅγιων Τὸ σεπτὸν στερέωμα (ζῆτει ἀπὸ γ' Ὡδῆς), Δόξα Καὶ νῦν Ὁ μέγας στρατηγός· εἰς τὴν δέ στιχολογίαν, τῶν Ἅγιων Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες, Δόξα Καὶ νῦν Ἐρθυμοῦμαι τὴν κρίσιν, καὶ εὐθὺς δὲ Ν' φαλμὸς χύμα. Κρνόνες δὲ τῆς Θεοτόκου Ἀρολέω τὸ στόμα μου, καὶ ὁ τῶν Ἅγιων ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς ἔπειξ· ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ δὲ Οἶκος "Ἄγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον τῶν Μαρτύρων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψίου, αἱ Καταβασίαι Ἀρολέω τὸ στόμα μου, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τῶν Ἅγιών, καὶ τὸ τοῦ Τριψίου Τὸ ἀπ' αἰώνος σήμερον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Θεοτόκου Προσόμοια Κεκρυμμένοι μυστήριον γ' καὶ γ' τῶν Ἅγιων Δεῦτε μαρτυρήητε ἀδελφοί. Δόξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καὶ νῦν Γλώσσαν ἡνὸν οὐκέ ἔγρω· Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων.

21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ Τροπάρια ἀνὰ δέ ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ Κρνόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐκ τῆς εἰς τῶν Ἅγιων. Εἰς τὴν Εἴσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . δὲ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, τὸ τῶν Ἅγιων, τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος τῶν Ἅγιων καὶ Εὐαγγέλιον Ἀραστᾶσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀπας γηγενής Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτις

Σημειωτέον δτι ἡ μνήμη τῶν Μ' Μαρτύρων δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψίῳ ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Α΄ ἔβδομαδος τῶν Νηστειῶν, μέχρι τῆς Δευτέρας τῶν Βεβίων ("Ορχα τὸν τεθ Εορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'.—(1) Εὐαγγελισμὸς τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Λειπαρθένου Μαρίας.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

Σημείωσις. Εὰν ἡ παραμονὴ τῆς ἑστῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ, ἢ Παρασκευῇ ἐν αἷς, ὡς ἔθος, τελεῖται Προηγιασμένη Λειτουργία, ἐν μὲν ταῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις τῶν πόλεων εὑρεται Προηγιασμένη διὰ τὸ μηδὲ ἀγρυπνίαν τελεῖσθαι ἐν ταύταις, ἔξαιρουμένης τῆς Μεγάλης Τρίτης καὶ Μ. Τετάρτης, ἐν αἷς τελεῖται Προηγιασμένη μετὰ μικροῦ Ἐσπερινοῦ. Ἐν ταῖς Ἱεραῖς δημοσίαις διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ διὰ τὸ τελεσθαι πάντοτε ἐν ταύταις ἀγρυπνίαν, τελεῖται τῇ παραμονῇ Προηγιασμένη μετὰ μικροῦ Ἐσπερινοῦ, τῶν ἀρχαίων κτητορικῶν Τυπικῶν ἀμετακινήτων διαμενόντων.

1. Εἰ τύχοι δὲ Εὐαγγελισμὸς τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τετάρτῃ πρώτῳ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης Λειτουργίας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκριξα φύλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας διεῖ, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξία; τὰ γ' τοῦ Τριψίδιου τῆς σειρᾶς Προτόμοικ καὶ δ' Προεόρτια Κεκρυμμένοργανοντος Λινοτήριον. Δέξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται δὲ Γαβριήλ, Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Τὸ ἑσπέρας τὸ Μέγα 'Απόδειπνον ὡς εἴθισται.

2. Τῇ Ηλέμπτῃ πρώτῃ, μετὰ τὸ Μετονυκτικὸν, τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς καὶ δὲ Εξάψιλος· μετὰ τὴν Συναπτὴν τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον· τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωήγου καὶ τοῦ Τριψίδιου Καθίσματα, ὁ Ν' ψιλός, ἡ Στιγολογία τῶν Θ' Ὡδῶν καὶ δὲ Προεόρτιος κανὼν Ὁ κύστιος περιχαρῶς εὐφράτητι μετὰ τῶν Τριψίδων τῆς ἡμέρας· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Προεόρτιον Κάθισμα Σήμερον ἀπαστα, ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Ηγεύματος τοῦ Ημαγλον καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν

Λγίων τῆς ἡμέρας μετὰ τοὺς Κανόνας, δὲ Εἰρμὸς τῆς η' Ὡδῆς; Χειρας ἐκπετάσας Δανιὴλ καὶ στυγολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον. Ως δῶρα προεόρτια, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστόλων τῆς ἡμέρας δῖς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπεξ, Δόξα Καὶ νῦν Γλώσσαν ἦρ οὐκ ἔγρω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἑκομιλογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῇ παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προσόկμα, καὶ ἀναγνινώσκονται αἱ Ὁραι λιταῖ, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ Προεόρτια, καὶ μετὰ τὴν σ' Ὁραν Ἀπελυσις. Η δὲ Θ' Ὁρα ἀναγνινώσκεται τὸ ἑσπέρας πρὸ τοῦ Ἐπερινοῦ ὥς εἴθιτται, καὶ λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ Προεόρτια.

Ο Μέγας Εσπερινός.

3. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τρία Στιχηρὰ Προτόμωια Βουλῆρ προαιώνιοι εἰς ἔξ- Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἴτοδος, Φῶς Ιαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστολα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἑκτῷ μηρὶ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον κτλ. δὲ Ν' φαλμὸς, ἡ Λιτή, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ δὲ Πολυέλεος Ἐξηρεύεται ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν (τὸ τελευταῖον ἐκ δευτέρου), οἱ Ἀναζεύθμοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Εὐαγγελίευθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα πτοῦ καὶ τὸ Εὐχαριστίον Ἀριστᾶσα Μαριάμ, δὲ Ν' φαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν, δὲ Στίχος Ἐλέησόν με δὲ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται δὲ Γαβριὴλ, δὲ Κανὼν εἰς σ' ἄνευ Στίχου· εἰς τὰ τελευταῖα Τροπάρια Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπεξ, ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπεριμάχῳ καὶ δὲ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδκοσίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου, καὶ φάλλεται ἡ θνητότης, αἱ Καταδκοσίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου, καὶ φάλλεται ἡ θνητότης· Ωδὴ μετὰ τοῦ Μεγαλυντρίου Εὐαγγελίου γῆ χαρὰν μερά-

.Ιηρ. . . Ότι ἐμψύχῳ Θεοῖ καθωτῷ· είτα τὰ δύο 'Εξαποστειλάρια. Εἰς τὸν Λίνους, τὰ γ' Προσόμοια Τῷν οὐρανῶν ὑψίδων εἰς δέ, Δόξα Καὶ νῦν Τὸν ἀπ' αἰώρος μυστήριον, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ 'Αντίφωνα.

'Αρτίφωνον Α'.

'Ο Θεός τὸν κρέμα σου τῷ Βασιλεῖ
δόξα, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ Χρῖστῳ τοῦ
Βασιλέως.

'Αναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ,
καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ἐναγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

"Ωμοίσει Κύριος τῷ Δασκίδι ἀλήθειαν,
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Tatē πρε-
σβεταῖς τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

'Αρτίφωνον Β'.

Καταβήσεται ως ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ
ώσει σταγῶν ἡ στάξουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

'Ηγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ "Ἄψιστος."

'Ο Θεός ἐμφανώς ἥξει, ὁ Θεός ἡμῶν,
καὶ οὐ παρασεωπήσεται.

'Ανατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δι-
καιοσύνην καὶ πληθίος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς
Γιὲ Θεοῦ ὁ δι'
ἡμᾶς σαρκω-
θεὶς κτλ.

'Αρτίφωνον Γ'.

"Εσταί τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον
εἰς τὸν αἰῶνας.

Ἐνλογητὸς Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ,
ὁ ποιῶν θαυμάτα μόνος.

Ἐνλόγημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον
τῆς σωτηρίας
κτλ.

Τὸ Εἰσοδικὸν Ἐναγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσορ ἡμᾶς Τὶς Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, γάλλοντάς σοι Ἀληθοῖς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας, τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπεριμάχῳ, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος· Ὁ ἀγιάλων καὶ οἱ ἀγιαλόμεροι, τὸ Εὐαγγέλιον· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκειταις συνέλαβεν Ἐλισάβετ, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χριστοτόμου. Εἰ; τὸ Ἔξαιρέτως Ἐναγγελίζουν γῆς χαρὰν μεγάλην. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ· Κατινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιώρ, Ἐδομερ τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Η Ἀπόδοσις.

6. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια Bovilīγρ προαιώνιον, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ("Ορχ τῇ Κεῖ")· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἴτεδος, Φῶς I.αρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἔκτῳ μηνὶ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, καὶ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύνεις ψάλλεται· τὸ Τῇ Υπεριμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀνχιενώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὃς εἴθισται· μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἰκων, τὸ Τῇ ὑπεριμάχῳ αὐθίς σύντομον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυτις.

7. Τῷ Σικκάτῳ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψηλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ Ἔξαψιχλμος" εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' γύμα, καὶ δὲ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ τοῦ Ἀρχαγγέλου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Ἀρχαγγέλου· Ὁ μέγας Γαβριὴλ καὶ ἔτερον Τῷν ἀσωματωτοῖς ιειτουργῶν, ἀπὸ γ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Arolēw τὸ στόμα μου καὶ μετὰ Τὴν τιμωτέραν, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἔξαποτειλάρια. Εἰ; τοὺς Αἰνους, τὰ Προσόμοια τῶν Αἰνων τῆς ἑορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν Εὐχραινέσθωσαρ οἱ Οὐρανοί. Διξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῇ ἑορτῇ· εἰς τὴν Εἰσόδον Ιεῦτε προσκυνούμενοι . . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, τὸ

Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀρχαγγέλου, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπεριμάχῳ τὸν Ἀπόστολον (ζήτει Σεπτεμβρίου 5') καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (Νοεμβρίου II'). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιότερον Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶ τοὺς Ἀγρέλους, Ἐλδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

B'.

9. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββατῷ τῇ; Γ' ἔθδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, μετὰ τὸν Προσκυνακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψίου Προσόμοικ, καὶ γ' Ἰροεόρτια Κεκρυψιέοντο μυστήριον, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαρθιὴλ, τὸ Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ· Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἡρ οὐκ ἔγρω, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, Κύριε Ἐλέητον μ', Τὴρ τιμιωτέραν, τὸ Ἐπουράνιε, τὸ Παραγλα Τριάς, τὸ Εἴη τὸ δόγμα, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ ἐσπέρας ἀναγνώσκεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ δὲ Παρασκευῇ πρωὶ ὁ "Ορθρὸς τῆς Πιραμονῆς καὶ αἱ Ὡραι ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2· μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς εἰς Ὡρας Ἀπόλυτις.

10. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προσκυνακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια Βουλὴρ προαιώνιον εἰς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται Τῇ ὑπεριμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγνώσκεται ἡ γ' Στάσις τῶν Οἰκιών τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἰκιών Τῇ ὑπεριμάχῳ σύντομον, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῷ Σαββατῷ πρωὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ "Ορθρου τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοτόμου ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

'Η Ἀπόδοσις.

11. Τῷ Σκεύατῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα, 'Αναστάτια Στιχηρά δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δέξα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτικα Στιχηρά, Δέξα 'Ο συμμιαχήσας Κύριε, Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ ἀναστάτικον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῇ; ἑορτῇ;, καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ πρώτῃ τῇ Κυριακῇ, φάλλεται μόνη ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκελουθία μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, ὡς τέτακται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

Γ'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Προχριστευῇ πρωτί, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα τὸ Ἰδόμενον Ἀσώτου δικαιηρία δίς, τὰ δ' τοῦ ἥγου Μαρτυρικά, καὶ δ' Προσόρπια Κεκρυμμένον μυστήριον, Δέξα Καὶ νῦν Εἴαγρε. Λίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένον.

Τὸ ἐσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Στάσις τῶν Οἴλων τῇ; Θεοτόκου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον Ἐπελεύσει Πινεύματος τοῦ Παραγίον κτλ.

13. Τῷ Σκεύατῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονικτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δίς, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Μαρτυρικά τοῦ ἥγου Καθίσματα, δὲ Ν' ψηλμὸς καὶ δὲ προεόρτιος Κανὼν Ὁ κόσμιος περιχαρῶς καὶ τὰ Τριώδια τῇ; ἡμέρᾳ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ προεόρτιον Κάθισμα· ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πινεύματος, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῇ; ἡμέρᾳ· ἀρ' οὐ' φάλλεται τῇ; η' Ὡδῆς δὲ Εἰρήμος, καὶ μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον. Όσε δῶρα προεόρτια δίς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ ἐσπέρια τοῦ μικροῦ Ἐσπερινοῦ Κατοικτειρίσας τὸ ποιημα ὁ πλάντικος. Δέξα Καὶ νῦν Τῷ ἔκτῳ

μηρὶ, Σοὶ δόξα πρέτει, καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενὴ τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἐσπερινοῦ Ἀρχωρ τῷ ἄρῳ δυνάμεων, Δόξα Καὶ νῦν Γλώσσας ἡρὶ οὐκ ἔγινω, τὸ Ἀγαθὸρ τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τῆς ἡμέρας Ἀντίφωνα· εἰς τὴν Εἴσοδον Ιεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐρ Ἀγίοις θαυμαστὸς, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ προεόρτιον Κοντάκιον· Ἀπόστολος καὶ Εὐχγγέλιον τῆς ἡμέρας, τὸ Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῷ αὐτῷ Σκεῦστι τέσσερας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἑκέραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς Βουλὴρ προαιώνιοι εἰς δ'. Δόξα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἴμωρ, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Εἴσοδος, φῶς Ιαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ὁ συμμαχήσας Κύριε, Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

16. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτή (χαταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος), Δόξα ἐκ τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιγολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· εἰς δὲ τὴν γ' τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς· ἡ Αἴτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀραστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύνα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν, ὁ Στίχος Ἐλέησόρ με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Κανόνες δὲ τοῦ Τριωδίου, οὗ πρῶτον ψάλλεται δὲ Εἰρυὸς Ὁ Θειότατος δίς, εἰς τὸ δεύτερον Τροπάριον Στίχον Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀραστᾶσει σου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἴμωρ καὶ δ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριωδίου ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ

Τριψδίου· αἱ Καταβασίαι· Ὁ Θειότατος προετύπωσε, εἴτα φάλλεται ή Θ' τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίζουν γῆ χαράρ... Ως ἐμψύχῳ Θεῷ, η Κατεκτήσιχ· Ω Μῆτερ Παρθένε, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα δ', τοῦ Σταυροῦ γ', καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. χατὰ δὲ τὸ Τρισάγιον τῆς Δοξολογίας τελεῖται καὶ η τάξις τῆς Εισόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ως εἰθισται· μετὰ τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοί, λέγεται τὸ Σήμερον σωτηρία.

17. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίρων τῇ ἑορτῇ; ("Ορα ἐν περιπτώσει Α' § 5") εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, Εισοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀραστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀντὶ τοῦ Τρισάγιου Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίζουν γῆ χαρὰν μεγάλην. . . Ως ἐμψύχῳ Θεῷ, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Η Ἀπόδοσις.

18. Τῇ αὔτῃ Κυριακῇ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα τὰ γ' Προσόμοια Βουλὴν προαιώνιον, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ δι μέγιστος δι τοῦ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἔκτῳ μηνὶ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυτις.

Δ'.

19. Εἰ τύχοι η ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἑδομάδος, τῷ Σεβατῷ ἐσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ τὸ πρωΐ η πρεσόρτιος Ἀκολουθία κατελιμπάνεται, ψάλλεται δὲ μόνη η τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ως τέταχται ἐν τῷ Τριψδίῳ.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ η τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία φάλλεται ως διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

· Η Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας φάλλεται ως διετάχθη
ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ε'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τρίτῃ τῆς Δ' Ε' καὶ Σ' ἔδομάδος,
τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε
ἐκέχραξα τὰ δ' τοῦ ἥχου Κτανυκτικὰ, τοῦ Τριψδίου Προσόμοια γ'
καὶ τὰ γ' Προεόρτια Κεκρυψμένον μυστήριον, Δόξα Καὶ νῦν
Ἐνηγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Μέ-
γα Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίγων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ
Ίδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσ-
σαι ἵρι οὐκ ἔγριω, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε
Παρθένε, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέ-
ραν τῶν Χερουνίμην, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς Μετανοίας, τὴν
Συγχώρησιν, ως εἴθισται, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὡραι φάλλον-
ται ως διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εύχὴν τῆς σ'
Ωρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ὁ Μ. Ἐσπερινὸς, καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ Ὁρθρος
τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου φάλλονται ως
διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

· Η Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Τρίτῃ ἐσπέρας γίνεται ως διετάχθη ἐν
περιπτώσει Γ' § 18.

Γ'.

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ ἢ τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' καὶ Σ'
ἔδομάδος, ὁ μὲν προεόρτιος Ἐσπερινὸς καὶ ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις πε-
ριπτάσεται φάλλεται ως διετυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Ο τῆς
Παραμονῆς Ὁρθρος μετὰ τῶν Ὡρῶν, ως διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α'
§ 2. Ο Μ. Ἐσπερινὸς καὶ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουρ-
γίας τοῦ Χρυσοστόμου, ως διετυπώθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5, ἡ
δὲ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ ἐσπέρᾳ, ως διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ζ'.

22. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' ἔδομάδος, τῇ
Τετάρτῃ πρωὶ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ
Κύριε ἐκέχραξα τὰ δύο Ίδιόμελα τῇ σειρᾷς τοῦ Τριψδίου, τὸ

Μορτυρικὸν καὶ γ' Προεόρτια Κεκρυμμένον μυστήριον, Δόξα καὶ νῦν Σήμερον δὲ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεῖται η Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρωῒ, δὲ "Ορθρὸς τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραι φάλλονται ώς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εύχὴν τῆς σ' "Ωρας Ἀπόλυτις.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, δὲ Μ. Ἐσπερινὸς καὶ τὸ πρωῒ τῇ Παρασκευῇ δὲ "Ορθρὸς τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου φάλλονται, ώς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5.

Ἡ ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ώς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 6, 7, 8.

III.

23. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἔνδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωῒ δὲ προεόρτιος Ἐσπερινὸς φάλλεται, ώς διετάχθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Τῇ Παρασκευῇ πρωῒ δὲ "Ορθρὸς καὶ αἱ Ὁραι ώς ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εύχὴν τῆς σ' "Ωρας Ἀπόλυτις.

Τὸ ἐσπέρας τῆς Παρασκευῆς, δὲ Μ. Ἐσπερινὸς καὶ τῷ Σαββάτῳ δὲ "Ορθρὸς τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου φάλλονται ώς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Β' § 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξά Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς γ', καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ', Δόξα Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμὰ, Δόξα Καὶ νῦν Εὐφραυέσθωσαρ οἱ οὐρανοὶ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δίς, καὶ Ἀπόλυτις.

Ἡ Ἀχολούθια τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος φάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

25. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν δὲ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιάν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ δικός κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιάν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ δικός κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιάν ἐστιν. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ Εξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ "Ἄρωμας, τὰ ἀναστάτικα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῇς ἑορτῇς, τὰ Εὐλογητά, τὴν παχοὺ τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάτιμος καὶ ὁ τῇς ἑορτῇς ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ Ἀρχαγγέλου 'Ο Μέγας στρατηγὸς καὶ Τῷν Ἀσωμάτων λειτουργῶν" ("Ορχ τῇ Κς") ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβατίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μον, καὶ ἀπαστή ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διέταξις τοῦ Ἑωθίνου Εὐαγγελίου, εἴτε μετὰ Τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ ἀναστάτιμον καὶ τὰ τῇς ἑορτῇς. Εἰς ταὺς Αἴνους, ἀναστάτιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ῶδε ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ), Δέξια τῶν Αἴνων δεῦτε ἐργασώμεθα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμεροι σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοντάκιον Τῇ Υπερημάλῳ.

Θ'.

26. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Πρατηκευῇ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Τοὺς πάθεσι δουλώσας δις, τὰ τοῦ ἥχου δ' Μαρτυρικὰ καὶ δ' τὰ Προεόρτικ, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προτηριασμένων.

Τῷ ἑσπέρικῃ ἀναγνώσκεται ἡ δ' Στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, μετὰ Μικροῦ Ἀπεδίπνου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον Ἐπελεύσει πτερύματος.

Τῷ Σαββάτῳ ὁ "Ορθρος τῆς Παραμονῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ'" § 13, 14.

27. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάτικα Στιγμὴς δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰτοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτικα Στιγμὴς, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυτις.

28. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς

τὸ Τρισάγιον, δὲ Ν' φαλμὸς (χαταλιμπανομένου τοῦ Τριαδίκου χανόνος, φάλλεται ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ Ἐξάφυλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυύλεος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα ἐν μὲν τῇ ἀκείνῃ Στιγολογίᾳ ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ γ' μόνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἰτησις, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥγου καὶ οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Ἐναγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα πτοὴν, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀραστᾶσα Μαριάμ, τὸ Αράστασιν Χριστοῦ καὶ δὲ Ν' φαλμὸς χύμα, Δέξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν, ὁ Στίγος Εἰλένσόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰειδυμέλον Ἐναγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ἐτῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα 'Ο λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπεξ· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀροίξω τὸ στόμα μιου, καὶ ἡ θ' τῆς ἑορτῆς· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δὲ καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δέξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰώνος μυστήριον, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ Σήμερον σωτηρία.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐναγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ τεκμήρω, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Κοντάκιον Τῇ Ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, τὸ Ἐναγγελίζον γῆ, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Εἰδογιερ τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυσις. Η Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου φάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

II.

30. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' καὶ τὸ ἔβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμίον καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριον ἐκέρχαξι Ἀναστάσιμα δ', Προεόρτια γ', καὶ τοῦ εἰς τὸ Τριψιδίον γ', Δέξα Γλασσαῖς ἢρι οὐκ ἔγινο, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτριψιδίον γ', Δέξα Γλασσαῖς ἢρι οὐκ ἔγινο, Φῶς Ιαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τοῖς τοῦ ἥγου, Εἴτεδος, Φῶς Ιαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τοῖς τοῦ Τριψιδίου, Δέξα Τριψιδίου, Καὶ τὸ Ἀπόστυχο, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμάτα, Δέξα τοῦ Τριψιδίου, Καὶ τὸ

νῦν Εὐαγγελίζεται δὲ Γαβριὴλ, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριψίδιου, τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυτις.

31. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φελμὸν, δὲ Τριαδίκος κανὼν καὶ τὸ Τριαδικὰ "Ἄξιον ἐστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, καὶ δὲ Εξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Τριψίδιου καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ ἥγου. Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος καὶ δὲ Προεόρτιος, οὐ δὲ Στίχος Δόξα σοι, δὲ Θεός· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ προεόρτιον Κάθισμα Σήμερον ἄπασα ἄπαξ· ἀφ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτιμα, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψίδιου· αἱ Καταβασίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου, καὶ ἄπασα δὲ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψίδιου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτε μετὰ Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τοῦ Τριψίδιου καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δέ καὶ Προεόρτια Κατοικητειρήσας τῷ πλάσματι δὲ Πλάστης δέ. Δέξα τοῦ Τριψίδιου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξιολογία Μ. Σήμερον σωτηρίᾳ, καὶ καθεξῆς δὲ Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, ἐν δὲ φάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακχρισμοὶ, Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πρεέματος, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρχεται καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρώτῃ, φάλλεται δὲ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ώς διετάγθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδοται δὲ ἑορτὴ, ώς διετάγθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΑ'.

32. Εἰ τύχοι δὲ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε΄ ἑβδομάδος, τῇ Δευτέρᾳ πρώτῃ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέριμον φάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψίδιου Προσόμοια, καὶ τὰ γ' Προεόρτια Κεκρυμμέρος μιστήριον, Δέξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται δὲ Γαβριὴλ, Φῶς ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀνχρυώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δύο τοῦ Τριψίδιου Ἰδιόμελα· Ωρὲ δὲ περιπεσῶν, τὸ Ἀποσγραλέντες ἐκ παραβάσεως, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· εἴτα τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ "Ἄπας δὲ βίος μου, ὃν δὲ Στίχος;

*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, μέχρι τέλους· Νῦν ἀπολίεις,
τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε μετὰ Μετανοιῶν καὶ Ἀπόλυτις,*

*Τὸ ἐσπέρας ψάλλεται, μετὰ Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Μέγχης Κα-
νῶν, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Ψυχῆ μου, ψυχῆ μου,*

*Τὴν Τρίτην πρωΐ, ἡ τῆς Παραμονῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς
διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον
Τὴν τετρανυματισμένην μον γυνχήν, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα
Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγρω. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι,
τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Σήμερον τῆς παρκοσμίου, αἱ Ὁραι
λιταῖ, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς 5^{ης} "Ωρας, Ἀπόλυτις.*

*Τὴν Τρίτην ἐσπέρας καὶ τὴν Τετάρτην πρωΐ ἡ Ἀκολουθία τῆς
έορτῆς ψάλλεται μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετά-
χθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.*

Ἡ Ἀπόδοσις.

33. Τὸ ἐσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ
Κύριε ἐκέχραξα τὰ γ' τῆς έορτῆς Προτόμοια καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγ-
γέλου· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ιλα-
ρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς
έορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ
Ἀπολυτίκιον ἔχ τρίτου καὶ Ἀπόλυτις.

34. Τὴν Ημέρην πρωΐ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὰ κατανυκτικὰ
Τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ ὁ Ἑξάφαλμος,
οἱ Στίχοι Ἐκ νυκτὸς ὄρθρῳζει κτλ. καὶ τὸ Αλληλούια μετὰ τὴν
τοῦ Ψαλτηρίου α' Στιχολογίαν τὰ κατανυκτικὰ τῆς ὁκτωήγου Κα-
θίσματα, μετὰ τὴν δ' Στιχολογίαν, τὰ τοῦ Τριψίδιου, εἴτε ὁ Ν' ψαλ-
μὸς, ή Στιχολογία τῶν θ' Ὡδῶν καὶ η α' καὶ γ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος
τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὁ Εἰρμὸς, ή Αἴτησις καὶ τὰ Καθίσματα τῆς γ' Ὡ-
δῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου, εἴτα η δ' Ὡδὴ μετὰ τοῦ Τριψίδιου καὶ η ε' καὶ
σ' Ὡδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου· ἀρ' σ' ὁ Εἰρμὸς, ή Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον
Ψυχῆ μου, Ψυχῆ μου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ
Τριψίδιου. Εἴτα ἀντὶ τῆς ζ' Ὡδῆς οἱ ἐν τῷ Τριψίῳ Μακρισμοὶ
μετὰ Στίχου Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με· η η' καὶ θ' Ὡδὴ
τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὰ Τριψία τῆς η' Ὡδῆς καὶ τῆς θ'. Εἴτα

Αιροῦμεν εὐλογούμεν καὶ δ Εἰρμός; Ὁρ στρατιῶ μετὰ Τὴν τιμωτέραν, τὸ Ἀσπόρου συλλίγθεως, τὸ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίγων Ταῖς ἀητρικαῖς ἐφόδοις δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν Δόξα Καὶ νῦν Εὑρραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, Ἀγαθὸν τὸ ἔξομιλογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὡς εὐλογητὸς, τὸ Ἐπονυράριε Βασιλεῖ, τὰς τρεῖς Μετανοῖας· καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὡραι λιταὶ, Ἀπολυτίκιον Τῷ Οὐρανῷ στρατιῶ καὶ Κοντάκιον Υψηλὴ μου, ψυχή μου· μετὰ τὴν Θ' εἰ Μακαρισμοὶ, καὶ ἄρχεται δ Ἐσπερινός.

35. Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα τὸ Ἰδιόμελον Αὐτεξουσίως ἐξεδίθη δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου. Δόξα Καὶ νῦν Τῷ ἐκτῷ μηρὶ, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὰ δύο Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψδίου, καὶ τὸ ἐν τῷ Μηνάκι Κύριος ἐκτισέ με, τὸ Κατενθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προγιασμένων. Κοινωνικὸν Γεύσασθε.

Στρ. Τῷ αωπα', ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας; Ἰωακεὶμ τοῦ Γ', συνέπεσεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐχαγγελισμοῦ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἑβδομάδος καὶ ἐψάλη δ Μέγας Κανὼν κατ' ἀπόφασιν Συνοδικὴν οὕτω· τὸ ἐσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὴν τελείαν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, εὐθὺς Ἐύλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον· μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις ἐψάλη δ Κανὼν, μετὰ τὴν Θ' Ὡδὴν δ Εἰρμός; Ἀσπόρου συλλίγθεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Υψηλὴ μου, ψυχή μου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν πατεὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπιλε ἀμόλυντε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Τῷ πρωὶ τῇ Πέμπτῃ δ Ὁρθρος καὶ ἡ Προηγιασμένη Λειτουργία ἐψάλησαν ὡς ἀνωτέρω § 34, 35.

ΙΒ'.

36. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τρίτῃ πρωὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου γ' Προσόμοια, καὶ τὰ γ' Προεόρτια. Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται δ Γαβριὴλ, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὰ δύο Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίγων, τὸ Μαρτυρικὸν καὶ τὰ κατ' ἀλφάριθμον Στιγμὰ. Ἀπας δ βίος μου, δ Στίχος Δόξα

σοι ὁ Θεὸς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, Κύριε ἐλέητον μ', Ἐπονομάσιε Βασιλεῦ, τὰς γ' Μετανοίας, τὴν εὐχὴν *Harajia Triāc*, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ ἑπέρωτες τῆς αὐτῆς ἡμέρας, φάλλεται μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ ὁ Μέγχις Κανὼν, ως εἴθισται μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ψυχῆ μου, ψυχῆ μου κτλ. καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθοῦ τῆς Παρακλησίας καὶ αἱ Ὡραι, φάλλονται ως διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς σ' Ὡραῖς Ἀπόλυτις.

Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑπέρωτες καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία φάλλεται ως διεταράθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἑπέρωτες ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ, ως διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΓ'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρακλησῇ τῆς Εὐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωΐ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσωπικὸν καὶ τὰ Πρόσωπα Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ιταύμεν Στίχους ις' ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Στίχου Ἐρ ὄδῳ ταύτῃ ἡ ἐπορευόμενη, καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν δίς, καὶ τὸ Μηρυμρικὸν ἀπᾶς, εἶτα ἐκ τῶν κατ' ἀλφάριζητον Στιγμῆῶν Ἀτας ὁ βίος μου ε' καὶ γ' Προεόρτια· Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγείλεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰσόδος, Φῶς Ιαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψίου, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προκηγιατρένων.

Τὸ ἑπέρωτες φάλλεται, μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Μέγχις Κανὼν, ως εἴθισται, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ψυχῆ μου, ψυχῆ μου κτλ.

38. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν ὁ Ἐξάφαλμος, τὸ Αἰλητονία μετὰ τῶν Στίχων Ἐκ μυκτὸς ὑψθρίζει τὸ πτερύγιον μου, τὸ Ψαλτήριον, τὰ κατανυκτικὰ Καθίσματα τῆς Ὁκτωάγιου, καὶ τὰ τοῦ Τριψίου, ὁ Νότος φαλμὸς, ἡ Στιγμολογία τῶν Θεοῦ δῖνον καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν ὁ Κόσμος περιγαρῶς, ἡ αἱρέτη γ' Θρῆ, ἡ Λίτησις καὶ τὸ προεόρτιον Κάθισμα τῆς γ' Θρῆς Σίμερον ἀπασα, ἡ δὲ Θρῆ τοῦ Τριψίου μετὰ τὴν δὲ τοῦ Προεόρτιου, καὶ ἡ εἰς καὶ σ' τοῦ αὐτοῦ ὁ Εἰρμὸς, ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον Ἐπειλευσει Ηγεύματος καὶ τὸ Μηνολόγιον· είτα οἱ ἐν τῷ Τριψίῳ Μηκαρισμοὶ

καὶ τοῦ προεορτίου Κανόνος ἡ ζ' Ὡδὴ, ως καὶ ἡ η' καὶ θ' καὶ αἱ τοῦ Τριωδίου η' καὶ θ', Αἰροῦμεν εὐλογοῦμεν, δὲ Εἰρημὸς τῆς η' Ὡδῆς τοῦ Τριωδίου, καὶ μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ὡς δώρα προεόρτια, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει μετὰ τὴν Ἐκτενή, τὸ Ἱδιόμελον Ταῖς Ἰηστρικαῖς ἐφόδοις δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἄπει. Δέξας Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἢντος οὐκ ἔγινω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξοικογενεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς παρακομίου, τὸ Κύριε ἐλέητον μ'. Οὐ ωρεύοντος, η εὐχὴ Ἐπουράνιε Βασιλεὺς καὶ αἱ Ὡραι λιταὶ, λεγομένων ἐν ἐκάστῃ Ἀπολυτικίου καὶ Κοντάκιον Προεορτίων μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς σ' Ὡρας, Ἀπόλυτις.

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ἐ Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ τὸ πρώτῳ Ὁρθρῷ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ως διετάχθησκαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις

39. Τῇ Παρατκευῇ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ, ως διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἀργῶς δίς, καὶ τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκῶν, εἰτα ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀροτξώ τὸ στόμα μιου εἰς σ' ἀπὸ γ' Ὡδῆς ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, ἐπειτα ἀρχεται ὁ β' Χορὸς τὴν δ' τοῦ Κανόνος Ὡδῆν μετὰ τὴν σ' Ὡδῆν, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἰκῶν Στάσις, ἀκολούθως ψάλλεται ἡ ζ', η' καὶ θ' τοῦ Κανόνος Ὡδῆ· ἀπὸ δὲ τῆς θ' ὁ α' Χορὸς Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις. Τῇ ὑπερμάχῳ αὖθις σύντομον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυτις.

40. Τῷ Σεββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσουντικόν, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς καὶ ὁ Ἐξάκηλυμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὸ Τρισπάριον Τὸ προσταχθὲν δίς καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὸ ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα Ὁ μέγας Γαβριὴλ καὶ ἔτερων Τῷρ' Ἀσωμάτων λειτουργῶν, ἐ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν Ἀροτξώ τὸ στόμα μον καὶ ὁ τοῦ Ἀργαγγέλου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς (ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν)· ἐν τῇ σ' Ὡδῇ λέγονται καὶ τὰ Μαρτυρικὰ Τριωδία ως καὶ ἐν τῇ ζ', η' καὶ θ' ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ὁ

Οίκος "Λαγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ 'Υπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου· αἱ Καταβασίαι Ἀρολέω τὸ στόμα μου καὶ στιγμολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν· Καταβασία "Ἄπας γηγενής, 'Εξαποστειλάριον Τὸ ἀπ' αἰώνος σήμερον δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια Κεκρυψμένον μυστήριον εἰς δ'. Δέξα Καὶ νῦν Γλώσσαν ἦν οὐκ ἔγρω, Δοξολογία Μεγάλη καὶ Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ σὶ Μηχαρισμοὶ, Τριπάρια ἐι τῇς γ' καὶ σ' Ωδὴς τοῦ Κκνόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἴτοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐιν 'Ἄγιοις θαυμαστὸς, Τὸ προσταχθὲν, τὸ Τῇ υπερμάχῳ, 'Απόστολος; Εἰχεν ἡ πρώτη σκηνὴ, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀραστᾶσα Μαριάμ. Εἰς τὸ 'Εξαιρέτως "Ἄπας γηγενής, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Ειδομεν τὸ φῶς καὶ 'Απόλυσις.

Σημ. 'Η ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τῆς 'Ακολουθίας τῆς ἑορτῆς, διετάχθη ἐν ἔτει, αωλδ' (ἐπὶ τῆς Πατριαρχείς Κωνσταντίου τοῦ Λ'), καθ' ὃ συνέπετον ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' ἑβδομάδος, καὶ ἔκτοτε ἐκκονούσθη οὕτω.

ΙΔ·

42. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ ἐν τῷ 'Εσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδίσμελον Αὐτεξουσίως ἐξεδύθηρ δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου γ' Παρασκευαῖς καὶ τὰ δ' Προεόρτια, Δέξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὰ 'Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Παρασκευῇ πρωὶ, δ 'Ορθρος καὶ αἱ 'Ωραι ἀναγινώσκονται· ως διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εύχην τῆς σ' 'Ωρας; 'Απόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρχεται, δ Μ. 'Εσπερινὸς ψάλλεται ως διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3¹.

1. 'Ἐρ τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίου γίρεται ἡ ἐιταδθι ἐιν § 43 διάταξις, καθ' ἦν οἱ Οίκοι ἀραγυρώσκονται τὸ πρωΐ ἀ.λ.' ἐτεικὴ ἡ

43. Τῷ Σκέψεώ τοῦ Ὁρθροῦ, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον, ὃ Νόμος καὶ φάλλεται ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἔπιφρλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψυλτήριον καὶ ὁ Πιστούλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὸ α' καὶ τὸ τελευταῖον ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβάθμοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ ὅτιοῦ, τὸ Προκείμενον Εὐαγγελίζεσθε ἡμῖνος ἐξ ἡμέρας, τὸ Πάσα προή καὶ τὸ Εὐχγέλιον Ἀραστᾶσι Μαριάμ, ὃ Νόμος, Δόξα Ταῖς τῇρις Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν, Στήχος Ἐλέηστορ με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ μετὰ τὸ Ἐλέει καὶ σικτηριούσ, φάλλεται ἀργῶς, τὸ Τῆς ὑπεριμάχω, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκιων· μετὰ τὸ τέλος, αὖθις τὸ Τῆς ὑπεριμάχω ἀργοτύντομον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, εἶτα ὁ Κρυὼν τῆς ἑορτῆς; εἰς δὲ, μετὰ τὴν γ' Ὁρὴν Τῆς ὑπεριμάχω, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις, εἰς τὸ τέλος ἡ Αἰτησις καὶ φάλλεται τὸ Κάθισμα Ὁλόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Ἀπεστάλη Γαβριὴλ, εἶτα ἡ δ', ε' καὶ τὸ Ὁρὴν τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς σ' Ἐβόησε προτυπώι, Τῆς ὑπεριμάχω, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἰκιων Στάσις, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον, ὃ Οίκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψίου, εἶτα ἡ ζ' καὶ η' Ὁρὴν τοῦ Κανόνος, καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς η' Ὁρῆς "Ἄλουε Κόρη, Τὴρ Θεοτόκορ καὶ φάλλεται ἡ ι' Ὁρὴ Εὐαγγελίου γῆ χαρὰν μεράδηρ . . . Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ, εἶτα τὰ δύο Ἐξαποστειλάρικα. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προτόμαια Τῶν οὐρανίων ἀψιδῶν εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰώνος μυστήριον, Διξέλογικ Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ κακοεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5.

'Ακολουθία οὕτως ἀποβαίνει ἀρκούντως διεξοδική, καὶ ἀρ' ἔτέρου ὁ λαὸς οὐκ ἔχεται ἀπὸ πρωταρ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα αἱ γυραῖκες, διὰ τοῦτο ἐδοκεῖ ἡμῖν πρὸς εὐκολιαν τοῦ λαοῦ ἵρα ἡ Ἀκολουθία τῶν Οἰκιων γίγηται ἀρ' ἔσπερας τοῦ Σαββάτου εὐθὺς μετὰ τὸ κανάπολύτες ἄπειν Ἀποδείπνον, ἀρχῆς γυμομέρης ἀπὸ τοῦ τοῦ πρασταχθέν μυστικῶν κτλ. ὡς εὑθίσται πάντοτε. Μετὰ τὸ τελευταῖον Τῆς ὑπεριμάχω τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ δὲ πρῶτον ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τῆς ἑορτῆς φάλλοται ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Ἡ Ἀπόστολος.

44. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸ Προσιμέακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κίριε ἐκέντρικη ἀναστάτωμα Στυγηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἴσοδος, Φῶς Ιησοῦ καὶ τὸ Ηροκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπότιγχ, τὰ ἀναστάτωμα Στυγηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Εὐδραιμέσθωσαρ οἱ οὐρανοί, Ἀπόλυτίκια, τὸ ἀναστάτωμα, τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς, καὶ Ἀπόλυτις. Η Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

45. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, δι-
Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιον ἐστιν, είτε τὸ Τρισάγιον,
τὸ Ἀπολυτέκιον τῆς ἑωρᾶς καὶ ὁ Ἐξάκηλος. Εἰς τὸ Θεός Κέριος,
τὰ Ἀπολυτέκια ώς εἰς τὸν Ἐπιφερίνον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμω-
μος; τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῇς ἑωρᾶς, τὰ Εὐλο-
γητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβολμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον.
Κανόνες δὲ Ἀναστάτιμος καὶ δὲ τῆς ἑωρᾶς ἀπὸ γ' Ὡρᾶς Κάθισμα
Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν (ἥτει τῇ ΚΣ·) ἀρ' Κυντάκιον καὶ
Οῖκος τὰ Ἀναστάτιμα, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ τοῦ Τριώ-
διου, καὶ Κατεχνασίαι Ἀροικῶ τὸ στόμα μου καὶ ἀπεστα ἡ ἐν ταῖς
Κυριακαῖς τοῦ Τριώδιου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτε
στιγμολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Εξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον
καὶ τὰ δύο τῆς ἑωρᾶς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα δὲ καὶ τοῦ
Ἀρχαγγέλου δ' (ἐνταῦθι ἀποδίδοται ἡ ἑωρή). Δεῖξα Οὐκ ἔστιν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Διξιλογία Μ.
Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου,
Φχλλουμένων τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μακριτιμῶν ώς εἴθεσται.

IE.

46. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Ε' Κυριεκῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ πρώι ἐν τῷ Ἐπειρωνῷ, μετὰ τὸν Πρωστικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰ; τὸ Κύριε ἐκέρδιξα τὸ Ἰδιόμελον. Ως ἐξ Ιερουσαλίμη διε, τὸ Μερτυρικὸν ἀπεξ, καὶ τὰ Βονιήν προσιώπων ἀνθιμίαν. Δέξα Καὶ νῦν Τὸ ἀ.τ' αἰώνος μυστήριον, Εἴσοδος, Φῶς οἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνωτικὰ τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενθυρθήτω, καὶ καθεξῆς; ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται, μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὁ Ἀκάθιστος Γάμος, ὡς εἴθισται.

47. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον καὶ ὁ Ν' φαλμὸς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τὸ προσταχθὲν δίς, καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀπὸ γ' Ὁδῆς τοῦ Τριψιδίου Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς δίς, ὁ Ν' φαλμὸς γύμα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου Ἀροτέω τὸ στόμα μον, καὶ ὁ Προεόρτιος Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐγράμθητι, ὃς ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ προεόρτιον Κοντάκιον χύμα, εῖτα τὸ Κάθισμα Σήμερον ἀπασα (Εἰς τὴν σ' Ὁδὴν, ὡς καὶ τὴν ζ', γ' καὶ θ') συμφάλλωνται καὶ τὰ Τριψιδία τῶν Μαρτύρων· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπεριμάχῳ, καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Υπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου, αἱ Καταβασίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μον, καὶ στιχολογοῦμεν Τῇ τιμιωτέρᾳ, Ἐξαπωστειλάρια Τὸ ἀπ' αἰώρος σήμερον, καὶ τὸ προεόρτιον Ὡς δᾶρα προεόρτια. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια Κεκρυψιμένορ μυστήριον. Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἢντος οὐκ ἔγινω, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς παρακούσμιον.

48. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς παρακούσμιον, τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπελεισει πτερύματος, Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ, Εὐαγγέλιον Ἀραστᾶσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀπας γηγενής, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, δ. Μ. Ἐσπερινὸς, καὶ τὸ πρωὶ τῇ Κυριακῇ ὁ Ὁρύρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διετάγμηταν ἐν περιπτώσει Η' § 27, 28, 29. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Οσίας ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἐσπερινὸς, ὡς διετάγμητη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΓ'.

49. Εἰ τούχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῶν Βαΐων, τῇ Τετάρτῃ

πρωτὸν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσκυνακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον,
εἰς τὸ Κύριον ἐκένεραξα τὸ Ἰδιόμελον Ηλούσιος ἐν πάθεσι διε,
καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' Προσέρπια.
Δεῖξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰτοδος, Φῶς ἡλιαρὸν,
καὶ τὰ Ἀναγνώτιμα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς
ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἔσπερας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ δὲ Ὁρῷ
τῇ; Παραχμῶντες καὶ αἱ Ὡραὶ ϕάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώ-
σει Α' § 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς σ' Ὡραῖς Ἀπόλυτοις.

Τῇ Πέμπτῃ ἑπέρχεται δὲ Μέγας Ἐσπερινὸς, καὶ τὸ πρῶτον τῆς Παρασκευῆς ὁ Ὀρθρός τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ως διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις

50. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Πρωινακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοιαν Βουλίγρ. προαιώνιον εἰς δ', τὸ Ἰδιόμελον Τὴν ψυχωφελῆ π.ηγρώσατες δις, καὶ δ' Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου, Δόξα Τὴν ψυχωφελῆ π.ηγρώσατες (τὸ μέγα), Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς Ιαπὼρ, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Πρωτόμοια τοῦ μικροῦ Ἐπερινοῦ "Ἄρχω τῷ ἄρω δινάμεωρ, Δόξα Καὶ νῦν Τῷ ἔκτῳ μητρὶ, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις. Ο Κανὼν τοῦ Λαζάρου φάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, τὸ δὲ πρώτον Ὁρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Λαζάρου, φάλλογεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψιδίῳ διάταξιν.

IZ'.

51. Εἰ τύχοι ἡ ἔօρτὴ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Πέμπτῃ πρώτῃ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κίριε ἐκέχραξα τὰ γ' τοῦ Τριψίου τῆς σειρᾶς; Προσόμοια, καὶ γ' Πρεσόρτια Κεκρυψμένοι μνηστήριοι, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Φῶς Ιαπόν, καὶ τὰ 'Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστυχα, τὸ Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὰ τοῦ Τριψίου Σταυροθεστικίον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπέλυτις. Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ἐΚανὼν τοῦ Λαζάρου, μετὰ μικροῦ Ἀπο-

δείπνου· μετὰ τὸν Εἰρηὸν τῆς Θ' τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ἱερεῖς
λειτουργοῖς, Κυριε ἐλέητων μ' Οὐ εἰ πατέτι καιρῷ, τὸ "Λοσπί.
λε ἀμάλιγτε κτλ. καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Παρασκευῇ πρωῒ, δὲ Ὁρθρὸς τῆς Παραμυθῆς καὶ αἱ Ὡραὶ
ώς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Λ' § 2. Μετὰ τὴν εύχὴν τῆς σ' Ὡραῖς
Ἀπόλυτις.

52. Τὸ ἑσπέρχε, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοι-
ματικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Πρωτάμεια εἰς δ'
καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελχ δ'. Δόξα Τῷρ ψυχωρελῇ πληρώσαν-
τες (τὸ μέγχ), Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Εἴτοῦς, Φῶς
Ιλαρὸί, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώτυχτα τῆς
ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν
Σῆμεροι χαρᾶς Εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς δις,
Τῷρ κοινὴρ Ἀράστασιν ἀπαξ. καὶ Ἀπόλυτις.

Σημ. Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων,
προτάττεται ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀκολουθία διὰ τε τὸν λόγον τῆς
προτεραιότητος κατὰ χρόνον, καὶ διὰ τὸ δι τὸν τοῦ Εὐαγ-
γελισμοῦ ἑορτὴ τὸ κεφάλαιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ πρώτη ἀρχὴ
πασῶν τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν.

53. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψκλμὸν, ἡ Λι-
τὴ τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ
ὁ Ἐξάψκλιος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἑ-
σπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ δὲ Ηολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα εἰς
τὴν α' Στιγολογίαν τοῦ Λαζάρου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὴν
β' αὐθίς τοῦ Λαζάρου ἐν, καὶ τῆς ἑορτῆς ἔτερον, εἰς τὴν γ' Στιχο-
λογίαν τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'
ῆχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, Πᾶσα πτοι, καὶ τὸ Εἰαγγέλιον
τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ, δὲ Ν' ψκλ-
μὲς γύμν, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν, δὲ Στίχος
Ἐλέηστρος με τὸ Θεὸν, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται δὲ Γα-
ρούπιλ, δὲ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς τ', καὶ δὲ τοῦ Λαζάρου εἰς δ' μετὰ
Στίχου δόξα σοι δὲ Θεὸν ιημῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὁρῆς Κοντά-
κιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, εἰτα Κάθισμα τοῦ Λαζάρου Συμπα-
ρέστησαι Χριστῷ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπεστάλη Γαρούπιλ ἀφ' τ'
τοῦ Κοντάκιον καὶ δὲ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ
τὸ Γιόρμυλον τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασίαι Ἀροίξω τὸ στόμα

μιν, καὶ εἶτα ἡ θ' Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Λαζάρου μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίγμου Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἡ Καταθασία Εὐαγγέλιζου γῇ... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Λίνες, τῆς ἑορτῆς Προσέμοια γ' καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα γ'. Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον, Καὶ νῦν Τὸ ἀτ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σῆμερον τῆς σωτηρίας.

54. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ δὲ Ἀντίφωνον Ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεὶς, τὸ Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . Σῶσορ ἡμᾶς . . . ὁ ἀραστὰς ἐκ τεχρῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Λαζάρου Τὴν κοινῆν Ἀράστασιν, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερομάχῳ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξχιρέτως Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μετάλην, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κέριος, Τὴν κοινῆν ἀράστασιν καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρχεται, ἐν τῇ Θ' Ὡρᾷ λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ σύτως ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ ἐν τῇ περιπτώτει ταύτῃ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀσεβίμων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ ἀπὸ Σινάιου, καὶ Γρηγορίου τοῦ 5'.

III.

55. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τῇ Παρασκευῇ, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ Ηρός Κέριος, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα, τὸ Ἰδιόμελον Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαστες διεῖ, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ' καὶ γ' διεῖ, καὶ τὸ Προεόρτια. Δόξα Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαστες (τὸ μέγχ), Καὶ Προεόρτια. Δόξα Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαστες (τὸ μέγχ), Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενθυιθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέρχεται φάλλεται, μετὰ Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, ὡς συνίθως Κοντάκιον μετὰ τὴν Θ' Η πάντων χαριτούριον μετὰ τὸ Εὐλογητόν ὁ

56. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητόν ὁ Ιησοῦς, τὸ Τρισάγιον, ἐν τῷ ψαλμῷ, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινῆν ἀράστασιν καὶ δ' Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κέριος, Τὴν κοινῆν ἀράστασιν διεῖ, καὶ τὸ Προεόρτιον ἀπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ δ' Ἀμωμος.

Κάθισμα Κατοικτείρως τῆς Μάρθας δῖς, καὶ εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν "Οτι ηὐλόγηται, καὶ τὸ ἔτερον Ἡ πηγὴ τῆς σοργίας δῖς, τὸ Ἀγάστασιν Χριστοῦ καὶ δὲ Ν' χύμα, οἱ δύο Κανόνες τοῦ Λαζάρου καὶ δὲ Προεόρτιος μετὰ Στίχου Δόξα σοι δὲ Κανόνες τοῦ Λαζάρου καὶ δὲ Προεόρτιος μετὰ Στίχου Δόξα σοι δὲ θρόνος ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Ηπείριας, τὸ Κάθισμα Προγυνώσκων τὰ πάρτα, καὶ τὸ Προεόρτιον Σήμερον ἀπασα· ἥφ' σ' Κοντάκιον καὶ Ολος τοῦ Λαζάρου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου· αἱ Καταβασίαι Ὑγρὰ διοδείσας, καὶ ἀντὶ τοῦ Τίττρου τιμιωτέραι, φάλλονται καὶ οἱ δύο Κανόνες τῆς θ' Ὡδῆς τοῦ Λαζάρου, ἡ Καταβασία Κυρίως θεοτόκον, εἶτα τὸ Ἀγιος Κύριος ὁ θεός ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν θεόν, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ' καὶ δ' Προεόρτια, Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

57. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Λαζάρου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . δὲ ἀραστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον Τίττρον ἀριθμητὸν Ἀγάστασιν, τὸ Προεόρτιον Σήμερον τῆς παροκοπίου, τὸ Κοντάκιον Ἡ πάρτων χαρὰ, τὸ "Οσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως, δὲ τῆς θ' Εἰρήμονα Τίττρον ἀγρίηρην ἐνδόξως τιμήσωμεν, Κοινωνικὸν Ἐκ στόματος ρητίων, τὸ Ἀπολυτίκιον Τίττρον ἀριθμητὸν Ἀγάστασιν, καὶ ἡ Ἀπόλυτις Ὁ ἀραστὰς ἐκ νεκρῶν.

58. Τῷ Σαββάκτῳ ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσκείμενον καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριον ἐκένραξα τὰ τῆς ἑορτῆς γ' Προσδομοικαὶ εἰς δ' καὶ τῶν Βαΐων Ἰδιόμελα δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ο Κύριος ἐβασιλεύσει, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ πρῶτον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ δύο τῶν Βαΐων. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα Τῷ ἐκτῷ μηρὶ κτλ. Δόξα Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Βαΐων, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ Ἀπόλυτις τῶν Βαΐων.

59. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ θεός τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψηλυμὸς, φάλλεται ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τῶν Βαΐων, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τὸ Τρισάγιον,

τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὸ Φαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν α' Στιγολογίαν Κεθίσματα τῶν Βαΐων δ', Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Ὁ μέγας στρατηγός, εἰς τὴν δ' Στιγολογίαν αὖθις δ' τῶν Βαΐων, Καὶ νῦν Σήμερον ἀπασα· εἰς τὴν γ' Στιγολογίαν τὸ α' τῆς ἑορτῆς Γαβριῆλ ἐξ οὐρανοῦ, εἰτα τῶν Βαΐων τὸ Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουνίμη, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη Γαβριῆλ, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, τὸ Πᾶσα πτοῦ καὶ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, δὲ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δέξα Ταῖς τῆς θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν Στίχος Ἐλέησόν με δὲ θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριῆλ, δὲ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ἔξ, καὶ δὲ τῶν Βαΐων εἰς δ' ἄνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἢ Ὑπακοὴ Μετὰ κλιδῶν ὑμητήσαντες πρότερον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Βαΐων, αἱ Καταβασίαι "Ωρθησαρ αἱ πηγαὶ, εἴτα φάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ καὶ τῶν δύο ἑορτῶν, προηγουμένης τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγελίζον γῆ.. . Ως ἐμψύχω θεοῦ, καὶ ἡ τῶν Βαΐων θεὸς Κύριος ἀνευ Στίχου, τὸ αὐτὸν καὶ Καταβασία· εἴτα Ἀγιος Κύριος δὲ θεὸς δἰς (τοῦτο μόνον) καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἐξαποστειλάρια, μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως ἢ εὐχὴ τῶν Βαΐων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Βαΐων Ἰδιόμελη Ὁ πλειστος ὅχ.λος Κύριε γ'. Δέξα Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, Καὶ νῦν Τὸ ἀτ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

60. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον Ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεὶς, εἰς τὸ γ' Ἀντίφωνον Τὴν κοινὴν ἀράστασιν τὸ Ειτούκιον τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... σῶσον ἡμᾶς... ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεὶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Βαΐων, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, τὸ Τρισάγιον Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Βαΐων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίζον γῆ... . Ως ἐμψύχω θεοῦ Κοινωνικὸν Ἐξελέκατο Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀράστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΠΙ άπόδοσις.

61. Τὸ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξε τὰ γ' Ἀπόστιχα τῶν Βαΐων Ἰδιόμελα Χαῖρε καὶ εὐφρατοῦ, καὶ τὰ γ' τὰ Βορ.λιγ. προαιώνιοι Δέξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς Ι.λαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριψίου Ἐκ βαιωρὲ καὶ κλάδωρ, Δέξα Καὶ νῦν Σήμεροι χαρᾶς εὐαγγέλια· μετὰ δὲ τὸ Νῦν ἀπολέντες, φάλλονται αἱ τρεῖς Ωδαὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψίου Ἰωσήφ τὴν σωροσύνην. Μετὰ τὸν Εἰρυὸν τῆς θ', τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυτις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς φάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τοῦ Τριψίου διάταξιν, ώς καὶ τὸ πρῶτο, τῇ Μ. Δευτέρᾳ, ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ώς εἴθισται (ὅπα τὴν διάταξιν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριψίου).

ΙΘ'.

62. Εἰ τύγοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Δευτέρᾳ, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξε τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ γ' Ἰδιόμελα τῶν Ἀπόστιχων τῶν Βαΐων Χαῖρε καὶ εὐφρατοῦ, Δέξα Ο ἔχωρ θρόνορος οὐρανὸν, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς Ι.λαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τρία τοῦ Τριψίου Ἰδιόμελα Ἐκ βαιωρὲ καὶ κλάδωρ. Δέξα Καὶ νῦν Σήμεροι χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμεροι τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυτις. Ταύτη τῇ ἐσπέρᾳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου σὺ φάλλεται διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἑορτῆς.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρῶτο, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, φάλλεται ώς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Σημ. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἶνου καὶ ἔλαιου γίνεται ἀν συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ ἐν Διυτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Ημέρη τῆς Μ. Ἐβδομάδος. Τὸ ἀρχαῖον τοῦ αὐχετοῦ Τυπικὸν ἐτημείου κατάλυσιν καὶ ἐν τῇ Μ. Ηχρασκευῇ καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, καθότι τότε οὕπω ἦν

διατεταγμένη ἡ τῆς ἑορτῆς μετάθεσις εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐὰν ἡ ἑορτὴ συμπέσῃ ἐν Μ. Σεββάτῳ ἡ Μ. Παρκσκευῇ, μετατίθεται νῦν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, διὰ τούτο ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις κατάλυσις οἴνου καὶ ἔλαιου οὐ γίνεται.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἐπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρωῒ τῇ Μ. Τρίτῃ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς εἴθεται.

Κ'.

63. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τρίτῃ, τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρωῒ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι λιταὶ καὶ λέγομεν Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, καὶ Κοντάκιον Ὁ Γακώδι ὡδύρετο. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς εἰς Ὁρας Ἀπόλυτις διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι Προηγιασμένην Λειτουργίαν.

Τὸ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ' Ὁραν, ὁ Μ. Ἐπερινός, καὶ τὸ πρωῒ τῇ Μ. Τρίτῃ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοτρόπου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἐπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18· ἀλλὰ μετὰ τὸ Νῦρο ἀπολίνεις ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τρίς, καὶ Ἀπόλυτις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρωῒ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΚΑ'.

64. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τετάρτῃ, τῇ Μ. Τρίτῃ πρωῒ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι λιταὶ, τὸ Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, καὶ τὸ Κοντάκιον Τὴν Ὁραν γυνχή, μετὰ δὲ τὴν Θ' Ὁραν οἱ Μακαρίσμοι χύμα κτλ. ὡς ὥραν γυνχή, μετὰ δὲ τὴν Θ' Ὁραν οἱ Μακαρίσμοι χύμα κτλ. ὡς σύνθετες καὶ ἡ Ἀπόλυτις. Ἐν τῷ μικρῷ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸν Προστύπιον καὶ τὰ Πρότερα Κύρια, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα τὰ γ' Ἰδιόμικκὸν καὶ τὰ Πρότερα Κύρια,

μελα τῶν Ἀποστίχων (ἀπερ ἐψάλησαν τὴν προτερχίν) εἰς ἔξ, Δόξα
Καὶ νῦν Ἰδού σοι τὸ τά. λαροῦ, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου,
Φῶς Ι. λαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω
καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προη-
γιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ
Ἀπόλυσίς.

Τὸ ἑσπέρας ἄνευ Θ' δὲ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἐσπερινὸς, καὶ τὸ πρωτὸν
τῇ Μ. Τετάρτῃ δὲ Ὁρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου
ψάλλονται ως διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Μ. Τετάρτης ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται
δὲ Ἐσπερινὸς ως διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18, ψαλλομένου συνά-
μα, μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου.

Σημειωτέον ὅτι ως κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων
(ἴδε § 62), σύτῳ καὶ τὰς λοιπὰς μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης ἡμέρας,
καθ' ἄλλα ψάλλεται δὲ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἐσπερινὸς, καταλιμπάνεται ἡ
Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς φειδρᾶς τοῦ Εὐαγγε-
λισμοῦ ἑορτῆς.

ΚΒ'.

65. Εἱ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Πέμπτῃ, τῇ Μ. Τετάρτῃ πρωτὶ,
μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας Στιχολογίαν, ἀναγινωσκονται
αἱ Ὁραι λιταῖ, ως χθὲς, Τροπάριον Ἰδοὺ δὲ Νυμφίος, καὶ Κοντάκιον
‘Γέρερ τὴν πόργην ἀγαθὴ ἀγομήσας, κτλ. ’Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπε-
ρινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸ δὲ Κύριον, εἰς τὸ Κύριε
ἐκέχραξα τὰ δὲ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἶνων τῆς Μ. Πέμπτης
Συντρέχει λοιπὸν, καὶ τὰ λοιπὰ γ', Δόξα Καὶ νῦν Γέννημα ἐχι-
δρῶν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ι. λαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώ-
σματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Τοῦ
Ἰησοῦν γενομένου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

66. Τὸ ἑσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν,
εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια εἰς σ', Δόξα
Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς Ι. λαρὸν, τὸ Προ-
κείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ
Ἀπόστυγχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἔκτῳ μητρὶ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμε-
ρον χαρᾶς εὐαγγελία, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσίς.

67. Τὸ πρωτὸν τῆς Μ. Πέμπτης μετὰ τὸ Εὐλογητὸς δὲ Θεὸς,

τὸ Τρισάγιον, δὲ Ν' ψυλμὸς καὶ ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον αὐθίς, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ δὲ Ἐξάψυλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ δὲ Πολυύλεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα μόνα τῆς ἑορτῆς κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ αὐτίφωνον τοῦ δέ ἥγου, τὸ Πάσα πνοή, καὶ Εὐχαριστίεσθε τουργίας τῆς ἑορτῆς, δὲ Ν' χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν, δὲ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, δὲ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριψδίου, Κάθισμα τοῦ Τριψδίου² Ὁ λύρας καὶ πηγὰς, καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἀφ' τοῦ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Κχταβασίαι Ἀροτῶ τὸ στόμα μου, καὶ φάλλεται ἡ θεοφόρη τῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλάρια Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω ἀπαξί, καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριψδίου Μηδεὶς ὡς πιστοὶ δίς, καὶ τὰ γ' τῶν Αἴνων Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς δέ, Δόξα Μυσταγωγῶν σου Κύριε, Καὶ νῦν Τὸ ἀπὸ αἰώνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

68. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Εισοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σώσον ἡμᾶς. . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπεριμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Μ. Πέμπτης, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου³. ἀντὶ τοῦ Οἴ τὰ Χερουβίμ, φάλλεται τὸ Τροπάριον Τοῦ δείπτου σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίζον γῆ. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιθωτῷ,

2. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταῦτην, ἵτις ἔστιν ἡ μόνη ἐρ τῇ Μ. ἔβδομαδι, καθ' ἥντα συμψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν τῆς ἡμέρας, προηγοῦνται τὰ τοῦ Τριψδίου, ὅπου ἀντιτρέπωνται ταῦτα, καὶ ἔπονται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, διὰ τὸ περίδοκον τῶν φρικτῶν τῆς ἡμέρας Παθῶν.

3. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν τοῦ, αὖτε σημειοῖ ὅτι τελεῖται τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργία, ἀντι συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιώρ· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, Τοῦ δειπτοῦ σου τοῦ μυστικοῦ χύμα καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ φάλλεται ὁ Ἐσπερινὸς ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν αὐτὴν τῆς νυκτὸς φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἅγιων Παθῶν, ὡς διατάττεται ἐν τῷ Τριφδίῳ.

ΚΓ'.

69. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Μ. Παρασκευῆς ἢ τὸ Μ. Σάββατον, ἡ ἑορτὴ μετατίθεται καὶ φάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς Ἀναστασίου Ἀκολουθίας.

Περὶ τῶν αἵτιῶν, δι' ἃς μετατίθεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

«Ἡ Ἅγια τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησία ἀπὸ ἑνὸς αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιερέων ὡς παρελάθομεν, κατιδύσα τὴν διαφοράν καὶ σύγχυσιν τὴν συμβαίνουσαν ἀνὰ πάσας τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμαις ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μεγάλης πανηγύρεως ἀνελάθετο. Καὶ δὴ, πρὸς παῦσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκοσίῃς τοῦ μὴ κατά βάθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐννοοῦντος, διετάξατο τὴν τῆς ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐν τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶ πενθίμοις ταύταις ἡμέραις, εἰς τὴν κυριώνυμον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρμοσύνοις συνάδωνται καὶ συμμελωδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν τῶν φατιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων, καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφωνία δειχνύηται μεταξὺ τοῦ Σήμερον χρεμάται ἐπὶ ξύλου καὶ τοῦ Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια, καὶ τοῦ Δακρυρρόους θρήνους ἐπὶ σὲ Ἀγρὶ μετὰ τοῦ Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον. Ταῦτα δὲ, ὡς εἰρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμαις μόνον ἐκκλησίας, τῶν μοναστηριακῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων καὶ ἀμετακινήτων δικιμενόντων διά τε τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους Κτήτορας αὐτῶν καὶ Πατέρας σέβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς υψηλοτέρας διαγωγῆς».

Μετατεθείσης οὖν τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάτρα, ἡ Ἀκολουθία ϕάλλεται ὡς ἐφεξῆς·

70. Τῷ Μ. Σαββάτῳ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα, ἀναστάσιμα Στιγμὰ Τὰς ἐσπερινὰς ἡμιῶν εὐχὰς γ', τοῦ Τριψδίου Σήμερον δ' ἄδης γ', καὶ τῆς ἑορτῆς Βουλὴν προαιώνιον εἰς δ'. Δόξα Τίνη σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐχγείλιου, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ εὐθὺς, ἀνευ προκειμένου, τὰ Ἀναγνώσματα.

α'. 'Ἐρ ἀρχῇ ἐποιησεν ὁ Θεὸς, 6' τῆς ἑορτῆς Ἐξηλθεν Ἰακὼβ ἐπὶ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, γ' τοῦ Τριψδίου Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωρᾶν, δ' τὸ τελευταῖον τοῦ Τριψδίου Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναΐου χοδορόσορ δ' Βασιλεὺς (τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα παραλείπονται χάριν συντομίας) μετὰ τὴν τοῦ τελευταῖον Ἀναγνώσματος συμπλήρωσιν, οἱ Χοροὶ ἀνιστάμενοι ϕάλλουσιν εἰς ἥχον α' Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἔως ἀν πληρωθῶσι πάντες οἱ Στίχοι, εἴτα Συναπτὴ μικρὸν, καὶ ϕάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, δ' Ἀπότολος; Ἀδελφοὶ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀποστόλου, εὐθὺς ϕάλλεται εἰς ἥχον βρχὸν τὸ Ἀράστα ὁ Θεὸς χριτον τὴν γῆν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸ τῆς ὥρας Πιύλης σκορπίζοντος συνάματα καὶ τὰς δάχνας ἐν τῷ Ναῷ, εἴτα τὸ αὐτὸν καὶ οἱ Χοροὶ μέχρις ἀν πληρωθῶσιν οἱ Στίχοι τοῦ ϕαλμοῦ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐχγείλιον Ὁὐγέ Σαββάτων, καὶ ἀκολούθως ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ἀντὶ τοῦ Οι τὰ Χερουνίμη, ϕάλλεται τὸ Τριπάριον Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία εἰς ἥχον πλάγιον α', καὶ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπρῶν Κύριος ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, Μνήσθητι εὔσπλαγχνε καὶ ἡμιῶν (εἰς ἥχον 6' εἰρμολογικῶς) καὶ Ἀπόλυτις.

71. Περὶ τὴν δ' ὥραν τῇς νυκτὸς, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάτρα συγχ μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἱμῶν δοξα σοι, Βασιλεὺς οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιη', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρις, καὶ δ Ν' ϕαλμὸς χῦμα, καὶ ϕάλλεται δ Κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου Κύματι θαλάσσης εἰς τὴν δ' Ωδὴν λαμβάνει κατέρον δ Πατριάρχης (ἢ δ Ἀρχιερεὺς), εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα, καὶ ἐνδέεται ἀπασταν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱε-

ρεῖς, καὶ μετὰ τὴν θ' Ὡδὴν τοῦ Κανόνος ἔξερχονται ἐκ τοῦ Βῆματος φάλλοντες πρῶτον τὸ Εὐαγγελίου γῆ χαρὰν μεγάλην & πικῆ, εἰτα τὴν Ἀράστασιν τοῦ Χριστὲ Σωτῆρο, ἐπαναλαμβάνοντες τοῦτο ἔως οὐ φύσιστιν εἰς τὴν διωρισμένην ἑξέδραν, καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος Καὶ ἡτέρη τοῦ καταξιωθῆται, καὶ ἀναγινώσκεται πικῆ τοῦ Πικριάρχου τὸ Εὐαγγέλιον Ὁγδὲ Σαββάτωρ, μέχρι τοῦ κάκετ με δύονται ἔκειθεν ὁ ἀναγινώσκων μεταβαίνει εἰς τὸ Οἱ δὲ ἔγδεκα μιθηταὶ μέγρι τέλους εἴτα ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοονσίᾳ, καὶ φύλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', εἰτα καὶ οἱ Χοροὶ, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας, μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν εἰσεργόμενοι εἰς τὸν Ναὸν φύλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ' καὶ τὸν τῆς ἑορτῆς εἰς δ' ἐν ἐκάστῃ δὲ Ὡδῇ, ἡ Καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, τὸ Ἀραστάς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Αἵτησις ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Υπακοὴ Προλαβούσαι τὸν ὄρθρον, καὶ τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ ἐκ τρίτου, ὡς εἴθισται, καὶ ἅμα Δόξῃ Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος εἰς ἥχον 6' Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τὸ Κύριε ἐλέησον 16', Ἔλεει καὶ οικτιρμοῖς καὶ φάλλονται αἱ λοιπαὶ τῶν Κανόνων Ὡδοὶ μέγρις η' Ὡδῆς, εἰτα τὴν Θεοτόκον καὶ φύλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα. . . Φωτίζουν φωτίζουν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη κτλ. καὶ ἡ Αἵτησις. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα Σαρκὶ ὑπρώσας, τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ αὐθις τὸ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς δ' ἐκαὶ τὰ Πάσχα λεπόρι μετὰ τῶν Στίχων χύτων, Δόξα Τὸ ἀπ' αἰώνος μυστήριον, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τρίτου, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

72. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἀραστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σῶσον ἡμᾶς. . . ὁ ἀραστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας, ἡ Υπακοὴ Προλαβούσαι τὸν ὄρθρον, τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τά-

φω, τὸ "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάτρα. Εἰ; τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ "Ἄγγελος ἐόσι τῇ κεχαριτωμένῃ. . . Φωτίζουν φωτίζουν¹, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ. Εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἀντὶ τοῦ Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρις χύμα, ἡ Κατήγορος τοῦ Χριστοστόμου, τὸ 'Απολυτίκιον αὐτοῦ καὶ 'Απόλυτις.

Σημ. Κατὰ τὸ , αωτίς' ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀσιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Κυρίλλου, συνέπετεν ὁ Εὐαγγελισμὸς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ ἐψήλη ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τὰς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀπαραλλάκτως κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατύπωσιν, ἥτις καὶ ἔκτοτε ἔχανονισθη.

ΚΔ'.

73. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαίωνησίμου, τῇ Μ. Κυριακῇ ἐν τῷ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸ Δόξα τῷ ἀγίᾳ καὶ ὄμοονσιώ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τῇ Μ. Συναπτήν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀτεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ιησοῦρ, τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐθὺς δ' Ἀρχιερεὺς (ἢ δ' Ιερεὺς) Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον Οὕσης ὁγίας κατὰ τὸ ἔθος· μετὰ τὸ τέλος ἡ Ἐκτενής, τὸ Καταξίωσον, Π. Ιηρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν, Εἰη τὸ χράτος, καὶ φάλλεται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπόστιχον Ἡ Ἀράστασις σον Χριστὲ Σωτὴρ καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα Ιησοῦ, Δόξα Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρᾳ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ δευτέρου, καὶ τελευταῖον τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας ἀπαξ καὶ 'Απόλυτις.

74. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαίωνησίμου εἰς τὸν "Ορθρον, μετὰ τὸ Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὄμοονσιώ καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὡς γθὲς,

4. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου ἐσημείου τὸ Εὐαγγελίζου γθ... τας ἐμφύχω... 'Α.τ.λ' η 'Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὸ τοῦ Πάσχα, διότι αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ μεγίστη πανήγυρις τῆς Ἐκκλησίας.

τὴν Μεγίλην Συναπτήν, τὴν Ἐκφώνησιν, καὶ εὐθὺς τὸ Προκε με νον Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὐχγέλιον Ἀραστάσια Μαριάμ, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ ἀπαξ, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὔτὸ, δὲ Στίχος Εὐαγγελί Δέσποτος τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὔτὸ, δὲ Στίχος Εὐαγγελί Σεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας εἰς ὥχον 6' καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγε λίζεται δὲ Γαβριὴλ, τὸ Σῶσον δὲ Θεὸς τὸν Ιαόρ σου, τὸ Κύριε ιλέησον ιδέ' Ἐλέει καὶ οικτυρμοῖς, καὶ εὐθὺς δὲ Κανὼν τῆς Ἀνα στάτεως καὶ δὲ τῆς ἑορτῆς, ως ἐτημειώθη ἐν § 71· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ δὲ Οἶκος τοῦ Πάσχα· ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ δὲ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀράστα σιν Χριστοῦ ως σύνηθες ἐκ τρίτου, καὶ ἀκολουθώς τὴν 5' καὶ η' Ὡδῆν τῶν Κανόνων, τὴν 6', τὰ Ἐξαποστειλάρια, ως διετάχθησαν ἐν § 71. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ ἀναστάτιμα Πᾶσα πτοὴ καὶ πᾶσα Κτίσις εἰς δ', τῆς ἑορτῆς δ', καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα Ιερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ', καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

75. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εισοδικὸν τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σῶσον ἡ μᾶς . . . δὲ ἀραστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπο λυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ Υπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον, καὶ τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, δὲ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐχγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξακιρέτως Εὐαγγελίζου γῇ . . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυτις.

76. Τὸ ἔσπερας, εἰς τὸ Κύριε ἐκένραξα ἀναστάτιμα Στι χηρὰ τοῦ γ' ὥχου δ', καὶ σ' τῆς ἑορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν Ἀ πεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον ·Ο Θεὸς ἡμῶν ἐρ τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὸ Ἀναστάτιμον ·Ο τῷ πάθει σου Χριστὲ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα Ιερὸν, Δόξα Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ δευτέρου, τὸ Σήμερον τῆς σωτη ρίας ἀπαξ, Ἀπόλυτις καὶ Ἀπόδοσις. Τὸ πρωτὶ ἡ ἀναστάτιμος Ἀ κολουθία τῆς ἡμέρας φάλλεται μόνη, ως ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἡ ἐν τοῖς § 73, 74, 75 καὶ 76 διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τῆς,

έσορτής τηρεῖται καὶ δταν ἡ ἔσορτή τύχη τῇ Τρίτῃ ἡ τῇ Τετάρτῃ τῇς Διακαινησίμου· ἔξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἐπερινῷ τοῦ Πάσχα ἀναγινωσκόμενον Εὐαγγέλιον.

Σημειωτέον δτι ἡ ἔσορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψίῳ ἀπὸ τῆς Παρακλησίας τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν καὶ ἐντεῦθεν, ἐν δὲ τῷ Πεντηκοσταρίῳ μέγρι τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου. ("Ορα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα").

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Τῇ ΚΓ'—Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου τῷ Μ. Σεββάτῳ ἡ τῇ Μ. Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται καὶ φάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου μετὰ τῆς ἀναστασίμου Ἀκολουθίκς ὡς ἔξης.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ Ἐπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομεν ἀναστάτικα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αὐτῶν ἐκ Πατρὸς δὲ καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια δ', Δόξα Ἀξίως τοῦ ὄντος, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιὰ, Εἰτοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν Στίγμων αὐτοῦ, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον ὡς εἴθισται. Εἰς τὰ Ἀπόστυχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, ἀπὸ τοῦ δ' Χοροῦ Ἡ Ἀράστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα Ιερὸν, Δόξα Τὸν τοερὸν ἀδάμαντα, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἀπαξ, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ αὐθίς τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαίνησίμου εἰς τὸν Ὀρθρον, ως σύνηθες, μετὰ τὴν Συναπτὴν οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Λίκαιος ὡς γροτικὲ ἀιθίσει, τὸ Πᾶσα προὶ καὶ τὸ Εὐχγέλιον Ηροσέχετε ἀπὸ τῶν ἀρθρώπων, Ἀράστασιν Χριστοῦ ἀπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθ.λοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόρ με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδίομελον Τοῦ μεγάλον Βασιλέως (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν). Σώσορ ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, Κύριε ἐλέησον ιδ', Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ δὲ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ δὲ τοῦ Ἀγίου ἡνὶ δ' μετὰ Στίχου εἰς μὲν τὸν Ἀναστάτιμον Δόξα τῇ ἀγριᾷ Ἀραστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἀγίου Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβενε ν.πὲρ ἡμιῶν ἐν τῷ τέλει ἔκαστης Ὡδῆς ἡ Κτενακτία, τὸ Χριστὸς ἀρέστη τρίς, Ἀραστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπαξ, καὶ ἡ Αἴτησις ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Κοντάκιον ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ δὲ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ γ', καὶ τὸ Ἀραστὰς ὁ Ἰησοῦς· είτα μετὰ τὴν ζ' καὶ η' Ὡδὴν φάλλεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἐξηποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἀγίου Ἔαρ ἡμετ' ἐξέλαμψεν, αὐθίς τὸ πρώτον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμον δ', τοῦ Ἀγίου δὲ καὶ τὰ Στιγμὴν Πάσχα τερόν, Δόξα Ἀρέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀρέστη τρίς, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Ἐρ Εκκλησίας εὐ.λογεῖτε τὸν Θεὸν, τὸ Χριστὸς ἀρέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὀρθρον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, δὲ Ἀπότελος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Εὐχγέλιον τῆς ἡμέρας Θεὸν οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Εἰς μημόσυνον¹, Χριστὸς ἀρέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου, δταν συμπέτη ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καὶ τῷ Σαββατῷ τῆς Διακαίνησίμου· ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἀγαγινωσκόμενον Εὐχγέλιον, ἀλλ' ἀνχιγινώσκονται ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου.

1. Ἔαρ ὁ Ναὸς τιμάται ἐπ' ὄρόματι τοῦ Ἀγίου.

B.

4. Εἰ τύχοι τῇ Παρατκευῇ τῇ; Δικαιωνησίμου, τῇ Πέμπτῃ ἑπέρας, εἰ; τὸ Κύριο ἐκέκραξε ἀναστάτιμα Στιχηρὰ γ', τῇ; Θεοτόκου γ', καὶ δ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Τίς λαλήσει τὰς δυναστειας σου Πηγὴ, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκειμενον Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἴσχυς μου μετὰ τῶν Στίχων, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπότιχα, τὸ ἀναστάτιμον Στιχηρὸν Τὴν Ἀράστασιν Χριστὲ Σωτὴρ, καὶ τὰ γ' ἀπότιχα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἴμερα, τὸ Χριστὸς ἀρέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, αὐθις Χριστὸς ἀρέστη, καὶ Ἀπόλυτις.

5. Τῇ Παρατκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Ἀκελουθία μέχρι τῶν Κανόνων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν § 2 διάταξιν, οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου, καὶ οἱ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχων, εἰς μὲν τὸν Ἀναστάτιμον Δόξα τῇ Ἀγίᾳ Ἀραστάσει σου, εἰς τὸν τοῦ Ἀγίου Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Υπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Θεοτόκου μετὰ τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ γ', μετὰ καὶ τὴν ζ' καὶ τὴν ψαλλεταις ήθ' Ὡδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, δὲ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὴς Θεοτόκου μετὰ Στίχου Υπεραγία Θεοτόκε, τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀγαστάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα λεπόδη, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἴμερα, καὶ τὸ Χριστὸς ἀρέστη γ'.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν Εἴσοδον Χριστὸς ἀρέστη, ἡ Ὑπακοὴ, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Κοντάκιον Ἐξ ἀκεράτου σου πηγῆς καὶ τὸ Εἰ καὶ ἐρ τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὔχγρέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀγγελος ἔβδος, Κοινωνικὸν Εἰς μητημόσυνον, Χριστὸς ἀρέστη καὶ Ἀπόλυτις.

Γ'.

7. Εἰ τόχοι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας; μετὰ τὸ Νηστὶκὸν ἀνέστη τρίς, δὲ Προσιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον· εἰς τὸ Κίριψις ἐκέχραξε φάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα σ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴτεδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κίριος ἐθασίλευσεν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου· τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, αὐθίς τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυτις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, δὲ Τρικδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ Τρικδικὰ Ἀξιόντα ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ δὲ Ἐξάψκλυμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος· τὰ Κριθισμάτα τοῦ Ἀγίου, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ αὖτις Ἀντίφωνον τοῦ δέ γέχου, τὸ Προκείμενον Ἐπατρεὶ Ιερουσαλήμ τὸν Κύριον, καὶ εὐθὺς δὲ Κανὼν τῆς ἑορτῆς ἀνευ Στίχου, καὶ δὲ τοῦ Ἀγίου μετὰ Στίχου Ἀγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοή· Ως ἐν μιέσω τῶν μαθητῶν σου, τὸ Κοντάκιον καὶ δὲ Οἶκος τοῦ Ἀγίου χύμα· ἀφ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἀπασχὴ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα φάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τοῦ Ἀγίου ἀνὰ δ', τὸ Ἀγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δῖς, Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν κτλ. καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμεια γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσόδικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τῷρῳ· Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὕσης ὄψιας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν φρεσιὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπατρεὶ Ιερουσαλήμ, τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυτις.

Δ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῇς τοῦ Θωμᾶ ἑδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προσιμικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Προσόμοια τῇς σειρᾶς β' καὶ σ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Τῷν θυρῶν κεκλεισμένων, Εἰτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐρ τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς), τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ δὲξαψκλυος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δίς καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ δὲ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου, Καθίσματα τοῦ Ἀγίου, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ καὶ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φοιτηξ ἀνθήσει, τὸ Πᾶσα πτονή καὶ τὸ Εὐχγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ δὲ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τὸν Ἀθλοφόρον, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, δὲ Στίχος Ἐλέησόν με δὲ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, δὲ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ωδῆς Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς ἑορτῆς, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δὲ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῇς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

12. Εἰς τὴν Δειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰτοδικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτω; Ἄξιόν ἔστιν, Κοινωνί-

κὸν Εἰς μημοσυνορ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου
καὶ Ἀπόλυσις².

E'.

13. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, τῇ
Παρασκευῇ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριον ἐκέχραξα, τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα
δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἴσο-
δος, Φῶς Ιαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου,
Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, αὕθις
τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν "Ορθρον, μετὰ τὸν Ν" ψαλμὸν, ἡ
Λιτή τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν ἐκ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρι-
σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς
Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς
ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Δ' §
11, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ φάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς ὡς
καὶ τοῦ Ἀγίου, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Ἐξαποστειλάρια
τὸ α' τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς
Αἰνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου. Δόξα τοῦ
Ἀγίου, Καὶ νῦν Μεθ' ἡμιέρας ὥκτω, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ
Εισοδικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου
τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, Ἀπόστολος καὶ
Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν φρεινὴν λαμ-
πάδα, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς ἀνέστη, Εἶη τὸ ὄνομα
Κυρίου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

2. Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου καὶ
ἐις ταῦτα τῆς ἐθιμούμαδος ταῦτης ἡμέραις μέχρι τῆς Παρασκευῆς,
πλὴν τοῦ ὅτι ἐις αὐτὰς στιχολογεῖται ἡ α' Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου
εἰς τὸ Κύριον ἐκέραξα μόνον τὰς σ' Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Προκει-
μένα ἐκάστης ἡμέρας.

Γ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σκεπάστῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομεν 'Ἀναστάσιμος δ', τῶν Μυροφόρων δ' καὶ τοῦ 'Ἄγιου δ', Δόξα τοῦ 'Ἄγιου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρίου, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ 'Ἀναγνώσματα τοῦ 'Ἄγιου. Εἰς τὰ 'Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάτιμον Στιχηρόν, καὶ τὰ Πάσχα ιερὸν, Δόξα τοῦ 'Ἄγιου, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ 'Ἀπολυτίκια "Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, Οὐ εὑσχήμων Ιωσὴφ, Δόξα τοῦ 'Ἄγιου, Καὶ νῦν Ταῖς Μυροφόροις γυραιξὶ καὶ 'Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτή τῶν Μυροφόρων καὶ ἡ τοῦ 'Ἄγιου, Δόξα τοῦ 'Ἄγιου, Καὶ νῦν Ἡτήσατο 'Ιωσὴφ καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ "Οτε κατῆλθες, καὶ ὁ 'Εξάψχλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ 'Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Εσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ 'Ἄγιου, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τῶν Μυροφόρων Τὸν λίθον τοῦ μυήματος, Δόξα τοῦ 'Ἄγιου 'Αρέτειλερ ίδοὺ, Καὶ νῦν Πάρτα ὑπὲρ ἔννοιαν εἰς τὴν δ' Στιχολογίαν Αἱ Μυροφόροι ὄφθοιαι, Δόξα Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν Τὰ μῆρα τῆς ταφῆς εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Καὶ νῦν Υπερδεδοξασμένη, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Τπακοή, οἱ 'Αναβαθμοὶ τοῦ ἔγχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ τοῦ Πάσχα, δ τοῦ 'Ἄγιου, καὶ τὰ δύο Θεοτοκία ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ δ Οἶκος τοῦ 'Ἄγιου, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ 'Ἄγιου καὶ τῶν Μυροφόρων ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Υπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάτγα, καὶ ἀπασαὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαθίνου Εὐαγγελίου, εἴτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ως καὶ τοῦ 'Ἄγιου, εἴτα τὰ δ' Θεοτοκία ως σύνηθες, 'Εξαποστειλάρια, τὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ 'Ἄγιου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, 'Αναστάσιμος γ', τοῦ 'Ἄγιου γ', καὶ τὰ Πάσχα ιερὸν, Δόξα 'Αρέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν 'Αραστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ 'Αντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εισοδικόν μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ γ' 'Ἀπολυτίκια, τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ 'Ἄγιου, καὶ τοῦ 'Ἄγιου τοῦ Ναοῦ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν ταφῷ,

δ' Ἀπόστολος τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐόσα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χρι-
στὸς αἵρεση, Εἰη τὸ ὄφομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

19. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῆς ἑδομάδος ταύτης μέχρι τῆς Παρα-
σκευῆς, ἡ ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν,
μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων, ἦτοι ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ
Κύριε ἐκέχραξα Προσόμοια τοῦ Ἅγιου σ', Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ
νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἅγιου Προσόμοια,
Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Ἀπολυτίκια "Οτε κα-
τῆλθες, τὸ τοῦ Ἅγιου, καὶ τὸ Ταῖς Μυροφόροις γυραιξί, καὶ
Ἀπόλυτις.

20. Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἅγιου, καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν
Ὕπησατο Ἰωσῆρος κτλ. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια
ώς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα
τοῦ Ἅγιου καὶ ἀνὰ ἐν τῶν Μυροφόρων ἀντὶ Θεοτοκίων κτλ. ὁ Κα-
νὼν τοῦ Πάσχα³ καὶ ὁ τοῦ Ἅγιου, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, Τὴν
τιμιωτέραν⁴, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἅγιου, καὶ τῶν Μυροφόρων.
Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγιου, Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ
νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ
Ἄγιου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ᾧ φάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ
Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν, τὰ Ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν,

3. Ἡ ἀκριβῆς τάξις ἀπήτει κανόρα τῆς προλαβούσης Κυριακῆς·
ἀλλ' ἡ φαιδρότης τῆς ἐօρτῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου καθιέρωσεν ἥδη ἀπὸ
χρόνων τὸν τοῦ Πάσχα.

4. Μετὰ τὴν Διακαίησιμορ ἑδομάδα εἰς οἰανδήποτε ἥμέραρ ἥθε-
λε τέχει ἡ ἐօρτὴ τοῦ Ἅγιου (ἐκτὸς δηλούστη τῶν Κυριακῶν) μετὰ τὰ
Δοξαστικὰ, Καὶ τοῦ φάλλονται τὴν προλαβούσης Κυριακῆς ἡ ἐօρτῆς,
καὶ οὐχὶ τοῦ Πάσχα, ως καὶ τὰ Ἀπολυτίκια, τὰ Ἐξαποστειλά-
ρια (καὶ τὰ Κορτάκια, μόρον διὰ τὴν ἑδομάδα τοῦ Θωμᾶ καὶ
τῶν Μυροφόρων), στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν τιμιωτέραν ἐν τῷ Ὁρ-
θρῷ, καὶ εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Ἀξιόν εστεν· τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰς τῶν
Δοιπῶν Ἅγιων μηνίμας μέχρι τῆς Ἀποδύσεως ("Ορα καὶ ἐν τῇ Προ-
θεωρίᾳ").

Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐρ τάρῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτος.

Η'.

21. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑδουμάδος, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριον ἐκέκραξα ψήλλονται τῶν Μυροφόρων Ἰδιόμελα δέ καὶ τὰ σ' Πρωτόμοικα τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Λι μυροφόροι γυναικες. Εἰςδός, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου, τὰ Ἀπόστιγχα τοῦ Ἀγίου, Δόξα Τὸν τοερὸν ὑδάμαντα, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀραβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτίκια Ὅτε κατῆλθες, Ὅτε εὐσχήμιωρ Ἰωσὴφ, Δόξα Ὅτε τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, Καὶ νῦν Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυτοις.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτή τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν Ἡτήσατο Ἰωσὴφ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὅτε κατῆλθες, καὶ δὲ Ἐξαψχλμος. Εἰς τὸ Θεόν τοῦ Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ δὲ Πολυέλεος, τὰ Καθισματά τοῦ Ἀγίου καὶ ἀν' ἐν τῶν Μυροφόρων ἀντί Θεοτοκίων κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Δ' § 11· αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάτιμα Στιχηρὰ 6', τὸ Πᾶσα πτοὴν καὶ πᾶσα κτίσις καὶ τὸ Εἰπάτωσαρ Ιουδαῖοι, καὶ δὲ Προτόμοια τοῦ Ἀγίου. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Μετὰ φόβου ἥιλθον γυναικες (ζήτει τῇ Τρίτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιγχα). Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ καθεῖται ἡ Λειτουργία, ἐν ἥ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εισοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰτεδόν, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Τὸ χαῖρε ταῖς Μυροφόροις Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως Ἀξιόν ἐστιν. Κοινωνικὸν Εἰς μημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυτος, καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἔօρτῆς τῶν Μυροφόρων⁵.

5. Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον γάλλεται ἡ Ἀκολούθια τοῦ Ἀγίου ὅταν τὴν καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' καὶ τῆς Ε' ἰδομένας.

•

23. Εἰ τόχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῷ Σαββάτῳ ἐπέ-
ρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-
χροξι φᾶλλοιν ἀναστάσιμα Στιγμὰ δ', τοῦ Παραλύτου δ' καὶ
τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀιτήσῃ ὁ Ἰησοῦς εἰς
Τιροσάλιμη, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀνα-
γνωσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστυχα, τὸ Ό τῷ πάθει σου
Χριστὲ καὶ τὰ Στιγμὰ Πάσχα λερόν. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν
Ἐρ τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον,
τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, δ'
Τριαδίκος κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ
νῦν Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόρ
ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ δ' Ἐξά-
φαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κέριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν
Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δ' Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς
τὴν α' Στιχολογίαν Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται· Δόξα
Ἀρέτειλερ ιδοὺ, Καὶ νῦν Τίτηρ ὁραιότητα· εἰς τὴν δ' Στιχο-
λογίαν Ηάρτα ἀνθρώπιτα, Δόξα Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν Τὸ
ἀκατάληπτον, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργῆσας ἐμμελῶς,
Καὶ νῦν Τὰ ἐπονηράτια, εἰτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ
Ἀναβεθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον κτλ. ὡς διετάγθησαν
ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων (περιπτώτει 5' § 17). Εἰς τοὺς Αἰ-
νους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα λερόν, Δόξα
τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Κύριε τὸν Παράλυτον, Δοξολογία Μεγά-
λη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ
Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ
Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ,
Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ
Ἐξαρέτως, Ό Ἀγρελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ,
Χριστὸς ἀνέστη, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

•

26. Εἰ τόχοι τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος ταύτης,

ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἅγίου ϕάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διέταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Παρχλύτου (ώς ἐν περιπτώσει Ζ' § 19—20). Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου, καὶ Δέξια Καὶ νῦν τὸ Εὐφραντέσθιο τὰ οὐράνια.

ΙΑ'.

27. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσοικακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκεκριζά ϕάλλομεν τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ' καὶ δ' τοῦ Ἅγίου, Δέξια τοῦ Ἅγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀναγνώσματα δ' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἅγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα, τὰ Ἰδιώμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἅγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἅγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυτις.

28. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ϕαλμὸν ἡ Λιτή τοῦ Ἅγίου καὶ τὸ Δέξια, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς "Οτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς (ζήτει εἰς τὸ Ἀπόστιγχο), εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψηλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος τοῦ Ἅγίου, τὰ Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιγμογίαν τὸ τοῦ Ἅγίου Ἀρέτειλεν ἴδον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς 'Ο πάντων ἐπιστάμενος' εἰς τὴν δ' Στιχολογίαν Πόθῳ ζέοντι, καὶ 'Ο Δεσπότης τῶν ὅλων, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργῆσας ἐμμειῶνται, καὶ τὸ ἐν τῇ γ' 'Ωδῇ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς 'Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ, εἴτα οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Δικαιος ως φοιτηξ ἀρθήσει, Πᾶσα πτοὴ, καὶ τὸ Εὐχγγέλιον τοῦ "Ορθροῦ τοῦ Ἅγίου, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ, καὶ δὲ Ν' χύμα, Δέξια, Ταῖς τοῦ Αθλοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδιώμελον τοῦ Ἅγίου, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ τοῦ Ἅγίου, αἱ Καταβασίαι Θιαλασσαρ ἔστηξας, εἴτα ϕάλλεται ἡ θ' 'Ωδὴ τῆς ἑορτῆς ως καὶ ἡ τοῦ Ἅγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἅγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἅγίου, Δόξα τοῦ Ἅγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Φωτισθέντες ἀδελφοὶ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν μετὰ τὴν Ελεύθερον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Ἅγιου Κοντάκιον Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς, Ἀπόστολος τοῦ Ἅγιου καὶ Εὐαγγέλιον τῇς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτω; Ἀλλότριον τῷ μητέρωι ἡ παρθενία, Κοινωνικὸν Ὁράριον μου τὴν σάρκα, Χριστὸς ἀρέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις.

ΙΒ'.

30. Εἰ τύχοι μεταξὺ τῶν μεθεόρτων τῆς ἑορτῆς ταύτης, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰς Στιχηρὰ τοῦ Ἅγιου, Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἅγιου, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν μεθεόρτου, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυτις.

31. Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτή τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ὄτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἑξάψκυλμος κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει ΙΑ' § 28. Κανόνες, δεις τῆς ἑορτῆς καὶ δ τοῦ Ἅγιου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἅγιου, αἱ Καταβασίαι Θάλασσαν ἐπηκάς, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἑξαποστειλάριον τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' τοῦ Ἅγιου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου.

32. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἅγιου καὶ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἅγιου. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μημόσυνον, Χριστὸς ἀρέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις.

ΙΓ'.

33. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καταλιμπάνεται⁶ καὶ

6. Μόνον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐν τῷ Ἐσπερινῷ καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἀρτὶ Θεοτοκίου.

φάλλεται ἡ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῆς Ἀναστάσιου καὶ τῆς Σχμαρεί-
τιδος κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Κυρικῆς τοῦ Παραλύτου (ἐν περι-
πτώσει Θ' § 23—25), τὰ Δοξοστικά, τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Σε-
μαρείτιδος, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάτιον, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Σε-
Μετοπεντηκοστῆς. Εἰς τὸν Ὁρθρον, Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχο-
λογίαν Ἀραβλέψασαι τοῦ τάφου, Δόξα Ἀνέτειλεν ἴδον, Καὶ νῦν
Ἀρέστης ὡς ἀθάρατος. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Ἐκ τῶν ἄρω
κατελθὼν, Δόξα Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν Ἐκουστὰ σου βουλῇ. Εἰς
τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμψιελῶς, Δόξα Καὶ νῦν Κατε-
πλάγη Ἰωσῆφ, Ἐξαποστειλάριχ, τοῦ Πάτζα, τοῦ Ἀγίου καὶ
τῆς Σχμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάτικα γ', τοῦ Ἀγίου γ'
καὶ τὰ Πάσχα iερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἡ πηγὴ τῆς
ζωαρχίας κτλ. ("Ορχ ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου").

ΙΔΑ'.

34. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἡ Ἀκο-
λουθία φάλλεται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει IA' § 27—29 διάτα-
ξιν. Εἰς τὸν Ὁρθρον, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μη-
νολόγιον. Ἀντὶ Τὴν τιμιωτέραν, φάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς καὶ
ἡ τοῦ Ἀγίου. Ἀπόστολος καὶ Εὐχαριστίον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῷ μητέρωι, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς,
Ἀπόλυτις καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΕ'.

35. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς Μεσοπεν-
τηκοστῆς, τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρχει μετὰ τὴν α' Στάξιν τοῦ Ψαλτηρίου,
εἰς τὸ Κύριε ἐκένεραξα τὰ σ' Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ
νῦν Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβου, τὰ Ἀναγνώσματα, τὰ Ἀπό-
στιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Σχμαρείτιδος, Ἀπο-
λυτίκιον τοῦ Ἀγίου Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυτις.

36. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψιλὸν ἡ Λιτή
τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀγαλλιάσθω σῆμερον φα-
δρῶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς
Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις, καὶ Τὸ ἀπ' αἰῶνος, τὸ
Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολο-
γίαν τοῦ Ἀγίου Ἀνέτειλεν ἴδον, καὶ τῆς Σχμαρείτιδος Ἀγαλ-

λιάσθω Οὐρανός εἰς τὴν δέητον Πόθῳ ζέοντι, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ἐκ γρέπος τάμπα (ζήτει τῇ Παρατευῃ μετὰ τὴν Κυριακήν). εἰς τὴν γένετον Γεωργίους ἐμψελῶς, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος; Μὲ τῇ πηγῇ Σαμαρείτιδος (ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς αὔτης ἑβδομάδος κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Δ' § 11), ὁ Κανὼν τοῦ Πάτρα, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάτρα, Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ δέ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια, Δέξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀγίου.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίρωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάτρα, μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκιον, Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀραστάσεως, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νκοῦ, καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τῷφοι Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως Ἀξιότερον, Κοινωνικὸν Εἰς μημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον διτοι ή μνήμη τοῦ Ἀγίου δύνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τῆς Διακαίνησίμου μέγυρι τῆς Πέμπτης τῆς ἑβδομάδος; τῆς Σαμαρείτιδος; ("Ορχ τὸν τοῦ Εορτοδρομίου Πίνακα").

Τῇ ΚΕ'.—Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαίνησίμου, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Τρίτῃ ὡς ἔξης. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαίνησίμου ἐπέρχεται εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δέ καὶ τοῦ Ἀποστόλου δέ". Δέξα Οἱ ἀρείων ἐστῶτες (ἢ τοῦ Ἀποστόλου ἐὰν ἐστάζηται), Καὶ νῦν Πῶς ἥμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Εἰςδος, Φῶς οἰαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ θεὸς

στάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστὲ, καὶ τὰ Στιγμῆρὰ Πάσχα ιερὸν, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀρέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, αὕτης Χριστὸς ἀρέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τρίτῃ πρώτῳ μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ τὴν Μ. Συναπτήν¹ ὁ Κανὼν τοῦ Πάτρα καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἡ Καταβατίς εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὡδῆς καὶ ἡ Λίτητις, ω; εἴλισται· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοή καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάτρα χύμα, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ Ἀναστασικόν Χριστοῦ τρίς, ἡ Θ' τοῦ Πάτρα χύμη, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάτρα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὕτης τοῦ Πάτρα. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὸ Πάσχα λειρόν. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία κατὰ τὴν τάξιν τῆς Διακαίωσιμου ἑδομάδος, Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, κτλ. Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς τῆς ἑδομάδος ταύτης ἡμέρας, ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξεις.

B.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα Στιγμῆρὰ τῆς ἑορτῆς ϕύλλομεν σ', καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὰ Ἀπόστηγα Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀποστόλου, αὕτης τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐπερινὸν, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς; καὶ τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει). Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Πρωτόμακρα γ', καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσόδουν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ

7. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἀποστόλου οὔτε Καθισματα ὑπάρχουσιν, ἀλλ' οὔτε καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς τὰ τῆς ἑορτῆς.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου κατὰ τὰς μεθέρτους ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ταύτης ὅρια ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἅγιου Γεωργίου.

Γ.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σκῆνάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριο ἐκέκρικα ψήλλουεν Ἀνατάξιμα δ', τῶν Μυροφόρων γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα τῶν Μυροφόρων, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, Ἀπολυτίκια "Οτε κατῆλθες, Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, Ἀπόστολε Ἅγιε, Ταῖς Μυροφόροις γυναικὶ καὶ Ἀπόλυτις.

6. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, ὁ Κακών τοῦ Πάτηχ (εἰ βούλει καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου) μετὰ τῶν δέ Θεοτοκίων, ἀπὸ γ' Ὁρᾶς Κάθισμα τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ ἔτερον τῶν Μυροφόρων κτλ. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάτηχ, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀνατάξιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὰ Πάσχα ιερὸρ, Δόξα τὸ Εὐθινὸν, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον Σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ᾧ ψήλλουεν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάτηχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἅγιου, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἅγιου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀρέστη, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῶν Μυροφόρων, ἡ ἄλλη ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἐν τῷ ἐσπερινῷ Προσόμοικ τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς ἡμέρας γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, τὰ Ἀπολυτίκια 'Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, Ἀπόστολε Ἅγιε, Ταῖς μυροφόροις γυναικὶ καὶ Ἀπόλυτις.

8. Εἰς τὸν "Ορθρὸν, τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὰ Καθίσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβατίαι τοῦ Πάτρα, Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μυροφόρων καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ᾧ ψήλωμεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάτρα, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυτος.

9. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Περικλύτου ἡ τῆς Σημαρείτιδος, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρια ἀνωτέρω ἐν τῇ τῶν Μυροφόρων Κυριακῇ § 5, 6 (πλὴν τοῦ δια εἰς τοὺς Αἴνους, Καὶ νῦν λέγεται οὐχὶ τὸ Ἀραστάσεως ἡμέρᾳ, ἀλλὰ τὸ τῆς Κυριακῆς)· τῇ Κυριακῇ τῆς Σημαρείτιδος καταλιμπάνεται ἡ τῆς Μετοπεντηκοστῆς· ἡ Ἀκολουθία καὶ ἡντ' αὐτῆς συμφάλλεται ἡ τοῦ Ἀποστόλου.

■■■

10. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μετοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα Καὶ νῦν τῇ ἑορτῇ, τὰ Ἀπόστυχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῇ ἑορτῇ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυτος.

11. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν "Ορθρὸν ἄπαντα ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ὡς διατάττεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς· τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀποστόλου κτλ. ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου^{αγ'}, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει), Καὶ νῦν τὸ τῆς Ἀποστόλου^{αγ'}.

έορτής, Δαξιολογίας Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς έορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Ἅγιου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς έορτῆς, ἐπίσης καὶ Κοινωνικόν.

Καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς έορτῆς ἡ αὐτὴ τῇς Ἀκολουθίας του Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις. Ἐν δὲ ταῖς μεθιέρτοις ἡμέραις τῆς έορτῆς ταύτης, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθιέρτων.

Σημειώτεον ἔστι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου δίναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τῇς Τρίτης τῇς Διακαίινησίμου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῇς ἑδομάδος; τῇς Σχιαρείτιδος. ("Ορχ ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Ἐορτοδρομίου").

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Τῇ Β'—Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

A'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἅγιου ἐντὸς τῆς ἑδομάδος; τοῦ Θωμᾶ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθιέρτων τῇς Κυριεκῆς τοῦ Θωμᾶ.

B'.

2. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῇς αὐτῆς έορτῆς, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριον ἐκέχραξα τὰ γ' τῆς έορτῆς Ἰδιόμελα καὶ τοῦ Ἅγιου Προσόντοια γ', Δοξά τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν τῇς έορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπέστιχα, τὸ Στιγνόρον Τὰς ἐσπεριγάς ἡμῶν εὐχὰς, εἶτα τὰ γ' τοῦ Ἅγιου Ἀπόστιχα, Δοξά τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν τῇς

έορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς έορτῆς, τοῦ Ἀγίου, αὖθις τὸ τῆς έορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσουμχτικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς έορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψιλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ Πεντηκοστηρίου τῆς ἡμέρας, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψιλμὸς, ὁ Κανὼν τῆς έορτῆς καὶ τὸν Ἀγίου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Καθίσμα αὐτοῦ τε καὶ τῆς έορτῆς· χρ' σ' τὸ Κοντάκιον τῆς έορτῆς μετὰ τοῦ Οἰκου, καὶ τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου, καὶ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἡ Θ' τοῦ Θωμᾶ· Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς έορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ ἔτερον τῆς έορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς έορτῆς γ' Μετὰ τὴν ἐκ τάρον σου, καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς έορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς έορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾧ φέλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴτοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς έορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς έορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαἱρέτως Σὲ τὴν φρεινὴν λαμπτάδα, Κοινωνικὸν τῆς έορτῆς Χριστὸς ἀρέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, δρα τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ἐν τῇ έορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 5—6.

Δ'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῆς Σημαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ εἰς τὸ Κύριο ἐκέραξα, Ἀναστάσιμος δ', τοῦ Πεντηκοσταρίου γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὸ ἀναστάσιμον Στιγμὴν τοῦ ἥχου καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα (καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, εἰ βούλει) μετὰ τῶν δ' Θεοτοκίων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, ω; καὶ τὸ τοῦ Πεντηκοστερίου, Ἐξαποστειλάριχ, τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἵερὸν, Δόξῃ τοῦ Πεντηκοστερίου. Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσόδον τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τῷ ρω, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἔξαιρέτως, Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀρέστη, Εἴη τὸ ὄρομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ἀντ' αὐτῆς συμβάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου.

Ε'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἢ τῇ Ἀποδόσει, ὅρχ τὴν διάταξιν ἐν τῇ ἑωτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 10, 11.

Γ'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως; τοῦ Πάσχα, τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἔκένθραξα ἀναστάτιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια ὁ', Δόξῃ Τὸν τῷ Πατρὶ συνάραρχον, Καὶ νῦν Τὴν παρκόσμιον δόξαν. Εἰς τὰ Ἀπότιχα, τὸ Στιχηρὸν Τῷ πάθει σου Χριστὲ καὶ τὰ Πάσχα ἵερὸν, Δόξῃ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀρέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, αὖθις; Χριστὸς ἀρέστη καὶ Ἀπόλυτις.

9. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἐν ἑκάστῃ Ὡδῷ ἡ Κχταβαστίχ, τὸ Χριστὸς ἀρέστη καὶ ἡ Αἴτησις ως εἴθισται· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν ὥρθρον καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου γύμνα ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ τρίς· μετὰ τὴν ζ' καὶ η' Ὡδὴν, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγχλυναρίων, Ἐξαποστειλάριχον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ αὖθις τὸ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἵερὸν, Δόξῃ Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Χριστὸς ἀρέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Κοντά-

κιον τοῦ Πάτρα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἅγιου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάτρα, Χριστὸς ἀρέστη καὶ Ἀπόλυτος.

Ζ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἅγιου μετατίθεται καὶ φάllεται τῇ Παρασκευῇ ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναλίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως.

Σημειωτέον διτὶ ἡ μνήμη τοῦ ἄγιου Ἀθανασίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Δευτέρης τοῦ Θωμᾶ, μέχρι τοῦ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν Σαββάτου (Ορχὶ τὸν Πίνακα τοῦ Ἑορτοδρομίου).

Τῇ Η'.—Τοῦ ἄγιου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραδα φάllομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων 6' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰσθος, Φῶς Ιαρός, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἥγου Στιχηρὸν καὶ τὰ Πάσχα Ιερός, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀραβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτίκια Ὁτε κατῆλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ταῖς Μυροφόροις γυναικὶ καὶ Ἀπόλυτοις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτή τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ἡτήσατο Ἰωσήφ, τὰ Ἀξιόρ ἔστι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κέριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν, εἰς τὴν 6' Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωσήποσῶν ἐν τῷ στήθει, Καὶ νῦν Τὰ μισρά τῆς ταφῆς, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Τὴν μιημην τιμήσωμεν, Καὶ νῦν

·Υπερδεδοξασμένη, τὰ Εὐλογητάρια, τῇ Ὑπακοῇ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων, καὶ ὁ τοῦ Εὐχγελιστοῦ ἀπὸ γ' ὑδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐχγελιστοῦ, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Οἶκος τῶν Μυροφόρων ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἀπασαὶ τὰς τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχγελίου, ἡ θ' τοῦ Πάσχα, εἰτα τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ δύο Θεοτοκία, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάτιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ', καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα λεπτοὶ, Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ιωάννη, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰτοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτίκια, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νζοῦ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρτέω; Ὁ Ἀγγελος ἐβόα . . . Φωτίζουν, φωτίζουν, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀρέστη, Εἴη τὸ ὄρομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις.

Εἰ τύχοι οἰαρήποτε ἀλληλή ἡμέρᾳ τῆς ἔβδομακόδις ταύτης, ἡ Ἀκολουθία ϕάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθερτῶν τῶν Μυροφόρων. (὾ορα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀγίου Γεωργίου § 19—22 καὶ τὴν ὑποσημείωσιν).

Εἰ τύχοι ταῖς ἐπομέναις δυσὶ Κυριακαῖς καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἔβδομακόδων τούτων ἡμέρχις, ἡ Ἀκολουθία ϕάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου ἐν § 23—26 καὶ 33.

B'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἐπέρρεας μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ϕάλλομεν τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

---

1. *'Er ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς, τοῦ Παραλύτου, τῇς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τεγρίου, Καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ ψάλλονται τὰ της τυχούσης Κυριακῆς Δοξαστικά ("Ορα Προθεωρ. § 33).*

Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δ' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Εὐχαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Εὐχαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐχαγγελιστοῦ, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυτον.

5. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτή τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα) τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψιλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων. Οἱ Ἀναβολμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὸ ΙΑ' Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ καὶ ἐΝ' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τὴρ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα (ζήτει εἰς τὴν Διτήν). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφότεροι καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι Θάλασσαν ἐπῆξας, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῆς ἑορτῆς τῆς τομικῆς Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῷ Μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτος.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν τοῖς μεθεδρτοῖς καὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ταύτης, τὴν τῆς Ἀχολουθίας διάταξιν δρα τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου § 30—34.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, τῷ Σκεῦσι: ω ἑπέρχεται μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκένεραξα φάλλομεν Ἀναστάτιμα δ', τοῦ Τυφλοῦ δὲ καὶ δ' τοῦ Εὐχγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐχγελιστοῦ, Καὶ νῦν Κύριε παράγων ἐν τῇ ύδρᾳ, Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐχγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιγμὴν Σὲ τὸν σαρκωθέντα καὶ τὰ Στιγμὴν Πάσχα ιερὸν, Δόξα τοῦ Εὐχγελιστοῦ, Καὶ νῦν Δικαιοσύνης ἥμιε, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Θεοτοκίον Πάρτα ὑπὲρ ἔπιοιαν καὶ Ἀπόλυτις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ φχλμὸν, διαβατικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐχγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁλορ τὸν βίον ὁ τυρπλὸς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸ Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τῶν ἀναστατίμων Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥχου, σὶ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Εὐχγελιστοῦ, καὶ τὰ δέ Θεοτοκίκα ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ Τυφλοῦ ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Υπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ ἀπεκτα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχγελίου εἰτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα ώς σύνηθες μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν δέ Θεοτοκίων, ὁ Εἰρμὸς Σὲ τὴν ὑπὲρ τοῦρ, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐχγελιστοῦ καὶ τὸ Παράγων ὁ Σωτὴρ ἴμων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ Πάσχα ιερὸν, Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ιωάννη, Καὶ νῦν Τίς λαλήσει τὰς δυναστειας σου, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐχγελιστοῦ, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα . . . Φωτιζον φωτιζου, Κοινω-

νικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου
καὶ Ἀπόλυτος.

Δ'.

10. Εἰ τούγοι τῇ Τετάρτῃ τῇς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τῇ
Τρίτῃ ἐπέρας μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὄμοσσιώ καὶ τὸ Χρι-
στὸς ἀνέστη, ὡς εἴθισται, εἰς τὸ Κύριον ἐκέραξα φάλλομεν τῇς
Ὀκτωήγου Στιχερὰ Τὰς ἐσπεριὰς ἡμῶν εὐχὰς σ' καὶ δ' τοῦ
Εὐχγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐχγελιστοῦ, Καὶ νῦν Τὴν παρκόσμιον
δόξαν, Εἴτεδος, τὸ Προκείμενον τῇς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσμα-
τα τοῦ Εὐχγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιγμὸν Τῷ πάθει
σου Χριστὲ καὶ τὰ Πάσχα λεπόρ, Δόξα τοῦ Εὐχγελιστοῦ, Καὶ
νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον
τοῦ Εὐχγελιστοῦ, αὖθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυτος.

11. Τῇ Τετάρτῃ πρωῒ, μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἀγίᾳ . . . τὸ Χρι-
στὸς ἀνέστη κτλ. ως γένες, καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτήν, φάλλε-
ται τὸ αἱ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥγου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν
γῆν, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ ΙΑ' Ἐωθινὸν Εὐχγέλιον, τὸ Ἀρά-
στασιον Χριστοῦ ἀπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.
Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόρ με ὁ Θεός, καὶ
τὸ Ἰδιόμελον Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, καὶ μετὰ τὴν ἐκ-
φώνησιν Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, φάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα,
καὶ ὁ τοῦ Εὐχγελιστοῦ ἀνὰ δ' Τροπάρια· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης
Ὦδης, ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', τὸ Ἀραστὰς ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ ἡ Αἰτησί· ἀπὸ γ' Ὦδης ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον
τοῦ Πάσχα, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐχγελιστοῦ καὶ τὸ
Μηνολόγιον, εἰτα τὸ Ἀράστασιον Χριστοῦ ἐκ γ' καὶ τὸ Ἀρα-
στὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ ἡ Ὦδη, εἰτα φάλλεται
ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, τὸ
Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ὑπιώσας, τὸ τοῦ Εὐχγελιστοῦ, καὶ αὖθις
τὸ Σαρκὶ ὑπιώσας. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχερὰ Ἄμυν-
μέρ σου Χριστὲ γ', τοῦ Εὐχγελιστοῦ γ' καὶ τὰ Πάσχα λεπόρ,
Δόξα τοῦ Εὐχγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, τὸ Χρι-
στὸς ἀνέστη γ' καὶ ἀρχεταὶ ἡ Λειτουργία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ
Πάσχα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προταῦονται τὸν

δρθρον, τὸ Ἀπολυτίκιον τους Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, τὸ Ὁσοι εἰς Χριστὸν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τους Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀργεῖος ἑβόα . . . Φωτίου φωτίου, Κοινωνικὸν Σῶμαν Χριστοῦ, τὸ Χριστὸς ἀντασηγ' καὶ Ἀπόλυτος.

Ε'.

13. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ' του Πάσχα, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ὁ Προσειμικός. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς σ' καὶ τους Εὐαγγελιστοῦ εἰς δ', Δόξα τους Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἴσοδος, Φῶς ἡλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τους Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τους Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τους Εὐαγγελιστοῦ, αὕθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυτος.

14. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ϕαλμὸν, ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τους Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τους Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυύλεος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς δἰς, εἰς τὴν β' καὶ γ' Στιχολογίαν τὰ τους Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἔνα μίζυ. Οἱ Ἀναβοθύσι, τὸ α' Ἀντίφωνον του δ' ἥγου, τὸ Προκείμενον Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Γ' Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ϕαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίγος Ἐλέησόρ με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἐν οὐρανοῖς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀκμάστεροι καὶ ὁ τους Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τους Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τους Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῆς ἑορτῆς ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι Θειώπ καλυψθεὶς, εἴτα ϕαλλεῖται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τους Ἀγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τους Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὕθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμεια γ' καὶ τους Εὐαγγελιστοῦ γ'. Δόξα Εὐαγγελιστὰ

Ίωάννη, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτω; Σὲ τὴν ὑπέρ νοῦν καὶ λόγον, Κοινωνικὸν Ἀρέβην ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀινελήγορθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις.

Γ'.

16. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ϕύλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων· εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν δόξῃ ἀραληφθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγοντας τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, τὸ Ἀξιόν· ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Ἀινελήγορθης ἐν δοξῇ κτλ.

Ζ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἅγίων Πατέρων, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως καταλιμπάνεται, καὶ ϕύλλεται ἡ ἀναστάτιμος Ἀκολουθία, ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἡ τῶν Πατέρων ὡς ἔξης· Τῷ Σκηνάτῳ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ϕύλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσόδος, Φῶς Ι.αρὸν, τὸ Προείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἐν τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιγμα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων, τὸ Ἀινελήγορθης εἰς δοξῇ ἀντὶ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυτις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ϕιλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτή τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δέκα, Καὶ νῦν Ἀποστολικῶν παραδόσεων, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἔστιν, τὸ Τρι-

σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ θεῖος Κίρικος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ δὲ Πολυύλεος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα τῆς α' Στιγολογίας, τὸ τοῦ Εὐχγελιστοῦ ἐν τῇ β' Στιγολογίᾳ μετὰ τῶν Ἀναστάσιμων (ἴν το ἐν προηγεῖται, τὸ δὲ ἔτερον ἔπειται), καὶ ἐν τῇ γ' τὸ τοῦ Εὐχγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτόκε Ημαρθρέ, Ιχέτευε τὸν Γίλορ ποτὲ τὰ Εὐλογητάρια, τὴν Ἐπακοὴν τοῦ ἥγου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, δὲ Ἀναστάτιμος κανὼν, δὲ τοῦ Εὐχγελιστοῦ καὶ δὲ τῶν Πατέρων ἀπὸ γ' Ωδῆς τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον καὶ τὸ τῶν Πατέρων χύμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐχγελιστοῦ καὶ τὸ Φωστῆρες ἀπέριλημπτοι ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οίκος τοῦ Εὐχγελιστοῦ, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ ἔπομνημα τῆς Κυριακῆς. Λι Καταβασίκι Θειώ κατηγραθεὶς καὶ ἀποστολή ταξίς τοῦ Εωθινοῦ Εὐχγελίου εἶτα στιχολογοῦμεν Τίτην τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Εὐχγελιστοῦ, τὸ τῶν Πατέρων, καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα δέ, τοῦ Εὐχγελιστοῦ γ' καὶ τῶν Πατέρων γ'. Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ιωάννη, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ δέ ἐκ τῆς σ' Ωδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Μετὰ τὴν Εισόδου, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Εὐχγελιστοῦ, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀπόστολος τοῦ Εὐχγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκχιρέτως "Ἄκιντον ἐστιν, Κοινωνικὸν Λιτεῖτε, Ἀνελήγρθης ἐτο δόξῃ καὶ Ἀπόλυτις.

Η'.

20. Εἰ τύχοι τῇ Πικροσκευῇ τῆς ἑδομάδος ταύτης, ἐν ᾧ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Εὐχγελιστοῦ ψάλλεται ὡς ἐν τῇ ἴδιᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (§ 13—15), ἔξαιρουμένων τῶν τῆς ἑορτῆς Ἀναγνωσμάτων ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ἐν τῷ "Ορθρῷ, τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Εὐχγελίου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Σημειωτέον διε τὴ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δυνατὸν νὰ συμ-

πέση ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων μέγρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ἀποδύσεως; τῆς Ἀναλήψεως. ("Ορα ἐν τῷ Ἐορτοδρομίῳ Πίνακι").

Τῇ ΚΑ'—Τῶν ἡγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

A'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἅγίου τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τοῦ Περιλύτου, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἅγίου μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ϕάλλεται σύτως· Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα τὰ Στυγηρὰ τοῦ Ἅγίου εἰς σ'. Δόξα τοῦ Ἅγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἅγίου ὡς καὶ τὰ Ἀπόστυχα, Δόξα τοῦ Ἅγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἅγίου, αἱ Καταβεσίαι τῆς ἑορτῆς, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἅγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ Στιγμὰ τοῦ Ἅγίου εἰς δ', Δόξα τοῦ Ἅγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου καὶ ἀκολούθως ἡ Λειτουργία, ἐν ᾧ ϕάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τὸ Πάτσχα καὶ τὸ Ειτοδικόν. Μετὰ τὴν Ειτοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἅγίου, τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἅγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, "Ἄξιόρ ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις.

B'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Συμχρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ϕαλλομένου μόνου τοῦ Ἀπό-

λυτικίου ἐν τῷ Ἐσπερινῷ καὶ τῷ Ὀρθρῷ, ὡς καὶ μετὰ τὴν Εἰσοδον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ω; ἔξης· Τῷ Σεββάτῳ ἑτέρχες μετὰ τὸν Προσιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέρακα, φάλλουν Ἀνατάτιμα δ', τῆς Συμφρείτιδος; δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξη τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Συμφρείτιδος, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρίον, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὸ ἀναστάτιμον στιχήρον καὶ ταῦτα στιχήρον, ἀέρια τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Συμφρείτιδος, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυτισις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, δι Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτή τοῦ Ἀγίου, Δόξη τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Συμφρείτιδος Ἀγαλλιασθε στιχερον φαιδρῶς καὶ τὰ Ἀξιότερα, τὸ Τριτάριον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ δι Τέλεφτιλος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ω; εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δι Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' καὶ δ' Στιχολογίαν, τὰ ἀναστάτιμα Κεθίσματα, τὰ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν Ἀνατατίμων Θεοτοκίων, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Γπακοή τοῦ ἥγου, σι Ἀναβούσι καὶ τὸ Προκείμενον, δι Κανὼν τοῦ Πάτρα, δι τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ δ' Θεοτοκία ἀπὸ γ' Καὶ δης τὸ Κοντάκιον καὶ δι Οἶκος τῆς Συμφρείτιδος, εἰτε τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Συμφρείτιδος, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Γόμψινηα τῆς Συμφρείτιδος, αἱ Καταβατίκι τοῦ Πάτρα καὶ ἀπατα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθίνου Εὐαγγελίου εἰτα ψήλεται ἡ Θ' τοῦ Πάτρα καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν δ' Θεοτοκίων καὶ τῶν Μεγχλυνχρίων, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάτρα, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Συμφρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀνατάτιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ιερόν. Δόξη τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Συμφρείτιδος, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάτρα, μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ντρο καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάτρα, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως, Ο Ἀγγελος ἐβόα . . . Φωτίζουν φωτίζουν, Κοινωνικὸν τοῦ Πάτρα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ δυομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτισις.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῇ, μέγρε τῇς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτρα, ἢ Ἀκολουθίᾳ φάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῇς προλαβούσης Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυρλου, τὴν διάταξιν τῇς Ἀκολουθίᾳ δρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν § 7—9. Εἰς τὸν "Οὐθίουν, τὰ Κεθίσματα, ἐν μὲν τῇ αὐτῇ δὲ Στιχολογίᾳ τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἐν δὲ τῇ γ' τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῇς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτρα, τὴν διάταξιν δρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 10—12.

Ζ'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῇς Ἀναλήψεως, τὴν τῇς Ἀκολουθίᾳ διάταξιν δρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 13—15.

Η'.

10. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῇς ἑορτῆς ταύτης, ἢ Ἀκολουθίᾳ φάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν Τῇρ τιμωτέραν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν μετὰ τὴν Εἴσοδον. Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐρ δόξη ἀναληρθείς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ Ἀρετήφθης ἐρ δόξη.

Ι'.

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων, τῷ Στιθίστῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τοῦ Ἀ-

γίου γ'³. Δέξα Τὰς μνησικάς σίμμερος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰσόδος, φῶν εἴλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ 'Αναγνώσματα, δῆσ τῶν Πατέρων, καὶ ἐν τῷ Ἀγίου. Εἰς τὰ 'Απόστιγα, τὰ 'Αναστάτιμα Στιχηρά, Δέξι τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίτιον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρού, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριάδικός κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δέξι τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀποστολικῷ παραδόσειων, καὶ τὰ "Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ 'Απολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξαφλυμός. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ 'Απολυτίκια ως εἰς τὸν Εσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν, ἀνὰ ἐν 'Αναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥγου, οἱ 'Αναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον. Ο 'Αναστάτιμος κανὼν, ὁ τῶν Πατέρων, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ωδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Πατέρων Φωστήρες ὑπέρλαμπτοι ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασίαι θείῳ καλνηρθείς, καὶ ἄπαντα ἡ τάξις τοῦ Εωθινοῦ Εὐαγγελίου εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴρ τιμιωτέρα, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, 'Αναστάτιμα β', τῶν Πατέρων γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δέξι τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν Τ.περευ.λογημένη, Διξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ 'Αντίθωνα τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδικὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀραστᾶς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάτιμον 'Απολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τὶμη ὑπὲρ ιμῶν· 'Απόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς εἰς τὸ 'Εξαιρέτως "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, τὸ 'Απολυτίκιον 'Αρελήφθης ἐρ δόξῃ, Εἴη τὸ ὅρομα Κυρίου καὶ 'Απόλυτις.

3. Τὰ τῆς ἑορτῆς καταλιμπάρονται καὶ φάllεται τὸ 'Απολυτίκιον πόρον, ἐρ τῷ Εσπερινῷ καὶ τῷ "Ορθρῷ, ἀρτὶ Θεοτοκίον, καὶ τὸ 'Εξαποστειλάριον.

•

14. Εἰ τούτοις τῷ Συνθέτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀψεως ὡς ἔξης· Τῇ Πέμπτῃ ἐπέρχεται μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῇ; Ἀνελήσεις τὸ Κίριον ἐκέραξα φάλλομεν τῇ; ἑορτῇ; Ἰδιόμελα σ' καὶ δ' τοῦ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου, τὰ Ἀπότικιν τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰτοδες, Φῶς Ιλαρὸν, στιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, καθίς τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυτις.

15. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φχλμὸν, ἡ Λιτή τοῦ Ἀγίου ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Κύριε τὸ μυστήριον (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν), τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ ὁ Ἐξάφλυμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου, τὰ Καθισμάτα τοῦ Ἀγίου, καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβάσμοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Τγύωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, Πᾶσα πτοὴ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ορθροῦ τοῦ Ἀγίου, ὁ Ν' φχλμὸς χύμα, Δόξα Τατε τῷ Θεοστέπτωτι, Καὶ νῦν Τατε τῆς Θεοτόκου, ὁ Σπίρος Ἐλέησόρ με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ εὐσεβοῦς Κωισταρτίου ἡ μητήρ (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν), οἱ Κνόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ δ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς ἑορτῆς ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, καὶ Κτατζίσιαι Θειώ παλνρθείει· εἰτα φάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου μετὰ Στίχου Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴγους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰτοδικόν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰτοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαπέτω; Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀρελήγρθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτος.

Τῇ αὐτῇ Παραπομή ἐπέρχεται καὶ τῷ Σκεπάστῳ πρωΐ, φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν ὃς ἔτι διατετυπωμένη ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἐὰν δὲ ἡ ὁ νρᾶς τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου, πρὸ τῆς Λειτουργίας φάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν Ἅρτων, μετὰ τὸ Ηλιούσιον ἐπτυχεύεται τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει συρίας, καὶ ἡ Λειτουργία ὡς σύνηθες.

III.

17 Εἰ τούχοι τῇ Κυριακῇ τῇ; Πεντηκοστῇ; ἐν τῷ Μ. Ἐπεριφώ, μετὰ τὸν Προσκύνακόν, εἰς τὸ Κύριον ἐκέρυξα ϕίλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ἐκ τοῦ πρώτου ἥχου γ', ἐκ τοῦ δευτέρου δὲ καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἀγίου Δόξα Καὶ νῦν τῇ; ἑορτῇ; Δεῦτε λαοί, Εἰσόδος, Φῶς Ιαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἀγίου, τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῇ; ἑορτῇ; τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, αὐθίς τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπέλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ϕαλμὸν, ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῇ; ἑορτῇ; είτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξαψαλμός. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· εἰς τὴν α' Συγχολογίαν Καθίσματα τῆς ἑορτῆς πρώτον, εἰτα τοῦ Ἀγίου καὶ αὐθίς τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν δ' καὶ γ' λέγομεν ἀνὰ ἐν τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· οἱ Ἀνακτηματι, τὸ α' Ἀντιφωνον τοῦ δὲ ἥχου, τὸ Προκείμενον Τὸ Πρεψυά σου τὸ ἀγαθὸν, τὸ Πᾶσα πτονή, καὶ τὸ Εὐχαριστικόν τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, είτα ὁ Ν' ϕαλμὸς γύμα· Δόξα Ταῖς τῷν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Βασιλεὺς οὐράνιε, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, είτε τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς· αἱ Καταβασίαι διπλαῖς, καὶ ἡ θ' Ὁδὴ, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῇ; ἑορτῇ; Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου. Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεὺς οὐράνιε, Διξιλογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἅγιου, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Οὐοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Εξκιρέτων Μὴ τῆς φθορᾶς, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς Τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον, τὸ Εὐλογητὸς εἰς Χριστὸν, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις, καὶ ἀκολούθως ὁ Εσπερινὸς τῆς Γονυκλισίας.

ΙΑ'.

20. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Εσπερινῷ τῆς Γονυκλισίας μετὰ τὸν Προσώπιακον, εἰς τὸ Κυριακεῖραξα ψῆλομεν τὰ γ' Προσώπια τῆς ἑορτῆς Παράδοξα σήμερον, καὶ γ' τοῦ Ἅγιου, Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεὺς Οὐρανίε καὶ τῆς Γονυκλισίας, τὰ Ἀπόστυχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν Δεῦτε λαοί, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἅγιου, τὸ τῆς ἑορτῆς αὐθίς καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψιλὸν, ἡ Λιτή τοῦ Ἅγιου, Δόξα τοῦ Ἅγιου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Εξάψιλος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Επταρινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας τοῦ Ἅγιου καὶ τῆς ἑορτῆς· ἐν τῇ γ' τὸ τοῦ Ἅγιου, καὶ τὸ Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστὲ (ζήτει Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς). Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Ὑψώσα ἐκ λεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, τὸ Πᾶσα πτοὴ, καὶ τὸ Εὐχαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἅγιου, εἶτα ὁ Ν' φαλὺς χύμα, Δόξα Ταῖς τῷ θεοστέπτων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησον με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίου ἡ μητίμη. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἅγιου ἀπὸ γ' ὅδης τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἅγιου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγιων, καὶ τὸ Ἄπομνημα τῆς Δευτέρας; τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Αἱ Κατακλισίαι θείω καλυψθείσι, καὶ ἡ Θεοτητῆς ἑορτῆς, τὸ Εξκποστειλάριον τῇ ἑορτῇ, τὸ τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ Ετερων τῇ ἑορτῇ. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα Ετερων τῇ ἑορτῇ. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα Ετερων τῷ Προφήταις ἀνήγγειλας, καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἅγιου, Δόξα τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας,

τοῦ Ἀγίου Οὐρανίου "Αράξ, Καὶ νῦν Γλῶσσαί ποτε,
Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Εὐλογητός εἰ Χριστὲ ὁ Θεός.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἴτοδικὸν τῆς
έορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἔορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Κοντά-
κιον τῆς ἔορτῆς, τὸ "Οσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου,
καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Εξαρέτως Χαροποίης "Αρασσα,
Κοινωνικὸν Τὸ Ηρεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν, Ελδομερ τὸ φῶς, Ελη
τὸ ἄγομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις.

ΙΒ'.

23. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῶν μεθεόρτων, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου
ψάλλεται ὡς ἐστὶ δικτεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεό-
των. Εἰς τὸν "Ορθρὸν στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν· εἰς τὴν Λει-
τουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἔορτῆς, μετὰ τὴν Εἴτοδον τὸ Δεῦτε
προσκυνήσωμεν . . . Σῶσορ ἴμμας Ηαράκλιτε ἀγαθέ. Εἰς τὸ
Εξαρέτως "Ἄξιοι ἐστιν, Κοινωνικὸν τοῦ Ἀγίου, Ελδομερ τὸ
φῶς κτλ.

ΙΓ'.

24. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολου-
θία τοῦ Ἀγίου μετὰ τῆς ἔορτῆς ψάλλεται ἀπαρχλάκτως ὡς ἐν
τῇ ιδίᾳ ἡμέρᾳ ἀλλ ἐν τῷ Εσπερινῷ λέγονται μόνι τὰ Ἀναγνώ-
σματα τοῦ Ἀγίου. "Ἐν τῷ Ὑρύφῳ (ορχὴν σίκταζιν εν τῇ) Ἀπο-
δόσει τῆς ἔορτῆς τῆς Ἀναλήψεως § 15, 16), αἱ Καταβασίαι τῆς
ἔορτῆς ὀπιλαῖ, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον
τοῦ Ἀγίου καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἔορτῆς.

ΙΔ'.

25. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων, ἐν τῷ Εσπερινῷ,
μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα
ψάλλομεν ἀναστάτιμα Στιγμὰ δ', τῶν Ἀγίων Πάντων γ' καὶ τοῦ
Ἀγίου γ'. Δόξα Μαρτύρων θεοῖς χορὸς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον
τοῦ ἥγου. Εἰσέδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀναγνώσματα
ὅνο ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἐν τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα
τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἀγίων
Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων Πάντων,
τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυτις.

26. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ φαλμὸν ὁ Τριάντατηκοσταρίου Τῇ νῦν πανηγύρει, καὶ τὰ "Ἄξιόν ἐστιν, εἴτε τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Φαλτήτα τὰ Ἀναστάτιμα, τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων τοῦ Πεντηκοσταρίου εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, τὰ Εὔλογητάριχ, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάτιμος χανὼν, ὁ τῶν Ἁγίων Πάντων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἴτε τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀρ' 5' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων Πάντων, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου αἱ Καταβασίαι Ἀροτέλω τὸ στόμια μου, καὶ ἀπειστὰ ἡ τάξις τοῦ Ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτε στιχολογοῦμεν Τὴρ τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστελάριον, τῶν Ἁγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάτιμα 6', τῶν Ἁγίων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δόξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Τριτάριον Σήμερον σωτηρίᾳ.

27. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰ; δ' καὶ δ' ἐκ τῆς 5' Ὡδῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς γρύσεως, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλιασθε δίκαιοι, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

'Ἐὰν δὲ ἡ τοῦ Ἁγίου μνήμη τύγη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἔξω τῶν Πεντηκοσταρίου, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Αἱ Καταβασίαι Ἀροτέλω τὸ στόμια μου, Κοντάκιον Προσταστὰ τῷ χριστιανῷ, καὶ Κοινωνικὸν Εἰς πάσαν τὴν γῆν.

Σημειώτεον δέ τι ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τοῦ Σεββάτου τῆς τοῦ Παρακλύτου ἐβδομάδος μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων, ἔξω δὲ τοῦ Πεντηκοσταρίου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς πρώτης μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν ἀγίων Πάντων ἐβδομάδος. ("Ορα τὸν Ἐορτοδρόμιον Πίνακα").

Τῇ ΚΕ'—Η Γ' Εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ
Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Στιχγρά τῆς ἑορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀπόστιγα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὸ Εὐχγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Προδρόμου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πρωτόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Διξιλογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ἐν γῇ φάλλομεν τὰ Ἀντίφιων καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρετῶς, Ἀλλότριον τῷ μητέρω, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυτις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυρλοῦ, ἡ Ἀκολουθία ψήλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἀγίου Κιυνσταντίνου ἐν 27, ἀλλ' εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Διξιλογικὸν Κύριε παράγωρ ἐτῇ ὄδῳ, καὶ εἰς τοὺς Αἴνους τὸ Τις λαλήσει.

Γ'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδύσεως τοῦ Πάσχα, τὴν διά-
ταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου § 10—12.

Δ'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ Ἀκολουθίᾳ τοῦ
Προδρόμου μετατίθεται καὶ φάλλεται τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ μετὰ
τῶν μεθεόρτων τῆς ἑορτῆς, ὡς διατάττεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ε'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῷ ἀγίῳ Πατέρῳ, τὴν διάταξιν
ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου § 11—13.

Ϛ'.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σεβδάτῳ τῷ Ψυχῶν, ἢ Ἀκολουθίᾳ προ-
φάλλεται τῇ Παρακλησεῇ τῆς Ἀποδύσεως τῇ Ἀναλήψει. (Τὴν
διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου § 14—17).

Ζ'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ Ἀκολουθίᾳ τοῦ
Προδρόμου μετατίθεται καὶ φάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύ-
ματος ὡς ἑζής. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἐπεριενῷ
τῆς Γονυκλισίας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα, φάλλονται τῇ ἑορτῇ
Παραδόξα σημειορογ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς
ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ τάξις τῆς Γονυκλισίας, τὰ Ἀπόστολα καὶ
τὸ Δοξαστικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῇ ἑορτῇ, τοῦ Προδρό-
μου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυτις.

9. Τῇ Δευτέρᾳ πρώτῃ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς
εἰς τὸν Ἐπεριενὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ ἀγίου
καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ αἱ Ἀντίφωνον τοῦ διηγεοῦ,
τὸ Προκείμενον Ἐκεῖ ἔξαρατελῶ κέρας τῷ Ιαβίδῃ, τὸ Πάντα
πνοιαὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Προδρόμου, ὁ Ν. ψαλμὸς;
χύμα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στί-
γμα, Ἐλέησόρ με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῷ θειωτ ἐρ-

τοιωθεί (ζήτει εἰς τὴν Ἀπόστολην τοῦ Μηναίου). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Τὸ παταίτης καὶ τὸ Πτεῖμα, ἀφ' γ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Υπόμνημα τῆς ἑορτῆς, αἱ Καταβυταὶ Θεῶν καὶ λιγότεροι, καὶ ἡ Θ'. Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Ἰδισμέλα γ' καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια γ', Δόξα, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου Εὐχαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

8

10. Εἰ τύχοι μεταξὺ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν προλαβου-
σῶν δύο ἑορτῶν, Ἀναλήψεως καὶ Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία
φάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μργνίῳ μετὰ τῶν μεθεόρ-
των τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

10

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἅγίων Πάσκας, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ του ἁγίου Κυριακήν τίνου ἐν § 25—27.

1

12. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῷ Σαβ-
βάτῳ ἑπτέρᾳ μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα, φάλ-
λομεν Αναστάσιμα σ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου,
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἰσόδος, Φῶς ὡλαρὸν, καὶ τὸ
Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχ, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμὴν, Δόξα
τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν "Ω θαύματος καιροῦ, τὸ ἀναστιάσιμον
Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ϕαιλμὸν, διαβάσικός κανὼν καὶ τὰ "Ἄξιάν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Εξάκηλον. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ "Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καλίσματα καὶ ἀνὰ ἔν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ηγαντοκόσμοι τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκεί-

μενον' ὁ ἀναστάτιμος Κανὼν, καὶ δὲ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γένεθλίος Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου, εἴτε τὸ Κεθίσμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἀπὸ δὲ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Ἀροτξωτὸ στόμα μου, καὶ ἀπαστήταις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτε στιχολογούμεν Τὴρ τιμιωτέρας, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμον δὲ καὶ τοῦ Προδρόμου δέ, Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δέ καὶ δέ ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴτοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῷρ χριστιανῷ, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Εξαιρέτως, "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ γένεθλιος τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Προδρόμου δυνατὸν νὺν συμπέσῃ, ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἅγίων Πάντων, ἐπέκεινα δὲ μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς 6' ἔβδομάδος μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. ("Ορχικὸν Εορτοδρόμιον Πίνακα).

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Τῇ ΚΔ'—Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα, φάλλουμεν τὰ Ἱδιώτινα τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν εἰς η', Δόξη Σήμερον μελα Αὕτη τοῦ Ζαχαρίου

τοῦ φωτὸς ὁ Λέχρος. Καὶ νῦν Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε, Εἰσόδος, φῶς τ. λαρὴ, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα, Δόξα Ἡσαΐου ρῦν τοῦ προφήτου, Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, τὸ Ἀπολυτίκιον προφήτη, Καὶ πρὸ δρομεῖ, καὶ τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰώνος ἀπόχρεον καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ ἄπαξ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθισματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίρων τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Καὶ σὺ παιδιον προφρίτης Τύποτον κ.ληθήσῃ, Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ Ν' ψαλμὸς γύμνα, Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεὶς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ Στίχου Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβενε ὑπὲρ ἡμῶν· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὲ Καθισματα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οὐκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατακβασίαι Ἀρολέω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς δ'. Δόξα Ἀστὴρ ἀστέρων Προδρόμος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμυνελος, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ α' καὶ τῆς ε' τοῦ 6' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῷ χριστιανῷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἔστιν, Κοινωνίαν Εἰς μητρόσυνον, Εἰδόμενος τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, τὸ ἐπέρχας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάτιμα ε' καὶ τοῦ Προδρόμου δ' (τὰ τοῦ μικροῦ Ἐπερινοῦ). Δόξα Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰ, Δόξα Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον, Ἀπόλυτις καὶ Ἀπέδεσις τῆς ἑορτῆς.

Τὸ πρωὶ φάλλεται μόνη ἡ ἀναστάσιμος Ἀπόλουθια.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σεββάτῳ ἐπέρας, μετὰ τὴν Ἀναστάσιμα δὲ καὶ τοῦ Προδρόμου σ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ αὐτοκίον τοῦ ἥγου, Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὰ Ἀπόστυγα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, τὸ ἀναστάσιμον Λπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κακνῶν, ἡ Διτή τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόντα εἰτίρ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὧς; εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥγου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος κακνῶν καὶ οἱ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀροτξώ τὸ στόμια μου, καὶ ἔπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχγελίου, εἶτα μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Αἴνους, Ἀναστάσιμα δὲ καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δὲ καὶ δὲ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ δέ Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴτοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία, Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ Εὐχγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως, "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μητριόσυνον, Εἰδομεν τὸ γρῖς, καὶ Ἀπόλυτις.

Τὴ ΚΘ'—Τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ Πρωτοκορυφαίων
Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

1. Ἐν τῷ Ἐισπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα τὰ γ' Προσόμοια Πολοῖς εὐφρημιῶν εἰς σ', Δόξα Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τι Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Ἔορτῇ χαρισσόντος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ η ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Οἱ τῷ Ἀποστόλων πρωτόθροοι, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀτ' αἰώνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν "Ορθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ ἀπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, τὸ Πᾶσα πτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψχλυὸς, Δόξα Ταῖς τῷ Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίγος Ἐλέησορ με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Πέτρε κορυφαῖτε (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν), οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοὴ Πολαριλακή ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατεβασίαι Ἀρολέω τὸ στόμα μου, εἶτα στιγολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια Ὁ τοῦ ἀνάρχον Πατρὸς εἰς δ', Δόξα Ἡ πάταξεπτος τῷ Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ η ἄμπελος, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακρισμοί, Τριπάρια ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ α' Κανόνος δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ β'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Οἱ τῷ Ἀποστόλων πρωτόθροοι, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῷ χριστιανῷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως, Ἄξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σεββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριο ἐκέροξα ψάλλομεν Ἀναστάτιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων σ', Δέξα τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰσόδος, Φῶς ἵλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὸ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχορά, Δέξα Ἑορτὴ χαρισσόντος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολύτικον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀποστόλων καὶ τὰ Ἄξιόν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Ἔξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυύλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάτιμον καὶ ἐν τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥγου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάτιμος Κανὼν καὶ οἱ δύο τῶν Ἀποστόλων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀροΐδω τὸ στόμα μου, καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴρ τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δέξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ 6' Κενόνος; τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τῶν Ἀποστόλων. Εἰς χριστιανῶν, Ἀξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Α'—Η Σύναξις τῶν ἡγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

1. Ἐν τῷ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ϕάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα Πολοὶς εὐφημιῶν, καὶ γ' Προσόμοις τῶν ΙΒ' Ἔδωκας καυχήματα, Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἴτοδος, Φῶς Λαρὺς καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιγμὴν τῶν Αἰνων Ὁ οὐρανόθερ τὴν χάριν, Δόξα Ἔορτὴ χαριμόσυνος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ή αὔτελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόθροοι, Δόξα Ἀπόστολοι Ἀγιοι, Καὶ νῦν Σὲ τὴν μεσιτεύσασαρ, καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, οἱ Ν' ϕαλμὸς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Ἀγιοι, καὶ οἱ Ἐξά-ϕαλμος. Εἰς τὸ Θεόδες Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν Ἐπερινὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθί-σματα τῶν Ἀποστόλων μετὰ τῶν Θεοτοκίων, οἱ Ν' ϕαλμὸς χύμα καὶ οἱ δύο Κανόνες· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν ΙΒ', αἱ Καταβασίαι Ἀροτέξω τὸ στόμα μου, εἴτα στιγμο-γοῦμεν Τίγρ τιμιωτέρας, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ δ' Προσόμοια Ἡ κορυφαία κρηπὶς τῶν Ἀποστόλων, Δόξα Ἡρ διηγήθετε κτίσιν φωτίσατες, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσοδεξαι, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Ἀγιοι.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τρο-πάρια ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ α' Κανόνος καὶ ἐκ τοῦ β' τῆς σ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων καὶ τῶν ΙΒ' καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ΙΒ'. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως, "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σκενάτῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ϕάλλομεν Ἀναστάσιμα σ' καὶ τῶν Ἀγίων δ' Ἔδωκας καυχήματα, Δόξα

Η πάγια επέτιος τώρα· Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ π' Θεοτοκίου τοῦ ἥχου, Εἴσοδος, Φῶς ἡλαρον καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστημα, τὰ ἀναστάτωμα Στιχηρᾶ, Δόξα Ἑορτὴ Χαριμόσυνος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λιτορωτής μου, τὸ ἀναστάτωμα Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀπόστολοι Ἀγιοι, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρόν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τρικδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τρικδικά "Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τριστιγμὸν, τὸ Απολυτίκιον τῶν ΙΒ' καὶ ὁ Εξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Καριος, τὸ Ἀπολυτίκια ώ; εἰς τὸν Ἐπεριμόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτωμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβρύθμοι καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάτωμος Κανὼν καὶ ὁ τῶν ιβ' Ἀποστόλων ἀπὸ γ', Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, εἶτα τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὸ Ἀναστάτιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν ΙΒ', αἱ Καταβασίαι Ἀροίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἄπαντα ἡ ταξίς τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάτωμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δόξα Ἡρ διηρίθθετε κτίσαιρ φωτίσατες, Καὶ νῦν ὢ περιεντογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Φρῆς τοῦ δ' Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτωμα Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀπόστολοι Ἀγιοι, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῷρ χριστιανῷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ΙΒ'. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδύμεν τὸ γῆρας καὶ Ἀπόλυτις.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Τῇ Α'.— Τῶν ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἅγιών ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, η Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηνάου. Εἰς τὸ Δοξοτικὸν τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος . . . μετὰ τῷ Ἀγρυπνῷ.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς, τῷ Σκεῦάτῳ ἐσπέρχει μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ἀναστάσιμα Στιγμάτα σ' καὶ τῶν Ἅγιών δ'. Δόξα τῶν Ἅγιών, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἴτεδος, Φῶς ἵλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμάτα· Δόξα τῶν Ἅγιών, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἅγιων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριάδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιον ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, η Ὑπακοὴ τοῦ ἥγου, καὶ ὁ Εξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἅγιών, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, η Ὑπακοή, οἱ Ἀναβάθμοι τοῦ ἥγου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἅγιων ἀπὸ γ' Ὥδης Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἅγιών, εἰτα τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγιών, αἱ Καταβασίαι Ἀροίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἀπεστα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιγμολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ ἀναστάσιμον, τῶν Ἅγιών, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἅγιών δ'. Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μηχαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς σ' ὄφελῆς τῶν Ἅγιών. Μετὰ τὴν Εἴσθ-

δον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ
Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προσπαστὴ τῷν Χριστιανῷ, Ἀπόστολος;
τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐχαριστίου τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
Ἄξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπό-

Τῇ Β' — Ή Κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς
Τύπεραγίας Θεοτόκου ἐν ταῖς Βλαχέρναις.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν
Κυριακῆς, ή Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνιάῳ διάταχ-
ξιν, ἐν δὲ τῷ Ἐπερινῷ Ψαλτήριον οὐ στιχολογεῖται.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σεββάτῳ ἐσπέρχε, μετὰ τὸν
Προσιμιακὸν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα 'Αναστά-
σιμα σ', καὶ τῆς Θεοτόκου δ'. Δόξα Φρέστα καθάριστες καὶ
ροῦτ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἰσόδος, Φῶς Ιαρὸν,
καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστυχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά,
Δόξα καὶ νῦν 'Ως στέφανον ὑπέρλαμπτον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπο-
λυτίκιον, τὸ Θεοτόκε 'Αειπάρθετε, καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Οὐρλόν, μετὰ τὸν Ν' ψιλὺὸν, δ Τρια-
δικὸς κανὼν καὶ τὰ 'Ἄξιόν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε
ἀειπάρθετε, καὶ δ 'Εξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεόδος Κύριος, τὸ ἀναστά-
σιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τῆς Θεοτόκου ἀπέξ, εἰτα τὸ Ψαλτή-
ριον, καὶ δ 'Αμωμος, Καθίσματα 'Αναστάσιμα δ', καὶ τῆς Θεοτό-
κου Τῆς σεπτῆς ἐσθῆτος σου, καὶ αὖθις Καθίσματα 'Αναστάσιμα
δ', καὶ τῆς Θεοτόκου 'Εορτάζει σήμερον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ
Τύπαιον τοῦ ἥγου, οἱ 'Ανακτήμοι, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες
δ 'Αναστάτιμος, καὶ δ τῆς Θεοτόκου ἀπὸ γ' Ωδῆς Κοντάκιον, καὶ
Οἶκος τῆς ἑορτῆς, εἰτα τὸ Κάθισμα Οἱ τῷν θαυμάτων ποταμοῖο
ἄρ' τ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ 'Αναστάτιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον,
αἱ Καταβασίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου, καὶ ἀπειπα ἡ τάξις του
Ἐωθινοῦ Εὐχαριστίου εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξ-
ποστειλάρια τὸ 'Αναστάτιμον, καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἴ-
γανούς, 'Αναστάτηρον δ'; αὐτὴ τῆς Θεοτόκου δ'. Δόξα τὸ 'Εωθινόν,

Καὶ νῦν Ὑπερενδογιημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον πιστήρια.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ', καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡρᾶς τοῦ Κανόνες τῆς Θεοτόκου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Θεοτόκου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ηεριθολίην πᾶσι πιστοῖς (ζήτει ἀφ' τ' Ὡρᾶς)· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου (ζήτει Νοεμβρίου ΚΑ'), καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἴδομεν τὸ γρῖς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε' — Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῷ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ φύλλεται μετὰ τῆς τοῦ ὄσιου Λαμπαδοῦ, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρι ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ὁγίου Ἀντωνίου (Ιανουαρίου ΙΖ'), ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ὄσιου Λαμπαδοῦ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τῇ Ζ' — Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία χύτης, μετὰ τῆς τοῦ ὄσιου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ, φύλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρχει, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα 'Αναστάσιμα σ', καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὸ ἀναστάτιμα Στιγμῆρά, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὁκτωήγου, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρίρον, ὁ Τριαδικὸς κυνῶν, καὶ τὰ Ἄξιόν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥγου, καὶ ὁ Εξά-

φαλμος. Εις τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον, είτε τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμός, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἄπακοή του ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ ἀναστάτιμος, καὶ δὲ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας, καὶ Θεοτοκίον, ἀφ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου, καὶ ἀπαστὰ ἡ τάξις του Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· είτε στιγμοῦμεν Τὴν τιμιωτέρουν, Ἐξαποστειλάριχ τὸ ἀναστάτιμον, τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, ἀναστάτιμα δὲ καὶ τῆς Ἀγίας δὲ (τὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ). Δέξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγαλή καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μηκαρισμοὶ του ἥχου· μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, καὶ τοῦ Ἀγίου του Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῷριν Χριστιανῷ, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λιταῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΙΑ'. Τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευρύμου Εὐφημίας.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτήριου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα τὰ ἔξι Προσόμοια τῆς Ἀγίας ὡς καὶ τὸ Δέξα, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσσει σε. Εἰσόδος, Φῶς ίλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ ἀναγνωσματα. Εἰς τὰ Δέξα, Φῶς ίλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Δέξα, Καὶ νῦν Θευτὸποκε σὺ εἶ ή ἀμπελος... μετὰ τῆς ἀθλητρόρουν, τὸ Ἀπολυτίκιον Λιαρ εὐφραρας, Καὶ νῦν Σὲ τὴν μεσιτεύνασιν, καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Αιτή, είτε τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δὲ, καὶ τὸ Θεοτοκίον, είτε τὸ Ψαλτήριον, καὶ δὲ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθτήρεις, καὶ δὲ τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Ὅτομένων.

νέπειευτα τῷ Κύριοι καὶ προσέσχε μοι, τὸ Ηᾶσα πτοῖ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, εἰτα ὁ Ν' ψηλμὸς γύμνα Δόξα Τοῖς τῆς ἀθληρό-
φοιν, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτοκίου, ὁ Στίχος Ἐλέηστοί με ὁ Θεὸς,
καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, οἱ Κνών τῆς Θεο-
τοκοῦ Γῆρας διοδείσας, καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ
Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον Οὐν σιωπήσομεν ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ
Οἶκος τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατακβασίαι Ἀροτέω τὸ
στόμα μονι εἴτα στιχολογοῦμεν Τίτῃ τιμιωτέραν, τὸ Ἱεζποστει-
λάριον, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ γ' Στιγμὰ Προσέ-
μοια εἰς δ'. Δόξα Ηᾶσα γ. λᾶσσα κινείσθω, Καὶ νῦν Δέσποινα
προσδέξαι, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μηχαρισμοὶ ἐκ τῆς
γ' καὶ σ' Ὁδῆς τοῦ Κννόν τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ
Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον
Προστασία τῷ Χριστιανῷ, Ἀπόστολος Ἀδελφοί, συνερ-
γούντες παρακαλοῦμεν (ζήτει Κυριακῇ ΙΣ'), καὶ Εὐαγγέλιον
Τῷ καιρῷ ἔκειται, ἥρωτα τις τῷ Φαρισαίῳ (ζήτει τῇ δ' τῆς
Δ' ἑδδομάδος τοῦ Λουκᾶ). Εἰς τὸ Ἑξιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοι-
νωνικὸν Εἰς μημησούντος αἰώνιον, Ελδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπό-
λυσις.

Αὕτη ή τάξις τελεῖται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐνθα κείται
τὸ ιερὸν τῆς Ἀγίας λείψινον ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Παμμα-
κρίστου.

4. Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν
Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριο ἐκέχραξ ἀναστάσι-
μα Στιγμὴ σ', καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ
σ' Θεοτοκίον τοῦ ἔχου. Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ
τὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμὰ,
Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μον, τὸ
ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψηλμὸν, ὁ Τρια-
δικὸς κκνών, ἡ Λιτή τῆς Ἀγίας, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν,
εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος.
Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἴτε
τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὸ
τῆς γ' στιχολογίας Κάθισμα τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου,

τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προ-
κείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάτιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὁδῆς
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτιμα, Κάθισμα τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ
Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Μηνο-
λόγιον, οἱ Κατακεκτίκι Λιροέω τὸ στόμα μου, καὶ ἄπασα ἡ τάξις
τοῦ Ἐωθίνου Εὔγγελου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν,
Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Θεοτο-
κίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα τῆς
Ἀγίας (μόνον ἐν τῷ πατρικῷ υψῷ νωῶ), Καὶ νῦν Ὑπερευλογιμέ-
τη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σῆμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ωδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως, "Ἄξιόν ἐστιν, Καινωνικὸν Airette, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἅγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων.

Σημ. Τῇ Κυριακῇ, τῇ ἀπὸ τῆς ΙΓ' τοῦ Ιευλίου μηνὸς μέχρι τῆς ΙΘ' συμπιπτούσῃ, φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἅγιων Πατέρων ὡς ἔξης.

τέρων ὡς ἐ·ῆς.
1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλ-
τήριον, εἰς τὸ Κύριο ἐκέρχαται ἀναστάτιμα Στιχηρά ἔξι καὶ τῶν
Πατέρων δ', Δόξα Τὰς μυστικὰς σημερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεο-
τοκίον τοῦ ἥγου, Εἰσόδος, Φώς Ιαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ
'Αναγνώσματα. Εἰς τὰ 'Απόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα
τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν 'Αστόρως ἐκ θείου Πρειώματος, τὸ
ἀναστάτιμον 'Απολυτίχιον τὰ τῶν Πατέρων, τὸ Θεοτοκίον καὶ
'Απόλυτος.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριάδικός κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιον ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεός Κύριον

ριος, τὰ Ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Κυθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προσκέμενον. Κανόνες, δὲ Ἀναστάσιμος καὶ δὲ τῶν Πατέρων· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον καὶ δὲ Οἶκος, εἴτα τὸ Κάθισμα Φωστῆρες ἡπτέραιματροι καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασίαι Ἀινοῖς τὸ στόμα μου, καὶ ἀπατα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαγγελίου· εἴτα στιγμογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξηποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Πατέρων καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμος δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα Τῷρ Ἀγίων Πατέρων ὁ Χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν Εἰσόδου, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, καὶ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῷρ χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐχαγγέλιον τῶν Πατέρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιώτερον, Κοινωνικὸν Λιταῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτος.

Τῇ ΙΖ'—Τῇς Ἀγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Μάρτυρος ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ϕάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ δισταξίν· εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίγων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος . . . μετὰ τῆς ἀθληφόρου.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων, συμψάλλεται καὶ ἡ τῆς Ἀγίας Ἀκολουθία σύτω: τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα Ἀναστάτιμος δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τῇς Ἀγίας γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἀγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, ϕάλλεται καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Κυθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου

καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος, τῶν Πατέρων καὶ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὡδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος, Ἀναστάσιμα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τῆς Ἀγίας, καὶ Θεοτοκίου ἀφ' εἰς σιμοῦ, τῶν Πατέρων, τῆς Ἀγίας καὶ Θεοτοκίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσόδου, τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἀγίας καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων καὶ Κοινωνικὸν Airete.

Τῇ Κ'—Τοῦ ἀγίου προφήτου Ἡλιού τοῦ Θεοβίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προφήτου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναῖῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἔμπελος ἡ ἀληθινὴ . . . μετὰ τοῦ Προφήτου κτλ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑτέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κέρις ἐκέρακα ἀναστάσιμα Στίχηρά σ' καὶ τοῦ Προφήτου δ', Δέξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα, τὰ ἀναστάσιμα Στίχηρά, Δέξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λιγρωτής μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, Θεοτοκίου Τὸ ἀτ' αἰώνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρίον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριθεῖκὸς Κανὼν, ἡ Λιτή τοῦ Προφήτου καὶ τὰ Τρισδικά "Ἄξιόρ ἐστιν, εἴτε τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ δὲ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἴτε τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, εἴτε τὸ γ' Στιχολογίας Καθίσματος Προφήτου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Καθίσματος Προφήτου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προτάριον. Κανόνες, δὲ Ἀναστάτιμος καὶ δὲ δέ τοῦ Προφήτου ἀπὸ γ' κείμενον. Κανόνες, δὲ Ἀναστάτιμος καὶ δὲ δέ τοῦ Οἴκου τοῦ Προφήτου, τὸ Κάθιθης, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προφήτου, τὸ Καθιτηθῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προφήτου, τὸ Αναστάσιμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' εἰς Κονιάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, καὶ Καταβασίαι Ἀροίξια τὸ στόμα μου, σιμοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον, καὶ Καταβασίαι Ἀροίξια τὸ στόμα μου, καὶ ἀπαστα τῇ τάξις τοῦ Ἐωθίνου Εὐαγγελίου εἴτε στιχολογοῦμεν

Τὴν τιμωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προφήτου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δὲ καὶ τὸν Προφήτου δὲ, Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μαλχρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δὲ καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ δὲ Κανόνος τοῦ Προφήτου δὲ. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῷ χριστιανῷ, Ἀπόστολος τοῦ Προφήτου καὶ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'—Η Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἅγίας ἐν πάσῃ ἀλλῇ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ή Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τῆς Ἅγίας δ', Δόξα τῆς Ἅγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἰσόδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἅγίας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ϕαλμὸν, ὁ Τριάδικὸς κανὼν, ή Λιτή τῆς Ἅγίας καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἅγίας καὶ δὲ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὲ, καὶ τῆς Ἅγίας ἀπαξ: εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος: εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο καὶ ἐν τῆς Ἅγίας: εἰς τὴν δὲ ὁσαύτως: εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ή Ὑπακοή, οἱ Ἀναθαύμοι τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, δὲ Ἀναστάσιμος καὶ δὲ τῆς Ἅγίας ἀπὸ γ' Ὡδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἅγίας, εἶτα τὸ Κάθισμα ἀπαξ: ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταθησίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου καὶ ἀπα-

σα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθίνου Εὐαγγελίου είτα στυλογραφίας Τηγ
τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς Ἀγίας.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάτιμα Στιγμὰ δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δε-
κτὸν τὸ Ἐωθίνον, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη
καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μαλαρισμοὶ τοῦ
τῆς εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ωδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ
τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, καὶ τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς Ἀγίας; Προγόνων Χριστοῦ,
Ἐκαιρέτως, "Ἄξιον ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἰδομεν τὸ φῶς
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'—Τοῦ ἀγίου Ιερομάρτυρος Ἐρμολάου καὶ τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν
Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας μετὰ τῆς τοῦ ἀγίου Ἐρμολάου,
ψᾶλλεται κατά τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑπέρχεται, μετὰ τὸν
Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέρακα ἀναστά-
σιμη Στιγμὰ σ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ
α' Θεοτοκίον τοῦ τῆγου, Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρίον, καὶ τὸ Προκείμενον.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας,
Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μονού, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀνα-
στάτιμον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Ἐρμολάου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις,
ἐκτὸς ἐάν που ἔορτάζηται ἐπισήμως.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἀπαντᾷ ἡ Ἀκολουθία ψάλλε-
ται ως ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἀγίας Κυριακῆς (ὅρα Ιουλ. Ζ' § 3, 4).
Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Ἀπόστολος
τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, "Ἄξιον ἐστιν, Κοινω-
νικὸν Αἰρετε, κτλ.

Τῇ ΚΖ'—Τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ταματικοῦ
Παντελεήμονος.

1. Εἰ τύχοι ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φαίλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνοῖ πρόστιχον. Μετὰ τὸ Διξαστικὸν τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν δέποτε πρόστιχον. Εἰς τὸν "Ορθρον,
Καταβασίαι Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ Κοντάκιον εἰς τὴν Λειτουργίαν
Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης, Κηινωνικὸν Εἰς μημεόσυνον.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρχε, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα Ἀναστάσιμος· καὶ τοῦ 'Ἄγιου δ', Δόξα τοῦ 'Ἄγιου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἴτεδος. Φῶς Ιαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ 'Ἄγιου, Καὶ νῦν Ἀγύμφεντε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ 'Ἄγιου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρον, μετὰ τὸν Ν' φελμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτή τοῦ 'Ἄγιου, καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τριάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ 'Ἄγιου καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ 'Ἄγιου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ 'Ἄγιου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ 'Ἄγιου· εἰτα Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος· τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπαστὴ τὰξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ 'Ἄγιου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, 'Αναστάσιμα δ' καὶ τοῦ 'Ἄγιου δ'. Δόξα τὸ 'Εωθινὸν, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ 'Ἄγιου. Μετὰ

τὴν Εἰσόδου, τὸ ἀναστάτικον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἅγιον, καὶ τὸ
Ἄγιον τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης,
Ἀπόστολος τοῦ Ἅγιου καὶ Εὐχαρίστιον τῆς Κυριακῆς καὶ Κοντά-

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τῇ Α'—Τῶν ἀγίων ἐπτὰ Μακκαβαῖων καὶ ἡ Πρό-
δος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε
ἐκέκραξα τοῦ Σταυροῦ Προσόμοια γ' καὶ τῶν Ἅγιων γ', Δέξα Οἱ
ἄγιοι Μακκαβαῖοι, Καὶ νῦν Ὁρπερ πάλαι Μωϋσῆς, Εἰσόδος,
Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀπόστυγα τοῦ
Σταυροῦ, ὃν οἱ Στίγοι Τψοῦτε Κύριοι τὸν Θεόν ἡμῶν . . . καὶ
Ο δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν . . . Δέξα τῶν Ἅγιων, Καὶ νῦν τοῦ
Σταυροῦ, Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀληθηδόνας τῷρις Ἄγιωι, Σῶσον Κέ-
ρυε τὸρ λαόν σου ἀπαξ, καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύ-
ριος τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἅγιων δίς, καὶ τοῦ Σταυροῦ ἀπαξ, τὸ
Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἅ-
γίων κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνικίῳ διάταξιν, αἱ Κχτικαῖαί Σταυρὸς
χαράξας· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἡ Κχτικ-
σία Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, Ἐξαποτειλάχριον τῶν
Ἄγιων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Δέξα τῶν Ἅγιων, Καὶ
νῦν τοῦ Σταυροῦ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν
Ἄγιων.

Σημ. Τὸ Ιεροτελυμιτικὸν Τυπικὸν διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν
τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν Δοξολογίαν νὰ τελῆται ἡ Πρόδος; τοῦ
τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.
Ἐὰν γίνηται Πρόδος τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἀντὶ Τρισάγιου Τὸν
Σταυρόν σου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' τοῦ α' Κανόνος 'Ωδῆς καὶ ἐκ τῆς σ' τοῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἰσόδου, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, τῶν ἁγίων, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον 'Ο υἱώθεις εἰς τῷ Σταυρῷ, Ἀπόστολος Οἰ "Ιησοὶ Ήάγτες καὶ Εὐαγγέλιον (ζήτει Σεπτεμβρίου ΙΕ'). Εἰς τὸ Ἐξιρέτως, "Ἄξιος ἐστιν", Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμῖν, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

4. Εἰ τύχοι τὴν Πρόσοδος τοῦ Σταυροῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἑκέντρακα ἀναστάτιμα Στιγμὰ σ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ' (ἡ τῶν ἁγίων Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις), Δόξα τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἰσόδος, Φῶς Μαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστυχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰ, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ ἄπει, καὶ Ἀπόλυτις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ "Ἄξιος ἐστιν", εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ δὲ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὲς, καὶ τὰ τοῦ Σταυροῦ ἄπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ "Αμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Σταυροῦ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κρυνέες, δὲ Ἀναστάτιμος καὶ δὲ τοῦ Σταυροῦ, εὖ δὲ Στίχος Δόξα σοι δὲ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' 'Ωδῆς, τὸ Κοντάκιον 'Ο υἱώθεις, καὶ τὸ Κάθισμα 'Ο Σταυρός σου Κύριε ἵγιασται ἄπεις ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάτιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν ἁγίων, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιγμολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Ἀλέους, Ἀναστάτιμα δὲ καὶ τοῦ Σταυροῦ δὲ, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτῆρα.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δὲ καὶ ἐκ τῆς σ' 'Ωδῆς τοῦ Κανόνον; τοῦ Σταυροῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἰσόδου, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ Ὀρούς μετεμορ-

γράθης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρώθης, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λινεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Β'—Η Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Λργιδιακόνου Στεφάνου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσκυνακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἔκέρχεται τὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου Τῇ τοῦ πτεύματος χάριτι εἰς σ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ; τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Πρώτος ἐν διακόνοις, μετὰ Στίχων Μίκαιος ὡς φοιτηξ ἀρθήσει καὶ Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, Δόξα Χαροῖς ἐν Κυρίῳ Στέφανε μακάριε, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος . . . μετὰ τοῦ Λθιλοφόρου, Νῦν ἀπολύεις καὶ εὐθὺς ἡ Παράκλησις.

Οἱ Πατριάρχης (ἢ ὁ Προϊστάμενος) τὸν φάλμὸν Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μιου χύμα, εἰτα φάλλεται ὑπὸ τῶν Χορῶν εἰς ἥγον δὲ τὸ Θεὸς Κύριος τετράκις Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμιμει . . . τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, Καὶ νῦν Οὐ σιωπήσομέρ ποτε Θεοτόκε καὶ ἐν τῷ φάλμῳ χύμα· εἰτα φάλλεται ὁ Κανὼν τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως ἀνευ τῶν Εἰρυμῶν, ἀλλ' εὐθὺς Τέμενα Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς . . . Πολλοῖς συντεχόμενος πειρασμοῖς ἀνὰ δὲ Τροπάριχ ἐν ἑκάτῃ Ὁδῷ· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, καὶ Ἐπιβλεψόν ἐν εὐμερεῖᾳ ὁ Ιερέως· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον τετράκις ἀνὰ τρίς, εἰτα τὸ Πρεσβεία θερμὴ, καὶ ἀρχεται δὲ οἱ Χοροὶ τῆς δὲ Ὁδῆς· μετὰ τὴν σ' Ὁδὴν, τὸ Μιασματον ἀπὸ κινδύνων, καὶ τὸ Ἀχραντεῖ μία λόγου, καὶ αὖθις ὑπὸ τοῦ Ιερέως ἡ Ἐκτενῆς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, εἰτα τὸ Κοντάκιον Ηροστασία τῷρ χριστιανῶν καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμενον Μηνοθίσσομαι τοῦ ὄτροματος σου, Ηᾶσα πτονή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀραστᾶσα Μαριάμ, Δόξα Πάτερ Λόγε, Ηγεδμα, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ἡ Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Μὴ καταπιστεύσῃς με . . . Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ . . .

Μεταβολή τῷ θείῳ θείῳ μέτρων καὶ ὁ ιερεὺς Σῶσος ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριον ἐλέησον τοῦ', ὁ ιερεὺς Ἐλέει καὶ σικτιγμοῖς καὶ φύλλεται ἡ ζ', γ' καὶ οὐ' Ωδὴ τοῦ Κνύνος. Μετὰ τὴν θ' Ωδὴν ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ Μεγχλυνάρια "Ἄξιόν ἐστιν τὴν θ' Ωδὴν ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ Μεγχλυνάρια "Ἄξιόν ἐστιν τὴν θ' Ωδὴν ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ Μεγχλυνάρια "Ἄξιόν ἐστιν τὴν θ' Ωδὴν ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ Μεγχλυνάρια "Ἄξιόν ἐστιν τὴν θ' Ωδὴν ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ Μεγχλυνάρια "Ἄξιόν ἐστιν τὴν θ' Ωδὴν, . . . Τίποτες τῷ ιερεῖ τὸ χριτικόν πατεῖσθαι, ὁ Πατριάρχης ἀψήληται τὸ "Ἄλαλα τὸ χριτικόν πατεῖσθαι, ὁ Πατριάρχης ἀψήληται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιστρέψων εὐλογεῖ τὸν σπαζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιστρέψων εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτην εἶτα φάλλονται καὶ τὰ λοιπὰ Μεγχλυνάρια Ψάλτοις προθύμως σοι τὴν Ωδὴν, καὶ τὰ λοιπὰ Μεγχλυνάρια Ψάλτοις προθύμως σοι τὴν Ωδὴν, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Ηᾶσαι τῷ Αγρέλων αἱ στρατιαὶ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Βασιλεού διάδημα, καὶ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰώνος ἀπόκρυφον, ὁ ιερεὺς αὗτος Ἐλέησον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ ιερεὺς Σορία, ὁ ὥρη Εὐλογητὸς, ὁ Πατριάρχης Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ιερεὺς τὴν Ἀπόδυσιν Ιόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἱ Χοροὶ Τῷ Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, τὸ Ιερόν οὐκέτι τὸν Απόδυσις.

Σημειώτεον δτι οἱ δύο Παρακλητικοὶ τῆς Ημαγίας Κανόνες, φάλλονται ἐναλλάξ μέχρι τῆς ΙΔ' τοῦ μηνὸς τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρὸς, τῇ δὲ β' ὁ Μέγας, καὶ οὕτω καθεξῆται.

Τὸ πρώτη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἀγίου, ὡς καὶ ἡ τῆς Λειτουργίας, φάλλονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

2. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου Στεφάνου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίου φάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος διάταξιν ἐν § 2, 3, 4, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προσιτικὸν, εἰς τὸ Κύριον ἐκέκραξα Στιγμὴ Προσόμοια τῆς Ὀκτωήχου τῆς σειρᾶς 6', ἐν τῶν Ἀργαγγέλων καὶ τρίχ τῶν ὄσιων, Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, τὸ Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Στιγμὴ τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὔθυνος ὁ φαλμός Κύριος εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, κατὰ τὴν χθὲς διάταξιν, καὶ φάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Ημαγκλήσεως Εὐαγγέλιον Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς

εἰς καριηρ τινά. Μετὰ τὴν θ' Ὡδὴν τοῦ Κννόνος; τὰ δὲ Ἐξπο-
στειλάρια¹ Ἀπόστολοι ἐκ περάτων εἰς τὸ γένος Πικριάρχης προτ-
κυνεῖ τὴν εἰλικρίνην τῇ; Θεωτόκους καὶ ἐπιτερέψων εὐλογεῖ τὸν λιθὸν,
τῶν Χρυσῶν ψιλήλοντων τὸ Εἰς ποδιλλὰ ἔτη, εἰτα Χρυσοπλοκώ-
τατε πύργε, τὸ Τρισάγιον καὶ, ἀντὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἅγίων
ώς μὴ ἔχοντων Δοξοστικὸν, ψάλλονται τὰ τρία κιτάνυκτικά Τρο-
πάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε . . . Δοξᾶ Κύριε Ἐλέησον ἡμᾶς . .
Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πάλην . . . Ἐάν δημιώς φάλ-
ληται· ή Παράληησις ἐν ἡμέρᾳ Πικρασκευῆς, ἀντὶ τῶν Κατανυ-
κτικῶν τούτων, λέγονται τὰ Τροπάρια Ἀπόστολοι, Μάρτυρες,
Δοξᾶ Μνήσθητι Κύριε . . . Καὶ νῦν Μήτηρ Ἄγια . . . ἐννοεῖται
ὅτι μετὰ τὴν ἑστὴν τῆς Μεταμορφώσεως λέγεται τὸ
Ἀπολυτικίον ταύτης.

Τῇ Ε' — Προεδρία τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρας Εὐσιγνίου.

1. Αν τύχωσι τὰ προεόρτια τῆς Μετακυρτώσεως ἐν αἷλη
ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ή Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν του
Μηναῖον διάταξιν, γίνεται δὲ καὶ Εἰσόδος. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπο-
λύεις ψάλλεται ἡ Παράκλησις, ὥς εἴλισται καὶ εἰς τὸ τέλος,
μετὰ τὸ Τριτάγιον, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον Χρι-
στοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προϋπαρτήσωμεν ἄπει, εἰτε ἡ Ἐκτε-
νής, καὶ Ἀπόλυτις.

2. Τὸ πρῶτον εἰς τὸν Ὀρθόν, μετὰ τὸ Μετονυκτικὸν καὶ τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξιψχλυς. Εἰς τὸ θεός Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ προσέρτια Κα-

1. Η καὶ ἐν τῷ Ωρολογίῳ διατυπουμένη τάξις ἀπαιτεῖ μετὰ τῆς Θ' τὰ Μεγαλυτάρια τὴν γῆψιλοτέραν τῶν οὐρανῶν . . . κτ.λ. καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὰ Ἐξαποστειλάρια Ἀπόστολος ἐκ περάτων . . . ἀρτὶ ἀπολετικιών. Ἐε τοι; Πατριαρχεῖος ὅμως τηρεται η ἀγωτέρω σημειογραφητη τάξις.

Οισματα καὶ ὁ Ν' γύμνα, εἶτα οἱ Κρνόνες μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς· ἀπὸ γ' καὶ οἱ Ωδῆς οἱ Εἰρυοὶ καὶ αἱ Αἰτήσεις· ἀπ' θ' ψάλλεται ὁ Εἰρυός τῆς η' Ωδῆς Τὸν βασιλέα Χριστὸν, καὶ στιχολογοῦντες Τὴν τιμωτέραν, οἱ Εἰρυός τῇς θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον· εἶτα τὸ πρεσότριον Βέξαποστειλάριον δίς. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ Προσύνοια Τῆς παταριας ἐνδόξον Μεταμορφώσεως εἰς δ' (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιγχα). Δόξα Καὶ νῦν Νόμου καὶ Πρηγμάτων σε Χριστὲ (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν τῆς ἑορτῆς), Σοὶ δόξα τρετεροῖς χύμα. Εἰς τὰ Ἀπόστιγχα, τὰ Προσόμοια Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἅπερ ἐψάλλησαν γθὲς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

τῷρ, απερ ἐψκλησαν γινεται τῷ Σωκράτῃ.
3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸρ τὸ ἔξομολο-
γεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, Ὁ Κύριος ἐβαστλενσετ, Δεῦτε ἀγαλλια-
σώμεθα τῷ Κυρίῳ . . . Σῶσορ ιημᾶς . . . ὁ ἐρ ἄγλοις θαυμα-
στος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐρ ἄγλοις
θαυμαστὸς, τὸ πρεερότιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ
τὸ πρεερότιον Κοντάκιον Ἐι: τῇ θελα σῆμερος Μεταμορφώσει,
Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς (ζήτει τῇ Παρατευῆ-
τῇ; ΑΒ' ἐδομάδος), καὶ Εἰαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξχιρέ-
τως Ἄξιον ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἰδομεν τὸ φῶς,
καὶ Ἀπόλυμσις.

4. Έὰν τύγωσι τὰ προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρχε, μετὰ τὸν Προσιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ἀναστάτιμα Στιγμὰ σ' καὶ προεόρτια δ', Δέξα Δεῦτε ἀραβῶμεν εἰς τὸ "Ορος Κυρίου (Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν τὸ χ' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἴτεδος, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὴν Ἀπόστιχη, τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰ, Δέξα Καὶ νῦν Οἱ ἐρ τῷ "Ορει τῷ Θαβὼρ (Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν), τὰ ἀναστάτιμον Ἀπόλυτίκιον, τὸ προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυτις.

Ἡ δὲ τοῦ μάχτυρος Εὐτιγνίου Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Οὐρανόν, μετὰ τὸν Ν' Φύλακόν, ὁ Τριάδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριχοδικά, "Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίλιον, καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ προεόρτιον ἄπαξ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ "Αιωνός, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες, ὁ Ἀναστάτιμος καὶ ὁ προεόρτιος, οὗ ὁ Στίχος

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα προεέρτιον Ἐπεφάνη, ἥγγικεν ἀπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἅνταστάτιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταλίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, ἡ Καταβασίς· Ο τόκος ἄρθρος, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, καὶ τὸ προεόρτιον ἀπαξ. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάτιμα δ' καὶ προεόρτια Τῆς παταραγῆς ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ'. Δόξα τὸ Ἐωθίνιον, Καὶ νῦν Γπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ του ἥγου εἰς δ' καὶ εἰ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ προεόρτιου Κυνήνος δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐν τῇ θελῇ σιμεόρον Μεταμορφώσει, Ἀπόστελος καὶ Εὐχαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως· "Ἄξιόν ἐστιν, Καινονικὸν Αἰρετε, Εἰδομεν τὸ γῶς, καὶ Ἀπόλυτις·

Τῇ 5' — Η Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἔσρη τῆς Μεταμόρφώσεως ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστατίσων ψήλωμεν, ἀλλ' ἀπαντεῖ τὰ τῆς ἔσρης ὡς ἔξης· Τῷ Σεββάτῳ ἑπέρας, μετὰ τὸν Προσομιτικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελα Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σον Κύριε εἰς τ', Δόξα Καὶ νῦν Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὶμην, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ προσκείμεννα τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τὸ Ἀπολυτίκιον Μετεμορφώθης ἐν τῷ Όρει τῷ γ' καὶ Ἀπόλυτις· Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφώθεις ἐν δόξῃ ἐρώτιον τῷ ἀγῶνι αὐτοῦ Μαθητῷ καὶ Ἀποστόλῳ Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

2. Εἰς τὸν Ὁρθὸν, μετὰ τὸν Ν' ψηλμὸν, ἡ Λιτή τῇ ἔσρῃ· εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ἡ Πολυέλεος Λιταῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, τὰ Καθισμάτα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἔχει, τὸ Προκείμενον Θαβώρ καὶ Ἐργάτη ἐρ τῷ ὀνόματι ποι ἀραθησούται, τὸ Ηὔσα πτοι καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ('Ἄραστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς δὲ Ν' φιλμὸς χύμα), Δόξα² Ταῖς τῷ Ἀποστόλῳ, Καὶ νῦν Ταῖς τῇ θεοτόκου, οἱ Στίγμες Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὁ φωτί σοσ ἀπανταῖ (Ζητεῖ εἰς τὴν Αἰτήν). Εἴτα οἱ Κανόνες ἀνευ στιγμῶν ἀπὸ γ' Φρέδης τὸ Κάθισμα ἀπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸς χαράκας, εἴτα ψάλλεται ἡ θ' Φρέδη καὶ τὸν δύο κανόνων, ἡ Καταβασία Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε, παράδεισος, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Παρέλαβεν ὁ Χριστός, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

'Αρτίγωρον Α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα ἐν πόλεις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

'Εποιμάζων ὅρη ἐν τῇ ἐσχύλῃ αὐτοῦ.

'Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἐμάτιον.

Τὰ ὅρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου
Κυρίου.

Taīc πρεσβείαις τῇ θεοτόκου.

'Αρτίγωρον Β'.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς)Σῶσον ἡμᾶς...
ἀγέοις.

'Αγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας Σιών,)ο ἐτ τῷ ὅρει τῷ
ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα 'Ιακώδη.

Θαβώρ μεταμορφωθείς.

2. 'Er τῷ Ἀγιορειτικῷ Τετικῷ ἀντὶ Ταῖς τῶν ἀποστόλων σημειούται τὸ ἀκόλουθον, Δόξα Τὰ σύμπλατα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Χριστοῦ δρυντος ἐν Θαβωρίῳ, Καὶ οὐρ τὸ αὐτὸ, ὅπερ φαίνεται προειθόρι ἀπομιμήσεως τῷ ἑορτῷ Χριστουγέννων καὶ Θεοφανείων.

Δεδοξουμένη ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πό-
λις τοῦ Θεοῦ. Σῶσον ἴμᾶς...
οἱ ἐν τῷ ὄρει τῷ

Μήτηρ Σιών, ἐρεζ ἀνθρωπος· καὶ ἂν· Θαβὼρ μετα-
θρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. μορφωθείς.

Δέξα Καὶ νῦν Ὁ μορογενῆς Γιὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

'Αντίρωτον Γ'.

Τὰ ἑλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰώνα
ἄσσομαι.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυ-
μάσιά σου, Κύριε.

Μακάριος ὁ λαός ὁ γενώσκων ἀλε-
λαγμόν. μετεμορ-
φώθης ἐν τῷ
ὅρει.

Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλ-
λιάσονται ὅλην τὴν ἥμέραν.

Εἰσοδικὸν "Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φω-
τὶ σου ὄγκοιμεθα φῶς . . . Σῶσον ἴμᾶς Τιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει
τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς . . . τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντά-
κιον τῆς ἑσρῆς, τὸ Τριτάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτω, τὸ Νῦν τὰ ἀρήκουστα ἰκούσθη³ (ζήτει ἐν
τῇ ζ' Φῦδῃ), Κοινωνικὸν Ἐρ τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώ-
που σου, Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὁρει, καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ ἑσπέρχει τῆς ἑορτῆς, οἰαδῆποτε ἡμέρα καὶ ἀνὴρ ἢ, ἀντὶ τοῦ
Προκειμένου τῆς ἡμέρας ψάλλεται τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς
ἴμιων ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

3. Τούτο ἡδη συγειθίσθη ἀλλ' ἡ ἀκρίβεια ἀπαιτεῖ τὸν Εἰρμὸν τὸ
θ'. Φῦδης 'Ο τόκος σου αρθορος εδειχθη. διύτε τοῦτο ἐστι κυρίως Θεοτο-
κιον, καὶ μετὰ τὸ Ἐξαιρέτω ἐν πάσαις ταῖς Ιεσποτικαῖς ἔορται. Λε-
γεται Εἰρμὸς Θεοτοκίος.

Σαββάτῳ μετὰ τὴν ἑορτήν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἐπέρχεται, ὁ Ἐπερινὸς φάλλεται κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ Μηνίου καὶ ἐν τῷ τέλει ἡ Παράλησις, Ἀπολυτίκιον Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει, ὁ Ιερεὺς Ἐλέησος ἡμᾶς ὁ Θεός, κτλ. καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

5. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὴν τακτικὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρίου, εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ εἰς τὴν Θ' τοῦ μηνὸς Ἐπέρια Τῆς παραγλας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ', Δέξα Καὶ νῦν Ὁ φωτὶ σου ἀπαντᾷ τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, Σοὶ δόξα πρέπει· μετὰ τὴν Ἐκτενή, τὰ Ἀπότιχα Ἐν ὅρει τῷ Θαῖνῃ, (ζῆτει τῇ Θ' τοῦ μηνὸς) καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς Σῶσον ἡμᾶς νἰὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ μεταμορφώθεις. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, Δεῦτε προσκυνήσαμεν... ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ. Εἰς τὸ Ἐξαρτών, "Ἄξιός ἐστιν; Κοινωνικὸν Μακάριοι οὖς ἔξελέξω, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν.

7. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξαι ἀνατάσιμα Στιγμὰς σ' καὶ μεθέορτα δ'. Δέξα Δεῦτε ἀραβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου (ζῆτει εἰς τὴν Λιτήν). Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἰσόδος, Φῶς ιλαγὸν καὶ τὸ Προσείμενον. Εἰς τὰ Ἀπότιχα, τὰ ἀνατάσιμα Στιγμὰ, Δέξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀνατάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρίου, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Τριαδικὸν Ἀξιώρ ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάκτιμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὸ ἀνατάσιμον Ἀπολυτίκιον δίξ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀνατάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ μεθέορτα ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀ-

ναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάτιμος, καὶ δὲ εἰς τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κέλιτιμα μεθέορτον ἄτεξ, ἢ γέ τοι Κοντάκιον καὶ Οἶκος; τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἀπασχή να τάξῃ; τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου εἰτα στιγμούροθιν Τίτην τιμιωτέραν, Ἐξαποτειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ μεθέορτον ἀπεξ. Εἰ; τοῦς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιγμὴν δέ καὶ μεθέορτα δέ, Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογίγ Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μηναρχισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δέ καὶ δέ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἅγιον τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμιορφώθης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως, Ἀξιόντος, Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτε.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, ὁ τῆς σειρᾶς Ἐσπερινός ψύλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, γίνεται Εἰσόδος, καὶ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ψάλλεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις ὡς εἴδισται.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

10. Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μήνος, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπεραλλάκτως ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἔξαιρουμένων ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ τῆς ἡμέρας.

11. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σεββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριον ἐκέχριαξαν Ἀναστάσιμα δέ καὶ τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελχ σ', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἰσόδος, Φῶς Ι.λαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμὴν, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυτις.

12. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόντος, εἰτα τὸ Τρισάγιον,

τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ Ἐξάψχλμες. Εἰς τὸ θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐπερινὸν, εἰς τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ τὰ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἅγiou Θεοτοκίων, τὰ Προκείμενον. Κανόνες, δὲ ἀναστάσιμος καὶ εἰ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἀπαξ, ἀσ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατακλισίαι Σταυρὸρχαράδης καὶ ἀπασχήταξις τοῦ Ἐωθίνου Εὐχγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴρ τιμιωτέραν, καὶ φάλλεται καὶ ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλάρια τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα δὲ καὶ τῆς ἑορτῆς δίς, Δέξια Παρέλασεν ὁ Χριστὸς, Καὶ νῦν Ὑπερενδογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ δέ· Ό èρ τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, τὸ Ειτοδικὸν 'Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ . . . μετὰ τοῦ Οὐάστας ἐκ τεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως, 'Ο τόκος σου ἄφθορος, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Ἀπόλυτις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῇ ΙΔ'—Τὰ Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου Μιχαήλου.

1. 'Ἐὰν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν ἄλλῃ ἥμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ή προεόρτιος Ἐπερινὸς (καὶ μετ' αὐτὸν, ἐννοεῖται, ἡ τελευταία Παράκλησις), καὶ τὸ πρωὶ δὲ Ὁρθος μετὰ τῆς Λειτουργίας φάλλονται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάτεξιν.

2. 'Ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σκεννάτῳ ἔσπέρχε, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα 'Αναστάσιμα εἰς τὸ Προεόρτιον δέ, Δέξα Τὴρ πάντεπτόν σου Κοιμητιρ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἅγiou, Εἴτεδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπότιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δέξα Καὶ νῦν Ἡ τῷρον οὐρανῷ ὑψηλοτέρα, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον ἀπαξ καὶ Ἀπόλυτις.

‘Η δὲ Ἀκολουθία τοῦ προφήτου Μιχαίου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὀρθρὸν, μετὰ τὸν Ν΄ ψηλμὸν, δὲ Τριαδίκες κανὼν καὶ τὸ Τριαδίκα Ἄξιον ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ δὲ Ἐξέψιλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὸ ἀναστάτικον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἄπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀνατάτικα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὁκτωάγου τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ή Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκειμένον· Κανόνες, δὲ Ἀναστάτικος καὶ δὲ Προεόρτιος μετὰ Στίχου Ὑπεραγία θεοτόκες ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ προεόρτιον Κάθισμα ἄπαξ, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάτικα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατεβατίαι Ἀραιῆς τὸ στόμα μου . . . τὸ τέλος ταύτης τὴν Κοιμησιν, καὶ ἀπεταχταὶ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιγμολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάτικον καὶ τὸ Προεόρτιον Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως ἄπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτικα δὲ καὶ Προεόρτια δὲ Δῆμος τῷ μαθητῷ, Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακριτσμοὶ τοῦ ἔχου εἰς δὲ καὶ ἐκ τῆς' Ὡδῆς τοῦ Προερτίου Κκνένας δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προερτίον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ἑρδόξῳ μητήμη σου. Ἀπέστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Arette, Elدوμεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΙΕ' — Ἡ Κοίμησις τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου.

1. Εν τῷ Μ. Ἐπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιτικὸν καὶ τὴν α' Στί-
σιν τῶν Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξι τὰ Προτόμαια Ὡ τοῦ
παραδόξου θαύματος εἰς τ', Δόξα Καὶ νῦν Θεαρχίων γενέματι, Εἰ-
σοδος, Φῶς Ι.αρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγριώ-
σμάτα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Ὁτε
ἐξεδήμησας, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυτικόν.

2. Τὸ πρῶτον εἰς τὸν Ὀρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ἡ Λιτή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυύλεος Ἐξηρεύεται ἢ καρδία μου, τὰ Καθίσματα τοῦ 6', οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Μηησθήσομαι τοῦ ὄντος σον, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀραστᾶσα Μαριάμ, εἶτα δὲ Ν' φαλμὸς γύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτοκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν, δὲ Στίχος Ἐλέησόρ με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε ἡ μετάστασις, οἱ Κανόνες ἀμφίτεροι μετὰ τῶν Στίχου Υπεραγία Θεοτόκου ἀπὸ γ' Ωδῆς, ἡ Ταπαχνὴ, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, δὲ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, καὶ Καταβατίαι Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, εἶτα ψάλλεται ἡ 9' Ωδὴ μετὰ τῶν Μεγχλυνχρίων· εἰς μὲν τὸν α' Κνόνα τὸ Αἱ γερεάτι πᾶσαι μακαρίζομέν σε, τῷρις μόνηρ Θεοτόκον, εἰς δὲ τὸν 6' τὸ Ἀγγελοι τὴν Κολυμσιτρινή Παρθένον, ὄρωτες ἐξεπλήττοντο, πῶς η Παρθένος ἀπαλρεῖ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, καὶ η Καταβασία Αἱ γερεάτι πᾶσαι . . . Νερίκηρται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, τὸ Ἐξαποστειλάριον τρίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Τῇ ἀθαράτῳ σον Κοιμήσει, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἐρ τῇ Γερρήσει.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίκην τὰ Ἀντίφωνα.

'Αντίφωνοι Α'.

'Αλλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσαι ή γῆ. } **'Εξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνο-** } **Ταῖς πρε-**
μα αὐτοῦ. } **σβείαις τῆς Θεοτόκου.**

4. Εἰδίνει μετὰ τὴν Καταβασίαν τὴν θ' συνειθίζεται ἐγιαχοῦ, ὃπου παρηγριζεται ἡ ἔορτὴ αὐτη μεγαλοπρεπῶς, πρὸς πλειόνα τάχα δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἵνα ψάλλωται τὰ λεγόμενα ἐγκώμια τῆς Ήμαγίας, κατὰ μίμησιν τῶν τοῦ Κυρίου ἴμων, τῶν ψαλτομέρων ἐν τῷ Ορθρῷ τοῦ Μ. Σαββάτου. Η Μ. Ἐκκλησία καταχρίοντα πᾶν δὲ τι καινοφανὲς καὶ κακβηητον, ἐστω καὶ γιρόμενος πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἀποδοκιμάζει ταῦτα ἐπισήμως καὶ ἀπαγορεύει μάλιστα αἴστηρῶν.

'Εν πόλεις Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλεις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου.

'Εγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τύπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

'Αρτίγρωνος Β'.

'Αγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας Σιών, Σῦνον ἡμᾶς . . . ὁ ἵρις τοῦ θαυμαστός.

Δεδοξασμένος ἐλαλήθη, περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. ἀγίοις θαυμαστός.

'Ο Θεός ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὰν αἰώνα.

Δέξα Καὶ νῦν Ὁ Μορογενῆς καὶ.

'Αρτίγρωνος Γ'.

'Ετοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἔτοι- 'Ἐν τῇ Γεννήσει τῷ γαρθενείᾳ.

μην ἡ καρδία μου.

Τέ ἀνταποδώσω τῷ Κύριῳ περὶ πάντων, τοῦ γαρθενείας . . .

ῶν ἀνταπέδωκέ μοις;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομας, καὶ τὸ παρθενεῖαν.

ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Μετὰ τὴν Εἰσόδου, τὸ Ἀπόλυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ τὸ Κοντάκιον Τῷρ ἐν πρεσβείαις ἀκολυτοῖς, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κάθημα τινά. Εἰς τὸ Ἑξάρτεως Αἱ γερεάτι πάσαι . . . Νερίκηρται τὴς φύσεως οἱ ώροι· Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σινδέτῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸν Προσκύναντον καὶ τὸ Ψαλτήσαν, εἰς τὸ Κέρις ἐκεχρυπτοῦ ἀναστάτωμα Στιχηρά δὲ καὶ τῆς ἑορτῆς; τὰ Προσέμεια εἰς τὸν Καὶ νῦν Θεαρχίῳ τείμαται. Εἰσόδος, Φῶς ἡλαρὸν, τὰ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόσταγα, τὰ ἀνα-

στάτιμα Στιχηρά, Δόξα Κρι' νῦν "Οτε ἐξεδήμητας, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς δῖς, καὶ Ἀπόλυτις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθόν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριάδικος κανὼν, η̄ Λιτή καὶ τὰ Τριάδικά "Ἄξιόρ ἐστιν, εἴτα τὸ τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γερριήσει, καὶ ὁ Ἔξαφλυμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινὸν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυύλεος "Ἐξηρεύξατο οἱ καρδία μου. Εἰς τὸν α' Στιχολογίαν Καθίσματα 'Αναστάτιμα δέ' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς 'Αραβόησορ Ιαβίδ· εἰς τὴν δέ διθις 'Αναστάτιμα δέ' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς 'Ο πάρτιγιος χορὸς, τὸ δὲ γ' Κάθισμα τῇ; ἑορτῇ; ἐκ δευτέρου, η̄ Αἴτησι, η̄ Υπεροχή, οἱ 'Αναβαθμοὶ τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Μηνισθήσομαι τοῦ ὄντος σου, τὸ Ηᾶσα πτοῖη, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀγωστάσια Μαριάμ, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ, καὶ ὁ Ν' φαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Κρι' νῦν τὸ αὐτό, ὁ Στίχος 'Ελέησόρ με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον "Οτε η̄ μετάστασις. Κρνόνες δέ 'Αναστάτιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ωδῆς, τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ η̄ 'Υπακοὴ Μακαρίζομένει σε πᾶσαι αἱ γερεάι γύμψι· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατεχετίκαι Πεποικιλμένη τῇ θελᾳ δόξῃ· εἰτα ψύλλεται η̄ θ' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυνχρίων, τὸ ἀναστάτιμον 'Εξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς. Εἰς τοὺς Αἴνους, 'Αναστάτιμα δέ' καὶ τῆς ἑορτῆς δέ'. Δόξα Τῇ ἀθαράτῳ σου κοιμήσει, Κρι' νῦν 'Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σῆμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ 'Αντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ δέ 'Αντίφωνον 'Ο ἀναστὰς ἐκ τεκρῶι. Μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ τεκρῶι, τὸ ἀναστάτιμον 'Απολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον Τὴρ ἐι πρεσβείαις, 'Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ 'Εξαρέτω; Άι γερεάι πᾶσαι... Νερίκηρται τῆς γρύσεως οἱ ὄροι· Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ 'Απόλυτις;

Τῇ ΙΓ' — Η ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ὁγειροποιήτου Εἰκόνος, καὶ τοῦ ἡγίου Μανδρίου, καὶ τοῦ ἡγίου Διομήδους.

7. Τῇ ΙΕ' τοῦ μηνὸς ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσωμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομεν, τὰ γ' Στυγεῖρα Πρεσβύτεροι τοῦ ἡγίου Μανδρίου, καὶ γ' τὴς ἑσπέτης (τὰ τοῦ μικροῦ Ἐσπερινοῦ), Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοινωνίαν. Εἰσόδος, Φῶς ἵλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστυγα, τὰ τῆς σειρᾶς Δημος τῷ μαθητῷ, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐρ τῇ Γεννήσει καὶ Ἀπόλυτις.

8. Εἰς τὸν Ὁρίζοντα, μετὰ τὸ Μετωνυμικὸν, ὁ Ν' ψηλαφός, ὁ Ἐξάψιλος καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τοῦ Μηνιαίου διάταξιν, ὁ Κανὼν τῆς ἑσπέτης καὶ ὁ τοῦ ἡγίου Μανδρίου, αἱ Καταβασίαι Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, Τὴν τιμωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς σειρᾶς δίς. Εἰς τοὺς Λιτούς, τὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ γ' Πρεσβύτεροι τοῦ ἡγίου Μανδρίου Ποιοὶ οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Ἡ τῷ οὐρανῷ ἐγκλιτέρα (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν). Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.

9. Εἰς τὴν Λειταργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακρισμοί, Τσοπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὁδῆς τοῦ Κανένας; τοῦ ἡγίου Μανδρίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐρ τῇ Γεννήσει, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις, ὁ Ἀπόστολος (ζήτει Σαββατῷ πρὸ τῶν Φώτων), καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ συμπληρωματικῷ. Εἰς τὸ Ἐξαρτεῖος "Ἄξιοί ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρετε τὸν Κέριον, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

10. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σινάτσιῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσωμιακὸν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ἀναστάσιμα Στυγεῖρα ἐ', τοῦ ἡγίου Μανδρίου γ' καὶ γ' τῆς ἑσπέτης (τὰ τοῦ μικροῦ Ἐσπερινοῦ), Δόξα Δεῦτε γηλεόρτων τὸ στοιχίον (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν τὴς ἑσπέτης), Καὶ νῦν τὸ αἱ Θεοτοκίν τοῦ ἥρου. Εἰσόδος, Φῶς ἵλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστυγα, τὰ ἀναστάσιμα Στυγεῖρα, Δόξα Καὶ νῦν "Ἄσατε λαοὶ (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν),

τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, Τὴρ ἄχρωτον Εἰκόνα σου, Ἐρ τῇ Γεννήσει καὶ Ἀπόλυτις.

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅριον, μετὰ τὸν Ν' φιλμὸν, δὲ Τριάδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιον ἔστιν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴρ ἄχρωτον Εἰκόνα σου, καὶ δὲ Εξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἶτα τὸ Φαλτήριον καὶ δὲ Λαμώμος. Εἰς τὴν α' Στιγολογίαν δύο ἀναστάτιμα Καθίσματα, καὶ μεθέορτον Καθορῶσαι ἀληθῶς (ζήτει εἰς τὴν ΙΣ') εἰς τὴν δ' Στιγολογίαν αὖθις δύο ἀναστάτιμα, καὶ τὸ ἔτερον μεθέορτον Ἐρ χερὶ τοῦ δὲ ἡματίας εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Τπαχοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κκνόνες, δὲ ἀναστάτιμος, καὶ δὲ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου μετὰ Στίγου Δόξα σοι δὲ θεὸς ἡμῶν ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα Ἐδέσης βασιλεὺς καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ πατρίμος χορός ἀρ' σ'. Κοντάκιον καὶ Οἶλος τὰ ἀναστάτιμα καὶ τὰ Μηγολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Κατεκατίτι Πεποικαλμένη τῇ θελῇ δόξῃ καὶ ἀπατᾷ ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαγγελίου, εἴτα στιγολογοῦμεν Τὴρ τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Τῷρ Ἀποστόλων δὲ δῆμος ἀπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα δὲ καὶ μεθέορτα δ' Ἄγιοις σου τὸ σεπτὸν (ζήτει τὴν ΙΣ'). Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Τπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον Τὴρ ἄχρωτον Εἰκόνα σου, Ἐρ τῇ Γεννήσει, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Τὴρ ἐν πρεσβεταὶ ἀκοίμητον Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρτέω; Ἄξιον ἔστιν, Κοινωνίκεν Αἴρετε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν.

13. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Πρροιμιακὸν καὶ τὸ Φαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάτιμα Στιγηρὰ σ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα Ἡ τῷ οὐρανῷ ὑψηλοτέρᾳ ὑπάρχουσα (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰσόδος, Φῶς Ιαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστά-

σιμα Στιγγρά, Δόξα Κτιν νον Ἰσπει λαοι (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν), τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιν, τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ καὶ Ἀπόλυτις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰ; τὸν "Ορθρού, μετὰ τὸν Ν' φελυὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὸ Τριαδικὸν Ἀξιοῦ ἐστιν εἰτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ ὁ Εξάψηλμος. Εἰς τὸ θεός Κύριος, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον δί; καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ "Αυτομος, τὰ ἀναστάτιμα Κεκλισμάτα καὶ ἀνά ἐν μεθίστρον ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητέρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου, καὶ τὸ Ηρόκειμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάτιμος, καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς Παρθένοι γεώπιδες ἀπό γ' Ὡδῆς Κάθισμα Ἐρχεστὶ τοῦ δι' ἴμας (ζήτει τῇ ΙΖ· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος; τὰ Ἀναστάτιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, καὶ Καταβαττίκι Πετονικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ δπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Είτα στιγγολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα δ' καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα τῷ Ἐωθινῷ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακριτιμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴτοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον. Τὴν ἐν πρεσβείαις, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιον ἐστιν, Κοινωνικὸν Λιτέτε, Ελδομερ τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτις.

II Ἀπόδοσις.

16. Τῇ ΚΓ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδονται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαραττάκτως; κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3, διάτεξιν, ἐξαρουμένων ἐν τῷ. Επερινῷ τῷ Ψαλτήριον καὶ τῶν Ἀναγνωστιῶν, ἐν τῷ "Ορθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέον, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Μηνολογίου" ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγοντας τὰ τῆς ἑορτῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σεββάτῳ ἐπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ἀναστάτιμα Στιγγρά δ' καὶ τῆς ἑορτῆς σ', Δόξα Καὶ νῦν Θεαρ-

χώρι τείματι, Εἴσοδος, Φῶς Ι.λαρίον καὶ τὸ Ηροκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόσταγμα, τὰ ἀναστάτιμα Στυγηρά, Δέξια Καὶ νῦν Ὅτε ἐξεδίημησας, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίχιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς, καὶ Ἀπόλυτις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιοί εἰστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίχιον τῆς ἑορτῆς κτλ. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίχια ώς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀσωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα, καὶ ἀνὰ ἐν τῇς ἑορτῆς ἀντὶ Ηεστοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβάθμοι τοῦ ἥγκου καὶ τὸ Ηροκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου, εἶτα τὸ Καθίσμα Ἔρ τῇ Γεττιήσει σον ἀφ' τοῦ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Πεποικιλμένη καὶ ἀπαστραφή ταξίς τοῦ Ἐῳδινοῦ Εὐχαριστείου εἶτα φάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ώς ἐν τῇ ἑορτῇ, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξηποτειλάριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δέξια Τῇ ἀθαράτῳ σον Κοινήσει, Καὶ νῦν Ὑπερευλογιμενη, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἀραστὰς ἐκ τεκρῷ. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίχιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον Τὴν ἐπτρεσθεταῖς, Ἀπόστολος καὶ Εὐχαριστείον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως, Αἱ γερεαὶ πᾶσαι . . . Νενίκηγται τῆς φύσεως οἱ υροι, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, Ἀπόλυτις καὶ Ἀπέδοσις.

Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἐπαναλαμβάνονται αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, καὶ Κοντάκιον λέγεται Ἰωακεὶμ καὶ Ἀρρα.

Τῇ ΚΘ'—Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔστι δικτεταγμένη ἐν τῷ Μηγάλῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρᾳ, μετὰ τὸν Προσκείμενὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξαι ἀναστάτιμα Στιγμὴν δ' καὶ τοῦ Προδρόμου σ', Διξια Γενεθλίων τελονεύεται, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὴν, Δόξα Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, Καὶ νῦν Ἀρνύμενετε Παρθένε, τὰ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Μητρικην δικαίον, τὸ Θεοτοκίον Ήάγτα ὑπὲρ ἡμοιαν καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψιλὺὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτή τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ". Ιξιόν εἰσιν, είτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ ἀνὰ ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἐν δὲ τῇ γ' Στιγμολογίᾳ, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητέρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ ἀναστάτιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, είτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου Νῦν ἐπέραντες ἡμῖν καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· είτα στιγμολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλαρια, τὸ Ἀναστάτιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάτιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ'; Διξια Πάλιν Ηρωδιὰς μανεται, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννα, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐσιν, Κοινωνικὸν Εἰς μημέσυνον, Εἴδομεν τὸ ψώς, καὶ Ἀπόλυτις.

Σημ. Τὴν ἡμέραν ταύτην παρελάθομεν νητεύειν τοὺς εὐσεβεῖς, διὰ τὸν φόνον τοῦ μείζονος πάντων τῶν Προφητῶν Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἀλλὰ ἐὰν τύχῃ ἐν

Σαββάτῳ ἡ Κυριακῇ, καταλύσμεν ἔλεον καὶ σίνην, εὐγαριστοῦντες
Χριστῷ τῷ Θεῷ.

5. "Οταν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου ἐν Σαββάτῳ, τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας; Ἀναστάτιμα δ', τοῦ Προδρόμου τὰ ἐν τῇ σειρᾷ γ', καὶ τοῦ ἄγιου Ἀλεξανδροῦ γ', Δόξα Γενεθλίων τελονμενού, Καὶ νῦν τὸ τοῦ ἥγου Θεοτοκίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιγκα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἀναστάτικου Ἀπολυτίκιου, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίου. Τὸ πρώτον Ἀναστάτιμον κανὼν καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἐν τῇ γ' Ὁδῷ. Καθίσμα τοῦ Προδρόμου, ώ; καὶ τὸ Ἑξαποτειλάριον, τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς.

Τῇ ΛΑ'—Τῇ Καταθεσίς τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ, ἐν ἀλληγραμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ἔρχ 'Ιουλίου Β'. Ἐν τῷ Ὁρθῷ Καταθεσίαι φάλλονται Σταυρὸν χαράζεις Μωσῆς καὶ Κοντάκιον τὸ ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἐπέγον τόπου Καθίσματος. Τὰ καταθέσια τῆς σῆτος θείας Ζώνης, καὶ καθεξῆς.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα 'Αναστάτιμα σ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Ὡς στέργαρον ὑπέρλαμπρον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίου τοῦ ἥγου, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιγμὰ, Δόξα Καὶ νῦν Φρέγα καθάρατες καὶ ροῦν, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς Θεοτόκε ἀειπάρθετε ἀπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθόν, μετὰ τὸν Ν' ψχλυδὸν, ὁ Τρικοῖκὸς κανὼν καὶ τὰ Τρικοῖκα 'Ἄξιόρ ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον δίξ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπαξ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, ἀλλ' ἀντὶ Θεοτοκίου τὰ τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ 'Γπακοή, οἱ Αναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάτιμος; καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς

έσρτης, είτε τὸ Κάθισμα Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ ἀρ' σ' Καντάκιον καὶ Οίκιος τὰ Ἀναττίσματα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβόχτιναι Σταυρὸν χωράκιος καὶ ἀπέττα η τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαγγελίου· είτε στιγμογούμεν Τῆρ τιμιωτέραι, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὰ δέ τῆς ἑσρτῆς. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα δέ καὶ τῆς ἑσρτῆς δέ, Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Υπερενδογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μηνολογοὶ τοῦ ἥχου εἰς δέ καὶ δέ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑσρτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπόλυτίκιον, τὸ τῆς ἑσρτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Τῆρ τιμιας Ζώνης σου τῇ καταθέσει (ζήτει ἀπὸ γ' Ὡδῆς), Ἀπόστολος Εἰχειρή πρώτη σκηνή (ζήτει Νοεμβρίου ΚΑ'), καὶ Εὐχαγγελίον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως, Ἀξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Τοι Σαββάτῳ ἐπέρας¹, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
Ἄναστάσιμα Στιχεῖα ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου γ',
Δόξα Πατοκράτορ Κύριε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου.
Εἰς τὰ Ἀπόστυχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιγηφά, Δόξα Βεβαρημένων
τῶν ὁρθαλιμῶν μου, Καὶ νῦν Ναὸς καὶ πύλη, Ἀπολυτίκιον
Ἀναστάτιμον, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυτις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριωδικὸν κανόνα,
τὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς
Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς κτλ. καὶ ὁ Ἐξήνταλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κι-
ριος, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπαξ, τὸ
Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀσωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλο-
γητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον.

1. Πρὸς ἀποφυγὴν περιττοτοιγίας ἐν ἔκαστῳ Ἐσπεριᾳ Κερια-
κῆι τοῦ Τριωδίου, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἐν τῇ Ηροθεωρίᾳ καὶ ἐν τῷ
ἰδιαιτέρῳ διατάξει τῇ Λεοτονθίᾳ τῇ Κυριακῇ (ἴδε σελ. 49) ἐσημειά-
θησαν τὰ δέοτα, ἐθεωρήθη περιττὸν νὰ γίνηται ἔκαστοτε μετα περὶ²
Προοιμιακοῦ, Ψαλτηρίου, Φῶς ἰδαρον. Προκειμένον καὶ λοιπῶν.

Κανόνες, ο 'Αναστάτιμος και ὁ τοῦ Τριψδίου μετὰ Στίχου Δόξαι σοι
ο Θεὸς ἡμῶν δόξαι σοι ἥπο γ' Ωδῆς, τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον
μετὰ τοῦ Οἶκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψδίου και τὸ Θεοτοκίον·
ἀς σ' Κοντάκιον και Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον και τὸ
Ὕπουλνγμα τοῦ Τριψδίου, αἱ Κατεύθυνσίαι· Ός ἐι τὸ Ηπείρῳ πεζεύ-
σας ο Ἰσραὴλ, εἰτα Τοῦ Κριτού δειμβάμεν, τὸ Εὐαγγέλιον
τοῦ Ὁρθροῦ², τὸ Ἀράστασιν Λριστοῦ, και ψχλλεται ο Ν' ψχλμδς,
Δόξα Τῆς μεταροής ἀροήσοι μοι, Και νῦν Τῆς σωτηρίας εὐθυ-
ντοῖ μοι, ο Στίχος Εἰλέησόρ με ο Θεὸς, και τὸ Τροπάριον Τὰ
π.τήθη τῷ πέτραργμέρω μοι δειμώρ, εἰτα στιγμούσμεν Τὶρ
τιμωτέρων, Εἴαποστειλάρια, τὸ 'Αναστάτιμον, τὸ τοῦ Τριψδίου
και τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, 'Αναστάτιμα ε', και τοῦ Τριψ-
δίου γ', Δόξα Ταῦς ἐξ ἔργων κανγήσεσι, Και νῦν Τ' περευλο-
γημένη, Δοξολογία Μεγάλη, και τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ και οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
ῆγου εἰς δ' και δ' ἐκ τῆς σ' Ωδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου. Μετὰ
τὴν Εἰσόδουν, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ
Ναοῦ, και Κοντάκιον Φαρισαίον φύρωμεν κενοδοξίαν, Ἀπόστο-
λος και Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἑξιρέτως, Ἄξιορ ε-
στιν, Κοινωνικὸν Airete, Eλδομερ τὸ γρῶς και Ἀπόλυτις³.

Τὴν ἑδομάδα τεύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

1. Τῷ Σεββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάτι-
μα Στίγματά ζ' και τοῦ Τριψδίου γ', Δόξα Ω πόσωρ ἀγαθώρ,

2. Εἳ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου παρέρχεται ἐι σιγῇ
τὸ Τυπικὸν τὰ περὶ τοῦ Ειναγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ, καθὼ γρωστὰ, ἐπι-
διῶκον τὴν συντομιαν ἔρθα οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει.

3. Εἳσται αὐτὴν τὴν Κυριακὴν ἢ ἐτέραν ἐκ τῶν τριῶν ἀκο-
λούθων συμπέσῃ η ἑορτὴ τῆς Υπαπαντῆς, η διαρκῶσι τὰ μεθέορτα
αἵτη, οὐδὲ τὰ ἀπορούμενα ἔχει.

Καὶ νῦν τὸ εἰς Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰς τὰ Ἀπόστατά-
σιμα Στιχηρά, Δέξα Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς, Καὶ νῦν Ὁ ποιη-
τὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάτιμον, τὸ Θεοτο-
κίον καὶ Ἀπόλυτις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθόν, μετὰ τὸν Τριῳδικὸν πανόντα,¹
τὰ Ἀξιόντα ἔστιν, τὰ γ' Ἀκτανυκτικά τριπάρια καὶ ὁ Ἐξάφαλμος.
Εἰς τὸ θεός Κύριος, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ
Θεοτοκίον ἄπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀριωμός, τὰ Κεθίσματα κατὰ
σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ
τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάτιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ
Στίχου Λόξα σοι ὁ θεός ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ
ἀναστάτιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳ-
δίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳ-
δίου, τὸ Νηναλόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, καὶ Καταδη-
σίαι· Τὴν Μωσέως φρίδην καὶ ἀπετακήν ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳ-
δίου τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαγγελίου εἰπεις στιγμογορθούμεν Τίτην
τιμιωτέραρ, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τοῦ Τριῳδίου
καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάτιμα ε' καὶ τοῦ Τριῳ-
δίου γ', Δέξα Πάτερ ἀγαθὲ, Καὶ νῦν Ὅπερεν.Ιογημείη, Δοξο-
λογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Αειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακραρισμοὶ τοῦ
ἥγου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ
τὴν Εἴτεδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ,
καὶ Κοντάκιον Τῆς πατροφαίς δόξης σου, Ἀπόστολος καὶ Εὐχα-
γέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως, Ἀξιόντα, Κοινωνικὸν
Αἰτεῖτε, Εἰδομειερ τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν κατίλυπτις οὐ
γίνεται.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπὸ αἰώνος Κεκοιμη-
μένων ὁρθοδοξῶν Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

7. Τῇ Παρασκευῇ ἐπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, εἰς τὸ Κε-
ριε ἐκέκρητα ψάλλουμεν Στιχηρά Μερτυρικά τοῦ ἥγου γ' καὶ γ'

τῶν Κεκοιμημένων Τῷρ ἀπ' αἰώνος σήμερον τεκρῶν, Δόξα Θρησκῶ καὶ ὑδίρομαι, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου, τὸ Φῶς ἡλιαρόν, καὶ φύλλομεν εἰς ἥγου πλ. δ' τὸ Ἀληθεοῦσα τρίς, ἐκ τρίτου μετὰ τῶν ἐξῆς διὰ τὸ δύο τελευταῖς φοράς; Στίγων Μακάριοι οὐρανοὶ ἐξελέκτω καὶ προσελάβον Κύριε, καὶ ὁ ἔτερος; Καὶ τὸ μητηρόσυνορον αὐτῷ εἰς γενεάν καὶ γενεάν εἰτα τὸ Καταξιωσον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἥγου, Δόξα Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, Καὶ νῦν Πρεσβείας τῆς τεκούσης σε. Μετὰ τὸ Νῦρ ἀπολύεις, ἀρχόμεθα φάλλειν τὸν Κανόνα ^{Ἐγ} οὐρανοῖς θαλάμοις διηγεκῶς (ὅρα ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ) μετὰ τῶν ^{πεντακοστῶν} Στίγων Πρεσβείας τῷρ Μαρτίρων σον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀράπανος τὰς ψυχὰς τῷρ δούλωρ σου, καὶ ὁ ἔτερος Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αἰνισθήσονται, Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστῃ Ὁρῇ ἡπ' οὐ φάλλεται δε Εἰρύς; Θεὸρ ἀρθρώποις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, Δόξα, τὸ τέλος Ἐγ σοὶ γὰρ τὴν ἐπιτίδα ἀρέθετο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἴμιωρ, Καὶ νῦν Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα, εἴτα φάλλονται τὰ Τριπάχια Μετὰ πτερυγίτωρ δικαίωρ, μητηρούσεντα: ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ διόματα τῶν κεκοιμημένων ώς ἐξῆς Ἐλέησον ἴμιᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουοντο καὶ ἐλέησον ἐπι δεόμεθα ὑπέρ μακαρίας μητῆρις καὶ αἰωρίου ἀραπαύσεως τῷρ ψυχῶν τῷρ κεκοιμημένων δούλωρ σου, Βασιλέωρ, Πατριαρχῶρ (κτλ. κατὰ λέξιν ώς ἐν § 9 σημειούται) . . . εἴτα Ὁ Θεὸς τῷρ πτερυγίτωρ καὶ πάσης σαρκός . . . αὐτὸς, Κύριε, ἀράπανος καὶ τὰς ψυχὰς τῷρ κεκοιμημένων δούλωρ σου Βασιλέωρ, Πατριαρχῶρ . . . ὅτι σὺ εἶ η ἀράστασις, η ζωὴ καὶ η ἀράπανος πάτωτι τῷρ κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὄρθοδοξῶν χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀραπέμπομεν σὲν . . . κτλ. ώς ἐν § 9 εἴτα γίνεται ἡ Ἀπόλυσις.

8. Τῷ Σεββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονύκτικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας καὶ ὁ Ἐξχψιλωρ: τὸ Ἀληθεοῦσα εἰς ἥγου πλ. δ' τὸ δύο πρώτας φοράς ἄνευ Στίγων καὶ τὰς δύο ἄλλας μετὰ τῶν Στίγων Μακάριοι . . . Καὶ τὸ μητηρόσυνορον, εἴτα τὰ Ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν Ἐπτερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ μετὰ τὴν Συνκπνήην τὰ τοῦ ἥγου Καθίσματα, τὰ Νεκρώτιμα καὶ τὰ Μαρτυρικὰ, εἴτα ὁ Ἀμωμός μέγρι τοῦ Τότε ἀπωλόγητο ἐν τῇ ταπεινώσει μου,

(τῆς 6' Στάσεως), τὸ δὲ Εἰς τὸν αἰώνα οὐ μὴ ἐπιτίθωμαι τῷν δικαιομάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με, φάλλεται τρὶς εἰς ἥγον πλ. α' καὶ μνημονεύονται τὰ δυόματα τῶν κεκοιμημένων (ώς γέτες ἐν τῷ Ἐπεριψῷ), εἰτε ἔξακολουθεῖ τὸ Σὸν εἶμι ἐγὼ σῶσσόι με μέγρι τοῦ Καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μου· τὸ δὲ Ἐπιλαγήθηρ ὡς πρόβατοι ἀπολωλός φάλλεται εἰς τὸν πλ. α' ἥγον ἐκ τρίτου, καὶ εὐθὺς τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάριχ, καὶ μετὰ ταῦτα μνημονεύονται πάλιν τὰ δυόματα μετὰ τὴν ἐκζώνησιν τὸ Κάθισμα Ἀράτανσον Σωτῆρος ἴμιων καὶ τὸ Θεοτοκίον Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλας, εἴτε δὲ Ν' Φαλμὸς, οἱ Κενῶν τοῦ Τριψίου χύμα· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὰ Κεβίσματα τοῦ Τριψίου, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψίου· ἀπ' θ' φάλλεται ὁ Εἰρυμὸς τῆς η' Ὡδῆς καὶ στιγμολογοῦμεν Τὴρ τιμιωτέρας, τὰ Εξαποστειλάρια Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζωτῶν, καὶ τὸ ἔτερον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τὸν Αἴνους, τὰ Ηροσόμοιχ Δεῦτε πρὸ τέλοντος πάντες ἀδελφοὶ εἰς δ', Δεξιχ Ως ἄρθος μαραίνεται, Καὶ νῦν Χαῖρε Μαρία θεοτόκε, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, τὸ Ηλιηρώσωμεν τὴρ ἑωθινὴν καὶ τὰ Νεκρώσιμα τοῦ ἡγου Ἀπόστυχα (ὅρις ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψίου), Δεξιχ Αλγος τῷ Αἰδάνι ἐχρηματίσε, Καὶ νῦν Σὺ εὶ ὁ Θεὸς ἴμιων, Ἀγαθὸν τὸ ἑξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θ' βαθεὶ σοφίας, καὶ τὸ Σὲ καὶ τελγος καὶ λιμένα.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τρισπερίων τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ Κενόνος τοῦ Τριψίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδου, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Μετὰ τῷ Ἀγίῳ ἀράτανσον, οἱ Ἀπόστολος Οὐ θέλω ἴμιᾶς ἀγνοεῖν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιού ἱστιού, Κοινωνικὸν Μακάριοι οἵτις ἐξελέξω, τὸ Εἰδομενεῖ τὸ γῆρας καὶ μετὰ τὸ Εἴτη τὸ ὄνομα Κυρίου, φάλλεται τὸ Μετὰ πτενημάτων δικαιών καὶ μνημονεύονται αὖθις τὰ δυόματα τῶν Κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη, ἥδη, Πατριαρχῶν, Αρχιερέων, Τερέων, Τερομενάχων, Ηροδιακόνων, Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς οικουμένης κεκοιμημένων εὔτεσθιν καὶ ὀρθοδόξων γρηστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἴμιων, καὶ Σὺ τὴν

δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σον Πατρὶ καὶ τῷ πα-
ραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ὁμοποιῷ σον Πνεύματι, τῷν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τὸν αἰώνας τῶν πινότων Ἀμήν, καὶ ἡ Ἀπόλυτις.

Σημ. Ἐὰν συμπέσῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν ἑορτὴ τοῦ Μη-
νολογίου, ἔρχεται τὴν τημένην τάξιν ἐκεῖ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

10. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντρα-
σιμα Στιγμὴν τὸν Τριψιδίον δί, Δόξα Ὁταρ τίθωνται θρό-
νοι, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸν Θεοτοκίον τοῦ ἵχου. Εἰς τὰ Ἀπόστυγα, τὰ
ἀναστάσιμα Στιγμὴν, Δόξα Οὐραὶ μέλαιναι ψυχῆι, Καὶ νῦν Ἀ-
νύψφεντε Παρθένε, Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτο-
κίου καὶ Ἀπόλυτις.

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριψιδικὸν κανό-
να, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριψιδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ
Ἄξιά ἔστιν, εἴτα τὰ γένετα τριπάρια καὶ ὁ Ἐξάφελ-
μος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ
Θεοτοκίον ἄπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Αὐσμός, τὰ Κεφίσματα κα-
τὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ ἀναζητηθεῖσι τοῦ ἵχου
καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριψιδίου
μετὰ Στίγμην Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γένετα γένετα
Ωδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψι-
δίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀρ' εἰς τὸν Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψι-
δίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψιδίου, αἱ Καταβά-
σιαι Βοηθός καὶ σκεπαστής, καὶ ἄπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ
Τριψιδίου τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴρ
τιμιωτέραρ, Ἐκαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριψι-
δίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα εἴ καὶ τοῦ Τριψιδίου γένετα, Δόξα
Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοῖς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη,
Δόξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακρισμοὶ τοῦ
ἵχου εἰς ἀριθμὸν ἐκ τῆς εἰς τὸν Κανόνης τοῦ Τριψιδίου. Μετὰ
τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ
καὶ Κοντάκιον Οἰαρ ἐλθῆται ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, Ἀπό-

στολος καὶ Εὐχγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Τέξαιρέτως, Ἀξιόν
ἐστιν, Κοινωνικὸν Λιτεττέ, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

13. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξαι φάλ-
λομεν ἐκ τῆς Ὁκτωήγου Στιγμῆς γ' (ἐὸν μὴ γ' ἑορταζόμενος δὲ
"Ἄγιος"), καὶ γ' τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἄγιου, Δόξα Καὶ νῦν Προσά-
μοιον Θεοτοκίον, φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδίομελον Λειχνευσάμυνεοι τὴν πρώτην
ὑπέστημει γνώμιωσιν δις, καὶ τὸ Μητρυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν Τὰ
οὐράγια ὑμετέ σε, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπειστί-
κιον τοῦ Ἄγιου, τὸ τοῦ ἥγου Θεοτοκίον (δρα ἐν τῷ Ὡρολογῷ)
καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς πρωῒ φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς
ἡμέρας, ως διατάττεται ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὸ Τριτάγιον, φάλ-
λεται τὸ Θεοτόκε Παρθένε (διότι οὐ γίνεται Λειτουργία τῇ ἐπο-
μένῃ ἡμέρᾳ)· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον μ',
Δόξα Καὶ νῦν Τίκη τιμιωτέραν καὶ Ἀπόλυτις!

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ Πληροκευὴν γίνεται κατάλυτις ἁ-
ποίκ καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἔβδομοχος ταύτης, ἢτοι τυροῦ,
ώῶν καὶ ἰχθύος.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωῒ φάλλε-
ται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἐπικήσει λαμψάντων Θεοφόρων Πα-
τέρων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ως διατάττεται
ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

4. Ιστέον ὅτι οὐ πάρειδομεν παρὰ τῶν Ἅγιων Πατέρων ποιεῖν
τὴν Τετράρη καὶ τῇ Παρασκευῇ τῷ Τυρινῇ Λειτουργίαν τελεῖαν, οὐ-
τε Ηροηγιασμένην ἢ ὅμως τέχωσι μεθέοστι τῆς Ὑπαπαντῆς. ἡ
μητήρ ἑορταζόμενος Ἅγιον, παρατείποται τὰ τοῦ Τριῳδίου καὶ τε-
λεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Αποδοθείση δὲ τῇ Τριτάγιῃ,
εἰς τὰς γηραιας τῶν ἐτῶν ἑδομάδι ταττῃ τελόντων εορταζόμενων
Ἄγιων Καταβασίαι γάλλοται ἀνοίκω τὸ στόμα μου καὶ Κορτάσιον
Προστασία τῶν χριστιανῶν (σόρα περὶ τούτου καὶ ἐτῇ Ηροθεωδίᾳ § 26).

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

14. Τῷ Σεββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ἀναστάσιμα Στιγμῆρά σ' καὶ τοῦ Τριψδίου δ', Δόξα Ἐκάθισεγ Ἀδάμ, Καὶ νῦν τὸ κ' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμῆρά, Δόξα Ἐξεβλήθη Ἀδάμι τοῦ Παραδείσου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ Ἀξιόρ ἔστιν, εἴτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ δὲ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή, εἰς Ἀναβαθμοὺς τοῦ ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δὲ Ἀναστάσιμος καὶ δὲ τοῦ Τριψδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι δὲ Θεὸς ἴμων δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου, καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριψδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Υπόδιμημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβασίαι Ὡς ἐν ἡπειρῷ πεζεύσας δὲ Ἰσραὴλ καὶ ἀπασχὴ ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου τάξις; τοῦ Ἐωθίνου Εὐκηγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐκποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τοῦ Τριψδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριψδίου γ', Δόξα Ἐφθασε καιρὸς, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σῆμερον σωτηρίᾳ.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰ σὲ καὶ δὲ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κτιόνος τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὴν Εἴτοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῆς σοφίας ὁδηγὲ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόρ ἔστιν, Κοινωνικὸν Λιτεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα Στιγμῆρά Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἥχου δ' (ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψδίου τὰ τῶν ὄκτὼ ἥγιαν Κατανυκτικὰ), εἴτα τῆς σειρᾶς τοῦ

Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Μηναίου γ', Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοχίου Προσβούσιον, Εἰσόδος (μετὰ θυμιατοῦ διὰ τὸ Μ. Προκείμενον), Φῶς Ἰ.λαρὸν, τὸ Προκείμενον *Mή* ἀποστρέψῃς μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ (ὅρα ἐν τῇ Ηροθεωρίᾳ § 9), τὸ Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μέχρι τοῦ Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ εὐθὺς "Οτι ἐλεήμωρ . . . Εἰς τὰ Ἀπότιχα, τὸ Ἰδιόμελον Ἐλαμψεῖς χάρις σον Κύριε δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν Ὁ ἑρδοκαζόμενος, Δόξα Καὶ νῦν Τῷρ Ἀγγέλωρ αἱ τάξεις σε, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένε, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, Δόξα Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνιαν⁵ τὸ Κύριε ἐλέησορ μ', Ὁ ωρ εὐλογητὸς, τὸ Ἐποντάριε βασιλεῦ, τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, καὶ ἡ Ἀπόλυτις ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν, μεθ' ἣν δέ δέ Χορὸς φάλλει τὸ Πάντων προστατεύεις ἀγαθὴ, τούτου δὲ φωλλομένου, δὲ κλῆρος καὶ δ λαὸς ἀπάξιονται τὴν χειρανθεῖς Πατριάρχου (ἢ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως) λαμβάνοντες συγχώρησιν, καὶ εἶτα τὸ Δι' εὐχῶν.

Ο τύπος οὗτος ὁρείλει τηρεῖται κατὰ πάνταν Κυριακὴν ἐσπέρας μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

---

5. Τὸ Τροπάριον τοῦτο λέγεται ἀρεν μέλοντο χύμα καὶ πρατίᾳ τῇ φωνῇ κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ἐπισυνάπτοντα καὶ τὸν λόγον τούτον "Οτι εἰς αὐτὸ δὲν γίνεται μετάνοια τὰ δὲ προηγούμενα τρία ψάλλονται μετὰ μέλοντο ἀλλ' ὁ ἀσιδίμος Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ ΣΤ' ἥδετε ἵρα καὶ τοῦτο ψάλληται ὡς καὶ τὰ προηγούμενα ψάλλονται δὲ καὶ κατὰ πάνταν τὰς ἐρεξητικούς Κυριακὰς ὡς καὶ τὴν Κυριακὴν τῷρ Βαΐων ἐσπέρας, ἀλλὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Μ. ἰδεομάθεος λέγονται χύμα καὶ τὰ τέσσαρα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

---

18. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἔδομάδος εἰς τὸν Ὁρθρον, δὲ Ἰερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἀγιον Βῆμα, φρῷεὶ ἐπιτραχήλιον, καὶ λαβῶν θυμιατὸν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τριπέζης, θυμῷων δὲ σταυροειδῶς, λέγει Ἐύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἄμην· δὲ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, δὲ Ἰερεὺς· Ὡτι σοῦ ἐστιν, δὲ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἱδ' καὶ εὐθὺς δὲ Ἰερεὺς Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ . . . καὶ δὲ Προεστώς λέγει τὸν Ἐξάψιλμον (ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ εὐλαβείᾳ τοῦ λαοῦ ἀκροωμένου) καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς ὅριεται κατωτέρω.

19. Τῇ Τρίτῃ καὶ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς (ἱξιαρουμένου τοῦ Σεβνάτου καὶ τῆς Κυριακῆς), δὲ Ὁρθρος ἀρχεται ως ἔξης· δὲ Ἰερεὺς Ἐύλογητὸς ὁ Θεὸς . . . Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον Ὡτι σοῦ ἐστιν, Κύριε ἐλέησον ἱδ', Δόξα· Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ', τὸν Ν΄ ψαλμὸν, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Μεσονυκτικὸν ὡς ἔστι διατεταγμένον ἐν τῷ Ὀρθολογίῳ· μετὰ τὸ τέλος, εὐθὺς τὰ Κατενυκτικὰ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, είτα τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, ἵτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν . . .

ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆ-
ται . . . ἐπάκουονσον ἡμῶν κτλ. Ἐλέημων γὰρ καὶ φιλάρθρω-
πος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα-
τρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματi . . . καὶ ἡ μετρία Ἀπό-
λυτις· τὸ Εὐκόμιεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου κτλ. καὶ τὸ δι'
εὐχῶν. Εἶτα εἰτέρχεται εἰς τὸ Ιερὸν καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Ἀνα-
γνώστης τὸ Τριτάγιον, ὁ Ιερεὺς· "Οὐι σου ἔστιν, ὁ Ἀναγνώστης
τὰ γ' Τροπάρια Σῶσον Κύριε, Ὁ οὐφωθεὶς, Προστασία φοβερὰ,
ὁ Ιερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέρα ἐλεός σου . . .
ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν . .
ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . "Οὐι ἐλέημων καὶ φιλά-
ρητος αὐτοῦ· Αὐτῷ οὖν τῷ θεοῦ τῷ στοῦντει καὶ υψιστῷ Ιησούς ημέρας
καὶ τῇ ἀγίᾳ . . . καὶ ἀναγνώσκεται ὁ Βέακτλιμος (τὰ ἐπόμενά εἰ-
σι κοινά καὶ διὰ τὴν Δευτέραν).

Μετά τὸν Ἐξίφιλμον, ἡ Μ. Συναπτή καὶ φύλλεται τὸ Ἀληθεοῦσα εἰς τὸν τυχόντα ἥγον τετράκις ἀνὰ τρίς μετὰ τῶν Στίγων Ἐκ τυκτὸς ὄρθροίζει τὸ πτεῦμά μου κτλ. καὶ τὰ κατ' ἥγον Τριαδικά Τροπάρια (ὅρι ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου ἢ τοῦ Ὁρολογίου)⁶. Εἶτα στιχολογοῦνται τὰ ὠρισμένα Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ μετὰ τὴν Αἴτησιν, τὰ κατανυκτικὰ Καθίσματα τῆς α' Στιχολογίας τοῦ ἥγου (ὅρι ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου) καὶ τὰ τῆς ἡμέρας τῆς β' καὶ γ' Στιχολογίας, εἶτα δ' Ν' ψιλοῦ, τὸ Σῶσορ ὁ Θεός τὸν λαούς σου, Κύριε ἐλέησον Ἦ', 'Ελέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ εὐθὺς ἡ Στιχολογία τῶν θ' Ὡδῶν.

Αι θ' Ὡδὲ στιχολογοῦνται ὄλοκληροι μὲν ἑκεῖναι τῶν ὅποιων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριψίῳ Τριψίᾳ, ἡ ἀρχὴ δὲ μόνον καὶ οἱ τελευταῖς: Στίχοι τῶν λοιπῶν Ὡδῶν· ἀλλ' ἡ γένη καὶ ἡ θέση του Ζεύκειρίου (οἷός τι ἡ τῆς Θεοτόκου θέση στιχολογεῖται εἰς Τίγρη τιμιωτέραν πάντοτε) στιχολογοῦνται ὄλοκληροι καθ' ἐπάτην· οὕτω λοιπὸν τὴν Δευτέρην στιχολογεῖται ὄλοκληρος ἡ αἱ Ὡδὴ Ἰσωπειερ τῷ Κυρφῷ, εἴτα ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖς: Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν

6. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου πρώτου Τμημάτος γίνεται μητία τοῦ'. Ήγον τὴν ἡμέραν, δευτέρου δὲ τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Ναοῦ, καὶ τρίτου τῆς Θεοτόκου, ὡς σημειοῦται καὶ περιπτέρων εἰς τὸ Φωταργωγικόν ὥρα ἐποσθμ. 10.

τῆς γ', δ', ε', σ' καὶ ζ' Ωδῆς καὶ ἀκολούθως ἡ η' ὄλόκληρος καὶ ἐκ τῆς θ' τῆς Σχυλαρίου. Τὴν Τρίτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖς Στίχοι τῆς α' Ωδῆς μετὰ τοῦ Δέξια Καὶ νῦν, ὄλόκληρος ἡ θ'. Πρόσεχε οὐραὶ, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖς. Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς γ', δ', ε', σ' καὶ ζ' καὶ αἱ Ωδὴι η' καὶ θ' ω; προεσημειώθη. Τὴν Τετάρτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖς Στίχοι μετὰ τοῦ Δέξια Καὶ νῦν τῆς α' Ωδῆς, ὄλόκληρος ἡ γ' Εστερεώθη ἡ καρδια μου, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖς Στίχοι μετὰ τοῦ Δέξια Καὶ νῦν τῆς δ', ε', σ' καὶ ζ' καὶ ὄλόκληροι αἱ Ωδὴι η' καὶ θ'. Τὴν Πέμπτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖς Στίχοι μετὰ τοῦ Δέξια Καὶ νῦν τῆς α' καὶ γ' Ωδῆς, ὄλόκληρος ἡ δ' Κύριε εἰσακήκοα, ἡ ἀρχὴ, καὶ οἱ δύο τελευταῖς Στίχοι μετὰ τοῦ Δέξια Καὶ νῦν τῆς ε', σ' καὶ ζ' καὶ ὄλόκληροι αἱ Ωδὴι η' καὶ θ'. Τὴν Παρασκευὴν, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖς Στίχοι τῆς α', γ' καὶ δ' Ωδῆς, ὄλόκληρος ἡ ε' Εκ νυκτὸς ὄρθριζει τὸ πτερῦμά μου, καὶ ὄλόκληροι ὥσταύτως αἱ Ωδὴι σ' καὶ ζ' (διὰ τὴν Τυρινὴν Παρασκευὴν μόνων), διὰ δὲ τὰς ἄλλας Παρασκευὰς ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος καὶ τῆς σ' καὶ τῆς ζ' Ωδῆς ὄλόκληροι ὃς διὰ πᾶσαν ἀνέκαιρέτως Παρασκευὴν ἡ η' καὶ θ'.

Σημειωτέον ὅτι ἀρχὴν ἔκάστης Ωδῆς ἐννοοῦμεν τὸν ἐν κεφαλίδι ἔκάστης γεγραμμένον Στίχον, ως π. χ. εἰς τὴν α' Ωδὴν Τῷ Κυριῳ ἄσωμεν ἑρδόξως γάρ δεδόξασται εἰς τὴν γ' Αγιος εἰ Κύριε καὶ σὲ ὑμετερε τὸ πτερῦμά μου εἰς τὴν δ' Δόξα τῇ μυράμει σου Κύριε, καὶ εἰς τὰς ἐπιλοίπους ζωδίας ὥσταύτως.

Περὶ τῶν Κανόνων σημειοῦμεν ὅτι τὴν μὲν ἑδομάδαν τῆς Τυρινῆς (ὅτε ἄργονται τὰ Τριψίδια) ἀναγινώσκονται πρὸ τούτων καὶ οἱ τῆς Οκτωήχου⁷ καὶ οἱ τοῦ Μηναίου Κανόνες. Τὰς δὲ τῆς Μεγάλης Τετταρακοστῆς ἑδομάδας καταλιμπάνονται συνήθως οἱ τῆς Οκτωήχου, ἀναγινώσκονται δὲ κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν. Τὴν Δευτέραν μετὰ τὴν α' Ωδὴν τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ἔπονται τὰ Τριψίδια τῆς α'

7. Τῆς Οκτωήχου λέγονται καὶ οἱ δύο Καρόρες, ἐν αἷς Ωδαὶ λειτούσαι Τριψίδια, ἐνταῦθαι δὲ Ωδαὶ εἰσι, καταλιμπάρεται ὁ δ'. All. ἐὰρ η διειρμορ τὸ Τριψίδιον, ως τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν, καταλιμπάρονται καὶ αἱ δύο Ωδαὶ τοῦ Καρόρος τῆς Οκτωήχου, ως καὶ τοῦ Μηναίου.

·Ωδῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι⁸, εἰτα ἡ γ' ·Ωδὴ τοῦ Μηναῖου, δὲ Εἰρυδὲς τῆς τοῦ Τριῳδίου αὐτῆς, Αἴτησις, καὶ τὸ Καθίσμα τοῦ Μηναῖου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, κατέπιν ἡ δ', ε' καὶ σ' ·Ωδὴ τοῦ Μηναῖου, καὶ μετὰ τὸν Εἰρυδὸν ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου (εἰ ἔχει), εἰ δὲ μή, τὸ μετὰ τὰ Καθίσματα Μηρυπικὸν τοῦ ἥγου⁹ (ὅρχεις τὸ τέλος τοῦ Τριῳδίου), καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἶτα ἡ ζ' καὶ τῇ τοῦ Μηναῖου καὶ τὰ Τριῳδία τῆς αὐτῆς ·Ωδῆς, δὲ Εἰρυδὸς τῆς η' τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ Αἰροῦμεν, εὐλογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Τὴν Τρίτην ἡ αὐτῆς ·Ωδὴ τοῦ Μηναῖου, εἶτα ἡ δ' ·Ωδὴ τοῦ Τριῳδίου, ἡ γ' τοῦ Μηναῖου, καὶ ὁ Εἰρυδὸς τῆς θ' ·Ωδῆς, ἡ Αἴτησις, τὰ Καθίσματα τοῦ Μηναῖου, ἡ δ', ε' καὶ σ' ·Ωδὴ τοῦ Μηναῖου, δὲ Εἰρυδὸς τοῦ Μηναῖου, ἡ Αἴτησις, τὰ Μαρτυρικὸν, τὸ Μηνολόγιον, εἶτα ἡ ζ' ·Ωδὴ καὶ ἡ θ' τοῦ Μηναῖου καὶ τὰ Τριῳδία. Μετὰ τῆς αὐτῆς ἀναλογίας ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες Μηναῖου καὶ Τριῳδίου καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἐνδομάδος μέχρι τῆς Παρασκευῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἔκτος τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Σημειοῦμεν δύμας πρὸς πλείονα ἀκριβεῖαν διὰ τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς Τυρινῆς, ἐπειδὴ ἔχει τὸ Τριῳδιον εἰς πάστας τὰς ·Ωδὰς Κανόνας, τηρεῖται ἡ διάταξις ἡ πρὸ τῶν κανόνων τούτων ἐν τῷ Τριῳδίῳ τῆς ἡμέρας σημειουμένη, καὶ διὰ Εἰρυδὸν τῆς σ' ·Ωδῆς λέγομεν τὸν τοῦ Τριῳδίου καὶ οὐχὶ τὸν τοῦ Μηναῖου. Απ' θ' ψήλλομεν τὸ Αἴροῦμεν,

8. Κρίωμεν οὐδεὶς Στίχος λεκτέος εἰς τὰ Τριῳδία, διότι προηγοῦνται αἱ ·Ωδαὶ, αἵτινες περιέχουσι τὸν ἀγήκοντας Στίχον· μόνον εἰς τὰ Τροπάρια τὴν θ' ·Ωδῆς, ὡς σημειοῖ καὶ τὸ Μηρυπικόν πρὸ ταῦτης, λέγεται Στίχος τὸ δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι. διότι τὸ πρόσεχε οὐρανὲ δὲ περιλαμβάνει Στίχον· ἀλλ' οἱ Ιερεῖς σεριθίσατες ἄρετον ἀποχρῶντος λόγου ἵνα προτίττωσι Στίχον· καὶ εἰς τὰ Τριῳδία, λέγοντες πάντοτε τὸ δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

9. Εἰπεν δὲ Ἱγιος τῆς ἡμέρας ἔχη Κοντάκιον λέγεται τοῦτο μετὰ τὴν Αἴτησιν τῆς σ' ·Ωδῆς, τὸ δὲ Μαρτυρικὸν σημάττεται μετὰ τῶν λοιπῶν Καθίσμάτων, ὡς σημειοῖ καὶ ἡ ἐν τῷ Τριῳδίῳ τιτικὴ διάταξις.

εὐλογούμεν, καὶ τὸν Εἰρήνην τοῦ δευτέρου Κυνόνος τῆς η' Ὡδῆς τοῦ Τριψδίου, είτε στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν, οἱ Εἴρυδες τῆς θ' τοῦ δευτέρου Κυνόνος τοῦ Τριψδίου, καὶ μετὰ τούτων τὸ "Ἄξιον ἐστιν ὡς ἀ.ιηθῶς, η Ἀἰτησις καὶ η Ἐκρώνησις" "Οτι σὲ αἰροῦσι, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἥκου ἐκ γ'¹⁰ καὶ εὐθὺς τὸ Σοὶ δόξα πρέπει είτα η Ἐκτενῆς, καὶ μετὰ τὴν Ἐκρώνητιν Σὸν γάρ ἐστιν, φάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστόλων τοῦ Ὁρθίου δις, οὐ δ α' Στίχος Ἐρεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεος σου, Κύριε καὶ δ δ' Καὶ ἐστω η λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (η Σταυροθεοτοκίον τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παραπτευηῇ), τὸ Ἀγαθὸρ τὸ ἑξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐρ τῷ Ναῷ ἱστῶτες τῆς δόξης σου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουνίμην, Ἐρ ὄρόματι Κυρίου ὁ Ιερεὺς Ο ὡν εὐλογητὸς, τὸ Ἐπονδράριε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ εὐθὺς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἀναγινώτκονται αἱ Ωραὶ ὡς εἰτι διετετραγμέναι ἐν τῷ Τριψδίῳ (ὅρα τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος, σελ. 338 καὶ τῷ Ὁρολογίῳ. Εἰς τὴν θ' Ωραν, μετὰ τὰ Κοντάκια Βλέπων ὁ ληστὴς κτλ. τὸ Κύριε ἐλέητον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουνίμην, Ἐρ ὄρόματι Κυρίου ὁ Ιερεὺς Δι' εὐχῶν καὶ τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ εὐθὺς οἱ Μακχαρισμοὶ Ἐρ τῇ βασιλείᾳ σου μητηρητοὶ ἡμῶν Κύριε, σίτινες φάλλονται ὅπε τῶν δύο Χερῶν, τὰ

10. Ιστέον ὅτι τὴν συμπλήσσωσιν ἐκάποτον Φωταγωγικοῦ ποιοῦμεν οὖτω. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸ α' Προσταύτικης τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσσόν με εἰς τὸ δ' λέγομεν πάντοτε Πρεσβείας τοῦ Ἅγιου (τοῦ Ναοῦ), καὶ εἰς τὸ γ' ἐπίσης καθ' ἐκάπτηρ ἡμέρας Πρεσβείας τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσσόν με τῇ Τρίτῃ Πρεσβείας τοῦ Προδρόμου καὶ σῶσσόν με τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παραπτευῇ Δυνάμεις τῶν Σταυρῶν σου καὶ σῶσσόν με τῇ Ημέτη Πρεσβείας τῶν Ἀποστόλων καὶ σῶσσόν με, τῷ Σαββάτῳ λέγομεν ἀρτὶ Φωταγωγικοῦ τοῦ Νεκρώσιμα Ἐξαποστειλάρια. Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων καὶ Πμεις ἐν εοις κακοχώμεθα. ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν τάξιν λέγεται καὶ τὸ Σάββατον τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἥκου δίς, καὶ εἰς μὲρ τὸ α' Πρεσβείας τῶν Ἅγιων σου καὶ σῶσσόν με εἰς δὲ τὸ δ' Πρεσβείας τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσσόν με τελεταῖον δὲ λέγεται τὸ Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.

Τροπάρια Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, τὸ Πιστεύω εἰς ἄντα Θεὸν, τὸ Ἀρες ἄρες, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ Κοντάκια Ἐπὶ τοῦ δρους μιετεμιορφώθης καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας¹¹, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, τὸ Μαρτυρικόν τοῦ Ἡγίου (ὅρχ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου, Μαρτυρικὸν τῆς ζ' Όρδης), Δόξα Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπτωσον, Καὶ νῦν Προστασία τῶν χριστιανῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ο ἐν πατή καιρῷ, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμωτέραν τῷ Χερούσβιμ, Ἐρ ὄρόματι Κυρίου, Ο Θεὸς σικτειρίσαι ἡμᾶς, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ ὁ Προεστώ; εὐθὺς τὸν Προοιμιακὸν, καὶ ἄρχεται οὕτω;

• Θ Εσπερινάς.

20. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψῆλομεν τὸ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου Προσδόμωις καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσδόμωιν Θεοτοχίον (ἢ Στκυροθεοτοχίον ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἢ Ηέμπτῃ), τὸ Φῶς ἵλαρὸν, τὰ Προσκείμενα καὶ τὰ Ἀντηγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὰ Καταξῖωσον Κύριε, τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐστεριώτην δέησιν, Εἴη τὸ κράτος, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τῶν ἀποτίγμων διζ¹² καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοχίον (ἢ Σταυροθεοτοχίον), Νῦν ἀπολίτεις, ὁ Τριτάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. μετὰ μέλους, τὸ Γάπτὸ τὴν σῆμα εὐστατλαγχνίαν γύμνη, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμωτέραν τῷ Χερούσβιμ, Ἐρ ὄρόματι Κυρίου, Ο ὁν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, εἰς τὸ Τριτάγιον αὖθις, Κύριε ἐλέησον ι^θ καὶ τὴν Εὐχὴν Παναγία Τριάς, Εἴη τὸ υρμα ἐκ γ', Δόξα Καὶ νῦν τὸν Ψαλμὸν Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυτις.

11. Τῇ Δευτέρᾳ Ἀρχιεπατηγος Θεοῦ, τῇ Τρίτῃ Προσῆτε Θεοῦ καὶ πρόδρομε τῆς Χάριτος, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Ημέρᾳ ημέρας Ὁ οὐφωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ, τῇ Ηέμπτῃ Τούς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφρόγγους κήρυκες, καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Ἐν τοῖς Μύροις. Ἀγε.

12. Στίχος διὰ τὸ Ἰδιόμελον τὴν διαγένεσιν Πρόδρομον τὸν ἡρα τοὺς ἀφθαλμούς μου, καὶ διὰ τὸ Μαρτυρικὸν τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αὗτη ἡ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἐπιπερινοῦ γίνεται μὴ οὐστής Προηγιασμένης· θταν δὲ τεὶχηται Προηγιασμένη, τότε μετὰ τὴν Εὐχὴν Παραγγλα Τριάς, ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυτιν τοῦ Ὁρθροῦ, καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς . . . καὶ ἀρχεται·

**Ο Ἐπιπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας
τῶν Προηγιασμένων.**

21. Ό Διάκονος; (εὰν ἥ) *Εὐλογησορ Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατροῦ . . . καὶ ὁ Πρεστώς λέγει τὸν Προσιμιακὸν, εἰτα συνάπτονται τὰ Πρὸς Κύριον¹³. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα, ϕάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προτέμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Νηναίου τοῦ Ἅγιου τῆς ἑπομένης ἡμέρας¹⁴, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον (ἡ Σταυροθεοτοκίον τῇ Τρίτῃ ἑπόρεας καὶ τῇ Πέμπτῃ), Εἰτεδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας¹⁵.*

13. Τὴν πρὸς κύριον πάσας τὰς ἡμέρας τὴν Τεσσαρακοστήν αἰτιεῖ ἡ τάκην ήταν λέγωνται, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις περιώφισεν ἡ ανηγέρτεια εἰς τὰς Ἡρογιασμένας μόρος· τινὲς ὅμως τῷτον Ἱερέων λέγονται ταῦτα καὶ καθ' ἐκάστην ζευτέραι· τῷτον Μ. Τεσσαρακοστήν.

14. Τῇ Ημέρᾳ τοῦ Ἐπιπερινοῦ, τὸ Ἰδιόμελον δις, εἰτα τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψιδον δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἥχον καὶ ἀλλα τόσα τοῦ Ἅγιον, Δόξα τὸ Νεκρώσματος, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἥχον τῷτον ἰθομάδος.

15. Μετὰ τὸ α' Ἀράγρωσμα, λέγει ὁ ἀραγρώστης Κέλευσον· ὁ δὲ Ἱερέος χρατῶν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα τὸ θυμιατήριον καὶ ἔχων εἰς τὴν ἀριστερὴν λαμπτάδα ἀγημένην ἐπιγραντεῖ σοφία, ὅρθος, καὶ στρέφων ἔπειτα πρὸς τὸν λαόν, Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσαν μετὰ τὸ δευτερον ἀράγρωσμα, ὁ Ἱερέος ἐκφωνεῖ τὸ Εἰρήνη οὐαὶ πρὸς τὸν Ἀραγρώστην, καὶ ὁ Διάκονος ἐπιλέγει σοφίαν εἰθὲν· ὁ Ἱερέος χρατῶν τὸ θυμιατόν καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς ψάλτει πρὸ τῷτον ἀγίατος Τραπέζην τὸ Κατευθυνθήτω ὅπερ ἐπαγαλαμβάνεται ἔξωθεν τετράκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, καὶ πάλιν τὸ τελείταῖον λέγει ὁ Ἱερέος μέχρι τοῦ Ἐνώπιον σὺν θυμιῷ τὸν λαόν, τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῦ ὁ Χορός.

είτε ψάλλεται τὸ Κατενθυρθήτω, ἡ Μ. Συναπή κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκρώνητιν Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, ψάλλεται· ἀντὶ τοῦ Χερουβίκου τὸ

Νῦν αέν θυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀσφάτως λατρεύουσαν· ἵδου γάρ εἰς πορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης¹⁶. Ἱδού θυσία μυστικὴ τετελειωμένη διορυφορεῖται πέστες καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἐν τοῖς μέτογοις ζωῆς αἰώνειον γενώμεθα. Αλληλούϊα.

Εἴτα ἡ Ἐπενή; Πληρώσωμεν τὴν ἑσπεριηὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ; ἢ Ἐκρώνητις; Καὶ κατακλισον ἡμᾶς Δέσποτα, καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν, δίερευς; Τὰ Προηγιασμένα "Ἄγια τοῖς Ἅγιοις καὶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἰδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, Αλληλούϊα· Μετὰ φόβου Θεοῦ, καὶ ψάλλεται τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν πατὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι μου. "Ἄρτοι οὐράνιοι καὶ ποτήριοι ζωῆς γείσασθε καὶ ἰδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Εἴτα ἡ διπισθίσιων Εὐχὴ Δέσποτα Ηαγτοκράτορ, τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου γ', διερεύς Εὐλογίαν Κυρίου, καὶ ἡ Ἀπόλυτις (ταύτης λεγομένης, ψάλλεται Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, ἐν τῇ), μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυτιν, λέγεται ὁ φαλικὸς Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Τύχωσω σε ὁ θεός μου, εἰς δὲ τὸ τέλος τὸ Ι' εὐχῶν.

22. Εἰ τύχοι ἐπισήμως ἔօρταζόμενος "Ἄγιος ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, εἰ μέν ἐστι Τετάρτη, εἰς τὸν Θεπερινὸν ψάλλεται τὸ Ἰσιέμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς

16. Ἐρταῦθα ὁ φάλτης διακόπτωτο τὸ μέλος κατὰ μικρὸν οὐρῆι ἐν λαβεῖσα καὶ ἔκέργεται ὁ Ιερεὺς μετὰ τῶν Προηγιασμένων θύσιων γέρων αὐτὴν ἐπὶ κεφαλῆς, ἐλαρρῶς τοῦ διακόνου θεμιῶτων· ὁ δὲ λαός προσπεισὼν ἐν λαβεῖσα προσκυνεῖ καὶ μέρει κεκεφάω μέχρι τῆς διεθνῆς ὁ Ιερεὺς, διότι ἡ θυσία ἐστὶ τετελειωμένη καὶ τὰ γερόμενά εἰσιν αὐτὸν τὸ Σῶμα καὶ Λίμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰσεθόρτους τοὺς Ιερέων εἰς τὸ "Ἄγιον Βῆμα, ἐξακολούθει ὁ φάλτης τὸ μέλος ἀπὸ τοῦ Ἰδου θυσία.

τοῦ Τριώδiou Προσόμοια καὶ δ' τὰ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου (οὐχὶ τοῦ Ἀγίου τῇ; ἐπομένης ἡμέρῃ). Δοξά τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίου Προσόμοιον σύμφωνον τῷ ἥ/ῳ τοῦ Διέκτητικον μετὰ τὸ Κατενθυτήτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐχγέλιον τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, καὶ τὸ Κοινωνικὸν Εἰς μιημισθινούς αἰώνιον. Εἰ δέ ἐστι Παρασκευὴ, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἥγου, καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δοξά τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου τῆς ἑβδομάδος, κτλ. ὡς ἀνωτέρω. Ἐξαιροῦνται α')] ἡ Παρασκευὴ τῆς α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐν ᾧ μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, ψάλλονται τὰ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου δ' Στιχηρὰ καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου· δ')] ἡ Παρασκευὴ τῆς ε' ἑβδομάδος, ἐν ᾧ ψάλλομεν μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, τὰ δ' τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ Βούλην προαιώνιον καὶ δ' τοῦ ἐπιλαχόντος ἑορταζομένου Ἀγίου.

Εἰ δὲ τύχοι ἑορταζόμενος Ἀγιος ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, ἢ Πέμπτῃ, ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστόλων τῆς ἡμέρας Ἰδιόμελον δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ., τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δοξά τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Προτερητικής ὡς ἀνωτέρω.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

22. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς α' ἑβδομάδος ἐπέρχεται, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Βασιλεῦσι οὐράνιε, τὸ Τριτάγιον, "Οὐτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον ιε', Δοξά Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ', καὶ ἀρχεται τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου ὁ ἀναγνώστης. Μετὰ τὸν τελευταῖον ψαλμὸν, Δοξά Πατέρι, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Κύριε ἐλέησον γ', αὐθίς Δοξά Καὶ νῦν, καὶ εὐθὺς οἱ Χεροὶ ψάλλουσι τοὺς Στίχους Μεθ' ἵμων ὁ Θεὸς· εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς Μεθ' ἵμων ὁ Θεὸς, ἐπαναλαμβάνει ὁλόκληρον τὸν πρῶτον Στίχον ὁ ἀναγνώστης, τὰ τρία Τροπάρια Τὴν ἱμέραν διελθὼν γύμνα, καὶ ἀρχεται ὁ δ') Χορὸς Ἡ ἀσώματος γνύσιος τὰ Χερουνίδης μέγρι τοῦ Τῷρ Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν Ὁδίρ, τὸ δὲ Ἀγιε, Ἀγιε, Τρισάγιε, λέγει ὁ ἀναγνώστης γῦμα, εἶτα τὸ Πιστεῖον, καὶ ἀρχεται αὐθίς ὁ δ') χορὸς Παραγία Δέσποι-

να Θεοτόκη, διπερ φάλλεται ἐκ τρίτου, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι ἐκ δευτέρου· εἰς τὸ τέλος τὸ Ὁ Θεὸς Ιλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς ἐκ τρίτου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· εἰτα τὸ Τριτάγιον κτλ. Μετὰ τὸ Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, τὸ Τριτάγιον, καὶ φάλλονται προείδη τῇ φωνῇ τὰ Κατανυκτικὰ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις καὶ τὸ Καταξιωσόν, φάλλεται ὁ Κανὼν¹⁷ Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, οὐ δὲ Στίχος Ἐλέησόν με· ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με· ἀφ' οὐ φάλλεται μετὰ μέλους τὸ Κοντάκιον Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου· ἀπ' θ' ὁ Εἰρυός Ἀσπόρου συλλήψεως, εἰτα τὸ Τριτάγιον, καὶ φάλλεται τὸ Τροπάριον Κύριε τῶν δυνάμεων μετὰ τῶν Στίχων αὗτοῦ εἰς ἔξ· εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Αἰρετε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, δέ δέ Αἰρετε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ὁ α' αὐθίς τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων, δὲ Ἀναγνώστης τὸ Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Σείρᾳ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πιερέματι, Κύριε εἰ μὴ τοὺς Ἀγίους σου, Καὶ νῦν Πολλὰ τὰ πλήθη, καὶ φύλλει ὁ α' χορὸς τὸ Παραγλα Θεοτόκη, καὶ δέ δέ Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰτα τὸ Κύριε ἐλέητον μ', Ὁ ἐν πατέρι καιρῷ, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Λεφουνίμη, ὁ Ιερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς γ' μεγάλας μετρινίας, τὸ Κύριε ἐλέησον ιη', καὶ οἱ Κανονάρχαι, δὲ μὲν ὅτεξις τὸ Ἀσπιλε ἀμόλυντε, δὲ δέ ἀριστερὸς τὸ Καὶ δός ἡμῖν Δέσποτα, καὶ πάλιν ἀμοιβαδὸν Ὅπερένδοξε ἀειπάρθενε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου καὶ εὐθὺς ὁ Ιερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ ἀναγνώσκει τὸ ὡρισμένον Εὐαγγέλιον μετ' ὁ Ὁ Αρχιερεὺς, εἴαν ἦ, εἰ δὲ μὴ, ὁ Ιερεὺς τὸ Εἰρίμη πᾶσι, καὶ αὖθις ὁ Ιερεὺς Τὰς πεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρτῷ κλίνωμεν, καὶ δέ Ὁ Αργιερεὺς τὴν εὐχὴν Δέσποτα ποιηνέλεε, ὁ Ιερεὺς τὸ Εὐζώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Αργιερέως ἢ τοῦ Προετιώτος; ἀπαλέσμενοι τὴν δεξιὰν

17. Ὁ Μέγας Κανὼν φάλλεται μέχρι Ηέμετης τῆς ἑβδομάδης ταύτης, ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῶν ἐπομένων ἑβδομάδων μέχρι τῆς Ηέμετης ἐσπέρας τῆς ζ' ἑβδομάδος γάλλονται Καρότες ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου.

αύτοῦ· ἐφ' διον δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς, φάλλεται ὑπὸ τοῦ οὐκέτη Χοροῦ τὸ Πάντων προστιτεύεις ἀγαθὴ¹⁸, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ
Δι' εὐχῶν.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ. Ἀποδείπνου δρεῖται γίνεται
κατὰ πᾶσαν τὴν ἀγίαν Τεσσαρακοστήν μέχρι τῆς Μ. Τρίτης ἐπέρας,
ἔξαιρουμένων τῶν Εὐαγγελίων, ἃτινα μόνην διὰ τὴν α' ἑβδο-
μάδα εἰσὶν ὀρισμένα, τῇ δὲ Μ. Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἐπέρας,
ἀντὶ τοῦ Κενόνος τῇ Θεοτόκῳ, φάλλονται τὰ Τριψίδια τοῦ Ἀπο-
δείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Σγραγήρ σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

24. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσομιακὸν καὶ τὰ Πρὸς
Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Νηστεύσαντες
ἰδε. Ιφοὶ δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς; Προσόμοια
καὶ δ' τοῦ Μηναίου τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δεξαὶ Καὶ
νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον ἐκ τοῦ Μηναίου, Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενθυρθήτω, τὸ Νῦν αἱ
δυνάμεις, καὶ καθεξῆς, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, τὸ Εὐ-
λογήσω τὸν Κύριον, Εἴη τὸ ὄγομα Κυρίου, ἡ Ἀπόλυσις, δ
ψαλμὸς; Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐπ πατὴν καιρῷ καὶ Ψύχωσω σε
ὁ Θεός μου, εἰτε τὸ Δι' εὐχῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

25. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προσο-
μιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμε-
λον Δεῦτε πιστοὶ δις, τὰ δ' τοῦ ἥχου Μαρτυρικὰ καὶ δ' τοῦ ἀγίου
Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον
τοῦ τυχόντος ἥχου, Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς
ἡμέρας, τὸ Κατενθυρθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προη-
γιασμένων.

18. Τῇ Τρίτῃ ἐπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται τὸ Εφαγήν
σου τὴν ἀδικον Χριστέ.

26. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον· μετὰ τὸ "Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, φᾶλλεται δὲ Κανὼν Ἀροτέω τὸ στόμα μου ἀνὰ σ' Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Ὡδῷ· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανονοῦ, φᾶλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς, καὶ ἀντιγενώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸ τέλος τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντεμον¹⁹, τὸ Τριτάγιον, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Πλστίνη Χριστοῦ ὥσει θώρακα²⁰, Κύριε ἐλέησορ μ', τι θ' οὐ εἰ πατήται καιροφτῖ καὶ εὐθὺς ἄνευ μετανοιῶν τὸ "Ἀσπιλε ἀμόλυντε κτλ. δὲ Ιερεὺς²¹ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆται ἡμᾶς καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μετὰ τὸ τέλος; εὐθὺς ἡ Ἀπόλυτις Δόξα σοι ὁ Θεὸς, η ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εὐλογεῖ δὲ Πατριάρχης ἡ δὲ Ἀρχιερέυς, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα· είτε τὸ Εὐξάμενθα, καὶ μετ' αὐτῷ δὲ Χορὸς φᾶλλει Τὴν ώραιότητα, τελευταῖον τὸ Δι' εὐχῶν²². Υἱοῦ τοῦ Ιησοῦ²³.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

27. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, δὲ Εξάψαλμος κτλ. Εἰς τὸ Θεύς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου ὅλης, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἄπαξ, τὸ Ψαλτήριον, καὶ τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα τοῦ

19. Τούτου ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης (ἢ δὲ Ἀρχιερέυς, ἔαρ ἢ), ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, εἴτα εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη ἵσταται δὲ οὐχὶ ἐν τῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Ημαθροίω ἀνευ μαρδονού κρατών Χαλδάριος.

20. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Παρασκευαῖς (ἐάντα μὴ τύχῃ ἑορταζόμενος Ἀγιος τῷ Σαββάτῳ), μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον λέγεται τὸ θεος ἀπαρχάς τῆς φύσεως.

21. Ἡ ἀριθμέρω τυτικὴ διάταξις τηρεῖται μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ε' ἑβδομάδος, ἔξαιρον μέρον τοῦ Εὐαγγελίου· ὅποι δὲ δὲ Ἀκολούθια τῆς Ἀκαδίστου εἴθεται ρὰ ψάλλεται εἰς τὸν Ὁρθρον, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀμαρτιώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ Νεκρωσίμου Καρόνος τοῦ ὥχου, π.λὴν τῇ Παρασκευῇ ταῦτην, καθ' ἓν ψάλλεται ἀρτὶ Νεκρωσίμου ὁ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου Καρὼν δὲ εἰς τῷ Τριψιδίῳ Θεοῦ σε, Θεόδωρε, ἀραστὴν.

τυχόντες γάγκρας εἰς τὴν δ' Στιγμολογίαν, τὰ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου, δὲ Ν' ψελμής γύμνα, δὲ Κενών τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, καὶ οἱ δύο τοῦ ἀγίου Θεοδώρου ἀπὸ γ' Ωδῆς, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀσ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶλος, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Ἀροτέω τὸ σπόρια μιν, καὶ μετὰ Τίμη τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, οἱ Λίνοι, Δόξα Ἀγιωτήρης Δωρεᾶς, Καὶ νῦν θεοτόκη σὺ εἰ ἡ ἀμπελος, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἡ ψελλομεν τὰ Τυπικὰ καὶ τοὺς Μακαρισμούς, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ωδῆς τοῦ α' Κινόνος. Μετὰ τὴν Εἴτεδην, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐχαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιοί ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς γυημόσυνον, τὸ Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ τὸ Εἴη τὸ ὄρομα Κυρού εὐλογημένον, εῖτα γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλάνθων καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

27. Τῷ Σαββάτῳ, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ψέλλομεν Ἀναστάτιμα σ' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Η' χάρις ἐπέλαψυε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιγμάτα, Δόξα Καὶ νῦν Οἱ ἐξ ἀσεβειας εἰς εὐσέβειαν προβάντες, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον Τὴν ἔχραρτον εἰκόνα σου, τὸ Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ Ἀπόλυσις²².

28. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Οὐρανόν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, δὲ Τριάδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτο-

22. Κατὰ τὴν ἐσπέραν ταῦτην ἐρ τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ προτίθεται κό.τ.ι.εβα καὶ γύ.τ.ι.οταται διὰ τοῦτο μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τὰ Μετὰ πνευμάτων δικαίων κτ.τ. καὶ γυηματίειν ο Πατριάρχης πάντων τῶν ἀτ' αἰώνος κεκομημένων Βασιλέων, Πατριαρχῶν, Αρχιερέων κ.τ.π. καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς οἰκουμενῆς προτελευτησάντων εἰσεβῶν καὶ ὄφθοδούς καὶ χριστιανῶν.

χίον, τὰ "Αξιότερα στιγματά της Εικόνας σου καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸν Κύριον, τὰ Ἀπολυτίκαιά ὧς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Φωλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὁκτωήχου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἅγiou, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἰκου, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, Κατακλασίαι Θαλάσσης τὸ ἐρυθραιον πέλαγος καὶ ἀπασα τῇ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δὲ καὶ τοῦ Τριῳδίου δέ, Δόξα Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

30. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα

'Αντίφωνον Α'.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο **Κύριος** δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Καὶ γάρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην,
ἥτις οὐδὲ σαλευθήσεται.

Τέσσαρας τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις
αὐτοῦ;

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοις ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Taīc πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

'Αντίφωνον Β'.

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη αὐτοῦ) Σῶσον ἡμᾶς...
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν) ὁ ἀναστάτις της
ἀνθρώπων.

Ἐψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ
καὶ ἐν καθεδρᾷ πρεσβυτέρων.

Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἑλπίζον-
τας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πε-
πεδημένων, τοῦ λύσαι τοὺς νέοντα τε-
θανατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀραστὰς ἐκ

τεκρῶν.

'Αιτίφωτος Γ'.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Θύραιοι καὶ
ἡ γῆ.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὴν ἄχρα-
τορ Εἰκότα ...

Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔξο-
μολογήσομαί σοι.

Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Τίμητον ἄχρατορ Εἰκότα σου, τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Τῆς ὑπερομάχω, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθετῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἴδομεν τὸ φῶς, ἡ ὀπισθάμβων; εὐχὴ²³ καὶ ἡ Ἀπόλυτις. Μετὰ τὴν Ἀπόλυτιν δὲ ἡ Πατριάρχης ἔξελθων ἀπὸ τοῦ ιεροῦ Βῆματος ἀνέργεται εἰς τὸν θρόνον· ἐπίστης καὶ οἱ ἄγιοι Ἀρχιερεῖς ἔξελθοντες λαμβάνουσι τὰς θέσεις αὐτῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουργήσαντες ιερεῖς τότε ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἔκφωνει Εὐλόγησον Δέσποτα καὶ ὁ Πατριάρχης ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης "Οτι σοῦ καὶ φάλλει μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων κτλ. εἶτα μνημονεύει πάντων τῶν ἀπ' αἰώνων τελευτησάντων δριθοδόξων χριστιανῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουρ-

23. Κατὰ πάντας τὰς Κυριακὰς τῆς Τεσσαρακοστῆς, τελονμένης τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, λέγεται ὀπισθάμβων; η συνήθης τοῦ Χρυσοστόμου, διότι ἐρ τοῦ Εἰλητοῖς οὐχ εὑρηται η λεγομένη τοῦ Μ. Βασιλείου. ἀλλὰ τὴν α' Ιαροναρίου κατ' ἔκαιρευτι οὐτως εἰπειν λέγεται ἐρ Ἀγίῳ ὅρει η φερομένη αὕτη τοῦ οὐρανοφάρτορος.

γήσαντες Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς, ὁ Χορὸς Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα καὶ Ἀπόλυτος.

31. Τῇ Κυριακῇ ἑπέρχεται, εἰς τὸ Κύριον ἐκέχραξα φύλλομεν τὰ δὲ Κκτανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἥγου, γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριώδιου Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον ἐκ τοῦ Μηναίου Θεοτοκίου, Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Μ. Προκείμενον "Εὐδωκας κληρονομίαν μετὰ τῶν Στίγων αύτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστυχα, τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Δόξα Καὶ νῦν Τὰ οὐράνια ἴμυτε σε, τὸ Τρισάγιον μετὰ τὸ "Οτι σοῦ, γίνεται ή ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος διδασκαλία καὶ μετ' αὐτὴν φάλλεται τὸ Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ως ἐν § 17 καὶ ἡ Ἀπόλυτος.

32. Τῇ Τετάρτῃ τῆς 6' ἑδομάδος, ἐν τῷ Ἐπερινῷ, εἰς τὸ Κύριον ἐκέχραξα τὸ Ἰδιόμελον Τὴν πτενυματικὴν ἀδελφοὶ δίς, τὰ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δὲ ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ καθεξῆς, ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

33. Τῇ Πεντακούρᾳ ἐν τῷ Ἐπερινῷ, εἰς τὸ Κύριον ἐκέχραξα τὸ Ἰδιόμελον Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος δίς, τὰ δὲ τοῦ ἥγου Μαρτυρικὰ καὶ δὲ ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν τὸ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑπέρχεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ τῶν Οἰκους τῆς Θεοτόκου 6' Στάσις κτλ. ως εἴθισται ("Ιδε § 26).

34. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξάφαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀκολυτίκια Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μητήσθητι Κύριος, Καὶ νῦν Μήτηρ ἀγία, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Μαρτυρικὰ Κκβίσματα μετὰ τοῦ Νεκρωσίμου καὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ τῆς ἑδομάδος ἥγου, δὲ Ἀμωμος εἰς 6' Στάσεις (ὅρα τὴν τάξιν ἐν τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν § 7), τὰ νευρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ μνημονεύεις δὲ Ἱερεὺς τῶν κεκοιμημένων εὔτεσθῶν καὶ δεθούσιων χριστιανῶν, εἶτα τὰ Τριπάρια Ἀράτανσον Σωτῆρ ιημῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀρατεῖται, δὲ Ν' ψηλούς, δὲ Κανῶν τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας μόνος μέχρι τῆς εἰς Ὡδῆς· ἀπὸ τῆς εἰς Ὡδῆς, ἀργενται τὰ Τριψίτια μέχρι τῆς θ', προταττομένου τοῦ Κκνόνος τοῦ Ἀγίου, δὲ Είρυδ; τῆς η Ὡδῆς, Τὸν ἐξ ἀράρχου τοῦ Πατρὸς, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέστατην, δὲ Είρυδ; Σὲ τὴν

ἀθάρατος πηγήρι, τὸ νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον Ὁ καὶ νεκρῶρ καὶ ζωτῶρ, καὶ τὸ Ἡμέτερον εἰς σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε. Εἰς τοὺς Αἴγους, τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἥγου τῆς ἐβδομάδος, Δόξα τῷ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἥγου καὶ τὸ Δξεῖ Καὶ νῦν (ταῦτα πάντα ἔρχεν τῷ τέλει τοῦ Τριψδίου), Ἀγαθὸρ τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ᾧ ψάλλομεν Ἀντίφωνα τὰ Ἀγαθὸρ τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Μετὰ τὴν Εἰσόδου, τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, Εἰδομεν τὸ φῶς, εἰτα μνημονεύονται αὐθίς τὰ ὄνδρατα τῶν κεκομημένων εὔσεβῶν καὶ δρθιδόξων χριστιανῶν καὶ Ἀπόλυτις.

Οὗτος δὲ τύπος ὀρείσται γίνεσθαι κατὰ πᾶν Σάββατον μέχρι τοῦ τῆς Δ' ἐβδομάδος.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

35. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμας ἕκατον ἁγίου Γρηγορίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμῆρ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

36. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν'" φαλιμὸν, δὲ Τριαδικὸς κακνῶν καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀνακβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον, δὲ ἀναστάσιμος Κακνῶν καὶ δὲ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὥδης, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, εἰτα τὸ Κάθισμα αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Κατεβασίαι Ἀροτέκω τὸ στόμα μου καὶ ἐπασα η ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ

Ἐωθινοῦ Ἑὐαγγελίου είτα στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάτιμον δὲ καὶ τοῦ Ἀγίου δ²¹, Δόξα Τοῖς ἐρ σκότει ἴμιαρτημάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

37. Εἰς τὴν Δειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακκαρίσμοι τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Ἑὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν Αἰρετε, Εἰδομεν τὸ γρῶς, καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ ἐσπέρας ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ ἐσπέρας § 31.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀχολουθίας τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς ὡς καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς ἑδημάδος ταύτης ὅρα ἐν τῇ προλαβούσῃ ἑδημάδι ἐν § 32, 33, 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

38. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάτιμα σ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν τὸ αὐτοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ συμψαχῆσας Κύριε, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα Σωσορ Κύριε, Καὶ νῦν Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμέρον, καὶ Ἀπόλυτις.

39. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριάδικὸς κανὼν, Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ὁρώσα σε η κτίσις ἀπα-

24. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τῶν Αἰρων Τροπάρια τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου ταῖς Στίχοις Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ η μελέτη τῆς κερδίας μου σύνεσιν καὶ τὸ οὐερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσοντας δικαιοσύνην, καὶ οὐδενὸν σου ἀγαλλιάσεις ἀγαλλιάσοντας.

σα καὶ τὸ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσορ
 Κύριε καὶ ὁ Ἐξαψιλυός. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάτικον
 Ἀπολυτίκιον, Δέξα τὸ τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν Τοῦ Γαβριὴλ γῆθερ-
 ξαμένον, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάτικα Καθίσμα-
 τα κατὰ σειρὰν, καὶ μετὰ τὴν θ' Στιχολογίαν τὸ Ἐν παραδεῖσῳ
 μὲν τὸ πρώτον δῆμον²⁵, ἡ Υπικαὶ, οἱ Ἀναβραχίαι τοῦ ἥγου καὶ τὸ
 Πισκεύρεννον, ὁ Κανὼν τοῦ Τριψίδιου εἰς η' εἰς τὸ α' Τριπάριον
 ἐκάστης· Ωδῆς Δέξα τῇ ἀγρά Αραστάσει σου, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ
 Δέξα σοι ὁ Θεὸς ἴμιωρ μόξα σοι, εἰς ἐπὶ τὸ δύο τελευταῖς Δέξα
 Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ωδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ Τριψίδιου κατὰ σειρὰν,
 ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ αὐτοῦ, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Υπό-
 μνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Όθειότατος προετέπωσε
 καὶ ἀποτελεῖ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψίδιου διάταξις τοῦ Ἐῳδίνου
 Εὐχαγγελίου· εἰς τηνικολογοῦμεν Τὴρ τιμιωτέραρ, τὸ ἀναστάτι-
 μον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριψίδιου καὶ τὸ Θεοτοχίον. Εἰς τοὺς
 Αἴνους²⁶, Ἀναστάτιμα δ' καὶ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ δ', Δέξα Τὴρ
 ὑψηλορροα γράμμην, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Διελογία Μ.
 καὶ μετ' αὐτὴν φάλλεται ὑπὲ τῶν Χορῶν τὸ Ἀτματικὸν καὶ γίνε-
 ται ἡ Εἰσόδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς ἐφεζῆς. Οἱ Χοροὶ κατεργά-
 μενοι μεταβαίνουσιν εἰς τὴν βίρειον τοῦ Ἱεροῦ πύλην φάλλους,
 ὃ ἐπειρεῖται, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἀγίαν Τραπέ-
 Ζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐπὶ
 δίσκου γύντρεπισμένου μετὰ ἀνθέων καὶ τριῶν κηρῶν καὶ θυμιάσις
 αἵρει αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς βορείου Ηὔλης τοῦ
 Βήματος, προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων ἐξαπερύγων, καὶ δύο
 θυμιατῶν καὶ τοῦ Πριωνικοῦ χριτοῦντος; τὸ Διβάμικουλον· ὅταν
 φθάσῃ εἰς τὸ μέτον τοῦ Ναοῦ, δῆμον ἵσταται προημτρεπισμένον τὸ
 τετραπόδιον, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτό, εἰς τὰ βλέπων πρὸς ἀνα-
 τολὰς ἐκφωνεῖ Σοφία, ὄρθοι, καὶ θεῖς τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ
 ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ σταυροειδῶς φάλλων τὸ Σῶσορ Κύριε

25. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται.

26. Ο Πατριάρχης (ἢ ὁ χορουτατῶν Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἀσπάζεται
 τὰς ἀγίας Εἰκόνας, κατὰ τὸ ἔθος, ὡς μέλλων μετ' ὀλίγον ἀσπάσασθαι
 αὐτὸς τὸν τίμιον Σταυρόν.

τὸν λαόν σου, τὸ αὐτὸν ψάλλουτι καὶ οἱ δύο Χοροί· εἶτα ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τῷ θρόνῳ καὶ στὰς ἐνώπιον τῷ τετραποδίῳ, προσκυνεῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων. Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα ἀπόξενος, τὸ αὐτὸν δὲ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί ἀνὰ μίαν ἐπειτα εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται καθίς εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνὰ δύο κατὰ τάξιν προσκυνοῦται τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡς καὶ οἱ Ὁρρικιάλοι²⁷, ψάλλοντος τοῦ δέ Χυροῦ τὸ Ιδιόμελον Δεῦτε πιστοί, μετὰ τοῦτο ψάλλεται τὸ Σῶσον Κύριε καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

'Αρτίφωνον Α'.

"Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

"Εδωκας τοὺς φοῖνικας μένοις εἰς σημείωσιν, τοὺς φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

"Ανέβης εἰς ὅψις, γῆγμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

"Εδωκας κληρονομίαν τοὺς φοῖνικας μνοις τὸ δόνοιμά σου, Κύριε.

Tαῖς προσθείαις τῆς Θεοτόκου.

'Αρτίφωνον Β'.

Εἴδοσκν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ) Σῶσον... ὁ ἀσωτήρεον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.) γαστὰς ἐκ . . .

27. Ἐρροεῖται οἰκοθερ ὅτι εἰς τῶν Ἱερέων ἀκολούθως περιφέρει τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰς πάντας τὸν ἐκκλησιαλόγουν ἄνθρας τε καὶ γυναικας ὅπως προσκυνήσωσιν αὐτὸν καὶ λιτανεῖν ἄρθη, ὡς εἴθισται, ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Τοῦτο βέβαιως γίνεται παταγοῦ διον διάγχουσι πλειόνες Ἱερεῖς εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐκτελεῖ τὸ καθῆκον τοῦτο, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Τριψιδίῳ Ιδιόμελα, μέχρις οὗ ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὐ δὲ στησαν οἱ πύθεις αὐτοῦ.

Οὐδὲ Θεὸς βοσιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὕψωθήσομαι εἰς τοὺς ἔθνεσσιν· ὑψωθήσομαι εἰς τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς...
οὐ πάντας ἐκ
γεκρῶν

'Αιτίφωνον Γ'.

Ὕψωστε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν αληθεονομίαν σου.

Καὶ ποέμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἄντες τον θεόν
Τὴν ἀληθεονομίαν
Ειπότασσον...

Μετὰ τὴν Εἰτοδού, τὸ ἀναστάτιψον Ἀπολυτίκιον, τὸ Σῶσον Κύριε, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀντὶ δὲ τοῦ Τριταγίου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμῖν, τὸ Σῶσον Κύριε ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐπέρχεται τὴν τοῦ Ἐσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ὡραῖ ἐν τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν § 31.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ²⁸ καὶ Περικτευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, εἰς τὴν α' "Ωραν" ἀντὶ τῶν ψαλλούμενων Στίχων Τὰ διαβήματά μον, ψάλλεται Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ Κοντάκιον λέγεται Οὐκέτι φλογίνη φομφαλα. Εἰς τὴν θ' "Ωραν, ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ ὡς εἴθισται. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Τετάρ-

28. Άπο ταύτη τῇ ἡμέρᾳ λέγονται τὰ αδιαχορικὰ τῶν φωτιζομένων» οὓσοι πρὸς τὸ φωτισμα, καὶ εἶποι. Ιουθοῦσι μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.

της, Δέξα Καὶ νῦν φάλλεται τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ.

Τὴν διάταξιν τῆς τοῦ Σαββάτου Ἀχολουθίας καὶ ἐν τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ ὅρα § 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρχεται, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμας σ' καὶ τοῦ ὄγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Προσόμοιας δ', Δέξα τοῦ αὐτοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δέξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὡθαύματος καιροῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυτις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρον, μετὰ τὸν Ν' ψηλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ "Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάλιχλυος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψιλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Τπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου καὶ τὸ Προκείμενον ὁ ἀναστάσιμος Καιών καὶ ὁ τοῦ Τριψδίου Ὁμοιώθητο Χριστὲ, μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου μετὰ Στίχου "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, εἶτα τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οίκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Τπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Κατεβασίαι Ἀροτέω τὸ στόμια μουν καὶ ἀπατεῖ ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' τὰ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ· τῶν δύο τελευταίων Στίχοι: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φρονούμενος τὸν Κύριον, καὶ Τίμιος ἐραρτλος Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ, Δόξα Ιεῦτε ἐργασώμεθα, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ

τοῦ ἥγου εἰς ὁ' καὶ ὁ' ἐκ τῆς σ' 'Ωδὴς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἴτωδιν, τὸ χιρττάτιμον Ἀπολυτίαιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Τῇ Υπεριμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βατιλείου, Κοινωνικὸν *Airetēs*, *Eldomēr* τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Κυριακῇ ἑταῖρας, τὴν τοῦ Ἐσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ἔρα ὄπισθεν § 31.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

44. Εν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ἀργόμεθι ἀπὸ τοῦ Στίχου Ηεσοῦνται ἐν ἀμυριβ. ἡστρῳ αὐτῷ οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Τοὺς τῶν ἐμῶν λογισμῶν δίς, τὸ Μαρτυρικὸν ἀπεξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια τοῦ Τριψιδίου καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον Σιγῆρά, Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

45. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑταῖρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ μετὰ τὸ Ἀξιόν ἐστιν, ἀργόμεθι φάλλειν τὸν Μέγχν Κανόνα μετὰ Στίγου Ἐλέησόρ με ό Θεὸς ἐλέησόρ με· ἀφ' σ' φάλλεται ἀργῶς; τὸ Κοντάκιον Ψυχή μου ψυχή μου, ἀλολούθως φάλλεται ἡ ζ', η' καὶ θ' 'Ωδὴ τοῦ Κανόνος καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Είρμος Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ψυχή μου ψυχή μου, Κύριε ἐλέησον μ', 'Ο ἐν παντὶ καιρῷ, Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, τὸ 'Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ τὴν Εὐχὴν "Ασπιλε ἀμόλυντε . . . Καὶ δός ἡμῖν Δέσποτα . . . Υπερέμδοξε ἀειπάρθενε, 'Η ἐλπὶς μου ό Πατὴρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, ἡ Ἀπόλυτις Δόξα σοι ό Θεὸς η ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Εὐξώμεθα καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

46. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὀρθροῦ, μετὰ τὸ Μεσουνυτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψχλμον, ϕάλλομεν εἰς τὸν τυγχόντα ἥχον τὸ Ἀ.Ι.η.λούσιον οὐ μετὰ τῶν συνήθεων Στίχων καὶ τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἥγου. Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, τὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωήγου Κρθισμάτων, μετὰ τὴν δ' τὰ μετὰ τὴν γ' Ὁδῆν τοῦ Τριωδίου, ὁ Ν' ϕχλυδίς, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ στιχολογοῦμεν τὰς ἐννέα Ὁδᾶς (ώς ἐσημειώθη ἐν τῇ Δικτάξει τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ὀρθροῦ τῆς Μ. Τεσσαρκοστής ίδε § 18), εἰτα τὴν α' καὶ γ' Ὁδῆν ἐκ τοῦ Μηναίου τοῦ Κανόνις τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸν Εἰρυμόν, τὴν Αἴτησιν καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ Ἰτού Θεοτοκίου, τὰ Τριώδια τῆς δ' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου, τὴν ε' καὶ σ' τοῦ Μηναίου, τὸν Εἰρυδὸν καὶ τὴν Αἴτησιν, Κοντάκιον καὶ Οἶκον τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου εἰτα τὰ Τροπάρια τῶν Μακαρισμῶν μετὰ Στίχου Ἐλέηστόν με ὁ Θεὸς ἐλέηστόν με, ἀκολούθως τὰ Τριώδια τῆς η' καὶ θ' Ὁδῆς Αἰροῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ ὁ Εἱρυδός Ὅρ στρατιαι· μετὰ Τίτην τιμιωτέραν, ὁ Εἰρυμός Ἀστρόρου συ.Ι.η.γέωες καὶ τὸ Ἄξιόν ἔστιν, ἀκολούθως τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει γάμοι, Π.ηρώσωμεν τίτην ἐωθιτίτην δέησιν, καὶ ϕάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστόλων διε., καὶ τὸ Μαρτυρικὸν δπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομιλογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον Ἐν τῷ ταῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, Κύριε ἐλέηστον μ', Ὁ ων Εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετενοίας καὶ ἀρχόμενα τῶν Ωρῶν, ώς σύνηθες, λέγοντες ἐν ἐκάστῃ τὸ Κοντάκιον Υψηλῆ μονού ψυχή μου· εἰς τὴν θ' οἱ Μακαρισμοὶ κτλ. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὴν Εὐγήνην Ηαραγία Τριάς καὶ Ἀπόλυτις.

47. Εἰς τὸν Ἐπεριόδον, μετὰ τὸν Ηγοοικικὸν καὶ τὸ Ηρός Κύριον, εἰς τὸ Κύριον ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Αύτεξουσίως ἐξεδύθητο διε., καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Πρωτόμοιχ, καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἴσοδος, Φῶς ιλαρὸν, τὰ Ἀνχγάνωματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΟΡΘΡΟΥ²⁹

18. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸ Βασιλεῖον Οὐρανίε, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τὸ Ἐπακούσαι σου (ὅτε καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς διὰ τοῦ κατζίου), τὸ Τρισάγιον, τὸ Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ δὲ Ἐξάφλυμος; εἰτα φάλλομεν τὸ Ἀληθείαν ιβ' εἰς τὸν συχόντα ἥχον μετὰ τῶν ὡρισμένων Στίχων καὶ τὰ Τριαδικά· εἰς τὸ ς' λέγομεν Πρεσβείας τῷν Ἀποστόλωι, εἰς τὸ δ' Πρεσβείας τοῦ Ἱεράρχου καὶ εἰς τὸ γ' Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ίμᾶς, τὸ Ψαλτήριον τῆς ήμέρας³⁰ καὶ ἡ Αἴτησις, τὰ Ἀποστολικὰ Καθίσματα τοῦ ἥχου, δὲ Ν' φάλλομες καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Μ. Κανόνος, λέγοντες Στίχον εἰς ἔκαστον Τροπάριον (ἐκτὸς τοῦ Εἰρμοῦ) τὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ωδῆς, δὲ Εἰρμὸς Στερέωσον Κύριε, ἡ Αἴτησις, καὶ φάλλομεν τὰ γ' Καθίσματα· εἴτα ἀρχεται δὲ δέ Χορὸς τῶν Τριψίων εἰς τὸ μετὰ Στίχου (ἐκτὸς τοῦ Εἰρμοῦ) Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀκολούθως ἡ δέ Ωδὴ τοῦ Μ. Κανόνος μέχρι τῆς σ' Ωδῆς, δὲ Εἰρμὸς· Ἐβόησα ἐρ ὅλη καρδίᾳ μου, ἡ Αἴτησις, καὶ φάλλεται τὸ Κοντάκιον Υνχή μου, ψυχή μου, εἴτα ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγιων τῆς ήμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψίου, καὶ ἀρχεται ἡ δέ Χορὸς τῶν Μακαρισμῶν· Εἰ τῇ βασιλείᾳ σου μηρίσθητι ίμῶν Κύριε . . . Ληστὴν τοῦ Παραδείσου κτλ. εἰδ' οὕτως ἡ ζ' Ωδὴ τοῦ Μ. Κανόνος καὶ τὰ Τριψία, ἀκολούθως ἡ η' τοῦ Μ. Κανένος Ωδὴ, ἀντὶ τοῦ Δόξα Εὐλογοῦμεν Πατέρα Γίορ, μετὰ τὸ Καὶ νῦν Αἰροῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ δὲ Εἰρμὸς³¹ Οὐ στρατιαι, ἡ Αἴτησις, εἰτα Τὴρ Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς, καὶ φάλλονται τὰ Τριψία, ἀκολούθως ἡ θ' Ωδὴ τοῦ Μ. Κανόνος.

29. Εριαχοῦ γίνεται ἡ Ἀκριτούθια αἵτη τὴν Τετάρτην ἐσπέρας περὶ τὴν α' ὥραν τὴν ρυκτὸν³² καὶ εριαχοῦ ὄρθρου βαθέος τῆς Ηέρητης· ἐπίσημη καὶ ἡ τῆς Ἀκαθίστου.

30. Τὸ Ψαλτήριον, ἐνεκα τοῦ μερέθοντ τῆς Ἀκριτούθιας, κατατηγίπτινεται συνήθως καὶ ἀγαριώσκεται τὸ πρῶτον τῷν Ὁρῶν.

εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρρός¹¹ Ἀσπόρου συλλήψεως, ἡ Αἴτησις καὶ τὸ Φωταγωγικὸν χύμα μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας, ὡς προεστημειώθη καὶ εἰς τὰ Τριαδικά, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν καὶ φάλλομεν τὰ ἀπόστιχα τῶν Αἰνων, Ἀγαθὸν τὸ ἔξομο λορεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέτσον¹² τὸ Ἐπουράκιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλκς μετανοίας καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ πρώτη μετὰ τὸ Ψαλτήριον, ἀναγνινώσκονται αἱ Ὁραι τατικῶς ὡς εἰθισταὶ (ἥτοι οὐχὶ Λιταῖ), εἰτα ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετάχθη ἐν § 47.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

49. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα ίστῳμεν Στίχους σ' καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, καὶ τὰ Προσόμοια Βουλὴν προαιώνιον ἀνὰ μίαν, Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Εἴσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

50. Τῇ αὐτῇ Παροχοκευῇ ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ, μετὰ τὸ Ἀξιόν ἐστι, φάλλεται τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἐκ δέξαργῶς, τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγνινώσκει ὁ Ἀργιε-

31. Οὕτω συνειθίσθη ἥδη καὶ οὕτω σημειοῦται ἐν τῷ Τριπικῷ τοῦ Κωνσταντίου καὶ διὰ τοὺς δρόμους τῆς Μ. ἐθδομάδος· ἀ.λ.λ' ἡ καθωρισμένη τίκτυη ἀπαίτει μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Ἐν τῷ Ναῷ ἐστώτες, εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν, Ὁ ὃν Εὐλογηθεῖς, ἐπειτα τὸ Ἐπουράκιε Βασιλεῦ, (Ἴδε καὶ ὅπισθεν ἐτῇ τῇ διατάξει τῇ Ακολουθίᾳ τοῦ Ὁρόφρου τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς § 18).

ρεὺς τὴν α' Στάσιν τῶν Οἰκων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, φάλλεται ὁ Κανὼν Ἀροτέκω τὸ στόμα μου εἰς σ' μετὰ τὴν γ' Ὁδῆν, φάλλεται αὖθις τὸ Τῇ ὑπεριμάχῳ ἀργώς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ έ' Στάσις τῶν Οἰκων, εἶτα δέ τοι Χορὸς ἀρχεται τῆς δ' Ὁδῆς Ὁ'. Οὐκθίμιερος ἐγένετο μέχρι τῆς σ', δέ τοι Χορὸς τὸ Τῇ ὑπεριμάχῳ αὖθις ἀργοσύνομον δίγορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἰκων Στάσις δέ τοι Χορὸς τὴν ζ' Ὁδῆν οὐκ ἐλάτρευσαν μέχρι τῆς θ' (καὶ θυμῷ ἐ Διάκονος); ἀπὸ θ' Τῇ ὑπεριμάχῳ αὖθις ἀργοσύνομον δίγορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἰκων Στάσις;³² εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Τῇ ὑπεριμάχῳ γύμνη, Κύριε ἐλέητον μ', Ὁ ἐγ πατέτι καιρῷ, Δέξει. Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῷριτο Χερουβίμ, Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ιμᾶς καὶ τὴν Εὐχὴν "Ἄσπιλε ἀμόλυντε, Καὶ δὸς ιμῆτος Δεσποτοῦ, Υπερέγδοκε ἀειπάρθετε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, καὶ ἡ Ἀπόλυτις μετὰ τοῦ Εὔξωμεθα· εἰς τὸ τέλος φάλλεται ἀργώς τὸ Κάθισμα Τὴν Θραιστητα, εἶτα τὸ Δι' εὐχῶν".

51. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθιον, μετὰ τὸ Μετονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξιψήλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Τριπάριον Τὸ προσταχθὲρ μυστικῶς δίς, τὸ Ψαλτήριον, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς δίς, ὁ Ν' φαλμὸς γύμνη καὶ ὁ Κανὼν Ἀροτέκω τὸ στόμα μου εἰς σ' ἀπὸ γ' Ὁδῆς αὖθις τὸ Κάθισμα ἀπαξ, εἰς τὴν σ' Ὁδῆν τὰ Τριψία, ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπεριμάχῳ καὶ ὁ Οἰκος; Ἀγρελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, ἀκιλούθιως οἱ λοιποὶ Ὁδαὶ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Τριψίων, καὶ Καταβασίαι Ἀροτέκω τὸ στόμα μου, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξιποστειλάριον δίς, οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δέξει Γλώσσαν οὐκ οὐκ ἔγρω, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Προσταχθέρ.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπέρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἴτοδον, Τὸ προσταχθὲρ μυστικῶς, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπεριμάχῳ, Ἀπόστελος καὶ Εὐχαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέ-

32. Τὴν ἐτοι Πατριαρχεῖοι τηρούμενην τάξιν τὴν Ἀκάθιστον ὅμη ἐτο Παραρτήματι τοῦ Τεπικοῦ ἐκτενέστερον.

τως, "Ἄπας γηγενής, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

53. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς,
 Βασιλεὺς Οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, "Οτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον εἰ",
 Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν τῷ; καὶ τοὺς ψάλμους; Ἐ-
 πακούσαι σον Κύριος κτλ. τὸ Τρισάγιον Σῶσον Κύριε καὶ τὸν
 Ἐξάψαλμον. Μετὰ τὴν Μ. Συναπτὴν, τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ μέ-
 λους ὄργως δίς καὶ συντόμως δίς μετὰ τῶν ὡρισμένων Στίγων,
 τὸ Τριπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς δίς ἀργῶς καὶ τὸ γ' σύν-
 τομον³³ καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἡ α' Στάσις τῶν Οἰ-
 κων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, φάλλεται τὸ Τῇ ὑπεριμάχῳ ἀρ-
 γῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, μεθ' ἦν κύθις Τῇ ὑπεριμά-
 χῳ συντομώτερον δίγορον, ἡ Αἴτησις, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν
 Ἀροτῶ τὸ στόμα μιου εἰς σ' μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τῷ τέλει
 ἑκάστης Ὡδῆς. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Αἴτησις, τὸ Τῇ ὑπεριμάχῳ σύντο-
 μον ἐπίσης δίγορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις, πάλιν Τῇ ὑ-
 περιμάχῳ δίγορον, ἡ Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα Ὁ Μέγας στρατη-
 γὸς ἄπαξ, ὁ Κανὼν ἀπὸ τῆς δ' Ὡδῆς μέγρι τῆς σ' καὶ εὐθὺς τὰ
 Τριψῶικ εἰς δέκα μετὰ Στίχου "Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ· εἰς τὸ τέλος ὁ Ειρ-
 μὸς; Τοῦ κήγονος τὸν Προφήτην, αὐθὶς Τῇ ὑπεριμάχῳ δίγορον,
 καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις· είτα, μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη,
 τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπεριμάχῳ χύμα, καὶ εὐθὺς τὸ Μηνολόγιον τῶν
 Ἅγιων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπέμνημα τοῦ Τριψῶιον ἀκολούθως· ἡ
 ζ' καὶ η' Ὡδὴ τοῦ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Τριψῶιων ὡς
 ἀνωτέρω ἀντὶ Τῇ· τιμιωτέραν, φάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν

33. "Οταρ ἡ Ἀκολούθια τῆς Ἀκαθίστου φάλληται τῇ α' ὥρᾳ τῇρε τυχτὸς, τὸ Ψαλτήριον παραλείπεται σερήθως καὶ ἀραγινώσκεται τὸ πρωὶ διὰ τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολούθιας.

Τριψδίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον δἰς, οἱ Αἴνοι εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Γλώσσασαὶ ἵρισκην, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθεῖ μυστικός, ἡ Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ πρῶτὸν ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοτρόπου κατὰ τὴν ὄπισθεν ἐν § 52 διάταξιν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

54. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα σ' καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίκς δ', Δόξα Ἐθαυματούργησε Χριστὲ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥγου. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμὴ, Δόξα Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καιροῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῆς Ὁσίας, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυτις.

55. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, δι Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Ἄξιόρ ἔστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας, καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμωμος, τὰ ἀγαπτάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥγου, καὶ τὸ Προσκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ οἱ δύο τοῦ Τριψδίου, ἐξ ᾧ διὰ τὸν α' Στίγος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἱμῶν, διὰ τὸν δὲ Ἀγία τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὡδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον τῆς Ὁσίας τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγιων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου· αἱ Καταβασίαι Ἀροτέω τὸ στόμα μου καὶ ἀπαστα τῇ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὔαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τῆς Ὁσίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ ἀναστάσιμα Στιγμὴ, Δόξα Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

56. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥγου εἰς δ' καὶ δὲ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ὁσίας, τοῦ

Αγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ύπεριμάχῳ (ἐὰν δὲ παρῆλθεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐχαγγελισμοῦ, τὸ Προστασία τῶν Χριστιανῶν ὅρα καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 40), Ἀπόστολος καὶ Εὐχαγγέλιον τῇς Κυριακῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βατιλείου, Κοινωνικὸν Λιτεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς οὐκὶ Ἀπόλυτις.

57. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις ὅποια καὶ ἐν ταῖς προηγγείσαις. "Ορα § 7.

58. Τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἑδδομάδος, ἐν τῷ Ἐπερινῷ μετὰ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ τοῦ Τριψίου γ' Προτόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσδόκιον Θεοτοκίου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

59. Ἐν τῷ Ἐπερινῷ, μετὰ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ιστῶμεν Στίγους η', τὸ Ἰδιόμελον Τὴν ψυχωφελῆ δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξὶ καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου ε' Ἰδιόμελα, Δόξα Ἐπιστᾶς, Καὶ νῦν Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσατες, [τὸ μέγα] Φῶς Ιλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων³⁴.

60. Τὸ ἐσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ Ἀξιόν ἔστιν ψάλλεται δὲ Κανὼν τοῦ Λαζάρου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἴμωρ δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Ειρίκος Ἐποιησε χρύτος, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ἡ πάντων χαρὰ, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐρ πατήτι καιρῷ, καὶ εὐθὺς τὸ Ἀσπιλε ἀμόλυντε, Ἀπόλυτις μετὰ τοῦ Εὐξάμεθα, καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

34. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταῦτης οὕτε Μαρτυρικὸν οὕτε Ὁχτώηχον ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῇς Ἀποδύσεως τῇς Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

61. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τὴρ κοινὴν Ἀράστασιν καὶ δὲ Ἐξάφλυος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τὴρ κοινὴν Ἀράστασιν ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον Εἰπεν δὲ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου καὶ δὲ Ἀμωμος, τὸ Κάθισμα Κατοικτέρας τῆς Μάρθας δὲς καὶ τὰ Εὐλογητάρια, η Αἴτησις καὶ τὸ ἔτερον Κάθισμα Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας δις, καὶ εὖθυ; Ἀράστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ δὲ Ν' φαλμὸς χύμα, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μέχρι τῆς σ' Ὡδῆς μετὰ Στίγου Δόξα σοι δὲ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὰ Καθίσματα, μετὰ τὴν ε' Ὡδὴν τὰ Τριώδια τῆς σ' Ὡδῆς, εἰτα τὸ Κοντάκιον καὶ δὲ Οἶκος, μετὰ δὲ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῇς ἡμέρας, τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψιδίου, αἱ Καταβασίαι Τυγρὰρ διοδεύσας καὶ ἀντὶ Τὴρ τιμιωτέραν φάλλεται η θ' Ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τοῦ Στίγου καὶ η Καταβασίκ Κυρίως Θεοτόκοι, εἰτα τὸ Ἀγιος Κύριος δὲ Θεὸς ἡμῶν δις, [τὸ Ὑψοῦτε Κύριοι τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐ λέγεται] καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ πρῶτον δις καὶ τὸ δεύτερον ἀπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ γ' Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

62. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς σ' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀραστὰς ἐκ τεκρῶν, Τὴρ κοινὴν Ἀράστασιν, τὸ Κοντάκιον Ἡ πάντων χαρὰ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαριέτως, Τὴρ ἀγρὶν ἐρδόξως τιμήσωμεν, Κοινωνικὸν Ἐκ στόματος ῥηπτῶν, ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, Τὴρ κοινὴν Ἀράστασιν, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτος Ὁ ἀραστὰς ἐκ τεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν³⁵ κτλ.

35. Τῷ Σαββάτῳ τούτῳ μημέσυνος μετὰ κολλέων ἀπαγορεύεται, ἐπίσης καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θω-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

63. Τῷ Σχεδόντι ἑσπέρχις, μετὰ τὸν Πρωσιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκένεραξα ψίλλομεν τὰ Στιχηρὰ Σήμερον ἡ χάρις εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Σήμερον ἡ χάρις, Εἴτεδος, Φῶς Ιλαρδί, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασιλεύσεν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ γ' Ἰδιόμελχ Χατρέ καὶ Εὐφρατοῦ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ἡ χάρις, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν Ἀράστασιν δις, τὸ ἔτερον Δόξα Καὶ νῦν Συνταφέντες σοι ἄπαντα, καὶ Ἀπόλυσις.

64. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψιλὺδὸν, ἡ Λιτή, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοι καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπεριὸν, εἴτε τὸ Ψαλτηρίον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Κτενίσματα κατὰ σειράν, τὸ δὲ τελευταῖον δις, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου, τὸ Προκείμενον Ἐκ στόματος ἡγητῶι, τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὸ Εὐχαριστεῖον τοῦ Ὁρθρου Ἀράστασιν Χριστοῦ σὺ λέγομεν, ἀλλ ἐνθύς ὁ Ν' ψιλὺδὸς χύμα, Δόξα Σήμερον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόρ με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Σήμερον ἡ χάρις, ὁ Κανὼν εἰς σ' ἀνευ Στίχων, εἰκὴ Δόξα Καὶ νῦν εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ἡ Τπακοή Μετὰ κελάδων ἴμυρήσατες χύμα ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψῶνος, αἱ Καταβασίαι Ὄρθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ φάλλεται ἡ θ' Ὡδῆ, εἴτε τὸ Ἀγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' ὡς Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀναγνώσκεται μετ' αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἡ Εὐγή τῶν Βαΐων, καὶ εὐθὺς ὁ α' Χορὸς τὸ Πᾶσα πτοὴ καὶ τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰνων¹⁰ εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Πρὸ ἐξ ἴμυρῶν τοῦ Πάσχα, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοι.

μᾶς μημονεύονται ὅμως τὰ διόματα, ἀτ τετηση, τῶν τεθρεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τὴν Λειτουργίας μόνον τῶν τευτίρων Τριπαρίων Μετὰ πνευμάτων διπλίων κτ.λ.

36. Ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησιᾳ, ψαλλομένων τῶν διώρων, οἱ χοροί στατούντες Ἀρχιερεῖς ἀσπάζονται πρῶτον τὴν Εἰκόνα τῶν Βαΐων,

65. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Εὐλογημέρος ὁ ἐρχόμενος ἐρ ὄντας Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέγραψεν ἡμῖντε Σῶσον ἡμᾶς . . . ὃ ἐπὶ πώλου ὅντου κτλ. τὰ Ἀπολυτίκια Τὴν κοινὴν Ἀράστασιν, καὶ Συνταγέτες σοι, εἴτα τὸ Κοντάκιον Τῷ θρόνῳ ἐρ οὐρανῷ, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐχαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, ὃ Εἰρμὸς τῆς θ' Θεὸς Κύριος, Κοινωνικὸν Εὐλογημέρος ὁ ἐρχόμενος ἐρ ὄντας Κυρίου Ἀλληλούια, Τὴν κοινὴν Ἀράστασιν, Εἴη τὸ ὄντοι Κυρίου, καὶ Ἀπόλυτις.

66. Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριον ἐκέχραξα ϕάλλομεν τὰ γ' Ἀπόστιχα τῆς χθὲς; Ἰδιόμελα Χατρέ καὶ εὐφρατίου, δευτεροῦντες αὐτὰ, Δόξα τὸ κυτό, Καὶ νῦν Ὁ τοὺς Χερούβιμον ἐποχούμενος, Εἰσοδος, Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Ἀπόστιχα, Δόξα Ἐκ βαίων καὶ κλάδων, Καὶ νῦν Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖτο. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύτεις, εὐθὺς ϕάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην μετὰ Σπίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀλλότριον τῷ μητέρων, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. ως ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρκοστῆς. Εἰς τὴν Συγχώρησιν ϕάλλεται τὸ Σφαγῆν σου τὴν ἄδικον, ἡ Ἀπόλυτις Δόξα σοι ὁ Θεὸς... ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν³⁷, καὶ τὸ Δι'εὐχῶν.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

67. Ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ Προεστώς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦν οὐράνιε, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς "Οτι σοῦ ἔστιν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριος ἐλέησον ιδίαν", Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ϕαλικοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος, κτλ. [ἀναγνωστοκομένων τούτων βραδέως, ὁ

εἴτα προσερχόμενοι λαμβάνονται παρὰ τὸν Πατριάρχον τὰ βαῖα τῷ φοιτήκων, ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ὡς καὶ πάντες οἱ ὄφρικιά.τοι.

37. Ἡ αὐτὴ Ἀπόλυτις τηρεῖται μέχρι της Μεγάλης Τετάρτης ἐρ τε τῷ Ορθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.

Ιερεύς θυμιᾷ τὸν λαὸν διὰ κατέζου· μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ ἐστιν, Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ δὲ Προστάμενος λέγει τὸν Ἐξάψκαλμον. Μετὰ τὴν Συναπτήν, ψάλλεται μετὰ τῶν ὡρισμένων αὐτοῦ Στίχων Ἐκ νυκτὸς ὄρθροις, τὸ Μέγα Ἀλληλουϊάριον δις, καὶ δις, τὸ μικρὸν καὶ τὸ Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ νυκτιός ἔρχεται ἐκ τρίτου δις; μὲν ἀργῶς, ἀπαξὲ δὲ συντόμως· εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου μὲν λέγομεν Προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς³⁸, τοῦ δευτέρου δὲ συνάπτουμεν τὸ γραπτηριστικὸν τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, λέγοντες Πρεσβείαις τοῦ Ἀγίου ἡ τῷν Ἀγίων σῶσον ἡμᾶς, καὶ εἰς τὸ τρίτον Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς³⁹ εἰτε τὸ Ψαλτήριον⁴⁰ καὶ ἀκολούθως ψάλλονται τὰ γ' κατὰ τειχὰν Καθίσματα ἀργῶς, τὰ δύο ἀνὰ μίαν καὶ τὸ γ' δις, καὶ εὐθὺς ὁ Ιερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆραι ἡμᾶς, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὁ δὲ Ν' ψχλμὸς καὶ τὸ Τριώδια ἀνὰ σ' ἐν ἐκάστῃ Ὁδῷ, καὶ αὖθις ὁ Εἰρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον καὶ δὲ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριώδιου· εἰτα ἡ η' Ὁδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ, καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ Δέξι, λέγομεν Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, εἰς δὲ τὸν Εἰρμὸν Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· εἰτα Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ αὖθις· εἰς τὸ τέλος ἡ Αἴτησις καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους⁴⁰ οἵτωμεν Στίχους δ', -τὸ Σοὶ δό-

38. Τῇ Μ. Τρίτῃ Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς· τῇ Μ. Τετάρτῃ Δυνάμεις τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

39. Συνήθως παραλείπεται τὸ Ψαλτήριον τὴς ἡμέρας ἐν ταῖς π.τείσταις τῶν ιερῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τὸν ὄρθρον τούτους, εἴτε χρήσιμον τῆς συντομίας· εἴτε καὶ διότι εἰσὶ πέρτε Καθίσματα ὠρισμένα καθ' ἐκάστην τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μ. Ἐβδομάδος· καὶ ἀραγινώσκεται ἴδιαιτέρως τὸ πρώτον τὸν Ιερέων ἀλλ' εὐχῆς ἔργον ἐστὶν ἵτα ἀραγινώσκηται μέρος τοῦ λάχιστον τῶν πέρτε Καθισμάτων εἰς ἀχρόασιν καὶ τοῦ λαοῦ, καθ' ὃσον μάλιστα τὸ Ψαλτήριον ἐθεωρήθη ἀνέκαθεν ἡ βίσιμη τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν προσευχῶν καὶ ἡ ἐπιστολούσιος πνευματικὴ τροφὴ ἐκάστου χριστιανοῦ, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ Ηρωθεωρίᾳ § 3 διποσημ. 3.

40. Εἰς τὸ Αἰνεῖτε, δὲ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀσπάζεται τὰς

Ἐστι πρέπει γύμα καὶ, μετὰ τὸ Πληρωσωμένον τὴν ἑωθινὴν δέησιν, ἔρχεται τῶν Ἀποστόλων ὁ α' Χορὸς, εἰτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομιλογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ἰακὼβ ὀδύρετο, Κύριε ἐλέητον ἰδίῳ, Ὁ ωρ εὐλογήτος, Ἐπουράνιε βασιλεὺς, τὰς τρεῖς Μ. μετανυῖτε, ἡ Ἀπόλυτις Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἱκούσιον πάθος καὶ τὸ Δι' εὐχῶν¹².

68. Τὸ πρώτην ἀναγνώσκοντες πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰπει τοι "Ωραί Λιταῖ μετὰ τοῦ Ἀπολυτικίου Ἰδού ὁ Νυμφίος ἕρχεται, καὶ τοῦ Κοντάκιον Ὡ Ἰακὼβ ὀδύρετο· εἰς τὴν θ' "Ωρὰν φάλλονται οἱ Μακαριστοί, μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν Παραγία Τριάς, ἡ Ἀπόλυτις, καὶ ἔρχεται ὁ Επιπεριόν.

69. Ἐν τῷ Εἰπερινῷ, μετὰ τὸν Προσκυνικὸν καὶ τὰ Πρόδεις Κύριοι, εἰς τὸ Κύριον ἐκέκραξα φάλλομεν τὰς Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων καὶ τῶν Ἀποστόλων, Δῆτον Καὶ νῦν Δευτέραν Εῦαν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐχγελίου, Φῶς Ιλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ εὐθὺς μετ' αὐτὸν Σοφία, ὄρθοι, ἀκούσωμεν . . . καὶ λέγεται τὸ Εὐχγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιακτημένων.

70. Τὸ ἑτέραν ἀναγνώσκεται τὸ Μέγχ Ἀπόδειπνον, ὃς εἶθισται, μετὰ δὲ τὸ Δοξά ἐν Τύφιστοις Θεῷ, ἔρχεται τοῦ Τριωδίου ὁ β' Χορὸς, ἀπ' θ' ὁ Ειρυὸς; Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὅρει, τὸ Τρισάγιον καὶ ἀκολούθως τὸ Κύριον τῷν δυνάμεων κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου εἰς τὴν Συγγάρησιν φάλλεται τὸ Σφαγήν σου τὴν ἀδικοῦ Χριστέ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

71. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τρίτης φάλλεται ἀ-

ἀγίας εἰκόνας τῷν Πατῶν καὶ εὐλογήσας τῷν λαὸν, τῷν Χορῷν ψαλλότων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀρέρχεται αὐθίς εἰς τὸ Παραθρόνιον.

41. Ὁρα σημείωσις 44.

42. Ἡ διάταξις αὕτη τῆς Ἀκολουθίας τηρεῖται καὶ ἐν ταῖς δυσιν ἀκολούθοις ἡμέραις, ἥτοι τῇ Μ. Τρίτῃ καὶ τῇ Μ. Τετάρτῃ, εἴτε τὴν πρωῒ, εἴτε ἀργέσπερας γίνεται ὁ Ὁρθρος τοῦ Νυμφίου. Ἐν τῇ τελευταῖᾳ περιστάσει ὅμως συνήθως τὸ Ψαλτήριον ἀραγερώσκεται τὸ πρῶτον.

παραχλλάκτως κατὰ τὴν ἐν § 67 προεκτεθεῖσαν διάταξιν. ("Ορα τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ").

72. Τὸ πρῶτὸν πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ, ἀναγινώσκονται ἔτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου καὶ αἱ Ὀρχι Λιταὶ ὡς γθές μετὰ τὴν Εὐχὴν Παραγῆτα Τριάς, η Ἀπόλυτις. καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός.

73. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσκύνην καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρακα φάλλοιν τὰ σ' Ἰδιόμελα τῶν Λινῶν καὶ τῶν Ἀποστίγων, ἀπερ ἐψήλησαν ἐν τῷ "Ορθρῷ, Δόξῃ Καὶ νῦν Ἰδού σοι τὸ τάλαρτον, Εἴσοδος" μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς οἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

74. Τὸ ἑσπέρχε, τὸ Μ. Ἀπόδειπνον μετὰ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἄρχεται τοῦ Τριῳδίου ὁ α' Χορός ἀπ' θ' ὁ Εἰρυδής Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε τῶν Δυνάμεων κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου εἰς τὴν Συγχώρησιν, τὸ Σφραγήρ σου τὴν ἄδικον, καὶ οὕτω λήγει τὸ Μέγχ Ἀπόδειπνον καὶ τὸ Κύριε τῶν Δυνάμεων.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

75. Η Ἀκολουθία τοῦ "Ορθρῶν καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης φάλλαται ἀπαραχλλάκτως;⁴³ ὡς διετάγθη ἐν § 67.

Τὸ δὲ πρῶτὸν ἀναγινώσκονται ἔτερα εἱ Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ οὕτω πληρεύσται δῶν τὸ Ψαλτήριον, καταλιμπανούμενων τῶν 6' Καθισμάτων, ΙΖ' καὶ ΙΗ', τοῦ μὲν ὡς ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ ἀναγνωσθησομένου, τοῦ δὲ ὡς συγνάκις ἐν ἐκάστῃ Προηγιασμένῃ, καὶ δὴ καὶ ἐν ταῖς τρισὶ τῇς ἐδδυμάδος ταύτης ἀναγινωσκομένου, ἐπίσης ἀναγινώσκονται καὶ αἱ Ὀρχι Λιταὶ, ὡς κατὰ τὰς δύο προηγουμένας ἡμέρας, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν Παραγῆτα Τριάς η Ἀπόλυτις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός.

43 Τῇ νυκτὶ ταύτη εἰς τὰ Ἀπόστηλα φάλλεται ἐπὸ τοῦ 6'. Χοροῦ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλον Κύριε, η ἐν πολλαῖς ἀμυρτίνεις. ὅτερ θεωρεῖται μὲν ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς, ἀ.λ. ἐν χειρογράφῳ Τερουσ. ιματικῷ φέρεται ὡς ποίημα Φωτίου πατριάρχου.

76. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὸ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα ιστῶμεν Στίχους ι' καὶ φάλλομεν πάντα τὰ Στιχηρά, ἀπέρ ω; Λίνοι καὶ Ἀπόστιγα ἐψάλλησαν ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Δόξα Καὶ νῦν Κύριε οὐτὶς ἐρ. πολλαῖς ἀμαρτλαις, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ίλαρὸς, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενθυντήρω, καὶ τὸ ώρισμένον Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ τῶν Προηγιασμένων Λειτουργία, ἥτις ἔστι καὶ ἡ τελευταία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

77. Τὸ ἑσπέρα; ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ Ἀξιόρ ἐστιν, φάλλονται τὰ Τριώδια Ἀιώρεων ἐστρωμένον μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ο Θεὸς ἴμωρ, δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Είρμος Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον ὢπερ τὴν πόρηντρ 'Ἄγαθὲ, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ο ἐρ πατὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπιλε, ἀμόλυντε, κτλ. καὶ Ἀπόλυτις.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

78. Μετὰ τὸν Ἐξίψαλμον καὶ τὴν Μ. Συναπτήν, φάλλομεν μετὰ τῶν Στίχων τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἥγον πλ. δ' τετράκις, καὶ τὸ Τροπάριον Ὄτε οἱ ἑιδοξοὶ Μαθηταὶ ἐκ γ' καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἡμέρας, εἴτα ὁ Ν' φαλμὸς, καὶ ὁ Κανὼν ἄνευ Στίχων μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τέλει ἐκάστης Ὡδῆς. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ Καθίσματα ἀφ' τὸ Κοντάκιον, ο Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὄπόμνημα τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὸν Είρμον τῆς η' Ὡδῆς, γίνεται ἡ Ἐκφώνησις Τίγρ Θεοτόκοι καὶ φύλλεται ἡ θ' Ὡδῆ, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ', οἱ Λίνοι εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμιρὸς, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χύμα, Ηληρώσωμεν τὴν Ἔωθιρήρ, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα, Δόξα Ὁ τρόπος σου δολιότης, Καὶ νῦν Μυσταργῷ σου Κύριε, Ἀγαθὸς τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, καὶ ἡ Προφητεία, Ἐκτενῆς, καὶ Ἀπόλυτις.

79. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέραξα τὰ ε' Ἰδιόμελχ τῶν Αἴνων δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Καὶ νῦν Γέννημα ἐχιδνῶρ, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ίλαρὸς, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα εἴτα ἡ μικρὰ Συναπτή, τὸ Τρισάγιον, ο Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγά-

λου Βασιλείου, Χερουβικὸν καὶ Κοινωνικὸν Τοῦ δείπτου σον τοῦ μυστικοῦ, τὸ αὐτὸν καὶ ἀντὶ τοῦ Εἰδομένη τὸ φῶς, ἐπειτὰ Εἰη τὸ ὄρομα Κυρίου, ἡ Ἀπόλυσις; Δοξά σοι ὁ Θεὸς . . . ὁ δι' ὑπερβάλλονσαρ ἀγαθότητα ὅδον ἀριστηρὰ τὴν ταπετρωσιν ὑποδεξίας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβὰς ἦμεν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κτλ. καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ⁴¹

80. Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ ἐσπέρας, περὶ ὥραν α' τῆς νυκτὸς, εὐλογήσαντος τοῦ Ιερέως, ὁ Προεστῶς λέγει Δοξά σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξά σοι, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ιερεὺς "Οτι σοῦ ἐστιν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ιδίῳ", Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψελμοὺς Ἐπακούσαι σον Κύριος (βραδέως ἔως σῦ θυμιάση δι' Ιερεὺς), είτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Προεστῶς τὸν Ἐξάψελμον, ἡ Μ. Συναπτὴ, καὶ ψάλλεται τὸ σύντομον Ἀλληλουϊάριον ἐκ δ' καὶ τὸ Τροπάριον "Οτε οἱ ἑνδοξοὶ μαθηταὶ δις ἀργῶς καὶ ἀπακεῖ συντόμως, καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης· εἰς τὸ τέλος εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τρικηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἀντίφωνα Ἀρχοντες λαῶν μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐε τῷ δείπτῳ τοὺς μαθητὰς, μεθ' ὁ ἀναγινώσκεται τὸ ¶ Εὐαγγέλιον· εἰς τὸ τέλος ὁ 6' Χορὸς ψάλλει Δοξά τῇ μακροθυμίᾳ σον Κύριε δοξά σοι (ὅπερ καὶ εἰς πάντα τὰ λοιπὰ Εὐχγέλια ἐπαναλαμβάνεται), καὶ ἀρχεται τοῦ δι' Ἀντιφώνου μέχρι τοῦ Καθίσματος Ποιός σε τρόπος Ιούδα καὶ τὸ γ' Εὐαγγέλιον· είτα ὁ Χορὸς τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὡ πᾶς Ιούδας ὁ ποτέ σου μαθητὴς, καὶ τὸ δ' Εὐχγέλιον· είτα ὁ 6' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος; "Οτε παρέστης τῷ Καιάφᾳ ὁ Θεὸς, καὶ τὸ ¶ Εὐαγγέλιον· μετὰ

44. "Ορα ιδιαιτέραν κατ' ἔκτασιν Ἀκολουθιαν τῶν Ἅγιων Ηθῶν, ὡς γίνεται ἐν τοῖς Ηπειροχείοις, εἰς τὸ Παράτημα.

τοῦτο δ α' Χορὸς τὸ ιγ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ ιε', δτε καὶ γίνεται ἡ ἔξιδος τοῦ Στχυροῦ,⁴ ὡς συνειθίσθη ἥδη σχεδὸν πανταχοῦ, εἰτα ἔξκολουθούσι τὰ Ἀντίφωνα μέχρι τοῦ Κεθίσματος Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, καὶ τότε λέγεται τὸ ¶ Εὐαγγέλιον· εἰτα ἄρχεται δ α' Χορὸς τοὺς Μακαρισμούς· τούτων συμπληρωθέντιν, ψάλλεται τὸ Προκειμενὸν Διεμερίσαρτο τὰ ἴματιά μου ἵνατοις ἐκ γ' καὶ τὸ ¶ Εὐαγγέλιον, δ Ν' ψαλμὸς καὶ τὸ ¶ Εὐαγγέλιον· εἰτα δ α' Χορὸς ἄρχεται τὸ Κανόνος Ηρὸς σὲ ὄρθριζω, ἀνὰ δ' Τροπάρια ἀρ' ἑκάστης Ὡδῆς ἀνεῦ Στίχων καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης Ὡδῆς ὁ Εἱρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον, δ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψίου, ἡ Ἐκφώνησις Τὴρ Θεοτόκον, καὶ ψάλλεται ἡ θ' ¶ τὸ Εξαποστειλάριον ἐκ γ' καὶ τὸ ¶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα δευτερούντες τὸ α', μετὰ τὸ Δέξα Καὶ νῦν τὸ ¶ Εὐαγγέλιον καὶ εὐθὺς Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν, καὶ τὸ ¶ Εὐαγγέλιον. καὶ εὐθὺς τὰ Ἀπόστιχα, μεθ' ἀ τὸ ¶ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Διεκδίκου ἀπὸ τοῦ ἀμβωνᾶς, τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, τὸ Ἀγαθὸρ τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ γ', εἰτα Ἐλέησον ἡμᾶς δ Θεός . . . ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν . . . ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . "Οτι ἐλεήμιων καὶ φιλάνθρωπος, Σοφία, Όῶν Εὐλογητὸς, τὸ Στερεώσαι Κύριος δ Θεός ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος, δ Ιερεὺς Δόξα σοι δ Θεός ἢ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι, δ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάρατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς δ ἀληθινός . . . κιλ. καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΙ ΩΡΑΙ

81. Περὶ τὴν α' πρώιμην ὥραν τῆς ἡμέρας, εὐλογήσαντος τοῦ Ιερέως, δ Προεστῶς ¶ Βασιλεὺον οὐράνιον, δ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, δ Ιερεὺς "Οτι σοι ἐστιν, δ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ιδ', Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ἀναγινώσκει τοὺς

ψαλμούς τῆς α' "Ωρας, εἶτα Δέξια Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, Καὶ νῦν Τι σε καλέσωμεν καὶ ἄργεται ὁ α' Χορὸς φάλλων τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ δὲ μετὰ τοῦ Στίχου "Ινα τι ἐφρύαξαν ἔθη, καὶ ψιλεῖ τὸ δέ, καὶ αὔθις ὁ α' Δέξια Καὶ νῦν Τοὺς συλλαβοῦσι σε παρανόμους ἀκολούθως ἡ Προφητεία, δὲ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ εὐθὺς Τὰ διαβήματά μου, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Τὸν δὲ ἴμας σταυρωθέντα, Κύριε ἐλέητον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ δὲ Προεστώ; τὴν Εὐχὴν Χριστὲ τὸ φῶς, καὶ ἄργεται ἡ γ' "Ωρα¹⁵.

Εἰς τὴν γ' "Ωραν ἄρχεται τοῦ Ἰδιομέλου ὁ δέ Χορός· ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου Τὰ ρήματά μου ἐρώτισαι Κύριε τὸ δέ, καὶ πάλιν δέ δέξια Καὶ νῦν Ἐλκόμερος ἐπὶ Σταυροῦ, ἡ Προφητεία, δὲ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωθεν, ἡ Εὐχὴ Δέσποτα Θεὲ, καὶ ἄργεται ἡ σ' "Ωρα.

82. Εἰς τὴν σ' "Ωραν, δὲ α' Χορὸς φύλλει τὸ α' Ἰδιόμελον, δὲ δέ μετὰ τοῦ Στίχου "Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν τὸ δέ, δέξια Καὶ νῦν Δευτεροχριστοφόροι λαοὶ, ἡ Προφητεία, δὲ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. ὡς ἀνωθεν, ἡ Εὐχὴ Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ ἄρχεται ἡ θ' "Ωρα.

83. Εἰς τὴν θ' "Ωραν, δὲ δέ Χορὸς ἄργεται τοῦ α' Ἰδιομέλου, τὸ δέ λέγει δὲ α' μετὰ τοῦ Στίχου Διεμερόσυντο τὰ ἰμάτια μου ἐαυτοῖς, τὸ δὲ τέλος ἀπὸ τοῦ Σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι λαμβάνει δέ Χορός· δὲ α' ἄρχεται δέξια Πατρὶ, δὲ δέ Καὶ νῦν καὶ δὲ, καὶ δὲ Κανονάρχης ἐρχόμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἀνχιενώσκει κατὰ τὸ ψῆφος τοῦ Ἀποστόλου τὸ Στιχηρὸν Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, δὲ ἐν ὅδαισι τὴν γῆν κρεμάσας ἐκ γ', καὶ τὸ τέλος Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστὲ ὡσπέτως ἐκ γ', εἶτα φάλλεται τὸ αὐτὸ Στιχηρὸν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ Στίχον, ἡ Προφητεία, δὲ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον κτλ. ἡ Εὐχὴ Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, δὲ Ἀπόλυτος καὶ ἄρχεται

45. Κατ' αὐτὴν, ὡς καὶ εἰς τὰς δύο ἐφεξῆς "Ωρας θυμηῇ διὰ κατέλιον ἀρὰ εἰς Διάκονος κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἐρδυόμερος τὸν συνηθη μαρδβαρ.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

84. 'Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ψάλλομεν εἰς σ' τὰ ε' Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα. Ω πώς ή παράγομος συραγωγὴ, Καὶ νῦν Φοβερὸν καὶ παράδοξον μυστήριον, Εἴσοδος; μετὰ τοῦ Εὐχγελίου, τὸ Φῶς ἵλαρὸν καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, δ' Ἀπόστολος καὶ ἀπ' ἄμεινον τὸ Εὐαγγέλιον τὸ Εἰτωμερ πάγτες, τὸ Καταξιωσον, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν, καὶ μετὰ τὸ Εἶναι τὸ κράτος, οἱ Χοροὶ ἔρχονται πρὸς τὴν βορείαν Πύλην τοῦ ἁγίου Βῆματος καὶ ἀρχονται φάλλοντες τὰ Ἀπόστιχα, ἐξ δὲ Ιερεῖς ἀσκεπτεῖς ἐνδεδυμένοι φελῶνια καὶ αἴροντες μετ' εὐλαβείας ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐπιτάφιον, ἐξ ὧν ἡ Μέγχης Ἀρχιμανδρίτης φέρει ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ ιερὸν Εὐχγέλιον, ἔξεργονται τοῦ ιεροῦ Βῆματος προπορευομένων τῶν λαμπτάδων, τῶν ἑξαπτερύγων, τῶν Ψαλτῶν, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβρυθεύλου καὶ τῶν Διακόνων θυμιώντων ἔρχονταιτε; τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ διου ἴσταται γύντρεπισμένον τὸ Κουδούκλιον, καὶ οἱ μὲν Χοροὶ τῶν Ψαλτῶν ἴστανται κατὰ σειρὰν φάλλοντες τὰ λοιπὰ τῶν Ἀποστίχων, οἱ δὲ Ιερεῖς φέροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ Κουδούκλιον, εἴτα τιθέσαιν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ Κουδουκλίου, καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης ρίνει μὲ εὔοσμα ἀνθητὴ αὐτὸν, ὁ δὲ Πατριάρχης κατεργάμενος τοῦ Θρόνου προσέρχεται, ἀσπάζεται τὸ ιερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, οἱ δὲ ἄγιοι Ἀρχιερεῖς προσερχόμενοι ἀνὰ δύο ἀσπάζονται ἐπίσης καὶ ἔπειτα λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ὄφρεικαίλοι: ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ φάλλεται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Δοξαστικὸν Σὲ τὸν ἀραβαλλόμενον τὸ φῶς ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, εἴτα τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμιων Ἰωσὴφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο, καὶ τὸ Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ διὰ φθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος καὶ ἡ Ἀπόλυτις: Δόξα σοι ὁ Θεός... ὁ δι' ἡμᾶς τὸν ἀνθρώπουν καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κτλ.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ο ΟΡΘΡΟΣ

85. Περὶ τὴν ζ' ὥραν τῆς νυκτὸς⁴⁶ ἀναγινώσκεται συνήθως δὲ Ἀμωμος, καὶ τὰ τοῦ Ἐπερινοῦ τοῦ Μ. Σαββάτου παραχλειπόμενα Ἀναγνώσματα⁴⁷. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς δὲ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον, Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ δὲ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο, Δόξα· Ὄτε κατῆλθες δὲ δικηληρὸν, Καὶ νῦν Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ ἐδειχθῆ ἀλλότριος· εἴτα Συναπτῇ μικρὰ καὶ φάλλεται τὸ Κάθισμα Πιερδόνι καθαρᾶ ἀπαξ, ἀργῶς, Δόξα· Καὶ νῦν, Ἐξέστησαν χοροὶ ὡταύτως,⁴⁸ δὲ Ν' φαλμὸς καὶ δὲ Κανὼν Κύματι θαλάσσης εἰς σ', ἐν ἑκάστῃ δὲ Ὡδῷ ἐπιλέγεται καὶ δὲ Εἰρήμος· Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Τὸν τάφον σου Σωτῆρο ἀπαξ καὶ τοῦτο ἀργῶς⁴⁹, ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, δὲ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ τῆς ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ γ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος· εἴτα Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς, καὶ φάλλεται.

46. Διὰ τὸν λόγον ὅτι πολλοὶ εἰς ταῖς πόλεσι μυακολεύονται περὶ τὸ μεσονυκτικὸν ἵρα καταλείπονται τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἥρξατο πρὸς οἰκορομίαν καὶ εὔχολιαν πάρτων η συνήθεια τοῦ τελεῖν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου καθ' ἡνῶν καὶ τὴν τῶν Νεμφίων, ἥτοι περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ἀραβάλλεται δὲ ἡ Λειτουργία τὴν πρώταν, καὶ οὐτω τὸ μέρεθος τῆς Ἀκολουθίας μεριζεται.

47. Εἰ δὲ ὁ Ὁρθρος γάλλεται τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς, τότε ὁ Ἀμωμος καὶ τὰ Ἀραγγώσματα ἀραγγώσκονται τὸ πρώτον πρὸ τοῦ Ἐπερινοῦ.

48. Ἡδη λαμβάνει καιρὸν δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν Διακόνων καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ἐνδύονται τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἔξερχόμενοι ἴσταται πρὸ τοῦ Πατριάρχου μετὰ Δικηροτρικήρων.

49. Εἰς τὴν δὲ τοῦ Καρόνος Ὡδὴν δὲ Πατριάρχης (ἢ δὲ Ἀρχιερέας) εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται μετὰ τῶν Ἀρχιερέων,

ἢ Θ' τοῦ Κανόνος Ὡδὴ, εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' ἔξερχεται ὁ Πατριάρχης ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος ἀπασκαν τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, προπορευομένων τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, καὶ φάλλων τὸ Ἡζοὴν ἢ τιμῷ, προσγωρεῖ πρὸς τὸν Ἐπιτάριον καὶ θυμιτὴ αὐτὸν σταυροειδῶς, ἀκολούθις δὲ πάντα τὸν λαόν· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἴσταμενοι ἐν χοροστασίᾳ φάλλουσι τὰ ἐγκώμια τῆς αὐτοῦ Στάτεως· ἕως οὗ ἐπιστρέψῃ ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν Θρόνον, εἰτα αὖθις τὸ πρῶτον τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου "Οτι ηγιάγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ ἀργεται· τῆς δέ Στάτεως "Ἄξιόν ἐστιν μετὰ τῶν Ἀρχιερέων· εἰς τὸ τέλος πάλιν τὸ αὐτοῦ Τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου "Οτι "Ἄγιος εἰς ὁ Θεὸς ἰμῶν καὶ ἀρχεται τῆς γυναικείας Στάτεως· Άλι γεραι πᾶσαι· εἰς τὸ Ἔρραραν τὸν τάφον ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου Κανίον καὶ ρίνει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ροδοστάγματος φύλλων τὸ Τροπάριον, ὅπερ ἐπανυλαχισθνεται τρίς. Πληρωθείσης δὲ καὶ τῆς γυναικείας Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σὺ γάρ εἰς ὁ Βασιλεὺς, καὶ εὐθὺς ἀρχεται φύλλων μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὰ Εὐλογητάρια· καὶ τούτων πληρωθέντων, ἡ Συναπτὴ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου "Οτι σὲ αἰροῦσι, καὶ εὐθὺς φάλλεται τὸ Ἐξαποτειλάριον "Άγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἰμῶν ἐκ γυναικείας (τοῦτο καὶ μόνον), εἰτα τὸ Πᾶσα πτοῦ καὶ οἱ Αἶνοι⁴⁹ εἰς δέ· Δόξα Τίμη σήμεροι μυστικώς, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. εἰς τὸ τέλος φάλλεται τὸ Ἀσματικὸν "Άγιος ὁ Θεὸς ὑπὸ τῶν χορῶν προπορευομένων τοῦ Ἐπιταρίου κατά τὴν Ἑξῆς τάξιν· πρῶτοι ἡγεμονται οἱ ιερεῖς, εἰτα ἔπονται οἱ φάλται, μετ' αὐτούς ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς αἰροντες τὸν Ἐπιτάφιον· οὕτω γίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἔξοδος καὶ ἡ ἐπάνοδος ἐπίστης. Ἐπανελθών ἐν τῷ Ναῷ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς λοιπῆς παρατάξεως εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν, Εἰρήνη πᾶσι· Σοφία· φάλλει τὰ Ἀπολυτίκια "Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάρατον καὶ θυμιτὴ κύκλῳ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν προπορευόμενος ἐμπροσθεν

49. Εἰς τὸ ανεττα ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου προσκυνεῖ τὸν Ἐπιτάφιον, εὐλογεῖ τὸν λαό. οὐ ἀρέχεται αὖθις εἰς τὸ Θρόνον ὀσαύτως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, φαλλομέρω τῷ Λίνω, προσέρχονται ἀκού δέο, προσκυνοῦσι καὶ ἵσταται αὖθις εἰς τὰς θύσεις αὐτῶν.

τοῦ Ἐπιταφίου, εἰτα⁵⁰ τὸ Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ ἐδελ-
χθη ἀλλοτρίος, ἐπομένως τὸ Ὁ εὐσχήμων Ἰωσῆρ μέχρι τοῦ κη-
δεύσας ἀπέθετο, καὶ τιθέασιν οἱ ιερεῖς τὸν Ἐπιτάφιον ἐπὶ τῆς Ἀγίας
Τραπέζης, δὲ δὲ Ἀναγνώστης ἔξωθεν ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς
Προφῆτείς Ὁ συνέχων τὰ πέριτα, τὸ Προκείμενον, τὴν Προφῆ-
τείαν καὶ ἀκολούθως τὸν Ἀπόστολον, καὶ δὲ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέ-
λιον, ἔμπροσθεν τῆς ὥραίς Πίλης. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἐτη ἐκ-
δύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν,⁵¹ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν καὶ χρα-
τῶν τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον ἔξερχεται τοῦ Βήματος; καὶ ἵσταται
εἰς τὸν Θρόνον. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ δὲ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Ἐκ-
τενῆ Εἴτιωμεν πάντες, Πληρώσωμεν τὴν. Ἔωθινήν, δὲ Ἰερεὺς
Σὸν γάρ ἔστι καὶ ἡ Ἀπόλυτις παρὰ τοῦ Ἱερέως (ἢ χθὲς σημειω-
θεῖσα ἦτοι Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη) καὶ ἀρχεται

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

86. Ὁ Ἀρχιδιάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα· δὲ Ἱερεὺς Εὐλό-
γημένη ἡ βασιλεῖα τοῦ Πατρός . . . καὶ δὲ Πατριάρχης τὸν
Πρωοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ἵσταμεν στίχους· η' καὶ φιλ-
λομεν ἀναστάτιμα Στιχηρά δ', καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας εἰς δ'.
Δόξα Τὴν σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Τὴν παρκόσμιον δόξαν,
Εἰςδօς μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ιλαρὸν καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώ-
σματα α' "Ἐρ ἀρχῇ ἐποιησεν ὁ Θεὸς, β' Ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἰωνᾶν καὶ γ' "Ἐτονς ὀκτωκαιδεκάτου μέχρι τοῦ στίχου
τῆς ζ' Ὡδῆς; Εὐλογημένος εἰ δὲ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ,

50. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσσι· ὅτι λέγεται μόνος τὸ Ὁ εὐ-
σχήμων Ἰωσῆρ μέχρι τοῦ ἀπέθετο, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ δέο ἀλλα τροπάρια,
τὰ δόποια η συνήθεια παρεισήγαγε κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἵνα
προτάττωται τοῦ Ὁ εὐσχήμων.

51. "Ἄρ δὲ Ὁρθρος τοῦ Ἐπιταφίου γάλληται τῇ α' ὥρᾳ τὴς ρυ-
κτὸς, ὅτε δὲ Ἐσπεριγόντες καὶ ἡ Λειτουργία οὐ συνεχίζονται τῷ Ὁρθρῷ,
δὲ Πατριάρχης (ἢ δὲ Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στο-
λὴν, ἀλλὰ μένει ἐν τῷ Ἱερῷ μέχρι τέλον, καὶ ποιεῖ μόνον τὴν
Ἀπόλυτιν τοῦ Ὁρθρου.

· ο ὑπερψυμητος, καὶ ὑπερψυμητος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ ἐν-
τεῦθις ἀνιστάμενοι φύλλουεν εἰς ἥχον α' Τὸν Κύριον ὑμεῖς καὶ
ὑπερψυγόντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, διπέρ ἐπαναλημβάνεται ὑπὸ^τ
τῶν χορῶν ἔως οὐδὲ οἱ Κανονάρχης πληρώτῃ πάντας τοὺς Στίχους τῆς
η' Θεᾶς, εἴτα Συνκριτὴ μικρὸς καὶ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου φάλλομεν τὸ
Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, οἱ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ
τέλος Ἀλληλούια οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Ἱερεὺς ἔνδοθεν τοῦ Βή-
ματος φάλλει εἰς ἥχον βηρὺν τὸν Στίχον Ἀνάστα σ θεὸς κριτον
τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, δια-
σκορπίζων δάρνας ἀπὸ τοῦ Βήματος καθ' ἄπαντα τὸν νάνον οἱ δὲ
Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι φύλλοντες τὸν Στίχον ἔως οὐδὲ οἱ Κανονάρχης
πληρώτῃ τοὺς Στίχους τοῦ πα' φυλμοῦ, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον
ἀπ' ἀμβωνος Οὐγέ Σαββάτου, τέλος ἔως τῆς συντελείας τοῦ αιώ-
νος, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χε-
ρουνικοῦ φύλλου τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς ἥχον πλ. α' Σιγησάτω
πᾶσα σάρξ βροτέα, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ
μηδὲρ γῆρας ἐρ ἑαυτῇ λογίζεσθω ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Βα-
σιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφα-
γιασθῆται καὶ δοθῆται εἰς βρῶσιν τοῖς θιστοῖς προηγοῦνται
δὲ τούτου οἱ Χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ
ἔκονστας, τὰ πολυόμματα Χερουνικοὶ καὶ τὰ Ἐξαπτέρυγα
Σεραφεῖμ, τὰς δύνεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὅμιλον
Ἀλληλούια τὸ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς οἱ ὑπτῶν Κύριος,
καὶ ἀρέστη σώζων ἡμᾶς, Ἀλληλούια. Ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν
τὸ φῶς φύλλεται τὸ παρὸν εἰς ἥχον 6' είρυμολογικῶς Μηή-
σθητι ενσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμημόρευσας τοῦ Αη-
στοῦ ἐρ τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, τὸ Εἶναι τὸ δορυμα Κυρτού,
καὶ ἡ Ἀπόλυτις μετὰ τοῦ Οἱ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, διότι προηγήθη
οἱ Ἐπερινός τῆς Μ. Κυριακῆς. ("Ιδε Προθεωρίας § 16 καὶ ἐκθεσιν
τῆς ἐπιτροπῆς").

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΠΕΡΙ ὥραν ε' τῆς νυκτὸς εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· δὲ Ιερὸς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, δὲ Πατριάρχης Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, εἰτα φάλλεται μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξα σοι, ὁ Κανὼν Κύμιατι θαλάσσης εἰς τὸν καὶ μεθ' ἔκχετην Ωδὴν ὁ Εἰρυός, τὸ Κάθισμα σὺ φάλλεται. Εἰς τὴν δὲ Ωδὴν ἐξέρχονται τοῦ Ιεροῦ οἱ Διάκονοι ἐνδεδυμένοι, μετὰ δικηροτρικήρων, ὃ δὲ Πατριάρχης προσκυνήσας τὰς ἀγίας Εἰκόνας καὶ ἐτομασθεῖς, ὡς συνῆθις, διὰ τὴν Λειτουργίαν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ιερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται ἀπασχυντὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς. Μετὰ τὴν θεοφόρην τοῦ Κανόνος, λέγεται ἐνδον τοῦ Βήματος τὸ Τρισάγιον, τὸ Τρισπάριον "Οτε κατηλθεὶς περὸς τὸν θάρατον, ἡ Ἐκτενῆς καὶ

'Απόλυσις. Τότε ὁ Πατριάρχης¹, προπορευμένων τῶν Ἀρχιερέων, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, φάλλιν ἀργῷ μετ' αὐτῶν τὸ Τὴρ Ἀράστασιρ σου Χριστὲ Σωτῆρ, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν ἔως οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἐξέδραντ δ'. Ἀρχιδιάκονος τότε ἐκφινεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ κατακιωθῆναι ήμᾶς, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὸ Εὐχαριστίον Ὁψὲ σαββάτωρ τῇ ἐπιφωσκούσῃ² καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη· εἴτα λαβῶν τὸ θυμιατὸν, θυμιᾷ τρὶς τὸ ιερὸν Εὐαγγέλιον καὶ ἐκρωνήσας Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὄρουσσιῷ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, φάλλει τὸ Τροπάριον Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τεκρῶν τρὶς, καὶ οἱ Χοροὶ τὸ αὐτὸν ἔξακις, τοῦ Πατριάρχου θυμιῶντος· καὶ λέγοντος τοὺς τέσσαρας Στίχους Ἀραστήτῳ ὁ Θεός, καὶ μετ' αὐτοὺς τὸ Δόξα Καὶ τὸ νῦν ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης φάλλει τὸ αὐτὸν θυμιῶν τοὺς Ἀρχιερεῖς· καὶ λοιποὺς, ὃ δὲ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μ. Σύναπτὴν Ἐριήρη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν Ὄτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, καὶ σύντοις εἰςερχόμενθι ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Πατριάρχου ἀργούμενου φάλλειν τὸν Κανόνα Ἀραστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, μετὰ τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, ἀνὰ σ' Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Δόξῃ μετὰ Στίχου Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀραστάσει σου Κύριε· εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα Δόξα καὶ τὸ Καὶ νῦν μεν ἐκάστην· Ωδὴν, ἡ Καταβασία, ἡ Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις εἰς μὲν τὴν α' Ωδὴν, Ὅτι σὸν τὸ κράτος, εἰς δὲ τὴν γ' Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς τὴν δ' Ὅτι ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος, εἰς τὴν ε' Ὅτι ἡγία-

1. Εἴθισται ἐν τισι μέρεσιν ἵταχτὰ τὴν ὥραν ταῦτην ὁ προεξάρχων Ἀρχιερεὺς ἰστάμενος πρὸ τῆς Ωραίας Πύλης μετὰ δικηροτρικήρου ἀνημμένου ἐκ τῆς ἀκομῆτον καρδιῆς τῇ πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης, προσκαλεῖ τὸν λαὸν ἵταχτῶσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν φάλλων τῷ Λεύτε λαβεῖτε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός.

2. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἀραγινώσκεται ὑπὸ τινῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, περικοπομέρων τῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ θεοφανίου μέχρι τοῦ θεοῦ ἥτοι ἀπὸ τοῦ κάκετ μεθοντας μεταβαίρουσιν ἀμέσως τίς τὸ οἱ δέ ἐνδεκα μαθηταὶ μέχρι τέλους. Ἐρ ἄλλαις ὅμως ἐκκλησίαις καὶ πόλεων καὶ Μορῶν λέγεται τὸ δεύτερον Εωθινὸν Εὐαγγέλιον διαγνομένου τοῦ σαββάτου.

σται καὶ δεδόξασται, εἰς τὴν σ' Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς, εἰς τὴν ζ' Εἴη τὸ κράτος, εἰς τὴν η' "Οὐι ηὔλογηται καὶ δεδόξασται, εἰς τὴν θ' "Οὐι σὲ αἰροῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοὴ Ηρολαβοῦσαι τῷ δρθρῷ χώμα ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν Στίγων, εῖτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρίς, ἄπαξ; ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ διὸ ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, μετὰ δὲ τὸ Ἀραστὰς ὁ Ἰησοῦς, φάλλεται ἡ ζ' καὶ η' Ὡδὴ καὶ μετ' αὐτὴν δ.Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς, καὶ φάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν ἔξις Μεγάλυναρίων.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἔθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζουν φωτίζου...

Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἔθελουσίως παθόντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. [τὸ αὐτό]

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θύμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

"Ω θείας, ὡ φιληγε...

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεταις καὶ χαίρει, ὅτε Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἀδηγεὶς ἐσκυλεύθη. [τὸ αὐτό]

Δόξα Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τριευποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

"Ω Πάσχα τὸ Μέγα...

Kai rōr Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γάρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου. [τὸ αὐτό]

"Η Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγρῆ Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζουν, φωτίζουν ἡ νέα Ιερουσαλήμ ἡ Αιτησις, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ὑπιώσας ως θυητὸς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ Ἀναστάτιμα Ὑμιοῦμέν σου Χριστὲ εἰς δ' καὶ τὰ Στίγηρὰ Πάσχα ιερὸν μετὰ τῶν Στίγων αὐτῶν, Δόξα

Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα³ μέχρι τοῦ Καὶ οὕτω βοήσωμεν,
δὲ οὐ Χορὸς φύλλει εἰς τὸ σύνηθες μέλος τὸ Χριστὸς ἀρέστη, δα'
τὸ αὐτὸς οὐ ξῆθις τὸ αὐτὸς, καὶ ἀρχεται

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

2. Οἱ Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Εὐλόγησον Δέσποτα, καὶ δὲ
Ιερεὺς Εὐλόγημένη η̄ βασιλεία, οἱ Χοροὶ τὸ Ἀμήτρ, καὶ εὐθὺς ἀπὸ
τοῦ Βήματος τὸ Χριστὸς ἀρέστη γ', εἴτα ύπὸ τῶν Χορῶν σ'
μετὰ τῶν Στίγων καὶ τὸ τελευταῖον αὐθίς ἀπὸ τοῦ Βήματος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

'Αρτίφωνον Α'.

Ἄλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς φινερὰ τὰ ἔργα σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σου καὶ
ψαλάτωσάν σου.

Tαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σωτεροφόροις, σῶσοι ἡμᾶς.

'Αρτίφωνον Β'.

Οἱ Θεὸς οἰκτειρήσας ἡμᾶς καὶ εὔλοος
γήσαις ἡμᾶς.

Ἐπιφάναις τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαις ἡμᾶς.

Τοῦ γνῶναις ἐν τῇ γῇ τὴν ὄδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς,
τὴν θεοῦ, οὐ παστὰς ἐκ ρεκρών.

Ἐξομολογησάσθωσάν σου λαοὶ ὁ Θεὸς,
ἐξομολογησάσθωσάν σου λαοὶ πάντες.

3. Τούτον φατομένου γίνεται ὁ ἀσταθμὸς τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου
ἐτελεῖται καὶ τάξει τῇ προσηκούσῃ ἐγιαχοῦ ὅμως γίνεται ὁ ἀσταθμὸς
εἰθνες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Καρόνος πρὸς πλεόνα τέκνοντας καὶ
τῶν Ιερέων καὶ τοῦ λαοῦ.

'Αντίρωτος Γ'.

Αναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήσαν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτάν.

Ως ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ώς τήκεται κηρύξ ἀπὸ προσώπου πυρός.

Οὗτοις ἀπολογοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὑρανθήτωσαν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιεσώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Tὸ Εἰτοδικὸν 'Ἐρ ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν', Κύριοι ἐξ πηγῶν 'Ισραὴλ⁴. Σῶσορ ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Τπεκοή Προλαβοῦσαι τὸν 'Ορθρον, τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τῷφῳ, τὸ 'Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε⁵, δὲ Ἀπόστολος, τὸ 'Ἀληθινότα, καὶ τὸ Εὐχαριστίον. Εἰς τὸ 'Ἐξαιρέτως 'Ο Λαργελος ἐβόα... Φωτίζουν φωτίζουν, Καινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ μεταλιθετε. Μετὰ τὴν Ὁπισθίμων εὐχὴν τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρὶς γύμνος, καὶ ἀναγινώτκεται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἡ Κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χριστοτόμου Εἴ τις εὐσεβής καὶ φιλόθεος⁶, εἰς τὸ τέλος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Χριστοτόμου 'Η τοῦ στόματός σου καθάπερ, εἶτα Εὐλογία Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις παρὰ τοῦ

4. Tὸ 'Ἐν Ἐκκλησίαις γύμνοται καθ' ἀκάστην μέχρι τῆς Ἀπολόσεως τοῦ Πάσχα.

5. Tὸ 'Οσοι εἰς Χριστὸν γύμνοται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίου καὶ ἐρ τῇ Ἀποδόσει.

6. Tὸ μετὰ τὴν Ὁπισθάμβων εὐχὴν Χριστὸς ἀνέστη γ' λέγεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίου, ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ τὸ Εἴη τὸ δνομα.

7. 'Ο λόγος οὗτος ἐλέγετο κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τεττικὰ μετὰ τοῦ Αἴροντος πρὸ τῆς Λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τῆς Λειτουργίας καὶ τῆς ἀγίας Κοινωνίας ἢδη ὅμως καθιερώθη τὰ λέγηται μετὰ τὰ Κοινωνικά.

Πατριάρχου ἐκφωνοῦντος εἰς τὸ τέλος Χριστὸς ἀγέστη τόπος, καὶ τοῦ λκοῦ ἀποκρινομένου ὡσαύτως τρίς Ἀ.Ιηθῶς ἀγέστη, δὲ Πατριάρχης Δόξα τῇ πάντοι τριηγιέρῳ ἑτέροι, δὲ λαὸς Ηροσκυροῦ μεγάλων πάντων τοῖρ τριηγιέροις ἔγερσιν· καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης τὸ Χριστὸς ἀγέστη ὀλόκληρον. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, δὲ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς οὕτως ἐνδεδυμένοι, προπορευομένων λαμπάδιον καὶ Ἐξαπτερύγων καὶ τῆς λοιπῆς παρατάξεως, τῶν Χορῶν Φαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀγέστη, ἀνέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικὸν, ἐνθαῦτα ϕᾶλλεται δὲ Πολυχρονισμὸς τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὸ ἔθος⁸.

Ο· ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

3. Περὶ τὴν γ' ὥραν τῆς ἡμέρας, δὲ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικὸν, ἐνθαῦτα ἐνδύονται τὰς Ἀρχιερατικὰς αὐτῶν στολὰς, παρισταμένων τῶν Τερέων καὶ τῶν Διακόνων προενδεδυμένων τὰς οικείας στολάς· ἄρχονται δὲ οἱ Χοροὶ ϕάλλειν κεφαλήν καὶ φένταν ἐνδύεται δὲ οἱ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Ἀραστάσεως ἡμέρᾳ ἀργὸν, ἀκολούθως, προπορευομένων τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ Πριμικηρίου, καὶ τῶν Χορῶν ϕάλλοντων τὸ Χριστὸς ἀγέστη, ἔπονται οἱ Τερεῖς, οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Διάκονοι μετὰ Δικηροτρικήρων καὶ μετ' αὐτοὺς δὲ Πατριάρχης φέρων τὴν ράβδον καὶ τὸ ιερὸν Εὐχγέλιον (καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Μ. Λογοθέτου, τῶν Πρέσβεων τῶν Ὁρθοδόξων Κρατῶν καὶ τῶν Λογαράδων τοῦ Γένους). Ἐν τοιαύτῃ παρατάξει κατέρχονται εἰς τὸν Ναὸν, δὲ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν

8. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῇ Διακαιροῦμον, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ Ἀποδέσεως ἀντὶ Ὡρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσογυκτικοῦ, λέγεται ἡ ἐξῆς Ἀκολούθια. Μετὰ τὸ Εὐλογητός ὁ Θεός, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', τὰ δὲ ἐφεξῆς ἀπαξι- Προλαβοῦνται τὸν ὄρθρον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἐν τάφῳ σωματικῶς, Δόξα θεοῦ ζωηφόρος, Καὶ νῦν τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιεσμένον, Κύριε ἐλέη- σορ μ', Δόξα Καὶ νῦν τὴν τεμιωτέραν, καὶ τὸ δε εὐχῶν· καὶ αὐθίς τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τρίτου κτλ. Τρισσενεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολούθια ἀντὶ Ὡρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσογυκτικοῦ, ὡς προείπομεν.

• Ιερέων καὶ Διακόνων εἰσέργεται κατ' εὐθεῖάν εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ λαβὼν θυμιτὸν θυμιτὸν πρὸ τῆς ἁγίας Τριπέντης, εἰτα ἐκφωνεῖ Δοξᾶν τῇ ἀγρίᾳ καὶ θύμουσι, καὶ φάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ τὴν ἐν τῷ "Ορθρῷ ἐν § 1 διάταξιν ἀκολούθως ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μ. Συναπτήν, οἱ Πατριάρχης τὴν Ἐκρώνησιν "Οτι πρέπει σοι. Εἰς τὸ Κέριε ἐκέχραξα, τὰ ἀνατάτικα Στιγμὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς κατὰ σειρὰν τ' τούτων φαλλομένων, οἱ Πατριάρχης προπορευμένου τοῦ Πριμιτηρίου μετὰ τοῦ Διδαχούλου, θυμιτὰ τὰς εἰκόνας καὶ ἀπαντά τὸν λαὸν καὶ ἐπανερχόμενος ἴσταται εἰς τὸν Θρόνον ὁ α' Χορὸς; Δόξα Τὸν σωτήριον ὑμενον, Καὶ νῦν ὁ β' τὸ Παρῆλθεν ἡ σκὰ τοῦ νόμουν, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς Λαρὸν ἀργῷς ὀλόκληρον ἔξω, εἰτα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν φάλλων τὸ Μ. Προκείμενον Τις Θεὸς Μέγας, ὅπερ οἱ Χοροὶ ἐπαναταμβάνουσι μετὰ τῶν Στίχων καὶ εὐθὺς ὁ Πατριάρχης Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆται ἡμᾶς, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐχαριστίου Οὐσης ὄψις μέχρι τοῦ Οὐρὴν πιστεύσω, κατὰ περιόδους ἐπαναταμβάνομένα; καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ιερέων καὶ τῶν Διακόνων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἡ Ἐκτενής, τὸ Καταξιώσοι Κύριε, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπεριτήρ δέησιν, ἡ ἐκφώνησις; Εἴη τὸ κράτος, καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ Ἀπόστιχον Στιγμὸν Η Ἀράστασίς σον Χριστὲ Σωτὴρ, καὶ ἀκολούθως τὰ Στιγμὰ Πάσχα ιερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀράστασεως ἡμέρα, καὶ τὸ Φριστὸς ἀρέστη γ'; τούτου φαλλομένου, οἱ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἔξερχονται τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἀνέργονται αὖθις εἰς τὸ Μ. Συνδικὸν μετὰ τῆς αὐτῆς παραπάξεως καὶ ἐκεῖ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυτιν, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸν Πολυχρονισμὸν αὐτοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνει πέρας ὁ Ἐπερινός.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

4. Εἰς τὸν "Ορθρον," μετὰ τὴν ἀντὶ Μεσονυκτικοῦ ὥριτιμένην Ἀκολούθιαν (βλ. § 2, σημ. 8), οἱ Ιερεὺς ἐνδύθεις πᾶσαν τὴν ιερατικὴν στολὴν ἴσταται μετὰ θυμιτοῦ ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τριπέντης καὶ θυμιτῶν ἐκφωνεῖ Δοξᾶ τῇ ἀγρίᾳ καὶ θύμουσι ἀκολούθως φάλλει τὸ Χριστὸς ἀρέστη ἐκ γ' ὡς διετυπώθη γῆς ἐν § 1, εἰτα

ἡ Συναπτή, ἡ Ἐκφύγησις "Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα καὶ φάλλεται ὁ τῆς Ἀναστάσεως Κανὼν ως χθὲς ἀπαραλλάκτως· ἀλλ' ἀρ' εἰς μένον τὸ Κοντάκιον καὶ εὐθὺς τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ μετὰ τὴν τῇ Φρόντιρι, ὁ Διάκονος λέγει Τὴν Θεοτόκοιν καὶ φάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυνορίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ὑπιώσας (δις, κατὰ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν). Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Πᾶσα πτοὴ καὶ πᾶσα κτίσις, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ιερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀρέστη ἐκ γ' καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα κτλ. ως χθές μετὰ τὸ "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὰ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἀγγελος... Φωτίζουν φωτίζουν, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, τὸ οὐρανὸς ἀρέστη μετὰ τὴν Ὁπισθάρμωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀρέστη ἐκ γ' χύμα, καὶ Ἀπόλυτις.

Οὗτος ὁ τύπος τῆς Ἀκολουθίας ὀφείλει τηρεῖσθαι ἐν ὅλῃ τῇ Διακανησίμῳ ἔδησμῷ ἀλλιώς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, ἐξαιρουμένου μόνου τοῦ ἐν τῷ Λυχνικῷ τῆς Μ. Κυριακῆς ἀναγινωσκομένου Εὐαγγελίου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὅμηρας Υπεραγίας Θεοτόκου

τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

6. Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν εἰς ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Νίκηην ἔχων Χριστὲ, καὶ δ' τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγὴ, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἴτοδος, Φῶς Ιλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἴσχυς μου μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, ὃν ἀρχεται ὁ 6' Χορὸς, Τὴν Ἀράστασιν σου Χριστὲ Σωτῆρ, καὶ τὰ γ' Προτόμοις τῆς Θεοτόκου, Δόξα Σαλπισωμεν φιλέορτοι ἐν ὑμιοις, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀρέστη γ' καὶ Ἀπόλυτις.

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὀρθρὸν, φάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀνὰ δ' Τριπάρια, εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου λίγομεν Στίγον Ὑπεραγία Θεοτόκε, εἰς τὸ τέλος ἔκάστης Ὁδῆς ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' κτλ. ὡς ἐν § 4. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα γύμιχ, καὶ φάλλεται τὸ Κάθισμα Τὴν ἀέραορ χρήνην καὶ ζωηρὰν ἄπαξ· ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, οἱ Στίγοι καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ γ' κτλ. καὶ ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ η' Ὁδὴ τῶν Κανόνων· εἴτα ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυνχρίων, εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Κανόνα Ὑπεραγία Θεοτόκε, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', ζῆς Θεοτόκου δ' καὶ τὰ Στιγμὰ Πάσχα ιερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Προλαβούσαι τὸν ὄρθρον, τὸ τῆς Θεοτόκου Ἐξ ἀκερώτου σου πηγῆς Θεογαρίτωτε; τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος; καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξακιέτως, Ὁ Ἀγγελος ἰθόα· εἰς τὰ Δίπτυχα φάλλεται τὸ Μεγαλυνύριον Ὑδωρ τὸ ζωήρυντον τῆς Πηγῆς, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβων εύχην, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'. γύμια καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

9. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, λέγεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ὡς πρεστιγμειώθη ἐν § 2, σημ. 8). Μετὰ δὲ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, φάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἄπαξ ἐκ τοῦ Βῆματος καὶ ἐκ τῶν Χορῶν ἀνὰ μίαν φορὰν καὶ εὐθὺς δὲ Προσιμιακὸς καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριο εἰκέτραξα φάλλομεν τὰς· Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, Δόξα Καὶ νῦν Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τὸ Προσείμενον Ὁ Κύριος ἐβασιλεύεσσεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἔσυγραγμένον τοῦ μητρατος ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυτις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρὸν μετὰ τὸν Ν' ϕάλμον, ϕάλλεται δὲ Τσικνίκης Κανὼν τοῦ α' ἥγου, εἴτα ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Τριαδικὸν Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Κέδρος ϕύλμος. Εἰς τὸ θεός Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψυχλήριον καὶ ὁ Πολυλέος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ δ' [Εὐλογητάριχ οὐ λέγονται σήμερον γάριν τῆς Δεσποτικῆς ἑορτῆς, ὡς σημειοῦσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ] καὶ εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἥγου, τὸ Προκείμενον Ἐπαλτεῖ Ιερουσαλήμ τὸν Κύριον⁹ καὶ ὁ Κανὼν εἰς τὸ ἄνευ Στίχων. Λαπό γ' Ὁδῆς ἡ Τριποκοή Ως ἐρ μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου, ἀρ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Ολκός, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Υπόμυνημα τῆς ἑορτῆς, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάτσχα, καὶ ἀπασαὶ τὰς τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτα ϕάλλεται γι' θ' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα... Φωτίζουν γρατίζουν, τὸ Ἀγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίς, καὶ ὁ Στίχος Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ιηπιῶν¹⁰ καὶ τὰ Ἐξαποστειλάριχ τὸ α' δίς καὶ τὸ ἔτερον ἀπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Πρωτόμεια εἰς δ', Δῆξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτσχα καὶ τὶς Εἰσοδικέν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Ἐσφραγισμένου τοῦ μητίμιατος, καὶ τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, τὸ Τριτάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαπέτω, Σὲ τὴν γραειήν λαυτάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαλτεῖ Ιερουσαλήμ τὸν Κύριον, τὸ Χριστὸς ἀρέστη. Μετὰ τὴν Ὁπισθιάμβων εὐχὴν ξῆλη τὸ ὄροια Κυρίου, καὶ Ἀπόλυτις.

12. Τῇ Κυριακῇ ἐπέρχεται, εἰς τὸ Κύριον ἐκέρυκα τὰ γ' τῶν Αἴνων Στιγμὴ Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, Δῆξα Καὶ νῦν εἰς ἥγον α' Τῷ θυρῶν κεκλεισμένων, Εἰσόδος, Φῶς ίλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς Μέγας μετὰ

9. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὀρθρού λέγεται μετὰ τὰς Καταβασίας ὡς καὶ κατὰ πάσας τὰς Κεριακὰς τοῦ ἐτιαντοῦ.

10. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν σημειοῖ μόρον τὰ Ἐξαποστειλάρια, οὐδεμίαν μετειαρ ποιούμενον τοῦ Ἀγίου Κύριος, καὶ ἵσως ἐπειδή ἐστι Δεσποτικὴ ἑορτὴ, οὐκ ἀτεικότωρ παρελείπετο τὸ Ἀγιος Κύριος τὴν σήμερον ἡμέραν.

τῶν Στίγων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάτικον Στιγηρὸν Τὰς ἐσπερινὰς ἡμέραν εὐχὰς, καὶ τὰ 6' Κατανυκτικὰ Στιγηρά, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, τὸ εἰς τὸν α' ἥχον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνάτος ἀπαξί, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία φέλλεται ὡς διατάττεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

13. Τῇ Παρατκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὰ γ' πρῶτα Στιγηρὰ τῆς ἑορτῆς Τῷ θυρῷ κεκλεισμέρων, καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Τῷ θυρῷ κεκλεισμέρων, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἐν τοῖς Ἀποστόλοις, τὰ δ' Ἀναστάτιμα, Δόξα Καὶ νῦν Φιλάνθρωπε μέργα καὶ ἄνεικαστοι, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνάτος ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυτις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσανυκτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ δὲ Ἐπίφελλον. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ γ' Ἀναστάτιμα Τὸν τάφον σου Σωτῆρο, κτλ. εἰς τὴν 6' Στιγολογίαν Τῷ φρέσῳ τῷ Εἴθρατῷ εἰς, τὸ Ἀιάστασιν Χριστοῦ καὶ δὲ Ν' ψελμὸς χύμα, ὁ Κνών τῆς ἑορτῆς; μετὰ Στίγων καὶ δὲ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἑορτῆς, ςφ' δὲ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγιων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάτηχ, ἡ δὲ τῆς ἑορτῆς, ἡ Κατεκκατίχ Οὐρανοῦ ἀνά μίαν. Εἰς τοὺς Αἶνους, γ' Ἀναστάτιμα τῆς Ὁκτωήχου Υμεοῦμέν σου Χριστὲ, καὶ γ' τῆς ἑορτῆς Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτηχ καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένον

τοῦ μητριατος, καὶ Κοντάκιον Τῇ φιλοτράγμονι δεξιῷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐχαρίστιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν φραειήντη λαμπτίδα, Κοινωνικὸν Ἐπαίρει Ἱερονταλίδι, Χριστὸς ἀριστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗΙ Γ' ΚΥΡΙΑΚΗΙ ΛΗΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

16. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρχεται, μετὰ τὸν Προσομικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ἀναστάτιμα Στιχηρά ζ' καὶ γ' τῶν Μυροφόρων, Δόξα Αἱ Μυροφόροι Γυναικεῖς, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ ρόμιου. Εἰς τὸ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάτιμον Ἡ Ἀράστασίς τοῦ Χριστὲ Σωτὴρ, καὶ τὰ Στιχηρά Πάσχα ιερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀραβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτίκια καὶ Ἀπόλυτος.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψελυμὸν, δὲ Τριάδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ τὰ "Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ εὐσχήμων Ἰωσῆφος καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Ἀμώμος, τὰ Καθίσματα τῆς; α' καὶ δ' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥγου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, δὲ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δὲ Θεοτοκίων¹¹. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὰ δὲ Καθίσματα, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἀπασαὶ ἡ ταξίς τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαριστίου· εἴτα ἡ δὲ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν δὲ Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τὸν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα τῆς Ὁκτωήγου δὲ καὶ τὰ Στιχηρά Πάσχα ιερὸν, Δόξα τὸ Ἐωθινὸν Μετὰ μύρων προ-

11. Οἱ κατὼν τῶν Μυροφόρων, ὡς ἀγαριωσκόμενος ἐτοι ταῖς ἀλλαις ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος καταλιμπάνεται συνήθως σῆμερον· τὸ αὐτὸν συμβαίνει καὶ διὰ τὰς ἀκολούθους Κυριακὰς, τοῦ Παραλίτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ.

σελθούσαις, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρᾳ, Δοξολογίᾳ Μεγάλῃ,
καὶ τῷ Σήμερον σωτηρίᾳ.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ
Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὰ γ' Ἀπολυτίκια κατὰ σειρὰν, τὸ
τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος
καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἀγγελος
ἔβα... Φωτίζουν φωτίζουν, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χρι-
στὸς ἀρέστη, Εἴη τὸ ὄγομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτος.

19. Τῇ Παρατικευῇ τῆς αὐτῆς ἑδομάδος ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύ-
ριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὰ γ' τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων πρώ-
τα Στιχηρὰ καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηνικίου, Δόξα Αἱ Μυροφόροι γυναι-
κες, Καὶ νῦν Παρῆλθεν οὐ σκιά. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δ' ἀνα-
πτάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς,
τὰ γ' Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, καὶ Ἀπόλυτος.

Τὸ πρωῒ ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ώς διετάττεται ἐν τῷ Πεν-
τηκοσταρίῳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας,
εἰς δὲ τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν.

ΤΗ Δ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΠΟ ΤΟΥ ΠΛΣΧΑ

20. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναπτάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τὸν Παραλύτου
γ' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Ἀρέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,
Καὶ νῦν Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναπτάσιμον
Ὥ τῷ πάθει σου Χριστὲ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερόν. Δόξα
Ἐρ τῇ στοῖψ τοῦ Σολομῶντος, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρᾳ, τὸ
Ἀπολυτίκιον Εὐγραψέσθω τὰ Οὐράνια, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν
μεσιτεύσασαρ, καὶ Ἀπόλυτος.

21. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κοινωνί-
θρᾳ, Καὶ νῦν Ναὸς καὶ πύλη, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύ-
ριος τὸ Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ ἀπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ
ὁ Ἀμωμος· τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογη-
τάρια, τι, Υπακοὴ τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον ὁ

Κανῶν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ῥῆμα παράλυτον, Καὶ νῦν Τὴν ὡραιότητα. Ἄφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Παραλύτου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἀπαστὴ τῇ τέξις τοῦ Ἐωθίνου Εὐχαριστίου εἰτα ὡς Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυνχρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ τοῦ Παραλύτου. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάτιμα Σιγηρὰ δὲ καὶ Πάσχα λεπόρ, Δέξα Κύριε τὸν Παράλυτον, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴτοδον τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια, τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος καὶ Εὐχαριστίου τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Συμφώρως Παρθένε¹², Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀρέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Παραλύτου ψάλλεται μέχρι τῆς Τρίτης, καθ' ἣν καὶ ἀποδίδοται.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

23. Τῇ Τρίτῃ ἐπέρας, μετὰ τὸ Χριστὸς ἀρέστη, δ Προσομιακός, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προτόμοια Πάρεστιν ἢ μεσότης ἡμερῶν εἰς σ', Δέξα Καὶ νῦν Τῆς ἑορτῆς μεσούσης. Εἴτοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀγαγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Πειτηκοστῆς ἐφέστηκε, Στίχοι Μηίσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἡς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς, καὶ Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Δέξα Καὶ νῦν Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ δ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

12. Οὕτως εἴθισται τῇ Κυριακῇ ταῦτη καὶ τῇ ἐπιούσῃ, πρὸς ἐγκαλητὴν ἵσως, τὰ λέγωνται τὰ Θεοτοκία τοῦ Καρδούς ἀπὸ τοῦ φωτιζούντος

τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, εἰτι τὰ δύο Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιγμολογίας; ἐκ β', τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψηλμὸς; γύμν. Οἱ Κυνόνες ἀμφέροι, ἀνεν στίχων. 'Απὸ γ' Ὡδῆς; τὰ β' Καθίσματα, ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι Θύλασσαν ἔτηκας, εἰτα ἡ Θ' Ὡδὴ, καὶ τῶν δύο Κυνόνων, ἡ Καταβασία Ἀλλότριοι τῷ Μητέρων, τὸ Ἐξαποστειλάριον δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Πρεσόμοια εἰς δ'. Δέξα Καὶ νῦν Φωτισθέντες ἀδελφοί, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἄντιφωνα καὶ τὸ Εἰτοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰτοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐχγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως Ἀλλότριοι τῷ Μητέρων ἡ παρθενία, Κοινωνικὸν Ὁτρώγων μον τὴν σάρκα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Ε' ΚΥΡΙΑΚῇ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

26. Τῷ Σεββάτῳ ἐπέρεας, ὁ Προοιμιακὸς, καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριο ἐκέντραξα ἀναστάτιμα Στιχηρὰ δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ' καὶ γ' τῆς Σχυμαρείτιδος. Δέξα Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ιακώβ, Καὶ νῦν Ὁ Διὰ σὲ Θεοπάτωρ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάτιμον Κύριο ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα λερὸν. Δέξα τῆς Σχυμαρείτιδος, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυτις.

27. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψηλμὸν ὁ Τριεδικὸς κανὼν, τὸ Δέξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ἀγαλλιάσθω σήμερον γραιδρῶς, καὶ τὰ Ἀξιότερα ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεσούσης τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον δίς, τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπεκτ., τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν τῆς α' καὶ β' Στιγμολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Οἱ Κυνόνες τοῦ Πάτραχ μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων, 'Απὸ γ' Ὡδῆς; τὸ α' Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τὸ δ' τῆς Σχυ-

ρείτιδος, καὶ τὸ γ' αὐθὶς τῆς ἑορτῆς. 'Αφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἀποτὰ ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐχαγγελίου, εἰτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυνχρίων καὶ τῶν δύο Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ Πάσχα λερός, Δόξα Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

28. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα· δὲ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐχαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Εὐφραίτου ἀγάλλου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀρέστη, Εἴη τὸ ὄρομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις.

Σημ. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Σαμαρείτιδος φάλλεται μόνον τῇ Κυριακῇ, τῇ Πέμπτῃ, τῇ Παρασκευῇ, καὶ τῷ Σαββάτῳ ὅτε καὶ ἀποδίδοται. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ παρατείνονται τὰ μεθέορτα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ τῇ Τετάρτῃ ἀποδίδοται, φαλλομένης τῆς Ἀκολουθίας ώς διετυπώθη ἐν § 23—25 πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ 4^ῃ ΚΥΡΙΑΚῇ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

29. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ἀναστάσιμα Στιγμὰ ζ' καὶ γ' τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα Κύριε παράγωρ ἐν τῇ ὁδῷ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Σὲ τὸν σαρκωθέντα σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τὰ Πάσχα λερός, Δόξα Δικαιοσύνης Ἡλίε, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάραρχον λόγον, Καὶ Θεοτοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου, καὶ Ἀπόλυτις.

30. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς, Καὶ νῦν Νεῦσον παράκλήσεσι, καὶ τὰ "Ἄξιόρ ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ δὲ Ἐξά-

* φαλμος. Εις τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δῖς, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἄπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ "Λυμωνος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν τῆς α' καὶ δέ δὲ Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ του ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Οἱ Κανὼν του Πάτρα μετὰ τῶν δέ Θεοτοκίων, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης δῖς, ἀφ' εἰς Κοντάκιον καὶ Οἶκος του Τυφλοῦ, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Υπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβαττίαι Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ ἄπασα ἡ τάξις του Ἐωθινοῦ Εὐχγελίου· είτα ἡ Θ' του Πάτρα μετὰ τῶν Μεγαλοναρίων καὶ τῶν δέ Θεοτοκίων, ἡ Καταβαττία Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τὸ Ἐξαποστειλάριον του Πάτρα, καὶ τὸ δέ του Τυφλοῦ. Εις τους Αἴνους, Ἀναστάτιμος δὲ καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα λεπρὸν, Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστὲ, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

31. Εις τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εισοδικὸν του Πάτρα μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, του Ἀγίου του Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον του Πάτρα, δὲ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εις τὸ Ἐξαρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα· Φωτίζον φωτίζον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀρέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτος.

32. Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδοται ἡ Ἀκολουθία του Τυφλοῦ. Εις τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομεν τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας σημειούμενα κατὰ σειρὰν εἰς Ἰδιόμελα. Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστὲ, Καὶ νῦν Ἐρ τῇ Ἐρυθρῷ θαλάσσῃ. Εις τὰ Ἀπόστιχα τὰ του Σαββάτου ἐσπέρας τῆς ὁκτωήχου δέ Στιχηρὰ Διὰ του Τιμίου σου Σταυροῦ, Ὁ τὴν Ἀράστασιν διδοὺς, Μέγα θαῦμα καὶ τὸ Ἀπόστιχον Σὲ τὸν σαρκωθέντα, μετὰ τῶν Στίχων Ὁ Κύριος ἐβασιλεύει κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δικαιοσύνης Ἡλιε, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάραρχον λόγον, τὸ Θεοτοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις.

33. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μετονυκτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Εις τὸ Θεὸς Κέριος τὸ Ἀπολυτίκιον δῖς, καὶ ἄπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ δέ δὲ Στιχολογίας τὰ ἐν τῇ Τετάρτῃ σημειούμενα, τὸ Ἀράστασιν Χριστοῦ, δὲ Ν' φαλμὸς καὶ δὲ Κανὼν τῆς Κυριακῆς Σταύρωσιν ἐκούσιον, οὐ δὲ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν διδέσαι σοι, καὶ δὲ Προεόρτιος Ἄρω πρὸς τὸν Πατέρα μετὰ του αὐτοῦ Στί-

χου. 'Απὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ὀμηλάτωσας Χριστὲ, καὶ τὸ ἔτερον Ἐτέχθης ὡς αὐτός. 'Αφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶος τὰ τῆς Κυριακῆς, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἅγίων τῆς ἡμέρας. Αἱ Κιταΐσι τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ σιγχολογοῦμεν Τὴν Τιμιωτέραν, ἡ Κατεβασίτική Σὲ τὴν ὑπὲρ ροῦρ, τὰ 6' τοῦ Τυρλοῦ Ἐξηποτειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάτικα Στιχηρά γ', τὰ τῶν Αἴνων τῆς Κυριακῆς, καὶ τὰ γ' πρώτων ἐσπέρια τοῦ Τυρλοῦ. Δόξα Καὶ νῦν Τὸς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστὲ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Τὸν συνύραρχον λόγον.

34. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμιμα, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄρομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ 5' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

35. Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ Θ' ὥρα τρίψαλμος ἐν ἥ λέγομεν Ἀπολυτίκιον Τὸν συνύραρχον λόγον, καὶ Κοντάκιον Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμιμα· εἰτα ἀντὶ τοῦ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς λέγεται (ώς εἰθισται νῦν) Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσιώ, φάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐσωθεν τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἀνὰ γ' ὑπὸ τῶν Χορῶν, καὶ ἀπαξ αὖθις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, εἰτα ἡ Συναπτή. Εἰς τὸ Κέριε ἐκέχραξα ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ὁκτωήχου Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς κατὰ σειρὰν σ'. Δόξα Τὸν τῷ Πατρὶ συνύραρχον, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, Εἰσόδος, καὶ τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὸ Στιχηρὸν Τῷ πάθει σου Χριστὲ, καὶ τὰ Πάσχα ιερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ Ἀπόλυτις.

36. Τῷ Πρώτῳ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸ φεσσονυκτικὸν τοῦ Πάσχα (ὅρη ἐν § 2 ὑποσημ. 8) ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς Ἅγιας

Τραπέζης ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ δόμοουσιώ, καὶ φάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς χθές εἶτα ἡ Συναπτὴ καὶ φάλλεται ὁ Κανὼν εἰς δ', ἡ Κατεχτικὸν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', τὸ Ἀραστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἡ Αἴτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις ἐν ἔκστη Φῶτη. Ἀπὸ γ' Φῶτης ἡ Υπικοή Προδαβοῦσαι τὸν "Ορθρον, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ δὲ Οἶκος τοῦ Πάσχα, καὶ εὐθὺς τὸ Ἀραστασιν Χριστοῦ γ', τὸ Ἀραστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ ζ' καὶ η' τοῦ Κανόνος Φῶτης εἶτα τὴν Θεοτόκον, καὶ φάλλεται ἡ Θ' Φῶτη μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ὑπτώσας ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Στιγμὴν Υμιούμερ σον Χριστὲ εἰς δ' καὶ τὰ Πάσχα ιερὸν, Δόξα, Καὶ νῦν Ἀραστάσεως ήμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίρων τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Υπικοή καὶ τὸ Κοντάκιον, "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ήμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐθόα . . . Φωτίζουν φωτίζουν, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὁπισθάμβων εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χύμα, Ἀπόλυτις καὶ Ἀπόδοσις.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

38. Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, δὲ Ιερεὺς-
+ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ἀρχεται δὲ Προσιμιακὸς μετὰ τοῦ Δευτεροῦ προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα φάλλομεν τὰ Ἰδιό-
μελα Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς σ' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Καὶ νῦν Τῷρ κόλπων τῶν Πατρικῶν, Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ήμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα,
Δόξα Καὶ νῦν Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ'
γ' καὶ Ἀπόλυτις μετὰ τοῦ Ὁ ἐν δόξῃ ἀραληφθεὶς ἀφ' ήμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ἐν δέξιᾳ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

39. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν "Ορθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Αιτή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ δὲ Ἐκάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ Πολυέλεος τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ 6', οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ αὐτίφωνον τοῦ δ' ἵχου, τὸ Προκείμενον Ἀρέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάδιππυρος, τὸ Πᾶσα πτοὴν καὶ τὸ γ' Ἐπιθινὸν Εὐχαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν' ψήλαμὸς χύμα. Δόξα Ταῖς τῷν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, δὲ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σίγμερον ἐν Οἵραροτε αἰ τῷν δυνάμεις. Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι εἰς τὸν καὶ εἰς δὲ ἄνευ στίχων ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα ἀπαξ, ἀφ' εἰς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ὑπόμνημα. Αἱ Καταθαυσίαι, Θειώτης καὶ λυφθεῖς, εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανῶν ἄνευ Στίχου, δὲ β' μετὰ τοῦ Μεγαλυνχρίου Ἀγγελοῦ τὴν ἀροδοτοῦντος . . . πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν τῷν ἡ Καταθαυσία Χαλδοῖς Ἀρασσαί, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἡθέλησας, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀρελήγθης ἐν δοξῇ.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

'Αρτίφωνον Α'.

Μάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρε ἡμῶν.

Οτι Κύριος ὑψιστος, φονερὸς βασιλεὺς Μέγας, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Πεταξε λαοὺς ἡμαῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Δόξα Καὶ νῦν Ταῖς πρεσβετείαις τῆς Θεοτόκου.

'Αρτίφωνον Β'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα ἐν πόλεις ἀγέας αὐτοῦ.

Ο Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γενώ- σκεται.

Οτι ἴδιον οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Δόξα Καὶ νῦν Ο Μορογενῆς Γιός.

Taīs πρεσβετείαις τῆς Θεοτόκου.

Σῶσον ἡμᾶς . . . δέ τις δόξῃ Ἀραδηγθείς.

'Αρτίρωνος Γ'.

'Ακούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς οὐρδίας μου σύνεσιν. } 'Αρελήγρης
Εκλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου ἀ- } ἐν δόξῃ.
νοέσσω ἐν Ψαλτηρίῳ τὸ πρόσθλημά μου.

Εἰσοδικὸν, Ἀρέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σύλπιγγος· Σώσον ἡμᾶς Τιὲ Θεοῦ, οἱ ἐν δόξῃ ἀραιηρθεῖς· τὸ Ἀπολυτίκιον 'Αρελήγρης ἐν δόξῃ, τὸ Κοντάκιον Τὴρ ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας, οἱ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐχαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἔξαρτως· Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Κοινωνικὸν Ἀιέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, μετὰ τὸ Κοινωνικὸν τὸ 'Αρελήγρης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ δρομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυτις ἡ καὶ ἐν τῷ Ἐπερινῷ¹³.

Τῇ Ζ' ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ Λ' ΣΥΝΟΔΟΥ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται, μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα ψάλλομεν 'Ανατάτιμα γ', τῆς; 'Αναλήψεως γ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μαρτύρσει σε. Εἴτεδος Φῶς οἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ 'Αναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀνατάτιμα Στιχηρά, Δόξα Τὴρ ἐτήσιον μνήμην σήμερον, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Κύριε τὸ μυστή-

13. Σημειωτέον ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδύσεως τῆς ἑορτῆς γένεται τὸ Μεγαλύνει τὴν ψυχὴν μου, εἰς τὴν Εἰσοδον λαῦτε προσκυνήσωμεν (ἐκτὸς δηλοί ὅτι τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδύσεως). Οἱ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, "Ἄξιον ἔστεν, καὶ εἰς τὸ Μετέποντόν θεοῦ, τὸ ἀναληφθῆς ἐν δόξῃ.

ριον, τὸ ἀναττάτιμον Ἀπολυτίκιον, Δέξια τὸ τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν τὸ Ἀρελήγρθης ἐν δόξῃ, καὶ Ἀπόλυτις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Οὐρέων, μετὰ τὸν Ν' ψχλυμὸν διηστάσις κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς; Δέξια Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς; Κύριε τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, τὰ Ἀξιόρ εστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Υπερδεδοξασμέρος εἰ καὶ ὁ Ἐξάκλημος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Φαλτήριον καὶ ὁ Ἀριμος· τὰ ἀναστάτιμα κατὰ σειρὰν Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπηκοή τους ἥγου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον· οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάτιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Πατέρων. Ἀπὸ γ' Ωδῆς, τὰ δύο τῶν Πατέρων Καθίσματα, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' σ' Κωντάκιον καὶ Οἶκος· τὰ τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασίαι Θειῷ καλυψθεῖς, καὶ ἀπαντᾷ ἡ τάξις του Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· είτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξποστειλάριον, τὸ τῶν Πατέρων, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάτιμα δὲ καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δέξια Τὸν Ἀγίων Πατέρων ὁ χορός, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μηχαρισμοὶ του ἥγου εἰς δέ καὶ δέ ἐκ τῆς σ' Ωδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὰ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῶν Πατέρων, καὶ τοῦ Ἅγιου τοῦ Νκοῦ· Κοντάκιον Τὴν υπέρ ήμων πληρώσας οἰκονομίαν· Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτω; Ἀξιόρ εστιν, Κοινωνικὸν Αἰρετε τὸν Κύριον· εἰς τὸ Μετά φέσου Θεοῦ Ἀρελήγρθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Παρακλησίᾳ τῆς αὐτῆς ἔβδομούρθης ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀπαρχαλλάκτως ὡς διετάχθη ἐν § 38—40, ἔξαρισμένων, ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ τῶν Ἀνεγνωτικάτων, ἐν δὲ τῷ Οὐρέῳ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον λέγοντει τῆς ἡμέρας.

ΤΩ ΣΛΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
Κεκοιμημένων εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

44. Τῇ Προσκευῇ ἐπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν
τῷ Στιχηρᾷ, Μαρτυρικᾷ ρῆσι Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, καὶ γ' τῶν
Κεκοιμημένων Τῷ ἀπ' αἰώνος σῆμερον νεκρῶν, Δέξα Θρησκῶ
καὶ ὀδύρομαι, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, ἀντὶ Προκειμένου
ψάλλεται τρεῖς φορὰς; τὸ Ἀλληλούια ἐκ γ' μετὰ τῶν ὡρισμένων
στίχων εἰς τὰς δύο τελευταίας φοράς; Εἰς τὰ Ἀπόστηγα τὸ Μαρτυ-
ρικὸν Ὁ Σταυρός σου Κύριε, καὶ τὰ δύο Νεκρώτιμα μετὰ τῶν
Στίχων αὐτῶν. Δέξα Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, Καὶ νῦν Πρε-
σβεταῖς τῆς τεκούσης σε, τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς φάλλε-
ται ὁ Κανὼν Ἐρ οὐρανίοις θαλάμοις μετὰ τῶν Στίχων Πρε-
σβεταῖς τῷ Μαρτυρῷ σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀγάπανσο τὰς
ψυχὰς τῷ δούλῳ σου, καὶ τὸ Λι γυναικὸν αὐτῶν ἐρ ἀγαθοῖς
ἀναστήσονται, Δέξα Καὶ νῦν ἐν ἔκκειτῃ Ωδῇ Ἀπ' θ' ὁ Εἰρυτή,
τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, Δέξα, τὸ τέλος
Ἐρ σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα κτλ. Καὶ νῦν Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα
ἔχομεν, εἴτα Μετὰ Πνευμάτων δικαίων κτλ. καὶ μνημονεύονται
ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὄνόματα τῶν Κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν
τῷ Τριψιδίῳ, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω, καὶ Ἀπόλυσις.

45. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ὁ βάθει σοφίας, καὶ ὁ Ἐξάφσαλμος εἴτα τὸ Ἀλλη-
.λούια μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀπολυτικίων, ὡς ἐλέγθη
ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα,
καὶ ὁ Ἀμιωμός, καὶ μνημονεύονται τὰ ὄνόματα ὡς χθὲς ἐν τῷ
Ἐσπερινῷ τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Ἀγάπαν-
σον Σωτῆρ ἴμιῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας εἴτα ὁ
Ν' φαλμός; καὶ ὁ Κανὼν Ψυχῶν πασῶν ὁ Ιεστότης μετὰ τῶν
ὡρισμένων Στίχων. Ἀπὸ γ' Ωδῆς τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον.
Ἄφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα

τοῦ Τριψίου· είτε ϕάλλεται ὁ Εἰρός· τῇς γ' Ὡδῆς "Εκστηθι
φρίττων Θύραι", καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραι·, ὁ Εἴρυμὸς
Ἀπορεῖ πᾶντα γῆλώσπα, τὰ δὲ Ἑξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Λίνους,
τὰ δὲ Στιχηρὰ Φωβερῷ τὸ τέλος τὸ τοῦ θαράτου, Δόξα. Ότι
ἄνθος μαραντεται, Καὶ νῦν Σὺ εἰς ὁ Θεὸς ἱμιῶν, τὸ Σοὶ δόξα
πρέπει χύμα, ἡ Συναπτή, καὶ τὰ δὲ Ἀπίστιχα "Ἐχωρ ἀκατάλη-
πτοι, Δόξα" Αἶχος τῷ Ἀδάμ, Καὶ νῦν Ὁρθηὶς ἐδιαυτηγα, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογητοθαι, τὸ Τριτάγιον, τὰ δύο Τροπάρια,
Οὐ βάθει σορίας, καὶ τὸ Σὲ καὶ τελγος.

46. Εἰς τὴν Αειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, Ἀγαθὸν τὸ ἔξομο-
λογητοθαι, μετὰ τὴν Εἰσοδον τὸ Ἀπόλυτίκιον Ὁ βάθει σορίας,
τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον Μετὰ τῶν Ἀρτιων ἀρά-
τανσον Χριστὲ (ἔρχεται Ὡδὴν τοῦ ἐπερινοῦ Κανόνος). Ἀπόστο-
λος Νεκρώσιμες, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
Ἄξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἔξελέξω, ἀντὶ τοῦ Εἰδο-
μενος τὸ φῶς, Ὁ βάθει σορίας γιλαρθρώπως πάντα οἰκονο-
μῶν¹⁴. είτε ϕάλλεται τὸ Μετὰ τρευμάτων δικαιων, καὶ μνημε-
νεύονται τὰ ὄνόματα πάντων τῶν ἀπ' αἰώνος κεκοιμημένων εὔτεβῶν
καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν κτλ. καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΗΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ¹⁵

47. Τῷ Σκενθάρτῳ ἐν τῷ Μ. Ἐπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, οὐ
στιχολογοῦμεν· εἰτὲ τὸ Κύριο ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους· οὐ καὶ
λέγομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ ς' ἥχου Πεντηκοστὴν ἐօρτάζομεν

48. Τὸ ἀρχαῖον Τεπικόν οὐδὲν σημειοῖ περὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς
διὰ τὴν ἡμέραν ταῦτην, ἀλλ' ἀπ.λῶς παραπέμπει εἰς τὸ Σύββατον τῆς
Ἀπόκρεω περὶ τῆς Ἀκο.τουθίας ἐν γέρει ἐπίσης οὐδὲ τὸ Πεντηκοστά-
ριον σημειοῖ τι. Τὸ Τεπικόν δὲ τοῦ Κωνσταντίου ἀγνοοῦμεν πόθεν
ἀφροσάμερον ἔθηκε καὶ σήμερον τὸ τοῦ Μ. Σαββάτου Μνήσητης εὐσπλαγ-
χνει, ὅπερ ἡ Ἐπιτροπὴ εἰρίσκει ἀπροσγνέον, καὶ ὥρισε τὸ α' Ἀπολυτί-
κιον τῶν γυνχῶν ἀρτὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, μὴ λεγομένου ἐκ συνηθείας
πρὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἅγιου Πνεύματος.

εἰς δ' καὶ τὰ ε' τοῦ ἕ' ἥγου Εἰδομεν τὸ φῶς εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε λιοί, Εἴτοδος, τὸ Φῶς Ιλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐθαυμάσεις, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστηγα, τὰ γ' Ἰδιόψελκ Ἀγροοῦστα τὰ ἔθνη Κύρει, Δόξα Καὶ νῦν Γέλωσσαι ποτε, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἴμων ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυτος; Ὁ ἐρ εἶδει πυρίτων γλωσσῶν οἵραρόθερ καταπέμψας τὸ πατάγιον Ηρεύμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους Χριστὸς κτλ.

48. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ἡ Λιτή, εἰτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψχλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ 6', οἱ Ἀναβαθμοί τὸ α' Ἀντίφωνον τῷ δ' ἥγου, τὸ Προκείμενον Τὸ Ηρεύμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγῆσει με ἐν γῇ εὐθεῖᾳ, τὸ Πᾶσα πτοὴν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὕσης ὄφτας μέχρι τοῦ Ἀν τινων χρατῆτε κεχράτηται· Ἀνάστασιν· Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν΄ ψαλμὸν γύμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Σπίγος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Βασιλεὺν οὐράνιε, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κάθισμα ἀπαξ, ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον· ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Πεντηκοστῆς, αἱ Κατακριτίαι διπλαῖ· εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὡδή, τὸ α' Ἐξαποστειλάρχιον δίς, καὶ τὸ 6' ἀπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα Παράδοξα σήμερον εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεὺν οὐράνιε Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

49. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

'Αντίφωνον Α'.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ·
ποίησεν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στέρεωμα.

Ημέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ρῆμα καὶ
νῦν νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Οὐκ εἰσὶ λαλισταὶ οὐδὲ λόγοι, ὃν οὐχὶ¹
ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Tαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου... .

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος }
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ }
ρήματα αὐτῶν. } *Tαῖς πρε-
βεταῖς τῆς
Θεοτόκου . . .*

'Αιτίφωνον Β'.

Ἐπακούσας σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψεως, ὑπερασπίσας σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ }
Τακώθ.

Ἐξαποστεῖλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου }
καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάθοιετό σου. } *Σῶσον ἡμῖν,
Παράκλητε ἀ-
γαθέ. Ι.τ. . .*

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄ-
λοκαύτωμά σου πιανάτῳ.

Δέξα Καὶ νῦν 'Ο Μορογενής Τίσι.

'Αιτίφωνον Γ'.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσε-
ται ὁ Βασιλεὺς . . .

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔ-
δωκας αὐτῷ . . .

"Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις }
χρηστότητος. }

Τὸ Εισοδικὸν Υψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἵσομεν
καὶ ψαλοῦμεν τὰς δύναστειας σου, Εὐλογητὸς εἰς Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον "Οτε καταβὰς, Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβα-
πτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξιζέτως, Μὴ
τῆς φθορᾶς διαπειρά χνοφορήσασα, Κοινωνικὸν Τὸ πνεῦμα σου
τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθετῇ¹⁵. Εἰς τὸ Μετὰ φόβου,

15. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν, ὃς καὶ τὰ Ηεντηκοστάρια, σημειοῦ διὰ
τῆς σήμερος τοῦτο τὸ Κοινωνικὸν καὶ οὐχὶ τὸ Τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγα-
πὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἡμῶν, ὅπερ ἔθηκεν ὁ Κωνσταντίνος, καίπερ ἐν τῇ
Ἀποδόσει φαίνεται διορθῶτ τὸ λάθος, ὥριζων Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθόν.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ ἡ ἐν τῷ Ἑπερινῷ σημειωθεῖται Ἀπόλυτις¹⁶.

50. Ἐν τῷ Μ. Ἑπερινῷ, μετὰ τῶν Προοιμιακῶν, εἰς τὸ Κόριε ἐκέρακα ϕάλλομεν εἰς σ' τὰ γ' τῶν Αἴνων Ἰδιόμελα Παράδοξα σήμερον, Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεὺς οὐράνιε, Εἰτοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Λλαρὸν¹⁷, τὸ Μ. Προκείμενον μετὰ τῶν Στίγμων αὐτοῦ ἀπαξ ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ἀπὸ τῶν Χορῶν, καὶ εὐθὺς ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος: "Ἐτι καὶ ἔτι κλίνατες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθῷμεν, καὶ τοῦ λαοῦ κλίναντος τὰ γόνατα καὶ ἐν εὐλαβείᾳ ἀκροιωμένου ἀτχεποῦ;, ὁ Πατριάρχης λέγει τὸς Εὐχᾶς εἰς ἐπήχοον πάντων. Μετὰ τὴν Ἁ' Εὐχὴν, Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ Διάκονος Ἀρτιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀράστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Σὸν γάρ ἐστιν ὁ Διάκονος τὸ Εἶπωμεν πάντες, ἡ Ἐκφώνησις "Οτι ἐλεήμιων καὶ φιλάρθρωπος, καὶ αὖθις ὁ Διάκονος: "Ἐτι καὶ ἔτι κλίνατες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ἔτεραι δύο Εὐγαῖ εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος Ἀρτιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀράστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ Μορογηεοῦς σον Υἱοῦ εἶτε τὸ Καταξιωσον Κύριε μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος αὖθις "Ἐτι καὶ ἔτι κλίνατες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται καὶ αἱ τελευταῖαι τρεῖς Εὐγαῖ¹⁸. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος καὶ πάλιν Ἀρτιλαβοῦ, σῶσον

16. Ψαλλομένου τοῦ Κοινωνικοῦ, οἱ Διάκονοι λαμβάνονται καιρὸν, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἀγιον Βῆμα, καὶ ἐρδυθέντες τὰ ιερὰ αὐτῶν ἅμφια, ἔξερχονται μετὰ Δικηροτρικήων καὶ ισταται περὶ τὸν θρόνον, εἰς δὲ τὴν Ἀπόλυτον ὁ Πατριάρχης ἐρδυθεῖται ἐπιτραχήλιον καὶ ὡμοφόριον καὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου ιστάμενος ποιεῖ Εὐλογητὸν καὶ ἀρχεῖται τοῦ Προοιμιακοῦ οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὸ Ἀρτιδιάτορον, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ιερὸν Βῆμα.

17. Ἐπειδὴ ἔπειται Μέγα Προκείμενος, ψιλλεῖται ὁ λόκηηρος τὸ ὡς Ιερὸν ἔξω καὶ μόρον εἰς τὸ τέλος εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ Ιερὸν καὶ γάλλει ἐκείθεν τὸ Προκείμενον.

18. Ἐν τῇ τελευταῖᾳ ἐκδόσει τοῦ Ηερτηκοσταρίου τῇ κατὰ τὸ 18. 5 γέρονται τρεῖς αἱ Εὐχαὶ τῇ τελευταῖᾳ Στάσεως ἀλλ' ἐν τῷ ἀρχαῖῳ Τυπικῷ τοῦ αχεπέ¹⁹ καὶ ἐν ἀρχαῖαις ἐκδόσεσι τοῦ Ηερτηκοσταρίου γέρονται αἱ τρεῖς αἵται Εὐχαὶ συνηρωμέναι εἰς δύο.

έλέησον, ἀγάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκρώνησις. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀράπονσις τῷ γένχῳ καὶ τῷ σωμάτων ἡμῶν ὁ Διάκονος Πληρώσωμεν τὴν ἐσπεριήν, ἡ Ἐκρώνησις "Οὐτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, ὁ Πατριάρχης Εἰρίην πᾶσι κτλ. Εἴη τὸ χράτος, καὶ φύλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἀπόστιγχα Νῦν εἰς σημεῖον τοὺς πάσιν, Δόξα Καὶ νῦν Ιεῦτε λαοὶ τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ', καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὁ ἐκ τῷ πατρικῷ κόλπῳ κτλ. είτα τὸ Δι' εὐχῶν.

51. Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, λέγεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς, Βασιλεὺς οὐρανίε, Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν' φιλμὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀπολύσεως τοῦ Μεσονυκτικοῦ· είτα μετὰ τὸ Εὐλογητὸς, τοῦ Οὐρθροῦ ὁ Ἐξάφαλμος ὡς σύνηθες. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ δ' Καθισματα τῆς α' καὶ δ' Στιχολογίας ἐκ δ', ὁ Ν' φιλμὸς γύμνα καὶ οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ὡς χθὲς ἀνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ Κάθισμα Τὸ παταρίον Πρεψα ἄπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Υπόμνημα τῆς Δευτέρᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, αἱ Καταβασίαι Θειώ καὶ νυφθεὶς μόναι, είτα ἡ δ' Ωδῆ, τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δις, καὶ τὸ ἔτερον ἄπαξ. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνηγγειλας εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Γέωσσατ ποτε συνεχέθησαρ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εισοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθὲς, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Χαίροις ἄνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πρεψμά σου τὸ ἄριον μὴ ἀταρέδης ἄρε' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε, τὸ Ελδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν ελδεὶ πυρίων γλωσσῶν . . .

Καθ' ὅλην τὴν ἑδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑδομάδος ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ φύλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀπαρχλαίτως ὡς διετυπώθη ἐν § 47—49, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερ-

νῷ¹⁰ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ "Ορθρῷ τῆς Λιτής, τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιγκολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ "Ορθρού. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἑξαρέτως Χαίρεις Ἀρασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Ημερῆμα σου τὸ ἀγαθὸν, Ελδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυτις καὶ Ἀπόδοσις.

Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ ἔξης Καταβασίαι ψάλλονται Ἀροιέω τὸ στόμα μου, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προσταστα τῷ Χριστιανῷ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

53. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρχεις, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάτιμας¹¹ καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα Μαρτύρων θεοῖς χορὸς, Καὶ νῦν Ὁ βασιλεὺς τῷ οὐρανῷ, Εἰσόδος, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστυχα τὰ ἀναστάτιμα στιγμῆς, Δόξα Ιεῦτε πιστοὶ σήμερος, Καὶ νῦν Ὁ Ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυτις.

54. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν "Ορθρὸν, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτή τῶν Ἀγίων, καὶ τὰ Ἀξτοῖς ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιγκολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάτιμος κανὼν, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάτιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἶκου χύμα, εἴτε τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυρια-

19. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ιστῶμεν κατὰ τὴν Ἀπόδοσιν Στιγμῆς μόρον η'.

κής τῶν Ἀγίων Πάντων. Άλι Καταβασίαι Ἀροτξώ τὸ στόμα μου,
καὶ ἀπασχ ἡ τεξίς τοῦ Ἐωθίνῳ Εὐχγελίου· εἴτα στιχοδογεθμεν
Τίγρι τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξηποτειλάρισν, τὰ δ' τῶν Ἀ-
γίων καὶ τὸ Θιστοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάτιμα δ', καὶ τῶν
Ἀγίων δ'. Δόξα τὸ Ἐωθίνὸν Εἰς τὸ Ὄρος τοὺς Μαθηταῖς, Καὶ
νῦν Υπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

55. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
ῆχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ωδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων Ὡς
ἐπτιμοι, ἐκλεκτόν. Μετὰ τὴν Εισοδὸν, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτί-
κιον, τὸ τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς
ἀπαρχὴς τῆς φύσεως, Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον τῶν Ἀγίων.
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλιᾶσθε δικαιοι
ἐν Κυριῷ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴτεσις, Εἰδομένη τὸ φῶς, Εἶη
τὸ ὄφομα Κυρίου, καὶ Ἀπόδυσις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΤΗ Παρασκευή περὶ τὴν θ' ὡραν, κατελθὼν ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως, ἐν τῷ Νάρθηκι ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ φέρων τὴν Ποιμαντορικὴν ράβδον (πατερίτζαν) εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ, καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον. Ψαλλομένου δὲ τοῦ Εἰς πολλὰ ἔτη ὑπὸ τῶν Χορῶν, λαμπάνουσι κχιρὸν δ, τε Μ. Ἀρχιμανδρίτης μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου καὶ τοῦ Δευτερεύοντος, καὶ μετ' αὐτοὺς δ Τριτεύων μεθ' ἐνδός ἔτέρου Διακόνου. Καὶ δ μὲν Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἵστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ, οἱ δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἱερῷ. Ο Μ. Ἀρχιμανδρίτης; ἐκφωνεῖ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· δ Πατριάρχης ἀρχεται Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . Βασιλεὺν οὐρανίε, Παράκλητε κτλ. δ μὲ ταχθεὶς ἀναγγώστης Ιερεὺς ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου παρὰ τῷ Πριμικηρῷ, λέγει τὸ Τριτάγιον καὶ τὸ μικρὸν Ἀπόθειτον. Μετὰ τὸ "Ἄξιόν ἐστιν, ἀρχεται δ α' Χορὸς ψάλλων Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· τούτου ψαλλομένου, οἱ μέλ-

λοντες χοροστατησαι Ἀρχιερεῖς ἔξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βῆματος διὰ τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης, προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἵστανται ἔκαστος εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν· δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης ποιήτας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἐπικνέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὡς καὶ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος· ἀρχομένου δὲ καὶ τοῦ β' Χοροῦ φάλλειν τὸ αὐτὸ μέλος, ἔξέρχονται οἱ Διάκονοι, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τῆς Ὡραίας πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρα ἴστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ τοῦ Πατριάρχου, ἐκ δεξιῶν μὲν δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἔξ ἀριστερῶν δὲ δὲ Δευτερεύων μετὰ τοῦ ἑτέρου. Μεσοῦντος τοῦ μέλους τοῦ β' Χοροῦ, ὁ Πατριάρχης κατέργεται τοῦ Θρόνου, καὶ προπορευομένου τοῦ τε Πριμικήρου καὶ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ δὲ μὲν Πριμικήριος μένει ιστάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ Πατριάρχης ἀσπασάμενος τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου τὸ Ἐπιτραγήλιον καὶ τὸ Ὥμοφόριον· ἐνῷ δὲ φάλλεται ὑπὸ του α' Χοροῦ τὸ τρίτον Τὸ προσταχθὲν ἀργοσυντόμως, ὁ Πατριάρχης ἔξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βῆματος προπορευομένων αὐθις τῶν Διακόνων, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Εἰκόνος καὶ θυμιάσας τρίς, ἀρχεται ἀναγινώσκειν τὴν α' Στάσιν τῶν Οἰκιων θυμιῶν ἀνά τρίς εἰς τὸ τέλος ἔκάστου Οἴκου· πληρωθείσης τῆς α' τῶν Οἰκων Στάσεως, ἀσπάζεται τὴν ἀγίαν Εἰκόνα καὶ στρέψεις εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τρικηρίου, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη· εἰσέρχεται εἰς τὸ ἄγιον Βῆμα, καὶ ἀποθέσαις τὸ Ἐπιτραγήλιον καὶ τὸ Ὥμοφόριον, ἔξέργεται προπορευομένων τοῦ τε Πριμικήρου καὶ τῶν δύο Διακόνων, καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· δὲ Πριμικήριος ποιήτας σχῆμα ἀποχωρεῖ, καὶ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος, ὡς καὶ δὲ Δευτερεύων, ἀποθέμενοι τὰς ιερατικὰς στολὰς καὶ τὰ δικηροτρίκηρα ἔξέρχονται καὶ ἴστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ· οἱ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτων φάλλουσι τὴν α' καὶ γ' Ύδην τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὸ τέλος φάλλεται τὸ Τῇ υπερμάχω ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τῶν δύο χορῶν κατὰ δὲ τὸν προτελευταῖον Στίχον τούτου, δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης προσελθὼν τῷ α' τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερεῖ διὰ σχῆματος προσκαλεῖ αὐτὸν καὶ οὕτος ἀσπασάμενος τὴν γείρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ ἄγιον Βῆμα, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραγήλιον καὶ Ὥμοφόριον,

πληρουμένου δὲ τοῦ μέλους, ἔξεργεται τοῦ ἵεροῦ Βῆματος, προπο-
ρίων καὶ ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἀγίας Εἰκόνος καὶ θυμιάσιας τὸν Πα-
τριάρχην καὶ τὴν ἀγίαν Εἰκόνα ἀνὰ τρία, ἄρχεται ἀναγνώσκειν
τῶν Οίκων, ἀσπαζεται τὴν ἀγίαν Εἰκόνα καὶ ποιήτας σχῆμα τῷ
Πατριάρχῃ, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἄγιον Βῆμα καὶ ἀποτιθέμενος τὸ 'Ἐ-
πιτραχήλιον καὶ τὸ 'Ωμορόδιον, παρχμένει ἐν τῷ 'Ιερῷ' οἱ δὲ Χο-
ροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν δ', ε' καὶ σ' 'Ωδὴν, καθ' ἣν ἔξερχε-
ται αὐθὶς δὲ 'Εκκλησιάρχης καὶ προσκαλεῖ διὰ σχῆματος τὸν δεύτε-
ρον τῶν χοροστατούντων 'Αρχιερέα, ὅστις λαβὼν ἐπίσης καιρὸν
εἰσέρχεται εἰς τὸ 'Ιερόν προπορευομένου τοῦ 'Εκκλησιάρχου, ἐν-
δύεται τὸ 'Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ 'Ωμορόδιον καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ
συντόμου Τῇ ὑπερμάχῳ ἔξερχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων καὶ
θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρία καὶ τὴν ἀγίαν Εἰκόνα ἀναγνώσκει
τὴν γ' τῶν Οίκων Στάσιν, ἡς πληρωθείσῃς ποιεῖ καὶ αὐτὸς δ, τι δ
προηγηθεὶς καὶ μένει ἐν τῷ 'Ιερῷ' οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανό-
νος τὴν ζ', η' καὶ θ' 'Ωδὴν. Ψαλλομένης τῆς ζ' 'Ωδῆς, ἔξελθόντες
τοῦ 'Ιεροῦ οἱ δύο ἐνδεδυμένοι Διάκονοι θυμιάσιοι κατὰ τὴν τάξιν τὸν
λαζὸν, κατὰ δὲ τὴν θ' 'Ωδὴν ἔξεργεται αὐθὶς δ 'Εκκλησιάρχης καὶ
προσκαλεῖ διὰ σχῆματος τὸν τρίτον τῶν 'Αρχιερέων, ὃς καὶ λαβὼν
ώταυτως καιρὸν, εἰσέρχεται εἰς τὸ ιερὸν Βῆμα μετὰ τοῦ 'Εκκλη-
σιάρχου, ἐνδύεται τὸ 'Ἐπιτραχήλιον καὶ 'Ωμορόδιον γαὶ περὶ τὰ τέλη
τοῦ Τῇ ὑπερμάχῳ, ἔξερχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων, καὶ θυ-
μιάσας τὸν Πατριάρχην τρία, καὶ τὴν ἀγίαν Εἰκόνα, ἀναγνώσκει
τὴν δ' τῶν Οίκων Στάσιν, ἡς πληρωθείσῃς ποιεῖ καὶ αὐτὸς ᾧ οἱ
ἄλλοι δύο 'Αρχιερεῖς τότε οἱ μένοντες ἐν τῷ Χορῷ 'Αρχιερεῖς κατὰ
τάξιν δ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου πρωτερχόμενοι τῷ Πατριάρχῃ ποιοῦσι
σχῆμα καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν ἀγίαν Εἰκόνα εἰσέρχονται εἰς τὸ 'Ιερόν,
μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον σύντομον Τῇ ὑπερμάχῳ, δ 'Αναγνώστης
λέγει τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον, δ δὲ Πριμικήριος μετὰ τοῦ Δι-
βαυδούλου ἐλθὼν ἴσταται κατὰ τὴν τάξιν ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου,
ἐπίσης καὶ οἱ Διάκονοι πάντες ἔξελθόντες τῆς νοτίου τοῦ 'Ιεροῦ Πύλης
μετὰ τοῦ 'Εκκλησιάρχου καὶ τῶν 'Ιερέων, λαμβάνουσι τὰς σίκεις
Θέσεις, ἥτοι δ μὲν 'Εκκλησιάρχης καὶ οἱ 'Ιερεῖς ἴστανται ἀπέναντι
τοῦ Πατριάρχου, οἱ δὲ Διάκονοι ἐκ δεξιῶν τοῦ Θρόνου δ 'Αναγνώ-

στης Ἱερεὺς ἔξαχολουθεὶ λέγων μετὰ τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμηχῷ*
 τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ τὸ Ὁ ἐρ πατὴ καιρῷ, δ Πατριάρχης τὸ
 Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ οἱ Κανονάρχαι τὸ Ἀσπιλε ἀμό-
 λυτε καὶ τὸ Καὶ δός ἡμῖν, Δέσποτα. Μετὰ ταῦτα δὲ Ἱερεὺς λέγει
 τὴν μικρὰν Ἀπόλυτιν καὶ τὸ *Εὐξώμεθα*. Εἰς τὸ τέλος δὲ οἱ Χοροὶ
 φάλλουσι μετὰ μέλους τὸ Κάθισμα *Τὴν ὁραιότητα τῆς παρθε-*
νίας σου τούτου πληρωθέντος, δ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρό-
νου καὶ εὐλογήσας ἐξέρχεται, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἐκ τοῦ ιεροῦ
Βῆματος; τὸ *Δι'εὐχῶν* τοῦ ἀγίου Δεσπότου ἡμῶν, *Κύριε Ἰησοῦ*
Χριστὲ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. *Ἄμην*.

Η

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟ ΝΑΟ,

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ

Τιαγία καὶ Μεγάλη Πέμπτη ἐτπέρας, περὶ τὴν ιδίωραν κρούουσιν οἱ κώδωνες, ἡ δὲ Λύτου Θ. Παναγίτης κατέρχεται περὶ τὴν ἡμίτειαν ὥραν μετὰ τῆς ἀκολούθου παρατάξεως. Προπορευομένων τεσσάρων κλητήρων ρχδούγων καὶ ἀγγελλόντων τὴν ἔλευσιν τοῦ Πατριάρχου, ἔπειται ἄπας ὁ ἵερος τῶν ἐφημερίων κληρος μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου Βαρδίζων στοιχηδὸν πρὸ τοῦ Πατριάρχου, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων τὴν πατριαρχικὴν ποιμαντικὴν ράβδον· τούτοις δὲ ἔπειται ὁ Πατριάρχης κρατῶν χαζεύνιον, συμβαδίζουσι δὲ τῷ Πατριάρχῃ ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ἐκ δεξιῶν καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἔπονται ὁ Δευτερεύων, ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Διικόνων· σταν φθάσωσιν ἐμπροσθεν τῆς Μ. πύλης τοῦ Ναοῦ, ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου τὸν Μανδύχν, ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης διδώσει τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τὴν ράβδον καὶ οὗτος ἐγγειρίζει ταύτην τῷ Πατριάρχῃ ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· διὰ τῆς αὐτῆς δὲ τάξεως εἰσέρχονται ἄπαντες εἰς τὸν Ναὸν προπορευομένου τοῦ Μ. Πρωτιερίου φέροντος τὸ μέγα κηροπήγιον (διβάμβουλον). Φθάστας ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ τὸν λαὸν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ

Εἰς πολλὰ ἐτη καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τότε, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος καὶ διευτερεύων λαμβάνεται κατέρρειν παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἔπονται δὲ διὰ τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ Διάκονοι καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα οἱ μὲν διὰ τῆς τοῦ βορείου κλίτους πύλης, οἱ δὲ διὰ τῆς τοῦ νοτίου, καὶ μένει πάρα τῷ Πατριάρχῃ μόνος ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος· ὁ δὲ Μ. Ἀρχιμανδρίτης στὰς ἐνύπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης μετ' Ἐπιτραχηλίου ἐκφωνεῖ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀρχεται Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δύξα σοι· Βασιλεὺς Οὐράνιε Παράκλητε κτλ. ὁ δὲ ταυθεῖς Ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἵσταμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου ἀρχεται ἀναγινώσκειν τὸ Τρισάγιον μετὰ μέλους καὶ τοὺς πρὸ τοῦ Ἑξαφάλμου δύο ϕαλμούς· ἀρχομένου δὲ τοῦ α' ϕαλμοῦ, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἔκέρχεται τῆς βορείου τοῦ Ἱεροῦ πύλης, προπορευομένου λαμπαδούγου, ἐνδεδυμένος Φελῶνιον μετ' Ἐπιτραχηλίου καὶ φέρων θυμιατὸν (Κατζί), θυμιᾳ, ὡς εἴθισται, ἀπαντα τὸν λαόν καὶ ἐπιστρέψας ἴσταται ἐνύπιον τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ τὸ δεύτερον Γρισάγιον, τὸ "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, ὁ Ἀναγνώστης εἶτα τὸ Σώσον Κύριε τὸν λαόρ σου καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια· ὁ δὲ Ἀρχιμανδρίτης Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κτλ. καὶ ἀκολούθως τὴν ἐκφώνηστν "Οτι ἐλέήμων καὶ φιλάνθρωπος, καὶ εὐθὺς Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοονσιώ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῷν αἰώνων· καὶ ὁ Πατριάρχης ἀρχεται τοῦ Ἑξαφάλμου· τούτου πληρωθέντος, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν ἀρχονται οἱ Χοροὶ ϕάλλειν τὸ Ἀλληλούϊκ μετὰ μέλους τετράκις, λέγοντες καὶ τοὺς συνήθεις Στίχους· Ἐκ νυκτὸς ὄρθροιζει· Δικαιοσύνην μάθετε· Πρόσθετος αὐτοῖς κακά· Ζῆλος λήγεται λαὸν, καὶ τὸ "Οτε οἱ ἑνδοξοὶ μαθηταὶ, δις μὲν ἀργῶς, ἀπαξ δὲ ἀργοσυντόμως· τὰ δύο τελευταῖα λέγονται σὺν τῷ Δόξᾳ καὶ νῦν· ἀρχομένου τοῦ μέλους, οἱ μέλλοντες χοροστατῆσαι· Ἀρχιερεῖς ἔκέρχονται τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἴστανται ἔκαστος κατὰ ταξίν ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτοῦ θέσει, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ εἰσέρχεται εἰς τὸ ιερὸν Βῆμα, εὐθὺς δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ποιήσας σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ ιερὸν ἵνα ἐνδυθῇ ψῆφος εἰς τὴν θέσιν του ἐνα τῶν Δικτόνων ἀρχομένου τοῦ 6' Χοροῦ ϕάλλειν τὸ 6' "Οτε οἱ ἑνδοξοὶ Μα-

θηταὶ, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν διακόνων ἐξέρχονται ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς ἵερας αὐτῶν στολάς, καὶ κρατοῦντες ὃ μὲν Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων τὰ τρικήρια, ὃ δὲ Τριτεύων καὶ ὁ δ' τῶν Διακόνων τὰ δικήρια, ἴστανται περὶ τὸν θρόνον, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων καὶ ὁ ἔτερος ἀρχομένου δὲ τοῦ α' Χοροῦ φάλλειν τὸ τρίτον "Οτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ ἀργοσυντόμως, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ προπορευομένων τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν Διακόνων εἰσέρχεται διὰ τῆς Ὡραίας Πύλης εἰς τὸ Ιερόν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὡμοφόριον. Εἴτα τιθέασιν ἐμπροσθεν τῆς Ὡραίας πύλης τὸ Τρισκέλιον καὶ ἐπ' αὐτῷ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ οἱ μὲν Διάκονοι ἐξερχόμενοι ἴστανται ἀνὰ δύο περὶ αὐτὸν κρατοῦντες τὰ δικηροτρίκηρα, ὃ δὲ Πριμικήριος μετὰ τῆς Λαμπάδος ἀπέναντι τῆς Ὡραίας πύλης πληρωθέντος δὲ τοῦ μέλους, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκρωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου κτλ. ὁ Πατριάρχης Εἰρήνη πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πτερύματι σου, ὁ Πατριάρχης Ἐκ τοῦ κατὰ Ιωάννην ἀγλον Εὐαγγελίου τὸ ἀράγγωσμα, ὁ Ἀρχιδιάκονος Πρόσχωμιερ· καὶ ἀναγινώσκει τὸ ιερὸν Εὐαγγέλιον τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοῦ λαοῦ ἐν πάτῃ εὐλαβεῖα καὶ προσοχῇ ἀκροωμένου· τούτου πληρωθέντος, εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τρικηρίου, τῶν Χορῶν ψυλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, εἰσέρχεται εἰς τὸ ιερὸν Βῆμα καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὡμοφόριον ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐξέργεται, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων, καὶ ἴσταται αὐθις ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὃ δὲ Πριμικήριος ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἀποχωρεῖ, ταύτοχρόνως δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἀποχωροῦσι καὶ ἐκδυθέντες τὰς ἵερατικὰς αὐτῶν στολὰς ἐξέρχονται καὶ ἴστανται παρὰ τὸν θρόνον τοῦ Πατριάρχου. Ἀρχομένων δὲ τῶν Χορῶν φάλλειν τὰ Ἀντίφωνα, εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης μετὰ τοῦ Τριτεύοντος καὶ τοῦ ἔτερου τῶν Διακόνων ἐξέρχονται τῆς Ὡραίας Πύλης, καὶ οἱ μὲν ἴστανται περὶ αὐτὴν, δὲ Ἐκκλησιάρχης προσέρχεται τῷ πρωτοθρόνῳ Ἀρχιερεῖ καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν διὰ σχήματος οὗτος δὲ ἀπτησάμενος τὴν γεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ιερόν προπορευομένου τοῦ τε Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, οἵτινες ἐξέρχονται αὐθις καὶ ἴστανται περὶ τὸ Τρισκέ-

λιον κρατοῦντες δικηροτρίχυρα, δὲ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὀμοφόριον πληριωθέντος δὲ τοῦ Καθίσματος Ἐγ τῷ δεῖπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέψων, ὁ Τριτεύων ἔκφωνει Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ήμᾶς, ὁ Πατριάρχης Εἰρήνη πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ μετὰ τοῦ πτεύματος σου, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται παρὰ τῷ Τρισκελλίῳ καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' Εὐαγγέλιον, οὐ πληρωθέντος, ὁ α' Χορὸς φάλλει συντόμως τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι, ὅπερ φάλλεται ἐναλλάξ υπὸ τῶν Χορῶν εἰς ἔκαστον τῶν Εὐαγγελίων, ἔξαιρουμένου τοῦ τελευταίου· ηδὲ πρὸς τοὺς χοροστατοῦντας καὶ μέλλοντας ἀναγινώσειν τὰ ιερὰ Εὐαγγέλια Ἀρχιερεῖς παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου πρόσκλησις ἐπικνάλαμβάνεται εἰς ἔνα ἔκαστον τῶν Ἀρχιερέων κατὰ τάξιν μέχρι τοῦ τελευταίου. Μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς τὰ ἐναπολειπόμενα Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται υπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Συγκέλλου καὶ καθεξῆς διὰ τούτους ὅμως οἱ Διάκονοι ἔσωθεν τοῦ Βῆματος ιστάμενοι ἔκφωνοῦσιν ἐκ περιτροπῆς τὸ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ήμᾶς. Πληρωθέντος τοῦ Β' Εὐαγγελίου, ἔρχεται ὁ β' χορὸς φάλλειν τὸ δ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος. Ποιός σε τρόπος Ιούδα, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ τέλος, ὁ β' Χορὸς τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, καὶ ὁ α' Χορὸς φάλλει τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος; Ω πῶς Ιούδας ὁ ποτέ σου μαθητὴς καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Δ' Εὐαγγέλιον. Είτε ὁ β' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος "Οτε παρέστης τῷ Κατάφα ὁ Θεὸς καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ε' Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο, ὁ α' Χορὸς τὸ ιγ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Θεοτοκίου τροπαρίου Χαλεψ ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· τότε ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐνδεδυμένος Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον, αἵρει τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ ποιήσας κύκλον περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζην, φάλλων κατὰ τὸ ὄφος τοῦ Εἴα γελίου ἐν κατανύξει τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ἑύλου, ἔξερχεται τῇς βορείου τοῦ ιεροῦ Βῆματος πύλης προπορευομένων τοῦ Πριμικηρίου, τῶν Δαμπιαδούχων, καὶ δύο Διακόνων θυμιώντων καὶ φέάνει εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἐνθα πήγνυται ὁ Στκυρδς^{1.}· ὁ δὲ α' Χορὸς ἐπικνάλαμ-

1. Ἐγ τῷ πατριαρχικῷ γαῷ (ός καὶ ἐρ Αγίων Ὁρει μέχρι τοῦδε) ἡ ἔξοδος αὐτῇ τοῦ Ἐσταυρωμένου οὐκ ἐγίνετο μέχρι τῆς πατριαρχείας

βάνει τὸ αὐτὸν Ἰδιόμελον φάλλων αὐτὸν εἰς τὸν ἡχόν του· εἴτα δέ τοι
 Χορὸς Μή ὡς Ἰουδαιοὶ ἑορτάσωμεν κτλ. μέχρι τοῦ Καθίσματος
 Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου καὶ ἀναγινώ-
 σκεται τὸ 5' Εὐχγέλιον. Μετὰ ταῦτα δέ τοι Χορὸς ἄρχεται τῶν
 Μακκρισμῶν Ἐρ τῇ βασιλείᾳ σου μηδέποτι ἡμῖν, Κύριε, δέ
 δέ τοι Χορὸς ἔρχόμενος εἰς τὸν Μακκρισμὸν Μακάριοι οἱ πειρῶντες
 καὶ διηγῶντες τὴν δικαιοσύνην φάλλει τὸ τροπάριον Διὸν ἔνι.lov
 ὁ Ἀδάμ, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν ὑπολοίπων Μακκρισμῶν μετὰ δὲ
 τὸ Καὶ νῦν Τὴν Μητέρα σου Χριστὲ, φάλλεται τὸ Προκείμενον
 Διεμερίσαστο τὰ ἴματά μου ἑαυτοῖς ἐκ γ' μετὰ τῶν Στίχων
 αὐτοῦ, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ 7' Εὐαγγέλιον. Εἴτα δέ Πατριάρχης
 τὸν Ν' φαλμὸν χύμα, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Η' Εὐχγέλιον. Μετὰ
 τοῦτο ἄρχεται δέ τοι Χορὸς φάλλειν τὸν Κανόνα Πρὸς σὲ ὄρθρον
 τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνὰ δέ τροπάρια μετὰ τοῦ Δόξα σοι ὁ Θεὸς
 ἐν ἑλάστῃ Ωδῆ, καὶ τὸν Εἰρμὸν ἐπιναλαμβανόμενον εἰς τὸ τέλος
 μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἡ Αἰτησις, καὶ μετὰ τὴν Εκφώνησιν τὸ Κοντάκιον,
 ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Μ. Παρασκευῆς.
 Μετὰ ταῦτα ἄρχεται δέ τοι Χορὸς τὴν η' Ωδὴν, μετὰ δὲ τὸν Εἰρμὸν
 διάκονος ἐκφωνεῖ Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτὸς, καὶ δέ
 Πατριάρχης ἄρχεται φάλλειν τὴν θ' Ωδὴν Τὴν τιμιωτέραν τῶν
 Χερονείων, μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἡ Αἰτησις, καὶ ἀκολούθως φάλλει τὸ
 Ἐξαποστειλάριον Τὸν ἀηστὴν αὐθιμερὸν ὅπερ φάλλεται ἐκ γ'.
 φαλλομένου τοῦ Ἐξαποστειλαρίου ἔρχεται δέ Πριμικῆρος καὶ ἵτα-
 ται ἐν τῷ ὥρισμένῳ τόπῳ, ὡς εἴθισται μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον
 ἀναγινώσκεται τὸ θ' Εὐχγέλιον, μετ' αὐτὸν δέ δέ τοι Α' Χορὸς φάλ-
 λει τὸ Πᾶσα πτονή. Εἰς τὸ Αἰρεττε δέ Πατριάρχης κατέργεται τοῦ
 θρόνου καὶ προσκυνεῖ τὸν Ἐπτακυριαμένον καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν,
 τοῦ α' Χοροῦ φάλλοντος τὸ Εἰς πολὺν ἔτι, ἀνέρχεται αὐθις καὶ
 ἵταται εἰς τὸν θρόνον, οἱ δέ Χοροὶ φάλλουσι τὰ δέ τῶν Αἴνων Ἰδιό-
 μελα· μετὰ τὸ Καὶ νῦν Τὸν νωτόρ μου ἐδωκα εἰς μαστίγωσιν

Σωφρονίου τοῦ ἀπὸ Αμασίας (1864), καθόσον οὔτε τὸ Τριώδιον ση-
 μειοῦ τοιαύτην τιὰ τάξιν, οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν ηδη ὅμως καθιε-
 ρώθη, οὕτως εἰπεῖν, καὶ δέ λαὸς γαίρεται ποθῶν ἵτα εἰλαβὼν προσεκ-
 τήση τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὸν διὸν τὰς ἡμετέρας ἀμαρτίας ἀπαρηγέρτην εἰτί
 τοῦ ξύ.lov τοῦ Σταυροῦ Θεάρθρωτον.

ἀναγινώσκεται τὸ Ι' Εὐαγγέλιον, εἰτα ὁ Πατριάρχης τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν γύμα, καὶ μετὰ τὸ τέλος ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τὸ Η. Ιηρωσιμεῖ τῷρ 'Εωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκρόνησιν Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ πάζειν ἡμᾶς ἀναγινώσκεται τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον· εἰτα ἄρχονται φύλλεσθαι τὰ Ἀπόστιχα ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ, ὁ δὲ Μ. Ἀρχιμιάκονος μεταξὺ τούτου ποιήσας τῷ Πατριάρχῃ συγῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ίερὸν καὶ ἐνδύεται τὴν στολὴν αὐτοῦ δπως ἀναγνώσῃ τὸ τελευταῖον Εὐαγγέλιον. Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν "Ηδη βάπτεται κάλαμος ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ, ὁ Μ. Ἀρχιμιάκονος ἔρχεται μετὰ τοῦ ιεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ κύψας λέγει Εὐλόγησοι Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν, ὁ Πατριάρχης ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα, λέγει Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἀγίου ἐνδύξουν Ἀποστόλου κτλ. ὁ δὲ ἐπειπὼν τρὶς τὸ Ἀμήν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ίερὸν, καὶ ἔξελθων διὰ τῆς Βορείου πύλης ἀνέρχεται εἰς τὸν Ἀμβωνα. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ιστάμενος εἰς τὴν Ὦρχίαν πύλην ἐκφωνεῖ Σορτα, ὄρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, ὁ Πατριάρχης Εἰρήνη πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πτεύματι σου, ὁ Ἀρχιμιάκονος ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθατορ ἀγίου Εὐαγγελίου, καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΒ' καὶ τελευταῖον Εὐαγγέλιον Τῇ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶ μετὰ τῷρ Παρασκευήν· μετὰ τὸ τέλος, ὁ Πατριάρχης εὐλογεῖ, οἱ δὲ Χοροὶ φύλλουσι τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ὁ Ἀρχιμιάκονος κατελθῶν ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος φέρει τὸ ιερὸν Εὐαγγέλιον τῷ Πατριάρχῃ πρὸς ἀσπασμὸν, καὶ ἀπατάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ίερόν. Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης λέγει τὸ Ἀγαθὸν τῷ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ὁ δὲ Ἀναγνώστης Ιερεὺς τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἔσωθεν, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέρα ἔλεος σου . . . ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὑφθοδόξων Χριστιανῶν, ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμιων καὶ γιλάρθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις ὁ Ιεροδιάκονος Σοργία, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ὁ ὅν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατριάρχης Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης Δόξα

σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ δι' ὑπερβάλλονσαρ ἀγαθότητα κτλ. ὁ Πατριάρχης εὐλογῶν τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ θρόνου, τῶν Χορῶν φυλλόντων Τὸν δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ ποιήσας τρίς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἔξέρχεται τοῦ Ναοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος; ἀπὸ τοῦ Βήματος Δι' εὐχῶν τοῦ ἥγετου Δεσπότου ἡμιῶν, φύστας δὲ εἰς τὸν Νάρθηκα ἀποδύεται τὸν Μανδάν καὶ ἀνερχόμενος τὰς βαθμίδας τοῦ Νάρθηκος, στραφεὶς εὐλογεῖ, τοῦ Μ. Πριμικηρίου ἐκφωνοῦντος τὸν Πολυχρονισμὸν αὐτοῦ², ἀνελθὼν δὲ τὴν μεγάλην τῆς Πρωτοσυγκελίας κλίμακα ἵσταται εἰς τὸν ἔξωτην καὶ εὐλογήσας αὖθις τὸν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ ἴσταμενον λόχον, ἀναμένοντα καὶ τελευταῖον τὴν πατριαρχικὴν Εὐλογίαν, εἰσέρχεται διὰ τοῦ διαδρόμου τῆς Πρωτοσυγκελίας εἰς τὰ πατριαρχικὰ δωμάτια.

2. «Πολυχρόνιος ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παραγιώτατον καὶ σιεβασμώτατον ἡμῶν αἰθέρτην καὶ Δεσπότην τὸν Οιχορηγεικὸν Ηπειρομάρχην, χίριον χίριον (διτύρα!), Κέριε γονιττε τίτον εἰς ταῦτα ἔτη. Ἀμήν».

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΝΑΟΥ

Α'

ΑΝ τύχωσιν Ἐγκαίνια Ναοῦ ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Αγίου, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ψάλλονται Στιγμὴ τῶν Ἐγκαινίων δ', τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τοῦ ἐγκαινιζομένου Ναοῦ, Δόξα τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώστυτα τὸν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τὰ Ἀπόστιγχα τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἄντι Θεοτοκίων, δὲ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ ἀνὰ δ', τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῶν Ἐγκαινίων δ', τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ (ἔχν μὴ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀποστόλων, ἡ τοῦ Προδρόμου, ἡ τῶν Εὐαγγελιστῶν, ἡ τινος τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων Ἀγίων), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Β'.

Αν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέρακτα φάλλουν ται 'Αναστάσιμα δ', τῶν Ἐγκαίνιων γ', καὶ τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ γ', Δόξα τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, τὸ 'Αναγνώσματα τῶν Ἐγκαίνιων, τὰ ἀναστάτιμα 'Απόστιχα, Δόξα τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαίνιων, τὸ ἀναστάτιμον 'Απολυτίκιον, τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαίνιων.

Εἰς τὸν "Ορθρὸν, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα μετὰ τῶν Ἐγκαίνιων ἀντὶ Θεοτοκίων, ὁ ἀναστάτιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγκαίνιων, καὶ ὁ τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαίνιων. Εἰς τοὺς Αἴνους, 'Αναστάτιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαίνιων δ', Δόξα, τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαίνιων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Γ'.

Αν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ μνήμης ἑορταζομένου 'Αγίου, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ 'Αναστάτιμα γ', τῶν Ἐγκαίνιων δ', τοῦ ἑορταζομένου 'Αγίου γ' καὶ δ' τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ ἑορταζομένου 'Αγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, 'Αναγνώσματα δ' τῶν Ἐγκαίνιων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου 'Αγίου, τὰ ἀναστάτιμα 'Απόστιχα, Δόξα τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαίνιων, τὸ ἀναστάτιμον 'Απολυτίκιον, τοῦ ἑορταζομένου 'Αγίου, τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαίνιων.

Εἰς τὸν "Ορθρὸν, τὰ ἀναστάτιμα Καθίσματα, τοῦ ἑορταζομένου 'Αγίου καὶ τῶν Ἐγκαίνιων ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, ὁ ἀναστάτιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγκαίνιων, καὶ ὁ τοῦ ἑορταζομένου 'Αγίου, τὸ ἀναστάτιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ ἑορταζομένου 'Αγίου, τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαίνιων. Εἰς τοὺς Αἴνους, 'Αναστάτιμα γ', τῶν Ἐγκαίνιων δ', καὶ γ' τοῦ ἑορταζομένου 'Αγίου, Δόξα τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ἡ, ὡς προείρηται, ἡ μνήμη ἐπισήμως ἑορταζομένου 'Αγίου), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαίνιων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Δ'.

‘Αν τύχωσιν ἐν Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Στιγματὰ τῆς ἑορτῆς δ’, τῶν Ἐγκαινίων γ’, καὶ γ’ τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα ε’ τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν “Ορθρὸν καὶ εἰς τὰς γ’ Στιγμογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἑξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἅγιου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς δ’, τῶν Ἐγκαινίων δ’, καὶ τοῦ Ἅγιου δ’, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ε'.

‘Αν τύχωσιν ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται τῆς ἑορτῆς σ’ καὶ δ’ τῶν Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς δ’ καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν “Ορθρὸν καὶ εἰς τὰς γ’ Στιγμογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἑξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς δ’, τῶν Ἐγκαινίων δ’ καὶ τοῦ Ἅγιου δ’, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Γ'.

‘Αν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ’, τῆς ἑορτῆς δ’, καὶ δ’ τῶν

Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα 6' τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τῷ Ἐγκαίνων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστηγχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν "Ορθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τῶν Ἐγκαινίων καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ ἀναστάσιμος Κρνῶν, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἔξαποτειλάριον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τῆς ἑορτῆς γ', καὶ ε' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρίᾳ.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἐν ἔκχστῃ τῶν προταχθεισῶν περιπτώσεων ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Τελετουργοῦ ἀναλόγως τῆς τυχούστης ἑορτῆς.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ.

Οφείλει ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχειν προητοιμασμένα τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὴν καθιέρωσιν καὶ τὸν Ἐγκαινιασμὸν τοῦ Ναοῦ ἐιάφορα εἰὸν ὡς ἐν τῷ Κύχολογίῳ σημειοῦνται· καὶ ἀφ' ἐπέρχεται μετὰ τοῦ Κλήρου εἰς τὸν νέον Ναὸν καὶ καταρτίζει πρὸ τοῦ Ἐσπερινοῦ τὰ ἄγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης· καὶ τεθέντων τούτων ἔνδον τοῦ Δισκαρίου καὶ ἀνωθεν ἀστερίσκου καὶ καλυφθέντων μετὰ καλύμματος, ποιεῖ Εὐλογητὸν, τὸ Τρισάγιον, "Οτι σοῦ, καὶ φάλλονται τὰ Τροπάρια Οἱ μάρτυρες σου Κύριε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, τὸ τῆς ἡμέρας Τροπάριον, εἰτα τὸ 'Ὡς ἀπ' ἀρχὰς τῆς γρύσεως, Δόξα Μαρτύρων θεοῖς χορὸς, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος, μετὰ τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ Ἀπέλυσις. Καὶ εἰ μέν ἔστι πληγίσιν ἄλλος Ναὸς ἐγκαινιασμένος, μεταφέρει ταῦτα ἐν αὐτῷ πρὸ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης, ἔνθα καὶ καίει χηρὸς δι' ὅλης τῆς νυκτός· φάλλεται δὲ Λυγνικὸν καὶ παννυχίς¹ ἐν τῷ Ναῷ τῷ ἀποδε-

1. Εἰ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαῖαν τάξιν ἐρ περιπτώσει Ἐγκαινίων Ναοῦ ὀρείστει γένεσθαι Ἀργυρετρία, ἀλλὰ ταῦτα γένεσθαι ὁ Ἐσπερινὸς μόρος, τῇ συνήθετη ὥρᾳ, τὸ δὲ πρῶτον ὁ "Ορθρος, μεθ' ὃν τελεῖται τὰ Ἐγκαινία καὶ ἀκολούθως ἡ Λειτουργία.

ξαμένω τὰ λείψανα τῶν Ἅγιων· εἰ δὲ οὐκ ἔστι τοιοῦτος Ναὸς, πᾶσα ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ νέφῳ Ναῷ, ως ἡ καθωρισμένη τάξις.

Τὸ πρώτῳ φάλλεται ὁ Ὁρθρος, κατὰ τὴν τυπικὴν τῆς τυχούσης ἥμερας διάταξιν (ὅρα τὰς διατάξεις § α'—σ'). Μετὰ δὲ τὸ Πᾶσα πτοιή καὶ τὸ Αἰρετε, κατέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοῦ θρόνου εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, καὶ κλίνας τὰ γόνατα, βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς ἀναγινώσκει τὰς δύο προκαταρκτικὰς εὐγάς τῶν Ἐγκαινίων Καλλίστου τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου, τὰς πρὸ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκαινίων ἐν τῷ Εὐχολογίῳ κειμένας, εἴτα ἐγειρόμενος προσκυνεῖ τὰς ἀγίας Εἰκόνας καὶ προετοιμάζεται ως συνήθως διὰ τὴν Λειτουργίαν, φαλλομένου τοῦ Τὸρ δεσπότηρ καὶ Ἀρχιερέα, μεθ' ὁ φάλλονται τὰ Στιγμὴρά τῶν Αἱνων, τὸ Δοξοστικὸν, ἡ Δοξολογία, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁρθρου καὶ ἡ Ἀπόλυτις. Είτα τὰ τῆς Κηρουμαστίχης εἰδὴ τῇ χύτρᾳ ἐγγέονται καὶ τίθεται αὖτη ἐπὶ τοῦ πυρὸς, μετὰ δὲ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ, πλησίον πάλιν τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρὸς, ἵνα μὴ ἀποψυγρανθῶσι τὰ ἐν αὐτῇ ὡσαύτως καὶ ἐτέρα χύτρα πληροῦται υἱάτος καὶ παρατίθεται τῷ πυρὶ ἐπως θερμανθῆ, εἰς ἔκπλυσιν τῆς ἀγίας Τραπέζης· εἴτα περιδεσμοῦνται τὰ χαρτία εἰς τὸ χεῖλος τοῦ Κίνος, ὡστε ἔξεχεν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χείλου; δακτύλους δύο, καὶ ἀνχγεμίζεται ἔσιθεν ὁ γυρός τῶν γχρτίων μὲ τετριμμένον μάξιμαρον ἵνα μὴ ρέσῃ ἡ Κηρουμαστίχη, καὶ πάντων τῶν ἄλλων χρησίμων προετοιμασθέντων, ὁ Ἀρχιερεὺς ποιεῖ Εὐλογητὸρ, καὶ εὐθὺς τὸ Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, εἴτα Συναπτὴ μικρὰ περὶ τοῦ Διακόνου "Ετι καὶ ἔτι, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἔκφωνεῖ "Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν, εἴτα Εἰρήνη πᾶσι, ὁ Διάκονος Τὰς κεγαλὰς ὑψῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος¹, καὶ μετὰ τὴν ἔκφωνησιν, αἱρει τὰ ἄγια

Λείψανα ἐπὶ τῆς κερκλῆς μετὰ ἀγίου Διόκου, προπορειομένων τῶν Ἱερέων μετὰ Εὐχγγελίων, Σταυροῦ τε καὶ Ἐξαπτερύγων καὶ Λαμπάδεων, τῶν δὲ Ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ Τροπάρια Ἄγιοι Μάρτυρες, λαός) καὶ λιτανεύει περὶ αὐτὸν κύκλῳ, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλιων Ἐγκαινίου, ἐγκαινίου· Πάλαι μὲν ἐγκαινίων· Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι· Δεῖξα Καὶ νῦν Ὁ ἐπὶ τῷ κόλπῳ τῷ Πατρικῷ φθάσας δὲ ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τίθησι τὰ ιερὰ Λείψανα ἐπὶ τετραποδίου, καὶ διὰν Διάκονος ἀναγινώσκει τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐχγέλιον μετὰ τούτῳ αὐτὶς λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ Κκνόνος τῶν Ἐγκαίνιων, καὶ ἀφοῦ φθάσῃ αὐτὶς πρὸ τῶν Πυλῶν ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐχγέλιον ὡς ἀνωτέρῳ καὶ τρίτου λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κκνόνος ἐλθὼν δὲ τελευταῖον πρὸ τῶν Πυλῶν τοῦ Ναοῦ ἐκφωνεῖ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τὸν αἰώνας τῷν αἰώνων Ἀμήν, καὶ φάλλεται τὸ Τροπάριον Ὁ ἐν τῇ πέτρᾳ τῇς πίστεως τούτου ψαλλομένου, ὁ Ἀρχιερεὺς τίθησι τὰ ιερὰ Λείψανα ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου καὶ ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ, εἰτα καὶ τὴν τῆς Εισόδου Εὐχήν· τῶν δὲ Πυλῶν τοῦ Ναοῦ κεκλεισμένων οὔτων, δὲ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ, Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης· ἔνδοθεν δὲ τοῦ Ναοῦ ιστάμενός τι; ἀντιφωνεῖ Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; ὁ Ἀρχιερεὺς Κύριος χραταΐδος καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ· καὶ ταῦτα λέγονται ἐκ τρίτου. Μετὰ ταῦτα σφραγίσας τρίς τὰς πύλας μετὰ τῶν ιερῶν Λειψάνων σταχυροειδῶς, καὶ τούτων χνοιγομένων, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶς ὁ λαός, ψαλλομένου τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἐγκαίνιων Ὡς τοῦ ἄρω στερεώματος τὴν εὐτρέπειαν· εἰσελθὼν δὲ δὲ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ ιερὸν Βῆμα ἀποτίθησι τὰ ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἱτοιμασμένην αὐτοῖς ἀργυρᾶν θήκην, καὶ ἐπιγύσας τούτοις ἀγίον Μύρον, ἀσφαλίζει ταῦτα μετ' ἐπιμε-

---

εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ ἐκτελέσων τὰ Ἐγκαίνια, καὶ πολούθως τὴν Λειτουργίαν, διατίττει δὲ ἵρα τελεσθῇ ἡ Λειτουργία ἐν τῷ Ναῷ ἐκεῖνῳ.

λεῖας καὶ προσοχῆς μεγίστης, ἐκφωνῶν ἐκ γ' τὸ Λιωτία ἡ μηῆ-
μη τῷτε κτητόρων τοῦ ἀγίου Ναοῦ τούτου, τοῦ λαοῦ ἀντιφω-
νοῦντος Λιωτία ἡ μηῆμη, καὶ ἀκολούθως ἐπισυνάπτει τὰς δύο
Εὐχὰς, καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν εἰσφέρουσιν αὐτῷ θερμὴν τὴν Κυρομα-
στίγην, ἣν ἐκγέει ἐν μέσῳ τοῦ φυτοῦ καὶ συνεφαρμόζει τὰ χαρτία·
εἰτα ἐπιλαβόντες οἱ παρατυχόντες τῆς ἀγίας Τραπέζης, τίθεασι ταύ-
την ἐπὶ τοῦ Κίονος, καὶ τούτων γιγνομένων οἱ Χοροὶ φάλλουσιν εἰς
ἥχον δὲ τὸν 144 Ψαλμὸν Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, καὶ ξεομένης τῆς
ἀπορρευσάσης Κηρομαστίγης, καθαιρομένου τε τοῦ τόπου ἐφ' οὗ ἔρρευ-
σε, φάλλεται δὲ 22 Ψαλμὸς Κύριος ποιμανεῖ με· εἴτα δὲ Ἀρχιερεὺς
ἐκφωνεῖ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ εὐθὺς φέρεται τὸ σάδικον καὶ
περιτίθεται ἐπὶ τὸν Αρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν αὐτοῦ ἀμφίων
ἔμπροσθεν καὶ ὅπισθεν ἐπὶ τῷ μὴ φάνεσθαι τὰ ἀρχιερατικὰ αὐτοῦ
ἄμφια καὶ δεσμοῦνται μετὰ ζώνης, περιτυλίσσονται δὲ καὶ οἱ δύο
αὐτοῦ βραχίονες μετὰ δύο καινῶν μανδηλίων δεσμουμένων καὶ αὐ-
τῶν ὑπὸ ζώνης, καὶ οὕτω περιβληθέντος τοῦ Αρχιερέως, τίθεται
ἐπεύχιον ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος
Ἐτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,
δὲ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὰ γόνατα λέγει τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεός ὁ ἄγαρ-
χος, εἴτα δὲ Διάκονος Ἀρτιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀράστησον
καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ἐπισυνάπτων καὶ τὴν μεγάλην Συναπτὴν
Ἐρ εἰρίῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, δὲ
Ἀρχιερεὺς ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης, καὶ λαβὼν τὰ
Νίτρα (ἢ μοσχοσάπωνα), σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν με-
ρῶν καὶ ῥίπτει αὐτὰ σταυροειδῶς ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης, εἴτα
φέρεται χλιαρὸν ὅδωρ, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν, δὲ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται τὸ ὅδωρ
μυστικῶς, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἐπιχέει αὐτὸ δὲ τῇ Τρα-
πέζῃ, λέγων Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἀγίου Πρενύματος, Ἀμήν, καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ὅδατος καὶ
τῶν Νίτρων ἐκπλύνει τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει αὐτὴν
μετὰ καινῶν σπόγγων, τὸν δὲ Κίονα, ώς μὴ δυνάμενος ταῖς χερ-
σίν ἐκπλύναι, ἐκπλύνει καὶ σπογγίζει αὐτὸν μετὰ τοῦ σπόγγου·
τούτων γιγνομένων, φάλλεται δὲ 83 Ψαλμὸς Ὡς ἀγαπητὰ τὰ
σκηνώματά σου, Κύριε· μετὰ δὲ τὴν ἀπόπλυσιν καὶ ἀποσπόγγι-
σιν, δὲ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Δόξα τῷ Θεῷ ἡγιῶν εἰς τοὺς αἰώ-

νας, καὶ λαβὼν Βικίον (Κανίον) ρρόδοστάγμου ἐπιχύτας πλένει τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει μετὰ τῶν Ἀντιψιντίων, καὶ τούτων γιγνομένων φάλλεται εἰς ἡχον θρύλον τὸ Παρτεῖο με δευκανθήσομαι, εἶτα αὖθις δοξάζει λέγων Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ λαβὼν τὸ δοχεῖον τοῦ ἀγίου Μύρου, τοῦ Διακόνου λέγοντος Ἰρόσχωμεν, ἐπιγέει Μύρον τῇ ἀγίᾳ Τραπέζῃ, φάλλων τρις τὸ Ἀληθούσια, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ δι' ἑτοῦ ποιεῖ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἓνα καὶ δύο ἑκατέρωθεν, καὶ ἀλείφει τῇ γειρὶ διὰ τῶν τριῶν ἔκείνων Σταυρῶν πάταν τὴν ἀγίαν Τράπεζαν σπογγίζων αὐτὴν δι' Ἀντιψιντίων· τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ εἰς τὸν Κίονα τῆς Τραπέζης· τούτων τελούμενων, φάλλεται δὲ 132 Ψαλμὸς Ἰδοὺ δὴ τι καλὸν, ἢ τι τερπτὸν, καὶ μετὰ ταῦτα αὖθις δὲ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, τὸν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῷν αἰώνων, καὶ τὸ Δόξα σοι, ἄγια Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δοξά σοι εἰς τοὺς αἰώνας τῷν αἰώνων· εἶτα ἐφαρμόζει ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς Τραπέζης τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἀπεικονισμένους ἔχοντα τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστὰς, ἢ μόνα τὰ ὄνδρατα αὐτῶν, πρασκολλῶν αὐτὰ διὰ Κηρομαστίχης, ἀκολούθως ἐφαπλοῖ τὸ λεγόμενον κατατάρκιον ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης, οὐ δι σχοῖνοι δεσμοῦνται σταυροειδῶς ὑποκάτωθεν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Κίονος· τούτων τελούμενῶν, φάλλεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν δὲ 131 Ψαλμὸς Μηνόθητι· Κέριε τοῦ Δαΐδη· μετὰ τοῦτο αὖθις δὲ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Δόξα τῷ Θεῷ εἰς τοὺς αἰώνας, Ἀμήν, καὶ νίπτει τὰς χεῖρας ἐν τινὶ ἀγγείῳ κχινῷ ἢ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδόλως ἐκχυθῆναι ἐξω οὐδὲ φτιᾶσαι μίαν, καὶ σπογγισάμενος τὰς χεῖρας μανδηλίῳ κχινῷ, λαμβάνει τὸν ἐπενδύτην τῆς ἀγίας Τραπέζης (ἥτοι τὸ ἐφάπλωμα) καὶ ἐφαπλοῖ αὐτὸν ἐπ' αὐτῆς, δτε φάλλεται δὲ 92 Ψαλμὸς· Ο Κύριος ἐθασίλευσεν· καὶ αὖθις ἐκφωνεῖ Δόξα σοι, ἄγια Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰώνας τῷν αἰώνων, Ἀμήν· μετὰ τὸ Ἀμήν, ἐφαπλοῖ ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ ἐγκανικαθέντα Ἀντιτιμίνσια θάτερον ἐπιτιθέμενος καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὸ τῆς Τεκλησίας, ἐπὶ τούτου δὲ τὸ ιερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει τὸ ιερὸν Ἀρτοφόριον, εἶτα γίνεται δὲ ἀσπάσμος· μετὰ τὸν ἀττα-

σμὸν, ὁ Ἀρχιερεὺς λαβὼν θυμιατὸν, θυμιᾷ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὸ ιεράτειον καὶ πάντα τὸν Ναὸν· ἔως αὐδόπειθυμιάσῃ τὸν Ναὸν, οἱ Χοροὶ φάλλουσι τὸν 25 Ψαλμὸν Κρίτον με, Κύριε· τοῦ Ἀρχιερέως θυμιῶντος, εἰς τῶν ιερέων ἐπακολουθεῖ τούτῳ βασταῖς τὸ τοῦ ἀγίου Μύρου δοχεῖον καὶ ποιεῖ Σταυροὺς ἐκ τοῦ Μύρου διὰ καλάμου εἰς ἓνα ἑκατόν Κίονα καὶ Πηνοὺς (Κολώνα καὶ Καμάραν)· τοῦ θυμιάματος συμπληρωθέντος καὶ τοῦ μυρώματος, συγγρόνως καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει ὑψιφώνως εὗτα δόξα τῇ ἀριστῇ καὶ πατοδυνιάμῳ καὶ ζωοποιῷ Τριάδι, πάντοτε τὴν καὶ ἡὲ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῷριν αἰώνων· ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν Συναπτήν "Ετι καὶ ἔτι ἐρ εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἑκφώνησιν "Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἴτα Εἰρήνη πᾶσι, ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, εἴτα ὁ Διάκονος ἑκφωνεῖ Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν, καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ Διακόνου, τὸ δὲ Εὐχαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως μετὰ ταῦτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεῖ κανδήλᾳ καὶ θυμαλλίᾳ (φυτρὶ) καὶ ἔλαιον, αὐτὸς δὲ ιδίας γερσὶν ἀνάπτει τὴν θυμαλλίαν καὶ ἀποτίθησι τὴν κανδήλαν ἐπὶ τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου, εἴτα δὲ ἀποτιθέμενος τὸ τε σάββανον, τὰ μανδήλια καὶ τὴν ζώνην (ἄτινα διανέμονται τῷ λαῷ), ἐπιτρέπει τοῖς ἑκκλησιαστικοῖς ὑπηρέταις ἀνάψις τὰς κανδήλας τοῦ Ναοῦ καὶ τοὺς κηροὺς, φάλλομένου συγγρόνως τοῦ Δοξαστικοῦ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν Τὴν μητήμην τῷριν Ἐγκαυτῶν ἐπιτελοῦντες Κύριε· εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαυνίων Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος, ἡ Ἐκτενῆς παρὰ τοῦ Διακόνου Ηληφώσωμεν τὴν ἐωθινήν, ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως "Οτι ἐλέημων καὶ φιλάνθρωπος, καὶ ἡ Ἀπόλυτις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

A'.

Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν αἴκου σου | Ταῖς πρεσβείαις
καὶ τύπον σιηνώματος δόξης σου. | τῆς Θεοτόκου κτλ.

ἘΩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύρος
τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεὶς καὶ ἐκλείπεις ἡ ψυ-
χὴ μου.

**Τὰ θυσιαστήρια σου, Κύρε τῶν θυνά-
μεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.**

Μακάρεοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰγέσου-σί σε.

Ταῖς πρε-
στελαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

R'

**Σοὶ πρέπει ὑμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ
σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.**

**Εἰςάκουσσον προσευχῆς μου, πρὸς εἰς
πᾶσα σὰρξ ἥξει.**

Μακάριος ὃν ἐξελέξω· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

"Ἄγιος ὁ Ναός σου, θευματός ἐν θε-
κατεσύνη.

Σῶσον ἡμᾶς
τιὲ Θεοῦ, ὁ
ἱραστὰς κτλ.

Γ'

Ἐξελεξάμην παραρριπεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου.

"Οτι ἔλεος κατ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος
ὁ Θεός.

Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

‘Ο Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικὸν Κύριε ι-
γάπτησα εὐπρέπειαρ οὐκον σου, κτλ. καὶ Ἀπόλυτις.

Σημειωτέον δτι Δεσποτικῆς ἑορτῆς τυχούστης, προηγουόντων τῆς τῶν Ἐγκατινίων Ἀκολουθίας τὰ τῆς ἑορτῆς, ως καὶ τὸ Εὐχγέλιον καὶ τὸ Κοινωνικόν.

ΤΕΛΕΤΗ
ΕΙΣ ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΕΠΙ ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΘΑΣΑΣ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς συνήθους ἐν παρατάξει συνοδίας αὐτοῦ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ ἔνθα ἴσταται ἀπας δὲ Κλῆρος πρὸς προϋπάντησιν αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἄγιοι Ἀρχιερεῖς οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν εἰσέρχονται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ιερὸν Βῆμα, τέσσαρες δὲ τῶν διακόνων ἐνδύονται τὰς ιεράς αὐτῶν στολάς· καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρά οἱ μὲν δύο ἔξ αὐτῶν θυμιῶς τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον ἐν τῷ Ναῷ, οἱ δὲ δύο ἴστανται περὶ αὐτόν· προπορευομένου δὲ τοῦ Πριμικηρίου μὲ τὸ Διβάμβουλον, καὶ τῶν Χορῶν τῶν ψαλτῶν φαλλόντων τὸ "Ἄξιόν ἐστιν, εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ ιερὸν Βῆμα. Τότε ὁ πρῶτος τῇ τάξει Ἀρχιερεὺς φέρων Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὁμοφόριον ποιεῖ Εὐλογητὸν, δὲ Διάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, δὲ Ἀρχιερεὺς· "Οτι σοù ἐστιν, μεθ' ὁ οἱ Ἀρχιερεῖς φάλλουσι· τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ τὸ "Οτε καταβὰς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουοσον καὶ ἐλέησον, οἱ Ἀρχιερεῖς τὸ Κύριε ἐλέησον τρὶς, δὲ Ἀρχιερεὺς "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν, αὕθις τὸ Κύριε ἐλέησον τρὶς, δὲ Ἀρχιερεὺς "Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυτιν 'Ο ἐν εἶδει πυρίτων γλωσσῶν, ἀνευ τοῦ Δι' εὐχῶν.

Μετὰ ταῦτα δὲ Πατριάρχης ἐνδεδυμένος Μανδύαν, Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὀμοφόριον ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τριπέτης καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, εἶτα ἀναγινώσκει τὸ Τρισάγιον κτλ. ὡς ἀνωτέρῳ, καὶ γίνεται ἡ Ἀπόλυτις, μεθ' ἣν ἴσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ Ὡρικῇ Ηὔλῃ, προσέρχεται δὲ Μέγας Λογοθέτης, καὶ διὰ τῆς συνήθους προσφωνῆσεως προσκαλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, δὲ δὲ Πατριάρχης ποιεῖται τὴν εὐχαριστίαν, καὶ ἀκολούθως προσέρχεται αὐτῷ δὲ Μητροπολίτης Ἡρακλείχ καὶ μετὰ τὴν συνίθητη προσληλίκην ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν Πατριαρχικὴν ὅληδον, ἀπαλόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἡ Α. Θ. Π. ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου καὶ τῶν Διακόνων ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, μετὰ τοῦτο δὲ Πρωτοψάλτης μετὰ τοῦ Χοροῦ αὐτοῦ ψάλλει τὸν Πατριαρχικὸν πολυχρονισμὸν Πολυχρόνιον ποιήσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παραγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ Δεσπότην, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κύριον κύριον . . . Κύριε, φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη. Μετὰ τὸν πολυχρονισμὸν ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος εἰς τὸ τέλος οἱ Χοροὶ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, τοῦ Πατριάρχου εὐλογοῦντος ἀπὸ τοῦ Βῆματος τὸ Δι' εὐχῶν τοῦ ἀγίου Δεσπότου ἱερών, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετὴ.

ΤΕΛΕΤΗ

ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

ΑΓΡΙΚΟΜΕΝΟΣ δ Πατριάρχης, ώς ἀνωτέρω ἐρρέθη, μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ καὶ ἐνδύεται τὸν Μηνδύαν, καὶ οἱ μὲν ἄγιοι Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, οἱ δὲ Χοροί, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου καὶ δ' Διακόνων, τῶν δύο θυμιώντων τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον εἰς τὸν Ναὸν, ψάλλουσι τὸ "Ἄξιόρ ἐστιν, δὲ ἐστὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ, ἀλλ' οὐ φέρει τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον, δύο δὲ τῶν Ἀρχιερέων ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Θρόνου, τότε προσερχόμενος ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας, μετὰ τὴν συνήθη προσληλιάν, ἔγγειρίζει τῷ Πατριάρχῃ τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον καὶ ἀσπασάμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ εἰσέρχεται καὶ οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, δὲ Μ. Λογοθέτης ἵσταται ἐν τῷ παραθρονίῳ. Εἶτα ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων ἐνδύει τὸν Πατριάρχην Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὦμοφόριον, δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Εὐλόγησον Δέσποτα, δ Πατριάρχης ποιεῖ εὐλογητὸν, δ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, δ Πατριάρχης "Οτι σοῦ ἐστιν, καὶ ο α' Χορὸς ψάλλει τὸ τροπάριον Ὡς τῷρ αιχμαλώτων ἐλευθερωτὴς, δ δε β' Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄροιξον ἡμιτρ, δ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέρυ ἐλεός σου, Υπὲρ τῷρ εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... Υπὲρ τοῦ διαγνωλαχθῆραι κτλ. δ Πατριάρχης Ἐπάκονουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐ Πρωτοψάλτης τὸν πολυχρονισμὸν, δ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος, μεθ' ὃν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, τοῦ Πατριάρχου εὐλογοῦντος τὸν λαὸν, τὸ Δι' εὐχῶν τοῦ ἀγίου Δευτότουν ἡμῶν, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετὴ.

Η ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

ΤΗ. Α' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΗΝ πρώτην Σεπτεμβρίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὸν πατριαρχικὸν Ναὸν κατὰ τὸν Ἐσπερινὸν καὶ τὸ πρωὶ εἰς τὸν Ὁρθρὸν καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἵσταται δὲ ἐν τῷ προκόπονίῳ φέρων Ἐπανωκαλύψματον καὶ Χαζάνιον. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, οἱ ἄγιοι Ἀρχιερεῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, ἔνθι ἀκριῶνται αὐτῆς, ἀνέρχονται εἰς τὸ μέγα Συνοδεῖκὸν, δπου, μετὰ τὴν δικονιμὴν τοῦ Ἀντιδόρου, ἀνέρχεται καὶ ὁ Πατριάρχης, προπορευομένων τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ Λαμπάδων, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου, καὶ τῶν ψαλτῶν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὥμοφόριον. Εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Ἐὐλόγησον Ιεστοτα, ὁ Πατριάρχης Ἐὐλόγητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ἡ Πατριάρχης "Οτι σου ἐστιν, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ πάσης Δημουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ δ' τὸ Ὑπουργῆς στύλος γέρgoras, ὁ α' Χορὸς αὐθὶς τὸ Χατίρε κεχαριτωμένη· εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριος ἐλέησον τρίς, ὁ Δευτερεύων "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὁ Δευτερεύων "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆται, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριος ἐλέησον ως εἴθισται, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος "Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν, ὁ Πατριάρχης Ἐπάκινος ἡμῶν ὁ Θεὸς, καὶ τὴν Ἀπόλυσιν, τῶν Χορῶν φαλλόντων Τὸν Ιεστοτητὴν

καὶ Ἀρχιερέα. Είτε ὁ Πατριάρχης ἀνχιερώτει τὴν Πρᾶξιν, συγ-
γωρῶν πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθο-
δόξους χριστιανὸν πάσης τάξεως καὶ βραχμοῦ μετὰ τὸ πέρας οἱ
Χοροὶ φάλλουσι τὸν Πολυγρονισμὸν τοῦ Πατριάρχου, οὗτος δὲ ὑπο-
γράψει τὴν Ἰνδικτιῶνα τοῦ ἔτους, ὡς καὶ οἱ ἄγιοι συνοδικοὶ Ἀρχιε-
ρεῖς ὑπογράφουσιν ἔκαστος κατὰ τάξιν, φοροῦντες Ἐπιτραχήλιον
καὶ Ὦμορόξιον, οἱ δὲ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ φάλλουσι τὰ Ἰδιόμελα
τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἀσπάζονται πάντες οἱ παριστά-
μενοι τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετὴ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΩΝ Μ. ΕΟΡΤΩΝ

Τῇ ΚΔ' Δεκεμβρίου εἰς τὰς "Ωρας σημαίνει τῇ 16'
τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης χατέρχεται εἰς τὴν α', Ἀπόλυσις εἰς
τὰς δ' τῆς ἡμέρας.

"Οταν αἱ "Ωραι φάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς
πρωΐας, ὁ Πατριάρχης χατέργεται εἰς τὰς 6', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὸν "Ορθρὸν σημαίνει
εἰς τὰς 0' τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης χατέρχεται εἰς τὰς 1' καὶ ἡ-
μίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωΐας.

Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν, 'Απόλυτις εἰς τὰς δ'

Τῇ Ε' Ιανουαρίου εἰς τὰς "Ωρας σημαίνει τῇ ιχ' τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', 'Απόλυτις εἰς τὰς γ'.

"Οταν αἱ "Ωραι φάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς δ', 'Απόλυτις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανείων σημαίνει εἰς τὰς ε' τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ια' καὶ ἡμίσειαν, 'Απόλυτις εἰς τὰς δ'.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ορθοδοξίας σημαίνει εἰς τὰς ε' καὶ ἡμίσειαν, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', 'Απόλυτις εἰς τὰς δ'.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ, εἰς τὸν "Ορθρὸν σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', 'Απόλυτις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἑσπέρᾳ, εἰς τὴν 'Ακολουθίαν τῶν ἀγίων Παθῶν, σημαίνει εἰς τὰς ιβ', μετὰ ἡμίσειαν ὥραν κατέρχεται ὁ Πατριάρχης, 'Απόλυτις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτὸς.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Παρασκευῇ εἰς τὰς "Ωρας σημαίνει τῇ ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, 'Απόλυτις εἰς τὰς γ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἑσπέρᾳ, εἰς τὸν "Ορθρὸν τοῦ Ἐπιταφίου, σημαίνει εἰς τὰς ιβ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, 'Απόλυτις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτὸς.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σκοβιάτῳ πρωὶ σημαίνει εἰς τὰς ια', 'Απόλυτις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα σημαίνει εἰς τὰς ε' τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἡ 'Ανάστασις εἰς τὰς ε' καὶ ἡμίσειαν, 'Απόλυτις εἰς τὰς θ' τῆς νυκτὸς.

Τῷ Ἐπερινῷ τῆς Αναστάσεως σημαίνει εἰς τὰς γ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς δ', 'Απόλυτις εἰς τὰς ε'.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου σημαίνει εἰς τὰς ιχ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, 'Απόλυτις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΛΘΝ ΛΣ ΧΟΡΟΣΤΑΤΕΙ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΝ ΝΑΩΝ

ΚΑΘ' ἀπαντας τους Ἐσπερινοὺς τοῦ Σκηνάτου καὶ τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὴν ἐπέτειον τοῦ ὄντος αὐτοῦ.

Σεπτεμβρίου Α'. Τὴν Α' τῆς Ἰνδίκτου (ἐν τῷ παραθρονίῳ).

» Η'. Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

» ΙΔ'. Τὴν Ὑψώσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Οκτωβρίου ΚΣ'. Τοῦ ἀγίου Δημητρίου.

Νοεμβρίου Η'. Τῶν Ταξιαρχῶν.

» ΚΑ'. Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

» Λ'. Τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου.

Δεκεμβρίου Σ'. Τοῦ ἀγίου Νικολάου.

» ΚΔ'. Τὴν Παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὰς "Ωρας.

» ΚΕ'. Τῶν Χριστουγέννων.

» ΚΣ'. Τὴν Σύναξιν τῆς Θεοτόκου.

Ιανουαρίου	Α'. Τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου.
"	Ε'. Τὴν Παραμονὴν τῶν Θεοφανείων εἰς τὰς "Ωρὰς".
"	Σ'. Τῶν ἀγίων Θεοφανείων.
"	Ζ'. Τὴν Σύναξιν τοῦ Προδρόμου.
"	Λ'. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
Φεβρουαρίου	Β'. Τὴν Υπκαπαντῆρη τοῦ Κυρίου.
Μαρτίου	ΚΕ'. Τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
Απριλίου	ΚΓ'. Τοῦ ἀγίου Γεωργίου.
Μαΐου	ΚΑ'. Τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου.
Ιουνίου	ΚΔ'. Τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.
"	ΚΘ'. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.
Ιουλίου	ΙΑ'. Τῆς ἀγίας Εὐφημίας.
Αύγουστου	Σ'. Τῆς Μεταμορφώσεως.
"	ΙΕ'. Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
"	ΚΘ'. Τῆς Ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὅμονον, τὸ δὲ πρωτὶ ἐν τῷ παραθεωνίῳ.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ, τὸ πρωτὸν εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων Παθῶν.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Παρακλησεῦῃ, εἰς τὰς "Ωρὰς" καὶ τὸν Ἐπερινὸν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν Ὁρθρὸν τοῦ Ἐπιταφίου.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρωτὶ, εἰς τὸν Ἐπερινὸν καὶ τὴν Λειτουργίαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Παρακλησεῦῃ τῆς Διακαιινησίμου.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἴστεον δτι, κατὰ τὴν ἐπικρατήσκοντα ἔκπλακι ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ συνήθειαν, δσάκις ἀν ἔχοροστάτει ὁ Πατριάρχης, συνεχοροστάτουν αὐτῷ καὶ οἱ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ ταῦν ἐν πᾶσι μὲν τοῖς "Ορθροῖς" καὶ ταῖς Λειτουργίαις συγχοροστατοῦσι, μόνον δύως ἐν τοῖς ἐφεξῆς Ἐσπερινοῖς, ἥτοι ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ ὄνοματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τῇς Α' τῇ; Ἰνδίκτου, τῇς Ημέραις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, τῇς Α' τοῦ ἑτούς, τῇς Κυριακῇ;

τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς Ἀκαθίστου, τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, τῆς Μ. Πέμπτης, τῆς Μ. Παρακυρευῆς, τοῦ Μ. Σαββάτου, τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἑορτῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου, τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν ἐπιτήμων Χοροστατιῶν, δὲ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατερχόμενος ἐν τῷ Ναῷ, ἵσταται ἐν τῷ παραθρονίῳ (γε-
δέκι) μετὰ χαζρανίου καὶ ἀνευ Μανδύου, κατὰ τοὺς Ἐσπερινοὺς τῶν Κυριακῶν τῆς Ἄγ. καὶ Μ. Τεσσαρακοστῆς, τὰς Προηγιασμένας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ καὶ τῷ Κανόνι τῷ ψαλλομένῳ τὴν Α΄ Εβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὴν ἐπέρχεν τῆς Ἀκλουθίκς τοῦ Μεγ. Κανόνος, τὴν πρωίν τῆς Ἀκαθίστου, τὴν ἑορτὴν τοῦ ἐν ἀγίοις Παταντι-
ληταί ὁ ἦν ἑορ-

τημένων τοῦ ἀριστοτέρου Αρχιεπισκόπου Παν-

νουπόλεως (ἐὰν μὴ τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε, ἐὰν βού-

Πατριάρχης, χοροστατεῖ ἐν τῷ θρόνῳ φέρων Μανδύαν), καὶ τὴν τῆς Ἰνδίκου.

ΠΙΕΡΙ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ

Α'.

ΟΤΑΝ γίνηται χειροτονία Ἀρχιερέως ἐν ἡμέρᾳ ὡλῇ πλήν τῆς Κυριακῆς καὶ μὴ τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου Ἅγίου, φάλλονται πάντα τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Ἀπολυτίκια, Κοντάκια, Καθίσματα, Κνόνες, Καταβασίαι, Ἐξαποστειλάρια, Αἶνοι, Ἀντίφωνα, Εἰσοδικὸν, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν.

Β'.

'Αν δ' ἡ χειροτονία συμβ. ἐν Κυριακῇ ἀπλῇ, λέγονται Καταβασίαι τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ Τὴν τιμιωτέραν ἡ θ.' 'Ωδὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐξαποστειλάρια πρῶτον τὸ Ἀναστάτιμον εἶτα τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀνευ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους μετὰ τὰ δ' Ἀναστάτιμα λέγονται καὶ τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Παράδοξα σήμερον, Δρῦς Βασιλεὺς οὐράνιε, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τὸ Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀγαυτάς. Εἶτα τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ

Εὐλογητὸς εἰ, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ νυκοῦ καὶ Κοντάκιον "Οτε καταβάς. Τὸ Τρισάγιον, δὲ Ἀπόστολος τῆς Πεντηκοστῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, "Ἄξιόρ εστιν, Κοινωνικὸν ἀντὶ τοῦ Αἰρεῖτε, Τὸ Πιετῷ σου τὸ ἄγαθόν.

Γ'.

"Η αὐτὴ ἀναλογία τηρητέα καὶ δταν ἡ χειροτονία Ἀρχιερέως γίνηται ἐν ἀλλῃ πλὴν Κυριακῆς ἡμέρᾳ, καὶ ἔορτάζηται δὲ Ἀγιος τῆς ἡμέρας ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προηγουνται ἀνατιρρήτως τὰ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἀγίου.

Δ'.

"Ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ Ἀγίου δεδοξασμένου ἀν συμπέση χειροτονίᾳ Ἀρχιερέως, μετὰ τὰς Καταβασίας τῆς Πεντηκοστῆς Τὴν τιμιωτέραν καὶ τὴν θεραπείαν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δέ, τῆς Πεντηκοστῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν Υπερευλογημένη Μετὰ τὴν Δοξολογίαν Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀνιώφωντα τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν... δὲ ἀραστάς. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἀγίου τοῦ νυκοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον "Οτε καταβάς. (Τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω ἐν § Β').

Ε'.

"Ἐν ἡμέρᾳ Θεομγιτορικῆς ἔορτῆς ἀν τελῆται χειροτονία Ἀρχιερέως, Καταβασίαι φάλλονται αἱ κεκανονισμέναι τῆς ἐποχῆς, καὶ μόνον Ἐξαποστειλάριον πρὸ τοῦ τῆς ἔορτῆς φάλλεται τῆς Πεντηκοστῆς· καὶ εἰς τοὺς Αἶνους δύο μόνον Στιγμὰ ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς. Δόξα τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν τῆς ἔορτῆς. Εἰς δὲ τὴν

Λειτουργίαν τὸ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, μετὰ τὴν Εἰσόδον, πρῶτον τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, δεύτερον τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόστολος ἐπίσης τῆς Πεντηκοστῆς.

Ζ'.

Ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ ἀν τελήται χειροτονίᾳ Ἀρχιερέως, οὐδὲν ἄλλο φάλλεται ἔκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς ειμὴ τὸ Ἐπαποστειλάριον, οὐδὲν διμως προηγεῖται ἀπαξὶ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἔπειται αὖθις τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν Εἰσόδον, λέγεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Πεντηκοστῆς ἀπὸ τοῦ Βήματος μετὰ τὴς ἑορτῆς καὶ οὐδὲν πλέον.

ΠΕΡΙ

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ

OTAN τύχωσι πλείονες τοῦ ἑνὸς Ἱερεῖς συλλειτουργοῦντες, ἀφ' ἐσπέρας ἀν γένηται Εἰσόδος, ἀπαιτοῦνται τρεῖς τούλαχιστον Ἱερεῖς καὶ φάλλουσιν ἔξωθεν ἡμικυκλίου ἀποτελοῦντες¹ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ νυκτὸς τὸ Φῶς Ιλαρὸν μέγρι τοῦ καὶ ἄγιον Πνεύμα Θεόρ, ἀπὸ δὲ τοῦ Βήματος τὸ ἐπίλοιπον, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἀπαξὶ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ δις ἔξωθεν. Εἰς δὲ τὴν

1. Κατοι πάρτεις εἰσὶν ἵνοι καὶ ὑφειδονσι τιμᾶς καὶ σέβεσθαι ἀ.ι.λητοντες, ἀ.ι.λη προηγοῦνται ἢ κατὰ ὁφρίκα ἢ κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας.

Λιτήν δ πρῶτος τῇ τάξει λέγει τὸ Ἐπάκουοντος ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ τὸ Εἰρῆνη πᾶσι· ὁ δεύτερος τὸ Δέσποτα πολυέλεε· καὶ δ τρίτος τὸ Κίριψ Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός· εἶτα δ πρῶτος κατάρχει τοῦ Θεοτόκε Παρθένε βοηθούντων καὶ τῶν λοιπῶν· ἀλλ' αὐτὸς μόνος θυμιᾶς καὶ στρέφει περὶ τοὺς ἄρτους μετὰ τοῦ Διακόνου. Τὸ δὲ πρώτη οὐδὲν ἄλλο φάλλουσιν οἱ συλλειτουργοῦντες ἵερες, ἐκ τοῦ Βήματος πλέον τῶν συνήθων καὶ τῷ ἐνὶ μόνῳ Λειτουργοῦντι ἵερε, εἰκὴ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμειεν καὶ προστέσωμειεν Χριστῷ κατὰ τὴν Εἰσόδον, εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον (ὅτε καὶ θυμιᾶς δ πρῶτος τῇ τάξει τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὰς Εικόνας)· τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸ Ἀγιος δ Θεός τὴν τρίτην φοράν². Τὰς Ἐκφωνήσεις λέγουσιν ἔξ υπακοιθῆς δ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, εὐλογεῖ δὲ τὰ τίμια Δῶρα ὡς καὶ τὸν λαόν, δσάκις ἀν δέη, δ πρῶτος τῇ τάξει, καὶ κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων κατὰ τάξιν ἔκκοστος, τοῦ τελευταίου μεταδιδόντος καὶ τῷ Διακόνῳ.

Ἄν τὸ συλλειτουργὸν γίνηται ἔξ Ἀρχιερέων, δ πρῶτος τῇ τάξει φέρει τὸν Μανδύαν καὶ ἴσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου μέχρι τῆς κεκανονισμένης ὥρας. Είτη εἰτελθὼν εἰς τὸ Ἱερόν δίδωσι καὶ λαμβάνει³ συγχώρησιν παρὰ τῶν μελλόντων συλλειτουργῆσαι καὶ οὕτως ἐνδύονται πάντες. Κατὰ τὴν Δοξολογίαν ἔζερχονται, προηγουμένων τῶν Ἱερέων, καὶ τελευταῖς ἔρχεται δ προεξάρχων φέρων καὶ Μίτραν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τὴν Ποιμαντορικὴν ῥάβδον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρί. Κατὰ τὴν Εἰσόδον φάλλων ἐν συνοδείᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων τὸ Εἰσοδικὸν εὐλογεῖ μετὰ τῶν δικηροτρικήρων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα πρῶτος, ἐπομένων τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ θυμιᾶς περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Πρόθεσιν, είτα τὰς τε λεπάς Εικόνας ἐκ τῶν Βημοθύρων καὶ τὸν λαὸν φάλλων τὸ Ἀπο-

2. Κακῶς τινες τῷ Ἱερέων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκ φιλοδοξίας κατακριτέας γύλλουσι καὶ τὸ κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ μετὰ τὴν δευτέραν Εἰσόδον χρατοῦντες τὰ Ἀγια μημονεύοντι ζώντων καὶ τεθρεώτων, μη ἀρχούμενοι εἰς τὸ περιληπτικὸν καὶ καθιερωμένον πάντων ὑμῶν μνησεῖται κύριος δ Θεός.

3. Εἰαρ ὁσιες Ἐπίσκοποι καὶ δ προεξάρχων Μητροπολίτης αὐτῶν, η Μητροπολίται καὶ δ προεξάρχων Πατριάρχης, ἀσπάζονται τὴν τούτον χειρα.

λυτίκιον⁴ καὶ τελευταῖον τὸ Κοντάκιον. Τὸ "Αγιος ὁ Θεὸς ἀρῷ
ψαλῆ δἰς ἔξωθεν, τὸ τρίτον λέγεται ἀπὸ τοῦ Βήματος, τὸ τέταρτον
ἔξωθεν καὶ αὐθις τὸ πέμπτον ἔτσιθεν. Εἶτα Δόξα Καὶ νῦν ἔξωθεν,
ώ; καὶ τὸ "Αγιος ἀθάρατος, καὶ μετ' αὐτῷ φύλλεται πάλιν ἐκ τοῦ
Βήματος ἀργότερον τὸ "Αγιος ὁ Θεὸς κατὰ Στάσεις τέσσαρας ἑναλ-
λᾶς ὑπὸ τῶν δύο δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ισταμένων Ἀρχιερέων καὶ Τε-
ρέων, καὶ εὐλογεῖ ὁ προεξάρχων διὰ τῶν δικηροτρικήρων λέγων τὸ
Κύριε, Κύριε, ἐπιβλεψόν ἐξ οὐρανοῦ. Μετὰ τὸ Εἰλέσσον ήματος,
φύλλεται αὐθις ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ Χοροῦ τὸ "Αγιος ὁ Θεὸς, ἀρῷ
ὁ Διάκονος; εἴπη τὴν Ἐκφρώνησιν Δύναμις. Τότε φύλλεται ἔσωθεν
τὸ Κύριε σῶσορ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἔξωθεν ἐπαναλαμβάνεται δἰς
ὑπὸ τῶν Χορῶν· αὐθις ἔσωθεν φύλλεται τὸ Καὶ ἐπάκουουσον ήματος.
Εἶτα λέγεται ἡ φήμη τοῦ Πατριάρχου ἀπαξ ἔσωθεν καὶ δἰς ἔξωθεν,
καὶ ἀν μὲν ὁ προεξάρχων ἡ Μητροπολίτης καὶ οἱ συλλειτουργοὶ Ἐ-
πίσκοποι, φύλλεται καὶ ἡ τοῦ Μητροπολίτου φήμη, ἔσωθεν τε καὶ
ἔξωθεν· ἀν δὲ πάντες ὡς Μητροπολίται ἡ πάντες Ἐπίσκοποι, παρα-
λείπεται ἡ φήμη τοῦ πρώτου τῇ τάξει. Ἐν ἐκάστῃ εὐλογίᾳς περι-
πτώσει εὐλογεῖ ὁ πρώτος τῇ τάξει, καὶ οὕτος λαμβάνει τὰ "Αγια ἐκ
τῶν γειρῶν τοῦ Διακόνου καὶ τοῦ Ἰερέως κατὰ τὴν δευτέρην Εἰσο-
δον καὶ μνημονεύει ζώντων τε καὶ τεθνεώτων· ἀλλ' αἱ Ἐκφρωνή-
σεις διακρίνονται κατὰ σειρὰν εἰς τρόπον μέχρι καὶ τῶν συλλειτουρ-
γούντων Ἰερέων. Τὰ "Αγια εὐλογεῖ μόνον ὁ προεξάρχων, ἀλλ' αἱ
Ἀρχιερεῖς κοινωνοῦσι τῶν Ἀγράντων Μυστηρίων ίδια χειρὶ, οἱ δὲ
Ἰερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι μετέχουσι τούτων παρὰ τοῦ τελευταίου τῇ
τάξει Ἀρχιερέως.

4. Εἳντον ἡ Μημόσουρος, φύλλεται ἐκ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ
τοῦ "Αγίου τῆς ημέρας Ἀπολετίκιος καὶ τὸ τῶν Κεκομημένων
Μνήσθητε Κύριε ὡς ἄγαλμα τῶν δούλων σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

ΕΙΣ

ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ

ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ τινος τῶν εὔσεβῶν, προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ δὲ ἵερος Κλῆρος· ἐλθόντες δὲ εἰς τὸν οἶκον, ἐνῷ τὸ λείφανον κεῖται, ἐὰν δὲ καὶ Ἀρχιερεὺς, λαμβάνουσι καιρὸν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι· καὶ οἱ μὲν Ἱερεῖς βάλλουσιν Ἐπιτραχήλια, οἱ δὲ Διάκονοι ἐνδύονται Στιχάρια καὶ Ὡράρια κρατοῦντες θυμιατὰ καὶ δικηροτρίχηρα, τότε εἴς Ἱερεὺς μετὰ Διακόνου εἰσέρχονται ὅπου δὲ νεκρὸς κεῖται, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἐκφωνεῖ Εὐλόγησον Δέσποτα, δὲ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς δὲ Θεὸς, δὲ Διάκονος τὸ Τρισάγιον, δὲ Ἱερεὺς "Οτι σοῦ ἔστιν, καὶ φάλλουσιν εἰς ἥχον δ' τὰ Τροπάρια Μετὰ πνευμάτων δικαλωτῶν τετελειωμέρων· Εἰς τὴν κατάπανον σου Κύριε, ὅπου πάρτες οἱ Ἀγιοί, σου ἀραπανορταῖ· Δέξα Σὺ εἰ δὲ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἡ μόνη Ἄγριη καὶ Ἀχρατος Παρθένος· Εἴτα δὲ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς δὲ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀραπανορταῖς καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοψημένου δούλου σου (δεῖνα), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιον τε καὶ ἀκούσιον, ὅπως Κύριος δὲ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔρθα οἱ δίκαιοι ἀραπανορταῖ κτλ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, δὲ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς τῶν Πνευμάτων, καὶ τὴν νεκρώσιμον Ἀπόλυσιν. Εἴτα ἄραντες τὸ λείφανον, προπορευομένων τῶν Ἱε-

ρέων μετὰ λχυπάδων καὶ τῶν Διακόνων ἐμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως φέροντος Μανδύαν καὶ Πάξιον, καὶ τῶν Ψαλτῶν ψυλλόντων τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ὃ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας διὰ τρικηρίου ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, διὰ τοῦ Λεόποδος τὸν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται φάλλειν εἰς ἥχον πλάγιον τοῦ 6'.

"Αιματιοί ἐν ὁδῷ, Ἀλληλούτα.

Ἐύλογητὸς εἶ Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου, Ἀλληλούτια (εἰς τὸ τέλος ἑκάστου στίχου φάλλεται τὸ Ἀλληλούτια).

'Επεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν πατρὶ καιρῷ.

'Ερύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαιωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Κλίτορ τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεορεξίαν.

'Αθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιπαρότων τὸν νόμον σου.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάτετων τῶν φρονουμένων σε, καὶ τῶν γνωλασσότων τὰς ἐρτολάς σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γιῷ... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ... Ναι, Ἀλληλούτια.

'Ο Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, δι' Ἀρχιερεὺς "Οτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται δέ" Χοχὸς εἰς ἥχον πλάγιον τοῦ α'.

Ἄλι χειρές σου ἐποίησάρ με καὶ ἐπιλασάρ με, συνέτισόρ με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐρτολάς σου. Ἐλέησόρ με Κύριε (εἰς τὸ τέλος ἑκάστου στίχου φάλλεται τὸ Ἐλέησόρ με Κύριε).

"Οτι ἐγεννήθην ως ἀσκὸς ἐν πάχη, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐτελαθόμην,

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόρ με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἔξελητησα.

Ἄπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἔξεκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

"Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τὸν ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αὐτόν μί' ἀντάμειψιν."

Καὶ φός τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν ρόμον σου.

Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Ἐλέησόν με Κύριε, Κύριε.

Ο Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ο Ιερεὺς) "Οτι σὺ εἶ η ἀνάστασις, καὶ ἔρχεται ὁ καὶ Χρόνος εἰς ἡχον πλάγιον τοῦ δ'".

Καὶ ἐλέησόν με, Ἀληλούϊα.

"Ἐπιβλεψόν εἶτ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Ἀληλούϊα.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἔξουδερωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἀληλούϊα.

Τῆς φωνῆς μου ὥκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Ἀληλούϊα.

"Ἀρχοντες κατεδιώκάν με δωρεὰν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλιάσερ οὐ καρδία μου. Ἀληλούϊα.

Ζήσεται οὐ γυνή μου καὶ αἰρέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ως πρόσωπον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθὺς ο Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ο Ιερεὺς "Οτι σὺ εἶ η ἀνάστασις, καὶ ἔρχεται ὁ θεός Χρόνος τὰ Εὐλογητάρια.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς εὑρε πηγὴν τῆς ζωῆς (ἐν ἑκάστῳ Τροπαρίῳ τῶν Εὐλογητάριων προφάσσεται τὸ Εὐλογητὸς εἶ Κύριε). — Ο παλάμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με. — Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου. — Αράπανσον ο Θεός τὸν δοῦλόν σου. — Δόξα Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος. — Καὶ νῦν Χατρέ σεμιγή οὐ Θεόρ σαρκὶ τεκοῦσα. — Αληλούϊα, Αληλούϊα, Αληλούϊα, δόξα σοι ο Θεός, καὶ ἀράπανσον τὸν δοῦλόν σου. Εἰκὼν ὡς πολλοὶ Ιερεῖς εἰς ἓνα ἔκχτον Τροπάριον μνημονεύουσι, τοῦ

Διακόνου ἐκφωνοῦντος ἐν ἑκάστῳ Τοῦ Κυρίου δεηθώμενος (τὰ
Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια ὅρα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ).

Μετὰ τὸ τέλος τῶν Εὐλογηταρίων οἱ Χοροὶ ἀρχονται τῶν
κατ' ἡχον νεκρωσίμων Ἰδιομέλων.

ΤΗΧΟΣ α'.

Ποια τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποια
δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάρτα σκιᾶς ἀσθενέστε-
στερα, πάρτα ὄνειρων ἀπατηλότερα, μία διοπὴ καὶ ταῦτα
πάρτα θάρατος διαδέχεται· ἀλλ᾽ ἐν τῷ φωτὶ, Χριστὲ, τοῦ προ-
σώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὥραιοτητος, ὃν ἔχε-
λεξω ἀνάπτανσον ως φιλάρθρωπος.

ΤΗΧΟΣ β'.

Ως ἄνθος μαραίνεται, καὶ ως ὄφρα παρέρχεται, καὶ δια-
λύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἡχούσης τῆς σάλπιγγος νε-
κροὶ, ως ἐν συσεισμῷ, πάρτες ἀραστήσονται πρὸς τὴν σὴν
ὑπάντησιν, Χριστὲ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, ὃν μετέστησας ἐξ
ἡμῶν, ἐν ταῖς τῷρ 'Αγίωρ σου κατάταξον σκηναῖς, τὸ πνεῦ-
μα τοῦ σοῦ δούλου, Χριστέ.

ΤΗΧΟΣ γ'.

Πάρτα ματαιότης τὰ ἀρθρώπιτα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ
θάρατος, οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ηδόξα, ἐπει-
θῶρ γὺρ ὁ θάρατος ταῦτα πάρτα ἐξηράνεται· διὸ Χριστῷ
τῷ ἀθανάτῳ βασιλεὺς βοήσωμεν, τὸρ μεταστάτα ἐξ ἡμῶν
ἀνάπτανσον, ἔρθα πάρτων ἐστὶν εὐφραιρομένων ή κατοικία.

ΤΗΧΟΣ δ'.

"Ορτως γροβερώτατος, τὸ τοῦ θαράτου μυστήριον, τῶς
ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιαίως χωρίζεται ἐκ τῆς ἀρμονίας, καὶ
τῆς συμφυτίας ὁ γυστικώτατος δεσμὸς θειῷ βονέματι ἀπο-
τέλευται· δι' ὃ σὲ ἰκετεύομεν, τὸρ μεταστάτα ἀνάπτανσον,
σκηναῖς τῷρ δικαιῶν σου, ἵωδότα φιλάρθρωπε.

ΤΗΧΟΣ πλάγιος α'.

'Εμιγήσθητο τοῦ Προφήτου βοῶτος, ἐρώ εἰμι γῆ καὶ
σποδὸς, καὶ πάλιν κατερόησα ἐν τοῖς μηνισμοῖς, καὶ εἶμον τὰ

δοτα τὰ γεγνημένα καὶ εἶπον, ἡρά τις ἐστι βασιλεὺς, η στρατιώτης; η πλούσιος, η πέτης; η δίκαιος, η ἀμαρτωλός; Αὐτὰ ἀράπανσον, Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου ὃς φιλάρθρωπος.

*Ηχος πλάγιος 6'.

Ἄρχη μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστονοργόν σου γέροντες πρόσταγμα, βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀράτον τε καὶ δρατῆς με ζῶν συμπένξαι φύσεως, γῆθέρι μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θελῃ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει, δι' ὁ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώτων, ἐν σκηναῖς δικαίων κατάταξον.

*Ηχος βαρύς.

Ἀράπανσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, δὸν μετέστησας ἀδελφὸν ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαλόων, κράζοντα, δόξα σοι.

*Ηχος πλάγιος 6'.

Θρητῶ καὶ ὀδύρομαι ὅταν ἐρροήσω τὸν θάρατον, καὶ ἵδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθετοῦντα ἡμερόφορον, ἀδοξον, μὴ ἔχονταν εἶδος. Ω τοῦ θαύματος! τι τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέροντες μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνελεύχθημεν τῷ θαράτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὃς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀράπανσιν.

Δόξα Πατρὸς (ὁ αὐτός).

Ο θάρατός σου, Κύριε, ἀθαρασίας γέροντες πρόξενος, εἰ μὴ γὰρ ἐν μηνάτι κατετέθης, οὐκ ἀν ὁ Παράδεισος ἡρέωκτο, δι' ὁ τὸν μεταστάτα ἀράπανσον, ὃς φιλάρθρωπος.

Καὶ νῦν (ὁ αὐτός).

Ἄγρη Παρθένε, τοῦ Λόγου Πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μήτηρ, ἵκειενε ἐλεητῆραι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν πενοιμημένων, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, ὁ Διάκονος Ἐλένησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχὰς καὶ εἰς τὸ

τέλος Ὁ Θεὸς τῷ πνευμάτῳ καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ μηδισούσιν αὐθὶς ἀπαντεῖς οἱ παρευρισκόμενοι Ἱερεῖς, καὶ ἀκολούθως ἡ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως νεκρώσιμος Ἀπόλυτις. Εἰς δὲ τὸν τελευταῖον τοῦ λειψάνου ἀσπασμὸν ψάλτηται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Προσόπιον θεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δῶμεν ἀδελφοὶ τῷ θανάτῳ, εὐχαριστοῦτες Θεῷ· καὶ συνοδεύομεν τὸ λείψανον μέγρι τοῦ τάφου φάλλοντες τὸ Θρησκαὶ ὁδύρομαι.

Ἐὰν ἡ Διακανήσιμος ἔδομάξ, φάλλομεν μέχρι τοῦ Ναοῦ τὸ Χριστὸς ἀρέστη (τὸ αὐτὸ καὶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα). Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ἀρχιερεὺς φάλλει τῷ Χριστὸς ἀρέστη ἀπαξ, καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν, εἶτα φάλλονται αἱ Καταβασίαι τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος δὲ ἔκαστης Καταβασίαι τὸ Χριστὸς ἀρέστη τρίς, τὸ Ἀραστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς· "Οὐι σὺ εἶ ἡ ἀράστασις, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς οἱ Ἱερεῖς, ἀπ' θ' φάλλεται τὸ Σαρκὶ ὑπτώσας δίς, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος τὸ Ἐλέγησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχάς· εἰς τὸ τέλος Ὁ Θεὸς τῷ πνευμάτῳ κτλ. ὡς ἀνωτέρῳ, καὶ ἡ Ἀπόλυτις, ἀντὶ δὲ τοῦ Ιεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν φάλλομεν τὸ Ἀραστάσεως ἡμέρα, τὸ αὐτὸ φάλλομεν καὶ μέχρι τοῦ τάφου· Μετὰ τὴν Διακανήσιμον ἔδομάξ, ἥτοι εἰσέλθωμεν ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ λειψάνου, ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, εἶτα τὸ Χριστὸς ἀρέστη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἀπαξ, καὶ δίς ὑπὸ τῶν Χορῶν καὶ ἀκολούθως ἡ νεκρώσιμος συνήθις Ἀκολουθία, ὡς προδιετυπώθη.

Ἴστεον δὲ, διὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας φάλλεται εἰς ἀπαντας τοὺς κοιμηθέντας, καὶ εἰς Βασιλεῖς, Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, καὶ εἰς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, μικρούς τε καὶ μεγάλους, καὶ εἰς αὐτὰ ἔτι τὰ βρέφη, εἰς ὅν τὴν Ἀκολουθίαν ἀφαιρεοῦνται τὰ κατ' ἥγον Ἰδιόμελα, λέγεται δὲ καὶ ἡ διὰ τὰ βρέφη ἐν τῷ Εὐχελογίῳ σημειουμένη, Εὐχὴ, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Πάρτες γάρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
(Παύλου ἐπιστολὴ Β', πρὸς Κορινθ. Κεφ. Γ').

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Τὰ εἰς τοὺς κεκοιμημένους ἀδελφοὺς γινόμενα Τρίτα δηλωστι,
κατὰ τὸν Ἱερὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης, ὅτι ὁ κοιμηθεὶς ἀδελφὸς ὑπὸ¹
τῆς Ἀγίας Τριάδος ἔξ ἀρχῆς συνετέθη. Τὰ δὲ Ἔrrata τῶν κεκοι-
μημένων σημαίνουσιν ὅτι ὁ διαλυθεὶς εἰς τὰ ἔξ ὧν συνετέθη, ἔχει
νὰ συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῶν ἐννέα ἀύλων ταγμάτων τῶν Ἀγγέ-
λων, ὡς ἄϋλος καὶ αὐτός. Τὰ δὲ Τεσσαρακοστὰ δηλοῦσιν ὅτι,
ἐν τῇ μελλούσῃ Ἀναστάσει συντεθεὶς πᾶλιν, κατὰ τρόπον ὑψη-
λότερον, ἔγει καὶ αὐτὸς νὰ ἀνυληφθῇ, ως ὁ Κύριος, καὶ ἀρπαγεὶς ἐν
νεφέλαις νὰ ὑπαντήσῃ τῷ Κριτῇ. Ταύτας τὰς τρεῖς καταστάσεις τοῦ
ἀνθρώπου σημαίνουσι τὰ Τρίμητρα καὶ Ἐξάμητρα καὶ Ἐννεά-
μητρα. Καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῦτα τελοῦνται ὑπὲρ καθάρισμοῦ
τοῦ ἀποθανόντος.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΣΙ ΘΕΩΙ ΔΟΞΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΚΕ' ΜΑΪΟΥ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΙΗ' ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΣΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

‘Ερμηνευτικό τούτου κανόνες.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ἐκρίθη καὶ ἐπάναγκες τοῖς τε Ἱερεῦσι καὶ τοῖς φάλταις τὸ γινώσκειν, εἰ δὲ μή γε, τὸ εὑρίσκειν εὐχερέστερον τὴν λύτιν ἀποριῶν καὶ δυστυχειῶν, δσα; συνεπάγεται ἡ τῶν ἀκινήτων λεγομένων ἔορτῶν, ἦτοι τοῦ Μηνολογίου, σύμπτωσις μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριψδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καὶ ποιεῖται μὲν καθ' ἐκάστην σύμπτωσιν ἐπαρκῆ λόγον περὶ τούτων τὸ Τυπικόν, ἀλλ' οὐδὲν ἔττον εἰς Πίναξ, οἷος ὁ ἐπόμενος, παρέχει μεῖζον τὴν εὐχέρειαν καὶ ίκανοποιεῖ τὴν περιέργειαν τοῦ φιλομαθοῦς· ἐπειδὴ δὲ αἱ κινηταὶ ἔορται τοῦ Τριψδίου καὶ Πεντηκοσταρίου οὔτε πέραν τῆς ΙΑ' Ιανουαρίου (ἥτις ἔστι τὸ πρώτων δριών τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριψδίου) κατέρχονται, οὔτε δύνανται προγωρῆσαι ἐπέχεινα τῆς ΚΕ' Μαΐου, ἥτις ἔστι τὸ ἔσχατον δριών μέχρι τοῦ δροίου ἐκτείνεται τὸ τέλος τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἦτοι ἡ ἔορτὴ τῶν Ἀγίων Πάντων, διὰ τοῦτο δ Πίναξ ταῦτα ἔχει ἀρχῆς καὶ τέλους δριά, καὶ μόνον τὰς ἐν τῷ γρονικῷ τούτῳ διαστήματι ἔορτάς τοῦ Μηνολογίου περιλαμβάνει, παρέχων ὡς ἐν κατόπτρῳ τὰς δυνατὰς εύκολίξ, ὥστε νὰ δύνανται οὕτω

πως οι Ἱερεῖς καὶ οἱ ψάλται συμβιβάζειν ἀκόπως τὴν τυπικὴν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθίων διάταξιν, καὶ διελύειν πάντα δισταγμὸν, καὶ διασκεδάζειν πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀπορίαν. "Οπως δὲ κατανοηθῆ καὶ ἀποθῇ εὐγερεστέρα ἡ τοῦ ΙΙίναλος χρῆσις, ἀναγκαῖαι ἐθεωρήθησαν αἱ ἔξης σημειώσεις.

A'. Τὸ Ἀγιον Πάσχα ταλαντεύεται ἐντὸς τοῦ μεταξὺ τῆς ΚΒ' Μαρτίου καὶ ΚΕ' Ἀπριλίου ἐκ τριάκοντα τεσσάρων ἡμερῶν διαστήματος· ἐπομένως καὶ ἡ τοῦ Τριψίου ἔνχρξις κινεῖται ἐντὸς τοῦ ἀπὸ τῆς IA' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς IG' Φεβρουαρίου χρονικοῦ χώρου· τῶν δὲ ἐν ταῖς δυσὶ πρώταις στήληις τοῦ Πίνακος ἑκάστης ἔορτῆς κειμένων ἀριθμῶν, οἱ πρῶτοι μὲν δεικνύουσι τὰς ἡμερομηνίας ἀφ' ὧν, ἔταν ἄργηται τὸ Τριψίον, συμπίπτει τὸ Πάσχα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς δευτέρας στήλης δεικνυομένην ἡμερομηνίαν, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται αἱ ἡμέραι καὶ ἑδδομάδες τοῦ Τριψίου ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου, καθ' ᾧς συμπίπτει ἐν ἑκάστῳ ἔτει ἡ ζητουμένη ἔορτή· καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ στήλῃ σημειοῦνται οἱ ἐν τῷ Τυπικῷ ἀριθμοὶ τῶν παραχράφων τῆς Τυπικῆς Διατάξεως, ἐν αἷς διασαρφηνίζονται τὰ τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας κατὰ τὴν ἡμέραν ἔκεινην. Παραδείγματος χάριν, ἐπιθυμοῦμεν ἵνα γνωρίζωμεν κατὰ τὸ ἀωπόθ' (1889) ἔτος ἡ ἔορτή τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ ἐν τίνι ἑδδομάδι τοῦ Τριψίου συμπίπτει; εὑρίσκομεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἔκεινου, ἥτις ἐστὶν ἡ Θ' Ἀπριλίου, εἴτα βλέπομεν ἐν ταῖς δυσὶ στήλαις τῆς ἔορτῆς ταύτης, καὶ εὑρίσκομεν ἐν μὲν τῇ α' στήλῃ τὸν ἀριθμὸν κθ', ὃς ἐστιν ἡ ἡμερομηνία τῆς ἔνάρξεως τοῦ Τριψίου κατὰ τὸ ἔτος ἔκεινο, ἐν δὲ τῇ β' στήλῃ τὸν ἀριθμὸν θ' Ἀπριλίου, ὃς ἐστιν ἡ ἡμερομηνία τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἔκεινου, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται καὶ ἡ τοῦ Τριψίου ἑδδομάδας, ὡς καὶ ἡ ἡμέρα ἐν ᾧ συμπίπτει ἡ ἔορτή, ἐστι δὲ ἡ πέμπτη τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑδδομάδος.

B'. Αἱ ἐν τῷ Τριψίῳ καὶ τῷ Πεντηκοσταρίῳ συμπίπτουσαι ἀκίνηται τοῦ Μηνολογίου ἔορταί εἰσι τὸν ἀριθμὸν ιη', ἀπὸ τῆς ἔορτῆς τοῦ ὄτιου Θεοδοσίου ('Ιανουαρίου IA'), καθ' ἣν δύνατὸν νὰ ἀργηται τὸ Τριψίον, μέχρι τῆς ἔορτῆς τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς τιμίκης Κερκλῆς τοῦ Προδρόμου (Μαΐου ΚΕ'), ἥτις δύνατὸν νὰ τελῇ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου. 'Εξ αὐτῶν δὲ τῶν ἔορτῶν κι μὲν ιη' ἀνήκουσι τῷ Τριψίῳ, αἱ δὲ σ' τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ὡς δείκνυσιν ὁ Πίναξ.

Γ'. Ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου περιλαμβανομένων ἑορτῶν, ως καὶ τῶν δύο τελευταίων τοῦ Ματίου, ἥτοι τῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τῆς τοῦ Προδρόμου, αἱ μὲν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἔκτος, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ Πάσχα. Ως ἐκ τούτου, ὅταν αἱ στῆλαι τῶν διφορούμενων τούτων ἑορτῶν μὴ προβαίνωσιν ἐπέκεινα τοῦ σημειουμένου δρίου τῶν ἀριθμῶν, εὐδηλον ὅτι αἱ ἑορταὶ αὗται τελούσιν ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔτεσιν αἱ μὲν ἔξω τοῦ Τριψίου, αἱ δὲ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Δ'. Ἐν τῷ Πίνακι δὲν ἐλήφθη ὑπὸ ὅφει ἡ προκύπτουσα, ως ἐκ τῶν Βισέκτων ἑτῶν, φαινομενικὴ μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριψίου καὶ τοῦ Πάσχα ἀνωμαλία, καθότι τοῦτο ἐστιν ἀδύνατον καθορισθῆναι ἐν Πίνακι. Διὸ καὶ ὀφείλομεν δικαστηνίσαι ἐνταῦθα ὅτι, ὅταν ἔχωμεν ἐν νῷ δύο ἔτη μὴ Βίσεκτα ἡ Βίσεκτα καὶ τὰ δύο ὄντα, ἀτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, εἰναὶ βέβαιον ὅτι ἡ τοῦ Τριψίου ἐνχρξίς, ως καὶ αἱ τοῦ Μηνολογίου ἀκίνητοι ἑορταὶ μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριψίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμβαίνει κατ' αὐτὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἀπαρεγκλίτως. Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν ἐν νῷ δύο ἔτη, ὡν τὸ μὲν Βίσεκτον, τὸ δὲ μὴ, ἔχοντα ὅμως τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα, προκύπτει δυσχέρειά τις περὶ τὰς ἀκινήτους ἑορτὰς τὰς συμπιπτούσας πρὸ τῆς ἐμβολίου ἡμέρας τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, διότι τὰ τοιαῦτα ἔτη ἔχουσι τὰς ἡμερομηνίας τῆς ἀρχῆς τοῦ Τριψίου διαφόρους, ἐπομένως καὶ πάσας τὰς ἑορτὰς τὰς πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου. Οὕτω, λόγου χάριν, ἔχομεν τὸ μὴ Βίσεκτον ἔτος, αωπθ' (1889) καὶ τὸ Βίσεκτον, αὐγ' (1900) ἀτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα αὐτὴν τὴν Θ' Ἀπριλίου, τοῦ πρώτου ἡ ἀρχὴ τοῦ Τριψίου συμπίπτει τῇ ΚΘ' Ιανουαρίου, τοῦ δευτέρου δὲ τῇ Λ' διὰ τοὺς προρρήθέντας λόγους. Κατὰ συνέπειαν, μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἔτος ἀρχῆς τοῦ Τριψίου μέχρι τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ὅτε καὶ γίνεται ἡ προσθήκη τῆς ἐμβολίου ταύτης ἡμέρας, πρέπει διὰ τὰς ἐπιλαχούσας ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἑορτὰς νὰ λαμβάνωμεν οὐχὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ Πλαστίλιου ἀριθμοῦ ἐν τῷ Πίνακι σημειουμένην ἡμέραν τῆς ἑδομάδος, σχαλίου ἀριθμοῦ ἐν τῷ Πίνακι σημειουμένην ἡμέραν τῆς ἑδομάδος, ὡς ἡμέραν τῆς ἐπιγραφομένης ἑορτῆς, ἀλλὰ τὴν υπὸ ταύτην καμένην, ἥτοι τὴν ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἐκείνοντην, ἥτοι τὴν ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἐκείνοντην, ως μήπω ἐλθούσῃς τῇ ἔτος ἐνάρξεως τοῦ Τριψίου ἡμερομηνίαν, ως μήπω ἐλθούσῃς τῇ

ΚΘ' Φεβρουαρίου· μετά τὴν ΚΘ' δμως αἱ ἡμέραι τῶν ἐπιλαχχουσῶν ἑορτῶν μέγρι τέλους, ἔρχονται ἀπέναντι τοῦ Προσχαλίου ἀριθμοῦ. Ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ δύο ἑορτῶν, μιᾶς μὲν συμπιπτούσης πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ἐτέρας δὲ συμπιπτούσης μετὰ τὴν ΚΘ', ἀποδεικνύονται σαφῶς τὰ προειρημένα. Παραδείγματος χάριν, ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἣτις ἐστὶ μία τῶν πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου ἑορτῶν, ἐν μὲν τῷ μῇ Βισέκτῳ ἔτει, ἀωπῳ' (1889) συμπίπτει τῇ Πέμπτῃ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑδομάδος (ώς προείρηται ἐν § Α'), ἐν δὲ τῷ Βισέκτῳ, αὐτῷ' (1900) τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἑδομάδος. Ἡ ἑορτὴ δμως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν ἐμβόλιμον τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, συμπίπτει κατ' ἀμφότερα τὰ ἔτη ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢτοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε΄ ἑδομάδος· τοισυτετρόπως σκεπτέον καὶ περὶ πάσης ἄλλης ζητουμένης ἑορτῆς πρὸς ἄρσιν τῆς φαινομενικῆς ἀνωμαλίας τῶν ἡμερῶν τοῦ Πίνακος ἐπὶ τῇ συμπτώσει Βισέκτου ἔτους.

Ε'. "Οταν τὸ "Αγίου Πάσχα συμπίπτη τῇ ΚΔ' Ἀπριλίου, τύχη δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο Βίσεκτον, τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ΙΔ'.

Ο ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΣ

ΠΙΝΑΞ

<i>Τριψδίου</i>	<i>Πάσχα</i>		
ἡμερομηνίαι	ἡμερομηνίαι		
<i>Εἰ τὸ Τριψδίουν ἔρχεται</i>	<i>Τὸ Πάσχα ἔσται</i>	<i>Tῇ IA' Ἰαροναρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.</i>	<i>Τυπικοῦ</i>
<i>'Ιανουαρίου</i>	<i>Μαρτίου</i>		
11	22	<i>'Η μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει † Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.</i>	<i>§</i>
			<i>42—44</i>
<i>Εἰ τὸ Τριψδίουν ἔρχεται</i>	<i>Τὸ Πάσχα ἔσται</i>	<i>Tῇ IZ' Ἰαροναρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτωρίου τοῦ Μεγάλου.</i>	
<i>'Ιανουαρίου</i>	<i>Μαρτίου</i>		
11	22	<i>'Η μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει</i>	
12	23	<i>Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐνδομάδος.</i>	<i>1</i>
13	24	<i>Tῇ Παρ. τῆς αὐτῆς ἐνδομάδος.</i>	<i>1</i>
14	25	<i>Tῇ Πέμπτῃ.</i>	<i>1</i>
15	26	<i>Tῇ Τετάρτῃ.</i>	<i>1</i>
16	27	<i>Tῇ Τρίτῃ.</i>	<i>1</i>
17	28	<i>Tῇ Δευτέρᾳ. † Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.</i>	<i>5—6</i>

<i>Tριψίου</i>	<i>Πάσχα</i>		*Ιδε
<i>ημερομηνίαι</i>	<i>ημερομηνίαι</i>		Τυπικού
Εἰ τὸ Τριψίου ἔρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	<i>Tῇ III' Ιανουαρίου τῶν ἐργίων Πατέρων ἡμῶν Αθαραραστοῦ καὶ Κυρτλλοῦ.</i>	§
'Ιανουαρίου	Μαρτίου	II μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπίπτει	
11	22	+ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου. Τῷ Σεβάστῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑδομάδος.	3—4
12	23	Τῇ Παρασκευῇ.	1
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	1
14	25	Τῇ Τετάρτῃ.	1
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	1
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
17	28	+ Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	1
18	29	—	3—4
Εἰ τὸ Τριψίου ἔρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	<i>Tῇ K' Ιανουαρίου τοῦ ὄστου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.</i>	
'Ιανουαρίου	Μαρτίου	II μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει	
11	22	Τῇ Τρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑδομ.	1
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
13	24	+ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	1
14	25	Τῷ Σαβ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑδομάδος.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	1
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
20	31	Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	1

<i>Τριώδιον ημερομηνίαι</i>	<i>Πάσχα ημερομηνίαι</i>	<i>Tῆς KE' Ἰαροναρπού τοῦ ἐν Ἀγίοις Ηατρὸς ἡμῶν Γρηγο- ρίου τοῦ Θεολόγου.</i>	<i>Τις Τυπικοῦ</i>
<i>Εἰ τὸ Τριώ- διον ἔρχεται</i>	<i>Τὸ Πέντακα ἔσται</i>	<i>Τῇ KE' Ἰαροναρπού τοῦ ἐν Ἀγίοις Ηατρὸς ἡμῶν Γρηγο- ρίου τοῦ Θεολόγου.</i>	<i>§</i>
<i>Ιανουαρίου</i>	<i>Μαρτίου</i>	<i>Ἡ μνήμη τοῦ Ἅγίου συμπίπτει</i>	
11	22	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
13	24	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑδ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—7
	.	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου	
19	30	καὶ Φαρισαίου ἑδομάδος.	1
20	31	Τῇ Παρασκευῇ.	1
<i>Απριλίου</i>			
21	1	Τῇ Πέμπτῃ.	1
22	2	Τῇ Τετάρτῃ.	1
23	3	Τῇ Τρίτῃ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑδ.	1
24	4	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
25	5	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	5—7
<hr/>			
<i>Εἰ τὸ Τριώ- διον ἔρχεται</i>	<i>Τὸ Πέντακα ἔσται</i>	<i>Tῆς KZ' Ἰαροναρπού ἡ ἀρ- χομιδὴ τοῦ Λειψάρου τοῦ ἄγιον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.</i>	
<i>Ιανουαρίου</i>	<i>Μαρτίου</i>	<i>Ἡ μνήμη τοῦ Ἅγίου συμπίπτει</i>	
11	22	Τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—6

14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
15	26	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑδομάδος.	1—3
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
20	31	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—6
'Απριλίου			
21	1	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑδομάδος.	1—3
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
27	7	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	5—6
—			
Τῇ Α' Ιαροναρίου τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ.			
Εἰ τὸ Τριώδιον ἀρχεται	Τὸ Πάσχα	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	Τυπικος
ἔσται			Ιδε
'Ιανουαρίου		·Η μνήμη τῶν Ἅγιων συμπίπτει	8
'Απριλίου			
11	22	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεων.	1—3
17	28	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	5—7
18	29	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑδ.	8
			1—3

19	30	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3 1—3
20	31	Τῇ Τετάρτῃ.	
'Απριλίου			
21	1	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
22	2	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
23	3	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—7
24	4	Τῷ Σαβ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φχριστίου ἑδομάծος.	1—3
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
27	7	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
30	10	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρ.	5—7
—			
Εἰ τὸ Τριώδιον ἀρχεται	Τὸ Πάσχα	Τῇ B' Φεβρουαρίου ή Υπαπατὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	Ιδε
			Τυπικοῦ
'Ιανουαρίου	Μαρτίου	Η μνήμη τῆς Υπαπαντῆς συμπίπτει	§
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑδομάծος τῶν Νηστειῶν.	21—24
12	23	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	11—13—20
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἑδ.	1—3
14	25	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
15	26	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
16	27	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
18	29	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
19	30	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεων.	11—13
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	19

Απριλίου			
21	1	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώτου έβδομαδός.	1—3
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
25	5	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
26	6	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	11—13
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φερισάριου ἑβδομάδος.	1—3
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	12	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
Φεβρουαρίου			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
2	13	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	11—13
		—	
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἔρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ I' Φεβρουαρίου τοῦ ἀγίου Τερομάρτυρος Χαραλάμπους.	"Ιδε Τυπικοῦ
Ιανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπίπτει.	8
11	22	Τῇ Τρ. τῆς B' ἑβδ. τῶν Νηστ.	28
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	26—27
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	23—25
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς A' ἑβδομ.	26—22
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	18—19
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	17
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	16
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	13—15
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	12

20	31	† Τῇ Κυριακῇ τῇς Τυρινῆς.	3—5
	Απριλίου		
21	1	Τῷ Σαββάτῳ τῇς Τυρινῆς.	10—11
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	1
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	1
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
27	7	† Τῇ Κυρ. τῇς Ἀπόκρεω.	3—5
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	6
29	9	Τῇ Παρ. τῇς τοῦ Ἀσώτου ἑδ.	6—8
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	1
31	11	Τῇ Τετάρτῃ.	1
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	1
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
3	14	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—5
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῇς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑδομάδος.	1
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
10	21	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	3—5

<i>Τριψιδίου ημερομηνίαι εἰς τὸ Τριψι- διον ἔχεται</i>	<i>Ηάσα ημερομηνίαι τὸ Πάσχα ἔσται</i>	<i>Τῇ ΚΔ' Φεβρουαρίου ἡ 6' εὗρεται τῆς τιμᾶς Κεφαλῆς τοῦ Ηροδότου.</i>	"Ιδε Τυπικοῦ 8
<i>Ιανουαρίου</i>	<i>Μαρτίου</i>	<i>Τιμήν τοῦ Ηροδότου συμπίπτει</i>	
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Δ' ἑδ. τῶν Νηστ.	6—8
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
13	24	† Τῇ Κυρ. τῆς Σταυρωπορείας.	16
14	25	Τῷ Σκεπάστῳ τῆς Γ' ἑδούμ.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ	9
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	2
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	2
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
20	31	† Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	13—15
<i>Απριλίου</i>			
21	1	Τῷ Σαββ. τῆς Β' ἑδομάδος.	1
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	9
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
27	7	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	12
28	8	Τῷ Σκεπάστῳ τῆς Α' ἑδούμ.	10—11
29	9	Τῇ Παρασκευῇ.	9
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	9
31	11	Τῇ Τετάρτῃ.	9
<i>Φεβρουαρίου</i>			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	5

3	14	† Τῇ Κυριακῇ τῇς Τυρινῆς.	3
4	15	Τῷ Σεββάτῳ τῇς Τυρινῆς ἐδός.	4
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
10	21	+ Τῇ Κυριακῇ τῇς Ἀπόκρεω.	3
11	22	Τῷ Σεββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	2
12	23	Τῇ Παρ. τῇς τοῦ Ἀσώτου ἐδός.	1
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	1
<hr/>			
Ἐν τῷ Τριώδιον ἀρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ Θ' Μαρτίου τῷρ 'Αγίων Μ' Μαρτύρων.	18 Τυπικοῦ
Ιανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἅγίων συμπίπτει	§
11	22	Τῇ Δευτ. τῇς τῶν Βαΐων ἐδός.	11
12	23	+ Τῇ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
13	24	Τῷ Σεββάτῳ τῇς Ἀκαθίστου.	19—21
14	25	Τῇ Παρασκευῇ.	17—18
15	26	Τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μ. Κενόνος.	15—16
16	27	Τῇ Τετάρτῃ.	14
17	28	Τῇ Τρίτῃ.	11
18	29	Τῇ Δευτέρᾳ τῇς Ε' ἑδομάδος.	11
19	30	+ Τῇ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
20	31	Τῷ Σεββάτῳ τῇς Δ' ἑδομάδος.	13
<hr/>			
Απριλίου			
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.	6
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	12
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	11
25	5	Τῇ Δευτ. τῇς Δ' ἑδομάδος.	11

26	6	Tῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκύνήσ.	8—10
27	7	Tῷ Σεββάτῳ τῆς Γ' ἑδομάδος.	13
28	8	Tῇ Παρασκευῇ.	6
29	9	Tῇ Ημέτη.	4—5
30	10	Tῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	11	Tῇ Τρίτῃ.	11
Φεβρουαρ.			
1	12	Tῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' ἑδομάδος.	11
2	13	† Tῇ Β' Κυρ. τῶν Νησιεών.	8—10
3	14	Tῷ Σεββάτῳ τῆς Β' ἑδομάδος.	13
4	15	Tῇ Παρασκευῇ.	6
5	16	Tῇ Ημέτη.	4—5
6	17	Tῇ Τετάρτῃ.	1—3
7	18	Tῇ Τρίτῃ.	11
8	19	Tῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑδομάδος.	11
9	20	† Tῇ Κυριακῇ τῆς Ορθοδοξίας.	8—10
10	21	Tῷ Σεββάτῳ τῆς Α' ἑδομάδος.	7
11	22	Tῇ Παρασκευῇ.	6
12	23	Tῇ Ημέτη.	4—5
13	24	Tῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἑδομάδος.	1—3
		—	
Εἰ τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ιανουαρίου	Τὸ Πάσχα ἔσται Μαρτίου	Tῇ KE' Μαρτίου ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου.	Ιδε
		Τὸ έορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπίπτει.	Τυπικοῦ
11	22	Tῇ Τετάρτῃ τῆς Διακανησίμου.	73—76
12	23	Tῇ Τρίτῃ.	73—76
13	24	Tῇ Δευτέρᾳ.	73—76
14	25	† Tῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.	70—72
15	26	Tῷ Μ. Σεββάτῳ.	69

16	27	Τῇ Μ. Παρασκευῇ.	69
17	28	Τῇ Μ. Πέμπτῃ.	65—68
18	29	Τῇ Μ. Τετάρτῃ.	64
19	30	Τῇ Μ. Τρίτῃ.	63
20	31	Τῇ Μ. Δευτέρᾳ.	62
Απριλίου			
21	1	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.	55—61
22	2	Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.	51—54
23	3	Τῇ Παρ. τῆς ἑδ. τῶν Βαΐων.	49—50
24	4	Τῇ Πέμπτῃ.	21
25	5	Τῇ Τετάρτῃ.	21
26	6	Τῇ Τρίτῃ.	20
27	7	Τῇ Δευτ. τῆς Σ' ἑδ. τῶν Βαΐων.	30—31
28	8	† Τῇ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	46—48
29	9	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	42—45
30	10	Τῇ Παρασκευῇ.	37—41
31	11	Τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μ. Κκνόνος.	36
Φεβρουαρίου			
1	12	Τῇ Τετάρτῃ.	32—35
2	13	Τῇ Τρίτῃ.	20
3	14	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἑδομάδος.	30—31
4	15	† Τῇ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	26—29
5	16	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἑδομάδος.	23—25
6	17	Τῇ Παρασκευῇ.	22
7	18	Τῇ Πέμπτῃ.	21
8	19	Τῇ Τετάρτῃ.	21
9	20	Τῇ Τρίτῃ.	20
10	21	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἑδομάδος.	19
11	22	† Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσχυν.	12—18
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἑδομάδος.	9—11
13	24	Τῇ Παρασκευῇ τῇ; Γ' ἑδομ.	1—8

<i>Τριώδιον</i>	<i>Πασχα</i>	<i>Τριής</i>	
<i>δημερομηνίαι</i>	<i>δημερομηνίαι</i>	<i>Τυπικού</i>	
<i>Εἰ τὸ Τριώδιον ἔρχεται</i>	<i>Τὸ Πάσχα</i> <i>ἔσται</i>	<i>§</i>	
<i>'Ικνουαρίου</i>	<i>Μαρτίου</i>		
11	22	Τῇ ΚΓ' Απριλίου τοῦ ἀγίου ἐρδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.	35—37
12	23	Η μνήμη τοῦ Ἅγίου συμπίπτει Τῇ Πέμπτῃ τῆς Αποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	34
13	24	Τῇ Τρίτῃ.	30—32
14	25	Τῇ Δευτέρᾳ.	30—32
15	26	† Τῇ Κυρ. τῆς Σκυμαρείτιδος.	33
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἑδομάδος τοῦ Παραλύτου.	30—32
17	28	Τῇ Παρασκευῇ	30—32
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	30—32
19	30	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	27—29
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	26
<i>'Απριλίου</i>			
21	1	Τῇ Δευτέρᾳ.	26
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	23—25
23	3	Τῷ Σαββ. τῆς Γ' ἑδομάδος τῶν Μυροφόρων.	21—22
24	4	Τῇ Παρασκευῇ.	19—20
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	19—20
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	19—20
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	19—20
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	19—20
29	9	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	16—18
30	10	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἑδομάδος τοῦ Θωμᾶ.	13—15
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10—12

Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Πέμπτῃ.	10—12
2	13	Τῇ Τετάρτῃ.	10—12
3	14	Τῇ Τρίτῃ.	10—12
4	15	Τῇ Δευτέρᾳ.	10—12
5	16	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	7—9
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησί- ου ἑδομάδος.	1—3
7	18	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	4—6
8	19	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
9	20	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
10	21	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου.	1—3
12	23	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.	1
13	24	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	1
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἔρχεται		Τὸ Πάσχα	Τῇ KE' Ἀπριλλού τοῦ ἀ- γίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγε- λιστοῦ Μάρκου.
Ἐπιπλέον		Μαρτίου	Τῇ μηνή τοῦ Ἀποστόλου συμπίπτει
11	22		Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' ἑδομά- δος τῆς Σαμαρείτιδος.
12	23		Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑδ.
13	24		Τῇ Πέμπτῃ.
14	25		Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
15	26		Τῇ Τρίτῃ.
16	27		Τῇ Δευτέρᾳ.
17	28		† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.
			10—11
			10—11
			9

			ΠΙΝΑΞ
18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παρκλύτου ἑδομάδος.	10—11
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	10—11
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	10—11
Απριλίου			
21	1	Τῇ Τετ. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	10—11
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	7—8
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	7—8
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παρκλύτου.	9
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἑδομάδος.	7—8
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	7—8
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	7—8
28	8	Τῇ Τετάρτῃ.	7—8
29	9	Τῇ Τρίτῃ.	7—8
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ.	7—8
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	5—6
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑδομάδος.	3—4
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	3—4
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	3—4
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	3—4
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	3—4
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	3—4
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	3—4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίας ἑδομάδος.	1—2
9	20	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	1—2
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1—2
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1—2

12	23	Τῇ Τρίτῃ.		1—2
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακονησίμου.		1—2
		—		
Εἰ τὸ Τριψιδίον ἀρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ Β' Μαΐου ἡ Ἀραχωμιδὴ τοῦ Λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.	Ίδε Τυπικοῦ	
'Ιανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἅγιου συμπίπτει.	§	
11	22	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.		10
12	23	Τῇ Παρασκευῇ.		10
13	24	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.		10
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς τοῦ Πάσχα Ἀποδόσεως.		8—9
15	26	Τῇ Τρίτῃ.		
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.		
17	28	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.		5—6
18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑδομάδος τῆς Σαμαρείτεδος.		
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.		
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.		
		'Απριλίου		
21	1	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.		7
22	2	Τῇ Τρίτῃ.		
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.		
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Σχμαρείτ.		
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παριλύτου ἑδομάδος.		5—7
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.		
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.		
28	8	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.		7

29	9	Τῇ Τρίτῃ.	
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ.	
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	5—6
Φεβρουαρίου			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῇ; τῶν Μυροφόρων ἑδομάδος.	
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑδομάδος.	2—3
9	20	Τῇ Παρασκευῇ.	1
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1
12	23	Τῇ Τρίτῃ.	1
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑδ.	1
 — 			
Eἰ τὸ Τριώδιον ἀρχεται	Tὸ Πάσχα ἔσται	Tῇ H' Μαΐου τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.	"Ιδε Τυπικοῦ
'Ιανουαρίου	Mαρτίου	Η μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπίπτει.	2
11	22	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως Ἀναλήψεως.	20
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	16
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	16
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	16
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	16

16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων.	
17	28	Τῷ Σαβ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	17—19
18	29	Τῇ Παρασκευῇ.	16
19	30	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	16
20	31	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	13—15 10—12
'Απριλίου			
21	1	Τῇ Τρίτῃ.	
22	2	Τῇ Δευτέρᾳ.	
23	3	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	7—9
24	4	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑδομάδος; τῆς Σαμαρείτιδος.	
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	
27	7	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	4—6
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	4—6
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	4—6
30	10	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.	1—3
31	11	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑδομάδος τοῦ Παραλύτου.	4—6
Φεβρουαρίου			
1	12	Τῇ Παρασκευῇ.	4—6
2	13	Τῇ Πέμπτῃ.	4—6
3	14	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	4—6
4	15	Τῇ Τρίτῃ.	
5	16	Τῇ Δευτέρᾳ.	
6	17	† Τῇ Κυρ. τοῦ Παραλύτου.	1—3
7	18	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἑδομάδος.	1—3
8	19	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
9	20	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3

10	21	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	1—3
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώδιον ἀρχεται	Τὸ Πάσχα	Τῇ KA' Ματον τὰν Ἀγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κονσταντίνου καὶ Ἐλένης.	Ιδε Τυπικοῦ §
Ιανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπίπτει	
15	26	†Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγ. Πάντων.	25—27
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῇς ἀποδόσεως τῇς Πεντηκοστῆς.	24
17	28	Τῇ Παρασκευῇ.	23
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	23
19	30	Τῇ Τετάρτῃ.	23
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	23
<hr/>			
'Απριλίου			
21	1	Τῇ Δευτ. τοῦ Ἀγ. Πνεύματος.	20—22
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τῇς Πεντηκοστῆς.	17—19
23	3	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	14—16
24	4	Τῇ Παρασκευῇ τῇς Ἀποδόσεως τῇς Ἀναλήψεως.	14—16
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	10
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	10
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	10
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	10
29	9	† Τῇ Κυρ. τῶν Ἀγ. Πατέρων.	11—13
30	10	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10

Φεβρουαρίου			
1	12	Τῇ Πέμπτῃ τῇ; Ἀναλήψεως.	9
2	13	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	8
3	14	Τῇ Τρίτῃ.	6
4	15	Τῇ Δευτέρᾳ.	6
5	16	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλῶν.	7
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑδομάδος τῇ;	
		Σαμαρείτιδος.	6
7	18	Τῇ Παρασκευῇ.	6
8	19	Τῇ Πέμπτῃ.	6
9	20	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	3—5
10	21	Τῇ Τρίτῃ.	1—2
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—2
12	23	† Τῇ Κυρ. τῇ; Σαμαρείτιδος.	1—2
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑδομάδος; τοῦ Παραλύτου.	1—2
 Εἰ τὸ Τριψ δίον χρχεται			—
Τὸ Πάσχα ἔσται			—
τῆς Τιμᾶς Κεφαλῆς τοῦ Προ- δρόμου.			Ιδε Τυπικοῦ
'Ιανουαρίου			§
Μαρτίου			
19	30	Η ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου συμπίπτει † Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἅγίων Πάντων.	11
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ηεντηκοστῆς.	10
'Απριλίου			
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.	
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	
			32

25	5	Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἀγ. Πνεύματος.	8—9
26	6	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.	8—9
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	7
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	
 Φεβρουαρίου			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ.	
2	13	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἅγίων Πατέρων.	6
3	14	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	
4	15	Τῇ Παρασκευῇ.	5
5	16	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	5
6	17	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	1
7	18	Τῇ Τρίτῃ.	
8	19	Τῇ Δευτέρᾳ.	
9	20	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	3
10	21	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
11	22	Τῇ Παρασκευῇ.	
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	
13	24	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	1—2

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

ΕΝ ΤΗ ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ

Περὶ τῆς Θ' "Ωρας.

Σελὶς 1, § 1, σειρὰ 7, εἰς τὸ Βλέπων ὁ ληστὴς πρόσθεις Δέξα α' Εν μέσῳ δύο ληστῶν, κατ νῦν «Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα».

Περὶ Προκειμένου.

Σελὶς 8, § 11, σειρὰ 10, εἰς τὸ τέλος πρόσθεις Μ. Προκειμένα ψάλλονται ωσαύτως καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῇδε Διεκαίνησίμου ἑβδομάδος, ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Περὶ Ἀρτοκλασίας.

Σελὶς 9, § 11, σειρὰ 17, πρόσθεις "Αλλ' ἐν τῇ Διεκαίνησίμῳ ἑβδομάδι, ἀντὶ τοῦ «Θεοτόκες Παρθένες» ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Περὶ Ἀποστίχων.

Σελὶς 9, § 13, σειρὰ 3, πρόσθεις καὶ τῶν προεορτίων αὐτῶν.

Περὶ Μεσονυκτικοῦ.

Σελὶς 15, § 17, σειρὰ 29, εἰς τὸ τέλος πρόσθεις ἀτινα ψάλλονται καὶ ἐν τοῖς καθημέριν "Ορθροῖς.

Περὶ τοῦ Θεὸς Κύριος.

Σελὶς 16, § 19, εἰς τὸ τέλος πρόσθεις Τὰ δύο Ιάδεῖται τῶν Φυχῶν ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τὸ «Ο βάθυ σοφίας», Δέξα τὸ τέλος, Κατ νῦν «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ἐν δὲ τῷ Ορθρῷ τὰ αὐτά, προψαλλομένων τοῦ Ἀλληλούϊα μετά τῶν Στίχων.

Περὶ τοῦ Μεγαλύτεροῦ ἡ γυνὴ μου.

Σελίς 23, § 29, εἰς τὸ τέλος πρόσθιες *Περὶ τοῦ «Τὴν τιμωτέραν» ὅρα* ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Θεορχών, σελίς 193 § 4, ἐν τῇ ὑπὲρ ἀριθμὸν 4 ὑποσημειώσεις.

Περὶ τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἰνῶν.

Σελίς 24, § 31, σειρὰ 19, ἀνάγνωσθι 'Αναστάσιμα γ', τῶν 'Ἄγίων γ' καὶ τὰ «Πάσχα ιερόν». Καὶ παρακατίθων σειρὰ 22, τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῶν 'Ἄγίων γ'.

Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἰνῶν.

Σελίς 25, § 32, σειρὰ 18, πρόσθιες καὶ τῇ Α' τῆς 'Ινδίκτου.

Περὶ τοῦ Κοινωνικοῦ.

Σελίς 37, § 46, σειρὰ 9, πρόσθιες ως καὶ τῇ Α' τῆς 'Ινδίκτου.

Περὶ τοῦ Εἰδομένηρ τὸ φῶς.

Σελίς 38, § 47, σειρὰ 13, πρότιθες Τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββατῷ ἀντὶ τοῦ «Εἴδομεν τὸ φῶς» τὸ «Οὐ βάθυ σοφίας».

Περὶ τοῦ Δι' εὐχῶν.

Σελίς 39, § 50, σειρὰ 7, πρόσθιες Εἶτα δὲ Ιερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ πρεημέρῳ ἁγέρεσσι», δὲ λαός «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἁγεραῖν».

Ἐν τῇ καθημερινῇ Ἀκρόπολι.

Σελίς 42, εἰς τὸ τέλος τῆς 1 § πρόσθιες 'Ἐν τοῖς καθημερινοῖς 'Επαπερινοῖς Εἰσοδοῖς οὐ γίνεται εἰξιρούμενων τῶν· 'Επαπερινῶν τῶν 'Αποδύσεων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν· οὐθεν μετά τὴν, Εὐχὴν τῆς Θ' Αρας εὐθὺς ἀναγεννώσκεταις δὲ Προσειμακός, καὶ μετά τὸ «Φῶς Ηλιαρόν» καὶ τὸ Προκειμένον ἄγεν Συναπτῆς τὸ «Καταξίωσον», ἀκολούθως δὲ 'Εκτενῆς «Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν» κτλ. 'Ἐν τῇ περιπέτει ταύτῃ δὲ θραύσα Πύλη μένει κεκλεισμένη, οὐ δὲ Ιερεὺς εἰσερχόμενος διέ τῆς Νοτίου Πύλης, ἐξέρχεται τῆς Ιερείου Θυμιάσιων εἰς τὸ «Κατευθύνθητα» μετά μόνου τοῦ 'Ἐπιτραχηλίου.

Ἐν τῇ τῆς Κυριακῆς Ἀκολουθίᾳ.

Σελὶς 61, § 1, εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ἀρχιεστού τὸ Στερεῶσαι Κύριος ὁ Θεός.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Σελὶς 63, § 2, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι Μετὰ τὸ μεσονυκτικόν. Σελ. 64, § 4, εἰς τὴν Ἀπολυτίκια πρόσθεις τοῦ Θείου. Σελ. 65, σειρὰ 8, ἀντὶ ἐν Σαββάτῳ ἀνάγνωθι ἐν Δευτέρᾳ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

18.—Τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ.

Σελὶς 88, § 3, σειρὴ 17, πρόσθεις καὶ ἐκ τῆς σ' ἡδης τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου δ'.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

13.—Τοῦ Χρυσοστόμου.

Σελὶς 94 § 2 σιρὶς ἀνάγνωθι τοῦ θεοῦ διηγήσεως γρατιανής.
Σελὶς 100, § 6, σειρὰ 6, ἀνάγνωθι Κοινωνικὸν «Λινεῖτο».

16.—Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Σελὶς 100, § 3, σειρὴ 17, ἀνάγνωθι Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

25.—Τῇ ἑορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σελὶς 136, § 30, ἀντὶ τῇ Α' τοῦ μηνὸς διέρθου τῇ ΑΑ'.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

1.—Τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς.

Σελὶς 143, § 5, σειρὰ 13, πρόσθεις καὶ Καταθύσια: «Βούθος ἀνεκάλυψε» διεπλάξει.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

2.—Τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς.

Σελὶς 176, πρὸ τῆς 1 § πρόσθετες Περιπτώσεις. Α': Ὡτκύτως καὶ πρὸ τῶν § 11, 10 καὶ 21 Β', Γ', Δ' τῶν σελίδων 181, 184 καὶ 186. Σελ. 183, § 15, σειρὰ 2 πρόσθετες καὶ τὰ Τριαδικά «Ἄλιερν ἔστεν». Αὐτόθι σελὶς 14, ἀνάγνωθι Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριψιδίου γ'.

10.—Τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους.

Σελὶς 194, § 20, σειρὰ 10, διορθωτέον Μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἅγιου κτλ. τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Ἀπόλυτας.

24.—Τῇ Α' καὶ Β' εὔρεστι.

Σελὶς 198, § 7, σειρὰ 3, διορθωτέον σῦτω Τὰ Καθισμάτα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου τὸ Ηροκείμενον «Ἐκεῖ ἔξαντελῷ» κτλ. τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

ΜΑΡΤΙΟΣ

9.—Τῶν ἀγίων Μ' Μαρτύρων.

Σελὶς 206, § 9, σειρὰ 19, πρόσθετες; Λί Καταβοσίαι ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ τοῦ Τριψιδίου, ἐν δὲ τῇ Β' Δ' καὶ Ε' τὸ «Ἀνοῖξω τὸ στόρα μου». Σελ. 207, § 11, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι τῆς Β', Γ', Δ', Ε' καὶ Σ' ἐβδομάδος. Σελ. 20, § 20, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν.

25.—Τῇ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Σελὶς 215, § 7, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν. Σελ. 224, § 13, σειρὰ 6, πρόσθετες ἡ Ὑπακοή. Σελ. 232, § 47, σειρὰ 1, πρόσθετες, ἀντὶ μετὰ τὸν Ν' μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν τὸ Τρισάγιον κτλ. Σελ. 245, § 72, ὑποσημειώσις, ἀνάγνωθι μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

23.—Τοῦ ἀγίου Γεωργίου.

Σελὶς 255, ἐν τῇ ὑποσημειώσει 5, τῆς § 22, εἰς τὸ τέλος πρόσθετες

πλήν τοῦ ὅτι τὰ πρῶτα ἐπείρες Στυχηρὸς καὶ τὰ τῶν λίγων φύλλων· ταῖς μόνα τοῦ ἀγίου.

ΜΑΪΟΣ

21.—Τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου.

Σελὶς 276, εἰς τὸ τέλος τῆς § 5, πρόσθις: Εἰ δὲ τύχος ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀγίου Γεωργίου, § 31.

25.—Τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Σελὶς 285, § 7, ἀντὶ τοῦ § εἰς τὸ τέλος 14—17, γράψε 14—16.

ΙΟΥΝΙΟΣ

21.—Τῆς ἑορτῆς τοῦ Προδρόμου.

Σελὶς 289, § 7, σειρὰ 5, ἀνάγγειλι: Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου.

ΙΟΥΛΙΟΣ

'Ἐν σελὶδῃ 306, μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἡγίου Πιντελεήμονος, πρόσθις 'Ἐδώ ἡ ΛΑ' Νουλίου τύχη ἐν Κυριακῇ, ἡ προεόρτιος τῆς Ηροάδου τοῦ Σταυροῦ Ἀκολουθία καταλαμπάνεται, μηδὲν παράχοντος; ἐν τῷ "Ορθρῷ Κανόνος προεορτίου, καὶ τοῦτο ἐν τοῖς δεροῖς Ναοῖς τῶν πόλεων. 'Ἐν δὲ ταῖς Ιεραῖς Μοναῖς; ἔχακολουθήτωσαν αἱ Τυπικαὶ αὐτῶν ἀρχαῖαι διατάξεις.'

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

'Ἐν τῇ καθημερινῇ Ἀκολουθίᾳ τῆς Τετσαράκουστης.

Σελὶς 342, § 10, ἀντὶ σελὶς 338, γράψε 69.

Εἰς τὸ Μ. Ἀπόδειπνον.

Σελὶς 346, ἀντὶ τοῦ § 28, γράψε 23.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Σελὶς 350 ἀντὶ τῶν § 27, 28, γράψε 28, 29.

Κυριακὴ Γ' τῶν Νηστειῶν.

Σελὶς 365, § 39, σειρὴ 9, πρόσθεις πρώτον ὁ Εἰρηνὸς «Ο Θεούτατος προετύπωσε». ειτα εἰς τὸ α' Τροπάριον κτλ.

Κυριακὴ Ε' τῶν Νηστειῶν.

Σελὶς 366, § 55, σειρὴ 15, πρόσθεις καὶ τῆς 'Οσίας δ', τὰ ἐν τῷ 'Εσπερινῷ. Στίχος «Ἔπομένων ὑπέμεινα», καὶ «Ἐστησεν ἐπὶ πέτρας τοὺς πύδας μου». Αὐτόθι σελὶς 367, § 57, ὀντὶ § 27 γράψε 31.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ.

Σελὶς 371, § 67, σειρὴ 27, πρόσθεις καὶ φάλλουμεν τὰ δ' τῶν λειών 'Ιδιούμελχ εἰς δ', Δοξα Καὶ νῦν «Κύριε ἔρχόμενος» καὶ παρακατιών, σειρὴ 31, ὀντὶ τοῦ χριθμοῦ τῆς ὑποσημειώσεως 44, γράψε 31.

Τῇ Μ. Παρασκευῇ ἐν τῷ 'Εσπερινῷ.

Σελὶς 378, § 84, σειρὰ 2, πρόσθεις τὰ τῶν Ἀποστίχων ε' 'Ιδιούμελα «Πᾶσα ἡ κτῖσις κτλ. εἰς 5'.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαίησίμου.

Σελὶς 391, § 7, σειρὰ 12, ἀνάγνωθι 'Αναστάσιμα γ', τῆς Θεοτύκου γ' καὶ τὰ «Πάσχα Ιερόν».

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἅγίων Πατέρων.

Σελὶς 404, § 49, σειρὴ 9, ἀνάγνωθι τὰ Κάθισμα τῶν Πατέρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ τῆς Ἐπιτροπῆς	Σελίς.	γ'
ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ τῆς Α. Θ. Πανχρυστήτος	"	ια'
ΚΑΝΩΝ ΟΕ' τῆς ἐν Τριάλλῳ Οἰκουμένης. Συνόδου καὶ ἐργη-		
νεῖς αὐτοῦ. Παρακινετικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Ἰωάν-		
νου τοῦ Χριστοστόμου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου . . .	"	ηγ'

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η Θ' ΩΡΑ	Σελ.	1
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ	"	2
Περὶ τοῦ <i>Εὐ.λογητὸς ὁ Θεόρ</i>	"	2
Περὶ τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ	"	2
Περὶ τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου	"	5
Περὶ τῆς Α' Στάσεως τοῦ Ψαλτηρίου	"	5
Περὶ τοῦ ΡΜ' Φιλμοῦ <i>Κύριε ἐκέχραζα</i>	"	5
Περὶ τῶν πρώτων ἑσπερίων <i>Στιγμῶν</i>	"	6
Περὶ τοῦ Α' ἑσπερίου Δοξαστικοῦ	"	7
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Προκειμένου	"	8
Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Ἀναγνωσμάτων	"	8
Περὶ Ἀρτοκλασίας	"	8
Περὶ τῶν ἑσπερίων Ἀποστίχων	"	9
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Ἀποστίχων	"	9
Περὶ τοῦ <i>Nur ἀπολύτης καὶ τοῦ Τρισαγίου</i>	"	10

Περὶ τῶν Ἀπολυτικίων	Σελ.	11
Περὶ τῆς Ἀπολύσεως ἐν γένει	»	11
Ο ΟΡΘΟΡΟΣ	»	13
Περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ	»	13
Περὶ τοῦ Εξαψήλου	»	15
Περὶ τοῦ Θεὸς Κήρυξ	»	16
Περὶ τοῦ Ψαλτηρίου	»	17
Περὶ τῶν Καθισμάτων	»	17
Περὶ τῶν Εὐλογητηρίων, τῆς Ὑπακοῆς, τῶν Ἀναβαθ- μῶν, καὶ τοῦ Προκειμένου	»	18
Περὶ τῶν Κανόνων	»	18
Περὶ τῶν Στίχων τῶν ψαλλομένων πρὸ τῶν Τροπα- ρίων τῶν Κανόνων	»	19
Περὶ τοῦ ἐν τῇ Γ' Ωδῇ Καθίσματος	»	20
Περὶ Κοντακίου καὶ Οἰκου	»	21
Περὶ τῶν Κατακρισιῶν	»	21
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς Ἐωθινοῦ Εὐχαγγελίου	»	22
Περὶ τῆς ἐν τῇ Θ' Ωδῇ Στιχολογίας τοῦ Μεγαλύ- τεοῦ ἡ μέτρη μου	»	23
Περὶ τῶν Εξαποστειλαρίων	»	23
Περὶ τῶν Στιγμῶν τῶν Αἶνων	»	24
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἶνων	»	25
Περὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἶνων	»	26
Περὶ τῆς Δοξολογίας	»	2
Περὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς Σήμερον σωτηρίᾳ	»	28
Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	»	29
Περὶ τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μακαρισμῶν	»	29
Περὶ τῶν Ἀντιφώνων	»	29
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Εἰσοδικῶν	»	30
Περὶ τῶν μετὰ τὴν Εἰσοδον Ἀπολυτικῶν	»	31
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψαλλομένων Κοντακίων . .	»	32
Περὶ τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου	»	34
Περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου	»	34

Περὶ τοῦ Ἀλληλοΐα τοῦ Ἀποστόλου	Σελίς	35
Περὶ τοῦ Χερουσθικοῦ "Γμνου	"	36
Περὶ τοῦ Ἀξιόν ἐστιν	"	36
Περὶ τοῦ Καινωνικοῦ	"	37
Περὶ τοῦ Εὐδομεῖτοῦ φῶτος	"	38
Περὶ τοῦ Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου	"	39
Περὶ τοῦ Εὐλογία Κυρίου	"	39
Περὶ τοῦ Δι' Εὐχῶν	"	39

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟΝ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥ- ΘΙΑΣ τοῦ Ἐσπερινοῦ, "Ορθροῦ καὶ Λειτουργίας"	Σελ.	41
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΚΟ- ΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἐσπερινοῦ, τοῦ "Ορθροῦ καὶ τῆς Λειτουργίας"	"	49
- Μεσουκτικῶν τῆς Κυριακῆς	"	51
· "Ορθρος"	"	52
· Η Λειτουργία	"	56
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἐσπερινοῦ. τοῦ "Ορθροῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ Δεσποτικῶν καὶ Θεοκητόρικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορ- ταζομένων Ἅγιων	"	63
Μήν Σεπτέμβριος	"	63
» Ὁκτώβριος	"	86
» Νοέμβριος	"	94
» Δεκέμβριος	"	110
» Ἰανουάριος	"	140
» Φεβρουάριος	"	175
» Μάρτιος	"	202
» Απρίλιος	"	247
» Μάϊος	"	264
» Ιουνίος	"	287

» Ιούλιος	Σελίς 294
» Αύγουστος	» 305

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου	Σελ. 329	
Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου	» 330	
Σάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω	» 331	
Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω	» 334	
Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς :	» 336	
	ό "Ορθρος	» 338
Δευτέρᾳ τῆς Α' Ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν	ό Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων 343—344	
Τὸ Μέγα τὸ Απόδειπνον	» 346	
Τετάρτῃ τῆς Α' Ἐβδομάδος	» 348	
Παρασκευὴ τῆς Α' Ἐβδομάδος	» 348	
Σάββατον τῆς Α' Ἐβδομάδος	» 349	
Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας	» 350	
Κυριακὴ Β' τῶν Νηστειῶν	» 354	
Κυριακὴ Γ' τῶν Νηστειῶν τῆς Σταύροπροσκυνήσεως	» 355	
Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν	» 359	
Τετάρτῃ τῆς Ε' Ἐβδομάδος	» 360	
Ο Μέγας Κανὼν μετὰ Ἀποδείπνου	» 360	
Ο Μέγας Κανὼν μετὰ "Ορθροῦ	» 362	
Παρασκευὴ τῆς Ε' Ἐβδομάδος	» 363	
Ο Ἀκάθιστος "Γυμνὸς μετὰ Ἀποδείπνου	» 363	
Ο Ἀκάθιστος "Γυμνὸς ἐν τῷ "Ορθρῷ	» 365	
Κυριακὴ Ε' τῶν Νηστειῶν	» 366	
Παρασκευὴ τῶν Βατίων	» 367	
Σάββατον τοῦ Λαζάρου	» 368	
Κυριακὴ τῶν Βατίων	» 369	
Μεγάλη Δευτέρᾳ εἰς τὸν "Ορθρον	» 370	
Μεγάλη Τρίτη	» 372	
Μεγάλη Τετάρτη	» 373	

Μεγάλη Πέμπτη εἰς τὸν Ὀρθρὸν	Σελίς	374
Ακολουθία τῶν Ἅγιων Πατρῶν	"	375
Μεγάλη Παρασκευή { Λεὶ Τῷραι	"	376
{ Ο Ἐσπερινός	"	378
Μέγα Σαββάτον { Ο Ὀρθρὸς	"	379
{ Ο Ἐσπερινός μετὰ τῆς Λειτουργίας	"	381

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα { Ο Ὀρθρὸς	Σελ.	383
{ Η Λειτουργία	"	386
{ Ο Ἐσπερινός	"	388
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαίνησίμου	"	389
Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαίνησίμου	"	390
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα	"	391
Τῷ Σαββάτῳ ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ .	"	393
Τῷ Γ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	"	394
Τῷ Δ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	"	395
Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς	"	396
Τῷ Ε' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	"	397
Τῷ ζ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	"	398
Τῇ Τετάρτῃ τῆς ζ' Ἐβδομάδος. Η Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα	"	400
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως	"	401
Τῇ Ζ' Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Συνόδου	"	403
Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς Ἐβδομάδος (Μνήμη τῶν Κε- κοιμημένων)	"	405
Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς	"	406
Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἅγιων Πάντων	"	411

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ τάξις τῆς Ακολουθίας
τοῦ Ἀκαθίστου "Υμνου . . . . . Σελ. 415

Η ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ τέξις τῆς Ἀκολουθίας	
τῶν Ἀγίων Παθῶν	Σελὶς 419
ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ Ἐγκατίνιων Ναοῦ	» 426
ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τοῦ Οἰ-	
κουρενικοῦ Θρόνου	» 436
ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τὸν Οἰ-	
κουμενικὸν Θρόνον	» 438
Η ΕΝ Τῇ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ τελετὴ τῆς ΙΝΔΙΚΤΟΥ τῷ Α'	
Σεπτεμβρίου	» 439
ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ ΕΝΑΡΞΕΩΣ καὶ	
ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Μ. Ἐορτῶν	» 440
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ, καθ' ἃς χοροστατεῖ ὁ Πα-	
τριάρχης ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ	» 442
Περὶ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ	» 445
Περὶ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ	» 447
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ εἰς Κοιμηθέντας	» 450
Περὶ Μνημοσύνων	» 456
ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ ἡτοι τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ'	
Ίκνουςκρίου μέχρι τῆς ΚΕ' Μαΐου περιλαμβανομένων	
III' ἀκοινήτων Εορτῶν τῶν ἀπαντωσῶν ἐντὸς τοῦ	
Τριφδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου	» 457
Ο Εορτοδρόμιος Πίναξ	» 461
ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ καὶ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ	» 481